

R. No. 223.

தா. 18 x 1½ inches. Foll. 151. Lines, 6-7 in a page. Tamil as Grantha. Slightly injured.

Presented in 1914-15 by M.R.Ry.S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

திருவாசிரியவியர்க்யானம்
TIRUVĀSIRIYAVYĀKHYĀNAM.

Foll. 1a—24a.

Same work as that described under R. No. 177(a) *ante*.

Complete.

(5-4.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்வின 117(a) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முறையும் உள்ளது.

(b) பெரியதிருவந்தாதியாக்யானம்.
PERIYATIRUVANTĀDIVYĀKHYĀNAM.

Foll. 25a—73a

A commentary on the Periyatiruvantādi, a poem by Nammālvār in praise of God Viṣṇu. This poem forms part of the Iyarpā, for which see under R. No. 26 *ante*.

Complete.

Beginning:

ஸ்ரீயலீலையாய் வலீலு கல்யாண மனனாத்தமகனா ஸர்வேஸ்வரீன் திர்
ஹைகாசு(மாக) ஆழ்வாருக்கு “மயர்வற மதின”(நல) ம[று](ரு)ளித் தன்
ஸ்வரூபாதிகளைக்காட்டிக்கொடுக்க, அவை[ததை](யிறறை) அதுபவக்கொரு-
பட்டவர் நித்யவியூகியிலே நித்யஸூரிகள் திரந்தராதுபவம் பண்ணி எ)
முகிபடியையும், அவர்களோடொத்த பிராப்தி தமக்குண்டாயிருக்க அ
[த்தை](யிறறை) யிழந்து லீலாவிபூகியிலே அதுபவ விரோதியான ப்ரகி
ஸம்பந்தத்தோடே தாம் இருக்கிறபடியையும் கண்டு விஷண்ணாய்ப்பரிய
மூலவவிரோதியான ப்ரக்ருகிஸம்பந்தத்தை அறுத்துத் தந்த[ரீயவாட்]
வேணுமென்று எம்பெருமானை சுயி-தூர் திருவிருத்தத்தில் (சய்தவர்
முற்றும்)

பெரிய திருவந்தாதியில் முதற் பாட்டு:—“பகவத்விஷயத்தி
முன்னே ப்ரவணமாய்க் கிடக்கிற திருவுள்ளத்தைக் குறித்த
கூட்டிக் கொண்டு, நீயுட்[னா](நா)னுங்கூடி, அவ[ந](ன)மு
கூடியும் பேசியடிமை செய்வோம் வா” என்கிறார்.

TIRUVA

Foll. 74a—87b.

Same work as that described under R. No. 117(c) *ante*.

Complete. .

~~MS. No. 221~~ 221-222.

R. No. 221.

Manuscript. 18 x 1½ inches. Foll. 81. Lines, 8 in a page. Tamil Grantha. Slightly injured.

Presented in 1914-15 by M.R. Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane

ருவிருத்தவியாக்யானம்.

RUVIṬUTTAVYĀKHYĀNAM.

Same work as that described under R. No. 219 *ante*.

Contains 1 to 75 stanzas with commentary.

(த-4.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 219 - ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் 175 பாசுரங்கள் வியாக்யானத்துடனிருக்கின்றன.

R. No. 222.

Palm-leaf. 19½ x 1½ inches. Foll. 66. Lines, 8-9 in a page. Tamil and Grantha. Much injured.

Presented in 1914-15 by M.R. Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

a) இராமானுஜ நூற்றந்தாதி பிரதிபதம்.

IRĀMĀNUJANŪRRANTĀDIPRATIPADAM.

Foll. 1-42b.

Same work as that described under No. 668 of the D.C.S. MSS., vol. III.

Complete.

4.)—

மூலம் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 668 - ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

விருத்த வியாக்யானம்.

ṬUTTAVYĀKHYĀNAM.

—66a.

as that described under R. No. 219 *ante*.

first 35 stanzas with commentary.

அவனைப் பேசுகையிலே மஹோத்ஸாஹத்தை(த்) தரித்துக்கொண்டு அத் தாலே விகாஸத்தை யுடையையாய்க்கொண்டு, என்னிலும் முற்ப[ப]ட்டுப்பத றுகிற நெஞ்சே! அழகிய பூவைப்பூவிலே உண்டா[ந](ன) திறம்போன்ற திரு மேனியில் தி[ன]மத்தை யுடையவனுடைய வி[த]ம[த]மணங்களையும் திவ்யா த்ம குணங்களையும் வாச்யனானவனுக்கு(ப்)பண்டில்லாத[னீ](நீ)ர்மையைக் கொடுக்க வ[த்தா](ற்றா)ம்படி யீரப்பாட்டை யுடைத்தான மனஸுஹகாரமி ல்லாசுவாந் மாத்மிரத்தாலே ப்ரவர்த்திக்கப்பட்ட அழகிய சந்தர்ப்பங்களை யுடைய சொல்லிணுள்ளே யடங்கும்படி யனுபவித்துப் பேசுவோம்,

End:

என்பதே தேழாம் பாட்டு :—

லோகத்தார் காரியம் கிடக்கிட[க்கினீ](நீ) முந்த[துற முன்னமவன் திருவடிகளை நிரந்தரமாக ஏத்த ஒருப்ப டென்று திருவுள்ளத்துக்குடதேசி த்த நிமுகி[கு](க)றார்.

இப்போது மின்ன மினிச் சி[ம](மி)து நின்றாலு
மெ(ப்)போது மீதேசொல் லென்னெஞ்சே! - ஸ்ப்போதுங்
கைகமுலா நேமியா(ன)ம்மேல் வினையுடவான்
மொய்கமுலே யேத்த முயல்

[ஞநறி](நாநறுகியி)ட்ட அர்த்தத்தைக் கே[ழ்க்](ட்)கவேணுமென்று ஸ்ரத்தை பண்ணுகிற என்னெஞ்சே! ஸர்வகாலத்திலும் நம்பக்கலுண்டா [ந](ன) பாபத்தைப் போக்குகைக்காகக் கைவிட்டு நீங்காத் திருவாழியை யுடையன[ந](ன) ஸர்வேஸ்வரனுடைய அளவிற்ற போக்கியதையை யுடைத்தான அழகிய திருவடிகளைப் புகழுகையிலே மிகவுமொருப்பட்டு நடந்து செல்லுகிற இக்காலத்திலும் இன்னமும் இதுக்குமேலே சி[று](றி)துகாலஞ் சென்றாலும் ஸர்வகாலத்திலும்[ன](நா)னுனக்குச் சொல்லும் வார்த்தை யீதொன்றுமே. இப்படி, “முய[த்தி](ற்றி) சமந்த[ந்](மு)ந்” தென்று [து](தொ)டங்க, “மொய்கமுலே யேத்தமுய” லென்று தலைக்கட்டுகையாலே விஷய வையலகூண்யாறுகூணமாகத் தமக்கு அபிநிவேசங் கரைபுரண்டபடியையருளிச்செய்தாராய்த்து.

(அஎ)

(௪-பு.)—

இது மூவருடத்திய காடலாக்கின் 26 - ஆம் நம்பரில் வந்துள்ள “பெரிய திருவந்தாதி” என்னும் பிரபந்தத்தின் விரிவுரை. இவ்வுரை பெரியவாச் சான் பிள்ளை வியாக்யானத்தின் வேறாயது. இவ்வியாக்யானஞ் செய்தவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரைதூல் முற்றும் உள்ளது.

(c) திருவெழுகூற்றிருக்கைவியாக்யானம்.

TIRUVELUKURRIRUKKAIYĀKHYĀNAM

Foll. 74a—87b.

Same work as that described under R. No. 117(c) ante.

Complete.

50-A

(த-ப.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 117(d) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இதுமுற்றும் இருக்கிறது.

(d) சிறியதிருமடல்வியாக்யானம்.

SIRIYATIRUMADALVYĀKHYĀNAM.

Foll. 75a—122a.

Same work as that described under No. 681 of the D.O.T. MSS., Vol. II, where see for the end.

Complete.

Beginning:

கீழனுபவித்தது ஐஞாநாநுபவமாகையாலே பாஹ்ய ஸம்ஸ்லேஷாபெ
கெஷ பிறந்து அது கிடயாமையாலே திருக்குடந்தையிலே சரணம்
புக்கார் திருவெழுக்காடெரிருக்கையிலே; இப்படி, சரணம் புக்க அளவிலும்
தினேவுபூரியாமையாலே, [யி](இ)துக்கு வேறுதவென் என்னில்; எம்பெரு
மான் தான்

* * * *

காரார்வரையித்யாதி:—“தாய்மார் தோழிமார் எல்லாரு “மித்தணிவு
ஆகாதா ணேனறு விலக்காநிற்கச்செய்தே! விலக்காதா ளொருத்தியைப்
பெறுவதே”! என்று கொண்டாவொரைப்போலே, புருஷார்த்தங்கள் சொ
ல்லவேண்டுகையாலே இவை பரிமுடிந்த சேதநரைச் சொல்லவேண்டி,
அவர்கள் வர்த்திக்கிற பூமியைச் சொல்லப்புகு அவ்வழியாலே அதுக்கு
அபிமானி(னி)யான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியை வர்ணிக்கிறார்.

காரார்வரைக்கொங்கை:—ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி முலைகளைச் சொன்ன டி.

(த-ப.)—

இது டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 681 - ஆம் நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்
தப் பிரதியில் இவ்வரைநூல் முற்றும் இருக்கிறது.

(e) பெரியதிருமடல்வியாக்யானம்.

PERIYATIRUMADALVYĀKHYĀNAM.

Foll. 123a—150b.

Same work as that described under R. No. 117(e) ante.

Complete.

(த-ப.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 117(e) நம்பர் பிரதி போன்றது. இந்தப்
பிரதியில் இவ்வரைநூல் முற்றும் உள்ளது.

இதனின் வெறதேதொன்றுள்ளது.

A TRIENNIAL CATALOGUE OF MSS.

R. No. 226.

Palm-leaf. $17\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 55. Lines, 8 in a page. Tamil and Grantha. Fair.

Presented in 1914-15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar, of Triplicane.

அபயப்ரதானஸாரம்.

ABHAYAPRADĀNASĀRAM.

Same work as that described under R. No. 88(a) *ante*.

Complete.

The former owner of the MSS. is said to be Suḍarśanārya of Pōtādri.

(த-4.)—

இந்நூல் மூவருத்திய காட்லாக்கின 88(a) நம்பா பிரதிபோன்றது. இந்
பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது. நூலின் முதலில், “கொகாதி
மஹாபாபா யஸ்ய வஸூகஸ்யபுஜாநஸாரம்” என்று எழுதப்
பெற்றிருக்கிறது.

R. No. 227.

Palm-leaf. $10\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ and $14\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 79. Lines, 6-8 in a page.
Tamil and Grantha. Fair.

Presented in 1914-15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

(a) அபயப்ரதானஸாரம்.

ABHAYAPRADĀNASĀRAM.

Foll. 1a—70b.

Same work as that described above.

Complete.

(த-4.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. நூலின் முதலேடும் இறுதியேடும் இதில்
இல்லை.

(b) இராமாயணவியாக்யானம்.

IRĀMĀYAṆAVYĀKHYĀNAM.

$13\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 71a—79b. Injured.

Contains the stanzas of the last Sarga of the Yuddhakāṇḍa of the
Vālmiki's Rāmāyaṇa dealing with the coronation of Rāma, and gives
their Tamil meaning.

R. No. 224.

Palm-leaf. 15½ × 1½ inches. Foll. 156. Lines, 7 in a page. Tamil and Grantha. Slightly injured. இந்தப்

Presented in 1914-15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplican

திருவிருத்தம்—பெரியவாச்சான்பிள்ளைவியாக்யானம்.

TIRUVIRUTTAM : PERIYAVĀCCĀNPILLĀIVYĀKHYĀ-NAM.

Same work as that described under R. No. 217 ante.

Complete.

MSS.,

Colophon :

பிங்களவரு ஆவணியி ஸூ திருவிருத்தம்] வ்யாக்யானம் எழுதி முடி
யிற்று.

(சு-ப.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 217 - ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இத்தப்பிரதியில் இவ்வரை நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

R. No. 225.

Palm-leaf. 16½ × 1½ inches. Foll. 106. Lines, 8 in a page. Telugu, Injured.

Presented in 1914-15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

(a) திருவிருத்தம்—பெரியவாச்சான்பிள்ளைவியாக்யானம்.

TIRUVIRUTTAM : PERIYAVĀCCĀNPILLĀIVYĀKHYĀ-NAM.

Foll. 1a—90a.

Same work as that described above.

Complete.

(சு-ப.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இதில் இவ்வரை முற்றும் இருக்கிறது. ஏ
கள் பல சிதைந்துள்ளன.

(b) திருவாசிரியவியாக்யானம்.

TIRUVĀŚIRIYAVYĀKHYĀNAM.

Foll. 90a—106a.

Same work as that described under R. No. 117(a) ante.

Complete.

(சு-ப.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 117(a) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே.
இத்தப்பிரதியில் இவ்வரை நூல் முற்றும் உள்ளது.

Beginning:

ஸிரஸ்யுஷ்விஸாயய கெகெய்யாகநவசி-கம் |

வஹாஷெ ஹாகொ ஜெஷ்டம் ராஜீம் ஸக்யவராகுஜீம் ||

கெகெய்யுக்கு ஆனந்த வய-காராயிருக்கிற பாதாழ்வான் ஸிரஸ்யிலே அஞ்ஜலியைப் பண்ணி, வந்தியபராக்ரமராய், கௌஸ்யுரா தந்த வய-கநூராய் தமக்கு ஜ்யேஷ்டராயிருக்கிற பெருமானைப்பார்த்து விண்ணப்பஞ் செய்கிறார்:—

வ-ஞஜீகா ரோஜிகா ராகா உதூம் ராஜுஜிஉம் ரீ |

கஜீஉராஜி வாகவஸூஷும் யயூரூஜீஉஉரா ரீ ||

நம்முடைய தாயாரானவள் சூராயிக்கப்பட்டாள்; ராஜ்யமென்னாலே பாலனம் பண்ணப்பட்டது; அந்த ராஜ்யத்தை தேவரீர் அடியேனுக்கு எப்படி ஸாக்ஷித்தருளித்தோ அப்படியே ஸமர்ப்பிக்கிறேன், அங்கீகரித்தருள வேணும்.

End:

ஸ்ரீராமாயணஸ்ரவணம் பண்ணுகிறவர்கள் குடும்ப தனதான்ய ஸ்திரீ புத்திராதி ஸம்ருத்திகளை யடைவார்கள்.

சூய-ஷுரோரொமுசுகரம் யஸஸ்யும் வஸஹாகுசும் வ-ஹிகரம் ஸ-ஹம் உ | ஸெராகவ்யுசெகனியசெக ஸஜீராவ்யுரகஜேஷ்டரஜீகிகாகாசெரீ ||

சூய-ஷுரோரொமுசு[ரம் யஸஸ்யும்] ம-ணஸ்யுஜிஜககரிண ஸ்ரீராமாயணம் ஸெராயஸூரீர்களான ஸத் புருஷர்களாலேநித்யமாக படன ஸ்ரவணாதிக்கள் பண்ணப்படவேணுமென்கிறார்.

* * * *

வராவ்யுமான நிரவயிக கைங்கரிய ஐசவரிய வராவ்யுயுண்டாகவேணுமென்று சுத-ஸாவஸு பண்ணுகிறார்.

சு-பு.)--

இந்தப்பிரதியில் வால்மீகி ராமாயணத்து [ராமபட்டாபிஷேக கட்டத்தி] லுள்ள சுலோகங்களும் அவற்றின் தமிழரையும் பூர்த்தியாக இருக்கின்றன. ரையாசிரியர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

R. No. 228.

Palm-leaf. 16½ x 1½ inches. Foll. 68. Lines, 5, 6 in a page. Tamil and Grantha. Injured.

Presented in 1914-15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

(a) அபயப்ரதானஸாரம்.

ABHYAPRADĀNASĀRAM.

Foll. 1a—54b.

Same work as that described under No. 797 of the D.C.T. MSS., Vol. II.

Complete.

(a) திருவிருத்தவியர்க்யானம்.

TIRUVIRUTTAVYĀKHYĀNAM.

Foll. 1a—67b.

Same work as that described under R. No. 219 *ante*.

Complete.

(த-4.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 219-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந் தப்பிரதியில் இவ்வரை நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

இதன் பின்னர் வெற்றேடொன்றுள்ளது.

(b) திருவிருத்தவியர்க்யான அரும்பதம்.

TIRUVIRUTTAVYĀKHYĀNAARUMPADAM.

15½ × 1¼ inches. Foll. 69a—137b.

A gloss by Appu on Periyavāccān Pillai's commenatry on the Tiruviruttam.

Complete.

Beginning :

திருவிருத்தத்துக்குப் பெரிய அரும்பதம் முடும்பை ஸ்ரீநிவாஸாசாரி குமாரன் அனந்தாசாரியது.

*

*

*

*

ப்ரவேஸே :—பரமகாருணிகனு ஸர்வேஸ்வரன், ஒருவனுக்கு அநேக புத்திரர்கள் உண்டானால் அ[தி](வர்களிலே) சிவர் ஸம்பந்தராய் ஸுலோகத்த ராய் ஜீவியாதிர்க, சிவர் தேசாந்தரகதராய்த் தரித்திரராய் க்லேசப்படுமாப் போலே, “உாஸவ-ஞகாஃ ஸுதஸுவெ-ஃ ஹுஜாதாகஃ வரஜாகுஃ” என் கிறபடியே ஸம்பந்தம் அவ்விஷ்டமாயிருக்கச்செய்தே, தத்யரும் முத்தந் கண்ணை அதுபவித்து திரகிசயானந்தயுக்தராய் வாழாதிர்க, ஸம்ஸாரிகள் “சுநாஜிராயயா ஸுஹ” என்கிறபடியே பகவத்மாயாகிரோஹித ஸ்வ ப்ரகாசராய், சப்தாதி விஷயப்ரவணராய், பகவத் விபுகராய் அனர்த்தப் படுகிற படியைக் கண்டு, இவர்களையும் நல்வழியிலே போக்கவேண்டுமென்று அருளிச்செய்கிறார். இந் தின்ற நீர்மை யித்யாதி

முதற்பாட்டு. அந்யயா ஜ்ஞாநமாவது - அநாத்மா வாயிருக்கிற தேஹத் திலே ஆத்ம புத்தியைப் பண்ணுகை. இது, ஸ்வரூபா ந்யயா பாவம்; (அன் றிக்கே, அஸ்வதந்த்ரமாயிருக்கிற ஆத்மாவிலே ஸ்வதந்த்ரபுத்தியைப் பண் னுகை.) இது, ஸ்வபாவாந்யயா பாவம்க்கி இந்த அர்த்தமும் கண்டுகொள் வது. ‘கலேஷ ஸூரிதி யா’ என்றத்தைப்பற்ற, அருளிச்செய்கிறார்; (. . .)

சமாவது - ஸூரிய வாதியைப்போலே ஸூத்தமாக இல்லையென்னுதே இதம் ரஜதம்’ என்றால் ‘நேதம் ரஜதம்’ என்று ஸூத்திகை பாதிதமா மா பாலே, பாதிஜ்ஞாநத்தால்வரும் ஸூந்யதை. (. . .)

இமையோர் தலைவா! உயிரளிப்பான், எந்நின்ற யோனியுமாய்ப் பிறந்தாய். பொய்ந் தின்ற தொடங்கி இந் தின்ற நீர்மை இனியாம் உறமை அடியேன் செய்யும் மெய்யான விண்ணப்பம் நின்று கேட்டருளாய்! என்று அந்வயம்.

End :

[ஊ](ஹ)றம் பட்டு, (நல்லார்) நவிலுகை - சொல்லுகையாதல், செறிவாய்க்கிட்டுகையாதல். அப்படிச் சீட்டுவார்களோவென்ன அருளிச்செய்கிறார். “ஸ்ரீவதாபிக தஸ்ஸத்பி:” என்று. அதுக்குறுப்பானவை-அஸ்தரத் துக்குறுப்பானவை. மந்திரங்கள் பெருமாள் தங்கள் பக்கவிலே கற்கைக் காக ரிஷிகள் வந்து படுகாடு கிடப்பார்களென்றபடி.

பொல்லாததமாய், அருவினைப்பாய், மாயமுமாய் பொய்ந்திலமுமாயிருக்கிற பிறப்பாகிற உன சேற்று அள்ளலில் அழுந்தார் என்று அந்வயம்.

(கு-பு.)—

இது, பெரியவாச்சான்பின்னை வியாக்யானத்திற்குக் குறிப்புரையாக அப்பு என்பவரால் இயற்றப்பெற்றது. இதற்கு “அப்பு வரும்பதம்” என்றும் பிரஸித்தி யுண்டு. இவ்வரும்பதம் இதில் பூர்த்தியாக உள்ளது. இதன் பின் 14 வெற்றேடுகள் உள்ளன.

(c) திருவிருத்தம்—அப்பின்னையுரை.

TIRUVIRUTTAM: APPILLAIYURAI.

14½ x 1¾ inches. Foll. 142a—192b.

Similar to the above. By Appillai. This commentary is partly printed.

Complete.

Beginning :

எம்பெருமானை ஸாக்ஷாக்கரித்த ஆழ்வார், ‘த்வஉதூபவ விரோதியான பரக்ருதி ஸம்பத்தத்தை அறுத்தருள வேணும்’ என்று, அவன் திருவடிகளிலே விழுந்து தம்முடைய அபிலஷிதத்தை விஜ்ஞாபிக்கிறார்.

பொய்ந்தின்ற ஞானமும்:—அஸ்வே ஸ்வ புத்தியையும், அநாதமநயா தம் புத்தியையும் சொல்லுகிறது; தின்ற - இது தான் என்றுமொக்கூறிலே தின்றபடி; பொல்லா வெழுக்கும் - பொய்ந்தின்ற ஜ்ஞாநாநுகுணமான பரத்ரவ்யாபஹாராதி சாரித்ரமும்; அழுக்குடம்பும் - இதுக்கெல்லாம் அடியான ஹையமான சரீரமும். (. . .)

அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பம்.—அடியேனுடைய விஜ்ஞாபனம்; இவருடைய உத்தியிலே இவருடைய மெய்ப்பாடறியலாமென்று எம்பெருமான் கேட்டருள, ‘அடியேன்’ என்று தம்முடைய ஸ்வரூபத்தை விண்ணப்பஞ் செய்கிறார். செய்யும்:—இவ்வபேகைக்கு மேவிலை.

End :

நிலத்தில் இப்பிரபந்தங்கற்றற்கு ஸுஸ்வாரபந்தம் போமென்கிறார்.

நல்லார் நவில் குருகூர் நகரான்:—‘ஸர்வஜாஹிதகஸ்யஜீஹி’ என்னும் படியாலே விலகுகுணராயிருப்பாரெல்லா[று](ரு)ந்த திரண்டு தம்மை யது! விக்கிற திருநகரியைத் தமக்கு வாஸஸ்தானமாக வுடைபவர். (. . .)

ஸீலக்ஷுமாயப் பேர்க்கவொண்ணுத கர்மத்தை விளைப்பதாய், இப்படி இருக்கச்செய்தே பற்றே வண்டெம்படி ப்ராயிப்பிக்க (. . .) கீழார்வயினிதிகே இருந்துள்ள பிறப்பாற் றொய்ந் திலத்தில் அழுந்தார்.

Colophon :

முடும்பை நம்பி திருவடிகளே சரணம்.

விஸ்வாவஸு-நாலிஸுவக்ஷராம், யந-பி-பாவஸு, சு-தேதி வெள்ளிக் கிழமை, ஷஷ்டி இந்த ஸாஹஸி நத்தில் இந்தத் திருவிருத்தம் [௨](உரை ஷு. அனந்தா உராய-பி)ஸுபுதுஸி. ஹெண விவிகம். ஹரிஃ ஷு. ஸாஹஸி ஷு. இந்தத் திருவிருத்தத்தரையை எழுதச் சொன்ன முடும்பை சுநனா ய-பி நாமாவினுடைய ஸ்ரீகோஸம் குன்றத்தூர் சிங்கராடார்யநாகக்கொண் டெழுதிவைத்தது.

(௧-பு.)—

இது அப்பிள்ளை இயற்றிய உரையாகும். இந்தப்பிரதியில் இவ்வுரை பூர்த்தியாக இருக்கிறது. இவ்வுரை நூலுள் பதினாறு செய்யுட்கள் மட்டுமே அச்சிற்பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளன.

R. No. 231.

Palm-leaf. 17½ × 1¼ inches. Foll. 144. Lines, 6-7 in a page. Tamil and Grantha. Injured.

Presented in 1914-15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

திருவிருத்தவியாக்யானம்.

TIRUVIRUTTAVYĀKHYĀNAM.

Same work as that described under R. No. 219 *ante*.

Complete.

(௧-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்வாக்கின் 219-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந் தப்பிரதியில் இவ்வுரை நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

R. No. 232.

Palm-leaf. 18½ × 1¾ inches. Foll. 41. Lines, 5 in a page. Telugu. Slightly injured.

Presented in 1914-15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

திருவிருத்தவியாக்யான அரும்பதம்.

TIRUVIRUTTAVYĀKHYĀNA ARUMPADAM.

Same work as that described under R. No. 230(b) *ante*.

Complete.

(த-ப.)—

இந்நூல் இவ்வருடம்பதத்தடன் மூவருடத்திய காட்லாக் 230 (b) நம்பரில் வந்துள்ளது. இதில் இது முற்றும் உள்ளது.

R. No. 233.

Palm-leaf. $16\frac{1}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 135. Lines, 7 in a page. Tamil and Grantha. Much injured.

Presented in 1914-15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

(a) திருவிருத்தவியாக்யானம்.

TIRUVIRUTTAVYĀKHYĀNAM.

Foll. 1a—105b.

Same work as that described under R. No. 219 *ante*.

Complete.

(த-ப.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 219-ஆம் நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந் தப்பிரதியில் இவ்வுரை நூல் முற்றும் இருக்கிறது. ஏடுகள் மிகவுந்து சிதைந் துள்ளன.

(b) சிறியதிருமடல்வியாக்யானம்.

ŚIRIYATIRUMADALVYĀKHYĀNAM.

Foll. 106a—126b.

Same work as that described under R. No. 223(d) *ante*.

Incomplete.

(த-ப.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 223(d) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந் தப்பிரதியில் இவ்வுரை நூல் 1-75 கண்ணி வரையில் இருக்கிறது.

(c) பெரியதிருமடல்வியாக்யானம்.

PERIYATIRUMADALVYĀKHYĀNAM.

Foll. 127a—135a.

Same work as that described under R. No. 117(c) *ante*.

Incomplete.

(த-ப.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 117 (c) நம்பரில் வந்துள்ளதே இந்தப் பிரதியின் இடையிடையே பல ஏடுகள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. இதில் இவ்வுரை நூல் முற்றுப் பெறவில்லை.

R. No. 234.

Palm-leaf. $17\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 145. Lines, 7 in a page. Tamil and Grantha. Fair.

Presented in 1914-15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

(அ) திருவருத்தவியாக்யான அரும்பதம்.

TIRUVIRUTTAVYĀKHYĀNA ARUMPADAM.

Foll. 1a—52b.

Same work as that described under R. No. 230 (b) *ante*.

Complete.

(உ-4).—

இது முவருத்தவியாக்யானின் 230 (b) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இவ்வரும் பதம் முற்றும் உள்ளது.

(b) நாயச்சியார்திருமொழிவியாக்யான அரும்பதம்.

NĀYCCĪARTIRUMŌLIVYĀKHYĀNA ARUMPADAM.

Foll. 53a—130b.

An explanatory gloss on Periyavāccān Pillai's commentary on the Nāycciyārtirumōli, a poem by Gōḍā or Āṇḍāl in praise of God Viṣṇu.

Complete.

Beginning :

நாயச்சியார் திருமொழி அரும்பதம்:—

ப்ராபகஸ்வீகார மென்றது:—“புண்ணியம் நாமுடைச்யாம்” என்றத்தைப் பற்ற. ப்ராப்யத்தையும் திஷ்காஷிததா ரென்றது - “உனக்கே நாம் ஆட்செய்வோம்” என்றத்தைப்பற்ற. ப்ரதிபத்தியுமையுமாகில் காமன் காலிலே விழுவா(னென்)னென்ன அருளிச்செய்கிறார். “இத்தலையில் கண்ணித் யாங்,” “கண்டதில்லை” ஆகையாலே விழுகிறான் என்று வாக்கியத்தைப் பூரிப்பது. ஆகையாலே இத்தலையில் கண்ணிவிவற்றிருந்தது என்று கூட்டுவது.

“தன்னுடலையித்யாதி”—தன்னுடலையழியமாறுகையாவது—ஹிமவத்பார்ஸ்வத்திலே ருத்ரன் தபஸ்ஸு-பண்ண; ஹிமவான, தன்புத்திரியான பார்வதியை ஸுஸ்ரஸூஷிக்கவிட, தேவர்கள் இவன் தடஸ்ஸை அழிக்கக் குக்காமனைப் பேரேரிக்க, அவன், தன்னைத் தஹிப்பனென்ன, ஆனாலும் இத்தனையுஞ் செய்ய வேணு மென்ன, தன்னை யழிய மாறி ருத்ரனையும் பார்வதியையும் கூட்டின பரவலித்தி.

மதமத்தை—ஊமத்தைவிரேஷம். இப்படி அதிப்ரவணையானவன் நல்ல புஷ்பந் தேடியிடாமல் இத்தையிடுவான் என்னென்ன, அருளிச் செய்கிறார் “கட்கரித்த்யாதி.”

முதற்பாட்டு.—ஸ்வாபதேஸூத்தை உட்கொண்டு வ்யாக்யாதாவின் ஈடுபாடு “செங்கண்மாலித்த்யாதி”—பகவத்ஸமாஸ்ரயணம் ஸுஸாக்ஷ, காமஸமாஸ்ரயணம் துஸ்ஸாகம் என்னுமத்தையருளிச் செய்கிறார். “இப்படியொருநாளித்த்யாதி,” பிறந்தவளிறே இப்போது காமனுக்குப்பரிசுரையையுண்ணுகிறுனென்று பூரிப்பது.

“செங்கண்மா வானவன் னெங்கண்மால்” நம்பக்கவிலே இச்சேதநன், மா
ல்வ்யாமோஹத்தையுடையவ னென்று ஈசுவரன் அறிவதொருநாளுண்டாக்
கென்று ஈசுவரனுடைய அநுஸந்தானமாக்கினால் வாக்கியம் ஸந்தமாம்.

End :

ஒன்பதாம் பாட்டு.—தனியே ஒருவனைப்படையென்று சொல்லிற்று; அதன்
குச்சேர, “அயன் தன்னை” என்று பாடமாக வேணுமல்லது, ‘அயன் முதலா’
என்றபோது, “படையுங்கோள்” என்று பஹுவசனமாகவேணும்; அது
இயலுக்குச் சேராத; ஆகையாலே ‘அயன் தன்னை’ என்றால் அழகிதென்ற
படி.

* * * *

“தனியே” என்கிறது—ப்ரஹ்மா ஒருவனைச் சொல்லுகிற தெஃ பபடி
நளிர்—குளி(ர்)த்தி; நாடி—தேடி. களிற்று—யானை. (க)

நிகமத்தில் இப்போது ஆனைக்கு அருள்செய்ததைச் சொல்லுவான் என்
னெனன, அருளிச் செய்கிறார். “ப்ரமாதபதமாபந்தேத்யாகி,” (. . .
)
என்கிற ஸ்ரீலோகம் கைம்முதலுக்கு ஸம்வாதம்.

‘பெருந்தான்’ என்கையாலே—ப்ரஹ்மாதிக்ஷமும் போக்யதையும் சொல்
லுகிறது.

(கு-ப.)—

இது, பெரியவாச்சாஸிள்ளை வியாக்யானத்திற் காணப்படும் அரும்
பதத்தின் ப்ரஹ்ம விளக்கிச் சொல்லுங் குறிப்புரை. இந்தப்பிரதியில் இவ்
வரும்பதம் பூர்த்தியாக இருக்கிறது. செய்தவர் பெயர் முதலியன தெரிய
வில்லை.

இதன் பின் வெற்றேடுண்டுள்ளது.

(c) பெருமாஸ்திருமொழிவியாக்யான அரும்பதம்.
PERUMĀLTIRUMOLIVYĀKHYĀNA ARUMPADAM.

Foll. 132a—138b.

Similar to the above, but the textual poem in praise of God Viṣṇu is
by Kulaśekhara.

Incomplete.

Beginning :

பெருமாஸ்திருமொழி.

ப்ரவேஸே;—ராஜாவாகையாலே ஸ்வாதந்தர்யபிறப்பேயுடையராய்மனு
ஷ்யராலும் நிரோகிக்கவும் பட்டிருப்பர்; அதாவது ராஜாவாகையாலே
மந்திரிகள் முதலானார்கள் போகவொட்டார்கள் என்றபடி.

முதற்பாட்டு.—பர்யங்கவித்தையில் க்ரமம் ஏதெனன் அருளிச்செய்கிறார்.
‘ஸம்ஸாரி முத்தனயித்த்யாகி’ இரிய—போக. இஃமக்கும்—ஒளிவிடும்.
‘கூஹம் ஸ்ரஹ்’ ஹோஸி’யென்று ப்ரகார ப்ரகாரி ஸம்பந்தத்தால் வந்த ஸாரீநாதி
க்ரணம். தத்தி-திருமண். அதைத் திருவடி நிலையென்கிறது. அணி—அ
ழகு, வருட—தடவ. திருவனந்தாழ்வான் ஸர்வேஸ்வரனை மடியிலே வைத்
துக் கொண்டிருக்கையாலே ஸ்வரூப மென்று திருமேனியைச் சொல்லுகிறது.
கோமளம்—அழகு, மாணிக்கமு(மா)ம்.

End:

ஏழாம்பாட்டு:—பைங்கூழ்கள்-சாதகப்புள்ளு.

எட்டாம்பாட்டு:—தொக்கு—கிரள், தோடு—வளைவு; பூமியைவளைந்து கிடக்கிறகடல். இலங்கல்—ஒளிவிடல். புக்கில்—இடம். புக்கிலன்—ப்ரவேஸரித் தில்லாமை.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—நீள்செல்வமாகையாலே மோகஷத்தைக் காட்டுகிறது. அதுவும் “ஹாவொநாகட்யு கருஷுத்” என்றிருவடிமையும் பின் சென்றது.

[பத்தாம்பாட்டு]. ஏர்-மலர் “வண்மை—பேரகு நம்பிகழ்மேல் நம்பி” என்று காடிநயந்தோற்றச் சொல்லுகை.

மார்த்தவம்—வெட்டிசாயிராதே ‘இதுவென் னிதுவெனனோ’ வென்று மிருதுவாகச் சொல்லுகை. ராஜகுலம்:—உன்வரவு பார்த்து நின்றே னென்றுத்” மதிப்பு(க்)தோ[க்க](ற்ற)ச் சொல்லுகை. [குவதாராட.]

முதற்பாட்டு.—பனிக்கூதல்—பனியால் வந்த ஊதல். வார்தல்—நெடு மையு மாகையாலே பெரியமணம் குன்றென்றபடி. புலர—விடியுமளவும்.

(கு-பு)—

(க)

இது, குலசேகரப்பெருமாள் அருளிச் செய்த ‘பெருமாள் திருமொழி’க்குப் பெரிய வாச்சான் பிள்ளை இயற்றிய வியாக்யானத்திலுள்ள அருடபதங்களின் குறிப்புரை. இவ்வுரையை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் முதல் 51 செய்யுட்களுக்கே இவ்வுரை இருக்கிறது.

(d) திருவாய்மொழிவியாக்யான அரும்பதவிளக்கம்.

TIRUVĀYMOḤIVYĀKHYĀNA ARUMPADA VIḤAKKAM.

Foll. 139a—145a.

Same work as that described under R. No. 127 ante.

Incomplete.

(கு-பு.)

இது, மூவருடத்திய காட்லாக்கின 127-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் நூலின் முதலும் இறுதியுமில்லை. இடையிற் சிறிது பாகமே இருக்கிறது.

R. No. 235.

Palm-leaf. 16½ × 1¼ inches. Foll. 48. Lines, 10 in a page. Tamil and Grantha. Injured.

Presented in 1914-15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

(a) ஞானஸா வியாக்யானம்.

GÑĀNA-ĀRAVYĀKHYĀNAM.

Foll. 1a—30b.

Same work as that described under R. No. 52(c) ante.

Complete.

(சு-4.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 52 (c) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரை தூல் முற்றும் இருக்கிறது.

(b) ப்ரமேயஸாரவ்யாக்யானம்.

PRAMEYASĀRAVYĀKHYĀNAM.

Foll. 31a—38a.

Same work as that described under R. No. 52(d) *ante*.

Complete.

(சு-4.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 52 (d) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரை தூல் முற்றும் உள்ளது.

(c) ஸாரஸங்க்ராஹம்.

SĀRASAṅGRAHAM.

Foll. 38b—40a.

Same work as that described under No. 1020 of the D.C.T. MSS., Vol. II.

Complete.

(சு-4.)—

இது டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 1020-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

(d) நாலுவார்த்தை.

NĀLUVARTTAI.

Foll. 40a—40b

In this work it is stated that a Prapanna desirous of obtaining salvation should consider himself to be in very great distress. How he should do so is shown by a metaphorical representation of worldly things. Same work as that described under No. 895 of the D.C.T. MSS., Vol. II.

Complete.

Beginning :

முழுக்கூவாயப் பரபந்தனைவன, தனனைச் சிறையனாகவும் பெருங்கடற்
[ப்]பட்டானாகவும் அந்தனாகவும் விஷ்டஜனாகவும் அநுஸந்திப்பான். அநு
ஸந்திக்கும்படி எங்குனெ யென்னில, தேகம் சிறைக்கூடமாகவும், தேகாநுப
த்திகளான பார்யாபுதராதிகள் கைக்கூடமாகவும், அகங்கார மமகாரங்
கள வளையலாகவும், [னா](நா)சமாந பாசம [னா](நா)ராகவும், அவிலே
கம் முட்டாணியாகவும், இநதிரியங்கள் பிரிவாளராகவும், விஷயங்கள் (. .
.) அநுஸந்திப்பான்

End :

உடம்பு பு[த்தா](மறு)கவும், இநதிரியங்கள் விவரங்களாகவும், விஷயங்கள்
பாம்பாகவும், அவை[ததி](யிறறி)[ன]னீ(ர)மை விஷமாகவும், அவை ஸந்திதி
தமஹி'ரமாகவும், அநுஸந்த வயாபகியாகவும், மேஹம் மூரச்சையாகவும்,
தானவிஷ்டஜனாகவும், எம்பெருமான் தீர மருந்தாகவும் அநுஸந்திப்பான்.

(கு-ப.)—

இநதூல் டிஸ்கிரிபடிவ காடலாககின் 895-ஆம் நம்பா பிரதியில் வந்துள்ள
'ளதே. அதன் இறுதியிலிருப்பது, 'பிரபந்தபரிதராண' மாதலால நாலுவா
ரத்தையின் இறுதி இவருக காணத்தக்கது. இதன் தலைப்பில், 'ஸமஸார
ஸாமராய' மென இநதூற்குப்பெயர் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இநதப் பிரதி
யில் இது பூர்த்தியாக இருக்கிறது.

(e) நவரத்தினமாலை.

NAVARATTINAMĀLAI

Foll. 40b—42a.

Same work as that described under R. No. 91(e) ante.

Complete.

(கு-ப.)—

இநதூல் மூவருடத்திய காடலாககின் 91(e) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்
தப்பிரீதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

இநதூலின் இறுதியில், தீகமனப்படியிலுள்ள திருமந்திரம், தவயம், சர
மம் ஆகிய மந்திரங்கள் முன்னின் அரத்தங்கள் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்
கின்றன.

(f) குருபரம்பராவிவரணம்.

GURUPARAMPARĀVIVARAṆAM.

Foll. 43a—48b.

Complete.

Beginning :

ஸ்ரீமதிவதியாய்ஸ்ரீவைகுண்ட[ன]ு(நி)கேதநாய் நிய்யமுக்கதாநுபாவ்ய
னாய்நிரத்சயானந்தயுத்தனாய்ருக்கிறஸ்ரீவேஸ்வரன், உந்தநிய்யஸ்ரீ
கனோபாநிதன்யையநுபவித்துநிய்யகைங்க்யபரமாய்வாழ்கைக்குப்ரா
ப்தியுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், அத்நையிழந்துஆஸ்தக்ஸ்பராய், போக
மோக்ஷஞன்யராய், 'ஸுய்யுத்தேகம்ஸூரகிஸூரஸ்' என்கிறபடியே
நிலைதலஹிநாருவஹிவஹிஸுய்யுத்தேகம்ஸூரகிஸூரஸ்' என்கிறபடியே
ஸுநகிரோஹிகஸுபுரகாஸகராய்

End:

(சுவஸ்தி) என்று அகாராதியாக உபக்ரந்தமாய் அப்படியே [அகார]ஸ்ரீநரி
ஸ்ரஷ்டிகளைப் பலவிடங்களிலும் இடையிலே உடைத்தாய், “ஸ்ரீயாராயநம:”
என்று ரீம்மலிகமானந (ரி)[ஸ்ரஷ்டிகொடு நிமிதிக்கப்பட்டதா யிருந்
கையாலே கார்த்தீஸ்வரநாமொகதமாயிருக்கும்.

ஸ்ரீஜெங்கடேவரவ கவி:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

(த-4.)—

இந்நூல், ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஆசார்யர்களின் பரம்பரையையும், அவர்கள் தினந்தோறும் அனுஸ்திக்கும் மூன்று வாக்சியங்களையும், அவற்றின் பொருள்களையும் விளங்கக் கூறுவது. இதை இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதிகில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

R.No. 236.

Palu-leaf. $15 \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 10. Lines, 8 in a page. Tamil and
Grantha. Fair.

Presented in 1914-15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane
குருபரம்பராவிவரணம்.

GURUPARAMPARĀVIVARANAM.

Same work as that described above.

Complete.

(த.4.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்தூர் மற்றும் இருக்கிறத.

R. No. 237.

Śrītāla. 15 $\frac{3}{4}$ × 2 $\frac{1}{2}$ inches. Foll. 29. Lines, 15 in a page. Tamil and Grantha. Much injured.

Presented in 1914-15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

யதீந்த்ரப்ரவணப்ரபாவம்.

YATĪNDRAPRAVAṆAPRABHĀVAM.

Same work as that described under R. No. 65 *ante*.

Wants beginning, but contains the end.

The scribe's name is stated to be Vēṅkaṭārya, son of Varalārya.

End :

திருப். சீயிலே யிருப்பதாக எழுந்தருளியிருந்துபோரேற்றுநயினா[து]
(தொ)டக்கமானவர்களுக்கு ஸ்ரீபாஷ்யத்தையும் ப்ரவர்த்திப்பித் தக்கொண்டு,
ப்ரதிவாதி பயங்கரமென்னும் ப்ரசித் தீதோற்ற இராமானுஜவித்தாந்தத்தை
ரக்ஷித்துக்கொண்டு போந்தார். (.) இப்படி
யபிமான நிஷ்டரான இவர்களெல்லாரும் தந்தாம் ஸிஷ்டர்களுக்கு யதீந்
த்ரப்ரவணமான ஜீயர் திருவடிகளே தஞ்சமென்று அத்தயவவியத்திருங்கோ
ளென்று அருளிச்செய்து எல்லாரையும் வரவரமுனிபாக்யராக்கி வாழ்வித்
தார்கள்.

யகீநுபுரவணாலாய-பு) வுலாவொ லொகவ-குஜிகஃ |
வாடாய-பு)ஸு) வு-கெரண வெ-கடாமெ-ண்ண விவ)கெ ||
கலிநு

(த-ப.)—

இது, மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 65-ஆம் நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே.
முதலிற் சிலபாகம் இல்லை. அங்கில்லாத இறுதிப்பாகம் இங்கு எழுதப்பட்டு
ளது. இந்நூலின் முதலிற் சில வடிகள் மிகவும் சிதைந்துள்ளன.

R. No. 238.

Palm-leaf. 15 $\frac{1}{4}$ × 1 $\frac{1}{4}$ inches. Foll. 184. Lines, 4—8 in a page. Tamil.
Injured.

Purchased in 1914-15 from M.R.Ry. M. Kēśava Pillai of Nungam-
bakkam.

(a) கருடபஞ்சாட்சரம்.

GARUDAPAÑCĀKṢARAM.

Foll. 1a—14b.

Similar to the work described under R. No. 185(c) *ante*.

Complete.

Beginning :

[கருட பஞ்சாக்ஷர சக்கரமும் பாட்டும், பாம்பு விஷங்களுக்கு என்றறி
யமும் ; இதில் சக்கரம் சசு. பாட்டு றுஉ.

[கருடபஞ்சா[ஷ்ஷ](ட்ச)ரசக்கரம், பாம்புவிஷந்துக்கு.

சூர்யத்திலாவது வாலிலாவது பி[றி](ரி)திவி சக்கரம் ஒட்டி, அதில் பி[றி]
(ரி)தி[வு](வி)பீசம் ஒட்டிச் செபிக்கத் தம்ப(னம்); டாம்புகடியாது மந்திரம்,
லம் என்று செபிக்கவும். மோகனம் க. முதலாவது (இ)தற்கு(ச்)சக்கரம்
ல0.

உ-வது டெ[த]ரப்(க)[புளி](பூழி)ல் அப்புச்சக்கரம் ஒட்டிச, அதில் அப்பிபீ
சம் ஒட்டிச் செபிக்க, பாம்புவிஷமிற்கும். மந்திரம். ல0.

* * * *

லவணசக்கரம் மூலமந்திரம் ல0, வ0, ர0, ய0, ஆ0. சிதம்பர பஞ்சாட்சர
மூலமந்திரம் நமசிவய. கருடன் மூலமந்திரம் சிவா ஓடி ஸ்வா
[யிதுகன] (இவற்றை) வெவ்வேறே ல[ஷு](ட்)சம் உருச்செபித்து விருத்திபண்
ணிக்கொண்டு (இ)ந்தத் தொ[ளி](ழி)ல் செய்தால் குருகடூ[ச](ட்)சமுண்டா
யிருக்கும்.

ஐந்துகரத் தைந்து முகன்பதஞ்
சிந்தையில் வைத்து(த்) தினந்தொழு வர்க்கு
வந்தவல் வினையும் மாய்ந்திடு மென்றே
மந்திர மேதோ கருடனை வாழ்த்தே.

(க)

End :

வேறு விருத்தம்.

அங்குலியெண் டிரைதா[னு] னெருபத்து

அக்கொடு பத்திரி மாமணி நூறு

சங்கு சதம் பவளஞ்சதம் பத்து

தனபா கம்பதி னாயிர மாசும்

பொங்கு திரைகடல் முத்தொரு வட்சம்

போதவள் தாமரை பொன்னெரு கோடி

எங்குமெ[னு](ழு)ந் குகை தான் சதகோடி

யேறுடவை மணிகடெண்ண (?) வொண்ணாதே.

(ருக)

தானமுந் தவமு முண்டாம்

சம்மாம் விடத்தைப் போக்க

வானவ [ரு](ரா)கிச் செல்வார்

லன(ர்)ந்திடும் பதவி சேரும்

நானில மதிக்க வாழ்த்த[ன]

(நா)ன்முகன் பதியே சே[ற்](ர்க்கும்

ஆனதோர் கருட வித்தை

அரணமக்கு[ற](ர)த்தவாமே.

(ருஉ)

கருடபஞ்சாட்சசர முற்றும்.

(கு-ப.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 185(0) நம்பரின் வேறுபாடு. இதை இய
ற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இதில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது. '

(b) இராசியறிதல்முதலியன.

IRĀŚIYARIDALMUDALIYANA.

Foll. 15a—32b.

A minor astrological work bearing on horoscopy. .

Beginning :

[ரூ](இரா)சி அறிவது.

மேஷம்.	தூலாம்
ரிஷபம்.	விருச்சிகம்.
மிதுனம்.	தனுசு.
கடகம்.	மகரம்.
சிங்கம்.	கும்பம்.
கன்னி.	மீனம்.

ஆக [ரூ](ரா)சி கட-கரு(ச்)சாதியறியும்படி. —

மேஷம்	..	வெள்ளாமூன்.
ரிஷபம்	...	இடைபன்.
மிதுனம்	...	கனனூன்.
கடகம்	.	சககிவி.
சிங்கம்	...	பி[ரூ](ரா)மணன்.
கன்னி	.	[ரூ](நா)விதன்.
தூலாம்	..	செட்டி.
வி[ரூ](ரு)ச்சிகம்	.	வேடனா.
னுசு	..	தட்டான்.
மக[ரூ](ர)ம	.	வண்ணூன்.
கும்பம்	..	குசவன்.
மீனம்	...	ப(ன)றயன்

ஆக, [ரூ](ரா)சி கட-கரு(ச்)சாதி யெ

[ரூ](ரா)சி யெ-கரு(த்)த திசையறியும்படி —

மேஷம், சிங்கம், தனுசு	..	சிங்கு
ரிஷபம், கன்னி, மகரம்	..	தெற்கு
மிதுனம், தூலாம், கும்பம்	..	மேற்கு
கடகம், வி[ரூ]ருச்சிகம், மீனம்	..	வடக்கு.

ஆக, [ரூ](ரா)சி யெ-கரு(த்)திசை ச.

End :

சுககிரன் (த)சையில் சுககிரன் புத்திவ்ரு ந மீர் சுகரு—

வெண்மையாம் வெள்ளிதன்னில் வெண்(பு)கர் பொசிக்கும்போது
 உண்மையாம் பணிகளமுத்து முயாகுடை புரவியானே
 தண்மையாம் தி(மி)னமைநீங்கு நாளிலே தனமுஞ்சேரும்
 வண்மையா மங்கிசத்தில் துககமவந்து தான் மீளுமெனறே. (எக)

[யி](இ)ட்டமாம் வெள்ளிதன்னி லெழுந்த(தான)கேதுவந்தால்
 துட்டமா மி[ரூ](ரு)கத்தாலே துயரமும் போதவுண்டாம்
 அட்டமா மனையானதன்னை யன்புடன் போகமுண்டாம்
 திட்டமாம் விஷத்தால் வீட்டிற் றீண்டியே மீளுந் தானே.

(த-4.)—

இந்நூலில், இராசி, நட்சத்திரம் இருபத்தேழின்தகை, கணப்பொருத்தம், தனிஷ்டாபஞ்சமி, நவக்கிரகங்களின் திறம், ஓரையறியும் வகை ஆகிய இவை முதலியன கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

(c) நட்சத்திரமாலையுதலியன.

NAKṢATTIRAMĀLAIMUDALIYANA.

Foll. 33a—34b.

A short astrological treatise giving the characteristics of persons born when the moon is in the various constellations and containing, the method of finding out Pañcakam, Tārāphalam Candraphalam, etc., which are all ordinarily explained in any Indian calendar.

Beginning:

ந[ஷஷ](ட்ச)த்திரமாலே.

அன்புதரித்து, நம்பனளித்த

தும்பிபதத்தை, நம்புமனத்தே.

செய்வினை திருந்[து](த)ச் செய்யுந் சேயிழையார்க்கு நல்வன் [லன் மை[யொரு](யுறு) மணியும் பொன்னு மகி[ஷஷ](ப்ச்சி)யா யணியவல் பொய்யுரை யொன்றுஞ் சொல்லான் புகழ்பெற வாழவல்லன் அய்யமிட் டெண்ண வல்ல னசவினிநாளிற் றுளே.

(எ-து.) கு. சே. சோ. லா. அசவினி, இன்னனுக்கு(த்) தெய்வம் ஆகித்த பகவான். சாதியில் பி[ரு](ரா)மணன், கோத்தி[ரு](ரம்) பா[ரு](ர)த்து வாசன், (. . .) நூ - வது வயதில் [ரு](ரா)சாவால், அந் வயதில் வெ துப்பு. வயிற்று(க்) கடுப்பு(9)னால் ம[ரு](ர)ணம். [யி](இ)துக்குப் பிறை த்தால் ஈ - வயது சென்று சித்திரையிற் பூ[று](ரு)வ ப[ஷஷ](ட்ச)த்திலே தி[ரை]ரயோதசியுந் செவ்வாய்க் கிழமையு[ன்] (மு)ரே[ரு](ரா)கிணி ந[ஷஷ](ட்ச)த்திரமும் . . .

தா[ரு](ரா) பலம் சந்தி[ரு](ர) பலம் விவ[ரு](ர)ம்.

ஸ்திரீ ந[ஷஷ](ட்ச)த்திர முதல், புருஷ ந[ஷஷ](ட்ச)த்திர முதல் [நே](நிய)மித்த ந[ஷஷ](ட்ச)த்திரம்வரைக்கும் [யெ](எ)ண்ணி, அஷ்டகூல் கழிக்க, க - மிகுந்தால் சென்மதாரை தன்மை. உ - சம்பந்தாரை நன்மை.

End:

பஞ்சகம், நியமித்த தினத்தில் வருகிற திதிவார ந[ஷஷ](ட்ச)த்திரம் லக்க[ண](ன)ம் தருவன் [யி](இ)துவரைக்கும் [து](தொ)னகயாக்கி, க பே ருக்கீய, க - மிகுந்தால் மி[ரு](ர)த்தி[வு](யு) பஞ்சகம், தன்பம். . . . பஞ்சகத்தருவலக்கம் சே[ரு](ர)க்க, மேஷத்துக்கு ச - சே[ரு](ர)க்கவும், ரிஷ பத்துக்கு ரு, மிதுனத்துக்கு கூ, கடகத்துக்கு ரு, சிங்கத்துக்கு ச. கன்னிக்கு ந, துலாத்துக்கு உ, வி[று](ரு)ச்சிகத்துக்கு க, தனுசுக்கு க, மகரம் க, கும்பம் உ, மீனம் ந இந்தப்படி லக்கம் சேர்க்கவும்.

(த-ப.)—

நக்ஷத்திரமாலே, தாரா பலன், சந்திர பலன் ஆகிய இவற்றைப் பார்க்கும் வகைகள் இதில் சுருக்கிக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வுக்கூறிய நூல்களுள் பின்னவையிரண்டும், முற்றுமிருக்கின்றன. முன்னது பூர்த்திபெறவில்லை,

(d) அகத்தியர் எட்டு.

AHATTIYAR ETŪ.

Foll. 35a—36a

A treatise containing eight stanzas on alchemy. It is attributed to Agastyar.

Complete.

Beginning:

தெரிசனமாஞ் சிவாய வசி சிங் வங் அங் உங்
 திரும்பவே அ[ரி](றி)வது கிலியு மங் கென்றோது
 சரிதையொடு கிரியையது யோகஞானந்
 தப்பாதுங் கிலியுஞ் சவ்வென்றேதான
 பரிசையொடு பூரணத்தி வியங்குவாயு
 பார்க்கையிலே ஓம் சிவாயவாசி யென்[றா](ற)க்கால(த்)துத்
 தரியமடா துரியத்தி ல்புமுப்பூச
 சூட்டினேன் பாரையுப்புச சொல்லினேனே. (க)
 சொல்லினேன் பாரையுப்பு யெ](பெ)டுத்துக்கொண்டு
 சூ[ஷஷ](ட்சம)மாயத் தாளகத்துக் கரைத்தப்பு
 வில்லையதாய்ப் பிடித்ததனை யெருவின்மேல் வைத்துக்
 கீழ்மேலு மதாய்ப்பூசி மூட்டுவாயே
 சொல்லியதோர் தாளகத்தி னீயம்பெய்துஞ்
 சூட்டினேன் வாதத்தைச் சொல்லினேனே. (உ)

End:

சுழியான அகாரமே உகாரமாச்சு
 சூ[ஷஷ](ட்சம)மா[யி]யெழுத்தெல்லா மிதனாலாச்சு
 அழியாத பேரின்ப மிதனாலாச்சு
 அனைத்துயிர்க்கும் பிறப்பிறப்பு யி](பி)தனாலாச்சு
 வழியாக யிதுகண்டு சேர்ந்தார் சித்தர்
 வழியறியா மூடொன்றாற் கழுதைமாடு
 ஓளிடான சோதிமணி யிவளையாகும்
 உயர்வரத [னா](நா)கமணி யெட்டு மு[கதே](ம்தே). (அ)

(த-ப.)—

இந்நூல் ரஸவாத விஷயமானது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

(e) அகத்தியர் ஐந்து.

AHATTIYAR AINDU.

Foll. 36a—37a.

Similar to the above. This work contains five stanzas and is also attributed to Agastyar.

Complete.

Beginning:

அகஸ்தியர் பாடியது. ஓ - பாட்டு.

நாடியதோர் தந்திமுகன் தனைப்பணிந்து
 நயமாக உரைத்தடுவோம் தந்திபின்னும்
 தேடியதோர் மந்தி[ம](ர)த்தா லஷ்டசித்தித்
 திமமாக உரைக்கி[ம](ர)ன் யோகியோ[ம](ர)க்கு(க்)
 கூடியதோர் கெந்தமதைச் சிதம்பரத்தில்
 குணமான காலதனைக் கூட்டிமூட்டி
 ஆடியதோர் அனபுல்லே? மூலத்துள்ளே
 அ[ம](ர)க[ரூ](ரா) மூலகண பதியே காப்பு. (க)
 காப்பான வழித்துறைக்கு(க) குருமுனைய்க்கும்
 வாங்குமந்த உள்கருக்கும் வழியேகாட்டுங்
 கோப்பான வேதைமகா லிங்கம் போக்குந்
 குணமுடனே வாழ்வதற்கு(க) குருவாய்(ச்) செய்ய
 காப்பான [னூத்தி](நூற்றி)லே காலுதலையாக்
 கட்டாகச் சொல்லிவிட்டேன் கருச்சே[ரூ](ரா)மல்

End:

தோஷமது தீ[ம](ர)வதற்கு(ப்) பீசங்கேளு
 சொல்லுகிறேனகாரமொடு காரம் சேரு
 வாசமுடன் மகாரமது சிகாரந்தானும்
 வகாரமுடன் பி[ம](ர)ணவத்தா நிலையேயாகும்
 பாசமுடன் சேர்ந்து மவுனமாகிப்
 பாங்கான [னூ](நா)தவொலி சிதம்பரத்தில்
 ஓசையுட னுறுதியா தியாகித்தேறு
 ஒருவருக்கும் வின்னாதே அஞ்சமு[த்தி](ற்றே).

(த-பு.)—

இந்நூலும் ரஸவாத விஷயமானதே. அகத்தியர் செய்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

இது முடிந்தபின்னர், வைத்தியக்குறிப்புக்களென்ற தலைப்பின்பேரே மூன்று செய்யுட்களும், “சித்தராஸூடம் கருங்குழம்பு” என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒரு செய்யுளும் 2-வகைகளில் எழுதப்பெற்று உள்ளன.

(f) அகத்தியர்வயித்தியக்கொம்மி.

AHATTIYARVAIDYAKKOMMI.

Foll. 40a—42a.

A work in the form of Kommi songs prescribing certain medicines for curing certain diseases. It is also attributed to Agastyar.

Incomplete,

Beginning:.

தேங்கா[யி](ய்)ப பாவில் சிறுகுறிஞ்சான்வேரும்
தினமும் மூன்று[னா]ள்[க்] கொண்டிடவே
வாங்கா மேகம் வாங்குமென்று சொல்லி
வாழ்த்திக் கொம்மி யடியுங்கடி. (க)

பரங்கிப் பட்டையைத் தூளாக்கி ஆவின்
பாலுடன் கா[சி](செ)டை [டு](யி)ரண்டருந்து
ஒ[ம](ர)ங்கக்கா(ய்)ச்சிக் குடித்திடவே மேகம்
ஒடுமென்றே கொம்மி யடியுங்கடி. (உ)

சங்கம் வேருடன் பச்சரிசிமோர்
தானிடித்துக் கூடகூட்டிடவே
பொங்கு மேகம் விட்டுப்போமென்று
பொத்திக் கொம்மி யடியுங்கடி. (ங)

முருங்கை விற்கை யாததைபத்திரி மூலி
முதிரும் மீசுர வேருடனே
ஒ[ம](ர)ங்கக்கா(ய்)ச்சிக் குடித்திடவே சன்னி
ஒடுமென்றே கொம்மி யடியுங்கடி. (ச)

காட்டுக்க[ம](ரு)ணைக கறிக்க[றணை](ருணை)யுடன்
காறுங்க[றணை](ருணை) புளிக்க[றணை](ருணை)
ஆட்டு மோரில் பெருக்கியுண்ண மூலம்
அக[ண்டு](ன்று) போமென்று கொம்மி யடியுங்கடி. (ரு)

End:

புளியம் பட்டையைத் தூளாக்கிப்போட்டு
மூ[ணுணை](ன்றுநா)ள் புகையேத்தப்
. . . பனி[டு](ர)ண்டு வெடிசூலை
பறக்குமென்றே கொம்மி யடியுங்கடி. (ருரு)

வெள்ளாட்டுக் கோ[மி](ம)யம் கோசலமும்
வேண்டிய சங்கம் வேர[ர]ரைத்து
மெள்ளக் குடித்திட வீக்கங்க எல்லாம்
விட்டோடிப் போமென்றே கொம்மி யடியுங்கடி. (ருசு)

ஆ[த்து](ற்று) மணலைத் தான்வறுத்து
அதுபோல் முசுமுசுக்கைத் தண்ணீரைவிட்டு
பா(ர்)த்து(ப்)பதழாய்க் குடித்திடவே பித்தம்
பறக்குமென்றே கொம்மி யடியுங்கடி. (ருஎ)

* * *

(ரு-பி.)—

இந்தூல் வைத்திய விஷயமானது. இது அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றுப்பெறவில்லை.

(9) ஸ்தம்பனசக்கரமுதலியன.

STAMBANACAKKARAMUDALIYANA.

Foll. 43a 47a.

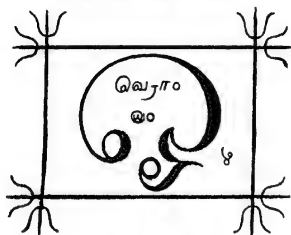
On the Mantras and Yanttras calculated to cause one's enemies tongue tied, to bring about annoyance and harm to them in different ways, etc.

Complete.

Beginning:

பி[ற்](சி)திவி சககரம் [யெ](எ)முதி அகில பி[ற்](சி)[திவு](திவி) பீசமும
பி[ற்](ர)தமமும் எழுதி [யி](இ)நத(ச) சககரத்தை எதிர்த்தவன முகத
திலேயாவது நெஞ்சிலேயாவது ஓட்டிப் பி[ற்](சி)திவி பீசத்தை(ப) பி[ற்](ர)
தமத்துடனே கூட்டிச் செபிக்க[யெ](எ)தி[ற்](ர)ளி நாககு(த) தம்பிக்கும்
பி[ற்](சி)திவி சககரம், 'ஓம் வெரா ஸம் ஸம் ஸ்ராவ' இது மந்திரம்.

பி[ற்](சி)திவி சககரம்.

தம்பன ததுக்கு.

வசகிர பீசமும், மூன்றாம் அ[ஷ்ட]([ட்ச)ரமம் [யெ](எ)திரிடுகத
திலே கண்ணிலே [யெ](எ)முதி, பின்பு வசகிர பீசமும் மூன்றாம் அ[ஷ்ட]
([ட்ச)ரம(க)கூட்டிச் செபிக்கவும் எதிரிவாக்குத தம்பிக்கும் தம்ப
னத்துக்கு(ச) ச[வி](வா)மிடைய(ப) பொன்னிறமாக(த) தியா[ணி](னி)ககவும்.
தம்பன பீசம் "ஓம் ௦௦ ஸ்ராவ" [யி](இ)து மந்திரம்

End:

பூ[ற்](ர)ண கு(த)கிரத்தில் [னா](நா)றபதது முககோணத்தில் அடைக
[கு]கிற பீசங்கள்—

தட்ட[யெ]பலி பீசம் தம
அஷ்டபா[வ](லி)கா பீசம் கும
அஷ்டகிரி பீசம் சவ
அஷ்டகெச[ம] பீசம் சங
அஷ்ட வயிரவா பீசம் ரங

இநத(ப) பீசங்களுக்கெல்லாம் பி[ற்](ர)ணவ கட்டவும்.

துவாரபாலகாகள பீசம் உம
நிருதிமூலை கணபதி பீசம் கங
வருணமூலை வீரபததிரா ஆங
வாயுமூலை சுபிரமணியா ஸங
குபேரமூலை சண்டிகேசன சவ

[யி](சு)சாணி(யு)மூலை வயிரவ பீசம் வங்
 [யி](இ)ந்திரமூலை கி[றீ](ரி)டிபி[றி](ரி)ங்கி ... சிங்
 அக்கினிமூலை [டு]த[ஷஷ](ட்சி)ணமூ[ம்](ர்)த்தி. அவ்
 [டு]யமன்மூலை [றி](ரி)ஷிகள் பீசம் திங்
 கொடிக்கம்ப பீசம் மங்
 [ன](ந)ந்திக்கு(ப் பீசம்) வங், சிங்

அஷ்டா[ஷஷ](ட்ச)ரமாவது—அ உ ஓ ந ம சி வ ய, ஆக - அ.

சடா[ஷஷ](ட்ச)ரமாவது—ஓ ந ம சி வ ய, ஆக - சு.

பஞ்சா[ஷஷ](ட்ச)ரமாவது—ந ம சி வ ய, ஆக - டு.

சித்தர்கள் [டு]தர்சனை சிவயநம ஓம் கிவியோமென்று செபிக்கவும்.

(கு-4.)—

இதில் ஸ்தம்பனம், மோகனம், உச்சாடனம், வித்வேஷணம், மாரணம் முதலியவற்றிற்குரிய மந்திரங்களும், சக்ரங்களும் இன்னினவெனக் கூறப் பட்டிருக்கின்றன. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(h) நீலகண்டசாவஸ்திரம்.

NĪLAKAṆṬAŚĀSTIRAM.

Foll. 48a—67b.

On the contemplation, the drawing of Yantras and other details connected with Mantras relating to Śiva and other gods, the due repetition whereof is considered to be efficacious in curing diseases, in removing snake-poison, in averting different kinds of evils, etc.

Complete.

Beginning :

ஸ்ரீ நீலகண்டகுரவே நமஃ.

நீலகண்டப்பொருளாவது சொல்லுகிறோம். மஹாபுண்ணிய புருஷர்களுக்கும் மஹாயோகி[யீ]சு[பரா]வரர்களுக்கும் மஹாரிஷி[யீ]சு[பரா]வரர்களுக்கும் ஆகவேண்டியதாய் யிருக்கப்பட்ட. திரிய[ஷஷ](க்ஷ)ர மந்திரமாவது, எப்படியென்னில் மந்திரம்—வெறும் ௦௦ [யி](இ)ந்த மூன்று அ[ஷஷ](க்ஷ)ரத்தையும் ஜபிக்கிற பாவனையாவது எப்படியென்றால், சுரத்துக்குச் சுவாமியைப் பால்வண்ணமாய் நீலகண்டமமாய்ச் சது[ம்](ர்ப்)புசமுமா[ய்]யிரீ[க்](கு)(கி)மதாகப் பாவனை[ப்]பண்ணி, தானே சுவாமியாயும் முன்சொன்ன ரூபமாயும் பி[யி](மி)ரு[க்](கு)(கி)மதாக நினைத்து, திரிய[ஷஷ](க்ஷ)ரமாகிய மூலமந்திரத்தை ஈடி-உருத் தியானம் பண்ணி, விபூதி தரிக்கச் சுரம் நிவர[ம](ர)ணமாம். விபூதியைத் தட்டி[ல்]லாவது வெ[த்](தி)(ற்றி)லையி[ல்]லாவது கையி[ல்]லாவது வைத்துச் சக்கரம் [யெ](எ)ழுதி அதில் திரிய[ஷஷ](க்ஷ)ரமாகிய மூலமந்திரத்தை யெழுதி வேண்டினமட்டும் தியானம் பண்ணி விபூதி கொடுக்கவும். [யி](இ)ப்படி[க்](கி)(கு) ௩, ௫, ௭ [ன](ந)ள் கொடுக்கச் சகல சுரமும் நிவாரணமாம்.

உ-வது பாம்புவிஷத்தையறுக்க, சுவாமியைச் சந்திரமண்டலத்து நடுவே யிரு[க்](கு)(கி)மவராயும் அமி[ம](ர்)தசந்திரனைச் செஞ்சுடையிலே

End:

அந்த எட்டு இத[ளி](ழி)லும், வைராக்கிய சத்தி, அஞ்ஞான சத்தி, விஞ்ஞான சத்தி, [யி]இச்சா சத்தி, கிரியா சத்தி, வித்தியாதான சத்தி, ஞா[ன]ன சத்தி, சங்க நிதி, பற்ப[ப] [னி](தி)தி இந்த எட்டுத் தேவதையும் அவரவர்நாம மந்திரத்[து](தி)னாலே ஆவாகனம் பண்ணிப் பூசைசெய்து, அதுக்குமேல் மூன்றுவரை சதுரச்சிரமா[யி]ன[ய] நா[லு]புறமும் [னா]லுவாசல் விட்டு, உள்வீதியில் அஷ்டவயிரவர் பீசம்போடவும். அஷ்டவயிரவ[ர]ு[ரா]வது அசிதாங்க பை[யி]ரவன், துறு பை[யி]ரவன், சண்ட பை[யி]ரவன், கு[ர]ு[ர]ு[ரா]தன பை[யி]ரவன், உன்மத்த பை[யி]ரவன், கபால பை[யி]ரவன், பீஷண பை[யி]ரவன், சங்க[ர]ு[ரா] பை[யி]ரவன் [யி]இந்த எட்டுப் பைரவர் பீசமும் [யெ]([எ])ட்டுத் திக்கிலும் போடவும். மறுவீதியில் அஷ்டதிக்குப் பாலகர்கள் பீசம் போடவும். அஷ்டதிக்காவது :—இந்திரன், அக்கினி, [யெ]யமன், திருதி, வ[று]([ரு])ணன், வா[ய்]வ[யு]([யு]), குபேரன், [யி]சா[ச]ான்யன் ஆக அஷ்டதிக்குப் பாலகர்கள் பீசம் [யெ]([எ])ட்டும் எட்டுத் திக்[கு]([கி])லும் போடவும். இந்தமட்டு [று]([ரா])மசங்கரம் சரியென்று அறியவும். (. . .) இவன் பேர்சொன்ன மாத்திரத்திலே சகல தோஷங்களும் நிவா[று]([ர])ணையா[யி]யப் பறந்தோடிப்போம். தான் பா[ற்]ற[ா]([ர])க் கும்போது தானே அந்த நீலகண்ட [று]([ரு])த்திரமூ[ற்]([ர்])த்தியாக இருந்து சுவாமிபேரில் மூ[ண]([ன்])றே முக்கால் [னா]லு[ழி]கை ஒரே மனசாயிருந்து செம்பண்ணி விழுதி[கு]([கொ])தேதால் சகலமும் நி[வ]ற்([வி])ர்த்தியாகும். [கெ]ந்([ர்])பாதானம் உண்டா[கு]([கி])ன்றது. குருவே துணை.

(கு-4.)—

இந்தால் மந்திர[சா]ஸ்திர விஷயமானது. இது பஞ்சாட்சர முதலிய மந்திரங்களைச் சபிக்கும் முறைகளும், அவற்றிற்குரிய சக்கரங்களும், ஜபிப்பதாலுண்டாகும் பலன்களும் ஆகிய இவைபோல்வனவற்றைக் கூறுவது.

(i) இருதுநூல்முதலியன.

IRUDUNŪLMUDALIYANA.

Foll. 67b—75a.

An astrological treatise dealing with the predictions to be made under certain circumstances, such as those to be made out by knowing the day when a woman attains puberty, by the sound made by a lizard, etc.

Beginning :

பெண்கள் ருதுவாகும் திதி பலன் பார்க்கிற வயணம்,

பி[த]ர[று]([ர])தமையானால் பாவியாயிருப்பான்; [வி]([கு])விதியையானால் அம்பு போகமுண்டாயிருப்பான்; தி[று]([ரு])தியையானால் த[று]([ர்])மமுண்டாம்; மூ[ண]([ன்])று பிள்ளைகளைப் பெறுவான்; சவுத்தியானால் பரபுருஷரைத் தேடுவான்; பஞ்சமியானால் நல்ல பிள்ளைகளைப்பெறுவான்; சஷ்டியானால் தரித்திரமாய், ஒன்றிருக்க ஒன்று பேசுவான்; சப்ப[ப]த் தமியானால் சகல சம்பந்தமுண்டாயிருப்பான்;

End :

[திரு](தெரு)ண்ட பெண்ணுக்கு லட்சணம் பார்ப்பது.

சித்திரை மாசம் பு[து](ரு)ஷனுக்கு ஆகாது ; வை[ய](க)ாசி மாசம் சுக மாயிருப்பாள் , ஆ[னி] மாசம் போகியாயிருப்பாள் ; (. .) புரட்டாசி மாசம் புத்திர[து](ரு)ண்டாயிருப்பாள் ; [அம்](ஐ)ப்பசி மாசம் வித்தையுண்டாயிருப்பாள் ; கா[ம்](ர்த்)திகை மாசம் பலரையும் தூஷணிப்பாள் ; மார் கழி மாசம் நல்ல பிள்ளைகளைப் பெறுவாள் ; தை மாசம் நல்ல புண்ணிய வதியாயிருப்பாள் ; மாசி மாசம் தனமுண்டாயிருப்பாள் ; பங்குனி மாதம் ஆகிக் பிள்ளைகளைப் பெறுவாள் .

(கு-ப.)—

இதில், ஸ்திரீகள் ருதுவான காலத்திற் பலாபலன்களும், பல்லி சொல்லுக் குப் பலனும், கோடியுட்க்கவேண்டிய வாரமும் ஆகிய இவை முதலியன கூறப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இவை முற்றும் உள்ளன.

(j) சாமுத்திரிகாலக்ஷணம்.

SĀMUDRIKĀLAKṢAṆAM.

Foll. 76a—98b.

A work describing what would be the characteristics and fortunes of a person as ascertainable from certain distinguishing marks or signs found in his body. It is said to have been revealed to Agastyar by Subrahmanya.

Complete.

Beginning :

பூலோகத்திலே பு[தி](மி)றக்கு[கி]ற பெண்களிலே பதிவி[து](ர)தையா யிருக்கு[ர](கி)றவளையே விவாகம் பண்ணவே[னு](ண்)மென்று அகஸ்திய மகாமுனி, சுப்பிரமணியரைக் கே[ழ்](ட)க, சுப்பிரம[ண்]ணியர் அகஸ்திய[து](ர)க்கு[த்] திரு[வி](வு)ளம்ப[த்தி](ற்றி)னபடியேதென்[றி](னி)ல்— அப்படிக்கொ[ற்ற](த்த) பெண்கள் வா[க்க](ழ்க்கை)ப்படுவதற்கு முன்னே பதிவி[து](ர)தையென்[கு](கி)றதும், வி[ய](பி)சாரியென[கு](கி)றதும், அம் [பு]ப ஆயச[ன்]கு[கி]றதும், செல்வமுண்டென்[கு](கி)றதும், [வ]வறமையுண்டென்கி[து](ற)தும், சுகத்திலேயிருப்பாளென்[கு](கி)றதும், அன்னிய தேசத்திலே போவாளென்[கு](கி)றதும், வித[ம](ர)ணையுண்டாயிருப்பாளென்[கு](கி)றதும்,

End :

[கய](கை)விரல் அஞ்சும் அளந்து கண்டது, முழங்கைதொடுத்து நடுவிரல் [னு]ணி[து]னிமட்டுமிருந்தால் உலகமெல்லாம் ஆள்வான், மே[வி]றை (வ்வரை)யிலே வந்தால் மந்திரியாவான், நடுவரையில் வந்தால் நன்றாவான், அடிவரையில் வந்தால் அலைச்சலுண்டு, மூக்கு அவரவர்கையினாலே [ன] (நா)லு அங்குலமானால் செல்வமுண்டு, ஆயுளும் அழகும் உண்டாம் ; மிகுதியா[யி](ய்) நீண்டால் கடினபோகம், குறைந்தால் அம்[ப்]பபோகம் ; கன்ன

மும் அக்குளும் முகமும் [அ]கையும் வாயும் உட்குறி அறியும் வழியாயி
ருக்கும் [யெ](எ)ன்றறி. சழி, மறு, வடுவு தான் காணுமிடத்திலும் காணாத
[யி](வி)டத்திலும் [யி](இ)ருந்தால் பலிக்கும், அதிலேயும் பிறர் காணாதே
யிருக்கிறது பலிக்கும்.

புருஷ லக்ஷணம் முடிந்தது. முற்றும்.

Colophon :

[ரூ](இரா)க்ஷசஸ்ரூ கார்த்திகைமீ ககௌ [யெ](எ)முதிமுடிந்தது.

(கு-பு.)—

திநூல், ஆண் பெண்களுடைய சரீர அடையாளங்களைக்கண்டு அவற்
றிற்குரிய பலாபலன்களைக் கூறுவது. அகஸ்தியருக்குச் சுப்பிரமணியரால்
உபதேசிக்கப்பெற்றதென்று நூன்முதலில் கூறப்பட்டுள்ளது. இதில் இந்
நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

(k) சோதிடம்.

JOTIDAM.

Foll 99a—108a.

A treatise in horoscopy dealing with several miscellaneous topics.

Incomplete.

Beginning :

ஜாதகஜோ[தி](சி)யம்.

கிரகாங்கம்.

செவ்வாய்க்கு	சிரசு	குருவுக்கு	வயிறு
சுக்கிரனுக்கு	முகம்	சனிக்கு	தொடை
புதனுக்கு	கழுத்து	[ரூ](இரா)குவுக்கு	முழங்கால்
சந்திரனுக்கு	புஜம்	கேதுவுக்கு	உள்ளங்கால்.
சூரியனுக்கு	மார்பு		

[ரூஜி](இராசு) அங்[ந]கம்.

மேஷ[ச]ம் சிரசு	தலாம்	முதுகு
ரிஷபம் முகம்	விருச்சிகம்	பீஜம்
மிதுனம் அண்ணம்	தனுசு	தொடை
கடகம் புஜம்	மகரம்	முழங்கால்
சிம்மம் மார்பு	கும்பம்	க[ணு](ணை)க்கால்
கன்னி பக்கம்	மீனம்	பாதம்.

இராசிசாதி.

கடகம் விருச்சிகம் மீனம் பிரம[ரூ](ரா)சி
சிங்கம் மேஷம் தனுசு சுதந்திரிய[ரூ](ரா)சி
தலாம் கும்பம் மிதுனம் வைசிய[ரூ](ரா)சி
கன்னி ரிஷபம் மகரம் சூத்திர[ரூ](ரா)சி.

சல[ரூ](ரா)சியின பிரமாணம்.

மகரம் மீனம் கடகம்	க
கும்பம் ரிஷபம் தனுசு	௨
விருச்சிகம் தலாம் மேஷம்	வ
மிதுனம் கன்னி சிம்மம்	௦

End

க-க்கு ஸ்நானம்
உ-க்கு வஸ்திராபரணம்
ஊ-க்கு பஸ்மகெந்தம்
ச-க்கு சிவபூஜை
ரு-க்கு பஞ்சாக்ஷரசெபம்
க-க்கு விஷ்ணுபூஜை
எ-க்கு விஷ்ணும
அ-க்கு தேவதா[ம்](ர்ச்)சனம்
க-க்கு நமஸ்காரம்
கௌ-க்கு பிரதட்சினம்
கக-க்கு திருபூஜை
கஉ-க்கு அதிதிபூஜை
கஊ-க்கு போஜனம்
கச-க்கு மதுபானம்

கரு-க்கு கோபம்
கக-க்கு தாம்பூலபூஷணம்
கஎ-க்கு சபாப்பிரவேசம்
கஅ-க்கு கிரீடம்
கக-க்கு அமிர்தபானம்
உௌ-க்கு பலபூஷணம்
உக-க்கு ஆலசியம்
உஉ-க்கு ஜலபானம்
உஊ-க்கு நித்திரை
உச-க்கு தனாஜ்ஜநம்
உரு-க்கு பூபதித்வம்.
உக-க்கு தனரகூஷணம்
உஎ-க்கு ரத்நபரிக்கா
ஆக உஎ.

ஜாதகத்துக்கு அயிச்சைக்கரம்போட விவரம். (.)
அசுவி[ணி](னி)முதல் சிருத்திகைவரைக்கும் கஉ - ராசியாக எந்த நகூத்திரம் எந்த [றா](ரா)சியில் எந்த(க்)கிரகம் [ய்](இ)ருக்கிறதோ அதை அந்த [றா](ரா)சியில் அடைப்பது; இந்தப்படி மூன்று நகூத்திரம் கஉ - ராசியாக அசுவினிமுதல் ரோவதிவரைக்கும் அவரவருக்குரிய நகூத்திரபாத ராசிகளில் கிரகமடைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(கு-பு.)--

இந்நூல் சோகூடசாஸ்திரத்திர விஷயமான பலவற்றையும் விவரமாகக் கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுப்பெற்றதாகத் தோற்றவில்லை.

(i) கணக்கதிகாரம், உரையுடன்.

KANAKKADIKĀRAM WITH COMMENTARY.

Foll. 109a--139b.

Slightly different from the work described under R. No. 199(c) ante.
Incomplete.

(கு-பு.)--

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்களின் 199(c) நம்பரில் வந்துள்ள பிரதியினைச் சிறிது வேறுபாடாகக் காணப்படுகின்றது. இது முற்றுப்பெறவில்லை, இறுதியில் 'பரஞ்சோதிமுனிவர்' செய்த திருவிளையாடற்புராணத் துதிச் செய்யுட்கள் சிலவும், திருமூலத்தி ஒன்றும், கலைமகள் துதி ஒன்றும் காணப்படுகின்றன.

முதலில் பொன்னிநாட்டுப் பொருந்திய புகழோன்
மன்னர்கோமான் வழிமுத லுடையோன்
முத்தமிழ் தெரிவோன் முகரியன் பெரும்பதி
மத்தியத் தன்மை மறையவர் வாழும்

குற்றமில் காட்சிக் கொற்கையர்கோமான் .

புத்தன் புதல்வன் புராரியென்பவனே ”

என்னுள் சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுளும், “புராரிநாயனானவே ஆக்கி யோன் பெயரும், (.) தமிழ்வரம்பிற்குட்பட்ட முகரியென வேநகர் எல்லையும் (.) குணர்தன் ஞானதீபமாகிய புலவர் பெருமான் புராரி[ன](நா)யனாருடைய புகழ்போல் ஸ்ளங்கிண பத்தழகுந் னும் (.)” என்பது முதலியன காணப்படுகின்றன.

(m) மனைவாஸ்துலக்ஷணம்.

MANAIVĀSTULAKṢAṆAM.

Foll. 140a—154a.

On the astrological conditions considered auspicious and inauspicious for building houses.

Incomplete.

Beginning :

மனைவாஸ்து புருஷன் படுக்குநான்.

எத்திசை[று](ரா)சுதன் னி விரவிதா னிற்கும்போது
அத்திசைக் காலைநீட்டி யதற்கெதிர் தலையவைத்து
மெத்தென விடக்கைகீழாய் வலக்கையை மேலதாக
மைத்தடங் கண்ணி னாளே வாஸ்துவன் கிடக்குமாறே.

இரவி யெந்த[று](ரா)சியில் எந்தத் திசையில் நின்றால் வாஸ்துவன் இரா நின்ற திசையிற், காலை நீட்டும். அதற்கு எதி[று](ரா)க(த்) தலையவைத்து இடக்கை கீழாகவைத்து வலக்கை மேலாகக் கிடப்பதென்றவாறு.

மீனமு மாடு[ம்யே](மே)றும் மேற்றிசை தலையதாக
ஊனம திடக்கைகீழாய் திரப்பதியநோக்கி(ச்)
சேனையின் கிழக்கின்மீதே திகழ்பெறக் காலைநீட்டி
மானவே லணையகண்ணாய் வாழ்த்துவன் துயிலு[ம்வ](ம)றே.

End :

நு, க-ல் குருவிருக்க [யி](இ)வனுக்குக் கேந்கிரம் செவ்வாயிருக்க, மேட விருச்சிகம் பிறக்க, பாவர்மறையிலும் சேய்மதி க, அ-விருக்கப் பூசம் பூ[று] (ரா)டம் ௧௦, ௧௨-வ் சனியிருக்கிலும் க, எ-சனியிருக்கில் பாவர்பார்க்கச் ஈபர் கேந்திர வீட்டிலிருக்க அனுடம் ரேவதி கேட்டை இவை உதையலக்[க](கி) [ண](ன)மாக(ப்) பிறக்கிலும் அபுத்தமூலம் பிறக்க விடக்கடிகை உதையமா கிலும் சத்தியோமரணம்.

(௧-பு.)—

இது வீடுகட்டுதற்குப் பார்க்கவேண்டிய வாஸ்து புருஷனது லட்சணம் முதலியவற்றை விரிவாகக் கூறுவது. இதில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

இதன்பின்பு, ஐந்து ஏடுகளில் மந்வந்தரம் முதலியவற்றின் கணக்குக் களும், தரப்பணஞ் செய்யவேண்டிய முறை முதலியனவும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

(n) ஆருடமுதலியன.
ĀRŪḌAMUDALIYANA.

Foll. 160a—165b.

Deals with several topics in divination, in the preparation of Hindu calendars, etc.

Beginning:

ஒருவன் வந்து வினவினபோது உதையத்துக்கு கூ, எ - [ரு](ரா)சியில் பாபர் நிற்க, அத[ர்க்](ம்)கு, எ - மிடத்தில் மதி நிற்க, பிணிதீ[ரு](ரா)து. இந்திரதனுசுபரிவேடம் அந்தரத்தில் தோன்றினால் தீ[ரு](ரா)நோய். குரு புதன் சக்கிரன் இவர்கள் பிணிக்க[ய](யி)றான, கூ - மிடம் ம[ற](ர)ணக் க[ய](யி)றான எ - மிடம் நிற்கினும் தே[னா](நா)க்கினும் ம[ற](ர)ணமில்லை பிணிதீர எத்தனை நாள் செல்லுமென்றால் பிணிக்க[ய](யி)ற்றில்.

End :

[பை](ப)வ்துனி அமாவாசை கழித்த பிரதமை [ரு](ரா)சா
சித்திரைமாதப் பிறப்பு மந்திரி
ஆவணிமாதப் பிறப்பு சே[னா](ன)கிபதி
ஆடிமாதப் பிறப்பு பயிர்வள(ர்)ப்பவன
மார்கழிமாதப் பிறப்பு தானியாகிபதி
[அம்](ஐ)ப்பசிமாதப் பிறப்பு இரசாதிபதி
தைமாதப் பிறப்பு நீரசாகிபதி (.)

(க) ஆவர்த்தமேகம்	... புலமழை
(உ) கவலோததமேகம் ?	... கா[த்து]ற்று
(ங) புஷ்களமேகம்	... நல்லவருஷம்
(ச) து[ரு](ரா)ணமேகம்	... வெள்ளம்
(ரு) காளமேகம்	... தூ[த்த](ம்)மல்லுளி[த்து]கா(ற்று)
(சு) நீலமேகம்	... கண்டவருஷம்
(எ) வருணமேகம்	... வெகுவருஷம்
(அ) வாயுமேகம்	... பஞ்சம்
(கூ) தமோமேகம்	... வெகுமாரி, நற்காலம்

(கு-பு.)—

இதில், வீமேஸ்வரர் சோதிடமும், சோதிடக் களஞ்சியச் செய்யுளா என்றும், அசுவயோகம், கெண்டயோகம், சாமுத்திரிகயோகம், வாசியோகம், வேசியோகம், பஞ்சாங்கசோதன முதலியனவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

(o) மனைசாஸ்திரம்.

MANAIŚĀSTIRAM.

Foll 166a—172b.

Slightly different from the work described under R. No. 165.

Incomplete.

52

மகாமகோபுத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

Beginning :

எந்த மாதங்களில் வாசற்கால் வைத்தாலும் திசையறிந்து வைக்கவேணும்.

கடகம் சிங்கம் இந்த இரண்டு ராசியில் சூரியனிற்[க] வீடுகட்டினால் கிழக்குப்பார்த்த வாசற்படி வைக்கலாம்.

துலாம் விருச்சிகம் இவ்விரண்டு ராசியிலும் சூரியனிருக்க வீடுகட்டினால் மேற்குப் பார்த்த வாச[ர்ப்](ம்)படிவைக்கலாம்.

கன்னி மிதுனம் தனுசு மீனம் இந்த ராசிகளில் சூரியனிருக்க வீடுகட்டினால் வாசற்கால் வைக்கலாகாது.

End :

குண்டைமான் குடங்க ளெட்டாங் கொடியதேள் பத்ததாகும்

நண்டுகோ விரண்டதாரு நன்மேட மைந்த தாகுந்

திண்டிறம் சிங்கந்தானே சிறந்தமூ வேழ தாகும்

வண்டிறன் மறையோர் சொன்னார் வாஸ்துவ முதிக்கு[ம்வ](ம)ரே.

எ-து சித்திரைமீ ௨௦௨ ௫ நாழிகை, வைகாசிமீ ௨௧௨ (. . . .)

வாஸ்துவங் கிடக்கைமாதம் வாழ்மனை கோலிறபாழா

மாற்றுநீர் படுக்கைதன்னில் மதியிலார் மனையெடுக்கில்

நே(ர்)த்தியாந் தலைவன்செத்து நிலைகேடாய்க் குலைந்துபோவார்

தூற்றியாங் கெழுந்தபோதே துதித்து நீ மனைகோல்மன்னு

(கு-ப.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்நின் 165-ஆம் நம்பர் பிரதியிலும் சிறிது வேறுபட்டுள்ளது. இதில் இந்நூல் சிறிதுபாகமே காணப்படுகிறது.

(p) கேதாரேசுவர்பூசை.

KĒDĀRĒŚVARARPŪJAI.

Foll. 173a—178b.

On details relating to the conduct of the worship of Kēdārēśvara, a form of God Śiva. Information as to when the worship should be commenced is also given.

Incomplete.

Beginning :

புரட்டாசிமாதம் பூர்வப[ஷ்ட]ம் அஷ்டமியிலே நித்யகர்[ம அ] (மா)னுஷ்டானங்களை(ச்) செய்து முடித்துக்கொண்டு ஆ[ச]மனம் அங்கு கர[ணி](தி)யாசம்பண்ணி, சங்கப் பம் செய்துகொண்டு சாமா[ன்]னிய அ[ற] (ர்க்)கியம் கல்பித்துக்கொண்டு முன்புபோல் துவர்பூசைபண்ணி ஸூசபபத? தகருருவைப பூசித்து அந்தர்யாகம் ஸ்நான விசேஷ அ[ற] (ர்க்)கியம் திரவியசத்தி மந்திரசத்தியும் பண்ணி, பீடத்தின்மேலே நெல் [லு], அரிசி, எள்[ளு], நவதா[ன்]னியம், பொரி யி[து](வை)களினாலே பரப்பி

End :

ஓம் ஆம் பினாகேசாயநஸி
 ஓம் ஆம் உக்க[ரூ](ரா)யநஸி
 ஓம் ஆம் பீமாயநஸி
 ஓம் ஆம் ஸ்ரீகண்டாயநஸி
 ஓம் ஆம் கி[று](ரு)க்திவாசசேநஸி
 ஓம் ஆம் நீலகண்டாயநஸி
 ஓம் ஆம் தூ[ற](ர்ச)சடயேநஸி
 ஓம் ஆம் திரிபு[ரூ](ரா)ந்தகாயநஸி
 ஓம் ஆம் கிரிவோசநாயநஸி
 ஓம் ஆம் பரமேஸ்வ[ரூ](ரா)யநஸி
 ஓம் ஆம் யமாந்தகாயநஸி
 ஓம் ஆம் பரமேஸ்வ[ரூ](ரா)யநஸி
 ஓம் ஆம் பத்தபி[ரூ](ரியா)யநஸி
 ஓம் ஆம் கயிலாசவாசினேநஸி
 ஓம் ஆம் கேதாரியி[ஸ்](ரேஸ்)வ[ரூ](ரா)யநஸி (. . .)

இப்படி அ[ம்](ர்ச)சித்து, தேவ[று](ரு)கடய ச[ன்னி](ந்தி)கானத்திலே இருபத்தொரு பி[று](ர)த[ஷ்ஷ](கழி)ணம் செய்து இருபத்தொரு ந[மு](ம) ஸ[க்](காரமும்) இருபத்தொரு செபமும் பண்ணிப் பின்பு தேவனை அஷ்டபுஷ்ப[ப]பத்தினிலே அ[ம்](ர்ச)சித்து

(கு-4.)—

இந்நூல் கேதாரேசவரனைப் பூஜிக்கு முறையினையும் அதை இன்னகாலத்தில் ஆரம்பித்து இவ்விதமாகப் பூர்த்திசெய்யவேண்டுமென்பதையும் விளக்கமாகக் கூறுவது. இந்தப் பிரதிகில் இது முற்றுப்பெறவில்லை.

(g) கேதாரிநோன்பினால்பேறுபெற்றகதை.

KEDĀRINĀBINĀLPĒRUPĒRRĀKADAI.

Foll. 179a— 184b.

Illustrative stories calculated to bring out the importance of conducting the worship of Kēdārēśvara described above.

Incomplete.

Beginning :

ஆகிகாலத்தில் கையாலயத்திலே பார்வதி சமேத[ரூ](ராய்), சகல[மான] தேவர்களும் புடைசூழ்ந்து பொ[ர்ச](ம்)சிம்மாசனத்திலே வீ[த்தி](ற்றி)ருக்கச்சே, பரமே[ஸ்](சு)வரணாவர் உமையவளைப் பார்த்து, டீகனும், பெண்ணே ! நீ தக்கன் யாகித்துக்கு நம்மைவிட்டு நீங்கிப்போ[யி](ய்) வந்தவனான

படியினாலே, நீ பூலோகத்திலே போ[யி](யப) பிர்க்கவே[னு](ண்டு)மென
திருவாய்மலாநதருள, அகமரு உமையவள் மனங்கலங்கி, சுவாமி! மறுபடி
[யெ](எ)வவிறபாய்த தேவரீ[ரிடயெ](ருடைய) இடதுபாகம் பெறுவேன

End:

[ரு](இரா)ஜாவுக்கு [னா](நா)ளுக்கு[னா](நா)ள குஷ[ட்]டம் பிடித
தரித்தரவானாய [ரு](ரா)சசியததை மந்திரிவசத்தில் (.
காட்டிலேபோ[யி](ய) வனவாசம் செய்துவரும் [னா](நா)ளையில ஒரு[
(நா)ள, பசிதா[ள](நக)மாட்டாமல புத்திரனான சுதங்கனெனகிறவன் (.
பார்த்து அம்மா! எனதாயரா [அங்கு](வம)சதகிலே யாரு மில்லையாவென
கேட்டான; அதற்குத் தாயரா, பிள்ளையைப் பார்த்து(ச) சொல்லுவாள்
“அப்பா! உன பெரிய தாயரா புண்ணியவதியானவன் உச[சு](சய)னிபட
ணத்தில் வசதிரதநத மஹாராஜாவுக்குப் பரியாளாயிருக்கு[கி]றாள்; அ
ளிடத்துக்கு(ப) போ[யி](ய) நமக்கு வந்திருக்கு[கி]ற இடையூ[ரு](
களைச் சொன்னால், அவள் [அ](எ)வவளவாடினும் உதவிசெய்வாள்” என
சொன்னாள். அந்தக்கேட்டு, தாயரா சொன்னபடிய[கி](கு), பெரியதாய
டத்துக்குப்போய்க கண்டு தங்களுடைய

(கு-பு)—

இநதூல, கேதிரேசுவர பூஜையைச்செய்து பேறுபெற்றவர்களாகிய ப
வதி, பஞ்சபாண்டவர்கள், வஜ்ரதாத மகராஜன், கடுகாதவனென்னு
பிராமணன் குமாரிகளாகிய புண்ணியவதி, பாய்வதி முதலியாரது சர்
திரததை விரிவாகக் கூறுமுகத்தான் அவவிரதத்தின் பெருமைபைக் கூ
வது. இநதப் பிரதியில இது முற்பெற்றவிலை.

R. No. 239.

Palm-leaf. 15½ × 1½ inches. Foll. 157 lines, 9-10 in a page. Tamil
Injured

Purchased in 1914-15 from M. Kēsava Pillai of Nungambakkam
Madras

நல்லாப்பிள்ளைபாரதம், ஆத்பர்வம்.

NALLĀPPIĻLAIBHĀRATAM, ĀUPARVAM

A poem narrating the story of the Mahabharata in 15,300 stanza
by Nallāppillai, who has freely introduced into this work the stanza
from the Bharatam of Villiputtūr Ālvār. It is said to have been
written at the instance of Viraraghava Redḍiyār of Sengāḍu.

Complete in 2082 stanzas.

Beginning :

உலக மாககலுங் காககலு முணமையா
லில[கி](க) நீககலு மென்று (ந)தவிகலரா
சலச வாணமல [மரு](ராத தா)ளக் கொன நெஞ்சினும
நிலவு சென்னி யினும நிலை யாமரோ.

(க)

பச்சை பேனியும் பாவ்வளை மேனியு
மெச்ச நற்றுகிர் மேனியுங் கொண்டவ
ரிச்சை யாட வியற்றிய மங்கைமார்
செச்சை மாமல[ற்று](ர்த் தா)ள்கள் சிரங்கொள்வாம் (உ)

(* . * * * *)

முன்னர் நா(டனி)ம் குர[ய](வ)னா திருமுனி மொழியை
மன்னு நற்பெருந் தேவர்வெண் பாவினால் வகுத்தார்
அன்ன காதையைச் சுருக்கியே விருத்தமா யமைத்து
நன்னிலந் தனி லறை[த்](கு)து நன்மை வந்துறவே (உ)

(* . * * * *)

ஆற்றுச் சருக்கம்.

டாற்பெருங்கடல் விண்மிசைபரவி யவாபோ
லாற்புடன்வரு வெண்முகி லலை கடன்முகந்து
காற்பெருங்கடம் றன்னிறங் கலந்த மக கருத்து
நாற்பெருந்திசை யெங்கனும் பரந்ததா னண்ணி. (க)

End :

மைந்தரைரோக்கி யரும்பெடையுடனோர்
வனத்துறு டாறுசெய் தமைத்துச்
சந்தரமுனிவ னருங்கதி யை' -ந்தான்
றுயநீ யுணர்தியிவ் வளவும்
புந்திநீ ளாகிப[று](ரு)வமென றுரைத்தான்
புண்ணியன் புரவல னன்பாற்
செல்ல தயு முருகி விழிகண்முத் தரும்பச்
செங்கர முகிழ்த்தன னன்றே. (கஉ)

வில்லியின் மறையோன் முனந்தரு மெழுநூற்

மெண்பது விருத்தமு முதலீ

நல்லய கவிதனாவினான் நா மகடா

னவின்றதா யிரத்து மு[ன்னா](ந்நூ)று
மெல்லையி னிரண்டு மிரண்டுமோ ரிரண்டா
யிரத்தெண்பத் திரண்டெ ன வுரைப்பார்
தொல்லையின் முனிசொற் கடற் கடைந் தெடுத்த
சுதைத்தமி ழாதியும் பருவம். (கக)

இப்பெரும் ப[று](ரு)வ முரைத்தவர் படித்தோ ரெழுதினோ

ரிதன்பொருள் விரித்தோ(ர்)

செப்பெருமன்பா[ர்க்](ற்) கேட்டுளோ ரதன்பேர்

செப்பினோர் தீமையிற் நீர்ந்தே

யெப்பெருந் சிறப்பு மைந்தரும வாழ்வு

மிசைத்த தீ[று](ர்க)காயுவ முளரா

யொப்பருங் கதியி னிலை பெற விளங்கி

யும்பரும் புகழ வாழ் குவமே. (கஉ)

Colophon :

காண்டவதகனச் சருககம்.

ஆக ஆதிப[று](ரு)வச்சருக்கம்-நயஉ-க்கு விருத்தம் உதடியுஉ எரு
நிறைந்தன [யி](இ)னிமேல் [ச]சபாப[று](ரு)வம் வருமாறு.

(கு-பு.)—

இது, வில்லிபத்தூரார் செய்த பாரதப் பாடல்களை இடையிடை
சேர்த்துக்கொண்டு, செங்காடு-வீரராகவ ரெட்டையார் |விருப்பத்தின்படி, ர
லம்பேடு 'நல்லாப்பிள்ளை' என்பவரால் செய்யப்பெற்றது. இதில் இப்பரு
முற்றும் உள்ளது.

R. No. 240.

Palm-leaf. $15\frac{1}{2} \times 1\frac{3}{4}$ inches. Foll. 454. Lines, 8-9 in a page. Tan
Injured.

Purchased in 1914-15 from M. Kēśava Pillai of Nungambakkam
Madras.

பெரியபுராணம், பொழிப்புரையுடன்.

PERIYAPURĀṆAM WITH MEANING.

Same work as that described under No. 619 of the D.O.S. MSS
Vol. II.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்க்ரிப்டிவ காட்லாக்கின் 619-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இது
இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

R. No. 241.

Palm-leaf. $14\frac{3}{4} \times 1\frac{3}{4}$ inches. Foll. 100. Lines, 7 in a page. Tan
Slightly injured.

Purchased in 1914-15 from M. Kēśava Pillai of Nungambakkam.

(a) பஞ்சாங்கம்.

PAÑCĀṆGAM.

Foll. 1a-3a.

Explains what is meant by Pañcāṅgam or the five elements of an
Indian calendar and what its uses are.

Complete.

Beginning :

பாயிரம்.

ஆயிர முகத்தா என்கன்ற தாயினும்.

பாயிர மில்லாது பனுவ வன்றே

என்றதால் பஞ்சாங்கமென்ற தென்னையெனின்[னி] அங்கம் பஞ்ச[யெ]
(எ)ன்றாகும்; அதாவது :—அங்கம்—அ[வை]வயவம். பஞ்ச-ஐந்து. அ[வை]

யவம் ஐந்தென்று கூறுவா புலவர். [யி](இ)வ்வ[வை]யவயவமியாருக்கெ
னின் பி[த்ரி](ரி)த்[வி]வி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாச ராகிய பஞ்சமகாபூத.
மெனனும் விராட்புருஷனுக்கும் பஞ்சமகாபூதத்தினின்றும் உண்டாகப்
பட்ட(பெள)திக தேகங்களாகிய சராசர உயர்களெனனும் இயங்குதினை
• நிலைத்தினை வுயர்கட்குமாம்.

End :

அமாவாசை கழித்த முதனாள் முதல் பதினைந்துவரைக்கும் சக[சு](கி)ல
பட்சம், பெள[வற][நவ](ர்)ணமி கழி[ச்ச](த்த) முதல் [னா]நாள் முதல்பதி
னைந்துவரைக்கும் கிரு(ஷ்)ணடட்சம்.

முற்கூறிய பட்சத்திலே சந்திரன் வளருகிறது. பிற்கூறிய பட்சத்திலே
சந்திரன் தேய்கிறது. இவை சந்திரனாலாக்கப்பட்டுவருகின்ற பட்சங்களி
ரண்டுக்கு மாதம் து[ண்ணு](ன்று). இப்படி யெ - மாதம் கூடியது நூ[ப]-க.
இது சித்தாந்தம்.

(கு-ப.)—

இந்நூல், 'பஞ்சாங்கம்' எனபகன அருத்தம் இன்னவெனவும், நட்சத்தி
ரம் முதலியவற்றைப் பார்ப்பதனாலுண்டாகும் பலன் இன்னின்னவெனவும்
கூறுகின்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

(b) தசாபுத்திபலன்.

DAŚĀBHUKTIPALAN.

Foll. 4a—100b.

A work on astrology dealing with the good and the evil likely to
befall' to a person in the different planetary periods. It is different
from the work described under R. No. 183 ante.

Complete.

Beginning :

[தி](த)சாபுத்திபலன். சூரிய [தி](த)சைக்கு நூ[ப] சு. க்கு மொத்தபலன்.
சூரியன் பாபக்கிரகமானபடியினாலே, சாதகந் தெரியாதபேருக்குச் சொல்
லுகிறபலன்.

சூரிய[தி](த)சையில் இருக்கு[கி]ற நிலையைவிட்டு(த்) தேசாந்திரம்
போகும்படியாயும், சுயபந்து [தெ]சனங்களிலே வியோகமான துக்கமும், சா
பீடையும், சோராயமும், நிலையான பொருளுக்கு நாசமும், நாலுகால் சீவ
னிலே நஷ்டமும் இப்படிக்கொத்த பலன் கொடுப்பான். இந்த(ச்) சூரியன்
சாதகனுக்கு ந, சு, யக-லே வீருந்தால், [யி](இ)ந்த(ச்) சூரிய தசையில்
பூலாபம் அ[த்](ர்)த்த லாபம் விபவம் சவுக்கியம் [யி](இ)வவளவு பலத்தை
(க்) கொடுத்து, பிகாவுக்கு

End :

காலவே வெள்ளிதன்னிற் கணிமாதம் முப்பத் தெட்டும்

மூலமாம் [தே](நா)யினாலே முந்[ந]கியே மீளுந் கை கால்

வேலெனும் விழியாடுன்பம் மெய்யினில் [தே](நா)கமுண்டு

மூலமாம் வி[சு]ஷ[ஷ]ம்போ லணன மரோ[சி](ச)க மாகுந் தானே. (கௌ

சுக்கிரனில் புதன்.

வள்ளியில் புந்திமாதம் விரும்புமுப் பத்துநாலுந்
தெள்ளிய மனையாள் மக்கள் சீருடன் பொருளுண் டாகும்
வள்ளிய கல்விஞானம் வாக்கினுந்[ப்] பாடலாகும்
நள்ளிய சிவலையாலே நன்மைகள் பலவுண் டாமே. (அய)

மட்டுறு புகரி[லக](ம்) கேது மாதமீ ரேழுந் தன் பந்
துட்டமா மிருகத் தாலுங் கள்ள[ரூல்](ராத்) பயமுந் தோ[னு](ன்று)
மட்டமா மனையா டன்னை யனுசரித்திடுமே பேய்கள்
திட்டமாய் விஷந்தான விட்டி[வ்.தீ](ம்) றீண்டியே மீளுந்தானே. (அக)
சுக்கிர [டு]தசையில் நவக்ரகபுத்தி முற்றும்.

(கு-ப.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 183-ஆம் நம்பர் பிரதியினும்
வேறுனது. ஒவ்வொரு கிரகங்களின் தசையிலும், புத்திலும் ஜீவர்களுக்கு
உண்டாகும் நன்மை தீமைகளை விரிவாகக் கூறுவது இதில். இது முற்றும்
உள்ளது.

R. No. 242.

Palm-leaf. 13 $\frac{3}{4}$ x 1 inches. Foll. 14. Lines, 4 - 5 in a page. Tamil.
Fair.

Purchased in 1914-15 from Dēvanāthācāriyar of Rāmēśvaram.

நவரேகைப் பிரமாணம்,
NAVARĒKAIPRAMĀṆAM.

On the method of drawing the diagram called Śrī-Cakra and on the
worship of the goddess Śakti as associated with it.

Incomplete.

Beginning :

தானென்ற நாற்புத்தி(து) முக்கோணத்ததைச்
சா[த](ர்)வாகவென்றனு(ஈ)ட(ப்) பிள்ளைகேளு
வானென்ற சதுரமிட் டிரேகை மூன்று
வளமாகச் சூரியன்போல் வட்டமிட்டுப்
போவென்ற நவரேகை வட்டத்து[ள](ட்)கீ(றிக்)
கைமுறையா[யி](ய்) நாற்புத்தி(து) முக்கோணத்தை
நானென்ற நவரேகைப் பிரமாணஞ் சொலவேன்
நன்றான [ன](ந்)ல்லினு(ஈ)ட(ப்) பிரமாணந்தானே (க)
பிரமாண மேல்ரேகை ரவியின்றேகை
பேரூனரேகையதின் வட்டத்தின் கீ[ள்](மு)க்
திரமாக வா[ர](ம)ரையாம் பங்குபோடு
சிறப்பாக ரவியின் கீ[ள்](மு)பங்கு
அரமான மதிரேகை யதின் கீ[ள்](மு)ளாந்தி ?
அப்பனை அஞ்சேகாஸ்ப[ப]பங்குபோடு
திரமான செ[யி](ய)ரேகை யதின் கீ[ள்](மு)வீதி
திற்கவே மூ[ண](ன்)ரையாம் பங்குபோடு (உ)

End :

வைத்தபி[னம்](ன்)பு செலுவீட்டுக[ளு](ழு)விற்போட்டு
 வாகான செம்ப[ம](ர)த்தம்[பூ] வுள்ளாக்கி
 நைத்ததிலே மலர்ந்தெரிய விட்டுச் சாத்தி
 நன்றாக(க்) தங்கமொரு பலந் தகட்டில்
 மெய்த்திடவே[னா](நா)ற்பத்[தி](து) முக்கோணத்தை
 விளங்கவே வரைந்து கடி தடவாய் (மீமலாய்)
 தைத்ததிலே தாழம்பூ வொருகா சாதி
 செண்[ம]பகப்பூச்சாறுசாத்திச் சவாதுஞ்சாற்றே. (சுய)

(* * * * *)

பூட்டுவாய் மோகமாம் முத்துமாலை
 புகழாந் கைகடகம் ச[ரு](ரி)கைவி[ம](ர)லா[ளி](ழி)
 பூட்டுவாய்மனத்தையங்கே பாதம்பூசை
 புகழாகப் பெருவிரலிற் புப்பஞ்சார (டு)
 சாற்[தி](ந்)யபி னோமென்று பூதியீட்டுத்
 தனத்திலேயாம[னையெழு](னா)(யைத்)தியா[னு](னம்) பண்ணு
 நே(ர்)த்தியாய்.

(கு-ப.)—

இந்நூலில், 'வாலை' என்னும் சக்சியின் சம்பந்தமான நவரோகைப் பிர
 மாணமும், பூசிக்கும் விவரமும் ஆகிய இவை முதலியன கூறப்பட்டிருக்கின்
 றன. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றுப் பெறவில்லை.

R. No. 243.

Palm-leaf. 15½ × 1¼ inches. Foll. 26. Lines, 7—10 in a page. Tamil.
 Injured.

Purchased in 1914-15 from Dēvanāthācāriyar of Rāmēśvaram.

(a) சிற்ப சாஸ்திரம், உரையு-ன்.

SIRPAŚĀSTIRAM WITH COMMENTARY.

Foll. 1a—12b.

A treatise on architecture dealing also with certain astrological
 conditions and aspects connected with that art. The work is also called
 Mayanūl.

Incomplete.

Beginning:

மனைதனில் வந்து நின்று வாகுடன்

பா(ர்)த்து நோக்கி.

(க)

. [யெ](ள)க்கெலு[த்தனா](ற்ற)
 நாயகன் ராசிதன்னை

முன்வல மாகக் கொள்ளில்

முன்மத னென்று வாழ்வான்

பின்னிடையாக(க்)கொள்ளில்

பிணியொடு தேகதாகும்.

வெண்பா.

ஒன்றாக நின்ற பொரு நீளந்தன்னை(க்)
 குன்றாம லொன்பது கூறுசெய்து—நன்றாக
 வாமத்தே நேரி வலத்தே வேரைந்து
 சேமத்தே வாசவன் செப்பு

ராசிப்பொருத்தம்.

ரிஷபம், மிதனம், கடகம் இந்த மூன்று ராசிக்காரருக்கும் கி[ள](ழக்)
 கும் உடக்கும் வாசல் விடவும்; சிங்கம், கன்னி, துலாம் இந்த மூன்று ராசிக்
 காரருக்கும் தெர[க்]தும். கி[ள](ழக்)க்கும் வாசல் விடவும்; ரும்பம், மீனம்
 மேடம் இந்த மூன்று ராசிக்கா[ற](ர)ருக்கும் உடகும் மேற்கும் வாசல்
 விடவும்.

மனைராசி.

கன்னிமேல் மனை யெடுக்க[ல்](ற்)
 கைப்பொருள் மிகவுண் டாகு[ம்]
 மன்னமு மமுதுஞ் சேரு
 மணிவிழை தானு நிற்டன்
 பொன்னெடு தானியங்கள்
 பொருந்தவே செல்வமுண்டாம்
 முன்னமே அயனாச் சொன்ன
 மு(ன)றமைதூல் வி[ழ](ள)ம்பலுற்றேன்.

End:

கி[ப்](ற்)பியனிருக்கும்படி.

பொன்னெடு பூணூலும் பவித்திரங் கையி விட்டுச்
 சென்னியிற் சிகையதாகி(ச்) செய்யதோர் நிறத்தனாகில்
 மன்னிய குலமு மிக்க மனபிடித் துய்யனாகில்
 அன்னிய சாகிகூடா த[ரி](றி)ந்தவன் சிற்பிதானே.

எ-து.—சிற்பியனிருக்கும்படி : பொற்பூணூலு மீடுபவித்திர மோ
 குலமு மீடுக்குமியு மீடுச்செய்ய மேனியுடையனுமாய் அன்னியசாதிகளைக்
 கூடாதங்கவனுமாய் அ[ரி](றி)வுள்ளவனுமாயிருப்பவன் சிற்பியென்ற
 வாறு. (உஎ)

சுற்றமாய் மறையோனெடுந் துணிவிரல் வாடையாலே
 சித்தமாந் தெளியும் வண்ணஞ் சிறப்புடைக் கனத்தானாகில்
 நித்தமோ ரனுஷ்டானங்கனெறியினும் பூசை செய்து
 வித்தக னூலையோது சிற்பிதன் விடிவக்காலம்.

எ-து.— க்கும்படி.

அந்திசந்திமறக்க நாலுவேதமு[ம்] மாதிய வாடையு முடித்திச்சோமன
 ம் டித தெளியுடையவனும்
 டையவனுமாய் அனுஷ்டான நெ[ரி](றியும்)

தெய்வபூசையுடையவனுமாய் ஆதிகாலமெ[ளி](மு)ந்து பலகலை வகைகளில்
வனமு மாயிருப்பவன்[சிப்](ம்)பி யென்றவாறு.

சங்கு வைக்குமளவு.

1) —

தூதரால் சிற்ச்சாஸ்திரங்களுள் ஒன்று. இதில், “ராசிப்பொருத்த” முதல்
சங்கு வைக்குமளவு” இறுதியாகவுள்ள சிலபாகம் மட்டுமே உள்ளன.
தூதரப் பிரதிகில் இது முற்றுப்பெறவில்லை; இது சிறந்த நூல். இதற்கு
மயண” லென்றும் பெயருண்டு.

(4) மனை நூல்.

MANAINŪL.

Foll. 13a—19b.

A treatise describing the astrological conditions required for house-
building, and its site.

Complete.

Beginning :

கீழ் மேல், சக்குத் தெற்கு கூடுக்கு அகட.

ஆதாயம்	... கட.
சிபு	... க.
யோனி	... சிம்மம்.
நட்[டு]சத்திரம்	... ரோவதி.
திதி	... நவமி.
வாரம்	... ஞாயிறு.
வயசு	... அர.

* * * *

ஆதாயம்	... கட.
சி(பு)	... க.
யோனி	... பருந்து.
நட்[டு]சத்திரம்	... ஆயிலியம்.
வாரம்	... திங்கள்.
திதி	... ஷ(ஷ)டி.
அங்கி[ஷ](ச)ம்	... சுகம்.

* * *

யோனி	... சிங்கம்.
நட்[டு]சத்திரம்	... கார்த்திகை.
திதி	... பருவம்.
அங்கிச(ம்)	... துக்கம்.
வாரம்	... சனி.
வயசு	... நடு.

End

ஆதாயம்	.. கஉ.
சு(பு)	... நு.
யோனி	... சிங்கம்.
நட்[டு](ச)த்திரம்	... திருவாதிரை.
திதி	... ப[ற](ரு)வம்.
வாரம்	... வெள்(ளி).
வயசு	.. எரு.

கடி-க்கு கள-க்கு நாடு.

ஆதாயம்	உ.
சு(பு)	எ.
யோனி	யோனை .
நட்[டு]சத்திரம்	... துடை.
திதி	... துவா[டு]கசி.
வாரம்	... [நாய](ராய)ற).
அங்கிசம்	... சுகம்.
வயது	... சுக.

பூமி சல்லியம்.

உண்டவம் போதளந்த வடியினாலேழுஞ் சே[ற்று](ர்த்து)ப்
 பதினாறுக் கீந்தா[ல்][த]தலையோடெண்ண
 பிட்டியோடு கண் சுள்ளி தெய்வம் சாம்பல்
 கரி பிணஞ்சாலி பொன்கல்
 மண்கேங் கொம்பு நாய் சால்மன்றேக்கு
 விளியாத் தோன்றும்.

எ-து.—பூமி சல்லியம் விளவும்போது அடியளந்து அவ்வடியின்மேலே இருபத்தெட்டுக் கூட்டிப் பதி[நா](னா)றுக் கீந்தால் [யீ](சு)யாத சேடம் க-ஆகில் தலையோடு, உ-ஆகல் எலும்பு, ஈ-ஆகில் [யி](இ)ட்டிகை, ச-ஆகில் ஓடு, னு-ஆகில் விரகு, சு-ஆகில் தெய்வங்கள், எ-ஆகில் சாம்பல், அ-ஆகில் கரி, க-ஆகில் பிணம், டு-ஆகில் தானியம், கக-ஆகில் பொன், கஉ-ஆகில் கல்[லு] கஈ-ஆகில் தலையோடு, கச-ஆகில் கொம்பு, கரு-ஆகில் நாய், கசு-ஆகில் சால் [யி](இ)வை[வை](ப)தினாறு பொருளம்[ரி](றி)ந்த முன்பு கி[ள்](ம்) திற் கும் சொன்னகோள்[க்]களின் கதிர்களாலே [யி](இ)த்தலையாளத்தே? கிடக்[கு]கிறதென்று சொல்லுவது.

பூமி சல்லியம் மு(ற்றும்).

(கு-பு.)—

இந்நூல், வீடு கட்டுபவர்கள் டார்க்கவேண்டிய பொருத்தங்களையும் அவற் றின் பலன்களையும் கூறுவது. இந்த பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

(c) இராசிபலன்.

IRĀŚIPALAN.

Foll. 20a—26b.

On the characteristic influences, good or evil, exerted by the 12 signs of the zodiac on the affairs of the individual human life.

Incomplete.

Beginning :

பாசமாஞ் சிவலை சேரும் பால்பழ முண்ப நாகுந்
தேசமே போனார் மீள்வார் சேயி[ளை](ழை)மனமுந் . . .
தூசுபொன் பூமி கொள . . . துலையில்லான் ப[மு]ர)மனாகும்
வாசமு[னங்](ன்)குழலி நாளே வந்திடும் மேஷந்தானே. (க)

மேஷத்தில் வந்து நின்று வினவினீ கே[ளப](ட்)பாராகில் ?
தேசத்தில் மழை, முண்டு சேயி[ளை](ழை) வரதுண்டு - ன் னும் ?
நேசத்தால[அ]ரசே யா[மு](ளு)ம் நினைத்தீதார் கருமம் நன்றும்
மோசத்த பொருள் கருப்பு யெ[பெ](டு)த்தவன கறுவல் தானே. (உ)

End :

தலாராசி.

*

*

*

*

உதையம்-வெள்ளி. சாதி-செட்டி. எருது நிறம்-பச்சை நிலம். இது இருந்த ராசி நிலமைக்கு நனம். கேட்ட காரியம் உயிருள்ளது. மனதில் சலிக்க வேண்டாம். போனதுபசுவாகில் சினைப்பசு; புனத்தி[ட்]போனது வக்கு செட்டு வெள்ளாமை சேரும். பயணத்துக்கு மத்திபம். [க(ர்)ப்பம் ஆண[ம்]பிள்ளை. தாவ[மு](ர)ராசி. துலாம் உத்திரம் பனிரண்டுக்கும் பிரிவு இருபத்தி நாலுக்கு வி[பமு](வர)ம். இதுக்குத் தேவதை-கந்தசுவாமி. இதுக்குப் பெரிய வீரணை. கறுங் கச்சை கைய[யரு](மு)வாள. குடக் கார் கறுப்பணன் பெண் தேவதைக்குத் துங்ல வெள்ளையும் சிவப்புங் கூடின துகில்; காரிக்குச் சீலையுண்டு. சுனையிலே இருக்கப்பட்ட தெய்வ முண்டு; மந்திரத்தினுலே மனுஷன் செய்த வினையுண்ட; செய்யப்பட்ட தொழிலினுலே வாதவினையுண்டு; கன்னிமார் காமாட்சியம்(ன)ம[னை] பூசையுண்டு. வேடன் வேட்டைக்காரன் பூசையுண்டு; நன்ம கூடினதினாலே வந்த வினை உறவு கூடினதுநுல் பேச்சுண்டு. கறுப்பனங்குள்ளன் ஆடர்ந்தேறிச்செய்த வினையுண்டு. ஒலையிடுசோதி யேச்சுண்டு.

தலாராசி முற்றும்.

(கு-பு:)-

இந்தூல், ஒவ்வொரு ராசிக்கும் உரிய பலாபலக் களைக கூறுவது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இது சிறந்த சோதிட நூலென்று தோன்றுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுப்பெறவில்லை.

R. No. 244.

Palm-leaf. 12 x 1½ inches. Foll. 10. Lines, 6 in a page. Tamil and Grantha. Good.

Purchased in 1914-15 from Devanāthācāriyar of Rāmēśvaram. .

மனைசாஸ்திரம்.
MANAISASTIRAM.

Similar to the works described under R. Nos. 165 and 238(o) *ante*.
 Incomplete.

Beginning :

வஸுமஹாநாஸுயோதாயஸு நடிநாஸுயஸு வஸுமஹா |
 மஹாநாஸுயோதாயஸு வஸுமஹா வஸுமஹா ||
 நடிநாஸுயோதாயஸு வஸுமஹா வஸுமஹா ||
 நடிநாஸுயோதாயஸு வஸுமஹா வஸுமஹா ||
 நடிநாஸுயோதாயஸு வஸுமஹா வஸுமஹா ||

இ[து](ரு)வன் வீடு கட்டவே[ன]ண்டின் ஆவனிலத்தை வீட்டு எஃமா
 னுடைய காலடியைக்கொண்டு தென்வடலடி அடி இத்தனைக்கும் கீ[ள](ம்)
 மேல் அடி இத்தனையென்று கண்டுகொண்டு, இதை ஒன்றுக்கொன்று
 பெருக்கி(க)கண்டது கைமொத்தம் கண்டதக்கு ஆக்கமென்று கே[து](ர்).

இந் ஆக்கத்தை அ-ல் பெருக்கி கஉ-ல் கழித்த மிச்சத்துக்கு ஆதாயம்
 என்று பே[து](ர்). ஆக்கத்தை சு-ல் பெருக்கி க0-ல் க[ளி](ழி)க்க விரயம்
 என்று பே[து](ர்).

End :

[ய]ஜமானுடைய ஜன்ம[னா](நா)ளும் நாம[னா](நா)ளும் ஒன்றாக
 பெ . . . நலவது

பொஷுயே-ருவெவாஸவ-ஸ்ரவிஷாயாமிவகூலம் |
 கெஷுநகூஷுதரெகெவா வஜ-யெஷுஷிந்யா ||

பூசம், மூலம், சீவம், ஆயிலியம், கேட்டை, பூ[து](ரா)டம், சித்திரை, இந்
 த[னா](நா)ளும் ஒரு[னா](நா)ளானால் தன் னுபடி ; ம[த்து](ம்)ள்ளது ஒன்
 றாகில் நல்வது. இந்த(ப்)படி நட்சத்திரம் சோதிக்கவும் (.)

சாணாக(க்) கோனறுக்கித் தப்பாமல் மனை ய[து](ள்)ந்து

கோணமனே(ர)க்குழி மாறி—நாணம்

விருத[ர்](ரன்)கி லேகழித்த யேகமிக[ன](ந)ன்று

தருமிண்டு தீதாம் மூன்று முடிகூடும்.

மூன்றி ல்வான்று நாசமுறுவா மஞ்ச

ம[து](ர)சாளும் ஆறுமே நீருகி விடும்

யே[னா](மு) மிகவா[ன]மெவட்டு(க்)

கூடியொட்டு மென்றே வறி.

நாயுலூநாமகெ சீஷெ கியேடுஸ வாஸஸுக்-கெ |

ஸாகெ ஹஸிஸாயா-கெ கெகூ-அயலாக்-வெவெ ||

(கு-4.)—

இந்துஸ், வீடுகட்ட வேண்டியவர்கள் கவனித்தற்குரியன இன்னின்ன
 வெனக் கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது. இயற்றிய
 வர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை.

மூலருடத்திய காட்லாக் 165, 238(o) இவ்விரண்டு பிரதியிலும் வேறுனது.

R. No. 245.

Palm-leaf. $16\frac{1}{4} \times 1\frac{1}{2}$ and $12\frac{1}{4} \times 1$ inches. Foll. 59. Lines, 5-6 in a page.
Tamil and Grantha Injured.

Purchased in 1914-15 from Dēvanāthācāriyar of Rāmēśvaram.

கிரகணகணிதம்.

GRAHAṆAGANITAM.

Deals with certain calculations, etc., for finding out the correct time of the occurrence of the solar and the lunar eclipses.

Wants the first leaf; otherwise complete.

Beginning :

* * * * *
வடுஞ்சுக்கை ஒருங்கு வவ-ராஜதிகிஸராவணி (7)

வடுஞ்சுவஜாகாவிக்கொவிவெடுகெஃ வ . . .
. . . வடுஜீஜாய-பிபாழமடுசூசு,
கடுஜிகாரும் ஸஸவரமுடுவெஸுராக் || (8)
. . . வெடுசுக்கணிகொஸுரோஷுகி.

ஸூர்யஸ்புடத்தில் ராகுஸ்புடத்தை வாங்கி, டஜாகோடி சோதி[ச்சு](த்து) ஸூரய புஜைகத்யந்தரத்தில் குறை[ஞ்](ந்)திருந்தால் ஸாம க்ரஹணமென்று அறியவும். வாங்கின புஜயில் ஸ்வதேச வலபயை ராஹு நஸூர்யன் துலாதுயாகில் புஜயில் கூட்டவும்; மேஷாதியாகில் வாங்கவும். இப்படி ஸம்ஸ்கரி[ச்சு](த்து) புஜை பன்னிரண்டு பாகைக்கு அதிகமானால் ஸூர்யக்ரஹணமில்லையென்று அறியவும்

இப்படி ஸூர்ய சந்திர ராகுக்களை [வ](ய)நி(யு)[து]ப்படி
. . . ஸூர்ய கிரஹணமாகில் க்[ர](ருகண)கிதோதைய சுதத்தினம்வை [ச்சு](த்து)க்கொள்ளவும். ஸோம க்ரஹணமாகில் க்ரஹ[ரண](ண)கிதைந்த மனதினம் வைத்துக்கொள்ளவும். ஸூர்ய க்ரஹணந் தன்னே உதையத்துக்கும் சந்திர க்ரஹணத்தை அஸ்தமனத்துக்கும் ஸூர்யராகுக்களை அறி[து] (ந்து)[க்]கொள்ளவும் (.)

பௌர்ணிமாந்தம் ஸூர்யோதயாஸ்தமனங்களுக்கு ஆஸந்கமாய் இ[து] திர[ருக்கிற] ஸாயான்ன ப்ராணைவகளிலே வந்து கருஹண யோகமுமுண்டாயிருந்தால் ஸோம க்ரஹணம் கணிக்கிறது. அப்படிவர க்ரஹணம் [ப்] (க்ர)ஸ்தோதயமாகவும் க்ரஸ்தாஸ்தமனமாகவும் இருக்கும். இது ஸோமக்ரஹணகணிதம். (.)

ஸூர்யக்ரஹணத்துக்கு ஸோமக்ரஹணத்திற் சொன்னபடிக்கு ஸூர்யஸ்புடமும் சந்திரஸ்புடமும் திதிசாரமும் அறி[தி](ந்து)க்கொள்ளவும். ஏவஞ் சந்திரஸ்புடத்தை வைத்து அதில் சூர்யஸ்புடத்தை வாங்கின சேஷம் திதி ஸ்புடம்.

End :

வலைய க்ரஹணமானால் நிமிவனகாலம் நேமிச்சேதகாலமென்றும், உன்மீ வனகாலம் நேமிபூர்த்திகாலமென்றும் அறியவும். இது ஸூர்யக்ருஹண கணி

R. No. 247.

Palm-leaf. 18½ × 1½ inches. Foll. 42. Lines, 7 in a page. Tamil.
Slightly injured.

Purchased in 1914-15 from Dēvanāthacāriyar of Rāmēśvaram.

யோககராணதிலக்ஷணம்.

YŌGAKARAṆĀDILAKṢAṆAM.

A minor treatise on astrology dealing with miscellaneous subjects, such as Yōga, Karaṇa, etc.

Incomplete.

Beginning :

. நன்றாத்
னினைந்தபக்கத்து முன்னேந்து நின்ற வேல்பொருத கண்ணாய் !
குறைந்தபக்கத்துக் ககடையுற்ற வைந்துங் குணமில்லையே.

எ-து —ச[று](ரு)வமங்கலகாரியத்துக்கு (அபர)டக்கச்சித்திரையொ[ளி]
(ழி)ந்த திதியும் பூரணையும் நன்றும்.

பூ[று](ரு)வபக்கத்துப்பஞ்சமியறுதியும் அமரபக்கத்து ஏகரீ[டு]தசி முதல்
ஐந்துந் தவிரப்படும்.

பூ[று](ரு)வபக்கத்துப்பஞ்சமியும் அமரபக்கத்து ஏகர[டு]தசியுமுகங்கயமெ
ன்பாருமுளர் எ—று. (உஉ)

ஐற்றித்த பக்கத்தி லாகியு மந்தமு மொன்பதுமே
சூற்ற முடைத்தல்ல வைந்[று](நா) நிரட்டியிற் கொள்வ ரீரஞ்
சுற்ற விரண்டு நல்லவை தீதொள்ளி வினைக்குச்
சொற்றிலர் கல்விக்குப் பன்முன்றோ டேழையுஞ் சோதிடரே.

எ-து.—சிலர் இரண்டு பக்கத்தும் ஐற்றித்தபக்கங்களில் பிரச்சமையும்
பஞ்ச[டு]தசியும் நவமியும் ஒழிந்த திதி நன்றும்; இரட்டித்தபக்கங்களில்[டு]
தசமியும் துதிலகயும் ஒ[ளி](ழி)ந்தவை தீதாமென்று சொல்லுவார்கள்.
அவ்விரண்டு பக்கத்து வந்த ஸப்தமியுந்தி[றை](ர)யோதசியும் வித்யாரம்பத்
துக்கு விசேஷித்துத் தவிரப்படும் எ—று. (உங)

End :

மங்கை குடங்கலை தேறவிடை [நனா](நா)டினனல்லன மற்றோர்
தங்குஞ் சிலைமீன் துலை . . டாரிதனாடிற் கோளிலதேற்
செங்கண் விடைகுடஞ் சீயஞ்சிலை துலைசீவ னல்லன்
பொங்கு மீன் தெட்டு ளீரமான தடியுமக் கொட்கா விடிலை

எ-து.—புதன் ஆறுமிடநல்லன்; ஒன்பதாமிடத்தொருகோளில்லையாகிப்பதி
னென்றுக்கு(ப்)பன்னிரண்டு பத்து; ஏழு எட்டுக்குச் செனம்; இரண்டுக்கை
ந்து; (நா)லுக்குமுன்று; இவ்விடங்களிலே வேறொரு கி[று](ர)கமில்லையாகிற்
புதனல்லன்; வியாழனிரண்டாமிட நல்லன்; பன்னிரண்டாமிடத்தொரு
கிரகமில்லையாகிப் பதினென் . . கு எட்டு அஞ்சுக்கு; நாலு ஒன்பதுக்கு(ப்)
பத்து ஏழுக்கு முன்றுக்கு மல்லவடங்களுக்கு இவ்விடங்களிலே வேறொரு
கி[று](ர)கமில்லையாகிப் வியாழனல்லன். எ—று. (ஈஅடு)

*

*

*

*

*

போதாதயாயம முதல 18-வதாகிய இராசி சீலாதயாயம 4-வது சலோகம் வரையில் இந்நதப்பிரதியில் இருக்கிறது ஆகையால் இதில் இந்நூல பூர்த்தி பெறவில்லை

(b) நவக்கிரககுண முதலியன.

NAVAGRAHAGUNAMUDALIYANA

Foll 100a—105b.

A treatise in astrology giving the specific multiplicand associated with each of the planets and of the signs of the zodiac for making certain astronomical calculations.

Incomplete

Beginning :

குணசமூகம்

[யி](இ)ப்படித கிரகோணம் [யே](ஏ)காதிபதையம் சோ[தி](த)னை சோதி[சசு](தது) மிஞ்சின பாலே சோதனிய சேஷம் பால[யி](இ)கசனையென்று [து](தொ)கை காணவும் குணசமூகம்

இராசி குணம் கா[ற](ர)கண்

. சோதி[சசு](தது)கண்டதில் அந்த அந்த இராசிப்பாலிருந்ததை(ச)சோதி[சசு](தது)கபோ[ர] இருந்ததை இராசி குணகாரகன் ரிஷபம், சிங்கம் யெல பெருக்க, மேஷம் உலாம் எல பெருக்க, மிதுனம், விருச்சிகம் அல பெருக்க, கன்னி, மகரம் ரு-ல பெருக்க, தனுசு கல பெருக்க, குமபம் யெல பெருக்க, மீனம் யெல பெருக்க, கடகம் சல பெருக்க, ஆக[து](தொ)கை இதனையென்றறியவும்

கிரககுணகாரகன்

கிரகோண வகாதிபததிய சோ[தி](த)னையான பாலிலிருந்தராசிப்பாலே, வியா[ள](மு)னிருந்தரா(ர)சிப்பாலே யெல பெருக்க, செவ்வாய அல பெருக்க, சுகிரன் எ-ல பெருக்க, புதன், ஆதிதன், சாதினன், சனி இவர்கள் ருந்த ராசிப்ப[ற](ர)ல ரு-ல[ப]பெருக்க ஆக[து](தொ)கை இதனையென்றரியவும்

End :

வாக்கினி[லசு](ற) செவ்வாய் இருந்திட வரத வாக்கினே ஹுதைய கேந்தி [ரமாயத]

தி[ற](ரக)மமாயச சுடரோ டேகிடிவ வேண கிரவிய மவனறனக் குதவும்

நோக்குறி லதுவு முடனழி வாரும ஹவலுமோ முப்பதா மேலாயத

தாக்குமோ ருபுத தனவு யிப்பலனும் சாததன் னுதின் மேலாய. (க) [ஞ]

மேலுரை யினப்பே ருள்கள வந ஆதவும் விதிரி யாணமுள வரையு சாலவும் பொருள்கை தற்றிடா கெனவுஞ் சாற்ற [ற](ரி)ரணடினி டெபா மாலவ ரிருக்கி லிவாகளி லெருவா வரி லவதவீடதே யாக்ற [வற] சீலமா முப்பத[தி](தொ)ரணடின மேல யோகத ஈரமுடை யோனெனச சா [ததை](றமே).

(கு-ப.)—

இந்நூல், கிரகங்களின் குணங்களையும், இராசிக்குணகாரகன் முதலியவற்றையும் விரிவாகக் கூறுவது இந்நதப்பிரதியில் இது முற்றுப்பெறவில்லை.

R. No. 249.

Palm-leaf. 9½ × 1½ inches. Foll. 175. Lines, 5-8 in a page. Tamil. Injured.

Purchased in 1915-16 from K. Raṅgasvāmi Ayyaṅḡar of Mysore.

(a) தட்சிணாமூர்த்தி வசிகற் பட்சிணி, எண்பத்தொன்று.
DAKṢIṆĀMŪRTIVAŚIKARPAKṢIṆI, ENPATTONRU.

Foll. 1a—20b.

A work in 81 stanzas dealing with the philosophy and the philosophic thoughts of the Siddhas.

Complete.

Beginning :

பத்மமலர் பரணமு[ற]த மு[த்த](ற்ற)வாலே
ப(ை)றச்சியெனும் வசைடடைய சி[ரு](று)பெண் ணு(த்)தாள்
சதுமு ன்ன [தி](ரி)ருதயத்தில் விஞ்சை போல(ச்)
சகலருக்கும் மனோன்ம[ணி](னி)யாய்த்தானே நினறு
முதுமறைபோ வருணகுல மாதுமாது
முழுமதியா யாகாச முழக்க மாசிக் [சே[ற்](ற்ற)துக்
கெதிமோ[ஷ](ட்ச)ம் வே[ணு](ண்டு)மெ(ன்)ப [ற](ர)த்தி[ல்](ற்)
கி[ள்](மு)த்திசையை [ே](னா)க்கித் தவஞ்செய்தார் பாரே. (க)
பார்மகனே மே[லதி](ற்றி)சையை யிருகா[லக்](ற்)கொண்டு
ப[த்தி](ற்றி)நின்று பதியம்மை பாங்காய்நின்று
காரில்குல கருணைவிளி மானே ! கண்ணே !
கமலவல்லி ! கல்யாணி ! காம[று](ரு)பி !
சீருடைய சிவபோதஞ் சத்திபோதந்
தீ[ற](ர்க்க)முள்ள மா[ற்](ர்க்க)கமடா ! தேவிவாலேக்
கூ[ற](ர்)வியிழி நடுவாங்கிக் கொண்டே தின்றுக்
கும[றி](ரி)யிவ னாடிநின்ற கூத்தென் சொல்வேன். (உ)

End :

மயமான சோதியடா மவுனப்பிள்ளை
மந்தி[ற](ர)மோ [றஷுற](ரக்கர)த்தின் மகிமைப்பெற்று
நயமான நடுமையந் துவாத சாந்தம்
[னா](நா)தாந்தப் பேடு[று](ரா)ளியி ன[ணு](ன)மையாலே
செயமான [னா](நா)தவிந்துத் திறந்தா னென்னச்
செப்பாதே யாதியந்தந் தீ[ற](ர்)க்க மாகுஞ்
சயம[பு]ரான சம்புவெனத் தெளிந்து கொண்டால்
சுத்தமுள்ள பி[ற](ர)கிஷ்ட்டுடேதோன்றுந் தானே. (அ0)
தானவனாய் தினறுதவஞ்செய்யவே[ணு](ண்டு)ஞ்
சற்குருவிட [ெ]தரிசினத்தைக் காணவே[ணு](ண்டு)ஞ்
பானமுத[றம] முண்டுபசி தீ[ற](ர)வே[ணு](ண்டு)ம்
பங்கயத்தின [ெ]தரி[சி](ச)னங்கள் ப[த்த](ற்ற)வே[ணு](ண்டு)ம்

[ன](நா)னவனாய் நின்ற உப நிதத மா[ற](ர்)க்கம்
 நக்கமல மாயி[ம](ர)த்தெட் டித[ன](ழை)ப் ப[த்தி](ற்றிக்)
 கோனருளா னின்றவனே நீ[ன](நா)னென்று
 [க்]குருவிருக்குஞ் ச[ன்ன](நதி)தியைக் குவிந்து போ[த்தே](ற்றேம).
 (அக)

(கு-ப.)—

இந்தூல், சித்தர்களாம் செய்யப்பெற்ற வேதாந்த சாஸ்திரங்களுள் ஒன்று.
 இதில், வாலை, குண்டலி முதலிய சத்திகளைப்பற்றி மிகுதியும் பாராட்டிக்
 கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(b) ஆராதாரக்கட்டளை.

ARĀDHĀRAKKATTALAI.

Foll. 21a—3b.

Similar to the work described under R. No. 199(i), but this work is in prose.

Complete.

Beginning :

மூலாதாரஞ் சுவாதிஷ்ட[ட]ானம் மணிபூரகம் அநாகதம் விசத்தி ஆக
 கிணக்கு அப்பால் ப[ற](ரா)சத்தி; [யி](இ)தன விரிவு மூலாதாரமுதற்றல
 மெய்ப்பொருள்.

மூலாதாரமாவன :—காலெலும்பு [ம](இர)ண்டுங், கதிரெலும்பு [ரெ]
 (இர)ண்டுங்கூடின விடம்; சூய்யம்; சூய்யத்துக்கும் குதத்துக்கும் நடுவே நாற்
 சதுரவிசேஷமா யொருபா[ளு](ழு)மாய்தனுள்ளே திரிகோணமாப, அத
 னுள்ள[ன](நா)லுயித[ன](ழை)யுடைய புஷ்பவட்டமாய அடப்பம் பூப்போ
 ன்றிருக்கும்.

[யி](இ)ந்த[ன](லு)(நான்கு) (இ)த[ன](ழி)லநிற்க[த]கும் அ[ஷ](ட்ச)[ச]
 ரமாவன :—வ. ச. ஷ. ஸ. ஆக-ச.

இதுக்கு(ச்) சுவாசம், ஈ. [ன](நா)ழிகை க-ககு ஈ; [யி](இ)துக்கு
 [ஆ](அ)திசேவதை மகா[வ]கணபதியும் வலபசத்தியு[மிருப்ப]ர்(ம்); நிற
 மாணிக்க வ[ம](ர்)ணம்; திருமலை செம்பு[ம](ர)த்தம் பூ[வு]; விருகூம்
 அத்திம[ம](ர)ம்; வாகனம் கோஷகா[று](ந) ம்; [ம](ர)ஷ் அத்திய
 மகாமுனி; சத்தி, து[யி](இ)த[ன](ழி)ரங்கூடி சற்கும; க[ம](ர)கம்
 ஆதித்தன்; ந[கெ](ட்ச)த்திரம் அ[ஸ்](ச)வதி, ப[ம](ர)ணி, கா[ம](ர)த்
 திகை, தே[க](ரா,கி)ணி, மிருகசிரிஷத்து முன்னமை[ம](ர) ஆக ச-க்கு
 [ற](ரா)சிமேஷம் [றி](ரி)ஷபம். 2. [யி](இ)துக்கு(ப்) பூசம் பிரிதி[வு](வி).
 மந்திரம் ஓங்காரம் இவை மூலாதாரத்தில் நின்று சகலத்துக்கும் உற்பத்தி
 யாய்

End:

எட்டித[ள்](ம்)தன்னையும் வட்டத்தின்மேலிடு
 எட்டித[ள்](ம்)தன்னிலே யவ்வாதி அவ்வீடு
 எட்டித[ள்](ம்)முள்ளே யிருக்கின்ற அ[ஷ்](ட்)சரம்
 திட்டம் தாகியே செறிங்கென் றுகட்டிடு. (௩௦)

இனி, சந்திரமண்டலமாவன கோடிசந்திர உதையமாநூற்போலே சரசு
 நடுவே பொதிந்திருக்கும்; [யி](இ)(க்)கு அ[மும](மி)ர் த கலசமென்று பே
 [ரூ](ர)ம்; [யி](இ)தில் அ[மும](மி)ர் தம் அக்[க](கி)னி மண்டலத்தி[ல்](ம்)
 சொரிந்து திற்கும். [யிது](இதன்)நடுவில் வகாஷ[ம](ர)மு மாயாபீசம்
 பி[ம](ர)மபீசத்துடனே ப[ரூ](ர)சத்தி எழுந்த[று](ரு)ளி யி[று](ரு)ப்பன்.
 இதற்கு(ப்) பிரமாணம்—

திருமந்திரம்:—

மே(னி) லத்தில் வேதகப் பெண்பிணை
 மூலநிலத்தில் முளைத்தெ[று](மு)ஞ் சோதியை
 எலவெ[று](மு)ப்பி யிருவருஞ் சந்திக்கப்
 பாலனுமாவான் டாரருந்தி(ச்) சொன்னதே. (௩௨)

ஆறதார[டு]தரிசனத்தை(க்) குருசாமி முகாந்தரமா யறியவே[னு]
 (ண்டு)ம்.

(கு.4.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 199(1) நம்பர் பிரதியிலும் வேறுனது. இந்
 தூவில், மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆக்
 கிணை, அக்கினி குண்டம், ஆதித்த குண்டம் முதலியவைகள் சரீரத்தில் இன்
 னின்ன இடங்களில் உள்ளனவென்பதும், அவைகளுக்குரிய அக்கரங்களும்,
 தெய்வங்களும் ஆகிய இவைகள் இன்னின்னவென்பதும் இவைபோல்வன
 பிறவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆறு ஆதாரங்கள் முதலியவற்றை விரி
 வாக அறிய விரும்புவோர்க்கு இது மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும். இதை
 இயற்றிவர் இன்றொன்று தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்
 றம் இருக்கிறது.

(c) பஞ்சாக்கர அகவல்.

PAÑCĀKKARA AHAVAL.

Foll. 33a—36a.

An exposition of the Pañcākṣara which is the well-known five-sylla-
 bled prayer formula relating to God Śiva.

Complete.

Beginning:

ஓ ௦ அரகரா! சிவசிவா! ஆகிபராபரா!

பார்(ப்)பதிபரம்! பரம்! உனக்கே

ஹ ஓ[3] மென்ற அட்சரத் தாதி

தெரிடோ மென்னுஞ் சீர்பாதத்தானே!

உருவெனியான உத்தமக் கொழுந்தே!

அருவெளியான ஆதி யனாதி!
 ஓம் பு[ரே][ரா]மான உகா[ர][நீ][நி][ரி]யே!
 ஆம்பு[ரே][ரா]மான வாகியனாதி!
 சிவசிவமென்னுந் தெரிசனைப்பொருளே!
 புவனாப[ரி]தியே! போற்றி சீவாயநமவென்று
 சிந்தித்தோ[ம்](ரக்)கபாயமறுகரு மறுகோணத்தி!
 [சம்](ஷட்)கோணத்தி! சம்பாணிசசி! சொற்பாவத்த சூட்சுமஸ்பி
 அங்குவேகங்கிஷ அங்கிரணத்தி!
 சங்கி சங்கிங்கம் சங்காமாசத்தி!
 திரிபுர பவபவ! சியலொளி பவபவ!

End:

பேயே யாகிலும பெ[த்த](ற்ற)தோர் பிள்ளையைத
 தாயே காக்கத் தானுனக்குப்ப[ற](ர)ம
 அரனுன னுடைய அரு உரு[வா]சரணம்
 சரணம் நமஸ்தே!
 சிவருரு வானதேவி நமஸ்தே!
 புவனா? சவுந்தர போற்றி நமஸ்தே!
 சகலபூதப் பி[ரே][ம](ர)தபசாசுபில்லி வஞ்சி[சு](ச)னை
 சூனியம் நீக்கி என்றன் மனத்திலெதவேண்டியதந்
 தந்து ரட்சித்த சவுந்தரித்தாயே!
 வடிவாயுஞ் செல்வங்கொடுத்து(த்) திருவடி
 வைத்தாள் சிவசிவச[ம](ர)ணம்.

பஞ்சாட்சர அகவல எழுதிமுதிந்தது. முற்றும்.

Colophon :

(த-ப.)—

இந்தூல் பஞ்சாக்கூரத்தின் விரிவைகூறுவது. இதை இயற்றியவா இன்
 னொன்று தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

இந்தூல் முடிந்த பின்னா, “ஆதியாய் நமொகி” என்னுஞ் செய்யுளும்,
 “ஆதியேபோற்றி” என்னும் செய்யுளும் காணப்படுகின்றன.

(d) இராமதேவர்பட்சிணி.

IRĀMADEVARPAKṢINI

Foll. 37a—48b.

Same work as that described under R. No. 201(b) *ante*.

Incomplete.

(த-ப.)—

இந்தூல் மூவருடத்திய காடலாக்கின 201(b) நம்பா பிரதிபோன்றது.
 ஆயினும், இதில் “நோம்பான்” என்னும் முப்பத்தைந்தாவது செய்யுள்வரை
 யில் (அபூர்த்தியாக) உள்ளது.

(e) மீனாட்சியம்மை அகவல்.
MINĀKṢIYAMMAI AHAVAL.

Foll. 49a—52b.

A poem eulogising the goddess Minākṣiyamman, the consort of God Sundarēśa, worshipped in the sacred shrine at Madura.

Complete.

Beginning:

பங்கையத்திருவே! பார்வசி யுமையே!
செங்கைய[யி]மால் தங்கை! தேவிமீனா[ஷ்](ட்)சி!
[ரி](இ)ங்கிதப்பொருளே! வந்திழையாளே!
மங்களஞ் சி[ர](ம)ந்த மாதங்கி தேவி!
ப[ரூ](ரா)ப[ர](ம)மான ப[ர](ம)ஞ்சுடர் விளக்கே!
தி[ரூ](ரா)த[ர](ம)மாக தினவினி விருந்து
பு[ரூ](ரா)த[ர](ம)னமாகப் புந்தியே யிருந்து
முக்கோணத்தின் முன[ர](ம)தனை(ப்ப)[த்தி](ம்)றிச்
ச[ர](ம்)கோணத்தி[ல்] த[ம்]லைவனைக்காட்டி.

End:

சிறுத் தொண்டன் பிள்ளை சீ[ரூ](ரா)ளன்மன்னை
ஆக்கித் தி[ண்ட](ன)வரையனைந்த வானந்தி
அ[க்கிலா](ஞ்ஞா)னத்தை யலைய[வி](வை)த்து(ப்) புந்தியில்
மெய்ஞ்ஞா னத்தை விளங்கப் பண்ணுவாய்(ப்)
பாடம்படிக்க(ப்) பாவாண மசைய
[னா](நா)மெப்ரேஷு? ரெழுந்தருவாய்
அரசிவ[ரூ](ரா)ம னாதீனம்பெருகி
விசையுட னிருக்க விருப்பமாய்(ப்) பாதம்
விளக்கொடி தனக்கு மினுமினும் பூச்சி போற்
ரூனே தி[ம்](ர)க்க(த்) தமி[ழய](முாலு)ரைத்தேன்
[யெ](எ)ன்சொ[ல](ம்) பிழையையிப்புவி(ப்) புலவோர்
புன்சொல் லானால் பொறுப்பது கடனே.
தலைவிளம்பிய அகவல்தான்ப(ட்ச)மாய்க்
கோட்டபேர்கள்
வை[ய]யகமெல்லாம் வரிசையாய்(ப்)படிக்க(ச்)
செய்யமீ னா[ஷ்](ட்)சித் திருவடி சரணம்.
அகவன் மு[த்து](ம்)றும் முடிந்தது.

(கு-ப.)—

இந்நூல், மதுரையில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ மீனாட்சியம்மையின் தோத்திர ரூபமாக அமைந்தது. இதை இயற்றியவர் இன்னொருனத்தெரிய வில்லை. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது. நடை மிகத்தாழ்ந்தது.

(f) பஞ்சாட்சரம்.

PAÑCĀKṢA.RAM.

Foll. 53a—61a.

In this treatise the meaning and significance of each of the letters of the Pañcākṣara are explained.

Complete.

Beginning :

பஞ்சா[ஷ](ட்)சரம் ப[ற](ர)ப்பிரமம் பவித்திரம் பாவவிநாசம். வித்து—மந்திரம். சிவமென்பது-ப[வு](வி)ததிரம் சிவலோகம் நமசிவாயமென்பது-பஞ்சா[ஷ](ட்சர)ம். விதித்தபடியிது. ப[ற](ர)ப்[பி](ர)மம் [யி](இ)து முதல் ப[ற](ர)சத்தியாய்த் திரிகோண வண்ணமாய்ச் சிவாயநமவென்பது மந்திரம். நின்றபடி அ[ரி](றி)ய அகார உகார மகார வந்து [ன](நா)தங் கூடினது சிவாயநமவென்றது. இது மகாபாவங்களைச் சுடு[க்]கை. [யி] காலாக்கினியாக இவைபாற்ற சுருபமாகக்கொண்டு விளக்குக் கணியும் நெருப்பும் த[ரி]ய[ம்] மொளியும்போல் உள்ளடங்கி எரிசின்ற சோதிபோல நமசிவாயமென்கின்ற அஞ்செ[ன](மு)த்தே நித்தி முத்தி சித்தி ப[ற](ர)கதி சிவலோகங்கொடுக்குமென்றது.

நகாரம் நித்தி; மகாரம் முத்தி; சிகாரம் சித்தி; வகா[ற](ர)ம் ப[ற](ர)கதி; யகாரம் சிவலோகம் என்றபடி யறிக.

End :

நகாரம் சந்திரவித்தை. மகாரம் ஈசுவரம். சிகாரம் சாதாக்கியம். வகாரம் சந்தியத்தியகாரம். சிவதத்துவத்தில் நின்றபடி ய[ரி](றி)க.

நகாரம் பி[ற](ர)ணவாயு மகாரம் அபானம், சிகாரம் உதானம், வகாரம் வியானம், யகாரம் சமானம் தெய்வவரவில் நின்றபடி. [ன](ஆ)காரம்[ன](நா)கவாயு. மகாரம் சிகாரம். திரிதான் வகாரம். தேவதத்தன். (.) நகாரம் துரியாதீத[த்]ம். மகாரம் துரியம். சிகாரம் சுமத்தி. வகாரம் சோபனம். யகாரம் சாக்கிரம். பஞ்ச அவத்தை நின்றபடி யறிந்துகொள்ளவும்.

(5-4)--

இந்நூல் பஞ்சாட்சரத்தில் ஒவ்வொரு அட்சரத்தின் பொருள் இன்ன தென்பது முதலிய பலவற்றையும் கூறுவது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றம் இருக்கிறது. இதைஇயற்றியவர் இன்றொருனத்தெரியவில்லை.

(g) பரைதோத்திரம்.

PARAITÖTTIRAM.

Foll. 62a—67a.

In praise of the goddess Parā, a manifestation of Śakti, to whom the eulogy is addressed.

Incomplete.

Beginning :

துதிவாணி வீரம் விசையசந் தானந் துணிவுதனம்
அதிதானம் சவுபாக்கியம் போக மறிவலகு—புதிதான [வான்
அறங்குலங் கல்விநோ [யி அ](ய)கல விந்தப் பதினாறுபேறுந்தரு
ம[கிதை](துரைப்) ப[ரு](ரா)பரமே.

சீராரும் பூங்கமலத் தெள்ளமி[ற](ர்)தே ! சேயி[நீர்](ழை)யே !
கா[ரு](ரா)றுமேனிக் கருங்குயிலே !—ஆறாறும்
வேதமுத லாகிதின்ற மெய்ப்பொருளே ! மின்னொளியே !
ஆகிப்[ரு](பரா) ப[றி](ரை)யே ! அம்பிகையே ! சோதியே ! [கே !
அண்டரெல்லாம் போற்றுகின்ற அரும்பொருளே ! ஆ[ற](ர)ணங்
எண்டிசைக்கும் தாயான யி[ஷ்ப](சுவ)ரியே !—தென் றிசையில்
வந்தமி[ற](ர்)தே யென்றும் மறவரம லேயிருக்குஞ்
சிந்தைதனி லேணர்க்குஞ் செல்வியே !—அந்தமுள்ள
மாயோன் தனக்கிளைய வல்லியே ! மாமயிலோன்
தாயே ! ப[ரு](ரா)பரியே ! சங்க[றி](ரி)யே !—தூயவொளி
மண்ணுக் கயிலாய வா(ண்)மயிலே ! மகமேரு
பொன்னின் கி[றி](ரி)யுடைய பூங்கொடியே !

End :

—செம்பொன்வளை

செட்டிச்சி வை[ய்]கைதனில் வெட்டி மண்சுமந்த
ஓட்டச்சி விபூதித்[தி](து)ள(ன)த்தி !—அ[ஷ](ட்)திக்கு
முன்னே விளக்கொளியே !—விலையில்லாப்
பொன்னே ! நவமணியே ! பூங்கொடியே !—யென்னமுதே
மாணிக்க வல்லியே ! மாம[ற](ர)கதப் பிதுவே ?
ஆணிக் கனகத் தரும் பொருளே—(.)—மெய்யருக்கும்
சித்திகொடுக்குஞ் சிவானந்தி—அன்பருக்கு
மு[ற்](றி)த்[தி](கொடுக்குந் த[ற](ர)ணிமூர்த்தியே !—எத்திசைக்குந்
தாயா னவனே ! தம்[ப்](பு)ண[ற](ர)யே ! சங்கமற்று
ஆயா னடந் தம[று](ரு) மம்மையே !

(கு-ப.)—

இது பராசத்தி விஷயமானது. நடைதாழ்ந்தது. இயற்றியவர் பெயர்
முதலியன தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

(h) இராமதேவர்குத்திரம், எண்பத்தொன்று.

IRĀMADEVARSŪTTIRAM, EṆBATTONRU.

Foll. 69a—106b.

Same work as that described under R. No. 197(h) ante.

Complete.

Colophon :

வி[ல](ள)ம்பி[ஸ்] ஆனியீ ககஉ [யெ](எ)ழுதி நிறைந்தது ; குப்பன்
ருசவு.

(கு-ப.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காடலாக்கின் 197(h) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்
தப்பிரதியில் இது முற்றும்

(i) திருமூலர் குருமூர்தை.
TIRUMŪLAR GURUMURAI.

Foll. 107a—109b.

This work seems to deal with alchemy. Although it is stated in the beginning that this work is also called Koṅgaṇar Nadukāṇḍam, it appears to be different from the latter.

Incomplete

Beginning :

ஆச்சப்பா செந்துவை யாண்மை சொல்வேன்
ஆர[ரி](றி)வார் சிவயோகி யல்லால் காணார்
வாச்சப்பா அ[ரு](று)புள்ளி வண்ட தொன்று
மருவியதோர் குளஞ்சியடி தின்றவண்டு
காச்சப்பா குருவண்டு குழியில்வண்டு
கடுகியதோர் குருகுமல் சமூலவண்டு (?)
எச்சப்பா யெரிவண்டு க[ளு](ழு)தைவண்டு
இவையெல்லாங் குருமுன[ர](ற)யா[ய]யெடுத்தவாரே. (க)
வாறுகேள் வண்டுக்கு ளரிசி யுண்டு
ம[த்த](ற்ற)திலே யினங்கூட்டி யமைப்ப தொன்று
கூறுகே[ளயி](ளி)தின் வேகம் துருக[நீ]றங்
கொள்ளையிட்ட குருவிதுதான் போனவீடு
தாறுகே[ளயி](ளி)தின் பெருமை தாயுங் காணுள்
ச(ரம்)றி தென்னாலே சாற்றச் சொன்னேன்
தே[ரு](று)கேள் வண்டு[டி]னு(டை) யரிசி பட்டால்
பேரண்டம் நீறியது பிளக்கும் டாரே. (உ)

End :

உண்மையென்ற குருவாலே மெல்லாம் தீறும்
ஒடு(கி)றது கொடி ஈட்டுமு [ஓச]பரும்வேதை
வண்மையினிக் குரு வாலேயெல்லா தீறும்
ஒடுறது கொடிமட்டு [ஓச](முய)ரும்வேதை
வண்மையினிக் குருவாலே சூதங்கட்டும்
வாகாக வெட்டொ[ண்](ன்)றி லண்டம் தீறும்
தண்மையிசன் வேகந் தங்க[ம]தீறுஞ்
சகலமெல்லாங் குருவாகத் தாயுமாமே.
வண்மை யென்ன செல்லுண்மை [னு](று)க(ர்)ந்து[னா](நா)க
கொட்டது துறையிலே [னா](நா)க்குறனா[னா](நா)க்கே,
.....

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாத விஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. இதற்கு, “கொங்கணர் நடுக்காண்ட” மென்றும் பெயர் உண்டென்று இந்நூலின் முதலில் எழுதப்பெற்றிருத்தலாற்மெரிகிறது. ஆயினும், இப்பொழுது கிடைத்திருக்கும் கொங்கணர் நடுக்காண்டத்தினும் இது வேறானதென்பது ஒருதலை.

(j) வைத்தியக்குறிப்புகள்.

VAIDYARKURIPPUKAL.

Foll. 110a—120a.

A treatise on medicine describing the method of preparing certain medicated oils and powders, etc.

Incomplete.

Beginning :

ஆடகம், தங்கம், பிரிவிண்ணிற் புண்ணிய[ம](ர)சம், சிவப்பு, சண்ட[ற]
(ர)சம், சாதிவிங்கம், பத்தல்[ன](நா)மும்பூ, கெந்திநரம்பு, 'சத்தி, தாரம்,
மாலதேவீ, தாளகம், தேவீ, கெடிவாளு, சலவியிருமபூப்பட . . . ஆயம்,
[யி](இ)ருப்பு, ஆரவின்தோல், [ன](நா)கப்பட்டை, தாதுவி
ஆதியிலை, குறநீ[ம்](ர்), குமரிகத்தானை, குறத்தியன்னம், வன்னி. (. . .)

துரிசி(ச்) சன்னம்.

துரிசிபொறையில்லாத கட்டிடியாய் வாங்கிப் பூலகதேனிலே எட்டு
[ன](நா)ளைக்கி[கு] ஊறப்போட்டுச [சி](ச)லத்தி[வ](ம்)க[ளு](ழு)விப்
போட்டு[ம](ர)வியில் காய(வை)வத்து அரைமண்டலமான பிறகு, பிளிய[ம](ர)
னைச் சரற்ற[ல்]லும் ஒரு விசைத் தவைத்து, சூரியபுடத்தில் (வை)வத் த.

End :

உப்பு(க்) கட்டு.

உப்புப் பலம்-க. குப்பைமேனி-சரியிடை சே[ம்](ர்)த்து அரைத்து உட-
னே வில்லைசெய்து காய(வை)வத்துக் கெசுபுடம்போடக் கட்டிப்போர். [யி](அ)
துக்குச் சரியிடை சூதங்கூட்டிக்கொள்ளவும். அந்த உப்பில் வீ-க. சூதம்
வீ-க. [வி](வ)லாரியிலையும் வெங்காரமும் [யி](இ)வை நாலும் கூட்டி
யரைத்துக் குகைபிடித்து அந்த(க்) குகைக்குள்ளே பத்துத்துட்டு(வை)வத்து
மேல்சில்லு (?) ர[ண்](னா)(ருய்) மூடிச் சீலை மண்ணெய்து முதல்புடம் எடு;
ஈ, உ, புடம் எடு ச, ஈ; புடம் ஈ, எடு, ச; புடம் எடு, ஈ, எடு; புடம் எடு, எ
போட்டு.

(கு-4.)—

இந்நூலில் தைலங்களிற் சிலவும், பஸ்மங்களுட் சிலவும், மாஷானகட்டு,
விங்கக்கட்டு முதலியவற்றிற் சிலவும் ஆய்வு இவற்றைச் செய்யும் முறைகள்
கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

(k) அகத்தியர்முப்பு, ஜம்பகு.

AHATTIYARMUPPŪ, AIMBADU.

Foll. 121a—144b.

A treatise in fifty stanzas explaining the method of preparing Muppū, an ingredient considered useful for alchemy and medicine. It is attributed to Agastyar.

Complete.

Beginning :

மயமான முப்பூவின் மா[ற்](ர்க்) கந் தன்னை
 வயித்தியத்துக் காகியாய் விரித்து(ச்) சொன்னேன
 செயமான கணபதியுங் கந்தன்னுனுஞ்
 சிவவேனோடே பார்ப்புபதியும் நி[று](ரு)வாணி தானும
 நயமாக வெப்போது முன்னே [னி](நி)ன்று
 நாமநிய முப்பூவை தயந்து காத்து
 வயமாகச் சொல்லு[கு](கி)மே னன்பதுக்குள்
 வயித்தியரே பெப்போதும் வணங்கிக் கேளே. (க)

வணங்குவ தாரையென்றால் குருவின் பாதம்
 வாலையுய்யொடு சிவன்பாதம் நி[று](ரு)வாணி பாதம்
 வணங்குவது கணபதியுங் கந்தன் பாதம்
 வாகாகப் பூசிக்க வரிசையாமே
 வணங்குவ தன்பதுக்குள் முப்பூ வப்பா
 வாதத்துக் காகாது வயித்தியத்துக் காகும்
 வணங்குவ தன்பதையும் வணங்க வே[ணு](ண்டு)ம்
 வயித்தியத்துக் குறுகியப்பா வாடுகேளே. (உ)

End :

செய்யவே குருவதனை முடிக்க வே[ணு](ண்டு)ஞ்
 செந்தூர மானவெல்லாஞ் செய்ய வே[ணு](ண்டு)
 முய்யவே தியானத்தி [லமு](லு)ரைக்க வே(ண்டு)ம்
 உறவான பூசமுறையறியவே[ணு](ண்டு)ம்
 மெய்யெனவே பிணிக ளெல்லாந் தீ[ற்](ரு)க்க வே[ணு](ண்டு)ம்
 மேதினியி[வ் ப்](ம்) பெரியோரை வணங்க வே[ணு](ண்டு)ம்
 பையவே கோபத்தை நீக்க வே[ணு](ண்டு)ம்
 பண்டித[ற்](ர்க்) கிந்த முறைப் பகருங் காலை. (சக)

காலான [ை]வயித்தியத்தை பறுதியாகக்
 கைம்முறை கடப்பாமற் கருவாய்ச் செயிய்காற்ப[ப்]
 பாலான[த்] திறமுடைய பி[ற்](ர)மனாவார்
 பாரிலே வாழ்வதற்கு(க்) குருவு மாவார்
 [செய]சேலான திருவுடைய[ச்] செல்வ ஞ்வார்
 சிந்தையிலே கனங்கமறச் சித்த [ற்](ரா)வார்
 நாலான மணிபெறுத்த பி[ற்](ர)மன் சொன்ன
 நலமுடைய முனிவர் மொழி [னா](நா)டி முத்தே. (கூ)

(கு-ப.)—

இந்நூல் ரஸவாதம், வைத்தியம் ஆகிய இவ்விண்ணின் விஷயமானது. இந்தப் பிரதியில் இதுமுற்றும் இருக்கிறது. இதை அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

இந்நூலின் இறுதியில் 'பூப்பூவிவரம்.' என்னும் பெயருடைய நூல் இரண்டேடுகளில் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

(1) ரஸவாத நூல்.

RASAVĀDANŪL.

Foll. 145a—175b.

This work cannot be identified; but it apparently deals with alchemy.
Incomplete.

Beginning :

பாரப்பா டெ[னா]ருங்கியதோர் தாள்கத்தைப்
பக்குவமாய்ச் செந்தூரஞ் செய்யவேண்டி
தே[ம](ர)ப்பா [டெ]கவுரியுடன் [டே]கந்தம்
நெ[ம்](ரு)ப்பான வெடியுப்பு, நிமினேநாகஞ்
சே[ம](ர)ப்பா விவையெல்லாம் வகையொன் றுக்குச்
செப்பு[கி]டே[ர](ம)ன் கழஞ்சுதிரை சே[ம](ர)க்கூட்டிப்
பே[ம](ர)ப்பா மைக்கெண்[ணை]ணையப் பூச்சா[த்தா](ம்ரு)லே
பிற[ப்டெ]லமாய்த் தானரைப்பாய்ச் சாமம்நாலே, (ராசச)
நாலதுவுஞ் சாமத்தி வரைத்த பின்பு
நன்றாக வட்டுப்போல் வில்லை பண்ணிக்
காலான வேட்டில் வைத்துச் சிலைமண் செய்ய
கனக்கவே யெ[னா](மு)சிலை செய்தபின்[பு]பு
சூலான கூஞ்செருவிற் புடத்தைப் போய்
ஆப்பனே நீரியது செந்தூ ரிக்குஞ்
சூலான சூல்கிழந்த கெற்பம் போலே
சொலிக்குமடா வாதமிதி லின்னங் கேளே, (ராசசு)

End :

திறமாகச் செய்தபின் புகல் சந்தரனும்
திறக்கமாய்த் தூருமட்டு மட்டமாக்சு
யுரமாக மணல்ப[ற](ர)ப்பி யதின்மேல்க்[கே]கேளு
உலைபொருந்த வாய்வளைய மோட்டைவை[ய]த்துத்
திறமாக வதைச்சு[த்தி]ம்(றி)(க்) காய்ந்த பின்பு
தூறுசெய்த கலசமுடிக் கரியைக்கொட்டு
உறமாகக் கிரிமேலே வ[ரு](ரா)ட்டியிட்டு
உத்தமனே நியிட்டு(த்) தியானஞ் செய்யே, (உருஉ)
செய்யவே வயிரவனைத் தியானத்தோடுந்
தீர்க்கமாய்ச் சத்தியையுந் தியானஞ் செய், நீ
வெய்யவே யிவர்களுடைத் தியானத்தாலே
வெ[று](ரு)ண்டெழுந்து தைலம் திரங்கும் பாரு
நய்யவே ச[ம](ர)க்கெல்லாங் கரைந்து பொங்கி
நா

(கு-4):—

தூலின் முதலில் 144-செய்யுட்களும், இறுதியில் 8வ் செய்யுட்களும் இத் தப்பிரதியில் இல்லை. இந்நூலின் பெயர் இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை. இது ரஸவாதவிஷயத்தைப்பற்றிச் சொல்லுதலால் இப்பெய ரிடப்பெற்றது. இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 201(a) நம்பர் பிரதியினும் வேறுனது.

R. No. 250.

Palm-leaf. $13\frac{1}{4} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Foll. 142. Lines, 6 in a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1915-16 from M.R.By. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅḡar of Mysore.

(a) அகத்தியர்சாஸ்திரட்டு, ஆயிரத்திருநூறு—முதற்காண்டம்—முந்நூறு.

AHATTIYARJĀLATTIṚAṬṬU, AYIRATTIRUNŪRU—MUDARKĀṆḌAM—MUNNŪRU.

Foll. 1a—76b.

A treatise dealing with the preparation of certain pills, powders and other medicines for curing diseases. It contains 300 stanzas and probably forms the first Kāṇḍa of a work which is said to contain 1,200 stanzas on the whole. It is attributed to Agastya.

Contains the first Kāṇḍa complete.

Beginning :

ஆயிரத்திருநூறு முன் னூலாய்ந்து முதற்காண்ட சூத்திரம்
பாயிரத் தொகுதியொன்று பாடிய வயித்தியபாக
மாயிரக் கவிமுன் னூர் (ந்நூ)று முமைக்கர [னு] (னு)ரைக்க யீன்ற
தாயெனக் குரைக் யானுஞ் சர்த்திய னூல்தானே. (?)
தானென்ற பொருளே யெங்குந் தாங்கிய மரமே யீசன
வானென்ற வெளியாய்நின்ற மயேசு[ற](ர) வாயு நாலோன்
மானென்ற பிரமன்வாணி வல்லபைக் கிடத்தேநின்ற
ஓனென்ற [கி](க)ணேச னன்பா லொன்? மென்றனைவட்டங்காப்பே.
வட்டமே மேகநாதன் வடவைபுக் கமைந்தவாய்
உற்றிடன் சிரசிலேறி(ச்) செல்லும் பு[றா](ரா)ணன்தான்
பட்டமே கட்டினும்போற் பார்வையிற் புகைச்சலாகி(க்)
கட்டமே நோய்கட்கெல்லாம் க[ற](ரு)மகாண் டத்தைப் பாரே. (உ)
பாரப்பா யிந்திரசாலம் பாடிய வயித்தி யோர்க்குக்
காரப்பா பூர்ண ஞானங் கட்டிய பூசை யோர்க்கும்
வேர[ம]ப்பா பெருநூலிது வுத்தம வித்தையாகுஞ்
சேரப்பா ரிதுகண்டால் தீட்சை சித்தரு மீய்த்திடாரே. (ச)

* * * *
பூரணமே! யேகதி[ற](ரா)மயமெய்ஞ்ஞான
போதகமே! பரப்பி[ற](ர)மவெளியே! யாதி
காரணமே! சித்த[ரி](றி)வால் மூலவட்டக்
கணபதியே! உன்மனத்தின் கருவே! சோதி!
ஆரணமே! ஆயிரத் திருநூறுபாடு
[அ](ம)கத்திய மா முன்க்கருவே! அடியாய்த் தொட்ட
வாரணமே! பி[றவ](ர)ணவமே யெந்தாய்!
வன்னிமயில் தெய்வமகன் சரணங்காப்ப தாமே. (க)

* * * * *

முதற் காண்டங் காப்பு முற்றும்.

சீ[ம](ர்)தொறு மலை[ர](ம)ப் பிறுந்த பாட[லக்](ம்)கெல்லாந்
தெளிவுபெற(ச்) செப்பியதோர் பெருநூ[ல்க்](ம்) கோ[ர்]வை
பா[ற](ர்)மீதி விவை சரியா(ய்)க் கொடுக்க மாட்டார்
பண்டிதம யோகிகளும் பல மென்று
மே[ம்](ர்) மீதி விட்ட விளக் கப்ப(ச்) சொன்னேன்
விள்ளாதே ஊவிறுக் கென்றிடாதே
ஆ[ம](ர்)மீதிந் பெரும்வ[ளி](ழி)யா யுண்ணக் கா[ர்]ப்பா[ம்]]
ரஹ்சரிப்பா ரடிவணங்கித் தொழுது திற்பார். (௩)

End:

குணமான சேரகத்தை(க்) தினமுந் தி[ன்]னு[ன்]னு
கொடுப்பைச் சா[ம](று) கூட்டியுண்ணு
தளசிச்சா[தத்தி](ற்றி)ல் வலு விடங்க
ளில்லையடா வந்துபாரு
கணமாக விந்தில்லை யோமந் தின்றால்
கஞ்சாவி னுண்ணு கருகிப்பாரு
ரணமான [பி](ப)லனுண்டு [ன்](ந)த்தைச் சூரி
நாற்பது [ன](நா)ன் தின்றுவர விரையைத்தானே. (௨௧௪)

தானான சிவன் வேம்பு தின்றால் குட்டந்
தானதிறுங் கடுக்காய்க்கு யோகங்கூடுந்
தினன நாகவல்லி விடத்தைத் தீர்க்கு(ந்)
திப்பிலிக்கு(க்) கபமறுக்குஞ் சித்தரத்தைப்
பூனாகஞ்சன்னி யகலும் புனலுஞ் சாகும்
புலம்புதல்போ மிஞ்சிக்கிம் புன்கா சகலதிரும்
மானாரை மயக்கிவைக்கு[ன](நா)ரத்தின்னெ[யி]ய்பால்
வல்லாரை பொற்[ச்] சிரத்தி அதிகப்பாரே. (௨௧௫)

அதிமதரம் வாய்வதனையக[த்தி](ற்று)மப்பா
அதில்வாச மேகம [அ]கிசாரந் தீர்க்கு
மதிவச(ம்) பு காத்தகறும் வாசந் தீர்க்குஞ்
சூழரக்கும் குணங் கொட்டாது
சதரவே தன் வியாகி யக[த்தி](ற்று)ம் விடத்தைக் கொல்லும்
தையலார் விரையோடுஞ் சம்போகியாது
மதிசெடுக்கும [மகு]கி(கொ)டுக்கும் வசம்பு வேகம்
வயித்திய[ம](ர்)க்கு(க்) கையிருக்க வளருந்தானே. (௨௧௬)

* * *

உண்டபார் குருமுண்டு மருந்துமுண்டு
உலகமுண்டு [ன்](ந)ன்மையுண்டிதவியுண்டு
கண்டபார் சிவமுண்டு பூசையுண்டு
கருத்துண்டு வழியுண்டு விழியு முண்டு
திண்டுமுண்டு செய்யாதே குலையாகாதே
திவினைக ளாகாதே சேடம் போக்காதே
பண்டுசொன்ன குருமுறை[ர](ம)யை நீவிட்டிடாதே
பண்டிதனே வயித்தியனுவிந்த முதற்காண்ட முற்றே.

(கு.ப.)—

இந்நூல், சிலந்தி, அரையாப்பு, மூலம், கண்வலி, மேகம் முதலிய வியாதினை நிவர்த்திப்பதற்குரியமருந்துகள், தாளகச்செந்தூரம், கண்ணுக்குமாத்திரை, பவழபஸ்பம் முதலிய மருந்துகள் ஆகிய இவற்றைச் செய்வதைப் பற்றியும் உபயோகிப்பதைப் பற்றியும் கூறுவது. அகத்தியர் இயற்றியதாகக் சொல்லப்படுகிறது. இதில் முதற்காண்டம் மட்டுமே உள்ளது.

(b) கொங்கணர்தத்துவநூல்.

KONGAṆARTATTUVANŪL.

Foll. 77a—91a.

A treatise purporting to explain the truths of philosophy ; said to be by Koṅgaṇar. The author salutes Bhōgar in the beginning.

Incomplete.

Beginning :

அகண்ட பரா பரமான மூல[னா](நா)ய
 னடிதொழுது காலாங்கி பதமே போற்றிப்
 புக[ண்டு](ன்று)நின்ற போகருடைப் பதத்தைப்போற்றிப்
 புகழ்வல்லோர்கள் பதத்தைப் போற்றி
 தகண்டு நின்ற சரிதையொடு கிரியையோகந்
 தனி[ல் ப்](ம்) பெரிய ஞானமொடு [னா](நா)(ஓ)ஞ்சொல்வேன்
 திகண்டு நின்ற படிசொல்ல வென்னு[ல் க்](ம்)கூடா
 நேரான பூரணந்தா னேர்ந்த காப்பே. (க)

அப்பனே தத்துவத்தைப் பி[றி](ரி)த்துநன்ற
 யைவஞ்சாய்க் க[ண]ன்மத் தறியச் சொல்வேன்
 அப்பனே தத்துவந்தான் பிரிந்தநின்ற
 ஆகிமுத லந்தவ[டு](ரை) தெரியச் சொல்வேன்
 அப்பனே சித்தாந்தம் [டு](மி)ரண்டா
 யலேகிறதோர் தத்துவத்தை வகுத்துச் சொல்வேன்
 அப்பனே அட்சரங்கள் முடிவைச் சொல்வேன்
 • அலையாமல் [னா](நா)ல்பாதமு மறிவிப்போமே. (உ)

End :

எண்ணியந்த வத்துவிலே வெறுப்பு வந்து
 இதமா(க)ச் சொ[ம்]ப்ப[ண](ன)ம்போற் சத்தாய்த் தள்ளி
 ஐனியந்த பூ[ம்](ர)ணமே தானாய்க் கண்டு
 உத்தமனே தடைய[த்து](ம்) நந்தவடிவாகித்
 தண்ணியந்த நிலையல்லோ சந்தோஷ மென்பார்
 சா[த்து](று)கி[றே]னா[ம்](ர)த்தி யென்று[க்]கண்டு[க்]கொள்
 பண்ணியந்த குருசொல்லும் வேதாந்தத்தைப் [னா]
 பரிவாக[டு]வட்சியமாய்ப் பூ[ம்](ர)ணந்தான் மூன்றே. (கூ)

மூன்றான்பொருளையுந்தா னுண்மையென்று நம்பு
முயற்சித் திருக்கு(சி)மதே ஆ[ம்](ர்த்)தியென்று சொல்லுவார்
தின்றான தானமென்ன சொல்லக்கேளு
திலைத்தின்று குருவருளாதம்போதமென்றும்

* * * *

(த-4.)—

இந்நூல் ஞானவிஷயத்தைக் கூறுவது. இதைக் கொங்கணர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றுப் பெறவில்லை.

(6) திருமூலதேவர்பாட . — நூற்றுமூன்று.
TIRUMŪLADĒVARPĀDAL: NŪRRUMŪNRU.

Foll. 92a—105b.

Deals with the philosophy of the Siddhas with special reference to the five-syllabled prayer formula relating to Śiva. It is attributed to Tirumūlar.

Complete.

Beginning :

அறியதோர் நமசிவாய மாதிரியு(ய)ந்த மானதும்
ஆமென்று மூவந்தேவ ரென்றுரைத்த மந்திரஞ்
சுருக்கமான அஞ்செழுத்தை யுன்னிசொல்ல வல்லவன்
சீவனார் பாக்கியந் தோஷபாவ மாகி தாரொடவை
பெரியவோர்கள் செறியவோர்கள் பெற்றகற்ற[ம்] பேர்களும்
பேயரைய னேதுகின்ற பிழைபொறுக்க வே[னு](ண்டு)மே. (க)

அஞ்செழுத் திலேபிறந்,தஞ்செழுத்திலே வள(ர்)ந்து
அஞ்செழுத்தை யுச்சரித்த பஞ்சபூத பாவிகள்
அஞ்செழுத்தை யோரெழுத்தா யறிந்துகூற வல்லிராய்
அஞ்செழுத்தி (னி)ன்று நாத னம்பலத் திலாடுவார். (உ)

அம்ப லன்பு கொண்டது (ம)சையென்று லசையுமோ
கம்ப மத்த பா[லக்](ற்)கடம் கலங்கென்றால் கலங்குமோ
இன்பமற்ற யோகியே யிருளும்வந்தனு(கு)மே
செம்பொ னம்பலத்திலே தெளிந்ததே சிவாயமே. (ங)

ஆடுகாட்டி வேங்கையை யகப்படுத்த வாறுபோல்
மாடைக்காட்டி யென்னை நீர் மகிமயக்க லாகுமோ !
கோடுகாட்டி யானை[டு](ன)யக் கொண்டிரித்த கொ[த்த](ற்ற)வா !
வீடுகாட்டி யென்னை நீர் வெளிப்படுத்த வே[னு](ண்டு)மே. (ச)

End :

வேதம் [ன]நாலும் பூவதாய் விளைந்த (வை)ந்தும் பூவதா[யி](ப்)
பாதமோரிலிங்கமாய்(ப்) பறந்து பூசை பண்ணினால்
காதல்வந்து கட்டறுத்து கடல்துறந்து ஞானிகள்
ஆதியந்த முங்கடந் தறியவீ[டு](ட)தாருமே. (ஈஉ)

நவ்வுமி[டு]ரண்டுங் காங்களா[யி](ய்)
 நவின்ற மவ்வும் வ[ய](யி)றதாய்(ச்)
 சிவ்வுமி[டு]ரண்டுங் தோளதாய்(ச்)
 ஷெந்த வவ்வும் வாயதாய்
 அவ்வுமி[டு]ரண்டுங் காங்களா[கி]
 யெழுத்தை யொத்த மந்திரஞ்
 செவ்வையொத்து நின்றதே
 சிவாயம [அ]ஞ் செழுத்துமே.

(ரூ)

சிவ வாக்கியம்.

(த-ப.)—

இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. திருமூலர் இயற்றியதாகச் சொல்லப் படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் நூற்றுமூன்று செய்யுட்களும் பூர்த்தியாக உள்ளன.

(d) சட்டைமுனிநூல்.

ŚATTAIMUNINŪL.

Foll. 107a—114a.

This work also appears to deal with philosophy and is attributed to Śaṭṭaimuni.

Complete.

Beginning :

குருசுவாமி குருபாதத் தலைமே[லக்](ம்) கொண்டேன்
 குருசுவாமி யபதேசங் குறித்தேனையா
 ஒரு மனுவு அடியேனான் கே[ழக்](ட்)கவே[னு](ண்டு)ம்
 உத்தமனே பெற்றவனே உரைப்பேனையா
 கருவென்ற மாயவில் லெடுத்துவிட்டேன்
 கருவடக்கக் கலையெழுப்பிக் காக்க வென்றால்
 திருநின்ற நிலையெங்கே சொல்(வ) தெங்கே
 திருக்கறுத் தென்குருவே செப்பு வாமே.

செப்பு[கு](கி)றே னப்பப்பா கேளுகேளு

செ[ந](ன)னமெனப் போ[யி](ய்)மாய்த் திராதப்பா
 முப்பிறவி தவம்பெ[த்து](ற்று)மு[ன்று](ண்டு)தானால்
 * முத்திக்குஞ் சித்திக்கு முனிவ ராவர்

சூப்புகிறேன் கேளானு வின்ன(ஞ்)சொல்வேன்
 உலகில்குரு வுபதேச முதவா தப்பா

[யி](இ)ப்பிறவி விட்டகுறை யெடுத்துதென்றால்

ஈடேறலாம் ஞான [ம்யெ](மெ)ய்து(ம்) பாரே.

(உ)

End :

ச[ம](ர)ணமையா வென்குருவே ஆய்சேவாளால்
 தானகக்கு மாகித்தன்போல் மாணிடுயி[ம்](ர்)ஞ்
 தா[ம](ர)ணியி லெழுத்தழிந்த செனைமெத்த வின்னந்
 த[ம](ர)ணியிலே யெடுக்குஞ் செனைமெத்தினிதான்தோடி.

யோகி[ற](ர)ணங்கண்ட'பனி போலேயென் வினைகளைந்தும்
 கி[று](ரு)பர்கடா[ஷ](ட்)சத்தால் [டு]கதிமோ[ஷ]ட்சமாச்சேசொன
 மழியாதருளை யெனக்கெடுத்துக்[கு](கொ)டுத்தச டரொளியே
 பொன்னொளியே தொழுதேனய்யா [ச[ற](ர)ணம்.] (உக)
 அய்யாவே யென்குரு[னா](நா)தா வுன்
 ன[டு](டி)மைச[ற](ர)ணமா[வ]வதுனக்கேபாரம்
 அய்யாவே சரணம் பொய்யருக்கு
 மெ(ய்)ஞ்ஞானவாழ்க்கையிலேவந்து
 பொய்யறுத்து மெ(ய்)ஞ்ஞானம் புகட்டி
 வைத்தாய் ச[ற](ர)ணம்
 வையகத்திற்[ப்]பக்கு வ[ற்](ர)க்கு(ப்)பிறப்ப றுககவென்றோ
 வந்தவதரித்த குருமலரடியே சரணம்,

 கையிலேத்து குழந்தைக்கத்தில் வைப்பாளும் கடனுனக்கே. (?)

(கு-4.)—

[(உ௦)

இந்நூல் ஞானவிஷயமான தென்று தோற்றுகிறது. இதைச் சட்டை முனி
 இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்
 கிறது.

(e) அறிவானந்தமாலே.

ARIVĀNANDAMĀLAI.

Foll. 115a—117b.

A work in 12 stanzas on the Śaiva Siddhānta. It deals with the
 respective functions performed by the gods—Brahma, Viṣṇu, Śiva,
 Mahēśvara and Rudra.

Complete in 12 stanzas.

Beginning :

முந்திவரு தந்திமுக னடிபணிந்தே
 மூலமதில் மேவுமய ஞாடி பணிந்தே
 உந்திமணி பூ[ற](ர)க நெடுமா லடிபணிந்தே
 ஓதுமனா கத ருத்திர னடி பணிந்தே
 அந்தமில் விசுத்தி மயேசுர னடிபணிந்தே
 ஆக்கினை சதாசிவ னடி பணிந்தே
 வந்தவழி கண்டு வறி வானந்த[னா](நா)லை
 வகைப்படி விதித்தனர் பரத்தி னிலை கண்டே.

(க)

சிற்பா மெனச்சொலு மதிற்[ப்]ப[ற]ரமுமென்று
 தேமெறை நாலுமறி யாதபரத் துள்ளே
 உற்பண சிவத்துவி முகித்த பறையென்று
 ஓதுமிவ ரானாவருக்கு மேலதிக மில்லை
 அப்பை[ற](ர) யனித்தசிவ மஞ்சபுவி மீதே
 அண்டபிண்ட மானநிலை யாருமறி யார்கள்
 கற்ப[ப்]பிணையி லு[த்த](ற்ற) வனு பூகிவிண வாலே (?)
 காரணத்தி லுள்ளபடி கண்டுசெய்கு வீரே.

(உ)

End :

மூன்று பொரு ளான நிலை யிப்படிக்காணு[ன](ந)ர்
 மொழிந்தனர் குருச்(செ)சய லனுக்கிரகத்தாலுந்
 தோன்றுவ[து](கி)ரண்டதிக மில்லை யது வேதோ
 சொல்லுமறி வானந்த னாலறிவி னாரே
 வேண்டுவது சொல்லிடினுங் கண்டிமதி கெட்ட
 வீண ரறிவ[த்த](ற்ற)வர்கள் தாமுமறி வாரோ
 தன்றுசுடர் மூன்றெனவுஞ் சொன்னபொரு ளென்றே
 சுத்தசிவ மாடு முடல் சத்தியெனக் காணே. (யக)
 என்றபடி, க[ன்று](ண்டு)தெளிந் திருப்பதுவும் ஞானம்
 என்றமவர் தன்னை யறிந் தாருயிவ ரென்னும்
 விண்டபடி சத்தி சிவ[ம்](மி)ரண்டினை யு மொன்றாய்
 விதித்து நிலை நின்ற மெ(ய்)ஞ் ஞான நிலை மெனலாகும்?
 ஒன்றுபடி நின்றவர் பிறப்பறுவ ரென்னும்
 ஒன்றல்ல[டு](யி)ரண்டெ[ன்]னு முத்தமர்க் கெல்லா
 மன்றுலகில் வந்து புவி யாள்வரென வேத
 மறை[ன](நா)லுமுறை[னா](நா)ல்கள் வரைந்திடமிப் படியே. (யஉ)

Colophon :

அறிவானந்தமாலை முற்றும்.

(த-ப.)—

இது, சைவசாஸ்திரங்களுள் ஒன்று. பிரமன் முதல் ஈசுவரன்வரையில் உள்ளவர்களின் சிருட்டி முறையைக்கூறுவது. இதில் பன்னிரண்டு செய்யுட்கள் பூர்த்தியாக உள்ளன. இதை இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்நூல் இன்னும் அச்சிற்பதிப்பிக்கப் பெறவில்லை.

(f) அரன்பதிமாலை.

ARANPADIMĀLAI.

Foll. 118a—119a.

A eulogy on the god Śiva worshipped at Chidambaram. The expression Aranpadi (Śiva's place) occurs in the stanzas of this work which is, therefore, called Aranpadimālai.

Complete.

Beginning :

மூ[னா](ன்று) மண்டல முட்டிய தூண்வழி
 தானு மேறித் தனஞ்செய னுள்புகு(ந்)
 தேனூ(ம்) விட்டிடஞ் சொல்லவொண் னாதெனில்
 ஆனும் பெண்ணு மலியுமரன்பதி. (க)

குட் டெழுத்தெனக் கூறிய வெட்டின்மேல்
 சட்ட மிட்டுச் சதாசிவ னுள்புக(த்)
 தொட் டிடந் தெரி யும்மது சொல்லெ[ன](ராண)
 அ[னா]ட்டீ யோக மளித்த வரன்பதி. (உ)

End:

ஆறுகுடி யரன்பதி மாலை[லக்](ம்)

கூறியிட்ட[க்]குறித்தலங்கண்டவர்

தேறியுள்ளந்தெளிந்து நீர் தேனும் போல்

வேறுபட்டிரு வினையு மறுப்பேரே.

(௯)

*

*

*

*

சிறந்த வாலையஞ் சித்திர மண்டபம்

நிறைந்த மாசபை நெருங்கியங் குன்புக(ப்)

பிறந்திடந் தெரியும்மது பே[ச]சொணாத்

தறந்த மாதவத் தய்ய (வ)ரன்பதி.

(௧௨)

Colophon:

அரன்பதி மாலை முற்றும்.

(கு.ப.)—

பாட்டுக்களுடைய இறுதியடியில் இறுதிச்சீர் 'அரன்பதி' என்பதை மகுடமாகப் பெற்று, சிவபிரானது ஸ்தோத்திரரூபமாக அமைந்துள்ளது இந்நூல்; ஆதலால் இதற்கு இப்பெயர் இடப்பட்டதுபோலும். இதை இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இதில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(9) திசையறிமாலை.

DISAIYARIMĀLAI.

Foll. 120a—123b.

A short poem eulogising the different quarters of the universe.

Complete.

Beginning:

அண்டரு முனிவர்தேவ (ர)மரநுந் தேடிக்காணு

கண்டரு மகிழ்ந் தளித்த கந்தனார் கமல பாதந்

[டு]தண்ட[தி](னி)ட்டி (நை)றஞ்சி யிப்பாற் றிசையறி மாலைசெப்ப

வண்டனி குழல்மா தேவி வந்துமுன் காப்ப தாமே.

(க)

வினங்கிய வ[ண](ட)க்கு(த்)தெற்கு மேந்[க்]குநேர் கிழக்கு நா லுங்

கனங்[கு](க)ம்ந் றுடலிற்கண்ட காரணப் படியே சொல்ல

உளங்குடி கொண்ட வீச (னு)தவிசெய் தருளும் நாளும்

வளம் பெறத் திசை பிரித்து மகித்திட முரைக்க லுற்றார்.

(உ)

சந்தி வழங்குபோல் துலங்குமெரிட்டின மேலும்(?)

மந்திரனார்காஸ்பீட மருவிட ம மு[ர்]தகங்கைச்

சந்திர னுடும் பொய்கை(த்)தலமது மேந்[க்](க)தாரும்

அந்திர சிதம்பரங்கண் டருந்தவர் தெளிந்து பாசீர் !

(ஊ)

End:

(இ)டக்காம லங்கையென்று மியல்வலக் கையுச் சிட்டம்

(இ)டக்காங்கண்டதெங்கே மெய்யுளே யறிவுள்ளோரே !

துடக்குழுச் சிட்டமற்ற லுலைந்துவர் சிதம்பரத்தில்

அடக்கமொன் றுரைப்பதில்லை யம்பலத் தெளிந்து பாசே.

(உ.ஏ)

பரிந்திநெ கலையே வாங்கும் பரிசுநேர் வெளியிற் சேர்ந்து
 பிரிந்திடும் பரிசுகண்ட பேரிய னூல ரின் னு(ந)ன[ன]ரூய்
 சி[ர](ம)ந்திடப் பயன் விரிப்பன் செந்நவ ரதிய மாட்டார்
 அரிந்துரை செய்தா ரெல்லா மரபு பதி பெறுவ ரின்னம். (உஅ)

அரியு மறிக் கால (அ)மந்திடமு மாதியந்த மமர்ந் திடமுந்
 பரியும் பரிக்கா[ல ச்](ம்) சிறந்திடமுந் பா[ர]வீ ளெதும் பளிங்கரையும்
 எரியுந் குஞ்சிச் ச[ட்]டைமுடியு[ம் யி] (மீ)ரி[டு]ரண்டெ திசையுளது
 தெரியு மவரே தி முடையார் திசையறி மாலைக் குரை செய்வாள (உக)

(கு-பி.)—

இது, “செம்பரங்கண் டருந்தவர் தெரிந்து பாரீர்!” என்பதை மகுடமாக
 அமைத்து, திக்குக்களின் புகழ்ச்சி முதலியனவாழைக் கூறுவதாகவைத்துப்
 பாடப்பெற்றிருக்கிறது. இதை இயற்றியவர்பெயர்முதலியன சிறிதும் தெ
 ரிந்துகொள்ளக் கூடவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(h) ஆனந்தமாலை.

ĀNANDAMĀLAI.

Foll. 124a—127b

A eulogy on the goddess Ambikā or Pārvatī. The author is stated
 to be Kavirājapaṇḍita.

Complete.

Beginning :

வேதப் பொருளேவியந்தபர மானந்த[ப]
 போதத் தமிழி னூல்புரப்பாயென மே(றறு)(த்து)குலாய்!
 கோ[றறற](தத் த)யி(ம்)முகக் கொழுங் கனியே! கனகநெகிழாக்
 காத[ல் ப்](ம்) பிடி[த்]தருமென் காவணைய [க்]கைக் களிறே. (க)

நா[ற](ர)ணமே! நான்முகமே! நன்றாய்ப்புரமெரித்த
 கா[ற](ர)ணமே! மாயக் கடலே! ய[று](ரு)ட்சுடரே!
 பு[ற](ர)ணமே! யொனறே! புராதனமே! யப்பொருளே!
 ஆ[ற்](ர)ணமே! யம்மே! யெ(ன)னந்த நாயகமே! (க)

நீதி தனி[க]கடவுள் நீவருத்த பல்லுயிரைப்
 பேகித் தருள்சமையப் பிறிகேற்ற வேண்டி[த்தோ](ற்றே)
 சோகிக் கடவுளர்க்குந் தொல் மறைக்கு மெட்டாத
 ஆதிப் பழம்பொருளே! யெ(ன)னந்த நாயகமே. (உ)

மேல்வருத வொண்ணாத மெய்ப்கன்ற யோகியையுங்
 கால்வருந்தக் கூடத் தாடல் கண்டு விட்டாய் நீயன்றே
 பால்வருந்தப் பே[று](ரா)ழி பணிவருந்தப்பாரசடைகொண்
 டால்வருந்தக் ஆண்டியில்வா யானந்த[ன] (நா)யகமே. (ங)

End :

பேதாதி பேத வுயிர்பெற்ற வுன்னைக் கன்னியென்றும்
 தே(வ)தா கமங்கள் விய[ன்று](ந் து)ரைத்த பே(தை)தமையோ
 சீதார வந்த மதி(த்) தெள்ளமுதுக் குள்ளமுதே!

ஆதார மின்னெளியே ஆனந்த நாயகமே ! (உச)

கானம் பயிலாதார் கவிராசன்ப[ர]ண்டிதன் சொ

லானந்த மாலை படித் தானந்த வாழ்வ[ரி](றி)வார்

வானம் புவனமழல் வாரிநில ம[ற](ர)க்கிடினு(ம்)

ஞான பரமகுரு [ஞ](நா)தரிடத் தெய்துவரே. (உரு)

ஆனந்தமாலை, முற்றும்.

(த-ப.)—

இந்நூல் அம்பிகையின் ஸ்தோத்திரரூபமாக அமைந்தது. இதைக் 'கவி
 ராசபண்டிதன்' இயற்றினாரென்று இறுதிச்செய்யுளால் தெரிகின்றது.
 இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

(i) நெஞ்சறிவிளக்கம்.

NENJARIVILAKKAM.

Foll. 128, —142b.

Same work as that described under No. 189 of the D.C.S. MSS.,
 Vol. I.

Complete.

(த-ப.)—

இந்நூல் டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 189-ஆம் நம்பர் பிரதி போன்றது.
 இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

R. No. 251.

Palm-leaf. 9½ × 1½ inches. Foll. 206. Lines, 4—8 in a page. Tamil.
 Fair.

Purchased in 1915-16 from K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of Mysore.

(a) கம்பளிச்சட்டைக்கைலாயநாதர்குத்திரம், இருநூற்-
 ரென்று.

KAMBA LICCAṬṬAIKAILĀSANĀDARSŪTTIRAM, IRUNŪR-
 RONRŪ.

Foll. 1a—50a.

A treatise dealing with alchemy and with the process of mixing
 certain ingredients useful for the purpose. It is attributed to Kailāsa-
 nādar.

Complete.

Beginning :

சூத்திர மோதுமுன்னே சொல்(கி)றேன் [கி](க)ணைசன் காப்பு

சாத்திரம் நிறைந்துபொங்கிச் சராசர மெங்குந் தானுய(த்)

தோத்திரப் பொருளுந் தானுய(ச்) சொல்வது மவுனம்[த்து](ற்றுப்)

போத்திரம்(?)பிறப்புள்ளான்(ரூள்) பூரணங் காப்புத்தானே. (க)

* * * *
 கேளப்பா சவுக்காரஞ் செய்யும் வாகங்
 கெடியான வுட்சரமோ படிதா னெட்டு
 நீளப்பா கற்சன்னம் படிதா [ன் யி](னி)ரண்டு
 நேராகக் கல்லுப்புப் படிதா னென்று
 ஆளப்பா வழரிபடி பதினா [ரு](று)க்குள்
 ளாச்சரிய மிதையெல்லாங் கரைத்துவைத்துக்
 கேளப்பா சொல்லுகிறேன் பொழில் வ வாகங்கி(க்)
 கு[மிர](முற)ில வ காய்ந்தபின்பெள் ளெண்[னை](னைய)வா
 [ரே. (டு)]

* * * *

வங்கச்செய்தீர்.

உறுதியென்ற தாளகத்தில் வீரஞ்னைம்
 உத்தமனே புழுகிட்டு வங்கத் தூட்டிப்
 பெறுதியென்று [பொ](பு)டம்போட வங்கம்நீறும்
 பேசாதே சொல்லரிது வங்கத் தாண்மை
 அ[ரி](று)தியென்ற வங்கத்தி[ல்ச](ற்) சாரங்குட்டி
 ஆட்(டையிலே வாரு கிபோ[ல்ச](ற்) சலமுமாகுஞ்
 சுருதியென்ற செயநீரைச் சூதத் தூ[த்தி](ற்றி)ச்
 சடவைக்கச் சூதயது தோசையாடே. (சுக)

End :

தானை சூத்திரத்தை யெழுதி மக்காள்
 சாதகமாய்ச் சாத்திரத்தை வகைக்கொன்று
 வானை கோசரத்தி லாடும்போது
 வார்த்தைவந்தா[ல்ச](ற்) சாத்திரமுஞ் சூத்திரமும்போச்சு
 கோனை சின்மயத்தின் பிள்ளைநாங்கள்
 குறியேது கைலாச மு[ற்](ர்த்)தி வ[ற்](ர்த்)சம்
 வேனை சூத்திரத்தி விருந்த தென்று
 வேதாந்தி[க்] கருணையினல் விளக்கு முற்றே. (உாக)

(த-4.)—

இது, ரஸவாத விஷயமானது. “கைலாசநாதர்” என்பவர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதில் இது முற்றும் உள்ளது.

(b) கொங்கணர், ஐந்நூற்றிரட்டு.

KONGANAR, AINNURIRATTU.

Foll. 51a—206a.

Same work as that described under R. No. 19 ante.

Complete.

(த-4.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்வாக் 19-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

R. No. 252.

Palm-leaf. $1\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 138. Lines, 5—7 in a page. Tamil.
Fair.

Presented in 1915-16 by M.R.Ry. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of Mysore.

சட்டைமுனிநிகண்டு.

ŚATTAIMUNINIKANTU.

Same work as that described under R. No. 151(b) *ante*, but with many additional stanzas at the end which are indicated below.

Complete.

End:

பிசகாம னீலகண்ட ராந்தாளகம்
அசகா தொரு பல மபபா வெடுத்திடுக
சக்தனாகவ காட்டுப் பலமொ[ண்டு](ன்று)
தசகாதங்கந் தானொரு டலம்போடே. (ளாசயுக)
* * * * *
பண்ணிடுஞ் சூதத்திற் பாச்சலாஞ் சார்வின்
பண்ணுடுஞ் சூதத்தி[ல்ப்](ம்) பலகோடி செந்நூரம்
பண்ணிடுஞ் சூதத்தி[ல்ப்](ம்) பண் பெதி யாடலாம்
பண்ணிடுஞ் சண்ணமாம் பருங்க[ள்](மு)ந் காருமே. (தூஉய்)

(கு-4.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 151(b) நம்பரில் வந்துள்ளதே. அதில் இல்லாத இயக்கிப்பாகம் இதில் உள்ளன. மூலிகை முதலியவற்றின் பரியாயப்பெயர்களையறிந்துகொள்ள இது மிக்க உதவியாக இருக்கலாமென்று தோற்றுகிறது.

R. No. 253.

Palm-leaf. $11\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 165. Lines, 6—11 in a page. Tamil.
Fair.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of Mysore.

(a) பிரமமுனிவைத்தியம்.

BRAHMAMUNIVAIDYAM.

Foll. 1a—138b.

This work deals with the method of preparing certain medicines. The diseases likely to be cured by them are also mentioned.

Complete.

Beginning:

சீர[அ]ருளான தேவர் தினமென ஞானசோதி
ஆரணிகொ[ண்டை](ன்றை)சூடி ஆரளந்தாளைப்போற்றி
வானவர் ரிஷிகள் பாதம் வணங்கியே[ன்] வயித்திய[னா](நா)லை ;
க(ர)ர[ன](ண)மாகப் பாடக் க[ன](ண)பதி காப்புத்தானே. (க)

* * * *

பாடியதோ[ர் யெ](ரெ)ன்னுலே(ப்) பதினெண்[ம] பேரும்
 பா(ர்)த்திட்டு மனமகி[ள்](முந்)து சித்தரெல்லாம்
 பாடியதோர் வயித்தியமும் வாதமொடு ந[ண்டா](ன்றா)ய்(ப்)
 பாடினார் கருத்திருவும் வெளியாய்ச்சொல்லித்
 தேடியே சித்தரெல்லா[ம்] மெச்சிக்கொனாடு
 செப்பினார் பிரமரிஷி யாகையாலே
 ஊடியதோர் கருவெல்லாம் வெட்டவெளியாக
 உரைத்திட்டா[ர் டெ](ரி)ரண்டுசித்தர் தெளித்திட்டாரே. (ங)

* * * *

மேகராசாங்க லேகியம்.

ஆச்சென்ற மேகவகை யிருபதுந்தான்போக
 அன[ரயி](மகி)தேன் மேகரா சாங்கம் தன்னே
 தீச்செ[ண்ட](ன்ற) விதுவல்லோ வுலகிலோர்க்கு
 நிலையாது ம[த்த](ற்ற)தெல்லாம் திசடா காது
 காச்செ[ண்ட](ன்ற) மேகரா சாங்க(ங்) கண்டால்
 கடிதான தோயெல்லா போடிப் போருந்
 குச்சமென்ன [சு](சூ)ச்சத்திற் குச்சமாகச்
 சொல்லுகிறே[ர](ம)ன் மருந்துவகை சொல்லுகிறே[ந்](ன). (ச)

End :

ஈரப்பூலாவே[று](ர்) வெட்டிவந்து, குரியினுலே மோத்தொ[ர்](ற்றோ)
 லைச்சிவியெருமைத்தயிர்[வு](வி)ட்டு, ந[ல்லா](ன்றா)யரைக்க, கால்படி
 தயிர்[வு](வி)ட்டுக் கலக்கி மூ[னு](ன்று) நா[லு](ன்கு) ஆறுபொழுது [கு]
 (கொடுக்கவும். வ[குத்து](யிற்று) உலையு நிற்றும்உ.

இந்த [டு](இ)ரண்டு முன[ர](ம)யும் டாக்ருகரை வயித்தியம். அச்ச
 மில்ல(ர)மம் செய்யவுட்.

* * *

வெ[ல்லி](ள்ளி)யியம் அரைச்சேர் கொண்டுவந்து தொட்டாச்சுருங்கி
 யிலையை யரைத்துக்(க்) கவசங்கட்டி ஒட்டில் வைத்துக்கொண்டு (. . .)
 முன்சுத்திபண்ணின ஈ[ய்]யத்தை மூ[னு](ன்று) ஈபாய் துககத்துக்கு ஒரு
 கு[ண்டு](ன்றி)மணி அ[ல](ள)வுபோட்டுக் குகையில் உருக்க ஊத்துக்கட்டி
 வெளிளி ஆகும்

Colophon :

ராச மயேந்திரத்திலிருக்கும் வரதப்ப [னா](நா)யககர் கை[ய]முரை;
 சிக்கர் கோல ராசமயேந்திரம்.

(து-பு) —

இந்நூலில், மேகராசாங்க லேகியம், சர்வாங்க ரோகத்துக்கு மகர த்வஜம்,
 ஜன்னி ரோகத்துக்கு நசியம் முதலிய பல மருந்துகள் செய்வதைப்பற்றியும்
 தீரும் வியாதிகளைப்பற்றியும் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இதை
 இயற்றியவர் 'பிரமமுனி' என்பவர். இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்
 கிறது.

இதன்பின்னர், 8 வெற்றேடுகள் உள்ளன. .

(b) போர்க்குத்திரம், நூற்றொன்று.

BHÔGARŚUTTIRAM, NŪRRONRU.

Foll. 147a—165b.

This treatise purports to explain the process of making fire-works of different kinds.

Complete in 101 stanzas.

Beginning :

சொல்லரிய வல்லை[ம](ப)கன் பா[த](க)த்தானைத்
துதித்துமே சுந்தரி(யே)கேளு
நல்லறிய பொட்டி லுப்பு பலமேநாலு
நவமான கெந்தகமோர் பலமே வென்று
கல்லறிய கள்ளிசுட்ட கரிதா னென்று
காரனா விது மூன்றுங் கண் மைபோ லாட்டி
சொல்லறிய காகிதத்தின் கு[ள](மு)ராய்க்குள்ளேதான்
ஈருகியே அடைத்திட்டுச் சுருபம் பாரே. (க)

பூவத்தி.

பூ[த](ர)ப்பா பூவத்தி[ப] பண்ணக்கேளு
பண்பான பொட்டி லுப்பு பலமே ஆ[ரு](று)
சேர்ப்பா கெந்தகமோ [டு](ரி)ரண்டரைப் பலந்தான்
செப்பரிய கள்ளி[க்]கறி பலமொன் றேகால்
மூர்ப்பா மூன்றையுமே அரைத்து மைபோல்
முனைகண்ட தாண்டவாளப் பொடி யொன்று சேர்த்துக்
காரப்பா காகிதக் கு[ளாபி](மு)ராய்க்குள் னேதான்
காடவிக் கொளித்திட லுதிரும் பாரே. (உ)

End :

பாரப்பா வின் னம பூ வத்திகேளு
பக்குவமா முப்பெட்டுக் கந்தியொன்று
ஆரப்பா வின்னங் கறியொன்று மூன்றுமொன்றாய்
அரைத்திடுவாய் மைபோ லகலவேதான்
சேரப்பா வறப்பொடியும் [னா](நா)லுக்கொன்று சேர்த்துச்
செகமறிய பி[ச](சி)றியே சேர்த்து விட்டாற்ப்
பூரப்பா பூவத்தி யாகும்பாரு
பூப்போலே யாகுமென்று புல்கினாரே.
புல்கினோம் பரவிதலத புதுமைசெய்யப்
புலவோர்க ளிதைப்பார்த்துப் பொருத்துக்கொள்ள
நல்கினோம் நன்றாக வணக்கஞ்செய்து
நகையாமற பி[னா](நா)பொறுத்து நாயேன்மீதிற
சொல்கினோம் மிம்முறையே பிரகாசமாக
குட்சுமமுள்ள பெ[றி](ரி)யோர்கள் தயவுசெய்வீர்
கல்கினோம் யான்பொரு சுகமேயென்று?
பாடினோம் பாட்டு நூற் றொன்றுமுற்றே. (ஈக)

(கு-1.)—

இந்நூலில், பூவத்தி, மத்தாப்பு, அடுக்குவிரகு, வெண்சாமரை, ஆகாச பாணம், சக்கரபாணம், வெடிமருந்து, நட்சத்திரபாணம், இருப்புக்குழல், அதுமந்தவிரகு முதலியவற்றைச் செய்யும் முறைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. இதைப் 'போகர்' இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

R. No. 254.

Palm-leaf. 9 x 1½ inches. Foll. 235. Lines, 5—8 in a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of Mysore.

(a) சுந்தரானந்தர்குத்திரம், இருபத்தைந்து.

SUNDARĀNANDARSŪTTIRAM, IRUPATTAINDU.

Foll. 1a—3b.

Same work as that described under R. No. 8(c) *ante*.

Complete.

(கு-4.)—

இந்நூல், மூவருடத்திய காடலாக்கின் 8(0) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந் தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது. இது சுத்தமான பிரதி.

(b) சுந்தரானந்தர்பூசாவிதி.

SUNDARĀNANDARPŪJĀVIDHI.

Foll. 4a—11b.

On the drawing of mystic diagrams representing the goddess Pārvati and God Subrahmanya and on the conduct of the worship of these diagrams. The work is attributed to Sundarānandar, son of Koṅgaṇar and disciple of Bhōgar.

Complete.

Beginning :

ஆதிபரா பரையான மூலநாயன்

ஆறுமுகன் பாதத்தை யன்பாய்ப் போற்றி

வீதிநடு வீதிதனி னின்றசோதி

விளங்குகின்ற சரசுவதி[யாள்] பாதம் போற்றிப்

பாதிபிறை வீடகிலே யம(ர்)ந்த மாறன்

பாரிலெட்குமி பெண் டன்[ம்] பாதம் போற்றிச்

சோதிமய மாகிநின்ற பூசைதன்னை(ச்)

சொல்லவே [டு]கணபதியின் பாதங் காப்பே.

கேளடா நவகோணத் தன்னை நன்றாய்க்

கீழுவே னாறுமுகம் பாதம் போற்றித்

தாளடா யிடையேகை கு[ரு](று)க்கேகி[ள்](ம்)

சா[த்து](ற்று)கிமே[று](னெ)ருமெனீளம்பரா

.வாளடர் பிங்கலையின் ரேகைக்கீ[ள்](மு)

வயணமாய் நாலுநெல்லு நீளங்கீறு

நீளடா சு[ளி](மு)முனையின் ரேகைகீற

நிகளத்தீ ரென மூன்று நெல்லு நீளங் கீறே.

(க)

End :

யோகத்தைப் பார்த்த பின்பு ஞானம்பாரு

மு[ன](ஹ)கக[டு]ம[த்த](ற்ற) வென் மகனே ஞான தீட்சை

வேகத்தைப் பா[த்த](ர்த்த)பின்பு கம்பமுண்ணு

வெகசு[று](ரு)க்கா யறுசுவையுங் க[ள்](மு)ற்றிப்போடு

பாகொ[ற்ற](த்த) கொங்கணரு மென னுடைய தந்தை

பாடி[றா](னா)ரிவருந்தா (னா)ன்றுபோலே

சேகொ[ற்ற](த்த) வம்முறைக்குக் கற்பங்கொண்டு

செகசால மா[ற்ற](ரக)க மெல்லாரு சேரத் தள்ளே.

(ஊரு)

தெள்ளியே மலைகளிலே செல்வதற்குச்

சாரணைக் கேற்றதொரு குளிகைபண்ணி

யள்ளியே மலைகளிலே நடந்து

தெட்சிணமூ[ற](ர்த்த)தி[ப்] பொதிகை தனிர்கண்டுசேவி

மள்ளியே நானிருந்தேன் மகேந்திரத்தில்

மைந்தனே வந்(தெ)னணைக் கண்டுசேவி

வள்ளிதனைக் களிப்பென வா[ள்](மு)வை யீவேன்

மகத்தான நவகோண பூசைமுற்றே.

(ஊசு)

Colophon :

சுந்தரானந்தர் பூசாவிதி முற்றும்.

(கு.ப.)—

இது, முருகக்கடவுள், பார்வதி முதலியவர்களின் சக்கரங்கள் எழுதி பூசைசெய்யும் விவரத்தைக் கூறுவது. போகரது சிஷ்யரும் கொங்கணரின் குமாரருமான சுந்தரானந்தர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(c) சுந்தரானந்தர் தீட்சாவிதி, ஐம். 11த்தொன்று.

SUNDARANANDARĪKṢĀVIDHI, AIMBATTONR.

Foll. 12a—22a.

On the practice of Yōga after proper initiation, as being a necessary preliminary to the attainment of success in converting baser metals into precious ones. The work is attributed to Sundarānandar who salutes Kailāsamūrti and Agastyar.

Complete.

Beginning :

ஆதியந்த முந்தாண்டி யொளியுந் தாண்டி

யடைந் திருந்த சிவசத்தி பாதங் காப்பு

ஓதியந்தப் பி[ற](ரா)ண வ[ற்று](த்த) ளமர்ந்து நின்று

உற்றுணர்ந்த வற்புதன்[தன்]மன் பாதங் காப்புச்

சாநியந்த மாலயனுந் தேடிக்காணுச்

சதாசிவனார் மவுனமது தனது காப்பு

வீதியந்த ஆதார முன் னிருந்த

விநாயகனும் வல்லபையும விதியுங் காப்பே.

(க)

பாரப்பா செல்லுகிறேன் தீட்சை யோகம

பண்பான காயத்தி[றி](ரி) பி[று](ரா)ணயாமம்

நேரப்பா புவனையு(ன)ட யாட்டைத் தொட்டு

நிலைதிறக்க கற்ப முறை பீசத்தோடு

சேரப்பா பதினெண்பேர் பாதந் கண்ணைத்

கினம் புணிந் தாறுமுகர் பாதம் போற்றி

ஊரப்பா விருந்துகொண்டறிவினாலே

உரைக்கிறேன் மன்மதனார் வலையைப் போக்கே.

(உ)

End :

பாரப்பா யோகமது செய்கா யானால்

பரிவான வாதமது பலிக்குஞ் சித்தி

நேரப்பா செய்யாவிட்டால் வாதமில்லை

தினவாலே சுட்டிலைந்தார் பலியாதொன்றுஞ்

சாரப்பா யோகத்தாற்கு[க்] குளிகை சித்தி

தப்பாது சாரணையைத் தீர்ந்துகொண்டு

ஆரப்பா பொதிகையிலே யேறிச்சென்று

அக[ஸ்](க்)தியரைத் தெண்ட[தி](னி)ட்டுமெரிவ்(?)[ச்] செவ்வே. (ரு0)

செல்லப்பா கயிலாச முர்த்தியங்கே

சிறந்திருந்தார் தெண்ட[தி](னி)ட்டு மயேந்திரத்தி

னல்லப்பா வாயிரம் பேர் சித்த ரோடே

நானிருப்பேன் வந்து நெண்டம் பணிந்தா யானால்

கல்லப்பா காயசித்திக் கேற்ற கற்பங்

கனக்கவுண்டு தருவேனான் சித்த னாவாய்

அல்லப்பா வெனையாண்ட கயிலாச முர்த்தி

அருளாலே சொல்லி வந்தேன் தீட்சை முற்றே.

(ருக)

Colophon :

சுந்தரானந்தர் தீட்சை விதி முற்றும்.

(த.ப.)—

இந்நூல் ரஸவாதம், ஞானம் ஆகிய இவற்றிற்குரிய தீட்சை விதியைப்பற்றிக் கூறுபது. “கயிலாசமுர்த்தி”யின் சுஷ்ராகிய “சுந்தரானந்தர்” இயற்றினாரென்று தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

(d) சுந்தரானந்தர்ஞானம், ஐம்பத்தொன்று.

SUNDARĀNANDARĪĀNAM, AIMPATTONRŪ.

Foll. 2^{3a}—3^{1b}.

On the philosophic wisdom of the Siddhas : said to be by Sundarānandar, probably the same as the author of the previous work.

Complete in 51 stanzas.

Beginning :

பூ[ம](ர)ணமு மாதார புலனஞ் சூட்சுமம்
 பொறியறிந்து சுழியினின்ற வையர் பாதந்
 கா[ம](ர)ணமாய்ப் போ[த்தி](ற்றி)செய் தசபை நீக்கி(க்)
 கண்ணொளியாய் விண்ணொளியைக் காணவேண்டி
 வாரணமா [ய]முகத்தோன் (ற)ன் பாதந் தன்னை
 ம[ண](ன)கில் வைத்து நிராமயத்தின் பாதம் போற்றி
 ஆ[ம](ர)ணமா டகத் தீசர் பாதம் போற்றி
 அறை[யு](கி)றேன் ஞானந்தான [மயி]றை(கி)றேனே. (க)

* * * *

அழிந்து தென்றுவீட்டி நிடை மகிமைசொல்ல
 ஆராலு முடியாது ரிவுகள் சித்தர்
 தெளிந்து கொண்டு மாயத்தை யடித்து(த்)தள்ளிச்
 ழீர்விட்டுப் பூசை பண்ணித் தினந்தா னப்பா
 வழிந்தோடு மகியமு[ம]தந் தன்னையுண்டு
 வாசியென்ற குகிரையுடை மேலே யேறிக்
 கழிந்தோட வொட்டாம[ல்] லெட்டி[ரசு](ற்)செத்துக்
 கைம்முறையாய்த் தளமாறுங் கண்டார் பாரே. (ங)

End :

தள்ளப்பா கற்பமுண்டால் [ப]பத்தியங்க ளில்(லே)த்
 தயவான பத்தியம் நீ வை[ய]த்தா யானால்
 உள்ளப்பா மறுபடிதா [ன]னொன்று[ம]மாகா
 துத்தமனே பத்தியம் நீ வைக்க வேண்டாம்
 தள்ளப்பா விந்து வங்கே [ெ]சனிக்கும்போது
 தலமான பத்தியங்[டு]க[ர]ளுண்டோ சொல்லு
 அள்ளப்பா கயிலாச [முற](ர்த்)தி சொன்ன
 அதித மென்ற மவுனவித்தை யரிதுதானே. (ஊ)
 அரிதப்பா யெனைப்போலே பட்டபாடு
 ஆர்படுவாரற்புதா னந்தன் வந்து
 அரிதப்பா வென்று சொல்லி மவுனஞ் சொன்ன
 ரவரைப்போ லுலகத்தி[ல்ச](ற்) சித்தர் கானேன்
 அரிதப்பா கெவுனவரை யோடி மீள்வா
 ராச்சரியம் போதகத்தைப் டானஞ் செய்வார்
 அரிதப்பா வாறுவரை கண்டு மீண்டார்
 அற்புதா னந்தினுடைப் பதந்தான் முற்றே. (கூ)

Colophon :

சந்தரானந்தர் ஞானம், எழுதி முடிந்தது. முற்றும்.

(கு-ப.)—

இந்நூல் ஞானவிஷயமானது. இதை இயற்றியவர் “சந்தரானந்தர்” என்பவர். இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(e) அகத்தியர்ஞானம் முதலியன.
AHATTIYARÑĀNAM MUDALIYANA

Foll. 35a—44a.

Similar to the work described under R. No. 192(h) *ante*. (his work is sub-divided into Ahattiyar Ñānam 1, 2, 4, 6 and 17.

Beginning:

கம்பத் தெழுத்தோ கடை யெழுத்தோ
கால மெலலாங் கடந் தெழுத்தோ
உம்பாக குரிய உயி ரெழுத்தோ
ஒருகா விருகா லுயி ரெழுத்தோ
சேம்பொற கிரியைச் சேந் தெழுத்தோ
சேந்நோக கென்று மருள புரியும
அனடத்தோரட்(ச)ரத்தை யொரு மாவையா
அகர முதலவ வெழுத் தெனறா.

(க)

End :

தெளிந்திடவே வே[ணு](ண்டு)மென்று தாயபத்தில வைத்துத்
திவவிய முள்ள டாததிரமோ ரைநதும் வைத்துத்
கு[ளு](ளிர)நதிருந்த வன்னமோ டண்டளுத் ததித்
கொத்தோடே யடகிலைபுங் கூடவைத்துப்
பளிங்கொளிபோ (னி)ன்ற வறகுபடமுந் தேங்காய்
பாலொடு தேன கரும்பும் . , பூசிப்பாய்

(கச)

பூசிப்பாய் நூபமொடு தீபங் காட்டிப்
போககோடே யெட்டெழுத்தா ள[ற](ாச)சனையே செயது
நேசிப்பாய் யுச்சார மனேகளு செயது
திட்டையுள்ள தாயபத்தைத் திணைவில வைத்து
வாசிப்பாய் கோத்திரங்கள் கோடாகோடி
மனோன ம[ணி](னி)யே! மாதாவே! மலையின கண்ணே!
ஆசுபடா யனின் பிற காததா டந்த
வானந்த பூரண! தினரு(ட)ர முதரீத.

(கௌ)

(கு.பு.)—

இந்நூல் ஞான விஷயமானதென்று தோற்றுவித்தது அகத்தியா இயற்
றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்நூல் பிரதியில், அகத்தியர் ஞானம் 1, 2, 4,
6, 17 முதலியன அடங்கி இருக்கின்றன

இதன் பின்பு வெற்றேறொன்று உள்ளது

(f) அகத்தியர்யோகம், பதிற்று.
AHATTIYARYOGAM, PADINĀRU

Foll. 46a—51b.

55-A .

Same work as that described under R. No. 149(h) *ante*. This work seems to be also called Ahattiyar Rājayōgam.

Complete in 16 stanzas.

(த-4.)—

இது, மூவருடத்திய காடலாக்கின் 149 h) நம்பர் பிரதிபோன்றது. “அகத்தியர் ராஜயோக” மென்பதும் இதற்குப் பெயரென்பதை இந்நூலின் தலைப்பில் எழுதி இருக்கும் வாககியத்தால் அறியலாகும். இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

இதன்பின் வெற்றேடொன்றுள்ளது.

(g) அகத்தியர்குத்திரம், பதினாறு.

AHATTIYARSŪTTIRAM, PADINĀRU

Foll. 53a—57a.

A work in 16 stanzas dealing with the Yōga of the Siddhas and medicine : said to be by Agastyar.

Complete.

Beginning :

ஆடு மணியம்பல நெஞ்சி[றி](ற்)பின்
 னாடுங் கலையி[ரெ]ண்ணு மேநா—நடுத்
 தோடுந்(த)[கி]சவா [யி]யுக கெண்பதிலும்
 பாடுஞ் சிவராசர் பதம்பணி வேராம்.

பணியுஞ் சிறு காவியமா யிரம்பண்
 டணியும் பதினாறி [தி](னி)றனூல் பிறிவாய் ?
 மணியுஞ் சிவவிண்ணுளே நண்ணணுவாயக்
 கணிலுந் தெரியாத வனாக கணுவே.

(உ)

அணிவுக் கணுவாகிய வம்பரமே [க]
 கஹுவுக் குருவான கட[ச] சுழியே[லக](ற்)
 [த](ம)ணுவக கிரங்காத சதங்கை தொளித்
 துணிவுக் குருவான சுடர்க் கனியே.

(ங)

End :

தேறவேசினு[று](ரா)ச டோகங்கேளு

கிரட்டியே சொல்லுகிறேன வெளிதா னப்பா

தேறவே வெளியலுருச் சமைத்துக் கொள்ளு

சின்மயத்தின்[ற்](ர)சந்திரட்டிக குளிகசே(ர)த்து

ஏறவே சாரணைகள் [க]குருவா[லக](ற்)கேளு

எவ்வளவு தனங்கேட்டா லீந்து நிலலு

கூறவே கூறவே தாருமென்று கேளாதே

நீக்குரு[கூறு]மனதுநோகாமல்கொளவா யெழுத்தே.

(கக)

(த-4.)—

இந்நூல் யோகத்தையும் வைத்தியத்தையும் கூறுவதென்று கோற்று
 கிறது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில்
 இது முற்றும் இருக்கிறது. பிழைகள் மிக அதிகம்.

இதன்பின் வெற்றேடொன்றுள்ளது.

(h) அகத்தியர் உபதேசஞானம், ஐம்பத்தொன்று.
AHATTIYAR UPADĒSAÑĀNAM, AIMBATTONRU.

FoH. 59a—71b.

This work deals with the philosophic wisdom of the Siddhas and with the Mantras and magical collyriums for charming people and bringing them under one's control. It is also attributed to Agastiyar.

Complete in 52 stanzas.

Beginning:

அரியான முதலெழுத்தை யறியமாட்டார்
அபராலும் நகர்பட் டணத்தைக் காணா
அரியான முதலெழுத்தே சிவமுஞ் சததி
ஆச்சரியம் நகரமடா பூயியாசசு
சரியான பதினெட்டு(ன)ட் டெழுத்துக் கெல்லாந்
தானந்த மாதியென நினற தாலே
விரியாமல் விரிந்து பரப் பி[ற](ர)ம மாகி
வேதாந்த [ச்]சாத்திரமாய் விளங்குந் தானே. (க)

தானதுவே தானாகத் தனித்துக் கொண்டு
தான்செய்யுந் தொழிறனே தானுமென்று
தானதுவே நா[தி](னீ)யென மதனைத் தானே
தான்பா(ர்)த்துச் சூட்சுமநிலை தன்னைக் காண
தானதுவே தானவனாய் நினற நாதன்
சங்கற்பம் ரசகற்ப (ம)றிந்துகொள்ள(த்)
தானதுவே நாங் குறியாய்க் குறித்த பீ[ற](ர)ககு
நாதாந்தப் பொருளறிவா யென்னு வாணே. (உ)

End:

கொள்ளவென்ற லி[ன்]னா[ர்](ந்நா)ற னைம்பத்தொன்று
குறியறிவாய்ப் பாரு நீ தானேகொள்ளுந்
கொள்ளென றுணையடித்துப் பாலைபோட்டிக்
குறியறியச் சொன்னாலுங் காண மாட்டாயத்
தள்ளெனற மாயகையெல்லா மறுத்துத் தள்ளித்
தன்னைப் பா(ர்)த் தறிவாலே தன்னைக்கண்
டெள்ளெனற ததிலாச மாயிருந்த சூட்சுமம்
என்னகமா யகந்தேறி யறிவாய் முற்றே. (ருக)

அறிவாய் நீ னைம்பதி(வொ)ன்றே சூட்சுமம்
ஆதிமுத லந்தவரை மூலஞ்சொன்னோங்
குறியான திக்குறியின்பு கருவைக் கண்டு
குருபாத முத்திபெறக் குறியுஞ் சொன்னோம்
நெறியான நிஷடை முதற்றியானஞ்சொல்லி
நீ யறிய நாமெனற த்லையுஞ் சொன்னோம்
அறிவாய் நீ யெனறுனக் குறுதி சொல்லி
ஆணையிட்டே [கு](கொ)டுத்து குறி யறிவாய் முற்றே. (ருஉ)

(கு 4) —

இந்நூல், வசியத்திற்குரிய மை, மந்திரம் முதலியவற் றையும், ஞானத்தையும் சுருக்கிக் கூறுவது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(i) அகத்தியர்ஞானம், நூறு
AHATTIYARÑĀNAM, NŪRU.

Foll. 72a—98a.

Same work as that described under R. No. 9(a) *ante*.

Complete.

(கு-4.) —

இது மூவருடத்திய காடலாக்கின் 9(a) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(j) அகத்தியர்பூரணசுத்திரம், இருநூறு.
AHAṬṬIYARPŪRAṆASŪTTIRAM, IRUNŪRU.

Foll. 99a—134a.

This work deals with the preliminary attainments, spiritual and mechanical, needed for the successful practice of alchemy. It is said to have been revealed by Agastiyar to Pulastiyar.

Complete in 202|stanzas including the introductory ones.

Beginning :

விருவினி லுதித்த பூ[ற](ர)ண மதாகி

வெளிப்பட்டுஞ் சோதியி னதனால்

கருவினி[ல்த்த](ம்ம)ங்கி [லா](நா)ன்முகன் விதிககக்

கணபதி னுச்சியினிடத்தி ?

லுருவினி[லத](ம)தே[தா](ரு)ன்றி யமர்,கிட[ட] பூரண

முதக்கின்ற சோதியின் மணியே !

தருவினி லுதித்து ஞானவெளியாகத்

தெளிந்தவர் மதியெனக் காப்பு.

லிதித்ததோர் விட்டத்தில் மேவுந் திருவடி.

பதித்ததோர் ப்[ற](ர)மன் பாதியிட மாகும்

உதித்ததோர் ரவ்விட மோங்காரத் உள்ளெள்ளி

சதித்ததோர் பூ[ற](ர)ணந் தானது வாமே.

(க)

பூ[ற](ர)ண மென்றே போதித்தி ரை [ய]யாக்

கா[ற](ர)ண மான கருவேது சொல்லு(ம்)

வா[ற](ர)ண மான மலரடி பாதந்

தா[ற](ர)ண மாகத் தந்திடு வீரே.

(உ)

End :

வாழைசெய்யும் பூ[ம](ர)ணத்தைக் காட்டவேண்டாம்
 மைந்தனே வுனக்கதுதான் புத்தியப்பா
 போதைசெய்யு முலகுதனி[ல்](ம்) திருட ருண்டு
 பொய்(கொ)[கு]லைகள் செய்வாரைச் சேரவேண்டாம்
 நீதிசெய்யும் பெரியோர்கள் வேதாந்தி யாகில்
 நிலவரத்தைக் கண்டுமனந் தேறச் சொல்லு
 கோதைசெய்யும் பெண்மாய்கை நீக்கியுந்
 கொண்டு திப் பூ[ம](ர)ணத்தை தே[னா](நா)க்கு வாயே. (உாக)
 நோக்குமப்பா புலத்தியனே யிரு[னா](நா)தும் பார்த்தால்
 நூல் போட்ட வெளிபோலே துலக்க மாறும்
 வாக்குமப்பா பூ[ம](ர)ணமு மருவ வேதான்
 வாய்திறந்து சொல்லி விட்டோந் தேறிக் கொள்ளு
 போக்குமுயி ரொ[னா](நா)த்தமாக் கணைய[லச](ம்) சொல்லிப்
 பொதுவாகக் கருவறிந் தடங்கி நீயுந்
 தா' குவது மொனறப்பா பூ[ணி](னி)நி நீதான்
 சதாநி[ற்ற](த்)ஞ் சிவயோகம் பூட்டிவா[ளி](ழி). (உாக)

Colophon :

சு[ஸ்ப](சுவ)ர ஸூ சித்திரை ந ஸவ எழுத ஆ[ம](ர)ம்ப[ம்] யெ[மெ]
 ன்றதியவும்.

(கு-பு.)—

இந்நூலில், முப்பது, அண்ட பிண்டம், குளிகை கட்டல், குளிகைக்
 குக் காரம், செந்தூரம், குருவணக்கம். அருள்வார்த்தை முதலியன கூறப்
 பெற்றுள்ளன. அகத்தியா இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதி
 யில் இது முற்றும் உள்ளது.

இதன்பின் வெற்றேடொன றுள்ளது.

(k) அகத்தியர்பரிபுரணம், ஐர்பத்தொன்று.
 AHATTIYARPARIPURANAM, AIMBATTONRU.

Foll. 136a--147b.

Similar to the work described under sub-division (d) of this number.
 It is also said to have been revealed by Agastyar to Pulastyar.

Complete in 51 stanzas.

Beginning :

ஆதியென்ற [பரி]புரண நூ லி[ம](ரு)நூத்[கில](றுத்) சொச்ச
 மடக்கிவிட வேனாமென் றாயினாதம்
 போதியென்ற மனந்தே[த்தி](ற்றி) யறிவி[னி]ன்னு
 பூசித்தே னவள்வந் த[றி](நி)க்கை யிட்டாள்

(கு 4) —

இந்நூல், வசியத்திற்குரிய மை, மந்திரம் முதலியவற் றையும், ஞானத்தையும் சுருக்கிக் கூறுவது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(i) அகத்தியர்ஞானம், நூறு
AHATTIYARÑĀNAM, NŪRU.

Foll. 72a—98a.

Same work as that described under R. No. 9(a) *ante*.

Complete.

(கு-4.) —

இது மூவருடத்திய காடலாக்கின் 9(a) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(j) அகத்தியர்புராணகுத்திரம், இருநூறு.
AHAṬṬIYARPŪRAṆASŪTTIRAM, IRUNŪRU.

Foll. 99a—134a.

This work deals with the preliminary attainments, spiritual and mechanical, needed for the successful practice of alchemy. It is said to have been revealed by Agastyar to Pulastyar.

Complete in 2021stanzas including the introductory ones.

Beginning :

விருவினி லுதித்த பூ[ம](ர)ணமதாகி

வெளிப்படுஞ் சோதியி னதனூல்

கருவினி[லத்த](ம)ந்நி [ன](ர)ன்முகன் விதிக்கக்

கணபதி னுச்சியினிடத்தி?

லுருவினி[லத](ம)தே[தா](ர)ன் நி யமர், திட[ப] புராண

முதக்கின்ற சோதியின் மணியே !

தருவினி லுதித்து ஞானவெளியாகத்

தெளிந்தவர் மதியெனக் காப்பு.

விதித்ததோர் விட்டத்தில் மேவுந் திருவடி

பதித்ததோர் பி[ம](ர)மன் பாதியிட மாகும்

உதித்ததோ ரவ்விட மோங்காரத் தள்ளெள்ளி

சதித்ததோர் பூ[ம](ர)ணந் தானது வாமே.

(க)

பூ[ம](ர)ண மென்றே போதித்தீ ரை [ய]யாக்

கா[ம](ர)ண மான கருவேது சொல்லு(ம்)

வா[ம](ர)ண மான மலரடி பாதந்

தா[ம](ர)ண மாகத் தந்திடு வீரே.

(உ)

ind :

வாதைசெய்யும் பூ[ம](ர)ணத்தைக் காட்டவேண்டாம்
 மைந்தனே வுனக்கதுதான் புத்தியப்பா
 போதைசெய்யு முலகுதனி[ல்](ம்) மிருட ருண்டு
 பொய்(கொ)[ரு]லைகள் செய்வாரைச் சேரவேண்டாம்
 நீதிசெய்யும் பெரியோர்கள் வேதாந்தி யாகில்
 நிலவரத்தைக் கண்டுமனந் தேறச் சொல்லு
 கோதைசெய்யும் பெண்மாய்கை நீக்கியுங்
 கொண்டு திப் பூ[ம](ர)ணத்தை தே[னா](நா)க்கு வாயே. (உாக)
 நோக்குமப்பா புலத்தியனே யிருனாறும் பார்த்தால்
 நூல் போட்ட வெளிபோலே லுலக்க மாறும்
 வாக்குமப்பா பூ[ம](ர)ணமு மருவ வேதான்
 வாய்திறந்து சொல்லி விட்டோந் தேறிக் கொள்ளு
 போக்குமுயி ரொ[னா](ழு)த்துமாக் கிணையி[லச](ம்) சொல்லிப்
 பொதுவாகக் கருவறிந் தடங்கி நீயுந்
 தா : குவது மொனறப்பா பூ[ணி](ன்றி) நீதான்
 சதாதி[ற்ற](த்த)ஞ் சிவயோகம் பூட்டிவா[ளி](ழி). (உாக)

Colophon :

ஈ[ஸ்ப](சுவ)ர னுல சித்திரை. ஈ யளவ எழுத ஆ[ம](ர)ம்ப[ம்] யெ[ம்] (மெ)
 ன்றதியவும்.

(த-4.)—

இந்நூலில், முப்பூ, அண்ட பிண்டம், குளிகை கட்டல், குளிகைக்
 குக் காரம், செந்தூரம், குருவணங்கம். அருள்வார்த்தை முதலியன கூறப்
 பெற்றுள்ளன. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதி
 யில் இது முற்றும் உள்ளது.

இதன்பின் வெற்றேடொன்றுள்ளது.

(k) அகத்தியர்பரிபுரணம், ஐர்ப்பத்தொன்று.
 AHATTIYARPARIPURANAM, AIMBATTONRU.

Foll. 136a--147b.

Similar to the work described under sub-division (d) of this number.
 It is also said to have been revealed by Agastyar to Pulastyar.
 Complete in 51 stanzas.

Beginning :

ஆகியென்ற [பரி]பூரண நூ வி[ம](ரு) நூம்[கில](முத்) சொச்ச
 மடக்கவிட வே[னா](ண்டு)மென் றுயிராதம்
 போகியென்ற மனந்தே[த்தி](ற்றி) யறிவி[னி](ன்றி)ன்
 பூசுத்தேநீ னவள்வந் த[னி](ந்)கை யிட்டாள்

சோதியென்ற மதியா னுமசுரு மப்பா
 சொன்னுளா மதியாளும் யானுங் காணேன்
 வாதினென்ற புலத்தியனே கருவைப் பார்த்து
 வாயடைக்கி னுலெழுத்த மறியி னுணே.

சிவம்.

காணென்ற சோடசந்தான் பத்தொன றுங்
 கை[ப்]ம்முறையாய(ப்) பூசித்(தோ) மாண்டுந்தான்
 னாணென்ற டலங்காணுஞ் சருவாய(ப்) பா(ர்)த்து
 உண்ணவென்ற லாத்தாளுங் குறியைக்காட்டி(ப்)
 பேணென்[டா](றா)ன உயத்தைச் சோதித்தே நான்
 பிசகாம லோராண்டு தாக்க நானும்
 வீணென்றும் போகாது கருப்பிடித்து
 வாமம்வே தாந்தனான மீதினெழுத்துக காமே.

(2)

End :

கெவனங்க ளோடலாங்க[று(ரி)] கைதருஞ் சொச்சத்திற்
 புவனங்க ளோடி(ப்) பூட்டலாஞ் செயவேதை
 தவனங்கள் பெரியோரைத் தான்வணங்கிக் கருவறிந்தால்
 எவனங்கள் போலெழுமுன் னேகமு[த்தே](ற்றே).

(சுக)

முத்தே! மணியான புலத்தியனே! யப்பா!

மு[நூளி](ன் நூழி)காலம்வாழ்; சொச்சம் பா(ர்)த்து
 சத்தே! மணியோகத்தின் ஞானந்தானுஞ்

சிறப்பான காயசித்தி வாதமொடு

பத்தே! மணியான வைம்பத் தொன்றும்

பார்வையிட்டு [ந்த](ன்ற)னகது மா(யி) சொன்னாள்

வத்தே! மணியான புலத்தியனே! கெஞ்

வேதாந்தம் பெருகும தைம்பத் தொன்றே.

(நய)

ஒன்றான குருமுடித்த மா[ற்](ர்க்)கமெல்லாம்

ஒலயிலே யெழுதிவைத்தேன் கருவை(ப்) பார்த்தால்

அன்றான குருமுடித்த வார்த்தை யெல்லாம்

அடையோல கட்டியது சொச்சம் பா(ர்)த்து

வண்டான தும்பியது [ற](ர)சனை யுண்டு

வாங்கு மப்பா வோலையிலே ஈயேயாகுஞ்

சென்றான வோலையிடு நாலெழுத்து வாசி

சிறப்பான வீரெழுத் தைஞ்ச மு[த்தே](ற்றே).

(த-ப.)—

இந்நூல் ஞான விஷயமானது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

இதன்பின்னா வெறமேடு இரண்டுள்ளன.

(1) கயிலாயச்சுட்டைமுனிவாதநூல், ஆயிரம்.
 KAILĀYACCAṬṬAIMUNIVĀDANŪL, ĀYIRAM.

Foll. 150a—163a.

Deals with alchemy and medicine. The work is attributed to Sattaimuni. For and see under R. No. 256

Incomplete.

Beginning :

அகண்டபரி பூரணமா முமையான் பாதம்
அப்புறத்தே நின்றகோ டாய்ப்பாதம்
புகன்றுதின்ற [கி](க)ணேசனெடு [னா]தர்[க]கள்பாதம்
புகழான வாக்குடைய வாணிபாதம்
நிகண்டெனவே யெனையாண்ட குருவின் பாதம்
நிறைநிறையாய்(ச்) சொருபத்தி னின்றோர் பாத
முக[ன்றுயெ](ந்தென்)னைய[ண](ன்) நெடுத்த[ச] சின்மயத்தின்பாத
மூவுவகு மெச்சுதற்[க]கு(க்) காப்புத் தானே.

பாடு(கி)தேன் பராபரமே வகண்ட லித்துப்
பண்பாக வதுக் கடுக்கப் பரையினுடை வெளிதான்
நீடு(கி)தேனதுக்கடுக்க வாகாச வெளிதான்

நேராக வதின் கீழே வாபு வாச்சு
நாடு(கி)தேனதின் கீழே வன்னி வன்னி
நலமான வதின் கீழ் சிவமு மாச்சு
னாடு(கி)தேனதின் கீழே பூமிபாச்சு
ஓகோகோ !! சீவனெல்லா முடித்த வாறே.

(உ)

நிற்குணமாய் நி[ற்](ன்)மலமாய் நிரஞ்சனமுமாய்
நேரான பூ[ற்](ர)ணமாய் மனமெட்டாத
சற்குணமாய்(ச்) சமாசமாய்த் தானுந்தாண்டி(ச்)
சச்சிதா னந்த வெளிக் கப்பா (னி)ன்ற
தற்குணமா யெனையாண்ட சின்மயத்தைப் போ[த்தி](ற்)றிச்
சமரசமாய் வேதாந்த[ம்]வாதஞ் சொல்வே
னற்குணமாய்(ச்) சனகாதி ரிஷிகள் பாதம்
நலம் [பி](பெ)றவே நாவில்வைத்துப் பாடுதேனே.

(க)

(* * * *)

தாயான பராபரையைப் பூசைபண்ணச்
சாதகமாய் வாமத்தி[ல்ப்](ற்)பூசைபண்ணு
ஓயாமற் கிடைக்குமோ மலையி லென்று
லுத்தமனே சொல்லுநிரன் வகுவாய்க்கேளு
காயான சாதிக்காய்க் கி[ரு](ரா)ம்புலேவங்
கசகசா பத்திரியுஞ் சார்ப[று](ரு)ப்புஞ்
சாயான மதுரமொடு கீகாஷ் . மாஞ்சி
சாதகமாய்ப் பி[னி](ணி)யோடு பத்துங் கூட்டே.

(ஙங)

(* * * *)

நாடாத பேர்களுக்குச் சித்தியென்ன
நலமான குளிகையென்ன வாதமென்னக்
கூடாத மனசுக்கு(ச்) சாத்திரங்க னென்னக்
குறியில்லா யோகத்தில் வாசியென்ன

ஊடாத மூடருக்குக் குருந்தா நென்ன
 ஒழியாத வாசைக்குப் பேரின்ப மென்னச
 ஞடாத பூவுக்கு வாசனைதா நென்ன
 சுகமறியான் பேசுதற்குச் சொல் லிதாமே. (சக)
 சொல்லுவா ருலகத்தில் யோகங் கோடி
 சொற்பெரிய வட்டாங்க மா[ற்](ர்க)கங் கோடி
 சொல்லுவார் ஞானமுதல் சாத்திரங்கள் கோடி
 துரியத்தே நிற[க]கிறது சொம்ப மோடா
 சொல்லுவார் ஸாதமென்ற வாசைபூண்டு
 சோதியொத்த வாமத்தை(க்) தூஷிப்பார்கள்
 செல்லுவார் சொற்கேட் டிலவரா கோடி
 துலங்கினிற சாத்திரத்தைக் காணார் கா[டு]ன[்](ண). (ருய)
 * * * *

(கு-பு.)—

இந்தூல் ரஸவாதம், வைத்தியம் ஆகிய இவ விரண்டின விஷயமானது. கயி
 வாயச சட்டைமுனி இயற்றியகாகச் சொல்லப்படுகிறது இந்தப்பிரதியில்
 இது முற்றுப்பெறவில்லை.

(m) சடாக்கரக்கோவை, நூற்றெட்டு.

ŚADĀKKARAKKŌVAI, NŪRREṬṬU.

Foll. 164a—191a.

A poem in 108 stanzas explaining the significance, greatness and the meaning of the six-syllabled Mantra, viz., Śaravanabhava (which denotes God Subrahmanya): said to be by Ṣaṭṭaimuni Nāyanār.

Complete.

Beginning :

[யெ](எ)ட்டெழுத்துக கஞ்செழுத்தா யேகமொரு மூன்றெழுத்தாய்
 வட்டெழுத்துக் குள்ள[ஷ](ட்)சரமாய் வந்ததுவே - விட்டெழுத்தைத்
 தாவியுயிர்க் காதார சடா[ஷ](ட்ச)ரத்தைக் கூறவருள்
 காவியத்துக் குள்சுழியே காப்பு.

சிவமயம்.

ஆதியென்ற சடா[ஷ](க்)ரத்தை யறியமாட்டார்

அஞ்செழுத்துக் காறெழுத்துக் குறுதியாச்சு

நீதியென்ற சகாரமடா வாகியந்தம்

நினைத்த பொரு ளழைக்கவரும் ரகார மப்பா

சோதியந்த வகாரமே தம் பன்மாஞ் சூட்சுபஞ்

சுழிமூன்றுஞ் சத்தியடி. சுருதியாகும்

இதியறி பகாரமே பாவம்போக்கும்

ஒகோகோ வகாரமது வசிய மாமே. (உ)

ஆம்பா பி[ற்](ர)மனுடன் மாலும் ருத்திரன்

அதற்குமேல் மயேசுரனுஞ் சதாசிவ[ந்தா](ன்ற)ன்கேளு

நம்பா (வை)ந்தபேர் தனக்கும்பாரு

ஓரெழுத்தாய்ச் சடா[ஷ](க்)ரமா யுதித்த மூலந்

தாமப்பா கணபதியே சத்திரபம்

சடாதாரம் பீடமா யாறுமொன்றாய்

வாமப் பா விந்து நிலை நாதரூபி

மகத்தான கண்ணியடா சிமிட்டி யாடே.

(௩)

End:

பாரேநீ பத்தெனி[ல்ச](ம்) சீர்தா[னஞ்சம்

பதித்திருக்கு மொருமாவி[லக்](ம்) கருவாய்ப் பத்து

சீரேநீ யஞ்சமொன்றாய்த் திரட்டிப் பாரு

சிவசிவா வ[ரு](று)கியவ னு றுகியாகும்

னாரேநீ யுடையாதே உண்மை யுண்மை

யுகுகிமெத்த வடையாள முனக்குச் சொன்னேன்

தேரேநீ மனந்தேறித் தேரைப்பாரு

சித்திரங்கள் பலதெழிபாம் வேலைதானே.

(௧௧)

*

*

*

*

ஓகினைன் சடாக்க [ச]ரத்தி னூ தாரம்

ஓம் நமசிவாயமென் னுடலாஞ் சூ[ஷ](ட்)சுமம்

ஓகினைன் கருக்குருவாய்க் கண்டோ[ம்](ர்) கெல்லாம்

உச்சிதமாய்க் கண்டறிவார் நிராதா ரத்தை

ஓகினை னி[ம்](ர்)மலத்தா யெனக்குச் சொன்ன

ஓரெழுத்தை யாறாக வேராகித் தேர்ந்து

சாகிநேர் நிரைகண்டகில சாகித்

தாயகமாஞ் சடா[ஷ்ச](க்கர)த்தின் கோவை மு[த்தே](ற்றே) (௧௦௮)

(கு-ப.)—

இந்நூல், 'சரவணபவ' என்னும் ஆறு எழுத்துக்களின் பெருமை, பொருள் முதலியவற்றை விளங்கக் கூறுவது. சட்டைமுன் நாயனார் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

10௮-107வது செய்யுள்வரையில் உள்ள எட்டுச் செய்யுட்கள் இந்தப் பிரதியில் இல்லை.

(n) கொங்கண துர்ரிசிசுரு, பூப்பத்தொன்று.

KONGAṆARTURISIGURU, MUPPATTONRU.

Foll. 192a—198b.

A work in 31 stanzas dealing with the preparation of certain ingredients needed for alchemy.

Complete in 31 stanzas.

Beginning:

கேளப்பா கட்டுண்ணுக் குறையாக் கம்பங்

கெடியாகப் படியொன்று கேளாய் வாங்கித்

தாளப்பாதுரிசையோரு பலந்தான் வாங்கித்

தனிச்சூடன் பலங்கா(று) னதின்மே[ல்ப](ம்) பூசி

ஆளப்பா வரைப்படி யூஷரத்தைப் போடு

அதின்மேலே துரிசைவைத் தப்பா கேளு

வாளப்பா வரைப்படி யூஷரத்தைப் போடு

வளமாக வ[ரு](மு)த்தி முனகத்தத்தை வா(ர்)த்தே.

(௧)

வா(ர்)த்தந்த கலசத்தை வாலுணையில் வைத்து
 வகையாக அஞ்சாம[லத](ம்) நீயைமாட்டு
 டோ[த்த](ம்)ந்தக் குளம்பு வத்திப் [பு](பி)ட்பெபோ லானால் ,
 புகழான தருசுகட்டி பூமல் போசசு
 ஏத்தந்தத் துரிசு வெள்ளை யிரும்பு போலாம்
 என்ன சொல்வே னிதுவிட்டா லேதோவாதா
 காத்திர்தப் பூணையைப்போ லெல்லாம் போசுங்
 கைய[ம்]முறையாய்த் துரிசு வெள்ளை கடுகிப் பாரே. (உ)

End :

தெரிந்து சொன்னே [ன் யெ](னெ)ன்னுலி[வ்த்](ம்) மெரியா தார்க்கு(த்)
 தெரியவே மூலகுரு திறமாய்ச் சொன்னார்
 பரிந்து தின்ற கோரக்கர் வெ[ம்](ண்)பாவாய்ச் சொன்னார்
 பத்தறியாப் பொருளாருக்குப் பண்படாது
 அறிந்து நின்று மச்சமுனி கலிபா சொன்னார்
 அரகரா வெகுகாடறிந்தவர்க்கு(ச்) சித்தி
 பிரிந்து தின்ற வகத்திய முனி விருத்தஞ்சொன்னார்
 பெருங்காடு பெருங்காடு பேசொ ணாதே. (உஅ)

பேசாத சட்(ை)டமுனி தாழிசைப்பா சொன்னார்
 பிறந்தபிள்ளை யுரைகாணும் பெருமை நன்று
 வாசாத வெம் முனிதான் வடுகி[லச்](ம்) சொன்னார்
 வார்த்தைக்கு யுற[க்]காண வருத்த மப்பா
 தாசாத சங்கரமா முனி கி[ற்](ர)ந்தஞ் சொன்னார்
 தலை கேட்ட நூலுதுதான் தானேபாரு
 ஓசாத சித்தர்க டான் வெகுநூல் சொன்னா
 (ரொ)ருநூலுந் தெளி வில்லை காகுகாடே. (உக)

காடாகப் போகாமற் பதஞ்சலிமா மூ[ற்](ர்)த்தி
 கைய[ய](ம)முறையாய்க் கலித்துறையை விரித்துச் சொன்னார்
 நாடாக வியாக்கீ[ற்](ம) மர் சந்தப்பாச் சொன்னார்
 நலமான சிவவாக்கியர் நெட்டுப்பாய்ச் சொன்னார்

* * * *

ஓடாத நந்திகடான் சந்தஞ் சொன்னார்
 உத்தமனை கடினமெத்த காகுகாடே. (உஓ)

காடான நூல்க ளெல்லாங் கண்ணாடி[ப்] போலேயாகும்
 நேடான நூ[வ்]த்தூ[ற்]மு[ணி] திட்கள வுரையைப் பாரு
 தாடான நந்திவநது தனக்குள்ளே வுரையைச் சொல்வார்
 ஆடாத மூலந்தொட் டாதார மேறிப் பாரே. (உக)

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது ரஸவாத விஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. முப்பத்தொரு செய்
 யுட்களாலாகியது. கொங்கணநாயனார் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது.
 இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

(0) சொக்கநாதர்குத்திரம்
SOKKANĀDARSŪTIRAM.

Foll. 199a—235b.

This work seems to deal with medicine and alchemy. It is attributed to Sōkkanādar, son of a sage known as Kalaikkōṭṭu.

Complete.

Beginning:

பத்தமுத லஞ்செழுத்துங் காப்பு(க்)காப்பு
பதஞ்சலியுங் கெவுனியு(ன)டப்(ப்) பாதங்காப்பு
சித்திமுதல் சித்த ரெல்லாங் காப்பு(க்)காப்பு
சிவசமைய மீராறுஞ் செய் காப்பு
முத்திபெ[தத](ற்ற) வறிவு நடையோர் காப்பு(க்)காப்பு
மூதண்ட மானவெளி மூவருமே காப்பு
க[த்கி](ற்றி)ருந்த டேருடைய பதமே காப்பு
கலைக்கோட்டு மாரிஷிதன் பாதங் காப்பே.

* * * *

பாரப்பா ஞானத்திற் பத்த நூறு
பாங்கான வாதத்தி [ல்] (ல)ரண்டு நூறு
சேரப்பா வயித்தியந்தான் மூன்று நூறு
தீர்க்கமாய் விஷவித்தை செபக்கேளு
ஆரப்பா வெந்நூல்போ னிசமே சொல்வா
ராகார கறைக் கண்டார் நந்திவாக்கு(ப்)
பேரப்பா சொக்கரு(ன)டப் பேருஞ்சொல்லிப்
பிலமென்ற ஆருடந் தான பெரு மருந்துசெய்யே.

(க)

* * * *

செப்புவாய் சொக்கையர் சூத்திரந்தா னப்பா
செகத்தோர்கள் கொண்டாடுஞ் சுந்தரமே அப்பா
தப்புவார் துவர்ப்பூவுங் கூடக் கூட்டித்
தயிலமதை யயச்செம்பி விட்ட யானால்
ஒப்புவே ரிலவாத வாத மாச்சு
நன்பதுதான் வயதென் றுவகோர் சொல்வார்
வேப்புமுப்பூ வுப்புமறிந்துபாரு
வெட்டவெளி வாதமினி வீசிறேனே.

(கக)

End:

கருதப்பா ஆதனம்பாவ் பீங்கானில் வாங்கி(க்)
கைம்முறையாய் வெண்கார மதிலேபோட்டு
வருந்தப்பா விதமுறையில் மூன்று [ன](நா)ளவைத்து
வ(ன)கயாக இந்தமுறை கட்டிப்போகுந்
தருதப்பா சிங்கமொடு செந்தூரங்கூட்டி(ச்)
சரா(ச)ரத்தை யிலையொடு நீர[த]தாக்கி
விருசப்பா வித்தமுறை கொண்டு வந்தால்
மேன்மையுள்ள வ[யத்து](யிற்று) நோய் விட்டுப்போமே. (ரஉஉ)

விட்டுப்போம் வ[யத்தி](யிற்றி)லுள்ள கொண்டை முதல் கவிசை
 மிக வுகிரத் தி[ர](றை)ச் சிவிற்புறுதி நீராமை
 எட்டப்பா சாறுதனைக் கொண்ட பேர்க்கு
 இருக்காது [னா](நா)யெல்லாம் பறந்துபோகும்
 திட்டப்பா யிம்மருந்து வ[யத்தி](யிற்றி)லுள்ள [னா](நா)வுக்கெல்
 தீராத [னா](நா)வுமுதற[க்] குட்டம்போகும் [லாந்
 கட்டுமப்பா[ல்] விம்மருந்தா[ல்ச்](ம்) சரக்கெல்லாந்தான்
 கைகண்ட வித்தையிது கம்[பி](ப)ளியுஞ் சட்டையாராமே. (௩௨௩)

Colophon :

காப்பு உள்பட திருவிருத்தம் ௩௨௩ - [யெ](எ)ழுதி முடிந்தது; முற்றும்
 திருச்சிறந்தம்பல தேசிகன் திருவடிவாழ்க.

(௧-௫.)—

இந்நூல் ரஸவாதம், வைத்தியம் இவ்விரண்டின் விஷயமானதென்று
 தோற்றுவித்தது. கல்கங்கோட்டெஹாரிஷியின குமாரராகிய சொக்கநாதர்
 இதை இயற்றினாரென்று சிறப்புப் பாயிரத்தால தெரிகிறது. இந்தப்பிரதியில்
 இது முற்றும் உள்ளது.

R. No. 255.

Palm-leaf. 9½ × 1¼ inches. Foll. 97. Lines, 5—8 in a page. Tamil.
 Injured.

Purchased in 1915-16 from M.R. Ry. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of
 Mysore.

(a) அகத்தியர்ஞானம், நூறு.
 AHATTIYARÑĀNAM, NŪRU.

Foll. 1a—4b.

Same work as that described under R. Nos 9(a) and 254(1) *ante*.
 Complete.

(௧-௫.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 9(a), 251(1) நம்பர்களில் வந்துள்
 ளதே. அவ்விரண்டு பிரதிகளின் முதலிலும் உள்ள வெண்பா இடில் இல்லை.
 இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

இது பூர்த்தியானதன் பின் இரண்டு வெற்றேடுகள் உள்ளன.

(b) மச்சமுனிசுத்திரவிதி.
 MACCAMUNISŪTTIRAVIDHI.

Foll. 27a—37b.

This work deals with the philosophic thoughts of the Siddhas and
 their worship. The author is stated to be Maccamuni.

Complete.

Beginning :

மூலத் துதித் தெ[ளு](மு)ந்த முக்கோ[ள](ண) சக்கரத்துள்
காலச் சிகாரக் கடவுளே ! —வா[லே]க்
குணபதியே ! நந்தியுறும் குண்டலிக் குள்ளான
கணபதியே ! தி[ஷ்ஷை](ட்சை)விக் காப்பு.

திருமூலர் த்ருமந்திரம்.

ஆதியு மந்தமு மில்லாத பூரணஞ்
சோதி யடிமுடி தோய்ந்த நடுவனை
நீதியில் சத்தி நிலைத்திடி. வே[ய]வரும்
ஓதி யுணர்வா மோருகின்ற காலையே. (க)
காலம் சிவமே கணத்த மயேசுரன்
மூலத்தி னின்ற முழக்க மறிந்திலா[ற்](ர்)
கோலம் பலடைத்த குண்டலி சத்தியைப்
பால்வைத்த வள்ளல் பரமாம் பரமனே. (உ)

பரமான யோகி பதத்தைப் பணிய
அரமனைக் குள்ளே அகார வுகாரஞ்
சிரமாம் வுகாரஞ் செப்பிடில் வா[லே]யே
தரமாம் வுகாரஞ் சிகார (மி)ருந்ததே. (ங)

End :

கண்டிட்டு ரைப்பது முக்கோண [ச]சக்கரம்
பண்டுறுவ தில்லைச் சிதம்பரச் சக்கரம்
விண்டிடு வார்கள் பூசை மகிமையை
பெண்டிசை டிஷ்ட[ட]டக் க[ற்](ர்)மத் தியல் பாமே. (கச)

* * * *
கண்டிடு லேகியம் வாயி லடைக்கில்
கண்டிடு வரசி யுற்பவமாய் மனம்புக(க்)
கொண்டிடும் போது நந்தியின் றி[ள](மு)
குண்டலி சத்தி கொ[ளு](மு)ந்திட்டு டெரியுமே. (கசு)
[யெ](ள)ரியும் வளிகண்டா லேகவளியாச்சு
பிரியாது மன்பு பூரணம் பேசிடும்
தெரியாது நோ[யி](ய்)கள் சகல விகற்பமுந்
துரியாதிட்டி[ட்சை]ச் சொல்லவு முற்றே. (கௌ)

அகஸ்தியருடைய பாதமே[டு]கதி.

(கு-ப.)—

இது ஞானவிஷயமானது. மச்சமுனி இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகி
றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும்

(c) கொங்கணநாதர்குத்திரம்.

KONGANĀDARSŪTTIRAM.

Foll. 38a—62a.

A treatise in verse dealing with the preparation of the different kinds of ingredients considered useful for alchemy and medicine. The work is attributed to Koṅṣaṇaṇḍar.

Complete.

Beginning :

பாவான மூ[ணு](ன்று)கண்ட மஞ்ஜா[ததி](ற்றி)னோடு

ப[ற](ர)விதினற களை[ய](க)ளெல்லாஞ் சூத்திரமாய்ச் சொல்வேன்

மலை(ம)வாக யெவ்வயி[ற்]ராகும் பிறம்புள்ளான

மன்னிதின்[ர](ற) பூரணமே காப்புக்காப்புக

கவறாஃ மன முடைத் தரியயனைப போ[ததி](ற்றி)க்

காத்தி[ரி](ரு)ககிற சூத்தி[ற](ர)சதைக கை[யி] வி(டு)வார்

தவறாநையாக கோகமுதல்ஞானசித்தி ?

தயங்காது யோகசித்தியும் பங்குருத் தானே.

(க)

பலித்திடவே பலபலவாஞ் சாத்திரத்துக கெல்லாம்

பாடினா நிகண்டுமுறை கவிவாசமு[ரை](ர)த்திக

குவித்திடவே யென ஹிலேச சூத்திரத்தைச் சொல்வேன்

உகதமமாம் புள்ளைக்கண் டாலி உனையீ[யி]வாபக

கெலித்திடவே வேதைசித்தி கெவளசித்தி

கெடியான காயசித்தி ஞானசித்தி

நலித்திடவே குருபத்தின மேலேநின்று

[னா](நா)டுகின்ற பூரணத்தின சித்தி யாமே.

(உ)

சித்தியொடு முத்திபெற வாசினையைப் போதகு(ச)

சிதறமல் மன மொனறா [ய]ய[ரி](றி)வி[லக](ம்) கூட்டு

பத்தியொடு நானென[ர](ற)வா[ணு](ண) வததைப்போக்குப்

பலகாலுந் துக்கியதே [ரு](ரா)ங்காரம்நீககு(ச)

சத்தியென்ற பெண்ணைச யுசித்தா லுந்சான்

தாவரமே பென்றுள்ளே சாந்து மாவாய

முத்தியிது யாவ[ற்](ர)ககு[ஞ்]ம் பாவநிஷ்டை

மூதண்டவா னந்தமூலத் தோற்கே.

(ங)

End :

ஊட்டியொரு சில்லிட்டுக குப்பிகட்டி

உச்சடனே தி[ருவு](ராவ)கத்தைவாங்க

மூட்டி[யி]ந்தத் தீநீரைக கம்பி[பூர]த்துள்ளே

முசியாம லதைத்திடுவாயத் தினந்தான்மூன்று

நீட்டியிதையு[று](ரு)ட்டி மெனகை குப்பியிலே போட்டு

நே[ரு](ரா)ன வேட்டி னமையத்தமரும் போட்டு

நாட்டியிந்தக குப்பிவாயக் கீழேபோட்டு

நலமான மயி[ரு](ர)கொண்டு வாயககு னேத்தே.

கஉ)

வத்தியந்த வேட்டையல்லோ முக்கவரில்வைத்து

இதமாகக் குப்பியின்மேல் மணலும்பரப்ப

போ[த்தி](ற்றி)யந்த மணஸ்மேலே புடத்தைப்போட்டுப்
 புகழான குப்பியின்வாய்த் தயிலம்வீழும்
 எத்தியிதன்பே ரென்னக் கம் பூரத்தயிலம்
 மைந்நனே யிதுக்குள்ளே வரிசைமு[த்தே](ற்றே). (கக)
 க[து](ரு)ப்பூரத் தயிலம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாதம் வைத்தியம் ஆகிய இவற்றிற்கு உதவியான பல மருந்து
 களைச் சேகரிக்கும் முறைகளைக்கூறுவது. கொங்கணர் இயற்றியதாகச்
 சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

(d) திருமந்திரம்.

TIRUMANDIRAM.

Foll. 62b—86a.

This work seems to deal with alchemy. It is different from the
 well-known work named Tirumandiram of Tirumālar.

Complete.

Beginning :

அமுரிதாரணை (?). திருமந்திரம்.

மூத்திர மாவது மூவ ரிருப்பிடம்
 மூத்திர மாவது மூலத் தெழுந்திய
 மூத்திர மா(வ)து முன்னே ரறிந்திலர்
 மூத்திரந் தன்னே முரிக்கச் சயிலமே. (க)

சயிலயா காணியிற் சவ்வீரம் ப[ர](ற)ந்திடும்
 வெயில்கிற மாக விளங்கும் புவிபெலா.
 மயில்[க்கு](கொ)டுக்க அரிந்ததுண்டானால்
 சயிலத்தி னுள்ளே சவ்வீரம் பி[ர](ற)க்குமே. (உ)

பிறந்தசவ் வீரத்தைப் பேசித்துப் பா(ர்)க்க
 இறந்திடும் முப்பூ வெழுந்திடும் வேதை
 அறிந்து[க்](கொ)டுத் தைந்திலொன் றானால்
 பிறந்தபிறப் பெல்லாம் போன[ப்]பிறப் பாமே. (ங)

பொன்னிற்[ப்]பிறந்தது பொன்னிற் ருப்பு
 த(ன்)னிற் பிறந்தது சா[த்த](ற்ற)வேதையாம்
 பின்னிற் [ப்]பி[ர](ற) உதது வாங்குருபாபந்
 தன்னிற்[ப்]பிறந்தது சாகுஞ்சவ் வீரமே. (ச)

End :

காரி உடையன்மேற் கலந்துபுடமிட
 தே[றி](ரி)மடைய னிமிளையைக் கொன்றிடும்
 ஆரியன்மேலே யம(ர்)ந்ததிமிளையைப்
 பாரிவை வேதை பரம ன[ன]றிவனே. (ஈஉஅ)

பரமன் குருவாய்ப் பகருமக் காலத்தி
 லுரமுறு காரமு மொன்பது லோகமுஞ்
 சரமது போலச் சங்கிலி வேதையாந்
 திரமிது வென்று செப்பினர் நந்தியே. (௭௩௬)

காந்தண் மலருங் கடலு முறவானால்
 வந்துதனங்க ளாண்டு மெய்துமே - காந்தண்மலா
 காட்டிலே பூக்குங் கடலிலே காய்க்கு மென்று
 நாட்டிலே கேட்டிருப்போம் [அ](தா)ம். (௭௩௭)

!olophon :

வி[ரோ](ரா)கி[ஸ்ஸ] [அம்](ஐ)ப்பசிமின் உஉஉ முடி[ஞ்ச](ந்)து ;
 ஈ[த்து](ம்)ம்.

ந-ப.)—

இது ரஸவாதவிஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. திருமூலராம் செய்யப்
 பற்று, பிரலித்தமாக வழங்குவருகிற திருமந்திரத்தினும் இது வேறாயது.
 ம்காலத்து அறிஞர்களில் ஒருவர் இதைச் செய்திருக்கவேண்டுமென்று
 தாற்றுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

1) அகத்தியர் தண்டகம். HATTIYARDANḌAKAM.

Foll. 87a--87a.

Same work as that described under R. No. 164(a) *ante*.

Complete.

ந-ப.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாககின் 164(a) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்
 பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

R. No. 256.

alm-leaf. 14 x 1½ inches. Foll. 174. Lines 8—9 in a page. Tamil.
 Fair.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Raṅgasvami Ayyaṅgar of
 Mysore.

யிலாயச்சட்டை (முனிவாத நூல், ஆயிரம்.
 AILĀYACCATTĀIMUNIVĀDANŪL, ĀYIRAM.

A treatise on Yōga and alchemy. Same work as that described
 under R. No. 254(l) *ante*, wherein see for the beginning.

Incomplete.

End :

கடுக்காய்ச் செயநீர.

சொல்லு[கு](கி)தே னண்டம தையைம்பத் தொன்று
 சுகமாக வெண்கருவை யொன்றில் வா(ர்)த்து
 நல்[லு]கு(கி)தே னண்டத்தோல் சுண்ணந் தானும்
 நலமாகப் பலமொன்று சுண்ணநீரில்
 பல்[லு]கு(கி)தேன் கரைத்திதிற் மெளிலோ சேரை(ப்)
 பாங்கான சேனமொரு காசுபோட்டுப்
 பல்[லு]கு(கி)தேன் பூரமொரு காசுபோடு
 வாகான வீரமொரு காசுதானே.

(ருஅ)

* * * *

பத்தாகச் சிலர்சத்துச் சத்துக் குள்ளே
 பாரப்பா நாகமென்ற பாசாண மிட்டு
 நெ[த்தா](ற்ற)க நத்தையு(டை)ச் சத்துங் கூட்டி
 நலம்பெறவே கெந்தியென்ற பாசாணங் கூட்டி
 மத்தாகத் தங்கமொடு சூதங் கூட்டி
 மைந்தனே திரிகுண சலமி[டு]ரட்டிப் பிட்டுக்
 கொத்தாக வாலுமையிற் செந்து நித்துக்
 கூறினே னென்பதிலு மாயிரத்துக் கொன்றே.

(கஎச)

* * * *

குகைதோறும் [னா]தர்[க்]கள் வாதம்பா[ர்]த்து(க்)
 குளிகையிட்டுச் சுகவல்லோ காயித்தி பண்ணிக்
 குகைதோறுஞ் சாத்தி[ச](ர)த்தைக் கண்படிகாட்டிக்
 கூறுகச் சீடருக் குபதே சத்தைக்
 குகைதோறு மாடுகிற கருவே தென்றும்
 கோமளமாம் பராபரையைப் பூசிப் பார்க்க
 குகைதோறுஞ் சங்கமொடு செகண்டி யாடுங்
 கூப்பிட்டால் மணியோரசு கேட்டி டாமே.

(கஅஅ)

கேளாம[ல்](ற்) பூசைபண்ணிப் பாணஞ் செய்து

ஒகடியான மூலத்தைக் கருத்தில் வைத்து
 வாளான வாசி கொண்டு மாய்மையைத் தான்வெட்டி

வாயடங்கி மவுனத்தை யிருந்துகொண்டு

கேளான வாங்காரந் தன்னைச் சுட்டுக்

கூட்டியல்லோ ஆறுத[ல்](ற்) குறியுங் கண்டு

நாலான சுருபத்தி னின்று கொண்டு

[னா](நா)வடங்காப் பூ[ற்](ர)ணத்திற் [ச]சொக்கு சொக்கே. (கஅஅ)

சொக்கினுற் [ச]சித்த டெ[ந](ன)ன்ற நாமமாச்சு

சொக்கரட்டால்வாகி.

* * * *

(6-4.)—

இது, மூவருடத்திய காட்வாக்கின் 254(1) நம்பர் பிரதிபோன்றது. அதில் இல்லாத இறுதிப்பாகமும் இதில் உள்ளன. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

R. No. 257.

Palm-leaf. $11\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 167. Lines, 11—13 in a page. Tamil. Injured.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅḡar of Mysore.

அகத்தியர்கலைஞானசூத்திரம், ஆயிரத்திருநூறு.
AHATTIYARKALAIṆĀNASŪTTIRAM, ĀYIRATTIRUNŪRU.

Same work as that described under R. No. 182 (b) *ante*
Complete.

(6-4.)—

இது, மூவருடத்திய காட்வாக்கின் 182(b) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இறுதியில் சில ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன. “அகத்தியர் கருமரணம் ஆயிரத்திருநூறு” என்பதும் இதற்குப் பெயரென்று இந்தப் பிரதியின் தலைப்பாலறியக்கிடக்கிறது. இதில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

R. No. 258.

Palm-leaf. $12\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 168. Lines, 6—8 in a page. Tamil. Injured.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅḡar of Mysore.

(a) போகரிஷிசூத்திரம்.
BHŌGARISISŪTTIRAM.

Foll. 1a—20a.

On the preparation of certain ingredients required for alchemy. It is attributed to Bhōgar.

Complete.

Beginning :

சேருவவு பொதிகைமுனி பாதம்போ[த்தி](ற்றிச)

சுவகாமித் தாய[ர்]ர் பொற்பாதம் போ[த்தி](ற்றி)

ஏருவவு[த](ந)ந்திசிவன் பாதம்போற்றி

யின்பமுற்ற சி[ற்ற](த்த)ரு(டை)(ப்) பாதம்போ[த்தி](ற்றிப்)

பேருவவு சர[ச]சோதி நடனத் தாலே

பெருமையுள்ள சத[ண](நூ)லை(ப்)பாடுதற்குக்

காருவவு திருமேனி துக்கை யானை(க்)

கணபதிசெந் தாமரைத்தாள் காப்ப தாமே.

(க)

ஆமென்ற போதத்தி (னி)ற்குணட்பா

[ள](மு)த[ர்க்](ம்)குள்ளே வெளியொளிப்பா[ள](மு)தி லொளிப்பா
மோமென்ற லொளிப்பா[ளி](ழி)ல் வெளிப்பா[ள](மு)ரகி

யுற்றதற்குட்பரமாகி(ப்) பரத்துக் குள்ளே

நாமென்ற சிவமாகிச் சிவத்துக் குள்ளே

சத்தியாய்(ச்) சத்திக்குள் விந்துவாகி

நாமென்ற விந்துவுக்கு (ண)தமாகி

நாதத்திற் சதாசிவனார் நாட்டங் கேளே.

(உ)

End:

கதிகொண்டேன் மதிகொண்டேன் பூரணத்தை(க்)

கழியாமற் கட்டுதற்கு வகையுஞ் சொன்னேன்

பதிகொண்டேன் லாடப் பத்தின்மேலே

பராபர(ம)லேற வழி மார்க்கஞ் சொன்னேன்

நதிகொண்ட செஞ்சடையா ராட்டஞ் சொன்னேன்

நாதர்[க்]க ளிடஞ்சேரப் புத்திசொன்னே

னிதிகொண்ட வாதவித்தை யுண்மைசொன்னே

னிற்குணநதான் முதலட்ட புரிசொன்னேனே.

(ாக)

[யே](வ)னென்றே பேசுமையா விந்தநூறு

னிகத்திலே கிடையாது கிடைத்த பேர்கள்

வானென்ற சிங்கிவித்தைத் தருகவித்தை

வகையான வாசிவித்தை வெளியாய்(ப்)பாடி

பூனென்ற காயத்தை(ச்)சித்திசெய்ய

உண்மைசொல்லி யிருக்கிறதென் றுரைக்க மாட்டார்

தானென்று தெண்டனிட்டா விரங்கி யீய்வார்

சரநூலார் சொன்னதுசா யுச்சிய மு[த்தே](ற்றே).

(ாஉ)

(கு-ப.)—

இது துரிசுசன்னம், சாதிலிங்கக் கட்டு, சிங்கி குரு, வங்கச்சுண்ணம், லிங்கக்கட்டு ஆகிய இவை முதலிய ரஸவாதத்திற்கு உபயோகமானமருந்து பல வற்றைக் கூறுவது. போகர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இ நூல் முற்றும் உள்ளது.

(b) உரோமரிஷி, ஐந்தாறு.

URŌMARĪṢI, AINNŪRU.

Foll. 21a—123b.

The work deals with the Yōga of the Siddhas and with alchemy and with some of the ingredients considered useful for the purpose. It is attributed to Urōmarīṣi, disciple of Bhusuṇḍar.

Complete.

Beginning :

மூலமுதலாதா முடிவி னின்று

மூ[ம்](ர்த்)தி யெனும் [கி](க)ணேசனு(டை)ப் பாதங்காப்பு(ச்)
சாலமெல்லா(ங்) கடந்துநின்ற பிதாவின் பாதந்

சனகாதி மூலரு(டை)ப் பாதம் போ[த்தி](ற்றி)க்
காலமெனும் பிறப்பிறப்பு(க்) கடந்து நின்ற

கருணேதரும் நந்திசர்ப் பாதங் காப்பு

ஆலமுண்ட கண்டரு(டை)ப் பாதம் போ[த்தி](ற்றி)

அஞ்செழுத்தை யானுரைக்க [அம்பம்](ஆ)த்தாள் காப்பே. (க)

* * * *

காப்பு முற்றும்.

ஆதாரமானதொரு மூலத் துள்ளே

அகண்டமகா மேருவென நின்ற மூ[ம்](ர்த்)திப்

பாதாரத் தனைப் பணிந் [அன்னுரு](தைந்நூறு)ஞ் சொல்வேன்

ப[ம்](ர)வெளியி (னி)ன்றதொரு பர[னைப்](னே) போ[த்தி](ற்றி)[க]
காதாரக் கேட் டென[ம்](ர்)ந் தென்னை யாண்ட

கடா(ட்ச) ம[து](ருண) நீதீசா கருணையாலே

தராத[ம்](ர)மாய் தே[ரு](ரா)ம ரென்று பேரும் பெ[த்தேன்](ற்றுச்)

சாயுச்சிய பதவியிலே சார்ந்தேன் பாரே. (க)

End :

கருவான வகாரத்தை நெஞ்சில் வைத்து(க்)

க[ர]ட்டடா (உ)கார மென்(ற) வறிவினாலே

உருவான வாசிய தடங்கும்[பாரு] பதினைந்து

உள்ளுக்குள் செல்லுமடா ஆறும் வீட்டில்

அருவான கருவிகளு மாண்டு போகும்

அப்பனே ஆறுதலா மொன்றாய்க் காணும்

குருவான குருவல்லோ மனமே யாசான்

கூட்டுமடா பெருவெளியில் மவுனந் தானே. (ரு)

* * * *

கேளடா[பொ](பு) கண்டருமே யெனக்குச் சொன்னா(ர்)

[குறு](கிரு)பை பெ[த்தி](ற்ற) மவுனத்தைச் சொல்லுவேன்யான்

கேளடா வா[று](ரா)து துரி[தி](க) ஞானந்

கொட்டினே [அன்னுத்தி](னைந்நூற்றி)ன் கருவை யெல்லாம்
பாளடா லோகாமல் மனத்தை நீயும்

பதியவே மூலமென்ற நந்திக் குள்ளே

வாளடா அ[னா](டி)த்திநீ யுண்ணும்போது

மாணதெடா[ப்] பிறவியெல்லாம் ஞானமுற்றே. (ருச)

Colophon :

தே[ரு](ரா)மரிஷி [னா](நா)யனார் அருளிச்செய்த [அன்னா](வைந்நூறு)
கு[ஸ்]த்திர மு[த்தி](ற்றும்).

சார்வ[தி](ரி)ஸ்ரூ தைமீ ககவ சனிவாரம் கடக லக்[கண](கின)ம்.
வர-வீ[று](ரா)சாயி [யெ](எ)ழுதியது. [அய்யறு ஆ]

மண்ணிற்[ப] பதினொ[ண்ணு](ன்று) வாரிதியி[ல்](ம்) பத்து
அண்ணி (ல)னலெட் டருக்கன்பத் தொன்பது
தன்னில் திரிலோகந் தானே யெழுந்திட
அன்றிற் சிதம்பர மாட்டம த(ர)மே.

கு-4.)—

இந்நூல், யோகத்தையும், மூப்பூசுசண்ணம், சாரமெழுரு, சாரச்சுண்
னம், சார செயநீர், சாரக்கட்டு, சாரச்செந்தூரம், வெடியுப்புச்சுண்ணம்
முதலிய ரஸவாதத்திற்கு உதவியான பொருள்களையும் விளக்கிக்கூறுவது.
புசுண்டரின் ” சிஷ்யரான “உரோம ரிஷி” என்பவர் இயற்றியதாகச்
சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

c) பதஞ்சலிவெண்பா.

PAṬAÑJALIMADIVENĒBĀ.

Foll. 124a—127b.

A treatise in 32 stanzas on the Yōga philosophy of the Siddhas.
Complete.

Beginning :

கதி[று](ரு)முச்சியுங் கலந்து பிரிந்த நிரய
விதியருவந் குருனால் விள்ளுமே—மதிவெண்பா
முழுது முரை தெரியா மூடர்களே யானாலும்
வழலைய[ரி](றி) வா[ள்க](ர்க) ளென்ற வாறு.

(க)

வண்ணன் பி[ள](ழை)ப் பறிய மாட்டாத வாதிக[ள்க](ட்)கு(ச)
சுண்ணம் பிருக்கு மிடந் தோ[னா](ன்ற)தோ—க[னனீ](ண்ணீ)றி
ஹருந் கருங்காக முட்சரித்தை(க்) கொண்ட தென்னு
பேருமதி வெண்பா விதனைப் பேசு.

(உ)

காந்த மல[று](ரு)ங் கடலு முளவானல்
எந்துதன மென்று மவர்க் கெய்தாதோ—காந்தமல[ற்](ர்க்)
காட்டிலே பூரிக்கும் கடலிலே காய்காய்க்கும்
நாட்டிலே கேட்டிருப்போ நாம்.

(ங)

End :

ஆழிதூள்களாகிமேரு வண்டவேரு கூரிதா[ய்]
பூழிகால (ம)ா[ண](ன) போது யோகி சாவ துண்டுமோ
பாழிலே யெழுந்த வன்னி பாழில்வந் துணர்ந்ததால்
வாழிவாழி சூதமுண்ட மாணு பாவர்[ள்]வாழியே.

(ஊஉ)

(கு-4.)—

இந்நூல், யோகவிஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. முப்பத்திரண்டு
செய்யுட்களாலாகியது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

இந்நூல் பூர்த்தியானதனபின் சோதிட விஷயமான பாடல்கள் இரண்டு
எழுதப்பெற்றுள்ளன.

(d) உரோமரிஷிநாயனர்குத்திரம், ஐம்பது.
URÔMARISINĀYANĀRSŪTTIRAM, AIMBADU.

Foll. 128a—137b.

Same work as that described under R. No. 208(b) *ante*, where see for the beginning.

Complete.

End :

குருவான பதங்கமதை யெடுத்துக் கொண்டு
குடக்கரியில் வைத்துத் தணிபோ லாடுங்
கருணையு மத்தங் காயி விட்டுக்
கனத்தபுட யில்லாமல் ப[த்து](ற்றுத்) தீந்தால்
உருவான கெந்தியிட்டுச் செந்தா ரித்து
ஊட்டின லேதேனு முண்டு வுண்டு
அருளாகுந் தினங்குன்றி யதைத்தின் றக்கால்
அப்பனே தேகசித் தாகும் பாரே.

(௫௦)

பாரப்பா முடியைவிட் டடியைத் தொட்டால்
பாதகரே நீங்களுன்ன வாதம் பா(ர்)த்தீர்
ஊரப்பா சுடுகாடு சுட்டுப் போட்டால்
உள்ளிருக்கு (ம)டிமுடியை யு[த்து](ற்று)ப்பாரு
காரப்பா வடிமுடிக்கு மூலம்விந்து
கண்டிரே கண்டா(னீ) ரின்ன கருவைக் காணும்
ஆரப்பா காண்பதுவும் யோகி காண்பா
(ன)ப்பனே குருனாலம் பது தான் மு[த்தே](ற்றே).

(௫௧)

(த-4.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காடலாக்கின் 208(b) நம்பர் பிரதிபோன்றது.
அதில் இல்லாத இறுதிப்பாகமும் இதில் உள்ளது.

(e) உரோமரிஷிகுத்திரம், ஐம்பத்தொன்று.
URÔMARISŪTTIRAM, AIMBATTONRU.

Foll. 138a—147b.

Same work as that described under R. No. 163(c) *ante*.

Complete.

(த-4.)—

இந்நூல், மூவருடத்திய காடலாக்கின் 163(e) நம்பர் பிரதிபோன்றது.
இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

(f) உரோமரிஷிகுத்திரம், நூறு.
URŌMARISĪSŪTTIRAM, NŪRU.

Foll. 148a—168b.

A treatise on alchemy and on the use of certain salts and powders and other ingredients considered useful in it. This work also is attributed to Rōmarīṣi.

Complete in 100 stanzas.

Beginning :

மூலவட்டங் குருவான பாதங் காப்பு
முத்திக்கு வித்தான முதலே காப்பு
மூலவட்ட மான பரப் பிரமங் காப்பு
வேதாந்தங் கடந்துநின்ற மெய்யே காப்பு
காலவட்டத் தங்கிம(கி ல) முதப் பாலைக்
கண்பெசியா[த்தி](ற்றி) மனங் கவடு நீக்கி
ஞாலவட்டச் சித்தாமெ பெரியோர் பாதம்
நம்பினதால் தேரு](ரா)ம னெனப் போனாயென் றானே. (க)

* * * *

தயவுவைத் துச் சொல்லவில்லை லகுவாய்ச் சென்னார்
தனையறிந்த கொங்கணவா சரக்கு வைப்பில்
நயமிகுத்துச் சொல்வதுபோ னிமினையொன்று
நாட்டினார் துருசுக்குக் குருத்தா,னென்று
சுயமவற[க்கு] நன்றாக நடக்கு மவற்குச்
சொன்னதிலே கடுங்காரத் துறையொளித்தார்
செயமிகுத்த பொகிகைகரிஷி னூரி[ல் ச](ம்)சொன்ன
கிரு[ஷி](ருட்)டாந்த திரங்களுக் கிடையுந் திற(ம்)போதாதே. (க)

End :

உப்பல்லோ வண்டத்திற் சேர்ந்தபோது
உடலுயிரு மொன்றாகித் தண்ணீ ராச்சு
ஆப்புவல்லோ முப்பூவுக் காணி யாணி
யதைவிட்டார் கடடாது வ[ள்](மு)லை மா[ற்](ர்க்க[ம]ஞ்
செப்பல்லோ[ப்] பந்துக்கு மூட்டலாசசுத்
தீட்சணமா யிந்த நூல்[க்] தெளிவேரொம்ப
முப்பொருளு மொன்றாக நின்றசோகி
மூலவட்ட[ம]ங் குருவாலே மொ[ளி](ழி)தான் முற்றே. (க)
தேரு](ரா)ம ரிஷி னூறு மு[த்து](ற்று)ம்.

Colophon :

மேலும் கொச்சியிலிருக்கும் மட்டஞ்சேரித் தோமாசு அய்யர் அருளி
ஞலே அருளிச்செய்தது ; சுப்பிரம[ண்]ணிய பிள்ளை குருவும் மறப்பதில்லை

(சு-4.)—

இந்நூல், ரஸவாதத்திற்குரிய நாகபஸ்மம், லோகபஸ்மம், உப்பு விவரம், ரசபஸ்மம் ஆகிய இவைபோன்றவற்றைச் செய்யும் வகையைக் கூறுவது. உரோமரிஷி இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றம் இருக்கிறது.

இந்நூல் பூர்த்தியானதும், “சொல்லிருந்த இடமெங்கே” என்னும் செய்யுள் எழுதப்பெற்றுள்ளது.

R. No. 259.

Palm-leaf. $14 \frac{1}{2} \times 1 \frac{1}{2}$ inches. Foll. 186. Lines, 6—8 in a page. Tamil. Injured.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of Mysore.

தட்சிணாமூர்த்திஜாலம், ஆறுகாண்டம்.
DAKṢIṆĀMŪRTTIJĀLAM, ĀRUKĀṆḌAM.

Deals with medicine and magic and with the plants and herbs considered efficacious in bringing over people under one's influence.

Incomplete.

Beginning:

ஆமென்ற பரிபூ[றண](ரண)னந்த மேவி
ஆகியந்த சற்குருவி னறிவாய் நின்ற
ஓமென்ற[ன](நா)த விந்துமகி வீடாக
உ[த்து](ற்று)தின்(ற) கி[ரு](ரா)தாயி மவுனவாலை
நாமென்ற மகமேரு [ற](ர)வியின் கூறு
நடனவொலி யகண்டமுகப் படலமாக
வேமென்ற தந்திபதம் . . . னே கூ[ற்](ர்)ந்து
விளம்பி[தே](ன)ன் விமலர்பதநு காப்புத் தானே. (க)

* * * *

கை[ய]யப்பா யிந்த மின்னாள் வி[ப](வ)க முள்ளாள
கர்ப்பிணிக்கும் பற்ப[ப] பனியாய் வயது நூறும்
மெய்யப்பா உரைபக[ற்](ர்)வாள் பொய்யோயில்லை
விசையகன்னி வீரகன்னி யிவ[ளக்](ட்) டொகவ்வாது
(சை)யோகம் பதுமினியாய்க் காணு தப்பா
சாகியிலே யிவள்குலஞ் சித் தினிய தாகும்
மை[ய]யோதும் வேல்விழியா[ள் யி](ளி)ந்த மாதை
மருவையிலே வயணமென்னு வகையைப் பாரே. (எ)

* * * *

வலலாரைக் கற்பம்

ஒன்றூறு [ன](நா)ள காரும் பத்தி யந்தா

(னு)திரத்தி [ல ப](ற)பகிணெட்டுக் குட்டமேது

நன்றூன் மகாபெரிய வியாதியேது

நலவெண[ணை]ணை யிவ[தி](னி)ருக்கு மட்டு மாகா

பொன்றூதே ஆவிமெ[யயெற](யிர)ண(டி)பெ[ட](ன)ண[ணை](னெய)

பொருந்தமடா பூசினிக்காய பொருந்தா நப்பா

என்றூதே பெரு[ன](நா)யக் கீசன றுணும

[(ருக)

(எ)ளனெண்[ணை](னெய)ப பகையென்ற [ர யி](ரி)னிமேலகேளே.

End :

[யி](இ)ருக்க முளை தனை(ப) பிடுங்கிச் சலத்தி[லப](ற)போட

டேற்றபடி பூசையி(ட) டிருக்கு முனபோல

சொருக்கு முடி மடமாதா கூந்தல [ேரு](ரா)மஞ

சு[ர](மு)ந்த தொன்று [ேரு](ரா)மமகி[ர](ற) குருவைப்பூசி

நெருக்குருட்சி சி.மிளில வைத்து வாவாவென்று

நினைத்திடு மோகினி வெ[ஷ](ட)சம நினைக்குமபோது

கருக்குமடா வவளுடலே காயச்சல மூட்டுங்

கணபபொழுதிற் சொண்டவருங் கருவைப் பாரே

(ககச)

கருவென்ன மை[ய]யெட்டிக் கபாலந் தொட்டு

கலங்கொம் பால நாயக் கணிக ளெல[லா]லாம்

பொருபொ ரென்று திருமடா தென்னங்காயும்

புக[ள](மு)ன கனிக ளுள்ள தெலலாமவீறும்

வரு[வ]மென்ன மைப[ய]பூதி தடவிககொண்டு

வரச்சொன்ன கபடவினை யாட்டைப் பாரே

(கஙரு)

ஆட்டப்பா வால[த]தொட்டு மை[ய]யுமபூசி

அடுத்தாரை வடிமண்ணை(ச) சிமி[ளி](ழி)ற ட்பாட்டு

மூட்டப்பா வரலவாவென்று சேவி

முருக்குமாடா வானதக(ந)நன வெளியிட்டேன யான

தேட்டப்பா யேதேது பதாரத்தந தானும்

(கு-பு.)—

இது வைத்தியம், வசியம் ஆகிய இவைகளுக்குரிய மூலிகை முதலிய வற்றைப் பற்றியும், ஜாலத்தைப் பற்றியும் கூறுவது. இஃதில் ஐந்தது காண்டங்கள் பூர்த்தியாகவும், ஆறுவது காண்டத்தில் 136-வது செய்யுள் வரையிலும் உள்ளது. 18, 84 இவ்வெண்கள் அமைந்த ஏடுகள் பாதி முற்றதும், 81, 85, 89 இவ்வெண்கள் அமைந்த ஏடுகள் இல்லாமலும் இருக்கின்றன

R. No 260.

Palma-leaf 16½ x 1½ inches. Foll. 224. Lines, 7 in a page. Tamil, Slightly injured

Purchased in 1915-16 from M.R. Ry. K. Rangasvami Ayyangar of Mysore.

ஞானவாசிட்டம்.
ÑĀNAVĀSITTAM.

Same work as that described under R. No. 138 *ante*.
Complete.

Beginning :

பெண்மை பாதியள பெற்றகன்[தி](ற்றி)னை
யண்மை தூர மறவகத் துன்னுவாந்
திண்மை ஞானச் சிறப்புயர் வாசிட்ட
முண்மை யாக வொருக்குரை செய்யவே. (க)

தவளத் தாமரை(த்) தாதார கோயி
லவளைப் போற்றுது மருந்தமிழ் குறித்தே.
போற்றி[ய] ராமன் புகல் வயிராக்கிய(ந்)
தோற்று நூற்றிரு பத்திரண் டாஞ்சகன்
சாற்று சீரிரு பத்தைந்து தற்பதத்
தேற்றம் வேண்டினர் நேரிரு பத்தெட்டே. (க)

* * * *

வைராக்கியப் பிரகரணம்.

பொன்னுல கத்தினிற் புவியில் வானகத்
தென்னுடை யுட்புறத் திலங்கு கின்றது
மன்னுசிற் சோதியே வடிவ தியாதுமாய்த்
துன்னுவ தப்பொரு[ட்]டொழு திறைஞ்சுவாம். (க)

Colophon :

திருச்சிற்றம்பலம்.

சா[ற்](ர்)வரிஸ்ர மாசிஸ்ர கசுட ரேவதி நட்சத்திரம் வியாழக்கிழமை
மூ[ண](ன்ருஞ்) சாமம் சது[ற்](ர்த்தசித்தி இப்படிப்பட்ட சுப[தெ](தி)ன
த்தில் எழுதி முற்றிற்று. தஞ்சாவூர் மார்க்சுமீ உருவ.

(த-ப.)—

இந்நூலின் இறுதிப்பாகம் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 138 - ஆம் நம்பர்
பிரதியில் வந்துள்ளதே. அதில் இல்லாத முதற்பாகமும் இதில் இருக்கிறது.
இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

R. No. 261.

Palm-leaf. 13½ × 1½ inches. Foll. 220. Lines, 6—8 in a page. Tamil
Slightly injured.

Purchased in 1914-15 from M.R. Ry. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of
Mysore

(a) நாடி நூல்.

NĀDINŪL.

Foll. 1a—6b.

On the manner of feeling the pulse with a view to ascertaining the state and the kind of humours in the body and also thereby the state of the health of a person. It is different from the work described under R. No. 192(i) ante.

Complete.

Beginning :

எ[ன்](ண்)சாணுடம்புக்கும் எழுபத்திராயிரம் நரம்பு நாடியானது மணி வலைக்குச் சுருக்கிட்டாற்போலப் பத்து நாடியாகச் சு[று](ரு)ங்கும் ; இந்தப் ப[ர](த்)து நாடியும் மூன்று நாடியாகச் சுருங்கும் ; இந்த மூன்று நாடியும் இடையி[ன்](ங்)க[ு]லு சுழிமுனை யென்ன. நாசி[மி](யி)லு மியங்கும் இடையாவது :—இடது நாசி. பி[ன்](ங்)கவேயாவது :—வலது நாசி சுழிமுனையு[வது] :—நாசியின் நடுவே நி[ர்](ற்)நின்[ர](ம)து. [னிநிசுயி](இ)ந்த நாடி மூன்றும் வாதம் பித்தம் சிலேத்தும[ம்](யெ)(மெ)ன்னத்தக்கதாக முன்[ங்](ன)கயிலேயும் இயங்கும்.

வாதமாவது : வாயுவினு(டை)ய)சொருபம். பித்தமானது அக்கினியினு(டை)ய) சொருபம். சிலேத்துமமானது அப்பி(புவி)னு(டை)ய) சொருபம்.

வாதமானது :—உக்கி[ற்](ர)மாக எழுந்திருக்கும் வக்கிரமாவது அன்னம் போலும், கோ[ளி](ழி)போலும், ஒணன் போலும், வரகரிசித் திருகையாய் உரு செவ்வையாயினு[ம்](யி)(மி)ல்லாமல் நடக்கும். (இ)[யி](தை)தவாதமென்று சொல்லப்படும்.

பித்தமாவது :—சாவ[ல்](ச்)சம்செய்தியாய் எழுந்த [ப்](பு)த நடைபோலவும், சாவல் [ப்](பொருகி)ரூப் போலவும், ஆமை நடைபோ[லு](லவு), மட்டை துடித்து நடக்கிறூப் போ[லு](லவு)ம் தீவிரமாய் வரு(ச) செவ்வையாய் நடக்கும். இதைப் பித்தமென்று சொல்லப்படும்.

[செ](சிலே)த்து[ட்](ம)மாவது :—மெத்தென்று எழுந்திருக்கும் ; தம் [ச]சிறுநீர் அ[ரி](றி)ந்து சிறுத்து விழும் என்றறியவும்.

பண்டிதனானவன் நாடி பிடித்துப்பார்க[்](நி)லம் வகையேதென்றால் :—ஆண்ம்பிள்ளைக்கு வலது கை பிடித்து நடுவிரல் மூன்றும் இடதுகையினும் ப்பிடித்து முன்கை[யி] நாடியி[ற்](ப்)பெருவிரல் இரவிறையில்[க்] சிட்டப் பிடித்து விரலுக்கு வி[ற்](ர)ல் நெ[ல்](க்)நெ[ல்](ம்) சிலை இடம் விட்டு விவரமாய்ப் பிடித்துப் பார்க்கிறது.

End :

முதலவத்தை மீன்ம்நாறும். இரண்டாமவத்தை நல்லது கூறும். [வெ](ரு)மை கூறும். மூன்றாமவத்தை சித்தமவக்கும். நாலாமவத்தை இளைப்பெடுக்கும். அஞ்சாமவத்தை முகம் வே[ற்](ர்)க்கும். ஆறாமவத்தை உடம்பு குமிகும். ஏ[ள்](ழ)ாமவத்தை சோறு கெடு(ம்). எட்டாமவத்தை கண் பஞ்சாடும். ஒன்பதாமவத்தை உடம்பு வே[ற்](ர்)க்கும். பத்தாமவத்தை மூரணம்.

தெட்[க்](ச)னாமூர்த்தி பாதாரவிந்தமே [கெ]தியாகவேணும்.

(கு-பு.)—

மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 192(i) நம்பரின் வேறானது. வாதபித்த சிலேட்டுமங்களை அறியும் வகையையும், இடை, பிங்கலை, சழிமுனை முதலிய நாடிகளை அறியும் மார்க்கங்களையும் மிக விரிவாகக் கூறுவது; ஆதலால் இது உயர்ந்த ஸூலாகக் கருதப்படுகிறது. இயற்றியவர் பெயர்முதலியன அறியக் கூடவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது. இதை அச்சிற் பதிப்பித்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

(b) வைத்தியசிந்தாமணி.

VAIDYACINTĀMAṆI.

Foll. 7a—12b.

A treatise on medicine. Similar to the above. It is different from the work described under R. No. 187 ante.

Complete.

Beginning :

முந்த முந்த வியாதியாளனைப் பார்க்கிறபோது, எட்டுவகையாலே பார்க்கவே[ணு](ன்னம்); அது [யெ](எ)ப்படியென்றால், நாடியைப் பார்க்க, வயணத்தைக் கேட்டுச் சரீரத்தைத் தொட்டுப்பார்க்க, அவனுடைய சிறுநீரைப் பார்க்க, கண்ணைப் பார்க்க, முகத்தைப் பார்க்க ஆக இந்த (எ)ட்டு வகையாலும் பார்த்த பிற்பாடு நாடிப்பரிகைப்பார்க்கிற[ர]போது [யெ](எ)ப்படி [யெ](எ)ன்றால்:—

முன்[ங்](ன)கயிலே அடிப்பெரு விர[வி]ல் முதலாக முன்று விரலுக்கு நெ[வ்](ந்)கிடை ய[மு](ள)வு[யி](இ)டம் விட்டுப் பார்க்கவும்; அதிலே நாடி நடக்கும்; அதிலே நாடி உடம்பெல்லாம் வியாபகமாயிருக்கும். [யி](இ)து முன்(ன)கயிலும் முன்[ங்](ன)கவிரவிலும் குதியினும் பிடித்துப்பா[ம்](ந்)கிறது.

End :

பித்தசிலே[ர்ப்](ந்)பன (சுர)மாவது:—(முகம்)வேர்க்கும், தாறுமாறாய்ப் பேசும், நித்திரை வரும், (ம)யிர் குச்செறியும், இருமும், உடம்பு நோகும், ஆராட்டமெடுக்கும், [யி](இ)து பித்தசேத்தும மென்[ரரி](றநி)வது.

பூதசுரமாவது:—தா[ரு](று)மாறாய்ப் பேசும், க[ன]வுளி(ன்னவிழி) பருத்திருக்கும், கண்ணீர் வடியும், அழுகை[ல்] வரும், அன்னத்தின்பேரில் மன சில்லாமலிருக்கும், திடுக்கிட்டெழுந்தி[ரி](ரு)ககும், நித்திரையுண்டாயிருக்கும் [யி](இ)து பூதசுரமென்[ரரி]றநிவது.

அசீரணசுரமாவது:—சுரம்பிடிக்கும், இருமல் லரும், விக்கலெடுக்கும், பசியில்லாமலிருக்கும், காலுஞ்சதையும் ஆடும் [யி](இ)து அசீரண சுரமென்றறிவது.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 187-ஆம் நம்பர் பிரதியின் வேறானது. இது வைத்திய விஷயமானது, வாத பித்த சிலேட்டும சரீரத்தையு

டையவர்களுையறியும் வகையையும், நாடிபார்க்கும் வகையையும் விரிவாகக் கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(c) தட்சிணமூர்த்திதீட்சை.

DAKṢINĀMŪRTIDĪKṢAI.

Foll. 13a—29b.

On alchemy and on the Yōga of the Siddhas. Similar to the work described under R, No. 149(a) ante.

Complete.

Beginning :

வாணைத் தாவிய பொதிகை மகத்தான ரிஷியுடையவாக்கி[நம] [மை
பாணைத் தாவிய பூசைப் பரிவான சிவயோகப்(ப)[ன்](ண்)பே கேளு
மீனைத் தாவிய ராசி விளங்கிதின்ற கன்னி முதல் வில்லு மேஷம்
சேனைத் தாவிய துலாத்தின் சென்மராசிக் கருவைச் செப்பு(கி)தேனே
செப்பு(கி)தே[ர](ம)ன் துலாத்தாந்[க்]குத் தேவிமுதல் வாசி (க)
சிவனோடு மந்திரங்க ளெல்லாஞ் சித்தி
ஒப்[பி](பு)கிதே[ர](ம)ன் குளிகை சித்தி வாத சித்தி
வுசந்து நின்ற காயசித்தி யு[ரு](று)கியாகுந்
தப்[பி](பு)கிதே[ர](ம)னெ[ந](ன)னா லுந் தவறெட்டாது
சாதகமாய் வாசினையாய்த் தானேதாக்குந்
கொப்பு(சி)தே[ர](ம)னுலகத்திற் நிசைதீட்சை பெ[த்து](மறுக்)
கொடிய சிவ யோகியெனக் கூறு வாரே. (உ)

End :

பாரப்பா அயமெடுத்து முருக்கச் சொல்வேன்
பரிவான அரபொடியோ பலந்தான் பத்து
சேரப்பா வெண்[ங்]காரம் பலமு மஞ்ச
நிலைத்து நின்ற சவுக்காரம் பலமோ வொன்று
காரப்பா வரையுப்புச் செயமாந் கட்டுச்
சாதகமாய்ப் பலமரைதான் கூடக் கூட்டுப்
பேரப்பா சாரமது பலமுந் கால்தான்
பேராக வரைப் பலமுந் தரிசு போடே. (ருரு)
போட்டல்லோ கலவத்தில் வெடியுப்பு நீறும்
புக[ள](மு)ான சாரநீர் விட்டு வாட்டி
நீட்டலோ அஞ்சபங்கு பண்ணிக் கொண்டு
கேராக அஞ்சதர முறுக்கித் தீரும்
பூட்டல்லோ அயத்தி னுடைத் தோஷமெல்லாம் போக்கிப்
புக[ள](மு)ான வெள்ளியைப்போற் காணவிட்டு
மூட்டல்லோ விது மூட் டயமுருக்க மைந்தா
மூதண்டமாட்டி[டி](டு)வியுக்கும் பத்தி னுட்டே. (ருசு)

(த.ப.)—

இந்நூல் யோகத்தையும், ரஸவாதத்தையும் கூறுவதென்று தோற்று
கிறது. இதை இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதி
யில் இது முற்றும் உள்ளது.

(d) அகத்தியர்ஞானம், பதினாறு.

AHATTIYARÑĀNAM, PADINĀRU.

Foll. 30a—70b.

On the conduct of worship of certain deities together with details
regarding the Mantras and the Yantras (mystic diagrams) connected
therewith.

Incomplete.

Beginning :

பாடினா ரிப்படியே வங்கங் கெல்லாம்

பலபலவாய்(ப்) பி[ச்செரி](ய்த்தெறி)ந்து பாட்டாய்ச் சொன்னார்

ஊரினார் சித்தரு(டை) நூலைப்பார்த்

துலகத்தோர் சுட்டிலைந்தார் கோடாகோடி

தேடினார் தி(ை)ச தீட்சைகிடையா தென்று

செகத்திலே யிரந்தவர்கள் கோடாகோடி

முடினார் சித்தரப்பா மெத்த நன்று

முட்சுவைபோ[ர்](ம்) சீடன் வந்தால் முயன்று பாரே

(க)

* * * *

நாற்பத்த முக்கோண சக்கரவிகி.

ஆமப்பா பூசைவிகி சக்கரத்தைக் கேளு

ஆருந்தான் சொல்லார்க ளப்பா கேளு

ஆமப்பா தேவிக் காதிபீடம்

உத்தமனே நாற்பத்து மூன்றே கோணங்

காமப்பால் வித்தையிது[க]காசினியில்

பூசை செ[யி](ய்)வோர் திசைதீட்சை பெற்றோர்

நாமப்பா யிவனை முந்திப் பூசைபண்ணி

நலமாகச் சிவயோகத் திருந்திட டானே.

(க)

End :

சா[த்தி](ற்றி)யே மவுனத்தின் வாலேதீட்சைச்

சாதகமா யஞ்சுவித்த தீட்சை யாதி

மா[த்தி](ற்றி)யே யன்னமொடு பல[ங்]கா ரங்கள்

மா[ங்]கிஷ[ா](மிச)ங்கள் முட்டையொடு பொறித்து வைத்துப்

போ[த்தி](ற்றி)செய்திலட்சியத்தை முன்னே வைத்துப்,

புக[ள](மு)ராக [நெய்](தீ)வதனஞ்செய்த பின்பு

தே[த்தி](ற்றி)யே தூபமிட்டுத் தீபங்காட்டு

திறமாகக் கற்புபூசும் பணிகள் மாறே

(எச)

பணிமாற்றுங் காலத்தே மவுன தோத்திரம்
 பன்னுவாய்ப் பிரணவத்தின் வாஸ்யாலே
 பணிமாற்றுங் காலத்

* * * *

(கு-பு.)—

இது மற்று விக்ஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. அகத்தியர் இயற்றிய
 தாகச சொல்லப்படுகிறது இந்தப் பிரதிகையில் இத்தால் முற்றுப்பெறவில்லை.

(e) அகத்தியர்ஞானம், பதினாறு.
 AHATTIYARÑĀNAM, PADINĀRU.

Foll. 71a—76b.

This work deals with the Yōga system of the Siddhas in 16 stanzas
 It is attributed to Agastiyar.

Complete.

Beginning :

பு[ற](ர)ணமாய் மும்மு[ற](ர)த்தி வந்தவாரும்
 பூமியென்றுத் திசிரியென்று(ம்) படைத்தவாரும்
 கா[ற](ர)ணமாய்த் தேவியெவரும் திரை[ற](ம)ந்தவாரும்
 கற்புபழுண்டெரிவிக்கச்சா காத வாரும்
 வ[ர](ம)[ற](ர)ணமாய்ப் பறவையொடு ஞாலத்(நாற்)கால் ஏவன
 மானிடர்க னோதுகின்ற னேதனின் வாரும் ?
 பா[ற](ர)கதமாய்ப் புல்லாகி விரு[ஷ](ட)சமாகப்
 பாதாள சாகரமும் படைத்த வாழே (க)
 படைத்தபடி யேதாலே நடந்த[து](த) தெனாலல்
 பக[ற](ர)ர்கள் பெரியோர்கள் சிவஞானத்தை
 உடைத்து விட்டே[ன்], ஞா(ற)னிலே ஞானமெல்லா
 முற்பு[ற]ணமாய்க் கண்ட[ரி](றி)ந்தோ [ற](ன)வனே சித்தன்
 விடைத்த விடையஞ்செழுத்தா லெல்லா மாச்சு
 வேறான சிவமப்பா அங்கெ[ற]ன றோர் சொல்
 அடைத்துவைத்த பொருள்க ளெல்லா(ம்) வெளியாய்ப் பாடி
 * அப்பு(வி)ஞல் மண்பிசைந்த குசவன [ந்தா](ற)னே. (உ)

End :

சாகாம விருப்பதற்கு யி(ஐ)ந்தக கல்வித்
 தனைய[ரி](றி)ந்தா லவன் போகி யவனே ஞானி
 வேகாமல் வேகுமடா வமு[ற]தங் கொண்டால்
 வெளியாகும் வேதாந்த சார மெல்லாம்
 ஆகாச மாயிரத் தெண் மலர்களு ளாக
 அமு[ற]த மங்கே யிருக்குகடா வ[ரி](றி)ந்து டாரு
 தேகமெல்லாம் வச்சிர மிட்ட டாய மாகுஞ்
 சிவனும் கற்பத்தை(க்) தெளிந்த[ப்]பாரே. (கச)

* * * *

அண்ணமொடு தானமது வஸ்தி[ற](ரந்தான்
[மா](ஆ)லயத்தி னெய்விளக் கபிஷே கங்கள்
(ந)ன்மையா (ய)[து](தி)னாலே வருவ தேது
[னா](நா)ட்டுள்ளோர்க் கிதுவே[ஹு] (ண்டு)யஸ்வா லில்லே(க்)
கண்ணியதோர்க் கம்[டு]பென்று மழ[ய]வ தென்றங் .
கருதிப்பார் ஞானத்தின் கண்ணி னாலே
வன்னமிடும் பதினெட்டு(ச்) சாகியென்று
கா[ற]ர் செறிய மெய்யன்.(?) (கடி)

(த-4.)—

இந்தூல் யோகவிஷயமான அன்று கோற்றுகிறது. அகத்தியர் இயற்
றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

(f) அகத்தியர் புராணகுத்திரம், இருதூற்றுப் பதினாறு.
AHASTIYAR PŪRAṆASŪTTIRAM, IRUNŪRRUPPADI-
NĀRU.

Foll. 76b—100b.

A treatise on alchemy. Same work as that described under R.
No. 177 *ante*.

Incomplete.

Beginning:

ஒன்றான மும்மூல மாற தார
முறைத்தவர்க்கு மேலாறு[ந்] தொண்ணா[த்தா](ற்றா)ம்
பன்றானதி[ஷ்ஷை](ட்டை) பதி னென் றிரட்டிப்
பத்துடனே முப்பத் தி[ற](ர)ண்டே தி[ஷ்](ட்டை)சை
ஒன்றான சமாகுகற்பம் வாசினே[ற](ர்)மை
யுரைப்பான சிவயோகம் பி[ற](ரா)னா யாமம்
நன்றான வாதத்தின் தி[ஷ்ஷை](ட்டை)யோடு
நலமான சவுக்காரத திறவு கோலே. (உ)

*

*

*

*

End:

காய்த்த[த்]தின்மே லின்ன மொரு[க்] கருவைக்கேளு
காசினியில் முரியினுல் முன்போர்[க்]கா(ய்ச்)சை
வ(ர)ய்த்தடன்புதேசிய நீர்தன னில் முன்போல்
வனமான[ச்] சாராயந தன்னில் முன்போல்
[டு](வை)வததின் பு முட்பூவு[ம்] மொன்றாய்ச்சே[ற](ர்)த்து
இதமான[க்] கிளிஞ்சினீர் படிதான் வாங்கிப்
பாயத்திடவே பத்துமுல்[ர](ம)தெளித்து[னி](நீ)யும்
பரிவாக வைத்தவைத்த தெளிந்துக் கா(ய்ச்)சே. (அடி)

காய்ச்சியபி [ன் யி](னி)ன்னமொரு கருவைக்கேளு
 கனமான வெடியுப்புப் புளியுங்கூட்டி
 வாச்சுதே யிடித்துநன்றாய்த் தீயைமூட்டி
 வளமாக நீ[க்தி](ற்றி)யதைச் சுண்ணாம்பாக்கிப்
 பாச்சுவாய் நாலிலொன்று சார்த்தானும்)
 பரிவாகப்(ப்) பொடித்துநன்றாய்ப் பனியில்வைக்க
 ஆச்சியாதஞ் செய[னி](நீ)ருமன்னிறத்தனினி
 வவரைப்படிதான் வாங்கிவைத்து வரையக்கேளே.

(அச)

(கு-பு.)—

இது, மூவருடத்திய காட்லாகவின் 177-ஆம் நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்
 தப் பிரதியில் முதல் 84 செய்யுட்கள் உள்ளன.

(g) வைத்தியசிந்தாமணி.

VAIDYACINTĀMANI.

Foll. 101a—104a.

Same work as that described under R. No. 261(b) ante.

Incomplete.

Colophon :

டிசம்பர்மீ உருவ தசுராஉயுவஸ் பாலகிருஷ்ண[ன்] மேஸ்திரி.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 261(b) நம்பர் பிரதிபோன்றது.
 இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுப்பெறவில்லை.

(h) தனவாகடம்.

DANAVĀKATAM.

Foll. 105a—113b.

A treatise laying down the method of preparing medicines for
 curing certain diseases.

Complete.

Beginning:

சாம்[ருனி](பராணி) தருசு(து)த்தஞ் சா[த்து](ற்று)ங் கறுத்த குங்கலியம்
 விதித்த வகைக்குத் தான் கழுஞ்சு வளங்கும் பச்சை வெட்டுடனே
 அமுந்தப்? பலமுந் தானென் றுருவாய்க் கலவ மிதி விட்டுத்
 திருந்தக் கா(ய்)ச்சி பெள்ளெண்[னை](ணய்)த் திறமா (ய)ரைத்துத்

[தண்ணீர்]விடே. (க)

விட்டேக[தி](மு)வி மேல் வழித் த வேண்டுஞ்சிலை த[னை](னி)வாட்டத்
 திட்டே[ற](ர)ணங்கள் [செ](சி)ரக்குதனைத் தீ[ற](ரா)தே[ற](ரா)க தீரிழிவு
 கட்டர அசுவப புரசிங்கிக் கல்லுப் பறங்கிக் கால்பு[த்த](ற்)மும்
 மட்டார் குழலின் மடமாதே மாணவெழுந்து போய்விடுமே. (உ)

End :

ஐ[ற](ரா)வ[தி](மு)தே யா[ற](உ)ணங்கே
 அரிய திரியின் வகைகேளாய்
 தேரே விங்கஞ் செந்துரம்
 நிலை தங் கிலியு மருக்கு லுடன்
 சேரங் கரவி மனோ கிலையுந்
 திருந்து வெள்ளை(ச்) சமனாக(ப)
 பேரஞ்சா[ற](ரா)யம் விட் டரைத்தப்
 பெரியக் குப்பி தனி வடையே. (ருச)
 மேலாந் திரியை தீந் தவைத்து
 மெச்சும் புறையி (னீ)ரோட்டி
 ஆறு[ற](ர)ணமு[ம்] மெரிவடங்கும்
 அகண்டப் பிளவை பவித்திரம் போம்
 வேறும் படருந் தோட்கையும்?
 வினங்கா தெழிச்சி மெய்ப்ப[ரு](ரி)சுந்
 கலங்கா(ச)கிவப்பு நீரிடவே
 கடிய [ற](ர)ணங்கள் மா[தி](யி)டுமே. (ருரு)

Colophon :

மேஸ்கிரி பாலகிருஷ்ணன் செனவரியிர் உளவ துஷாஉகவரு.

(கு-ப.)—

இவ் வுபநிஷதம் விஷயமாக அமைந்திருக்கிறது. இவ் வுபநிஷதம்
 யில் இத்தூல் முந்திய பகுதியைப் பற்றியும், இவ் வுபநிஷதம் பற்றியும்
 ல்லை. பிழைகள் மிக அதிகம் உள்ளன.

(i) அகத்தியர்பச்சை, பதினாறு.

AHATTIYARPACCAI, PADINĀRU.

Foll. 114a—117b.

Same work as that described under R. No. 163(d) ante.

Complete.

In the first leaf the name of the work is given as Ahattiyarpaccai-
 vettu.

Colophon :

பாலகிருஷ்ணன். டிசம்பர்மீர் உளவ துஷாஉகவரு.

(த-ப.)—

இந்தூல் மூவருடத்திய காடலாக்கிள் 163(d) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இஃம முற்றும் இருக்கிறது. 'அகத்தியர் பச்சை வெட்டு' என்று இந்தூலின் தலைப்பில் இதற்குப் பெயர் எழுதப்பெற்றுள்ளது.

(j) அகத்தியர்சவுக்காரத்திறவுகோல், பதினாறு.

AHATTIYARSAVUKKĀRATTIRAVUKŌL, PADINĀRU.

Foll. 118a—121b.

A treatise on alchemy. Same work as that described under R. No. 192(m) ante.

Complete.

Beginning :

ஆதிநடுமூலத்தில் வெளிக்குள் னான
ஐங்கரணை யடிதொழு தாணைப் போ[த்தி](ற்றி)ச்
சோதிமணி வடிவான தேவி சொல்லச்
சூத்திரந்தான் பதினாறுஞ் சுருக்கிப் பாட
வேதயா மாயிரத் திரு[னா](நா)று சூ[ஸ்](க்)திரம்
விழுங்கியதோர் சவுக்காரக் குருவாஞ்சூ[ஷ](ட்)கம
முகியா மு[ன் னா](ந்நூலு)க்க[ன் னா](ந்நூல்) சூத்திர
முகியமாம் பதினாறுந் திறவுகோலே.

(க)

திறவுகோல் சவுக்காரஞ் செய்யவேண்டிச்

செப்பு[கு](கி)தேன் புலத்தியனே தி[ர](ம)மதாக
உறவுகோ லங்கோல விதை தான் வாங்கி
உடன்போடு அமுரிபடி தூணிக் குள்ளே
கறவுகோல் பூனீறு படிதா னு[லு](ன்கு)
கம்[ச்]சுண்ணம் படி[டு](யி)ரண்டு வஸ்துவொன்று
புறவுகோல் கலக்கிப்பொன்றா[ய்] யெரித்து வாங்கிப்
பொடிபண்ணிக் கண்டதுக்குச் சீனஞ்சூடன்.

(உ)

End :

பக்குவாள் மூலிகையும் போக்கும், ஞானம்
பண்[ம்]பான, சவுக்கார மட்டித்தி
பகருவாள் குளிகைபோ டெல்லாஞ்சித்தி
பாராட்டால் சித்தியில்லை வாடிகளே சொன்னேன்
பகருவாள் விட்டருறை தவிர்த்தோர்க் கல்லால்
பதினெண்பேர் தூல்பா(ர்)த்தும் வகைதோள் ருதே
பகருவா(ணி)லைநின்று வாடியுதி
பலிக்குமடா சூத்திரந்தான் பதினாறுமு[த்தே](ற்றே).

(கக)

Colophon :

பிசம்பர்மீ உடி. உ. தி. அ. உ. அ. பாஸ்கிருஷ்ணன்,

(சு-ப.)—

இது மூவரு த்திய காட்லாக்கின் 197(m) நம்பா பிரதிபோன்றது. இத் தப் பிரதியில் ஒந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

(k) அசத்தியர்வெண்பா.

AHATTIYARVENĒBĀ.

Foll. 122a—142b.

Similar to the work described under sub-division (i) of this number. The work is attributed to Agastiyar, and its stanzas are written in the Veñbā metre.

Incomplete

Beginning:

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் [வாள்](மா)மலரா
 ணோக்குண்டாம் மேன்[நொடு](து)டங்காது—பூககொன்னதத்
 தப்பா(ர்) திருமேனித் தும்பிக்கை யான்பாதத்
 தப்பாம[ச்](ம்) சார்வார் தமக்கு.
 சேணி யுலகி லுள்ள சிறந்ததோர் மனிதம்[க்]கெல்லாஞ்
 நா(ர)ண னயன்றன மு & சொன்ன ?
 தலம்பெற் நிலங்குநூலைப்
 பூரணஞ் சி[ர](ம)ந்த[து]லு(திவ)க்கும் பொதி(ன)கமா மலையிலுள்ள
 வார[ன](ணி)யுமையாள்பால னக[ஷ]த்தியர் வகுசத தாமே. (க)

வெண்பா.

மன னுயர்கட் கெல்லாம் வை[ய]த்திய(த்தி) னுட் பொருளைச்
 சொன்னமுனி பாதத் தொழுத[ர]க்கால்-பொன்னையூர்
 ஆவ லுடனே கை[ய]யு ளாதமுமே பலிக்குந்
 தேவனுறை யோதுந் திரம். (உ)

End :

விளாம்வேரு மூக[கு](க)ரண்டிவேரும் [வ](அவு)ரிவேரும் அவரத்த
 வெள்ளாட்டுப்பாலாவது பச[வும்](வின)்பாலாவது [கு](கொ)டுக்கவும். தும்
 பைத்துளி[ம்](ர்) தளசித்துளி[ம்](ர்) லவ[ன](ண)த்தோடு விதரி கொடுவின
 யாகியை? விசமும் கம்மிக்கொடு கடலில் பம்புகும் விசமே. ஊ(ர்)க்கு
 ருவி ஆனாங்குருவி வாயில் ரசம் வெள்ளையாசாணம் வகைக்கு விராகனிடை
 குரு அறக்குவாயுதேய்த்து ஊமத்தங்காய் வினாரபோக்கி அதில்(ன)வத்து
 னாவிட

(சு-ப.)—

இந்நூல் வைத்தியவிஷயமானது. இதில் கரப்பான், மூலம், இடுப்பு வலி
 முதலியவற்றைப் போக்குவதற்குரிய மருந்துகள் இன்னின்னவென விளக்க

மாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'சரீரம[மு](ழி)வு' என்று இந்நூலின் தலைப்பில் எழுதப்பெற்றிருத்தலால் அதிலும் இதற்குப் பெயர்போலும். அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சிறப்புப்பாயிரத்தால் தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுப்பெரவில்லை.

(2) அகத்தியர்வாதம், எண்பத்தொன்று.

AHATIYARVĀDAM, ENBATTONRU.

Foll. 143a—156a.

On alchemy and on the preparation of certain kinds of salts and other ingredients, etc., considered useful for the purpose. It is also attributed to Agastiyar.

Wants the stanzas 1 to 43 in the beginning.

Beginning :

* * * *

வவேரேவைவத்துத் தாவிப்பார்
வேலோச்சா[ர்](மு) மேனிச்சாறு[த்]தணித்தகிறு
தும்பைச்சாறு மூன்றும்வா[றே](ர). (சஉ)

வா(ர்)த்தமே வெ[னங்](ண்)கா[ற](ரஞ)சினக்கா[ற](ர)
ம[ரு](று)படி போர்காரமு மூன்றும்பாட்டுத்
தூர்த்தமேவேமூடிச் சிலைசெய்து
சூட்டடுப்பில் வைத்தெடுப்பாய் கடினகமு[னு](ன்று)
மே[த்த](ற்ற)படி சுண்ணமடா கைபாகந்தா
னியல்பான நந்திதண்ட[க்]கம்பாரு
தோ[த்து](ற்று)மடா முப்பூவின் செயபாகந் தண்ணை(ச்)
சூட்டி(வை)வ[ய]த்த பட்டணியின் சூட்சுமத் தாமே. (சச)

சூட்சுமமடா முப்பூவின் பாகந் தண்ணை(ச்)
சூட்டிவிட்டேனவ[ள்]யு(ளு)ப்புச் சூட்டக்கேளு
ராசியமும் ப[த்தா](ற்ற) துணிமே[ல்]க்(ம)கேளு
[ற](ர)கசியமாம் முப்பூவை நடத்த[தா](ரு)னே
காட்சியடா கேளுப் பாணம் வேகும்போதுக்
கடுகனவு முப்பூவு மிட்டுப் பாரு
• மாச்சரிய மில்லையடா தங்க மாச்சு
வாகுகளே யின்னமொன்று வ[ளு](மு)த்தக் கேளே. (சரு)

* * * *

அஞ்சாத முறை[ர](ற)க் கருவை யெல்லா

மடக்கிவை[ய்]த்தேன் மு[ன்னு](ந்நூ)றி[லு](வி)ரண்டாய் காண்டம்
சஞ்சா[ற](ர)ம் பண்ணுதே கருவே யில்லாத்

தவமுனிவர் மூலிகையு மிதுதா னப்பா

பஞ்சாகுஞ் ச[ற](ர)க்[கு]கினு(வை)ட [ே]ன[ே](நா)ய்க ளெல்லாம்

பறக்குமடா விம்மலி நாதாந் தத்தே

மிஞ்சாதே அவைபட்ட காப்பாரு (?)

வெகுசருக்கா றெய்[னு](ந்நூ)லே விரைந்து டாரே.

End :

விரைந்திருந்த மூன்றெழுத்தை(த்) தீட்சைபாரு
 விசம்படுவோம் வடித்திய காண்டத்தி[ர்ச்](ம்)சொன்னேனும்
 நிறைந்திருந்த சத்தியாடா அண்டபிண்டம்
 நே[ற்கி](ர்ந்)(தவி)ருசிகளையே வெளியு மாச்சு
 அறைந்திருந்த வாதமுறைக கருவையெல்லா
 மானந்த மூலகுரு வருளால் வாய்க்கும்
 பறந்திருந்த சோடசமே மூலா தாரம்
 பறைவெளியே க(ன்)ட(த்)தலைக்[்கு]குக் காப்புமு[த்தே](ம்மே). (அக)
 கடிப்பேது வாதங் கடந்தகு[ர](ம்) பாடத்
 தரையேற்றுச் சாற்றவே—மடிப்பேது
 வாதனால் மு[ன் னாரு](ந்நூலில்) காத்துரைசரிதால்
 வேகமேசொல்லி விளம்புக.

முற்றும்.

(கு-ப.)--

இது பாஷாணசுத்தி, வடிவையுப்பு முதலிய ரஸவாதம் செய்தற்குரிய
 மருந்துகளைப்பற்றிக் கூறுவது. இந்நூலின் முதலில் 13 செய்யுட்கள் இல்லை.
 அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

(m) அகத்தியர்பட்சிணி, நூற்றிருபத்தைந்து.

AHATTIYARPAKṢIṆI, NŪRRIRUPATTAINDU.

Foll. 157a—170b.

A work in 125 stanzas similar to that described under R. No. 197(g) *ante*. It is attributed to Agastiyar.

Complete.

Beginning :

தருமகள் சோதியாகுஞ் சித்தல்லி மல்லிமாது
 மருமக ளவளேபுந்தி மவுடைத்தி னந்தகோணங்
 கருவது நாமேசொல்வோர் கண்டரை விண்டிடாதே[ப்]
 பருவமாய் நந்திதோண பட்சணி யறிந்துகொள்ளே (க)
 அ[ரி](றி)ந்துகொண் டெள்ளைத்தாரே
 அந்தண னோதி(க்)காட்டி
 அரிசுழி யந்தரித்துகொண் டெண்ணப்போலே
 யடக்கமா[ய்] யொடுக்குங் காலே
 அறிந்துகொண் டதுவேபோதம
 ஆகமபு[ரு](ரா)ணனாலால்
 அறிந்தகொண் டாரும் பா[ற்](ர்க்க)
 ஆனந்தச் சோதியாமே.

(உ)

உதித்தவெளேகதிர்

மதித்த செம்பு[ள்](மு) ?

லுதித்தவுந்நியி[வ்ப்](ம்)

பதித்தெ[ளு](மு)ம்பாரே.

(க)

பண்ட[ரி](மி)விந்த

உண்ட[ரி](மி) சற்றே

ஞண்டவிச[ற்றி](த்தி)

மண்டலமுட்டுமே.

(ச)

*

*

*

*

அஞ்சில்வளமிஞ்சி

நெஞ்சில்வளமுஞ்சி

வஞ்சியிடையொகி

வஞ்சை பயில்வாளே.

(கங)

End:

தன்னைப்பா[ற்றெ](ரத் தெ)ன்னைப்பா[ற்றெ](ரா)னுலக்ஞப்

புத்திதனைய[ரி](மியச் சொல்லாராகள் பதினென்பேருந்

தன்னைப்பா[ற்றெ](ர)வ[ற்றெ](ர்)கருமவ[ற்றெ] ரதில்வாய்ச் சொல்லிச

சா[ஞ்சு]த்திரங்க ளவ[ற்றெ](ர)வ[ற்றெ](ர்)உ[ள்ள] னொளித்துச் சொல்லுநர்

தன்னைப்பார் சா[ஞ்சு](த்)திரங்க[ள்]ப் பா(ர)த்தாயானால்

தவறாத புத்தியுட னிறையி(னி)ன்றா

லுனனைப்போல் சித்தாதி யுண்டோ வப்பா

யு[ரு](று)சியா மிந்த[னு](று)ல்த் தெளிந்து பாரே.

(கஉங)

தெளிந்துபா[ரி]ன்னுல்த் கா[ற்றெ](ந்நூறு) னு[ற்றெ](த்)தெ[ற்றெ](ம்)மெ[ற்றெ](ம்)சொன்

சிவன்முதலாயம் நவசித்த[ற்றெ](ர்) மெச்சிக்கொண்டு

[கேன

தெளிந்திந்த [னு](று)ல்வெளி விட்டோ மென்று

செகம[ரி](மி)யக் காட்டாம[ல்] லொளித்தா [ற்றெ](ரையா

தெளிந்திந்த சிவனோடே[த்] தாக[க்]கம்பாரே

(கஉச)

பட்சை [னு](று)ய முற்றும்.

(கஉப) —

இது வசியம் முதலியவற்றைக் கூறுவது. அகத்தியா இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

இதன் பின் வெற்றேடொன் னுள்ளது.

(n) அகத்தியர்வாதம், முந்நூறு.

AHATTIYARVĀDAM, MUNNŪRU.

Foll. 172a—182b.

A work on medicine and alchemy. By Ahattiyar. See also the works described under R. Nos. 8(b) and 145(x) ante.

Complete in 300 stanzas.

Beginning :

சூட்டவே பட்டவிடங் [க]கண் ஹுக் குளனே
 சொகதுப்போ மிருவட யோகபோக
 நாட்டவே தொட்டவிடம் மூனறு[னா](நா)ம
 நம்மைவிட்டுப் போனதனி நாதமாகும்
 வாட்டான வெண்டரங்காண் வாதிமக்காள்
 வகைப்படியே நிலமென்ற திதுதானமெ ?
 போட்டவே யிட்டரைப் பிற் றுருசி நீதம்
 பாவியடா சரவ்யடா யேத்திப்பாரே. (க)
 ஏத்திப்பா ரின்னமொரு கருவை(க்)கேளு
 ய்ணங்கன்மண்ணைச் சுணங்கன்மண்டை யிரண்டும் வாங்கு
 மாத்திப்பார்க் குழித்தயில யிறக்கி(க்)கொண்டு
 வகையான சவ்வீரம் பவங்கா லிட்டு
 ஆ[த்தி](ற்றி)ப்பார் மண்டலந்தா னெ[ல்ப](ம்)பா னைக்குள்
 அடைவாக வைத்துப்பின் னெடுத்துப் பாரு
 து[த்தி](ற்றி)ப்பார் நெ[யி](ய்)போலே தஞ்சிதிறக்குள்
 துஞ்சினதி லிஷ னமொன்று குட[டி]ரே](டுதே)னே (உ)

End :

சிறுசின்னி தொட்டால்வாடி செ[ன்னா](ந்தா)யுருவி நீர்க்கடம்புக் கறுத்
 தக்காகணம்பூ வன்னிப்படை - ஆவ(ர)ரை வேர் முடக்கற்றான் நீர்மேல்
 நெருப்பு ஆகவகை ஒன்பதுஞ் சரியிடையா யெடுத்து செம்மானங்குளித்த
 [ன்னி](ண்ணீர்)விட்டு அரைத்து உலரவைத்து மூன்றுதர மரைத்து, க[ள]
 (மு)ற்சிப் பிரமாண முண்டைசெய் புதுச்சட்டியி லுலரவைத்து(ச்) சிறுநீர்
 கொல்ல[று](னு)லைத் த[ன்னி](ண்ணீர்) வெள்ளாவித்த[ன்னி](ண்ணீர்)
 செக்குத்த[ன்னி](ண்ணீர்) நாலைஞ் சமனாய்க்கலந்து, ஒரு உண்டையை
 அரைக்காலாக்கி உச்சிமுதல் உள்ளங்கால்வரைக்குந் துவாலயிட்டு, சாயங்
 காலங் குலத்துப் பிற மடைத் த[ன்னி](ண்ணீர்)விட்டு முழுகவும்; [யி](இ)ந்
 தப்படி மூன்ற[னா](நா)ள் முழுகி உள்ளககு ஒரு கரண்டி [கு](கொ)டுக்க
 வும். பத்தியம்.

Colophon :

சுஷாஉயசுஸ்ர செனவரிமீ உல எழுதி முடிந்[து](த)த குருவேதுணை.

(கு-ப.)—

இந்நூல் வைத்தியத்தையும் ரஸவாதத்தையும் பற்றிக் கூறுவது. , அகத்
 தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும்
 இருக்கிறது.

(o) வைத்தியவிருதுநூல், தர்க்கம்.

VAIDYAVIRUDUNŪLTARKKAM.

Foll. 183a—192a.

Similar to the work described under R No 168(j) *ante*, but this poem deals both with medicine and alchemy.

Complete.

Beginning :

பார்பூத்த பூங்குழலான் கமலமாது

பைந்தொடித்த கலைமகள் [ல] டணிந்து போற்றி

சீர்பூத்த வயித்திய[னா] நூல் விருதுத[ர்க்க]ம்

[சி](ச)கத்திலே டாத்தெற்குச் [சி](செ)யலேதென்றால்

கா[ம்](ர்)செ[ரி](ற்)ந்த மல[ம்](ர்)க்குழலான் கெவுரிமுக்கண்ணி

கயிலாசம் வாழுகின்ற கன்னிநமந்[து](த)ன்

மார்செரிந்த வள்ளி[யு](ன)டப் பாசன் முன்னேன்

மருப்புடைய (வை)ங்கரனுங் காப்ப தாமே.

(க)

*

*

*

*

பாயிர*மு[த்து](ற்று)ம்.

சீர்பொருந்துஞ் சா[ஸ்]த்திரமுஞ் ச[ம](ர)க்குவைப்புந்

தேகங்கள் பிறந்தவகை பல[து](வு)ஞ்சொல்லி

ஏர்பொருந்து மெ[னா](ழு)த்தாணி யோலையம்மி

இயல்பான கருவிமுதல் பயக்குறா செப்புகா

பேரருந்துஞ் சா[ஸ்]த்திரங்கள் சொன்னா[றா](ரா)னால்

குருவாகு மவருடனே யெதிர்க்கவேண்டாந்

தார்பொருந்துஞ் சாத்திரங்கள் சொல்லா விட்டால்[ச்]

சண்டாள [நபய](ன்)பையுடனே மருந்து வாங்கே.

(க)

பேரான தவத்தினால் சதுரமாச்சு(ப்)

பிரியாத பூதங்க ளேந்தி னாலே

வீரான ஆகாசங் கா[த்து](ற்று)ந்தியும்

விதமாகச் சேசுகையிற் புருஷ னாகும்

வாறான பி[று](ரு)துவியி லஞ்சிற் பொன்னும்

வருகின்ற க்[னா](நா)ய் பல[து](வு)ங் க[ம்](ர்)மத்தாலே

கூரான வயித்தியரே னாலேத்தேர்ந்து

கூறினேன் பிறவிக்கே கூறினேன்.

(க)

*

*

*

*

அஞ்சருவா யேடுற்ற தொரு பஞ்ச லோகம்

அடுப்பேது செப்பே தறிந்து சொல்லு

கஞ்சமொடு தாமிரலோகஞ்சொல்லு

கருவான் பித்தலை தராவுஞ்சொல்லு

வெஞ்சுமரி[வ்ச்](ற்) சா[ஷ]த்திரங்க ளெடுத்துப்பேசி

வேதாங்கஞ் சித்தாந்தம் விரித்துச் சொல்லு

நஞ்சு[த்து](ற்று)ம் பண்டிதரே யிந்தனாலே

நவின்னு[னி](நி) வுன்னுடைய செப்புவாங்கே

(கக)

End :

வாங்குகின்ற தாம்பூலந் தீயைச்சொல்லு

வைக்கின்ற பொருளுக்கு வலையைச்சொல்லு

நீங்குகின்ற பணிசாப மேதுனாலே

ந்னாவுநின்ற விசுவாச மேதுனாலே

ஓங்குகினற சா[ஸ]ததிரததி [டஉ](ஹ)ணமைசொலது

ஒருகோடி சாததிரங்க(டா)னேக[கது](ற்று)

எங்குகினற வயித்தியரே யிநத[ஹா](நா)லை

யியவ[வ](ப)ராக வினன தெவ நியமபி டிரே

(உஅ)

வாங்குகினற தாமபூலம [ேரு](ரா)கம [ஹ](நா)சம

வைக்கினர பொருளதுநான சிவததி எகூறு

நீங்குகினற பிணிசாப மேதுனலை

நி[ன்](னே)வுதினற விசுவாசந தாமம மம மகிமை

ஓங்குகினற சாததிரங்க ஹணமை ஞான

(முயாத[வு](வ)ததின் கூடக கினறமுல

மேங்குகினற வயித்தியரே [யா](தூ)லந நூரை

என ஹடைய சி[சு](ட)னைய பணிந தகேனே

(உக)

த[ம](ர)கக[ஹா](நா)ல க[தத](ற)வறகு(க) சா[ம](ர)நத[லக](ற) குண
நகளவேஹடு

த[ம](ர)கக[ஹா](நா)லிருக்கு(ம) + பாது [க](ச)கலா [ப] [வ] (ட)ராவார

த[ம](ர)கக[ஹா](நா)லுதையமா ஹல தடைபடார கெ[றுப](ருவ)மபேசுத

த[ம](ர)கக[ஹா](நா)ல மு பதாலே தருவ்றுங் குருவேயாவார. (உட)

Colophon.

த[ம](ர)கக[ஹா](நா)ல சாஸ்திர முந்றம.

தஞ்சாவடிகூடு செனவரிமீர் யெட மாட்டுமே ஸ்திரி பாலகிருஷ்ணன்
[யெ](எ)ழிதி முடிந[து](த)து மு[தது](ற்ற)ம.

(கு-ப.)—

வைத்தியம், ரஸவாதமாசிய இவை ஸம்பந்தமான பிதாபபாட்டுக்களும்
அவற்றின் பதிரபாட்டுக்களும் இதிலுள்ளன இப்பற்றிப் பவா இன்னொருனத
தெரியவில்லை. இநதப் பிரகியில இந்நூல முற்றம் இருக்கிறத

இந்நூல பூரத்தியானபின்பு “பூசிக் காய கிரதம்” செயதற்குரிய செய
யுள் எழுதிய எடு ஒன்று உள்ளது

(p) அகத்தியர்கலைஞான சுத்திரம், நூற்றிருபது.

AHATTIYARKALAIÑĀNASULTIRAM, NURRIRUPADU.

Foll. 194a—220.

Same work as that described under R No. 182(u) *ante*. Said to be
by Agastiyar.

Complete.

Beginning:

ஆதிசத்தி சிவமான சோதிகாபபு

அகண்டமெனும் பூ[ம](ர)ணததி னறிவேகாபபு

சோதியெனும் வாலைமேனும் ம[ணி](னி)யினகாபபு

சொலலடங்கா விண்ணொளியின் கூடரே காபபு

நீதியுள்ள சற்குருவின் பாதங்காப்பு
 நீயென்றும் நானென்றும் நின்றன்காப்பு
 நீதியுள்ள சிவசத்தி சத்திசிவமான
 நி[ம](ர)ன்சனத்தின் பொருள்காப்பு நீகாப்பாமே. (க)

கேளப்பா சவுக்காரம் பலமோ மத்து
 கேளமகனே யிதிப்பாதி காரசாரம்
 வாளப்பா [மெ](19)(ர)ண்டேனே காலுங்குட்டி
 வண்மையுட (ன)றுவகையா வாட்டிக்கொண்டு
 வாளப்பா [ரூரு](ராமு) சாமமாட்டி
 வளமாகப் புடம்போட மல(ர்)ந்து பொங்கி
 தேளப்பா கொட்டியதோர் சுண்ணமாகும்
 சிவசிவா என்னசொல்வேன் சுண்ணப்போக்கே. (க)

End:

தானேதான் தேகமது தங்கமாகுந்
 தண்மையுள்ள நாடிநரம் பிறுதிப்போத
 மூனேதான் நரைதிரைக ளு சிர்ந்துபோகும்
 உத்தமனே வாசிய ஸ்ரீயாதம்
 மானே கே ளமு[ம]காச[ம] மருவிப் பாயும்
 மகத்தான மவுனமதுக் குறுதியாகுந்
 தேனேதான் தீபவொளி கண்ணி[ல்க்](ற்)காணுந்
 தனையரன தம[ம](ர)வாசல் திறக்குந்தானே. (ரமக)
 திறந்ததொரு தமரவாச[ல்க்](ற்) குள்ளேநீயும்
 செலுத்தடா வாசிதனி லாவினையமைந்தா
 பறந்ததொரு வாசியது பதனமாகும்
 பதிவரன தீபவொளி கண்ணி[ல்க்](ற்)காணும்
 கறந்ததொரு பால்[ப்]போலே அமு[ர்]கமுறும்
 கனிவரன அமுதமதைத் தின்புங்கொண்டு
 சிறந்ததொரு பூரணத்தைத் தின்புங்கொண்டு
 சிவமரன் மவுனத்திற் சேரமுந்தே. (ரஉய)

(த-பு.)—

இந்தூல் மூவருடத்திய காட்வாக்கின் 182(a) நம்பர் பிரதிபோன்றதே.
 இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

R. No. 262.

Sritāla. 11½ x 1½ inches. Foll. 105. Lines 11—15 in a page. Tamil.
 Good.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅṅār of
 Mysore.

கயிலாயச் சட்டைமுனி வாதநூல், ஆயிரம்.
 KAILĀYACATTAIMUNIVĀDANŪL, ĀYIRAM.

Same work as those described under R. Nos. 254 (1) and 256 ante.
 Complete.

End:

தெரியவல்லோ மனுவினுடை சா[ஸ்]த்திரங்க னெல்லாந்
 திரமாகப் பா[ரி]த்துகந்த தேவியை நான்போ[த்தி](ம்றிச்)
 சரியவல்லோ பூரணத்தை தேர்ந்து நின்ற
 தாயான வுண்டனையைக் கோட்டுநனறாய்
 எந்நயவல்லோ [ம]லரத்தி[யு]ருநாற்றில் ஞான தியானம்
 [யி](ரு)ன்மெடுத்த தாயோடு தந்தையை நான்கேட்டுத்
 தி[றி](ரி)யவல்லோ வண்டரண்ட பதங்க னெல்லாஞ்
 செப்பினே (ன்)கண்(டொ)ன்று செப்பி னேனே. (தூ)

ஒன்றான சிம்மயத்தின பதநைப் போ[த்தி](ம்றி)
 உ[த்தி](ம்றி)நொரு கைலாச தேகமாக
 நன்றாக யின்றதோ ருன்மனையைப் போ[த்தி](ம்றி)
 நலமான நாதா[க்]கள் , தந்தைப் போ[த்தி](ம்றி)க்
 கன்றாகப் கயிலாசச் சட்டமாயவந்த
 காரணமாய்ச் சேஷ[]டருடை(ப) பதமும்போ[த்தி](ம்றி)
 நன்றாக வாதநூ லாயிரந்தா னப்பா
 சாதகமாய்ப் பாடிவிட்டேன் வாத மு[த்தே](ம்மே) (தூ)

Colophon:

பரிதாபிஹி ஆனிரி ககவ [விஸ்](வே)லாயுதம் பிள்ளை குமாரன் முத்
 துச்சாயி கையால் சட்டை-முனிநாயன ரருளிச்செய்க வாதநூலாயிரமும்,
 [யெ](எ)ழுதி நிறைவேறியது. முடிந்திற்று. முற்றம்.

(த-ப.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாகி, 254(l) 256 ஆகிய இவ்விரு நம்பர்
 களிலும் வந்துள்ளதே. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

R. No. 263.

Palm-leaf. 12½ × 1½ inches. Foll. 243. Lines, 7—9 in a page. Tamil.
 Fair.

Presented in 1915-16 by M. R. Ry. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of
 Mysore.

அஹத்தியர்கலைநானசுத்திரம், ஆயிரத்திருநூறு.
 AHATTIYARKALAIÑĀNASUTTIṚAM, ĀYIRATTIRU-
 NŪRU.

Same work as that described under R No. 182(b) ante.

Foll. 94 to 97 are found in duplicate.

Complete

Solophon:

விஷ்ணு ஆவணிமீ நயகல குருவாரம் கி[று](ருஷணப[டி](ட்)சம்
வி[து]தி(கை) கூடின சுபகினத்தல [று] (ரா)ய[வ] ஹரிவிருக்[டும்] துபாசி
ஜவல் - வ[று](ர)தப்ப [ண](நா)யக்கர் எழுகி அ[வ]த் தீசுவர[ர] சுவாமியா
அருளிச்செய்த சகலகலை[க]ளினாம் த[உ]உ-ம [யெ](எ)ழுதி தி(நை)தந்தது
முற்றும்.

த-4.)—

இது மூவருடத்திய காடலாக்[டு]ன 182(h) நம்பர் பிரதிபோன்றது இத்தப்
பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது. 91-வது முதல் 97-வது வரையிலு
ள்ள மூன்றேடுகள் இரண்டுமுறை எழுதப்பெற நிகழ்கின்றன.

R. No. 264.

Palm-leaf. 15½ x 1½ inches Foll. 97. Lines, 8 in a page. Tamil.
Good.

Purchased in 1915 16 from M.R Ry. K. Rangaswami Ayyangar of
Mysore.

(a) தன்வந்தரிசிமிட்டு ரத்தினச்சுருக்கம், முற்றாற்
றுபது.

DHANVANTARISIMITTURAATTINACCURUKKAM, MUN-
NURRARUPADU.

Foll. 1a—49a.

A treatise on medicine attributed to Dhnavantari.

Complete.

Beginning:

கெசமுக னடிவணங்கிக் கேசரப் பொருளைக் கண்டு
வசமெனு (ம)றிவ[ல்ப](மு)புண[ரி] வகையமைச் சிசுவின[டு] (ரா)க
மசவசக கனிது வர்க்கக் கண்டு[று] (நா) னுரைக்க வேண்டித்
தி(சை)சமுனி யருளை நோக்கி(த) தகைமலர் போற்றி னேனே (க)

* * * * *
கூறுடனரும[டு] (ரா)கம குறிப்பி துணைம யுண்மை
வாறு — னிதனைப் பா(ர்)த்து வையக் கிசு[டு] (ரா)ய தன்னை
பேறுபெற[்த்தி] (நி)ரப் பா ராகிற் பெலம் வருந் த[று] (ர்)மந்த[று] (ர்)மந்
காறுடன கருதும் [டு] (ரா)கங் கலந்து[று] (நா) னு(வ)ப்பேன கேளே.
(க)

End:

பா(ர)கதி[டு]யி[டு]ந்நூல் பழியொன்று மில்லாதன
காத்திடு கஞ்சை கையெயங் கிடும்பா
வே[த்து] (ற்று)மை யில்லை வெளிச்ச மி[ன்னு] (ந்நூ)லிது
சாற்றி[டு] முண்ணம் சத்தியந் தானிதே (கஞ்ச)

சத்திய மாகு [னா]ம(ன்) சாத்திய மு[ன்னா](ந்நா)ந்
 கத்திய மென்ன சஞ்சல மற்றிடுஞ்
 சத்திய மு[ன்னாந்](ந்நா)ந் மு[சி](ச)ய மில்லேதான்
 ச[ம்றி](த்திய) வயித்திய[ம்]ரத்தின முற்றே (நாசு0)

Colophon :

தன்மந்திரியாரருளிச்செய்த வயித்திய[ரெ]ரத்தினச் சருக்கம் முற்றிற்று.

(கு.பு) —

இந்நூல் வைத்திய விஷயமானது. தன்வந்தரி இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(b) அகத்தியர் அனுபோகசூத்திரம். AHATTIYAR ANUBHOGASÜTTIRAM.

Foll. 50a—97b.

A treatise on medicine giving a description of certain diseases, such as consumption, dropsy, leprosy, etc., together with their curative medicines. It is attributed to Ahattiyar.

Complete.

Beginning :

பூரணமா மூலமுத லாரா தாரம்
 புரிய[வத](ட்ட)ந் திசைவாய்வு[யு] நாடி மூன்று(ங்)
 காரணமா யிடை பின்னாஞ் சுழிமுனையு மாகி(க்)
 கலந்துநின்ற வாதபித்த சிலேற்பனமு மாகி
 மாரணமாஞ் சடத்தி னுள்ளே தத்தவங்கள்
 மனம் புத்தி யாங்கார சித்தத் தாலே
 வாரணமாய் நடத்திவைத்த க[ம்](ர்)மத் தாலே
 வந்துதடா நோயதுவு மனிதற் காமே. (உ)
 ஆமப்பா மனிதர் செய்த க[ம்](ர்)மத் தாலே
 அரகரா மேகமென்ற [ரு](ரா)சா வாலே
 காமப்பால் விதனத்தால் பொசிப்பி னாலே
 கைக்கடங்கா [னா](நா)ய்கன் வருங் க[ம்](ர்)மத் தாலே
 போமப்பா பேகம் வந்த காரணந்தான் கேளும்
 புகலுவே னுயிர்கள் வதை செய்வதின லப்பா
 நாமப்பா கண்டபடி சொல்வோங் கேளு
 நலமான வாதசலம் பித்த சல மாமே. (உ)

End :

ஆறமை போடு கூலைக் கொம்பு ருத்தி[ரு](ரா)க்கம்
 அதிகமாங் கெடைபச்சை : சா(த்)திர வேதி
 கூறான மருந்து வகை கா[ல்ப](ற்)பலமா வாங்கிக்
 குமிரவரை வெள்ளாட்டின் பாலை விட்டுச்

சேராகக் கலக்கி யதைப்(ப்) பாரு செயது
 திரு[னா](நா)ளில் மெழுகு பசுஞ் சேரவாங்கு
 வரான கணபதிக்கி[கு]ப் பூசுத்தே தான்
 மைந்தருக்குக் காசிடதான் வரிசைகேளே. * (காஉ)
 வரிசைபாச் செல்லு[கு](கி மேன கணங்க ளேது
 மாந்தமொடு சந்துறுபு பவிக ளேது
 பரிசமாங் கரப்பிடுகெடு களங்கி னேது
 (சி)யுடன் டறவையு(டை)த் கோஷ மேது
 தெரிசனமாங் கண்களிலே வருவ தேது
 தீர்க்கமடா ச[று](ர்)வருக்குந் தேவா விரத மாகுங்
 கரிசனமா மி[னனா](ந்நா)லின க[ம்](ர்)ம மத[ம்](ரா)மங்
 கட்டான மருர், வகைக டணக்கு முத்தே(ம்மே) (காந)
 சூ ராயுட் டுந்நுயி டுக்கண் .

(கு-பு.)—

இந்நூல், மேகம், கூயம், வாயு, சூன்மம், பாண்டு, கிராணி, குஷ்டம், மூலம் முதலிய வியாதிகளின் ஸ்வ ரூபத்தை ம் அவை தீங்குதற்குரிய மருந்துகளையும் இன்னின்றவனக் கூறுவது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

R No. 265

Palm-leaf. $14\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 246. Lines, 6-8 in a page. Tamil. Fair.

Purchased in '915-16 from M.R.Ry. K Rangasvāmi Ayyangar of Mysore.

(a) அகத்தியர் வைத்திய சூத்திரம், எண்பத்தொன்று.
 AHATTIYAR VAITTIYA SUTTI RAM, ENBATTONRU.

Foll. 1a—17a.

Same work as that described under R. No. 192(b) ante

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாகுந் 192(b) நம்பர் பிரதிபோன்றது. “அகத்தியர்மை சாஸ்திரம்” என்பதும் இதற்குப் பெயரென்று தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது. இதன்பின் வெற்றேடொன்றுள்ளது.

(b) அகத்தியர் பரிபுராஷை.
 AHATTIYAR PARIBHĀṢAI.

Foll. 19a—117b.

This work is divided into five Kāṇḍas of which the first Kāṇḍa deals with alchemy, the second Kāṇḍa treats about the 21 Siddhis or

extraordinary attainments of the Siddhas, the third about the contemplation of Bhairava, a form of God Śiva, the fourth about the original Mantras relating to Gaṇapati or Vināyaka and the fifth about the medicinal ingredients considered useful for alchemy. The works of Uṛomaṅgī and Nandi are referred to herein in support of this work.

Complete.

Beginning :

பரமஞ் சேதையத்தின் பரஞ்சுடருலகுக் கெல்வாஞ்
சிரமென வுதித்தஞான தெய்வ[னா](நா) யக[ந்](ன்)றாள் போற்றி
வரமென வாதயோக [ம்]மறைப்புநூல் பானை[சு](ஷ)யெல்லாந்
குறுமுனி தமிழா[ம்](சு)செய்யப குமரனைங் கரன றாள் காப்பே. (க)

* * * *

அடக்கமுள்ள ஞு[வ்](த்)திரங்க [ள](ளி)ன்னந் கேளு
ஆயிரத் திரு[னா](நா)நி லை[லு]ஞ்[னா](ம்) றென்று
உடலுக்குள் முப்ப(த்)தொன் (றெ)ண்ப(த்) தொ[ண்டு](ன்று)
உ[த்த](ம்)றப்பன றெ[ண்டு](ன்று)நா னூ(ம்)றெ[ண்டு](ன்று)
தடுப்பவ ரா[ம்](ர்)மதிவெண்பாக் கவிதை நானுங்
குரு[னா](நா)லை[ம்]பதுவு மது கோ[ம்](ர்)வை யாகக்
கிவடப்பகில்லைப் பூ[று](ர்)வதவ பவன லேயும்
கிடக்கி லிந்நூற் பதனமங்கே கெத்கொள் வோற்கே. (எ)

* * * *

வயனமென்ற வழலைக்[கி](கு)ப் பூயிமுலம்
வாகாந தி[ஷ](ட்)வசக[கி](கு)க கடலே மூலம்
நயமென்ற யேதத்தில் வாசி மூலம்
நல்லதொரு கம்ப[பு]த்தில் ரசமே மூலம்
குயனமெ[ண](ன்)ற [க]குளிகை(க்)குப் புடமே மூலம்
கு[த்த](ம்)றமி[வ்]லா ஞானத்தில் மனமே மூலம்[த]
தயனமெ[ண](ன்)ற வினங்கட் கெல்லா மென் னூல்
சாரகாரத் துறையைத் தாக்கிப் பாரே. (ள)

தாக்கிப்பா [ம்](ரி)ந்த[னா](நா) லஞ்சு காண்டந்
தான்பா[ம்](ர்)க்கில் சமுசயங்கள் தட்டுண் டேபோம்
நே(ர)க்கிப்பா ரிந்தநூல[த்]தனக்குச சா[ஷ](ட்)சி
தே[ரு](ரா)மர்ஷி யஞ்[னா](று)ம் நந்தி நூலும்
தேக்கிப்பா [ர்]யி(ரி)தினாலே [த்]தெளியா துண்டோ
சிவசிவா [க்]குருத் தே[த]த் தி(ரி)ய வேண்டாம்
பாக்கியமரம் நூலிலே ரண்டாங் காண்டம்
பாடு[கு](கி)தேன் முதம்[க்]காண்டம் பா(ட)ம் முற்றே. (ளக)

End :

காணவென்ற லெத்தனையோ தூர மென்று
கலங்காதே யென்மகனை யென்றுசொல்லி
மாணவென்றால் வழிபாதை யிதுதா னென்று
மகத்தான அண்ட சரா சரங்க னெல்லாம்

பாணவெனறூம் [ப்]பராபரத்தி லண்ட மெல்லாம்

பகர்ந்தாரே யென்குரு வஞ் சுப்பிர மணியர்

ஆணவெனறூ லாகியந்த மிதுவே யென்றும்

அகண்ட சத்த சாகரமு மிதுவென றுரே.

(சுக)

மதுவென் று ரண்டபடி ரண்ட மென்று

மகத்தான 'அண்ட[மென்றும்](மது)பே ரண்ட மென்றும்

மதுவென்ற பரமண்ட மஞ்சாங் காண்டம்

பகருமொழி யேரண்டம் பதியு மென்று

பதுவென்று மதுவண்ட மிதுவே யென்று[ம]

மகத்தான தென்குருவு முபதே சித்தார்

சதுவென்றுஞ் சற்குருவு மிதுவே யென்றுஞ்

சமரசத்தின் பிரமமென்றுஞ் சார்வு முற்றே.

(ர)

Colophon :

அஞ்சாங்காண்ட மெழுதி முற்றிற்று.

[வெகட்சினுமூம்](ரத்)தி பிளளோ பெரியண்ணன் நெட்டெழுத்த.

(கு.ப) —

இந்நூல் ஐந்து காண்டங்களைக் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. முதற்காண்டத் தில் ரஸலாத முதலியவற்றைப்பற்றியும் இரண்டாங்காண்டத்தில் இருபத் தொரு சித்தி முதலியவற்றைப் பற்றியும், மூன்றாம் காண்டத்தில் வயிரவத் தியான முதலியவற்றைப்பற்றியும், நான்காம் காண்டத்தில் கணபதி மூலம் முதலியவற்றைப்பற்றியும், ஐந்தாங்காண்டத்தில் ரஸலாதத்திற்குரிய மரு ந்து முதலியவற்றைப்பற்றியும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. முதற்காண்டம் முத லாக ஐந்துகாண்டங்களும் முறையே 191, 95, 101, 89, 100 செய்யுட்களை உடையது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதில் இவ் வைந்து காண்டங்களும் முற்றும் உள்ளன.

(c) உரோமரிஷி சூத்திரம், ஐந்நூறு.

URÔMARŚI SŪTIRAM, AINŪRU.

Foll. 118a—20^b.

Same work as that described under R. No. 258(b) ante, but contains 4 additional stanzas.

Complete.

(கு.ப) —

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின 258(b) நம்பர் பிரதிபோன்றது. அந்தப்பிரதியில் இவ்லாத “மாயம்மன்ற பிறவி” என்னும் செய்யுளும், “ திறம்பெற்ற நூற்றிலைன் ” என்னுஞ் செய்யுளும், “செய்துமே முன் ” என்னும் செய்யுளும் “ பாரப்பா நூற்சொன்னேன் ” என்னுஞ் செய்யுளும் இதில் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன.

இதன்பின் வெற்றேடுபென்னுள்ளது.

(d) தன்வந்தரி நிகண்டு, முந்நூறு.

DHANVANTARI NIKANTU, MUNNŪRU.

Foll. 208a—234b.

58-A

Same work as those described under R. Nos. 145(a) and 161 *ante*.

Contains only the first 100 stanzas out of 300 stanzas of the work.

(த.ப.)—

இது மூவருடத்திய காடலாக்கின் 145(a), 161 இவ் நம்பர் பிரதிகளையும் போன்றது இந்தப் பிரதியில் முதல் நூறு பாடல்கள் மட்டும் இருக்கின்றன; ஆகையால் இது முற்றுப்பெற்றதல்ல.

இதன்பின் வெற்றேடொன்றுள்ளது.

(e) அகத்தியர் உட்கருவு சூத்திரம்.

AHATTIYAR UTKARUVU SŪTIRAM.

Foll. 236a - 246b.

This treatise deals about the medical steps to be taken to preserve the health of a pregnant woman in case of miscarriage. It is also known as Ahattiyar Karunaraṇa Sūttiram. Vide also R. 168(1) *ante*.

Complete.

Beginning:

வாதமெ[ண்](ன்)ம[னூ](நூ)ல்க[ள]ளெல்லா மொடிககி[ஞ](யொ)ன்றி
யாட்டவே சிவன்மைந்தன் கணபதியுங் காப்பு ல்]

நாதமெ[ண்](ன்)ம வுமையவனுஞ் சிவனுங் காப்பு
[னூ](நா)தாந்த மனோன்ம[ணி](னி)தாய் பாதங் காப்பு
வேதமென்ற பொருள்[க்]க ளெல்லா மொடுக்க மாக்கி

வேதாந்த சொரூபமாங் கந்தன் காப்பு
ஆதியந்த மாகி நின்ற வெடிகக வமல்லாம்
அடிமுடியி [வ]லொடிக்கினது தானு மாமே.

(* * * *) (க)

சித்தியா[ம்]மைங்கோலப் பிண்டர் தன்னைத்
திரணமது செய்தக்கால் வாத மாகுஞ்
சத்தியா[ம்]யிதை விட்டுச் சவுக்காரஞ் செயி[ய்]து
தத்தளித்து மாண்டவ[ம்](ர்)கள் கோடி யுண்டு
முத்தியாம் முப்பூவுக் கிதுதான் வே[னூ]ண்ட
முக்கியமுள்ள கருவெல்லா மி[து](தி)ன வாகும்
பத்தியா [ம]மிம் முறையி[ப்]பலபேர்க் குண்டு
பதர[ரு](ரா)தே பத[ரு](ரா)தே பதனந் தானே.

(கக)

End:

ஆமப்பா[க்]காமப்பால் பூரீராகும்
அழகான கானப்பால் காமகளை யாகும்
வேமப்பா யி[து](ச)னவே யெல்லாம் வேகும்
வெகுசாக சாக்கெல்லாம் வேதை யாகுங்
காமப்பால் வித்தையென்ப திது தா[ன்](ன)ாகும்
கா[ந்](ர)ணமாய் வந்தவ[ன்](ச)தது வித்தைக் காகுந்
சோமப்பால் வித்தையென்ப திதுதான் பாரு
சுகமான வித்தைக்கு மிக் கருவைக் கூட்டே.

(சஎ)

கூட்டுகின்ற கருநிறிநது கூட்ட வே[று](னடு)ங்
 கூட்டாவிட்டால[கு](கொ)லை (பு)ண்டு திரிப வே[று](னடு)ம
 மாட்டுமினர யினமறிந் மாட்ட வே[று](னடு)ம
 மடகருவழி யறிநதலவே மடகருவ[று](னடு)ம
 [று](நா)ட்டுகின்ற க்கதைமெல்லாம டமபு ருஞ்சு
 நலமநன் கருவிதுதான ந(ன)றாபபாடு
 பூட்டுகின்ற பூட்டுவலா மிதா னென்றப
 புகழநதிட்டு[ன] னுலகுகுகு [பு](சு) திரததான மு[ததே]
 [(மதே) (சுஅ)]

(கு 4.)—

இது மூவருட்குறி கூட்டலாகிய 168 (1) நம 7 பிரதியில் வரவுள்ளதே
 கருப்ப பையிலுள்ள கரு, கெட்ட மருந்து முதலியவற்றால் முகல மாதம்
 முதலிய ஒன்பது மாதத்திற்குள் விழுந்தால், அதற்காகச் செய்யவேண்டிய
 சிகிதையை முதலிய 7 இன்னினைவெனக்கூறுவது இதனால் “அகத்தியா
 கருமரண சூத்திர” மெய்யும் இதற்குப் பெயரென்று தெரிகிறது. இந்தப்
 பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

R No 266.

Palm-leaf. $12\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches Foll 281 Lines, 78 in a page. Tamil.
 Injured

Purchased in 1915-16 from M R Ry. Rangaswami Ayyangar of
 Mysore

(a) மச்சமுனி வாக்கியம்.

MACCAMUNI VĀKKIYAM.

Foll. 1a—9a

On the preparation of medicines of various kinds considered useful
 for alchemy and for curing diseases The work is in prose and is attri-
 buted to Maccamuni.

Complete.

Beginning :

கலததேர்ப பிடி கதுபபலன அடிக முறநினதேங்காயைச் சரிபாதியி
 லுடைதது அந்த(த) கோகாய புகளாரு மபடியாக (அ)ரைத்து வாயவழி
 யில [ம](ர)சததை அதுகம[பிலு](பு)ல அரைத்து உளனே வைத்து(ப)
 பின்பு [டு]சன்னசிறாடபடபை தூளாயிடிவிடும், தைத்து அறுகு அமைத்து
 வடிகட்டிக்கொண்டு வழியையும் கோத்து, பத்துக் களஞ்சில கற தூக்குக்
 கவசம் செய்து கோதுவிட்ட ரைத்து உண்டை செய்து முனசொல்லிய தேங்
 காயினுள் அறுகும (. . . .)

பாஷாணக்கட்டு, பலமவாங்கி(ச) சுண்ணாம்பு சீலைசுதந் வேளளாவி ஆடு
 ப்பில மூன்றுதரடி வைத்துப் பின்பு முந்திரிகை சாராய(ந)தவிர [சுருக்கு]
 ஒருபடி சுருக்கு[கு](ககொ)தெது(ப) பின்பு

End:

முப்பு, சவுக்காரச்சுண்ணம், மேகராசாங்கலேகியம் அப்பிதே[ற](ர)க [ற](ரா)சசெந்தூரம்.

முத்[த]தைச்சிலி, கதிர்கொண்டு துவாரமடண்ணி அரைப்பொடி அ[தி] (த)னுள்ளே இட்டு மெலிசான தணி[க்]கெண்டு [பந்துபோல யெ](ள்)வி லிச்சம் பழத்தைப்(ப்) பந்துபோற் பொட்டளமாய்ப் பிடித்து, இமைமேலே ஒரு துளிவிட்டு தீமுக்காட்டி, கசக்கி(வி)ட்டால் கண்வலி கடுப்புக் குத்தல் மா ருத சிவப்பு மேற்றவையு முன்று[னா](நா)ளையில் தீரும். எனகில் வைத் தக்கொண்டு கண்ணில் மாறாமல் ஒத்தவும்.

(கு-பு.)—

இது சவுக்காரச்சுண்ணம், முப்பு, மேகராசாங்கலேகிய முதலிய பல ஸ வாத மருந்துகளையும் வைத்திய மருந்துகளையும் செய்வதைப்பற்றிக் கூறு வது. மச்சமுனியா இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(b) பிரமமுனி வைத்தியம்.

PIRAMAMUNI VAITTIYAM.

Foll. 10a—182b.

On the drugs and other ingredients considered useful for making different kinds of medicines, such as powders, oils, etc., for curing specified diseases. It is attributed to Brahmamuni.

Complete.

Beginning:

கிருவளரு மெய்[ஞ்ஞான சோதிபாதம்

செய்பெ[றி](ரி)ய [கி](க)னேசனெடு த(ன)தன்பாதம்

அருவுருவா யாதியந்த வெளியுந் தாண்டி

(ய)க[ண்டு](ன்று)நின்ற சிம்மயத்தின் பாதம்போற்றிப்

பரிவுடைய பூ[ற](ர)ணத்தின் சூட்சுமா சூட்சுமம்

பதியிருந்த மனோன்ம[ணி](னி)த்தாய் பாதம்போ[த்தி](ற்றிக)

குருவருளா னாதர்க்குள் பாதம்போற்றிக

கூறுதேன் வயத்தியத்தில்கு[வூ]த் திரந்தான் பாரே. (க)

*

*

*

*

காணவே ஆட்டியதை வில்லைகட்டி

கனகமா மறவியுலர்த்தி யோட்டிவிட்டுமுடி

பூணவே சிலைசெய்து குக்கு டத்தி[ல்ப்](ற்) போடு

புகழாக வெடுத்தமுன் கலவத் திட்டு

தோணவே சிப்பி(யி) னீர்விட்டு வாட்டித்

துவளவே வில்லைகட்டி (க்) காயப் போட்டு

ஆணவே வோட்டிலிட்டு மேலோடுமுடி
அப்பனே குக்குடத்திற் போட்டு வாங்கு
காணவே யிப்படியே மும்முறைதான்வாங்கு
கடிசான நு ப்பூவுங் கட்டிப் போக்கே.

(கக)

End :

ஆமென்ற குப்பிமுறை செந்து ரக்கன்
அஞ்சுசின்ன மஞ்சநீ நுருக்கினமுங் குடொரி?
தேமென்ற குகைத்திட்டங் குரு முடிகுருங் காலஞ்
செந்து ரக் காலங் கசைத் திரங்குங் காலம்
ஓமென்ற செயநீர்தா னிறங்குங் காலம்
ஊற்றுமுறை பு(டை)த்திட்ட [மயெ](மெ)ரிப்புத் திட்டம்
ஆமென்ற யிவையெ ஸ்வா [ம]வகை விவரமாக
அறியாத பசுக்களுக்கு மறிய வேண்டிப்
பாமென்ற வெண்ணிலில் வெளியாய்ச் சொல்லிப்
பாடிவிட்டே னெழு[னா](நா)ற்றுச் சிவ்வான முற்றே. (எாக)

Colophon :

யி[ம](ர)மமுனியார் சாஸ்திர முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இந்தால் பாண்டு, காமாலை, கிரந்தி, அரையாப்பு, குஷ்டம், சூலை, விரா
வாதம், மேகவெட்டை, வெள்ளை முதலிய பல வியாதிகளைப் போக்குதற்கு
உரிய மருந்துகளைச் செய்யும் மூலிகைகளையும், மேகராசாங்க எண்ணெய், அப்
பிரேகச் செந்துரம், தாமிரபஸ்மம், தங்கபஸ்மம், அட்டித்தயிலம், குமட்டிக்
காயெண்ணெய், புங்கச்சூரணம், சர்வவிடாதிக்கு முக்கூட்டுத்தைலம், பூர
ணதிலேக்யம், பவாபஸ்மம் முதலிய மருந்துகளைச் செய்தற்குரிய மூலிகை
களையும் செய்யும் விததையும் விவரமாகக் கூறுவது. இந்தப் பிரதியில்
இது முற்றும் இருக்கிறது. பிரமமுனி இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது.
இதன்பின் வெற்றேடொன்றுள்ளது.

(c) பிரமமுனிசூத்திரம், முந்நூற்றறுபது.

PIRAMAMUNISŪTIRAM, MUNNURRARUPADU.

Foll. 184a—266b.

Lays down the preparation of different kinds of medicines, such as
powders, oils, etc., together with the diseases cured by them. This work
also is attributed to one Brahmamuni.

Complete.

Beginning :

சேரு ளானசோதி சின்மய ஞானசோதி
ஆரணி கொன்றைசூடி ஆரணிந் தானைப் போ[த்தி](ற்றி)
வா[ம](ர)ணி ர்[க்ஷ](ஷி)கள்பாதம் வணங்கியே வயித்தியநூலை(க்)
கா[ம](ர)ண மாகப் பாடக கணபதி[க்] காப்பு(த்)தானே. (க)

தானுன வயித்தியத்தி[வற](விர)ண்பெத்து[னா](நா)று
சா[த்தி](ற்றி)னே னதைக்குறுக்கிப் பத்து[னா](நா)று

தேனை அழைக்குறுக்கி மு[ன்னா](ந்நா)ம்மெண்பத்த[னா](நா)லுந்
த[ற](ர)ட்டியே கருவெல்லாத் திறந்த, சொன்னேன்.

பாணுன மாணிடர்கள் பி[ளை](ழை)க்க வேண்டிப்

பரிடாணை யில்லாமற் பாடினேனே.

(உ)

குருவான உளஷாரமா முறநுப் பென்றுந்

கூறினார் பூ[னீ](நீ)று முப்பூ வென்றுஞ்

சருவென்ன ஆகாசப் பருகி யென்றுஞ்

சந்திரனே டிந்துவென்றுஞ் சா[த்தி](ந்நி)னார்கள்

பருவமென்ன மார்க[ளி](ழி)யுந் தைமாசிப்

பனிப்பெய்யுங் கால மப்போ பருவமாகிப்

பொருவென்ன பூமியுடை[னா](நா)த மாகிப்

பூப்போலே ஷைந்ததுவும் பூ[னீ](நீ) றுச்சே.

(ஹ)

End :

பாடின ரென்னாலில் வெளியாய்ச் சொன்னேன்

பதினெட்டுப்(ப்) பேருமென்னே(ப்) பகைத்துட் டார்கள்

விடினார் சொன்ன தொரு வழலைப் போக்கு

வெவ்வேறே பென்று சொல்லி மலைக்க வேண்டாம்

பாடினார் நாதவிந்நில் வழலை யாகும்

பருவான[ப்] பிண்டத்தில் வழலை பாரு

ஆடியதோ ரடிமுடியும் வழலை யாகு

மத்தியோ பெசரமும் வழலையாகு

மாடியதோர் வழலை[த்]தொட்டு வாதம பாரு

மசையாத கற்பிபவித்தையுண்டு தேறே.

(நாசுய)

Colophon :

முற்றும்.

நந்தன(நா) மார்கழியீர் உவ பிரமமுனியார் சாஸ்திர[னா](நா)ல்-நாசுய
[மீ](நி)தி முடிந்தது. ஆவல் - வ[ற](ர)தப்ப [னா](நா)பக்கன சொஸ்த
[த்]விக்க[ம்]யெ[ம்]மென்றறியவேண்டியது.

(கு-பு.)—

இந்நூல், குமட்டிக்காய்ப் பதங்கம், அரிதார பஸ்மம், பவழ பஸ்மம், சிங்கி டனம், பஸ்நோய் முப்பத்திரண்டுக்கு மருந்து, கற்பநோய்க்கு எண்ணெய், மேகராசாங்க எண்ணெய், மதனசாமகேசுவராலேகியம், முக்கூட்டு எண்ணெய், சண்டமாருதக் குழம்பு, அஞ்செண்ணெய் தைலம், வில்வாதிக்குழம்பு, சத்த வில்வாதி எண்ணெய், மகாமேகக்கிருகம், பீனீசம் ஏழுக்கும் மருந்து, விஷமூட்டித்தைலம், கஸ்தூரிப்பட்டை எண்ணெய், அமுக்கி ராங்கிழங்கு உத்தாளனம், ஆடாதோடை லேகியம், நாறுகரந்தைச்சூரணம், சித்தாதிவேகியம், கடுக்காய் லேகியம், இன்டிலேகியம், திலவாகைச் சூரணம், வேம்புச்சூரணம், சூசிகாவாயுயிற்கு மருந்து, ஆடாதோடை சூரணம் முதலிய பல மருந்துகளைச் செய்யும் வகையும், அம்மருந்தாற்றீரும் வியாதிகளின் வகையும் இன்னினைவெனக்கூறுவது. பிரமமுனி இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

இதன்பின் வெற்றேடொன்றுள்ளது.

(d) இராமதேவர் ஜோசியம், பத்து.
IRĀMADĒVAR JŌSIYAM, PATTU.

Foll. 268a—270b.

A treatise in 10 stanzas on astrology predicting the good and the evil that may happen to a person from the position of the planets. It is attributed to Rāmadēvar.

Complete.

Beginning :

ஆதியிலே வேதியன் மனன்பாயா சொன்ன

அருமறையின் பொருளான சோசியத்தைச்

சாதியிலே முதலான [ரூ](ரா)மன் வாகவியர்

தவறாமற் சற்குருவின பாதம் [போ]த்தி(ற்றிச)

சோதியிலே சகசோகிய யா சோதி

சோசியமாம் நவகதி [ம](ர)க [ரூ](ரா)சியப்பா

நீதியிலே நீடுவகி என்னம் தினமை

நேர்நிறைகள் சொல்வதற் றிந்நூ லுடாரே.

(க)

*

*

*

*

சொல்லுதைய(ர) [ரூ](ரா)சினகஞ்சுபததில்

சோ[ம](ர்)வான செயற்கில் மாமனா

புல்லுறவாப் சனிநிற்கில் பிள்ளை யாகா

பொல்லாத சசி நிற[க]கில் மாதா வாகா

சொல்லாத [ம](ர)வி நிற்கில் பிதாவுந் தஞ்சம்

சே[ம](ர்)ந்து தின்ற [ம](ர)வி சோமனேழக கப்பால்

கொல்லுகிற சனிசெவ்வாய நிற்பா னால்

குருவான தந்தைதாய ம[ம](ர)னா மாகும்.

(உ)

End :

ஆமென்ற கி[ம](ரு)க நிலை [ம](ர)வி புதனும் வெள்ளி

அம்(ர்)ந்திடுவா ரொடூராசியதனி லொருமாதம்

போமென்ற சந்திரனி [ல் ரெ](வி)ரணடேகா வென்று

புத்தியுள்ள செவ்வாயதான் மாத மொ[ண்ணிறை](னறரை)யாந்

தாமென்ற சனியாண் [டு டெ](டி)ரண்ட ரையே யாகுந்

தயவான வியாழமோ [ரூ](ரா)ண்ட நிலை யாகும்

நாமென்ற நாகங்க ளாண் டொ[ண்ணி](னற)ரையா

நடுவான கி[ம](ரு)கநிலை நலமறியு முத்தே(ற்றே).

(ஐ)

நடிக்கும் செ[ம](ன்)ம முதலாக நாலாமிடத்திலு டெவணையில் [வருஷம்
படிக்கும் புதன்சுக் கும](கிர)ன [ரூ](ரா)சன் பரிந்தே பா[ரு](ர்)க்கில் சத
தடிக்கும் புதனென் றேயானாறெடருமுடபத்து மூன் ருகும்
அடிக்கும் வெள்ளிக் கறுபத்தா [ற்அ](ர)சனியிருந்தா னூருண்டே. (யக)

முற்றும்.

(த-4.)—

இந்நூல் சோதி - சாஸ்திரத்தைச் சேர்ந்தது. கிரக நிலை, இராசி பார்த்தல் முதலியவற்றை எளிதில் விளக்குவது. இராம தேவர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(“) நவக்கிரக உச்சநீசம் அறியும்வகை.

NAVAGRAHA UCCANICAM ARIYUMVAKAI.

Foll. 271a-274b.

A treatise in astrology laying down the method of finding out whether the planets in regard to a particular horoscope are in the ascendant or not, etc.

Complete.

Beginning:

மேஷம், ரிஷபம், மிதுனம், கடகம், சிங்கம், கன்னி, துலாம், விரிச்சிகம், தனுசு, மகரம், கும்பம், மீனம் ஆக [ரூ](இரா)சி-கஉ.

மேஷம்-சுவ, ரிஷபம்-சந, மிதுனம்-நுவ, கடகம்-நுத, சிங்கம் - நுவ, கன்னி - நு, துலாம் - நு, விரிச்சிகம்-நுவ, தனுசு-நுத, மகரம்-நுவ, கும்பம்-சந, மீனம் - சுவ ஆக [ரூ](ரா)சி உஉ-க்கு [னூ](ரா)ழிகை-கூ0 (. . .)

மேஷம்-ஆடு, ரிஷபம்-எருது, மிதுனம்-வீணை, கடகம்-நண்டுத்(டு)தறுக்கால், சிங்கம்-சிங்கமே, கன்னி - கலியாணமில்லாத பெண், துலாம்-[திரு](தரா)சு, விரிச்சிகம்-தே[ரு](ள்), தனுசு - வில்[லு], மகரம்-முத[ளை](லை) ஆஃ [ரூ](ரா)சி யஉ-க்கு இனம்-யஉ.

End:

நா[ய](யி)று-அஸ்தம், திங்கள்-திருவேளாணம், செவ்வாய்-அசுவனி, புதன்-அனுஷம், வியாழம்-பூசம், வெள்ளி-மே[ற](ர)வத், சனி-மே[ற](ரா)கணி ஆக மூ[ற்](ர்த்தி)சித்தியோகம் நான்-எ.

மகாதசை வஸு:—

ஆகித்தன்-கூ, சந்திரன்-ய, செவ்வாய்-எ, [ரூ](இரா)கு, குரு[வு]-யகூ, சனி-கக, புதன்-கஎ, கேது-எ, சுக்கிரன்-உ0, ஆகத்தசை கட-க்கு கடய.

சூரியனுக்கு	துலாம்	நீ[ச்]சன்
சந்திரனுக்கு	விரிச்சிகம்	
செவ்வாய்க்கு	கடகம்	
புதனுக்கு	மீனம்	
மி[ற](ரக)சுபதிக்கு	மகரம்	
சுக்கி[ற](ர)னுக்கு	விரிச்சிகம்	

சனிக்கு மீனம் நீசன்
[ரூ](ரா)குக்கு சனி ,,
அக நீசக்கி[ற](ர)கம்-அ

(கு-ப.)—

இது, நவக்கிரகங்களான உச்சநீசங்களையாயும் வகையினையும், இராசி நட்சத்திர முதலி பவம்மை அறியும் வகையினையும் விளக்குவது. இரத்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

இதன்பின் வெற்றேடொன்றுள்ளது.

(f) இராமதேவர் ஜோசியம், பதினாறு.
IRĀMADEVAR JŌSIYAM, PADINĀRU.

Foll. 276a—279b.

A treatise in astrology predicting the fortune of a person from a consideration of the time of birth in regard to the Zodiacal signs. This is said to have been written by Rāmadēvar disciple of Pulattiyar.

Complete.

Beginning :

அண்ட[ற](ம)ண்ட நிறைந்தபொருள் வேதமான
ஆயிரத்தெண் கமலபீட ம[று](ரு)ளே போ[த்தி](ற்றித்)
பீண்டமென்ற கருகருவராம் பதினெண் போககுப்
பி[ற](ர)பலிய மான பரப் பி[ற](ர)மம் போ[த்தி](ற்றித்)
தொண்டமெனச் சித்தருக்கு விளக்க மான
சோசியந்தா னவபீடத் தருவே போ[த்தி](ற்றித்)
தெண்டனருள் புலத்தீசர் குருவா மெனநன
திருவடிதன கமலவிதழச் செயலகாப பாமே.

(க)

* * * *

*கேளப்பா தவமுனியே யிவற்றா லோ[ற்](ர்) கருங்
கெணிதமென்ற சோசியந்தான் சொல்லக் கேளு
தேளப்பா தெளிவுள்ளோர் தலாததின் [ரூ](ரா)சி
தெய்வபல னவருடைய சென்மக் கூறு
வாளப்பா பிறப்போர்க ளுக்கத்துக் கொன்று
வங்கி[ஷ](ச)ந்தரன் குலப்பி[ற](ர)மம் வடக்கே உத்திரத்
தாளப்பா பிறப்போர்கள் தாய்தா னத்த
தருவான [ரூ](ரா)சிபல னிருவ[ற்](ர்) தானே.

(உ)

End:

சித்தனென்ற (வொ)ருவருக் [குடு](டு)லக் கணந்தான் பத்தில்
சென்ம[ற்](ரா)சி கோடாகோடி பர(ப்)பி[ற](ர)மந்தான

அத்தனென்ற யீசனப்பா ஸு[ண்டு](ன்று)க்குள்ளே
 ஆரக[று](ரா) சோசியந்தான் பத்து[ஸுபு](த்) பாரு
 க[று](ர்த்)தனப்பா ஆவற்கொருவ ரெதிருண்டோ சொல
 கண்மணியே அச் சன்ம ம[ரி](றி)வா ரி[ன் னு] (த்நா)ல்
 மைத்தனென்ற சோசியந்தான் மதிதான் பத்து
 மகத்தா[று]ன வாறுகலோ தா[னு] மா)மே. (மக)

ஆமப்பா புலத்தியர்தன கடா[சுந்](ட்ச)த் தாலே
 அருளினோந் சோசியந்தான் பத்து[ஸுபு](த்) சொன்னோம்
 (ஏ)மப்பா யிந்தபடி சோசியம் பார்த்தால்
 எண்ண வொண்ணாச் சதாகால மிருப்பார் பாரு
 நாமப்பா யி[ன் னு] (த்நா)ல் புலத்தின் [று](ரா)சி
 நளினமென்ற பிறவியோர்க் கெய்தும் பாரு
 வாமப்பால் சொரிந்த விடம் [று](ரா)மன் வாக்கியம்
 வசனத்தோம் சோசியந்தான் வாழ்வீர் முற்றே ம.

(த-ப.)—

இந்நூல், மேஷம், ரிஷடம் ரு தலிய பன்னிரண்டு ராசிகளில் எவற்றிலே
 னும் பிறந்தால் பிறந்த ராசியின் பலன் இன்னின்னவெனக் கூறுவது. புல
 த்தியரின் சிஷ்யராகிய இராமதேவர் இயற்றியது. இந்தப் பிரதியில் இந்
 நூல் பதினாறு செய்யுட்களும் பூர்த்தியாயுள்ளன.

இது முடிந்தவுடன், 'விரமகாயத்திரி, சிவகாயத்திரி' முதலிய மற்ற
 ங்கள் எழுதப்பெற்றிருக்கும் வடுகள் இரண்டுள்ளன

R. No. 267.

Palm-leaf. 14½ × 1¾ inches. Foll 117. Lines, 8-9 in a page. Tamil.
 Fair.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār
 of Mysore.

(a) கொங்கணர் முதற்காண்டம். நாற்பத்தொன்று.
 KONGAṆAR MUDARKAṆḌAM, NĀRPATTONRU.

Foll. 1a-3b.

A treatise in 41 stanzas dealing with alchemy and with the prepara-
 tion of the different kinds of salts considered useful for that purpose.
 It is attributed to Koṅgaṇar.

Contains 1 to 11 stanzas complete and the 12th incomplete.

Beginning:

சாத்திரந்தா னாறுகாண்டம் வரித்துச் சொன்னேன்
 த[னை](ன)க்குரிய முன்று காண்ட[மன் னு] (மைந்நா)று முத்திஞ்
 சூத்திரந்தான் முன்னுரைத்தேன் கற்பம் [னாரி](நா)றில்
 தோஷமில்லை மோசமில்லை[ச்] சொல்வேன் கேளு

சேத்திரந்தா னுறபத்குள வழில மாககம்

தி[ர](ம)நதப்பா டா[ர]னா சி[வ](நா) வெலலந

கோத்திரந்தான பூத்குரு சே[வ]வ[ம](ர)கங்க

கூறினென போதருடன் கஞ்சன [] டட்டி

(க)

*

*

*

*

கவலுப்பின வன சொலலக கேளு கேளு

கருணைபெரு மகத்தா கட லுண டேதான

வலலதொரு[ச] சவுககளிப்புச சமுந்நிர மரச்ச

வளமான ஞாபியு[ச] சீர[ர] போ[த]த[ம]

வெலலுகின்ற நீருப்பு மண்ணெ னெறு

மேலென்றும் வரபவ கென்று மாகி பென்ற

சொலல[கு](க) டன பரையு பி[து](உ) தே டுதனனா

சுத்தகெங்க முதல சுகி யென்றும் பிற

(மக)

ஒன்றான தீடல் சவிட சூதீர்

உததமனே ரவிசு கதா லுருவி டப ப(ச)

சென[ர]னா[ல]ே ஞா ரணா டீட ராவிட(க)

சேகிடிலே சிரந + காட்சி

நன்றாக வுபபெடுக யெழுப்ரபபு மரச்ச

*

*

*

*

(கு-ப) —

இந்நூல், எல்லாத் விஷயமானதும் வகைகணா ஐயறநியதாரச் சொல்
வப்படுகிறது. இந்நதப்பிரதியில் 154-ஐந்து செய்யுட்கள் பூர்த்தியாகவும்
12-வது செய்யுளில் முகலூரண டுட்டி ம உள்ளன

(b) அகத்தியர்வாழலை, பதினாறு
AHATTIYARVALALAI, PADINARU

Size, 16 x 1½ inches Foll 11-8a

This work seems to deal with alchemy

Complete in 16 stanzas

Beginning

ஆதிபாந க ணைசனாட ராதமபோ[ததி](மறி)

ஆதார மடுகுநிலை சணமுகதலை தப போ[ததி](மரச்ச)

சோதியாஞ் சிவகாமி ர தாபப போ[ததி](மரிச)

சூத்திரந்தான பதினாறு சுருக்கப்பா

நீதியாய மு[ன](ந) நூலு(க) தோந்த சித்தா

நிலயான நூலுரைக்கும் வழிலு கருந்தான

பேசியாந தி[து](ரா)வகமு முப்பு ஞானம்

பேருன பிவைக்கெவலா மந்தா (?) பொன்னே

(க)

பென்னுன தி[ரு](ரா)வகமாங் குருமுறைக்குப்
 புகலவில்லைப் பதினெண் பேர் சித்த ரெல்லாம்
 பன்னுன சூட னொடு நவாச்சாரஞ் சீனம்
 பாங்கான அன்னபேதி வகைதா னொன்று
 தன்னுன சீமமதுபலந்தானு(ன்கு)
 சாதகமா யினங்கொடுடு? பலந்தா னெட்டு
 மின்னா மந்திரமோ படிதானு[வில்](லு)க்குள்
 விளங்கவே மருந்தெல்லாம்[ப] பொடித்துப் போடே.

(உ)

End :

விட்டதோ ரெழுத்தினு(ம்)[ப்] பலிக்குமடா
 வாதமொடு வாசிலை யோகம் (?)
 விட்டகுறை பூரணத்தைப் பாடப்போய்நா (னி)ரேசகஞ் செய
 விடாதெடுத்தால் பூரித்து[மய்](மை)யமாகப்
 பட்டதோ ரெட்டெழுத்தாந்[க்] கும்பித் கொடுங்குந்
 கருணையினு ல மு[ற்]ர்தமது கனிந்து[ப்]பாய்ந்
 தொட்டதொரு பாணமதைத் தேவிக் கென்று
 சுழிமுனையி லேநீபச் சுடரை யேத்தி
 விட்டதொரு பூரணத்தை நோக்கு நோக்கு
 யி[று](ரு)ப் பவ[ற்](ர்த்)கு வாதசித்தி பதினா றுச்சே.

(ஊ)

(கு-பு)—

இந்நூல் ரஸவாத விஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. அகத்தியர் இயற்
 றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் பதினாறு செய்யுட்களும்
 பூர்த்தியாக இரக்கின்றன.

(c) தட்சிணாமூர்த்திவழலை, முப்பது.
 DAKṢIṆĀMŪRTTIVALALAI, MUPPADU.

Size, 13 $\frac{1}{4}$ x 1 $\frac{3}{4}$ inches Foll. 9a—18a.

In this work details regarding valalai which is considered to be
 a very useful ingredient required for alchemy are laid down in 32
 stanzas. It is said to have been revealed by Agastiyar to Pulastiyar.

Complete.

Beginning :

ஆதியென யாண்டதொரு சோதி பாதம்
 அம்பரத்தி னின்றதோ ரையர் பாதம்
 நீதியென யாண்டதொரு மக[ண்ட](னற)ன் பாதம்
 நி[ன](னை)வாக முப்பதிலே நிறைந்து வாழும்
 வாதியெனப் படைத்த புலத் சியனே வையா
 வரிசையாய் வழலையுடை வகையைக் கேளே.

(க)

கேளப்பா வழலையுடை வகையைக் கேளு
 கெடியான உயர்சா[ற](ர)ம் டடியோ வெட்டு
 நாளாப்பா கல்சண்ணம் டடிதான்[டு]ரண்டு
 [தி](ந)லமான கல்லுப்புப் படியோ வொன்று
 வேளப்பா வழரிபடி பதினாறுக்குள்
 விசுவியே யிவையெல்லாங் கலகசிக்,கொண்டு
 கேளப்பா சொல்லு[கு](கி)றேன் தெளிய வைத்தக்
 குறுகவே யடுப்பே[க்கி](ற்றி) யெரித்தி டாயே (௨)

End :

பகர்ந்திட்டால் வெதுகோடி பாவ மாகும்
 பரமகுரு சொன்ன வாக்கு
 உகந்திட்ட கோடிதன மீந்தா லுந்தான
 ஒருத்த ருக்குங் காட்டாகே வழலைகளை
 * * * * *
 நக(ர்)ந்திட்ட நவகோடி சித்த மாமே
 நலமான தொழிலெல்லா மிதிலே யாச்சே. (௩௧)
 ஆச்சப்பா முப்பதுவே வழலை சொன்னேன்
 அரக[று](ரா) யிந்தனால் கோலே காணேன்
 நீச்சப்பா ம[த்ச்][னா](றறநூ)ல் கடுநீச்ச மாகும்
 நினாவாகப் பூ[ச](ர)ணத்தை வெளி விடாநீத
 பேச்சப்பா பேசினால் வருவ தீது
 தேய்மககா ணி[ன்](னா)வை விட்டா ட்யெய](ல்)ல்லாம் கோச்ச
 முச்சப்பா வடக்கு முன்னே சித்தியாகும்
 முறைபான முப்பதுந்தான் முடிவு முற்றே. (௩௨)
 தஷினுமுர்த்தியருளிய முப்பது கண்ணாச் சுருக்க முற்றும்.

(௧-4.)—

இந்நூல் எஸ்வாத விஷயமானது. அகத்தியர் புலத்தியர்க்குச் சொல்வதாக அமைந்துள்ளது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்காது.

(d) கொங்கணர் முதற்காண்டம், நாற்பத்தொன்று.

KONGANAR MUDARKĀNDAM, NĀRPAṬṬONṬU.

Size, 14½ × 1½ inches. Foll. 19a—28b.

Same work as that described under R. No. 267(a) ante wherein see for the beginning.

Complete in 41 Stanzas.

End :

* * * * *
 நந்தியுரை அஷ்டக[ம்](ர்)மங் கும்பிடாணெ யென்ற
 நவக் கிரகத்தா[லம்](ம்) பாண்டத தூரில்
 பிசைந்த வுப்புப் பிடரியிலே யிருக்கு மாங்கே
 * * * * *

(௧௨)

* * * *

விளம்பாத சூத்திரத்தைப்பா(ர)தகா லேக
 விடியுமட்டுமெபாழுத தொட்டு(ப) படித்தா லேது
 விளம்பாத வேதத்தி லுள்ளபடி சொல்லார்
 வியாசாமேல கு[த்த](நற) மில்லை சிவனுத் தாரம்
 விளம்பாதே போனதென்ன வுலகம பேபாம்
 மேதனியிற் சமுசார வாக்கையிலை
 விளம்பாதே போன[த](க)வெ மெத்த நொறு
 விருதுபெற்ற சந்திவி ய்ந்த நூலே. (சய)

இந்தநூல பாராவிட் டால் வாதமேது
 எடுத்ததொரு கைம்முறையிற் றவரொண் ணது
 இந்தநூல பாராவிட்டா(ய) முப்பது வேது
 எழுசபை க -பபதற்கு(க) குளிகை (ய)து
 இந்தநூல பா[தி](ராவி)ட்டால் தீட்சை[லே](யே)து
 பனமக்காள ஞானமோ டறிவங் கேது
 இந்தநூல் ராற்பதுந்தான சத்தாக காக
 இயம் வினேன சாஸ்திரத்தாக நிகுதான முறறே (சயக)
 சிவமயம்.

(சு.ப.)—

இந்நூல் மூவரு -த்திய காட்டலாகினை 267 (a) நம்பர் பிரதிபோன்றது.
 இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் நாற்பது செய்யுட்களும் உள்ளன.

(e) அகத்தியர்முப்பு, ஐர்பது.
 AHATTIYARMUPPŪ, AĪMBADU.

Foll. 29a—38a.

Vide R. No. 172 ante. The preparation of Muppū, supposed to be
 a useful ingredient both in medicine and alchemy, is explained herein.

Complete.

Beginning :

தாரணையோக[F] சமாதி கைகூட்டுத் தவப்பொதிகைப்
 பூரண கும்பமுனி யாசரியம் புகல்வதற்கு
 வாரண மும் மத நால்வ ரோர் வெண் மருப புலவுந்
 காரண சினமய மூல வி[நூ](நா)யகன் காப் பதவே (க)
 வெண்பா.

வானம் புவியுந் கதி ரொளியுந்
 தேனுஞ் சிந்த சிவகுருவு மிவை -தானுந்தா
 நானமறையு மாராயந்து நன்னூலா யன்பதையுந்
 கோலமுடன்[கி](சு) ஷேசனருள் கூறு. (உ)

விருத்தம்.

மயமான மூப்புவின் மார்க்கந் தன்னே

வயித்தியத்தி லாக்கியே விரித்துச் சொல்ல

செயமான கண்பதியுங் கந்தன் ருனுஞ்

சிவனோடே வுமைபார் வகியும் நி[று](ரு) வாணி

நயமாக வெப்பொழுது முன்னே நின்று

நாடியே முப்புவை நயந்து கேட்க

மயமாகச் சொல்லு[கு](கி)றே னைம்ப துக்குள்

வயித்தியரே நீர்தானும் வணங்கிக் கேளீர்.

(க)

End:

செய்யவே குருவதனை முடிக்கவே[னு](ண்டு)ஞ்

செந்தூர மானதெல்லாஞ் செய்ய வே[னு](ண்டு)ம்

நைய[ய]வே பிணிகளெல்லாந் தீர்க்க வே[னு](ண்டு)ம்

நாட்டிலே வுள்ளபேர் வணங்க வே[னு](ண்டு)

முய்யவே தியானங்க ளுரைக்க வே[ண்](ண்டு)

முறவாகப் பூசை முடை[ர]ம யறியவே[னு](ண்டு)ம்

பையவே கோபத்தை யடக்க வே[னு](ண்டு)ம்

பண்டிதரே யிந்தமுறை[ப] பகருங் காலே.

(சக)

காலான வைத்தியத்தை யு[ரு](று)தி யாகக்

கை[யி](ம்)முறைக (ட)பபாமற் கருவாய்ச் செய்தார்

பாலான மனமுடைய பி[ற](ர)ம னாவான்

பாரிலே வாழ்வதற்குக் குருவு மாவான்

சேலான குருவுடைய செல்வ னாவான்

சிந்தையிலே களங்க மற்றுர் சித்த னாவான்

நாலானம [ணி]போத்து[றை]போற்றும்)பி[ற](ர)மன் சொன்ன

நலமுடைய முனிவன் மொழி [ரை](நா) + முற்றும்.

(கூ)

சிவமயம்.

குருவ(ர)ம்கு குருவே துணை.

(த-ப.)—

இந்நூல் முவருடத்திய காட்லாக்கின 172-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது.

இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(f) அகத்தியர் சூத்திரம், நாற்பத்தெட்டு.

AHATTIYAR SŪTTIRAM, NĀRPAṬṬETṬU.

Foll. 39a—47a.

This work deals with the preparation of medicines [for curing certain diseases and with alchemy. In the beginning the author refers to his bigger works on medicine and alchemy and with their respective abridgments in 200 stanzas. Attributed to Ahattiyar.

Complete in 48 stanzas.

Beginning :

நாடியதோர் பூரணமாம் வேதாந் தத்தி[ர]
 னெனநிரு சூ[ஸ]த்திர மதைப் பாடுதற்
 காடியதோர் கணபதியுந் கந்தன் காப்பு
 அருள்பெரு[சு]குஞ் சித்தர் முதல் ரிஷிகள்காப்பு.

கூடியதோர் ஞானபரை வாலே யாலே

கூறுகிறே னகாரமுடி ஸ்ரீஹிங் காரத்தால்

பாடியதோர் பல[னா](நா)ல்கள் டொய்யாப் போக

பாலாகும்] மெ[நத]ன்மனுடை[னா]நூல் தாமே. (க)

தானான ஞானமது[ப்] பத்து[னா](நா)று

[த]தனைக்கு[ரி](அ)க்கி ய[ருனாரு](அநாறு)சார்ந்து சொன்னேன்
 தேனான வாத மது வெட்சம் காப்புச்

செப்பினே[னரெ](னிர)ண்டு காண்டத்தி[ர](ல் மாயப்பா
 பானான யிதைக் கு[ரு](அ)க்கி யிரு[னா](நா)றுஞ் சொன்னேன
 பாங்மான வயித்தியத்தி[ல்] (வி)ரண்டு [டு]வட்சம்
 கோனான வதைக்கு[ரி](அ)க்கி யிரு[னா](நா)றுஞ் சொன்னேன்
 கூ[ரி](மி)னேன் படுபாதி கூ[ரி](மி) நேனே. (உ)

* * * *

பாரப்பா யி[துனாத்து](ருநாற்று)ப் பதினா றுகுஞ்

பலனெல்லா [ம் யி](யி)கில் சூ(ட்சு)ம் பரிவாயச சொன்னேன

ஆரப்பா யிந்த[னா](நா) னாற்பத் தெட்டும்

ஆடலாம் வாதமொடு ஞானஞ் சித்தி

காரப்பா யிந்த[னா](நா)ல் வெளியி[ரப்](ம்) போட்டார்

காரணமாங் குருவருளே சரணம் போ[த்தி]ற்றி

சேரப்பா பூரணத்தின் வாசி யாலே

செகசாலங் கூடநின்ற தேவியாமே. (ச)

End :

கேளடா சீன மொன்றுதாய் பெறம்ம? சிறந்தா ரென்று

மூன்றுமொன்றாய் பொடித்துக் கொண்டு

வாளடா காட்டு வெள்ளை (யெ)ருமைப் பாலால்

மகிழ்ந் துரைத்துத் துட்டுகருப் பூசிக்கொ[ன்று](ண்டு)

கேளடா வதின் மூலம் பொதிவு செய்து

கெடியாக [னா]ர[நா](ம)ருவில் பஸ்பப[ம]மாகும்

துளடா செய்து கொண்டு சிமி[ளி](ழி)ல் வைத்துச்

சூட்டுவாயப் பிணியதனைத் தீர்க்குந் தானே. (சு)

தானென்ற (வி)லிங்க[ச்] செந் நூரஞ் சொல்வேன

தாயிரப் பெரடி வெண் கருவா லரைத்துப் பூசி

மானென்ற தேனவளகில் முலைப்பால் மேலே

மடல்துத்த மெருககம்பா லதற்கு மேலே

[னா](நா)னென்ற சா[ட்டி]ரு[ரா]ணி சூட[னரெ](னிர)ண்டு

[னா]ல[ச்](நா)ற் சீலை மண்செய்து காடை மூன்று

வேனென்ற சாதிலிங்கம் வெகு[னா](நா)ய்க் காகும்

விளம்பும் நாற்பத்தெட்டுச் சூத் திரந்தான் முற்றே. (சுஅ)

குருவே துணை.

சிவமயம்.

(த-14.)—

இது, வாயு, அரையாப்பு, மேகம், வெட்டை முதலியவற்றிற்குரியமருந்துகளையும், ரஸவாதத்திற்கு உதவியான மருந்துகளையும் கூறுவதென்று தோற்றுவித்தது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது. இப்பிரதியின் தலைப்பில் “அகத்தியர் நாயனார் திருன்டன் ? சூத்திரம்” என்று இதற்குப் பெயர் எழுதப்பெற்றுள்ளது.

(g) உரோமரிஷி சூத்திரம், இருபத்தைந்து.

URŌMARISĪ SŪTTIRAM, IRUPATTAINDU.

Size, 10½ x 1½ inches. Foll. 48a—51a

A treatise on alchemy and on the preparation of certain ingredients required for the purpose. It is attributed to Uromarisi.

Complete.

Beginning:

மஹமான சூத்திரத் திரு[று](ரு)ப்பு மார்(க)கம்

வாதத்துக் காகியாய விநித்தச சோனேன

செயமான குருநந்தியுபதே சித்தா

சிவனெடு பார்(ப்)பதியுந் திரு[று](ரு) வரணியுந்

நயமாக வெப்போதும முன்னே[ளிர்](நின்)று

நாட[ரி](றிய[ச] சூ[ஷு]த்திரத்த நயந்த[ர்]காகச

வயமாகச் சொல்லுகிறே னிருபத் தஞ்சில்

வாதிகளே [எ](யெ)ன்னுல வணங்கிக் கேள்.

(க)

கேள் ா கரியுப்பைக் கட்டத் தாளுந்

[கி](க)னேசனையுந் தேவியுடைப் பகத்தைப் போற்றி

னாடா திரிந்தலையு முலுத் தருக்கு

ஒளித்துவைத்தே னிந்நூலை கைசொடாடுத

வாளா திஷணமாங் கவந்தமொடு(?)

வளமான தக்காளி மொசுமொ சுககை

ஆனா வகையொன்று சாறுபடி கால்தா

னதி[ர்](ம்)சொல்லேன கரியுபபுக கால்தான் பாடு.

(உ)

End:

வேதையின்[ன](னு)ஞ் சொல்லு[கு]திறேன து[றுசு](ருசி)ந்

வெள்ளையுட்பட ஷாணமுடன் வீரம் பூரம்

பாதையென்ற கெந்தியோ டண்ட னிரு

பரமான சூதம்பபா வங்கத் தோடு

மேதையென்ற கருவோடே பாஸூட்டி

விதமாக வைத்திருந்தா[ல்சு](ம்) செலம தாகுங்

காதையினை விட்டரைத்துத் தரு[சு](சி)க் கப்பிக்

கொவியில் வைத்திடவே சுண்ணும் பாமே[ல்].

(உச)

59-A

ஆமப்பா யிக்குருவி[ர்]ம் சூதங் கட்டும்

அரனனை நந்தீச ருபதே சித்தாரா
நாமப்பா சொல்லி விட்டோஞ் சொருபா னந்தர்

ந[ந்](ன்)ருன ஸூலிததான் சுருக்க மப்பா

காமப்பா லிரைத்(த)தனை யடுக்க வேண்டாங்

கை(ம்)முனை[ர](ம)கள் காட்டாதே கருச்சொல் லாதே

ஆமப்பா முன்சாபம் வந்து தீரும்

அருள்பெருகுஞ் சூத்திரந்தா னிருபத் தஞ்சே[ல்].

(உரு)

அஞ்சான நங்கிருந வாசான் ருனும்

அருளின ரென்மகனே ரோமரிஷயென்று

கஞ்சமலர்(த்) திருப்பயனே சொருபா னந்தர்

கடாட்சித்தா ரென்றனுக்கி யானுஞ் சொன்னேன்

வஞ்சமாய்த் திரியாதே குருவை விட்டு

வானெனற பொறிவந்து நீ[ரி](றி)ப் போவாய்

தஞ்சமென வந்தடைந்து சரணம்போதத்

தயவுசெய்வார் சூத்தி[ம](ர)ந்தான் முடிவு முற்றே[ல்].

[உரு-ல்] ரு[ர](ரா)மரிஷநாய[நா](ன)ரருளிச்செய்த சூத்திரம்
உரு-முற்றிற்று.

(த-ப.)—

இந்நூல், கரியுப்புக்கட்டு, கெந்தகமெழுகு, கெந்தகச்செந்தூரம், தாமி
ரச்செந்தூரம், பூநீர்வழலை முதலியவற்றைச்செய்யும் வகையைக்கூறுவது.
உரோமரிஷி இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது இந்தப்பிரதியில் இது முற்
றும் இருக்கிறது.

இந்நூல் பூர்த்தியானதன் பின்பு, நான்கு வடுகளில் வைத்தியக குறிப்பு
கள் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

(h) அகத்தியர் வழலை முப்பது.

AHATTIYAR VALALAI MUPPADU.

Foll. 59a—64a.

Same work as that described under R. No. 175(h) ante.

Complete.

Colophon :

அகத்தீச நாயனாருளிய வழலை கைப்பாக முப்பது. முத்துவையாபுரி
கையாலெழுதி திறைவேறியது, முற[றி](று)ம். இராட்சச வருஷம்.

(த-ப.)—

இந்நூல், மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 175(h) நம்பர் பிடி திட்டோன்றது. இ
ந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

இந்த வின் பின்பு, “அகத்தியசுவாமிகள் அருளிச்செய்த பின், என்
பது” என்னும் தலைப்பெயருடன் “ஆடுவானவழலை,” “கல்லென்றால் வெள்
ளே” என்னும் செய்யுட்களிரண்டும் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

(i) அகத்தியர் கலைஞானச் சுருக்கம், பன்னிரண்டு.

AHATTIYAR KALAIÑĀNAC CURUKKAM, PANNIRANDU.

Foll. 65a--68b.

This work appears to deal with alchemy. The preliminary attainments required of a person for successfully practising alchemy are stated in the last stanza. It is attributed to Ahattiyar. Vide R. No. 175(b) ante.

Complete.

Beginning :

தாயான வுன்மனையான் பாதம் போற்றிச்
சா[வ்வு]த்திரமோ ராயி[ற](ச)த்தி[ற்னு](ரு)(அ)றுக்குள்
தோயாத கருவொன்று மில்லை யில்லை
சொல்லடக்க மாயுரைத்தேன் வழலை யொன்று
காயாகு மதைக்கு[ரி](அ)க்கி னூறு சொன்னேன்
கனிபோல வின னுரான் பனி[டு]ரண்டுக்குள்
வாயாரச் சொல்லுகி[டு](ற)ன் வகார மார்க்க
மதியிரவி யண்டபிண்ட வழலை கேளே. (க)

வளமையுள்ள அண்டமென்றால் முட்டை யல்ல
மானிடர்கள் மண்டையல்ல வாச மல்ல
இளையான டே[று](ரா)மமல்ல [க்]கண்ணீ ரல்ல
ஈசன் விந்து சூதமென்ற ரதுவு மல்ல
தனையான மூலிகையுந் தானு மல்ல
சமாத[ி](னி)(தி)லை யூணுப்புத் தானு மல்ல
கு[ள்](மு)ம்பாத சக்கிவத்தின சாறு மல்ல
கொடியதொரு சன்னும்புக் கூட்டந் தள்ளே. (உ)

End :

தானென்ற அண்டபிண்டக கருவைச் செயயத் (ம்)
தவம்பே[னு](ண்டு)ஞ் சிவம்பே[னு](ண்டு)த் தானம்பே[னு](ண்டு)ண்
வானென்ற அக்கினி முகப்பைக் காண
மதிவே[னு](ண்டு)ம் விதிவே[னு](ண்டு)ம் வாசம்பே[னு](ண்டு)ம்
நானென்ற ஆ[னு](ண்)வத்தை யொடுக்க வே[னு](ண்டு)ம்
தலமான சிவயோக நாட வே[னு](ண்டு)ம்
தேனென்ற சற்குருவைப் பார்க்க வே[னு](ண்டு)ஞ்
சித்தியும் பன்னிரண்டு சிறக்கமுற்றே. (கஉ)

Colophon :

முற்றிற்று. முற்றும்.

திருச்சி[த்த](ற்ற)ம்பலம்.

ஐ.வயாடிரி அகத்தியர் பன்னிரண்டு [நெ](றி)மவேறினது. முற்றும்
(கு-ப.)--

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 175(b) நம்பர் பிரதிபோன்றது. அகத்தியர் இயற்ப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. 'அகத்தீசர் குளிகை' யென்று இதன் தலைப்பில் இதற்குப் பெயர் எழுதப்பெற்றிருக்கிறது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(j) டமரானந்தர் சூத்திரம், பதினாறு.
DAMARANANDAR SŪTTIRAM, PADINĀRU.

Foll. 67a—70a.

A work in 16 stanzas on alchemy. It is attributed to Damarānandar, who says in the last stanza that he received instruction from Viśvakarma. The author refers to his work in 100 stanzas.

Complete.

Beginning :

ஆனந்த நிற்குணத்தி னருளே காப்பு

அடியேனே யாண்ட [ன](ற)ந்தி பாதங் காப்பு

தானந்த சனகாதி ரிஷிக[ள்க](ட்) கெல்லாம்

தாசனென்றே பேறுபெற்றேன் டமரா னந்தன்

மோனந்தப் பி[ம](ர)மவனு சந்தா னத்திங்

மோ[ஷ](ட்)ச தத் துவஞான நிஷ[ட்]டை செய்தே னய்யா

ஞான(ன)ந்தம் பேசி(ன)வத்தே னெழுநூ[த்த](ற்ற)ஞ்சில்

நலமான வாதவித்தை நவிலு வோமே.

(க)

நவிலுவேன் ஞ[ஸ்]த்திரமோ பதினா றுக்குள்

[ன](ற)தர்[க்]கள் மறைத்துவைத்த [னி](றி)யாய மெல்லாம்

புவியிலுள்ளோர்க் கறியாம[ல்ச](ற்ற) சித்தர் கூடிப்

பூவழலை யென்று சொன்ன முட்ட கத்தைச

செவி[கு](கொ)டுத்துக் கேளுங்கோ ளிந்த(ச)சேதி

தெருவில் வந்தா லுங்கள் தலை தெரித்துப் போகும்

தவிழடித்தப் பேசாதே ரகசிய மப்பா

சவுக்கார மானதென்ற[ல்]ற்ற நணலாம் விண்ணே.

(உ)

End :

(எ)ண்ணவே யானுரைக்குஞ் சவுக்கா ரத்துக்

கேணியல்லோ சாரமொடு தரு[சுடு](சி)ரண்டுஞ்

சொன்னபடி கே[ள்](ட்)குமடா வீரம் பூரந்

தொட்டாடச் சகலசித்தஞ் சூதஞ் செய்யும்

விண்ண மில்லா தித[னா]லே யண்டங்கூட

மேலேறி(ப்)ப(ர)[ம்](ர்க்க)லாம் விசால மெல்லாந்

தன்னையன்றிப் ப[ம்](ர)மதிவே வேறே யில்லை

சவுக்காரந் தானரிந்து சார்ந்த வர்க்கே.

(கக)

சார்ந்தபதஞ் சவி'வியாக்கி[ம்](ர) மருக்குத்

தனதான பின்னே களில்யா னெருத்தன்

வித்தையெல்லாந் கண்டுகொண்டேன்வடமே[ம்](ரு)தன்னில்

விசுவக[ம்](ர்)மா யெனக் குப தேசஞ் செயதார்

சித்துவினா யாடுதற்குக் கிரந்தம் நூறுஞ்

செப்பினேன் சிலநூலைத் தெளிந்து பாரு

அத்துவித மான பதி னூறுக்குள்ளே

அருளினேன் டமரானந்த னடக்க முற்றே.

(க௭)

முற்றும், திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-ப.)--

இந்நூல், ரஸவாத விஷயமானது. டமரானந்தரென்பவர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(k) உரோமரிஷி நாயனார் சூத்திரம், ஜம்பது.
URŌMARISHI NAYANAR SŪTTIRAM, AIMBADU.

Foll. 71a—79b.

Same work as those described under R Nos. 208(b) and 258(d) *ante*.]

It is attributed to Rōmariṣi.

Complete.

End:

(உ)தே[ரு](ரா)மரிஷி அன்பது முற்று[ங்](ம்).

[யி](இ)து [யெ](எ)ழுதினது வையாபுரி. [எழுதினது] தி(இ)றவேறினது. முற்றும்.

(கு-ப.)—

இந்நூல், மூவருடத்திய காடலாகவின் 208(b), 258(d) இவ்விரு சம்பர் பிரதிகளையும் போன்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

இதன்பின் வெறேறெடொன்றுள்ளது.

(l) உரோமரிஷி சூத்திரம், பதினாறு.
URŌMARISHI SŪTTIRAM, PADINĀRU.

Foll. 81a—84b.

On the preparation of certain ingredients such as Muppu, etc., required for alchemy. The work is attributed to Urōmariṣi.

Complete in 16 stanzas.

Beginning:

மூல(ர)தா[ம](ர)ப் பொருளின் முத்தி காப்பு
முத்திக்கு வித்தான முதலே காப்பு
மேலா தா[ம](ர)த்தில் வளரா யிதுரிதம் வேண்டிக் கொண்
(டை)[னனூ](ந்)நூறு வெளியா[யி](ய்ச)சொன்னேன்
(எ)லாமற்பு[பு]தைத்தாரே யிந்தநூலே
யி[ம](ர)ண்டான வைம்பதுக்கு எரிசைந்து சொன்னேன்
பாலான நூறிலே சிங்கிவித்தை
பாடினேன் வயித்தியமும் வாதந் தானே. (6)

வாதமென்ற சொல்லெல்லா முப்(பூ)வினாலே
மா[னி](ந்)லத்தோ[ம்](ந்) காணாமல் மயங்கிப் போன[ம்](ந்)
போதமென்ற சொல்லெல்லாம் யோகத் தாலே
போக்கறியான் சொல்லுகிற புதுமை யாச்சு
வேதமென்ற சொல்லெல்லா (ம)காரத் தாலே
வெகுசொடி சத்தமெல்லாம் விள்ள வாச்சே
கோதமென்ற சொல்லெல்லா மவுனத் தாலே
கூ[ம்](ந்)ந்து தள்ளிப் பதினாறுங் கூறு வேனே. (2)

* * * *

விதியிருந்தால் மதியுமுண்டு விதியில்லா விடடால்
வேண்டியென்ன வேண்டாம விருந்தா லென்ன
திதியிருந்தால் வருவார்கள் வந்த பேரை
[னி](ந்)வென்று சொல்வானே (னி)ற்கப் பண்ணுஞ்
சதிரில்வந்த கூத்தாடி யாடி னாலுந்
தாயைவிட்ட சிலம்புமுண்டோ ச[ன்னி](ந்)யா சிக்கு(க்)
கெதியிருந்தா லெவ்விதமும் வந்துகூடும்
கீழிருக்கு [ம்யி](மீ)சனுப்பு(க்)கிடைக்கும் பாரே. (கஉ)

* * * *

End:

கருவான ஆக்கினியைத் தண்ணீர் கொல்லுங்
கலக்கமில்லா(த்)தண்ணீர்[ர்](ரை)வண்ணீர்கொல்லுங்?
குருவாகு மிவையிரண்டுஞ் சத்த கெங்கை
கூர்மையிலே பட்டக்கா[ல்க](ந்) குணம் தாகும்
அருளாகும் பொருளாகு[ம்]மந்த வஸ்து
ஆதியிலே யஞ்சுறுப்பு மமர்ந்த வித்து
மருவாகும் பிஞ்சாகுங் காயு மாகு
மாம்பழமென் றெண்ணுதே மணிபூ ரத்தே (கடு)

மணிபூ[ற](ர) வீரமல்லோ கார சார
 மன்னவனு(ந்) தேவியுமாய் மகி[ள்](மு)ந்த வீடு
 கெணியான உளமறிந்த பெரியோர்க்கீசன்
 [கி](க)ணேசனுடைப்பட்டணத்திற் [க]க்கடியா மென்றே
 பணியா[ற](ர)மோவுனக்குச் சிலு சிலுப்போ
 பசியமா பசியமாந்தாம் [ப்]பால்கறக்கும் பலித் திடாதோ
 வணிக[ற](ர)ல்லோ [கி](த)ராசமுனை கண்டா[ப்](ம்) போலே
 மக்களே பதினாறும் வன்னிமுற்றே. (கசு)

Colophon :

நளவூடு மாகழிமீர் எவ சுக்கிரவா[ற](ர)ம் உத்[திம](தர)நட்
 [தே]சத்திரத்தில் [யெ](எ)ழுதி நிறைந்தது முற்றிற்று.

(த-ப.)—

இது, ரஸவாதத்திற்கு உபயோகமான முப்பது முதலியவற்றைச் செய்யும்
 வகையைக்கூறுவது. உரோமரிஷி இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்
 தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(m) உரோமரிஷி சுருக்கம், பதினாறு.

URŌMARISHI ŚURUKKAM, PADINĀRU.

Foll. 85a—88a.

Same work as that described under R. No. 175(a) *ante*. It is
 attributed to Urōmarishi.

Complete.

Colophon :

நளவூடு மாகிமீர் புதவாரம் அனுஷ நட்[தே]சத்திரத்தில்[யெ](எ)ழுதி
 நிறைந்தது. முற்றிற்று.

(த-ப.)—

இது, மூவருடத்திய காடலாக்கின் 175(a) நம்பா பிரதிபோன்றது. இந்தப்
 பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(n) அகத்தியர் கருக்கிடைச் சூத்திரம், பன்னிரண்டு.

AHATTIYAR KARUKKIDAIC CŪTTIRAM, PANNIRANḌU.

Foll. 89a—90b.

This work in 12 stanzas deals with alchemy. *Vide* R. No. 150 (b)
ante. The work seems to be known also as Subrahmanyar Saṁjivi.

Complete.

Beginning :

ஶோபெருகும் வேதாந்தத் துளமுலத்தின
 செயலறிந்து மனமடங்குந் துரிய வீட்டில
 ஶோபெருகு மகாரமறிந் துண்டு வாசி
 நேரறிந்து நினை[று](ர)செலுத்தி முனையி லேற்ப
 போபெருகுங் கேசரியைக் கண்டு போற்றி(ப)
 பேசாமற் சித்தறிந்த பெரியோரா பாதம்
 ஶோபெருகும் நெஞ்சிலவைத்துத் தொழுது போற்றி
 திச்சயமாயசு சொல்லுகிறே (னு)படைத் தானே (க)
 தானென்ற யனறிந்து பெரியோர சொன்ன
 சா[ஸ]த்திரத்தில புதைத்தகரு முப்பூ வைப்பா
 ஶ்வேனன்ற வுப்பறியாதல வாத் சித்தி
 உத்தமனே காய்சித்தி குளிரை சித்தி
 தேனென்ற ஆஞ்ச[ண](மா)ம மறைப்பு வித்தை
 செக[ச]சால பறுபத் தநா[று](னகு)ஞ்சித்தி
 கானென்ற சிரு[ஸ](ட)டிசித்தி சங்கரா மநகான
 கை(ம)முழையாய முத்தொ[ளி](ழி)லுஞ் சித்தி யாமே. (உ)

End :

ன[ள](ழ)ான பிறப்புத் தா ன[தத](ற்ற) தேது
 யே[ளு](ழ)சடடை[க]குத் தியானத்தாலே
 பா[ள](ழா)ன தலவவப்பா பரத்தி னுப்பு(ப)
 பணவிடைதா னனுபானத் தேனிற கொள்ள
 நாளான வருடமொன்றிற் றேகம் பொன்னும
 நடுபுருவந் திறக்கும் (து)வாசி யேறுங்
 கோளான தலவவப்பா சடடை போருங்
 கூப்பிட்டா (லு)னமனைத்தாய வாவென பானே (யக)
 வாவென்பாள வாசியென்ற குதிரை மேலே
 வங்குசிங்கு லகாமபூட்டி
 * * * * *
 மாவென்பாள துரியமணி பூரத் துளளே
 வந்தமந்த நாத்தத்தி மெளன மூலம்
 ஶ்வென்பா ஶ்காரத்தி னெளியைப் பாரு
 உத்தித்தொ[டி](டு)ங்குப டன்னிரண்டு மொன்றாய முற்றே. (யஉ)

(கு-ப) —

இந்நூல், மூவருட்கதிப் காடலாக ௧௭ 150 (b) நம்பரில் வருதுள்ளதே.
 ‘சுப்பிரமணியா சஞ்சிவி பண்ணிரண்டு’ என்பதும் இதற்குப் பெயரென்று
 தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(௦) கூர்மாநந்தர் சூத்திரம், ஐம்பத்தொன்று.
 KŪRMANANDAR SŪTIRAM, AIMBATTONRU.
 Foll. 91a—100b.

This work purports to deal in 50 stanzas with alchemy and the process of mixing the ingredients required for it and with the Yōga and philosophic wisdom of the Siddhas. It is attributed to Kūrmānandar.

Complete.

beginning :

திருத்தமதி முகத்தாளென னுயரா பாதஞ்
 சிந்தையுறு யானைமுகன பாதம் போற்றிப்
 பொருந்துகின்ற சனகாதி ரிஷிகள் பாதம்
 போற்றிசெய்து காலாங்கு பாதம் போற்றி
 அருந்தவன் செய [டு]தட்சிணசின் மாமா, தேவா
 அடிதொழுது சூ[ஸ]த்திரமொ ரனபககு
 மருந்தினால் வாதமொடு யோக[ம]னானம்
 வகையாகச சொல்லுக[டு] (ம)ன மனது தா[டு]ன. (க)

மனதுசெய மாணககால் வருமே நானம்
 வாதமென்ன யோகமென்ன (வி)ரண்டு மெய்துந்
 தனதுபண்ணிக் கொள்ளலாஞ் சித்தர் தம்மை
 சகலசித்துங் கைவசமாய்த் தானே கூடுந்
 தினையளவாய்க் களபமறிந் அண்ண வே[ணு] (ண்டு)ந
 தேகசித்தி யாவதற்குத் தி[ர] (ம)மை யுண்டாங்
 கனமுள்ள சித்தருக (கெ)யதுமி[ன் னு] (ந்நூ)ல்
 கனமான யோகதி[ஸ] (டு)டை காட்டுமேனே. (உ)

End :

ஆச்சப்பா சுண்ணாம்புக கேட்டி லொன்று
 அணைத்திடவே சாரத்தை(ப) பீங்கா னுகுள்
 நீச்சப்பா சலமாகு மந்த நீரில்
 நிசமான பூரமொடு வீராஞ் சே[த்] (ர)த்து
 தோச்சப்பா சரக்குகளை ரவியி[ல்] (ம்)காட்ட
 துடியடங்கிக் கட்டிப்போம் சுண்ணாம்பாகு
 மேச்சப்பா போகாது துரி[சு] (சி)சுண்ணம்
 (இ)ரதமென்ற ரசகுளிகை யித்குள் ளாச்சே. (ரு)

உள்ளபடி சொல்லவிட்டே னந்த[னு] (நூ)வில்
 உத்தமனோ துரி[சு] (சி) வெள்ளையாகு மாறும்
 வெள்ளையென்ற சுண்ணத்தால் ரசத்தை நீ[க] (தி) (ம்)றி
 மேலான பரித கடவுல் பூசிப் பாரு
 கள்ளயில்லாச் சொணமது சுண்ணாம்பாச்சு
 கதிரான தாயிரத்தி[ல்க்கு] (ம்)கொடுக்கச் சுன்னம்
 பிள்ளைகளே யிதை(யெ)டுத்து வெள்ளிக கீய
 ப[லோ] (ஸு)ழப்பதற்கு வழியுண்டாம் டேசி முற்றே. (ருக)

olophon :

கூர்மானந்தர் ரூயக-ம் முற்றிற்று.

(சு-ப.)—

இந்நூல், யோகம், ரஸவாதம் ஆகிய இவ் இரண்டையும் கூறுவதென்று தெரிகிறது. கூர்மானந்தர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(p) அகத்தியர் முப்பு, பதினாறு.

AHATTIYAR MUPPŪ, PADINĀRU.

Foll. 101a—104a.

Same work as that described under R. No. 168(e) *ante*. This work is also known as Ahattiyar Sūttiram Padināru.

Complete.

(சு-ப.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 168(e) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது. ‘அகத்தியர் சூத்திரம் பதினாறு’ என்றும் இதற்குப் பெயர் உண்டு.

(q) அகத்தியர் புஷ்பமாலிகை, ஐம்பத்தொன்று.

AHATTIYAR PUṢPAMĀLIKAI, AIMBATTONRU.

Foll. 105a—115a.

On the preparation of ingredients known as Muppū, etc., considered useful for alchemy. The Yōga of the Siddhas is also referred to as being inseparably connected with alchemy. The work is said to have been taught by Agastiyar to Pulastiyar.

Complete.

Beginning :

ஆதியென்ற அண்டமெல்லாம் படைத்தகாமி

ஆனந்த போதமதாய் நின்ற ஞபி

சோதி யென்ற நாதவிந்து மௌன மாசிச்

சொல்லடங்காப் பொருளாகிச் சூட்சும மாண

வேதிபரா சத்தி மனோன் ம[ணி](னி)யின் பாதம்

விளங்கியறி வாற்பூசி மௌன:[மொ](மு)ற்று

மேகினியிற் கும்பமுனி (யெ)ன்ற பேரு

மெய்ஞ்ஞானச் சரவணையைப் போற்றி னேனே.

(க)

போற்றியே யடிதொழுது நின்றேன் யானும்

பூரணமாய் வழிவதனை(ப்) பொசித்தார் சித்தர்

எற்றிவிடு முகாந்தவரை யென்ன சொல்வேன்

எமமென்று லெவ்வகையு மிதுக்கொவ் வாது

தோத்திரத்தால் முடியாத பூவழலைக் குருவுந்
 தேர்ந்தவினை யக[ண்டு](ன்று) விடுந் துரிய மேற்றூஞ்
 சாத்திரங்கள் வேதமொடு சகல நூல்கள
 சாற்று மிந்தப் பூரணத்தைப் பூசிப்பாயே. (உ)

End :

கண்டுகொளவா யுலகத்தில் முப்பூ வென்ற
 கருச்சொன்னே னு[ந்த](னற) னுக்காய்க் கண்பொ[று](ரு)
 விண்டுகொள்ள மவுனத்தி னின்ற கொண்டு
 வினங்கவே மந்திரங்கள் செபித்தால் மைந்தா
 சென்றுமே ய[ஷ்ட்டக[ற்](ர்)ம மெல்லாஞ் சித்தி
 செப்பு(கி)தேன் புலத்தியனே செம்மையாகக்
 கண்டுகொண்டு மே[ல்]னோக்கி(ப) பி[ற்](ர)காசங் கொண்டு
 கனிந்து நி[ன்](னை) வோடுதுபார் சஞ்சீவியு மாமே. (ரும)
 சஞ்சீவியின் மா[ற்](ர்க்க) மப்பா சொல்லி விட்டேன
 சற்குருவின் கி[று](ரு)பையினால் [ச]சாற்றி நேன் யான்
 சிரஞ்சீவி யாயி[று](ரு)ப்பாய் புட்பமாலை
 சீக்கிரத்தில் சி[ற்](றி)த்தியுண்டாஞ் செய்வைமே[ற்](ற்ற)த்த
 தருளுசீவ னாயுகமா யுகாந்த மட்டுந்
 தற்ப[ரு](ன)ராந்நகி யரு ளாவெய்தும்
 பெருஞ்சீவி வழலையுடை மா[ற்](ர்க்க)ஞ் சொன்னேன்
 வகாந்த மவுன விந்து விளங்க முற்றே. (ருக)

Colophon :

நள ஹஸ வைகாசிமீ யசுவ சோமவா[ற்](ர)ம் [ரோ](ரா)சுணி நடடுசத்
 தி[ற்](ர)த்தில் சம்பூ[ற்](ர)ணம்.
புட்பமாலிகை முற்றிற்று. தீர்த்திவாழ்க.

(த-ப.)—

இந்தூல், ரஸவாதஞ் செய்தற்கு உபயோகமாகிய முப்பூ இன்னதெனவும்
 யோகஞ்செய்யவேண்டிய வகை இன்னதெனவும் கூறுவதெனத் தோற்று
 கிறது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில்
 இது முற்றும் உள்ளது.

இதன் பின்னர், சோதிடவிஷயமான பாடல்கள் எழுதப்பெற்ற ஏடுகள்
 இரண்டுள்ளன.

R. No. 268.

Palm-leaf. 15½ × 1½ inches. Foll. 262. Lines, 5—9 in a page. Tamil.
 Fair.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅṅār of
 Mysore.

(a) சட்டைமுனி சூத்திரம், இருநூறு.

ŚATTAIMUNI SŪTTIRAM, IRUNŪRU.

Foll. 1a—35b:

This work deals with medicine, alchemy and the Yōga and the philosophy of the Siddhas. The work is attributed to Śaṭṭaimuni, who refers in the beginning to his other works, viz., Śaṭṭaimunivādam in 1,200 stanzas, Śaṭṭaimunikanṭu in 1,200 stanza* (described under R. No. 252), Śaṭṭaimunikāppam in 100 stanzas (*vide* R. No. 145(c) *ante*), and Śaṭṭaimuniṇṇam in 200 stanzas.

Complete in 200 stanzas.

Beginning :

சூத்திர மோதமுன்னே சொல்லு(கி)தேன் [கி](க)ணேசனகாப்பு
சா[ஸ்]த்திரம் நிறைந்துபொங்கி(ச) சு[ரூ](ரா)சர மெங்குந் தானுய(த்)
தோத்திரப் பொருளுந் தானுய(ச) சொல்ல[த்து](ற்று) மனமு ம[த்து]
போ[த்து](ற்று)தப் புறம்பு னானே பூ[ற](ர)ணங் காப்புத் தானே. [(ற்று)ப்

நன்று க

குருவான பூ[ற](ர)ணமே சின்மயமே அயயா

சுவட்டிலுள்ள சித்த ரெல்லாங் கூடிக் கொண்டு

தருவான வெண் ணூலில் தீட்சை மா[ற்](ர்க)கஞ்

சாதகமா யிரு[னா](நா)றுங் கிழித்தா ரையா

உருவாக வாதத்தில் பத[து](னா)று

உறவான திகண்டிலே பணனி[டு]ரண்டு [னா](நா)று

கருவான கற்பத்தி லொன்றே [னா](நா)று

னகவிட்ட ஞானத்தி லிரண்டு [னா](நா)றே.

(க)

End:

சுண்ணமென்ற சாரத்தில் வீரஞ் ினஞ்

சுகமாகப் புழுதிட்ட(ப்) பூரம் போட்டு

வன்னமென்ற குருவண் டெழுங் கூட்டி

மயங்காதே காம[னி](நீ)ர் விட்டு ஆட்டி

கன்ன மென்ற கோலான துரிசுக் கப்பி

காட்டா(து) ரவிகுள்ளே கடிய சுண்ணம்

பன்னமென்ற துருசியுடைப பெருமை சொல்லப்

பார(ப)பதியும் முன்பினனாய்(ப்) பார்த்திட்டானே.

(ளகக)

(.),

தானான சூத்திரத்தை யெழுதி மககாள்

சாதகமாய மயக்கத்தே வைத்துக்கொண்டு

வானான கேசரத்தி லாடும்போது

வா[ற்](ர்த்)தை வந்தா[ந்தா]ல் சாதகிரமுஞ் சூத்திரமும்பேச

கோனான சின்மயத்தின பிள்ளை [னா](நா)ங்கன

சூந்யேது கைவாச ழுமாத்தி வ[ற்](ர்க)கய்

வேனான சூத்திரந்தா ன[ற்](ரு)நா(ரு) தெற்ன்று

வேதாந்தக கருணையினால் விளங்கி முத்தே.

(உா)

Colophon :

சட்டைமுனியார் அருளிச்செய்த சூத்திரம் [யிற்று] (இருநா)று
[யெ](எ)ழுதி முற்றிற்று. கிருஷ்ணன்.

(த-ப.)—

இந்நூல் வைத்தியத்தையும் ரஸவாதத்தையும் போகத்தையும் கூறுவது. சட்டைமுனியார் இவ்விதமாகச் சொல்லப்படுகிறது. (இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது. பத்தாவது எண்ணுள்ள வடிக் கியாக ஒடித்தள்ளது.

இதன்பின் வெற்றேடொனனுள்ளது.

(b). தட்சிணாமூர்த்தி பரிபாஷை, ஐந்நூறு.

DAKṢIṆĀMŪRTTI PARIBHĀṢAI, AINNŪRU.

× 1½ inches. Foll. 37a—78b.

the preparation of the different kinds of ingredients useful for alchemy. Reference is also made to 21 extraordinary attainments of the Adhas.

contains kāndas 1 and 2 complete.

anning:

இந்நூலேதயத்தின் பரஞ்சட நலகுக கல்லாஞ்

புத[ம](ர)மென வுதித்த ஞான தெய்வ[ன](நா) யகன்றாள் போற்றி

புரமென வகார யோசு மறைப்புநூல் பாஸ[ச](ஷ) மெல்லாங்

புறமுனி தமிழாற்செய்ய குமரனைக் கரன் முன் காப்பீப.

(க)

(.)

படிக்குமி(ந்நூ)லுக் கொப்பு பராபர மொனறே யல்லால்

மடத்தினி லுள்ள சித்த[ம்](ர) வாதநா லிதர்(டு)காவவாறு

குடத்தினி[ல்] தி[ம்](ந்) பமெனனக் கூறினார் சித்த[ம்](ர)பாஸ[ச](ஷ)

திடத்தபொன மேருமேலே தீபமா யிந்த [னா](நா)லே.

(ச)

(.)

புக[ம](ர)முதல்காண்டந் தன்னில் பூட்டினேன வ[ள](மு)னே நாமஞ்

செகமுயி[ல்] (ரு)ப்பின தீட்சை செலத்தின பேர் சொல்லி[வய்](வை)த்தேன்

இகமதில் மூடஞான ம[த்](ந்)ருநினை வெளிய தாககும்

பகலவ னுகுமிந்தப் பாஸ[ச](ஷ)நூ[ல்](ந்) பயன்பெற் றோர்க்கே.

(ங)

End :

இருக்கலா மே மனைய[ம்]மே(மே)வல் செய்திவ்

வலகும் யெவ[ந்]ரும்போற்ற

பெருக்கலாங் கை[யி]லையினி [யி](லீ)சன் பாதம்

பெ[த்](ந்)த[ம்](ந்)லாஞ் சித்தருடன் பேசலாகும்

[கி](தி)றுகலா[ஞ்] மாயிரத்தெட் டண்டங் கூட

நிமிஷத்திற் சுத் - வந்து நிலைகக லாம்பா[ம்](ர)

முறுக்கெ[ல்]லா மீசனுப்பு முறுக்கே யல்லால்

மு[த்](ந்)த[ம்](ந்)து ம[த்](ந்)த[ம்](ந்) வப்பு முடியா வாறே.

(சு)

வாரூன யிக்காண்ட [ம் ரெ](மிர)ண்டக் குள்ளே
 வழலைக்குஞ் செய்யுகின்ற மா[ம்](ரக்)கஞ்சொன்னேன்
 கூறான மூன்றிலே கம்பு மூலம்
 குணமான யிடைபஞ்சி க[ம்](ர)ணஞ் சொல்லுந்
 தூறான நாலினிலே யோகஞ் சொல்வேன்
 சுத்தவுப் பெடுக்கு(ம்)வகை யஞ்சி[வ்ச்](ம்) சொன்னேன்
 சேறான வுப்பெடுக்கும் வகையைப் பாரு
 தெளிவான [டு](யி)ரண்டாங் காண்டம் சிவனால் முற்றே. (கடு)

சிவமயம்.

[தெவு](தட்சி)ணமூ[ம்](ரத்)கி சுவாமிகள் பாதாரவிந்தமே துணை.
 பாலாம்பிகை திவ்விய ஸ்ரீபாதாரவிந்தமே கெதியுண்டாகவும்.
 குருபாதமே துணையுண்டாகவும்.

(த-ப.)—

இந்தூல், சித்தி இருபத்தொன்றையும், ரஸவாதத்தில் தழைகளாசாறு,
 உப்பு சவுக்காரவைப்பு, வழலைமுறை, சவுக்காரச்சண்ணம், கிளிஞ்சி,
 ணம், அட்சய சண்ணம், வெடியுப்புத் திராவகம் முதலியவற்றையும்
 மாகக் கூறுவது. இதை இயற்றியவர் இன்னொருவரே தெரியவில்லை
 பிரதியில் முதல் இரண்டு காண்டங்களை (பூர்த்தியாக) உள்ளன.

(c) தட்சிணமூர்த்தி வழலை, முப்பது.
 DAKṢIṆĀMŪRTTI VALALAI, MUPPADU.

Foll. 79a—84b.

Same work as that described under R. No. 287(c) *ante*.

Complete.

(த-ப.)—

இந்தூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 267 (c) நம்பர் பிரதி போன்றது.
 இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(d) அகத்தியர் கலைஞானம்.
 AHATTIYAR KALAIĪĀNAM.

Size, 14½ x 1¼ inches. Foll. 185a—86b.

Same work as that described under R. No. 182(a) *ante*.

Incomplete.

(த-ப.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 182 (a) நம்பர் பிரதிபோன்றதே. இந்
 தப் பிரதியில் இந்தூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

(e) அகத்தியர்பரிபாஷை, அஞ்சாங்காண்டம்.

AHATTIYARPARIBHĀṢAI, AṆCĀṆKĀṆḌAM.

Foll. 87a—103b.

Same as the fifth Kāṇḍa referred to in R. No. 265(b) *ante*.

Complete.

Colophon :

[௨]த[ஷச](ட்)சிணம[ம்]ர்த்தி பிள்ளை முத்துச்சாமி இருதி எழுதியது.

(கு-ப.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 265(b) நம்பர் பிரதியின் இறுதியிலுள்ள ஐந்தாங்காண்டம் போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

(f) போகர், நாலாங்காண்டம்.

BHŌGAR, NĀLĀṆKĀṆḌAM.

Foll. 104a—161b.

... treatise on alchemy. It treats about the purification of the baser metals, such as iron, copper, brass, bell-metal, etc., and is attributed to ... ar.

... complete.

... nning :

நவக்காண்டம் பாடுதற் கைங்கரன் காப்பாகும்

நந்தியென்ற பாட்டர்குரு பாதம் போற்றி

முடிக்காண்டம் பாட்டாதிரு மூல[னா](நா)யர்

[மொ]மு ாரியாம் பதந்தனக்கு(த்) [௨]தண்டம் பண்ணி

தெக்கண்ட சிறுபாட்டா சிவயோக முனிதான்

திருவடிக[ள்] ரொ[ன்] (எரி)ண்டெடு[ந்த](ன்ற)ன் சிவசில்வைத்து

படுக்கண்ட பதஞ்சலியார் வியாக்கிரமர் பாதம்

பணிந்திட்டு[ன்](ட)ன் மூவரு[க்]கால் போற்றி யாமே. (க)

* * * *

நவலோக[க்] கருக்கண்டா[ல்] வேம மாச்ச [ன்றால்]

[னா]தா[ன்] (நா)ன[ா]னா[ம்] யே[மே]ல் வெளியாய்ச் சொன்னே[ன்] னெ

தவலோக சாத்நிரந்தான் தாம்சொன்ன [னா](நா)லில்

தறுக்கினு[ல்] (த்) சண்டான[ர்] [னா](நா)லென் பார்கள்

அவலோக மாகாமல் வெளியாய்ச் சொன்ன [தான்]

னடங்கினு[த்] தான்பின் னழைப்பா [னயி](னி)ல்லா[வி]ட்டால்

புவினோக ராசர்கள் னகயிற் சிக்கிப்

பூருபட்டுப் போய்விடுவார் புகன்றிட் டேனே. (எ)

End :

எடுத்துமே தருசியைத்தா னகல்[வ]வித் திட்டு

இடைக்கிடைக்[்கி]கு(ச்) சூதம்விட் டியல்பாய்த் தானும்

அடுத்தமே அ[ரு](று)சாம மரைத்து மைபோ[லு]ல்
 அ[தி](த)ன் பின்பு[ச] சவ்வீர மரைக்கால் [ப்]போடு
 படுத்துமே பசையென்ற கற்பு ரந்தான
 பாங்காக அரைக்காரான கூடப் போட்டு
 விடுத்துமே சாரநீர் தன்னு லாட்டி
 வில்லைகட்டி யகலிவிட்டுப் புடத்தைப் போடே. (உஅச)
 புடம்போட் டஞ்செருவி [டு]லகுவாய(த்)தானும்
 புக[ட்](ழி)சியா யாரவிட்டு எ (டு)டுத்துக் கொண்டு
 ஈடம்போடு கலவத்தி லூட்டு நன்றாயக
 கலத் தரைத்து முலைப்பாவி விருசா மந்தான
 புடம்போடு பத்தெருவில் புடத்தைப் போடு
 பாங்காக ஆரவிட்டுக் கலவத் திட்டு
 முடம்போடு முலைப்பாவி லரைத்த மைபோல்
 மீராமல் முன்போலே புடத்தைப் போடே. (உஅடு)

(கு-ப.)—

இது அயசுத்தி, தாயிரசுத்தி, தராகத்தி, பித்தனைசுத்தி, வெண்கலசுத்தி முதலியவற்றை விளக்கக் கூறும் சிறந்த ரஸவாதநூலென்று தெரிகு போகநாயனார் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் நூல் முற்றும் உள்ளது. இதில் நூற்றுப்பதினான்காவது பாட்டு எழுதி விடப்பட்டிருக்கிறது.

(g) அகத்தியர்முன்னூல், என்பது
 AHATTIYARMUNNUL, ENBADU.

Foll. 162a—180b.

On the preparation of certain medicines for curing diseases of different kinds. The author has also written a work entitled Ahattiyarpinnul, Enbadu, which work is described under R. No 192(l) ante. The work is attributed to Ahattiyar, who refers in the beginning to his bigger works in alchemy and medicine and their abridgments

(Complete.

Beginning:

அரங்கயிலை விட்டு[ன](நா)ன [டு]க(ட்சி)ணத்தில்வந்து
 அளவி[ரு](மு)ந்த கோடிசித்தா முனிரிஷிக [ன](ள்)பார்
 பரந்ததொரு பொருளைகதனி லிருக்கும் போது
 பாடினோம் வாதமொடு வயித்தி யந்தா
 னிந்தரமாய் லட்ச [ம்] [டு](மி)ரண்டு லட்சம்பாடி
 திறுத்தினபின் சூத்திரமாய்க் கு[ரு](று)ககிப் பின்பு
 சுரந்தரனோய் மருந்துவகை க[ம்](ர்)மந் தீர்க்கச
 சூட்சுமந்திர யேந்திரமும் சிவமோகூந்தானே.

(உ)

தானென்ற சாத்திரங்க ளெல்லாஞ் சொன்னேன்
தனிக் குப்பிச் செந்தூரஞ் சட்டி வைப்பும் ,
பானென்ற நீற்றினமும் புடத்தி லேந்தி
பதங் காய்ச்சல் கம்பூரந் தை[யி]லமொடு குழம்பு
கோனென்ற குளிகைநெய்யு[ங்](ஞ்) சூரணமும் பொடியுங்
குலாவுகின்ற குருவழலை கூடி[த்தா](ற் று)னாள்
தேனென்ற மருந்தெல்லாந் திறமாய்ச் சித்தி
நீர்க்கமாய்க் குருமுடிக்க வ[ரி](றி)யார் தானே.

* * * *

அரைப்படியாம் நீரையொரு சட்டிதனில் விட்டு
ஆனவசம் பரைத்(த)ந்த [னீ](நீ)ர்தனிலே கலக்கி
விரைத்த வெள் ளுள்ளி யுடைமே[வத்தோ](ற்றே)லைப் போக்கி
விழுதுபட அரைத்துமந்த சட்டிதனி[ர்க்]ம் கலக்கி
துரைக்குருவைக கா[ள்](ம்)க[ள்](மு)ஞ்சு துவளப் பொடித்திட்டுத்
தூய வடுப்பேற்றி(ச) சுருக்கிக் குளம்பானால்
வரைக்கவ[ளி]ழி குளம்பதனை வைத்து ஓ[டு](தொ)ன்றி னீயும்
வா[ள்](மு)ரம் லடிமாத சங்கைவந்த வுடன்முழுகே. (௨௭)

End:

தூலென்ற சித்தாந்தம் வேதாந்தம் முதலாய்
[னு](து)ண்ணிமையாய்ப் பாடிவைத்தோ மினிமே வில்லை
பாலென்ற தொன்றிலே பிரிந்த [ன](ந)ய்போல்
பரிந்துபார் [னு](தூ)லெல்லாம்[ப்] பவிதமாய்க் காணும்
ஆலென்ற மறந்தனிலே விழுதோடும்போ
லறிந்தறிந்து [னு](தூ)லெல்லா மாராய்ந்துபா[று](ரு)
காலென்ற கண்ணோக்கிப் பா[று]ரு சொன்னோன்
க[த்த](ற்ற)றிந்ததார்க் கெண்பதுதான் சாட்சி முற்றே. (௮)

Colophon :

அகத்தியநாயனா ரருளிச்செய்த கடைக்காண்ட மறு[னா](தூ)றுக்குச்
சூத்திரம் முற்றிற்று.

(த-ப.)—

இந்நூல் வைத்திய விஷயமானது. அகத்திபர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்
படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(h) அகத்தியர்பரிபரிஷை.

AHATTIYARPARIBHĀṢAI

Foll. 181a—222a.

Same work as that described under R. No. 265(b) ante.

Contains the third and the fourth Kāṇḍas.

(த-ப.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காடலாக்கின 265(b) நம்பரில் வந்தள்ளதே. இதில் மூன்று நான்கு ஆசிய இரண்டு காண்டங்கள் முற்றும் உள்ளன.

(i) அகத்தியர்பூரணசூத்திரம், இருநூற்றுப்பதினறு.
AHATTIYARPŪRAṆASŪTTIRAM, IRUNŪRUPPADI-
NĀRU.

Foll. 223a—258b.

Same work as that described under R. No. 177 ante.

Complete.

(த-ப.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காடலாக்கின 177-ஆம் நம்பர் பிரதிபோனதது இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

(j) சுந்தரானந்தர் சூத்திரம், இருபத்தைந்து.
SUNDARĀNANDARSŪTTIRAM, IRUPATTAINDU.

Foll. 259a—262b.

Same work as that described under R. No. 8(c) ante Attributed to Sundarānandar.

Complete.

Colophon :

சுந்தரானந்தர் சூத்திரம் [யெ](எ)ழுதி முற்றிற்று. சிவமயம். சூத்திரம் இஃது.

(த-ப.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காடலாக்கின் 8(e) நம்பர் பிரதிபோனதது. இந்நூல் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

R. No. 269.

Palm-leaf. 17½ × 1¼ inches. Foll. 21. Lines, 5 in a page. Tamil. Injured.

Presented in 1913-14 by M.R. Ry. Mallinātha Nainār of Mannargudi.

(a) லோகஸ்வரூபம்.
LŌKASVARŪPAM.

Foll. 1a—10b.

A brief geographical description of the world as known to Jains and accepted by Jainism.

Complete in 73 stanzas.

Beginning :

புரந்தரரும் பூமிமேல் மாந்தர்களு மாங்கே
நிரந்தரம்வந் திமைஞ்ச நேரின் - வரந்தருந்
வாம னடிவணங்கி மண் னு முலகிடல்பை
நாம வகை யுரைப்ப [ந](ன)ன்கு. (௧)

முடிவுடை யகலமாய்த மொன் றேழுமுழு
மிடையினை ந்கயர் கண்டேழு நீளமா
யடி யினே முக[ண்டு]ன் றுநீண் டுயரமீ யே முமாய
வடிவுடை யுலகமு வரதஞ் சூ ந்தாதே. (௨)

முழஞ்சிலை காவத மேழ் முடிந்தழி
முழஞ்சிலை காவதம் மூன்று வீழ்ந்தோர்பா
வெழுந்கிவ்வா[ர](ற) முகயரெய்தச் சென் றிடை
விழுந்தவா ரெழுந்ந்தொன் றாகு மேன்முகம். (௩)

* * * *

நன்மையும் நன்மையும் நன்மை யாவது
நன்மையிற் (நீ)மையு(ந்) தீமை நன்மையுந்
கிண்ணிய தீமையு(ந்) தீமைதீமை யெ[ண்டெ](ன்
மெ)ண்ணிய காலமேற் நிழிவை யாக்குமே. (௨௪)

End :

இந்திரர் ச[ர]மாநீகரதாய்த் திங்கள்பா ரிடதர்
கந்தபாவர் காப்பா நீகரீணர் . . . ழியரொல்கா
வந்திரா திகளிற் பத்து மரசர்கள் குரவ ரென்றி
மந்திரர் சூழ்ந் திருப்பர் காஞ்சுகி யாகி போல்வார் (௨௫)

நடுவெண்ண புடைக்கொழுப்பா மனந்தீசச் சிறகொத் தொத்தீர்
குடைமலர்த் திருந்ததேபோ விரண்டரைத் தீவே, டொத்து
கடையிலா வறிவுகாட்சி யுடையவற் குழுமி [னி]நின்ற
விடமது வுலகத் துச்சி யேத்தருந் திறத்த தாமே. (௨௬)

எழுகயற் கன்று மீ[மே](ர)ழ் க[ய](யி)றுடர்ந் திடையி லொன்றாய்
முழுவென விடையி லேந்தா முடிவொன்றா யடியி லேழா
யழிவிலா வுலகிற் றோற்ற மனந்தமாம் படிப்பதேச
மெழு வெனத் திரண்ட தோளா யிரந்த [ன](நா)ட் பிறந்த வென்றான

Colophon :

வொகலுற-௭௭௦ முற்றும்.

(௧-௫)-

இந்நூல் ஐந்நமத னம்பந்தமானது. பல உலகங்களிலும் உள்ள மனிதர்களின் உயரம், திறம் முதலியவற்றையும், மலைகள், நதிகள் முதலியவற்றையும் இன்னிண்ணவெனக் கூறுவது. இதில் இந்நூல் (கடவுள் வாழ்த்து நீங்கலாக) எழுபத்திரண்டு செய்யுட்களும் பூர்த்தியாக உள்ளன.

(b) இரத்தினத்திரயம்.

IRATTINATTIRAYAM.

Foll. 11a—18a.

A treatise describing what are called the three gems of Jainism which are herein stated to be right faith, right knowledge and wisdom, and right conduct. It is stated that a Jaina ascetic taught these to a king as the means of obtaining salvation.

Complete ; stated to have been taken from Mērumandarapu āṇa.

Beginning:

குற்றங்க ளில்லான் குணத்தா னிறைந்தான் குணத்தான
மற்றிந்த வை[ய்]ய மளந்தான் வை[ய்]ய நின்றபெற்றி
முற்று முரைத்தா னுரையீ ரொன்ப தாய தொன்று[ர்ச்](ம்)
செற்றங்க டர்ப்பான் விமலன் சுரண் சென்னி வைத்தேன்.

வேறு.

என்றுநின் றிறைவனை யேத்தி மாதவத்
தொன்றிய மனத்தனா யுலக [னா](நா)தனை
நின்றதத் துவத்து தீர்மை யென்னெனக்
குன்றனா கருளினா குற்ற மற்ற கோன். (க)

உயிருமுயி ரல்லதும் புண்ணியம் பாவ முற்றுஞ்
செயிரதீர் செறிப்பு முதிர்ப்புங் கட்டும் வீடுமுற்றத்
துயர்தீ[ற்](ரகந்)த தூயநெறியுஞ் சுருக்கா யுரைப்பன்
மயநீர்ந்த காட்சி (யு)டையோ யிதுகேண் மதித்தேன். (உ)

End:

உரைத்த விப்பொருளின் மெய்(ம்)மை யுணர்வது நல்லஞானம்
புரைப்பற(த்) தெளிதல்காட்சி பொருந்திய விரண்டு மொன்றித்
தரித்தனல் லொழுக்க மாகுஞ் சாற்றிய மூன்று மொன்றில்
விரைப்பொலி தாரோய் வீட்டின் மெய்ந்[னா](ந)றி யாவ தாமே. (சக)

எழுதரு பருகிமுன்ன றிறைஞ்சிய கமலம் போலத்
தொழுதெதிர் முழுதுங்கேட்டுப் போய்நகர் தன்னிச் சுற்ற
முழுதையு மழைத் து[மு]த்திக் காசனாய் முயல்வ டெ[ந]னன்று
பழுதிலாப் புதல்வன் நன்மேற் பாரைவைத் தினைய் சொன்னான். (சஉ)

* * * *

அமலரா யருள்சுரந்தி டறிவரிய திருமு[ற்](ர்)த்தி
விமலமாய் விரிந்தநாற் குணத்தலைமை விரிக்குமே
விமலமாய் விரிந்தநாற் குணத்தலைமை விரிந்தாலுங்
கமலமீ தலவுமுனைக் காதலிப்பா ர[ரி](றி)யாரே. (எ)

(கு-பு.)—

இந்துல் ஜைனமத ஸம்பந்தமானது. மேருமந்தர புராணத்து விரித்
துக்கூறப்படும் நற்காட்சி, நன்ஞானம், நல்லொழுக்கம் இவை இன்னவென்ப
தும், இவற்றால் மோட்சமடையலாமென்பதும் ஆகிய இவற்றை ஓரரசனுக்கு
ஸராவகரொருவர் உபதேசிப்பதாக அமைந்துள்ளது.

(c) வர்த்தமானசுவாமிதோத்திரம்.

VARDHAMĀNASVĀMITOTTIRAM.

Foll. 18a—19a.

A eulogy in five stanzas on Vardhamana, who is considered to be the 24th (the last) Tirthaṅkara of the Jains.

Complete ; said to form part of the Mahāpurāṇa.

Beginning :

ஆதியா யுலகியல்பை யளித்தா னீயே
யருந்தவனா யறம்பகாந்த வறிவ னீயே
காதியா[ய] டருவ்னையக் கடிந்தாய் [னீ](நீ)யே
கணமீறா மடியேத்துங் கடவு னீயே
போதியாயப் பொருளளவு மானா ய [னீ](நீ)யே
பொறிவாயி லேந்தவித்த புனித னீயே
சோதியாய் நிலவுகுணச் செல்வ னீயே
சிநீவ[ந்த](ரத்த) மான னெனுந தீர்த்த னீயே. (க)

End :

கருவான சிர்க்கனய வல்லா [நீ](னீ)யே
உலியாண மைந்துடைய கடவு [நீ](னீ)யே
வருமானம் பூமபிண்டி மன்ன னீயே
மலையொரு [னா]ன் குரைத்த வள்ள[ல்] னீயே
பெருவாண் மினிதாளும் பெம்மா [னு]னீயே
பெண்ணுருவு டாதுருவு மாநாய் நீயே
திருமாலு நான்முகனு மானா ய[னீ]நீயே
சிரீவ(ர்)த[ஸ்](க)மான னெனுந தீர்த்த னீயே. (ரு)

(த-ப.)—

இந்நூல் ஐனைமதத்தைச் சேராந்தது. மஹா புராணத்து வந்துள்ள இருபத்துநான்காவது தீர்த்தங்கரரான ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமி ஸ்தோத்திர ரூபமானது. இந்தப் பிரதியில் இது ஐந்து செய்யுட்களுள்ளன.

இந்நூல் பூர்த்தியானபிறகு இரண்டு வடுகளில் கட்டலோட்டம் அறியும் விதத்தைக் கூறும் செய்யுட்கள் உள்ளன.

R. No. 270.

Palm-leaf. 16½ × 1¼ inches. Foll. 28. Lines, 7-8 in a page. Tamil. Good.

Presented in 1915-16 by M.R.Ry. E. Śrīnivasarāghavācāriyar of Conjeeveram.

திருவாய்மொழி.

TIRUVĀYMOLI.

Same work as that described under R. No. 58 ante.

Contains stanzas one to nine in the ninth Tiruvāymoli of the tenth Pattu.

கூதீகரிச்சக்கொண்டு ஆநந்தத்தை யடைந்தார்; ஆகையாலே ஆனந்தவன
மென்று பூர்வம் பேராயிருந்தது. ஸ்ரீஹர்வம் தனக்குப் பிரத்யக்ஷமான கேச
வமூர்த்தியை அங்கே வுத்திஷ்டித்து அவ[ற்](ர்)பேராலே பட்டணம் கட்டி(ன)
வத்து(க்) காசி என்[னு]று பெயரிட்டார். பின்பு

(கு-பு.)—

இதில் விஷ்ணுவே பரப்பிரஹ்மமென்றும், வைஷ்ணவமதமே உயர்ந்த
தென்றும், ஏனைய தெய்வமும் மதமும் தாமதனவென்றும் விளக்கப்பட்டி
ருக்கிறது. முதலிலிருந்து ராஜஸ தாமஸ ஸாத்விக குண விபாகம்வரையில்
இதில் உள்ளது. ஆகையால், இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெற
வில்லை.

R. No. 272.

Palm-leaf. $15\frac{1}{4} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 460. Lines, 8 in a page. Tamil,
Injured.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. C V. Jambulingam Pillai of
Mylapore.

காஞ்சிப்புராணம்.

KĀNCIPPURĀṆAM.

Same work as that described under No 567 of the D C.T. MSS ,
Vol. II.

Contains up to the end of the Pannirunāmappaṭalam.

End :

திருக்கண்புதைத்த படலம்.

மாலதி நூங்கொடியை மன்றல்வினை யாற்றன்

பாலுரிமை யாக்கவரு பண்பினை யறிந்தான்

காலமெழும் மென்குயி லணைக்குயி ன மாவும்

கோலதிறை வேய்ந்துகுளிர் தூங்குவது கண்டாள்.

(உசக)

* * * *

இணர்விரி பொதும்பர் நாப்ப ணெறிநிரைப் பட்டம்பூத்த

மணநறு நிலங்கொய்து வந்தனர்நீட்ட வாங்கி

திணமனை முனைய வேற்க ணிலங்க ளளவ ளாவத்

தணவருந் கடிப்புக் காதற் மண்ணை வொழுக வைத்தும்.

(உரு0)

* * * *

புலியுரு மருள் பூத்த பூந்துணர் வேங்கை யொள்வீப்

பலபறித் துஞத்ததாது பைந்தொடி மகளிர் நீட்ட

வலர்கரத் தேந்தி யம்பொற் கணங்கெனும் வேங்கை யோடும்

குலவெவந் களபக் கொங்கைக் குவட்டின்மேற் செறியப் பெய்தம்.

(உருஉ)

* * * *

A TRIENNIAL CATALOGUE OF MSS.

செக்கர்வா னுருக்கொண் டென்ன செந்தளி ரினமா நோககி
முக்கண னுருவந் தோற்று முதன்மையைக குறித்து நீ[யி](வி)
ரிககடி மரத்துக கார வீரம்புனல் வாக்கு கெண னாத்
தக்கதன் புடைசூழ் மின னுத் தங்களுட் சிலரை யேவி. (உருச)

* * * *

ஆங்கு தூனமுறை மயிர்வினை யாற்றி வரா தரங்கம்
வீங்கு வெள்ளிநீர்த் தீர்த்தமே வரப படிந் தாடி
ஓங்கு பின்டமீ டாகிய செயகட னுஞ்றித்
தேங்கு லாவிய தெயவுத மேகம்பஞ் சோந்தான். (சருஉ)

மட்டு வராந்திழி மலாப்பசு மாவடி முளைத்த
வட்ட மூர்த்தியா ரணி மலாச சேவடி தாழ்ந்து
பெட்ட காதலி னென் பெலாம் பெரிதுநெக குருகி
முட்டு மானந்த வெள்ளத்தின் முழுக்கியொன் [ரி](ரு)னா. (சருஉ)

மற்று முள்ளப[னை](ன) மணிநறுந் தீர்த்தநீ ராடிப
பற்று காதலி னாலையம் பலவுஞ்சென் றிறைஞ்சி
யற்றந்தீ ரடியாரொடு. மனவளாய வதிந்து
சுற்ற மோடுமெய் வீட்டினைத் துன்னினு னன்றே. (சருச)

உன்னு வராவினை யோசனைக கபபுறத் தொதுங்கு
மன்னு சீர்ப்பெயா முகத்தினுற் காஞ்சிமா நகரந்
துன்னு மேன்மையிற் சிறிதெடுத் துரைத்தனந் துகட
ரன்ன மாநகர் மூர்த்தியின் பெருமைமற் றவைவாம். (சருரு)

பன்னிருநாமப்படல முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் தசகாஸ்யம்.

(ரு.ப.)—

இந்நூல் டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 567-ஆம் நம்பா பிரகிபோனறது.
இது சிறந்த பிரகி. இத்தப்பிரகியில் இந்நூல் முதலிவருந்து பன்னிருநாமப்
படலம் முற்றும் இருக்கிறது. இறுதிப்படலமாகிய “இருபத்தெண்டளிப
படலம்” இப்பிரகியில் இல்லை.

R. No. 273.

Palm-leaf. 16½ × 1¼ inches. Foll. 162. Lines, 8—11 in a page. Tamil.
Injured.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. C. V. Jambulingam Pillai of
Mylapore.

தணிகைப்புராணம்.

TANIKAIIPPURĀṆAM

Same work as that described under Nos. 587 and 588 of the D.C.S.
MSS., Vol. II.

Foll. 110 and 113 are wanting ; otherwise complete.

(௧-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்கரிப்டிவ் காட்லாககின் 587, 583 இவ்விரு நம்பர் பிரதிகளில் வந்துள்ளதே. இதில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது. 110, 113 இந்த எண்களமைந்த பக்கங்கள் இல்லை.

இந்நூல் பூர்த்தியானதன்பின், “கந்தன் றணிகையி னந்திக்கருளிய, வந்த முறுபதேசச் செய்யுளடிவர, விதைப்பரமதகண்டனத்துடனே, யுனாதவைம் பொருட்கு மொத்தவை மொழியும், பூதியு மைம்பொருட் பெயர் பகர்ந்து பி னிரண்டை, முதிர்மலத் தொன்றும் மெழிந்துமுப் பொருளென, வறிந்து யிர்க் கறிவைம்பொருட் செயலே விசைத்தவை தெளிந் ன டடையார் துதிக்கத்[து](தொ)டங்(கே)ல.

“தணிகைப்புராணத்துச் செய்யுளடிவரவு முற்றும்” என்று எழுதப்பெற்றிருக்கிறது.

R. No. 274.

Palm-leaf. $8\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Foll. 28. Lines, 5—6 in a page. Tamil. Good.

Purchased in 1915-16 from Kadir Baig Sahib of Triplicane.

(a) அகத்தியர்மெய்ச்சுருக்ககுத்திரம், ஐம்பத்தொன்று. AHATTIYARMEYCCURUKKASUTTIRAM, AIMBATTONRU.

Foll. 1a—20b.

Same work as that described under R. No. 175(j) ante.

Complete.

End :

அருளான அருள்பெறவுங் குருவு மாகும்

அஷ்ட(ட)சித்தும் புரியஷ்ட மெட்டிற் காணப்

பொருளான தொன்றுககு [ள்]ளெட்டா யாடிப்

போக்குவரத் துட்கு[ஷஷ](ட்சம)மாடிப் பாரு

பொருளான ததுகண்டு கா[ஷஷி](ட்சி) கண்டு

“ பொய்யாமல் மெய்ச்சுருக்க மையன்[ய்யன்]சொன்ன

பொருளான பொருள்பெறவு மருளைப் பே(ர்)த்துப்

போதறிவா லிருப்பாய்மெய்ச் சுருக்கமுற்றே.

(ருக)

Colophon :

ஸ்ரீமுகவூடு சித்திரையி் கூட வெள்ளிக்கிழமைதினம் ௨௨ [அ](நா)ழி கைக்கு [யெ](எ)ழுதி முடிந்தது.

(௧-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 175(j) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இ ந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

(b) அகத்தியர்வெண்காரமெழுகு.

AHATTIYARVENKĀRAMELUKU.

Foll. 21a—22b.

This treatise is in prose and explains the method of preparing certain ingredients considered useful for alchemy.

Complete.

Beginning :

[வொ](ஓ)ருபலம் வெண்காரத்துக்கு, வாட'ராமல்லிகைச்சர[ா](று) உ-சாமம் சுருக்கில் மெழுகாகும். மெழுகை சாறந்திரக்கு கவசம் கட்டி நெருப்பில் வாட்டவும், கட்டும் மேல்படி சா[ற](ர)க்கட்டையெடுத்துவா நீராலரைத்து வீ[ற](ர)த்திற்கு[யி](இ)டைக்கிடை கவசநாட்டி கரிநெருப்பில் வாட்டக்கட்டி மணி உருண்டு தி[ர்க](ற்)கும் வீ[ற](ர)மணியை யெடுத்துவர தீ[று](ரா)லரைத்து வெள்வங்கத் தகட்டிற்கு கவசமிட்டு அம்மா[ம்](ன்)பச்சரிசி யிலையரைத்து அதற்குமேல் கவசம்கட்டி ஓட்டில் வைத்து, சீலைமன்செய்து கோழிபுடம் போடவும்

End :

கெந்தக ரவி ஜயநீர

கெந்தகம் சேர் அரை, ப[ண்ணி](ன்றி)க்கறியை நைய[னரு](நறு)க்கி மேல்[ப்]படி துளைபோட்டு, நாளகம் சேர் அரை அரைக்கவும் அரைத்து (.) அந்தப்பு[ளு](ழு)வை பிங்கானில்வைத்து[ற](ர)வியில்வைக்க, தயிலமாகும். ஷே உயிலத்தை, துட்டை கா[ய]ச்சி ஒருதுளி குத்த, ஓன்டது வயசு தங்கம். கைகண்டமுன[ர](ற)யா[க்களு](கு)ம்.

(கு-ப.)—

இந்நூல் ரஸவாதத்திற்குபயோகமான மருந்துகள் செய்வதைப்பற்றிக கூறுவது. இதை இயற்றியவர் இன்னொருனத் தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(c) யூநானிவைத்தியமுறைகள்.

YŪNĀNIVAITTIYAMURAIKAL.

Foll. 23a—28a

This work deals mainly with the preparation of medicines in accordance with what is known as the Yūnāni system.

Beginning :

சாலான்மிசிரி வி[று](ரா)க[தி](னி)டை-உ, நூமிமஸ்[த்]தகி வி[று](ரா)க[தி](னி)டை-க, க[ர்க](ற்)கண்டு வீ[று](ரா)க[தி](னி)டை-ந இவைகளைச்

சூ[ம](ர)ணிதது வேளைககு [ரெ](இர)ண்டு விராக[தி](னி)டைசூ[ம](ர)ண
த்தை(ப்)பசும்பாலிற் சேர்த்துக் குடித்துவர தாதுபுஷ்டி உண்டாகும்.

இதுவுமது.

குங்குமப்பூ, ஜாதிக்கா(ய), ஜாதிபத்திரி, லவங்கம் இவைகளைச் சூரணித்
து, சமமாய(ச) சேர்த்து வேளைககு [ரெ](இர)ண்டு வி[ரூத்](ராகனி)டை
சூ[ம](ர)ணத்தைப் பசு நெய்யிற குழைத்துத் தினுறுவ[ம](ர), தாதுபுஷ்டி
யுண்டாகும்.

End :

நாக்செந்தூரம் செய்யுமுறை.

கட்டி[ரூ](நா)கம-க, [ம](ர)சம்-க, வெடியுப்பு ௪, கெந்தகம்-௬, சேரத்
து மஞ்சள் க[ம](ர)சராங்க[ண்]ணி[ம](ர)சத்தால [ரெ](இர)ண்டு சாமம்
ரைத்து உலாத்தி(ப்)பொடிசெய்து குப்பிகேததி கஉ-சாமம் ஏறிககவும் கூச-
சேர்த்து செந்தூரம் ஒண்ணுகு[னறு]கொடுக்க வயசு எட்டு.

(சூ-ப.)—

இந்நூல் வைத்திய விஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. பூநாதி வைத்திய
முறையாகச் செய்யும் பல மருந்துகளின் வகைகள் இதிலடங்கியுள்ளன. இதை
செய்தவர பெயர் முதலியன தெரிந்துகொள்ளக்கூடவில்லை.

R.No. 275.

Pul n-leaf. $8\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 257. Lines, 8—10 in a page. Tamil,
Slightly injured.

Purchased in 1915-16 from Kadir Baig Sahib of Triplicane.

(a) கொங்கணர்கடைக்காண்டம்.

KOṆGANARKADAIIKĀNDAM.

Foll. 1a—95b.

Similar to the work described under R No. 199(f). A work
dealing with Mantras and the philosophic wisdom of the Siddhas.
The author says that he wrote a work in six Kāndas which later on
he abridged into three Kāndas, viz., Mudarkandam, Naḍukkāṇḍam
(described under R No. 145(b) *ante*) and Kadaikkāṇḍam, the work
under notice.

Complete.

Beginning :

அண்டரண்டங் கடந்தபொரு (ணி)ற்குணமாய நின்ற

அளவிலலா தி[ற்](ன)மலமே சூடமா சூடசும

மெண்டிசையும் பரந்தநிரஞ் சனமே யாகி

ஏகச்சி தா[ந்](ன)ந்தத தப்பால ஞானங்

கொண்டதொரு பூரணமெ[ன்னு](ந்நா)ளுங் காப்பு
குறிப்பான வெளிப்பாழு மொளிப்பாழும் காப்பு
புண்டரிக வெளிபொளியான் சுழினை மேவும்
போதமுறு வேதாந்தம் காப்புத் தானே.

(க)

ஆதியே தந்தமே தகண்டமே

தப்புறத்தே நீன்றபூ ரணந்தா னேது
நீதியே நினைவேது நினைவங் கேது

நேரான சுழினைநிலை யாதற்குச்

சோதியே துரியமென்ற துரியமே

துரியா தீதத்திவடங்குஞ் சுருகியேது

பேதியா தொருமனமே பலகக வேண்டும்

பலத்தக் கால்மவுனமது பலக்குந் தானே.

(உ)

End :

விட்டகுறை யாலேதான் தேவி தோத்திரம்

விளம்பினேன் பொறிபுலன்கள் க[ற](ர)ணம் வாயு
பட்சமா மண்டலங்க ளண்ட பிண்டம்

பரமர்ப்பதம் [பி](பெ)றவேண்டிச் சொன்னே னையா
திட்டையெல்லா மொன்றான பேக வஸ்து

நெமொ லினட்சரமே மவுன பீடம்

வட்ட உ மென் று ரெழுத்தை யறியச் சொன்னேன்

மகத்தான ரவிவட்ட மான வாறே.

(ஊ)

வாறான சாத்திரத்தி லாறு காண்டம்

வகையாகக் குறுக்கி யதில் மூன்று காண்டங்

கூறான கடைக்காண்ட மிந்த ஞானங்

கொட்டினே [னன்னா](னேந்நா)று ஷீஷர்க் காசு

வீறான நகெகாண்ட (மை)ன்னா(ந்நா)றுஞ் சொன்னேன்

வேதையிலே முதற்காண்ட (மை)ன்னா(ந்நா)றுஞ் சொன்னேன்
தாறான முன்னா(ந்நா)ற்கு மூன்று சூத்திரங்

தப்பாமற் சூட்சும மொன்றுந் தெளிந்து மு[த்தே](ற்றே). (ஞாக)

Colophon :

கொங்கணமூ[ம்](ர்த்)கி சுவாமிய[ய](க)ள் அ[து](ரு)ளிச்செய்த கடைக
காண்ட(மை)ன்னா(ந்நா)று மெழுதி முகிந்தது. முற்றும்.

முருகப்பன் பா[ம்](ர்ப்)பது.

மணலூர் பரசுரா(ர)மன் சு[க](வஹ)ஸ்தலிகிதம்.

(சு-14.)—

இந்நூல் மந்திரத்தையும், ஞானத்தையும் போதிப்பது. இதை இயற்றிய
வர் கொங்கணர் என்று தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும்
உள்ளது.

(b) ஆகத்தியர்வைத்தியம், நூற்றைம்பது.

AHATTIYARVAITTIYAM, NURRAIMBADU.

Foll. 96a—110b.

A treatise dealing with the method of preparing certain medicines.
It is attributed to Ahattiyar.

Complete in 150 stanzas.

Beginning :

ஆகியா முலகில்(வா)மு மானிடாசெய தனம க[ம](ர)மஞ
சோகியாஞ் சூத்திரத்திற் சுருகியா னுரைக்க கே[ள்](ண்)மோ
வாதியா யுலகில்வந்து வைத்தியஞ் செயவா ராகி[ம]ல்
நீதியாய மானிடாசெய்த க[ம](ர)மத்தி (னி)விரத்தி கேளே. (க)

க[ம](ர)மத்தை நிவிரத்தி செயவான் கனகத்தைச் செய்யா னுகில்
வ[ம](ர)மத்தில் வறுமை யானர் விரித்தியஞ் செய்ய மாட்டா
த[ம](ர)மத்தில் மனஞ்செல்வாது சண்டாளப் பீசத் தோர்க்கு
க[ம](ர)மத்தி ல[ஞ](மு)ந்தி மாளவா கூடழிந்தேகு வாரே. (உ)

வாறுகேள் முந்நூ லாயநது வடமொழி தமிழாற் செய்தே
ஹுட னன்பதுக்கு நிகளுள்ள நூலொன நில்லா
வீறுகேள் வியாடியாளர் வினையக ளே[ளா](ற)மெ வண்மைக
கூறுகேள் பொதிகைவாமு முனிமொழி கூறு ஹற்றேன. (உ)

End :

கட்டிய வில்லை தன்னை(க) காய்ந்தபின் னெட்டில் வைத்து
வட்டமா யோடுமுடி வாயது சீலைசெயது
திட்டமாயக குக்கு டந்தான செனமேடு சிவந்து போகு
மிட்டமாய் வெள்ளி செம்பி லேழரை யிதுசொன டேறமே. (கசக)

சொன்னது [து](தொ)கைதா னு[ததுயைப](ற்றைம்ப)து சூட்சுமம் பாரு
முன்னமே சொன்ன [னா](நா)லின முககிய மிந்நூல் சூட்சும
மன்னவே மாரு லோக மாரண மதிக சூட்சுமம்
அன்னமே சொன்ன [னாத்து](நாற)தைமபம மறிவீர மு[ததே](ற்றே).
(கரு0)

அகத்தியா வயித்தியம் [னாத்த](நாற்ற)னபதம் எழுதி முகிந்தது. முற்றும்.

(கு.ப.)—

இந்நூல் வைத்திய விஷயமானது. கடுக்காய லேகியம், நெல்லிக்காய
லேகியம், தானறிக்காய லேகியம், சுககு லேகியம் முதலியவற்றைச் செய்யும்
வகையைக் கூறுவது. அகத்தியா இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்
தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(c) அகத்தியர்குத்திரம், இருநூற்றைந்து.

AHATTIYARSÜTTIRAM, IRUNÜRRANDU.

Foll. 111a—140a.

On the purification of certain inorganic substances for being used
for medicinal purposes and on the preparation of certain medicines, such
as powders, electuaries, etc., from mineral and vegetable products. The
work is attributed to Ahattiyar.

Complete.

Beginning :

பூரமா மும்பூலப் பொறியிற் சூடாம்
 புகையெழும்பி மேகந்தான் சிரத்திற் சூடான்
 காரணமாய் நீர்தலத்து(க்) கண்ணில் ரோகந்
 கனலெழும்பி வா[யி](யு)வினா[ச] சூலேரோசம்
 வாரணமாய் வாதத்தி லெழுந்த மேக
 மதியதொரு பித்தத்தாற் கி[ரு](ரா)ணி யாச்சு
 தாரணியாம் வாயுவினால் குன்ம மாச்சு
 சாரந்த சிலேற் பனங்கூடிச் சயமி தாச்சே.

(க)

ஆமப்பா வாதத்தி லிரண்டு முண்டா
 யத்தியிலே சூடுகொண்டால் சுரங்க ஞண்டாங்
 காமப்பா கல்வியினால் மேக முண்டாங்
 கைகலந்த மேகத்தால் ரோக மாச்சு
 தாமப்பா மேகத்தில் பித்த ரோகந்
 தாரணிக்குள் [னா](நா)லாயிரத்துச் சில்வா னந்தா
 னோமப்பா மேகயிரு பத்து[னா] (நா)லு
 மூலகத்தி னிரளிவென றுரைத்த வாறே.

(உ)

End :

சஞ்சிவி போலிந்த [னா](நா)லேச சொன்னோஞ்
 சண்டாள பாவிகளுக கீய வேண்டாம்
 நஞ்சுபோ லிந்தமுறை னே[னா](நா)ய்க ளுக்கு
 நலமான னே[னா](நா)ய்களைத் தானாக கொல்லுந்
 கெஞ்சுவா ருலகத்தா ரிந்த [னா](நா)லேச
 கேட்டாலுந் [கு](கொ)கெகரிது கே[ழ்](ள்)வி யினறி
 மிஞ்சவே பஞ்சரித்துத் தெண்டன செய்து
 வேணதன மீய(ந்)தக்கா விதனை யீயே.

(உாக)

ஈ[ய்]வதிந்த நூ[ல்து](ந்)(நொ)கைதா னிருநூற் றஞ்சும்
 இகத்திலுள்ளோர் பிழைக்கவென் றி[ற](ர)ங்கிச் சொன்னேன்
 தாயிருந்த பிள்ளைக்குந் த[வு](வ)க்க மில்லாத்
 தன்மைபோ லி[னா]ந்நூலேச சாற்றி னேனான்
 னே[னா](நா)ய்மிகுந்து சாவில்லை வொருநா னுந்தான்
 (உ)ண்மையாய்ச் சாக்கையெல்லா நீந்திக் கொண்டே
 வாயமுடன் கி[று](ரு)தமோ டெண்ணெய் செய்து
 வை[ற்றி](த்தி)டுவா யனு[ப]பான மான முற்றே.

(உாஉ)

(கு-பு.)—

இந்தூல், வைத்தியச சரகஞ்சுததி, லிங்கசுத்தி, பாஷாணசுத்தி, அரி
 தாரசுத்தி, கருடபச்சைசுத்தி, படிக்காரசுத்தி முதலியவற்றையும், வேக
 செந்துரம், காந்தசெந்துரம், காரீயச்செந்துரம், தாமிரச்செந்துரம்,
 வெள்ளிசெந்துரம், தங்கசெந்துரம் முதலியவற்றையும், கடுகாய் லேகி
 யம், தான்றிகாய் லேகியம், சுக்கு லேகியம், மிளகு லேகியம், திப்பிலி லேகி
 யம், உள்ளி லேகியம், கடுகு லேகியம், வெந்தய லேகியம், ஓமலேகியம் முத
 லியவற்றைச் செய்யும் வகையினையும் சுருக்கமாகக் கூறுவது. அகத்தியர்
 செய்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(d) அகத்தியர்குத்திரம், இருநூறு, வாதம்.
AHATTIYARSÜTTIRAM, IRUNÜRU, VĀDAM.

Foll. 141a—172a.

Same work as that described under R. No. 149(b) *ante*.

Complete.

(கு-ப.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்வாக்கின 149 (b) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது. “அகத்தியர் வாதகாவியம் இருநூறு” என்பதும் இதற்குப் பெயரென்று தெரிகிறது.

(e) இராமதேவர்குத்திரம், எண்பத்தொன்று.
IRĀMADEVARŚÜTTIRAM, ENBATTONRU.

Foll. 173a—187b.

Same work as those described under R. Nos. 197(h) and 249(h) *ante*.

Complete.

(கு-ப.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்வாக்கின 197(h), 249(h) இவ்விரு நம்பர் பிரதிகளையும் போன்றது. “இராமதேவர் வைத்தியம், 81” எனபதும் இதற்குப் பெயரென்று தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

(f) இராமதேவர்பட்சணி.
IRĀMADEVARPAKṢINI.

Foll. 188a—196b.

Same work as that described under R. No. 201(b) *ante*.

Complete.

Beginning :

சூதியிலே வாலேமனோன் ம[ணி](னி)தான கூவி
யழைத்திட்டுய(ட)ாதியந்த மறியச் சொன்னாள்
சோதியிலே கருவுருவை வுனனிப பாரு
• சொல்ல வொண்ணா வதிசயங்கடானே தோற்றும்
நீதியிலே சதா[ன](ந)ந்தி பென்னைப் பெற்று
ணீ[ழ]டிசையி ஓள்ளித்தர் மெச்சிக கொள்ள
வாதியென வந்தோர்க்குத் திறவு கோல்போல்
வசனித்தேன் பத்துமோ ரெட்டும் [ரெண்டே.]

(க)

* * * * *
கண்டவுடன் தொண்டுசெய்து நின்றேன் கோடி
காலமடா வெருகோடி கால மட்டும்
நின்றேனடா வப்பொழுது யா[ற்று](த்தா) னென்னை
நிமிஷத்தில் வரவழைத்து ராமா வென்று

பண்டெய தேவர [ண](னை) வோருங் கூடிப்
பகர்ந்திட்டாள் பாலமு[ற்]தம் பசியைத் தீர்த்துக்
கொண்டவடா னுபதேச நந்தி யென்றாள்
குறித்தேனடா வாதியந்தங் குணம்பெ[த்தே](ற் தே)னே. (டு)

End:

(எ)ட்டு (மி)[ெ]ரண்டுத் தந்தவ[ற்](ர்க)கே யெய்துமெய்து
மில்லாவிட்டா லென்னு[ல்த்தா](ரூ)ன கிட்டா கிட்டா
தஷ்ட ருடனா னுரு[னா]நாளுங் கூறவேண்டாந்
துடியாக வொருவரையும் பேச வேண்டாந்
கிட்டமுடனி[ன் னுல்த்தா](ந்நூ)னம்பத் தொனறு
மேகமாய் மவுனமுட னிருந்து கொண்டு
மஷ்டாங்க யோகத்தைத் தினமும் பாரு
அருளான மனோன் ம[ணி](னி)தான் காப்பு முற்றே. (டுக)

Colophon:

ஸ்ரீராமதேவரனபந்தொ ள்று மெழுதி முகிந்தது ; முற்றும்.

(சு.ப.)--

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 201(b) டம்பர் பிரதிபொன்றதே. இதில்
இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

(g) இராமசேதவர்பாஷை, பதினெட்டு.

IRĀMADEVĀRBHĀṢAḤ, PADINETTU.

Foll. 197a—198b.

A work on alchemy. Some of the stanzas found herein appear also in the work described under R. No. 197(c) *ante*. It is attributed to Rāmadēvar.

Complete in 17 stanzas including the introductory stanza

Beginning:

[பே](ஏ)மமதுனி[லலு](னறு)

வாம மதை யுண்டு

ஊமை யென நின்று

ராம னுரை செய்யே.

(க)

சித்தரே கேளுஞ் செப்[பி](ப)கிறே னீலரை

முத்தரே வண்டு முட்டையை யப்பிடிச்

கத்தரே வெள்ளையாய்க் காணுமே கண்டா ரப்பா

அத்தரே கண்டு யாடிடர் மக்களே.

(டு)

End:

ஆட்டிடககே[ளுயா](ளா)னதோர் வீரனை

[னா](நா)ட்டிட மணிபோ னன்றா யுருக்கிடு[ம்]

மோட்டிட(க்) தங்கஞ்சே ரொன்பதில் வேதைதான

கேட்டிட வீசன சொன்ன வுறுதியே?

(யடு)

சொன்னாரே யென்குரு சூட்சாகி சூட்சத்தை
யன்னு ளிதைக்கொண்டாடினேன் வாத்தன் தான்
மன்னு கு லோகற்கு மரப்புவிட்டே சொன்னேன்
பன்னு கு ம் பொய்யில்லை பரையாணை முத்தே (முது)மே. (யௌ)
முற்றம்.

(கு-ப.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 197(௭) நம்பர் பிரதிபொன்றதே.
இந்தப் பிரதியில் இது முற்றம் இருக்கிறது.

(h) இராமதேவர்குத்திரம், முப்பது.
IRĀMADEVARSŪTTIRAM, MUPPADU.

Foll. 199a—213b.

A treatise on alchemy and on the process of mixing the different ingredients required for the purpose. It is attributed to Rāmadēvar, Complete.

Beginning :

ஆகிருரு வானதொரு பிரமன் பாத
மனு தினமும் நெஞ்சில்வைத்து அ] (க)வனோ நோக்கிச்
சோதிவெளிசு கப்பாலே துலங்குஞ் சத்தி
துணையெனவே கருமாண[ன்] சுருக்கஞ் சொல்லே
னீதியுள்ள வாலைமனோன் ம[ணி](னி)தான் வந்து
நிலைத்தபொருள் கருமறைப்பை நிலத்தி லோர்க்குச்
சோதியாய்ச் சொல்லுவையோ ராமா வென்று
சொல்லினனக் கசடக[த்தி](ற்றி)த் துதித்தாள் பாரே. (க)
பாரப்பா (வ)வளுடைய காட்சத் தாலே
பாடினே[ன்] (னி)ரண்டுபத்து பத்துங் கூட்டி
நோப்பா முப்பதென்ற பொருளைக் காணர்
நோற்றித்த சிவயோகிக் கி[ன்]னா[ன்] (ந்நா)ல் வேணுங்
காரப்பா சதாசிவத்தைக் கருத்துள் வைத்து(க்)
கருவான வுப்பெடுத்து(க்) சலசத் திட்டு
வாரப்பா சுத்தசலம் படிதா னென்று
வளமான காரமது பலமு [ம்] (மி)ரண்டே. (உ)

End :

வரிசையுட் னி[ன்]னா[ன்] (ந்நா)லு (மை)ம(ம்)பத் தொன்றும்
வகையுடனே [து](தொ)கைபா[ம்] (ர்க்)க எண்பத் தொன்று
முரி[சை](சு)யுள்ள (வ)மு[ம்]தமென வு[ணி](ன்)றிப் புர்த்தா
லுண்மையுள்ள வட்டக[ம்](ர்)மஞ் சி[ம்]றி(த்த) யாகும் பாரு,
சுழிமுனையைப் பூரணன[ம்] (ர) வணங்கிப் போற்றிப்
பலகாலங் கேசரத்தை மனதில் வைத்து
அருமையுட னமு[ம்] (ர்)த[னி](நி)லையைப் பெ[த்து](ற்று)
அ[து](ரு)ள் பெருகுங் குருவினடி யன்பாய் மூற்றே. (ஊ)
61-A

முற்றுமிவை பா[ற](ர்க்க)கையிலே மவுனமாக
 மூட்டான் பேசாதே வாதா டாதே
 சத்தமுள்ள பெரியோரைத் தொண்டுபண்ணி(த்)
 தூரதே சாந்தி ரத்தில் மனம்வணங்கி நில்லு
 சித்தமே சிவன் செய[ல்த்தா](ற்றா) னுப்பாய்ச சொன்னான்
 தி[ற்](ரி)கோண முள்ளசத்தி யறிவாய்ப் பாரு
 [யுத்த](உற்ற)பொரு ளிதுவல்லா லொன்று மில்லை
 ஓடாடு வாசியை நீ வணங்க முற்றே. (௩௧)

(௧-௫.)—

இந்தால் ரஸவாதஞ் செய்தற்குரிய மருந்துகளை ஒன்றுசேர்க்கும் விதத்
 தைக கூறுவது. இராமதேவர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்
 பிரதியில் இது முற்றம் இருக்கிறது.

(i) அகத்தியர்குத்திரம், இருநூறு, வாதம்.

AHATTIYARSÜTTIRAM, IRUNÜRU, VĀDAM.

Foll. 214a—257b.

Same work as that described under R. Nos. 8(b) and 149(b) *ante*.
 It is attributed to Agastiyar.

Complete, but wants leaves numbered 246, 247 and 254 to 257.

End:

பாடெல்லாம் பார்த்தாலே வாதந்தோயும்
 பாரா (வ)ட்டா லொன்று மில்லை
 ஆடலாங் கருவெல்லாந் தோயந்து போகு
 மப்பனே சாத்தி ரத்தைப் பாருபாரு
 நாடெல்லாங் கருக்கண்டாற்பு] போரும் போரும்
 நாட்டாதே வ[ள](மு)லையு(டை)க கருவைப் பாரு
 தேடலா முப்பூவே கல்லா . . . னைக்குச
 சொல்? மிரவியு(னி)ந்து காணே,
 இந்தாலோ வீயதனைக கட்டவேணும்]
 மெடுத்தேனா ரண்டத்தி லேற வேணும்
 வந்தாலே கரு(வி)ரண்டு மறிய வேணும்
 மகத்தான குக்குடத்தை யறிய வேணுந்
 சந்திரனா ரவி யொன்றாய் முடிக்க வேணுந்
 சராசரத்தி னீரதனைக காண வேணுந்
 கொந்தான பூரமே சார மாகுந்
 கூட்டுகின்ற ரவிகோடா கோடி மு[த்தே](ற்றே).

Colophon:

அகத்தியர் வாதஞானம் எழுதி முடித்தது. முற்றும்

(௧-௫.)—

இந்தால் மூவருடத்திய காடலாக்கின் 8(b), 149(b) இவ்விருநம்பர் பிரதிக
 னிலும் வந்துள்ளதே. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்

பிரதிகளில் இல்லாத இறுதிப் பாகமும் இதில் உள்ளது. இந்தப் பிரதியில் 246, 247, 254—257 இப்பக்க எண்களமைந்த நம்பர்கள் இல்லை.

R. No. 276.

Palm-leaf. 16½ × 1½ inches. Foll. 105. Lines, 3—5 in a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. E. R. Kṛṣṇamācāriyar of Mylapore.

சிங்கீசுவரசுவாமிபாரிசாதநாடகம்.

ŚINGĪŚVARASVĀMIPĀRIJĀTANĀṬAKAM.

A drama describing the separation of Gaṅgai from Śingīśa, a form of Śiva, worshipped in the sacred shrine at Tirumukkūdal (near Chingleput) with a view to secure the affections of Pūmulaināyaki, a form of Pārvati, and the consequent sorrow of Gaṅgai: by Kumārasvāmi, son of Ponnayya.

Incomplete

Beginning :

திருமுக்குடல் சிங்கீ[ஸ](சுவர சுவாமியார்பேரில் பாரிசாத நாடகம்.
சுமாரசுவாமியார் செய்தது.

காப்பு.

பூமன்மால் முனிவர் விண்ணோர் போற்றும்பூ முலையோர்பாக
மாமகிழ்ந் திரும்பேடு வளநகர் வாழ்ந் தன்மை
சோமன்மால் முடிசேர் சிங்கர் சுகவிலா சமுதம்பாட
நாமன்மா முகவையாளி நாயகன் காப்புத் தானே.

*

*

*

*

கவித்துறை, பைரவி.

மெய்யான திருவிளம்பு பேடதனில் விளங்குவனி
மையார் விழிவளர் பூமுலையாள் மகிழ்வள்ளலென்
பையா ட(ர)வைப் பணியணிவோ யுனைப் பாடுதற்கு
ஆய்யா ! வரமருள் சிங்கீசா ! நானான் னடைக கலமே.

விருத்தம்.

தையல்பூ மலராள் சேருந் தழைத்தமப் பேட்டில் வாழும்
சைவன் தீர் கருணானை சதுர்வேத மங்க லத்தான்.
ஐயன் சம் குருநாதன்சே வடியினை (க்) தொழும் பொன்.
சையன் மெய்ம் மகிழ்ந் துதவுஞ் சாமி விளம்பின சிவ விவாசம்.

*

*

*

சபாவன்மம்.

சகலபுவன கர்த்தாவாகிய சிங்கீ[ஸ](சுவர சுவாமியா[ரிட])(ருடைய)
கொலுவுக்கு விக்கீனே[ஸ](சுவரர் வருகிறவிதங்காண்க.

End :

பொதுவசனம் .

இவ்விதமாக மன்மதன் குடமல்லி(கை)கொண்பெவானியினு(அ)டய (. .
மார்யின்) மத்தியிற்பட்டுக் களை[ச்சி](த்து) ஒன்றும் பேசாமல் விரகமீறி
யிருக்க, தோழிகள் அனைக விதத்தினாலும் சைத்தியோபசரணை பண்ண,
பவானியம்மை களைநீர்ந்து கண்ணைத்திறந்து பார்த்துச் சொல்லுகிறவிதம்
காண்க.

* * * *

இவ்விதமாக(ப்) பவானியம்மை விரகதாபத்தினால் தோழி . . .

Colophon :

கிருமுக்கூடல் சுவாமிநாடகம் குமாரசுவாமியார் இயற்றியது.

(கு-ப.)—

கிருமுக்கூடலி(இரும்பேட்டி)ல் கோயில்கொண்டிருக்கும் சிங்கீசா,
“கங்கையைத் தலையில் அவர் வைத்திருக்கிறார்” என்று ஊடிய பூமுலநாயகி
யின் பிரீதியைச் சம்பாதிப்பதற்காக, கங்கையைவிட்டுப் பிரிந்தாரென்றும்,
கணவனை நீங்கினமையால் கங்கை மிகவருத்தமடைந்து விரகதாபத்தை
அடைந்தாள் என்றுங் கூறும் பாகம்வரையில் இருக்கிறது. “பொன்னையன்”
குமாரசாகிய “குமாரசுவாமியார்” என்பவரால் இஃது இயற்றப் பெற்ற
தென்று தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

R. No. 377.

Palm-leaf. 16 × 14 inches. Foll. 373. Lines, 7-8 in a page. Tamil.
Fair.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. T. Śrīnivāsa Varada Tātā-
cāriyar of Villiyambakkam in the Chingleput district.

(a) அகத்தியர்கலைநானகுத்திரம், ஆயிரத்திருநூறு.

AHATTIYARKALAINĀNASŪTTIRAM, ĀYIRATTIRUNŪRU.

Foll. 1a--229b.

Same work as that described under R.No. 182(b) ante.

Complete.

(கு-ப.)—

இது, மூவருடத்திய ஊட்லாக்கின 182(b) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப்
பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

இதன்பின்பு வெற்றேடு ஒன்று உள்ளது.

(b) நந்தீசுவரர்குத்திரம், நூறு.

NANDĪŚVARARSŪTTIRAM, NŪRU.

Foll. 231a--243b.

On the preparation of certain ingredients useful both for medicine
and alchemy. The author refers to the work of Koṅgaṇar in the
beginning.

Complete.

Beginning :

பாரப்பா கணபதியுங் கந்தன்பாதம்

பரிவாக வெந்நாளுந் தலைமேல் ஈவத்து

ஆரப்பா கு[ஷ]த்திரமுஞ் சா[ஷ]த்திரமுஞ் சொன்னே

னன்று தொட்டு மேருவரை யடை[ராய்](மகி)மேன்கேள்

நேரப்பா யெனனூசை சொல்லு[வென்கேள்

நிகளத்தி னேனிந்த நூல் கண்ணி[ல்க](ம்) காட்டா

ராரப்பா வவனியிலே [கு](கொ)டுக்கப் பாரூர்

ஆச்சரிய மிந்தநூல் தெளிந்து பாரே.

(க)

நூல்பார்த்துக் கால்பார்த்து நுணுக்கம் பார்த்து

நுண்மையா யகாராவரை யறிந்து தீர்ந்து

பால்பார்த்து ருசிபார்த்துப் பரத்தைக கண்டுப்

பதமுமல் மனதையங்கே முட்டிக் கொண்டு

சேல்பார்த்துக் கொங்கணவ னூ[லி]ப் பார்த்துத்

தீறமாகச் செம்பரத்தி னடனங் கண்டு

வால்பார்த்துத் தலையிருந்த விடத்திற் பாரி

மக்களே வாசியிலே வருவாய் நீயே.

(சு)

நீயான செய்திதனைச் சொல்லக் கெளு

நிலையான ஆரன்முன்னே ரிஷப மாணேன்

தாயான[வுமையா]ளக்[ட] கருளு[முன்னே

தாளுக வரனெனக் குபதே சித்தரா

காயான ப[ள](மு)மாணேன் முன்புசைபெற்றென்

கருணைபோ ரட்டபா லகருக்கு முன்னே

சேயான சிவனுக்கு முமைக்கு முன்னே

தீபவெளி கண்டிட்டேன் திரம்போ மேயன.

(ஏ)

End :

சுகமதுதான் பிணியில்லை வா[யவயி](யுவி)ல்லேச

சுக்[கு](கி)லத்திற் சூடில்லே ய[ள](மு)ல்வ ருது

அகமதுதான் தாதுக்குப் [பி](ப)லமுண் டாகு

மப்பனே பத்தியத்தோ ட[ரி](றி)ந்து வுண்ணு

பகமதுதான் புளியுப்புப் பகையு மாகும்

பண்பான நல்லெண்ணை[னைய்] தள்ளிப் போடு

தகமதுதா னுணக் கலுண்ணுவொரு நெரமாய்த்

தப்பா[துயி](கி)ம் மூலிதவ ரெட்டாதே.

1(க00)

ஒட்டாதே மருந்துகளைத் தள்ளச் சொன்னேன்

ஒருமனதா யோகத்தி லிருக்கச் சொன்னேன்

தட்டாத செய்கியெல்லாந் தட்டச் சொன்னேன்

தாதுதிலை ய[ரி](றி)ந்துன்னே(ப்) பி[றோ](ழை)க்கச் சொன்னேன்

மாட்டாக வுள்முலம் பிர(ம்)முலஞ் சொன்னேன்

மக்களே வுங்களுக் காய வகை சொன்னேன்.

(க0௨)

சொன்னேனா னுங்க ளுக்கா விந்த நூறு
 சணங்க லுக்குஞ் சவுக்க லுக்குங் [கு](கொடு)த்தி டாதே
 முன்னேன் சொன்ன தெல்லா மனதில் வைத்து
 மூகருடன் ப[ள](மு)காதே பொய்சொல் லாதே
 பின்னேநீ திரியாதே பிணங்கி டாதே
 பேசாதே யொருவருக்கு மிந்தநூலைத் தானேதா
 னுன்னேவந்து சரணஞ்செய்வார் ச(ர)ணத்திலே
 இந்த வித்தை நூறு முற்றே. (க௦௩)

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைத்தியத்திற்கும், ரஸவாதத்திற்கும் உபயோகமான மருந்து
 கள் பலவற்றைச் செய்யும் வகையைக் கூறுவது. இந்தப்பிரதியில் இது
 முற்றும் உள்ளது.

(c) நந்தீசுவரர்பாடல், எட்டு.

NANDĪSVARARPĀDAL, EṬṬU.

Foll. 244a—245a.

A work on alchemy attributed to Nandīśvarar or the divine Bull of
 God Śiva.

Complete.

Beginning :

சீர்பெருகு மனோன்மனியே யென்மாதா வென்றுஞ்
 சிவனா னும் பிதாவென் றவரு(டை)ய சீஷ நென்றுங்
 கார்பெருகுந் திருமூலர் பிள்ளை யென்றுங்
 கயிலாச போகர்தான் தமைய நென்றும்
 பேர்பெருகுஞ் சினமயத்தின் [ங்] கருணை யாலே
 பேசுவைத்த சரஸ்வதியுமென் னாவில்தான்
 ளர்பெருகு மெ(ய)ஞ்ஞானப் பொருளே நந்தி
 எடுத்திரைக்குங் கணபதியுங் காப்புத் தானே. (க)

* * * *

போகுமே யருகுவே[ற](ர்) தங்கி வேரும்
 புக[ள](மு)ரான லூர்ச்சாளித் தழையுங் கூட்டிச
 சாகுமே நற்சுளரி நந்[க]கன்னி தானுஞ்
 சாதகமாய் [ன](நா)ரியது மோசக்காது தானும்
 எகுமெய்ப் பையது ராய மூலி
 இருள்வளத்தி சுளிப் பூசிக் காயந் தானும்
 வாகுமே ப[ள](மு)சுசாற்றில் கு[ன](ளி)ஊக செய்தால்
 மைந்தனே ! பில்லியற்றுப் போகும் பாரே. (க)

End :

ஆச்சப்பா பாங்கிச் சில சிரிதா னு
 மப்பனே யகலியது மூ[னூ](ன்று)ங் கூட்டி
 மூச்சப்பா கறுங்க[னூ](மு)த்துக் குருவி தன்னை
 முன்னாக வே கி[ளி] மு)த்து மருந்து, டோடு

வாச்சப்பா ரெய்யிலே பொரித்து(க்) தானும்
மணத்தனே குளிகையது செய்க கொண்டு
நாச்சப்பா போகந்தம் பனந்தா னைகட்டு
நலமரன் நந்தியு(ன)ட(ப்) பாடல முற்றே.

(அ)

(கு.4.)—

இது ரஸவாந விஷயமானது. நந்திகேசுவரா இயற்றிய தாசுச் சொல்லப் படுகிறது. இந்நாப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

இதன்பின்னர் வெற்றேடுகள் இரண்டு உள்ளன.

(d) மச்சமுனிதிருமந்திரம், எண்ணூர்.
MACCAMUNTIRUMANDIRAM, ENNŪRU.

Foll. 248a—318b.

A work in 800 stanzas dealing with the preparation of certain medicinal ingredients, considered useful for alchemy. It is attributed to Maccamunināyanār.

Complete.

Beginning :

ஆகிபரா பரத்தைய ரமல ரடி
நீதியில் வேதம்[தி](கி)க மல மானது
சோகியி[ல்](ம்)காதந் துவங்குஞ் சுடரொளி
சாதியி னந்தி தனபாந்ந காப்பு

* * *

நீரான வபு நிலையான வபு
சோகக் கூட்டி(ச)சிவமாக நின்று
நேரா (யி)ரண்டு மொனறாகக் கூட்டி க
கரான காரங் கல்லுப்பு மாச்சே.

(அக)

* * *
சூரிசுவைப்பு. கவுரிபாஷாணம்.

சேர்ப்பது வெடியுஞ் சிவமான கன்னமுந்
கோத்தத னோடே குமுற வெ(வ)ரித்து(க்)
காத்திடு மண்டலங் கருவாய்ப் புதைத்தபின்
சாத்திருசாரமதெமே (?)

(கசு)

End :

சுந்தகசுசெந்தூரம்.

செந்தூர மாகவே செப்புவேன சுந்தக
மந்த மாம் வீர மதனிடை (யி)விகமுஞ்
சொந்தமாய்க் கூட்டிச் சுருள வரைததிடு
விந்துநீர் தன்னில் மேவி யரைததிடு.

(ருசரு)

* * *

முற்று மெண்ணூறு முனை கொண்டு பராககப்
பக்கியம் விகையம் பாலித் தனுதினன்

சித்தம் பெருக்கிச் சிவஞான போதமாஞ்
சுத்தமாய்த் தீபத் துலங்கிய முத்தியே. (எகரு)

துலங்குமெண் ணூறில் சுடரொளி கண்டவன்
களங்க மறக்கண்டு கர்ப்பூர தீபம்போல்
விளங்கிய யோகம் விரும்பு மனமது
இலங்கிய வாசி யேகாந்த முத்தி(ற்று)மே. (எகசு)

Colophon :

மச்சமுனிநாயனார் அருளிச்செய்த திருமந்திரம் எண்ணுறு முடிந்தது
முற்றும்.

அம்பலத் தானை யடியினை வணங்கத்
தும்ப மகர்நி(சு) சொர்க்கத் தருவான்.

(கு.பு.)—

இந்நூல் ரஸவாதத்திற்கு உபயோகமான மருந்துகள் செய்வதைப்பற்றிக்
கூறுவது. மச்சமுனி நாயனார் இயற்றியதாகத் தெரிகிறது. இத்தப்பிரதி
யில் இது முற்றும் உள்ளது.

(e) போகர்பூஜாவிதி, நாற்பத்துநான்கு.
BHŌGARPUJĀVIDHI, NĀRPATTUNĀNGU.

Foll 319a—326a.

This work deals with the conduct of the worship of the goddess
Balai and with the method of attaining certain extraordinary powers,
such as breath-control. It is attributed to Bhōgar.

Complete.

Beginning :

பாரப்பா வாலேதனைத் தியானஞ் செய்ய
பாங்கான நவகோண மிட்டுச் சூழ
சேரப்பா யிவ்வளையம் வாச னூலு
சிறப்பாக ரீங்கார மிட்டு நன்றாய்(க்)
காரப்பா கீழ்வாசற் கணபதியுங் கந்தன்
கருணை யுள்ள செயலீர வாகு தேவர்
ஆரப்பா அரைகழலே கிழக்குத் தொட்டு
அகாரமுட னுகாரஞ் சவ்வு மகாரம் பேடே. (க)

* * * *

அஷ்டசித்தி.

பணிந்து நின்ற பிராணய முதலா யுள்ள
வளப்பறிய பிரத்தியா காரந் தானுந்
தணிந்து நின்ற பூரகமும் ரேசகத்தி னுடனே
தவராத கும்பகமு மூன்று மொன்றாய்(க்)
கனிந்நிட்ட விடைபிங் கலைசுழி முனையி னொடு
கலந்து நின்ற விந்திலொரு கருவைக் கேளே. (கசு)

End :

காணப்பா தத்து வத்தைப் பிரித்து நன்றாய்க்
கைம்முறையாய்க் காலாங்கி நாதர் சொன்னார்
ஆமப்பா ஆண்பிள்ளை ஆரென ரகரால்
அமுதமுண்டு நிலையி னின்ற னவனே சித்தன்
வீணப்பா ம[த்த](ற்ற) வெல்லாம் வாலசத்தி
வெள்ளத்தைக் கடந்து வேமென் தேத்தி
ஊணப்பா யிந்தநா லாரூங் காண
ருமையாத சூத்திரந்தா முடிவு முற்றே

(சச)

(கு.ப.)—

இது 'வாலே' என்னும் சத்தியைப் பூசை செய்யும் முறைமையையும், பிராணயாமம் முதலான சித்திகளையடையும் வழிகளையும் விளங்கக் கூறுவது. டோகர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(f) வாலேபூசாவிதி.

VĀLAIPŪJĀVIDHI.

Foll. 327a—330b.

Deals with the conduct of the worship of the goddesses Bālai, a manifestation of Śakti, and of the eight Bhairavars who are considered to be manifestations of God Śiva.

Complete.

Beginning :

பூமியில், 'சிவகுருசிங்காசனம் சமர்ப்பயாமி' என்று சொல்லிப் புரோட்சித்து அதின்மேல் ஆசனங்கற்பித்து அதிலிருந்து அவ் ஓசி ஓமென்று தியானித்துக்கொண்டு, பிறகு நமக்கு முன்னாகச் சதுரமாக இடம் பண்ணி அதில் ஆசனங்கற்பித்து, புஷ்பத்தினால் ஓல்கூர்மாசுரூய நலி, ஓல்பத்மாசுரூயநலி, ஓல கமலாசுரூயநலி, ஓல அனந்தாசுரூயநலி, பிரமமந்திராசுரூயநலி என்று ஆசனம் புட்பத்தினால் சசித்துப் பின்பு, புண்ணிபாகவாசனம் சங்கத்திலாவது கும்பத்திலாவது சலம்பூரித்து அதில் முக்கோணமிட்டு

End :

(௧)சய பத்திரகாளிதேவி திவ்ய ஸ்ரீபாதுகாம் பூசையாமி, செந்திருசுவாகா தேவி திவ்யஸ்ரீ பாதுகாம் பூசையாமி, விசுவமங்கலி தேவி திவ்ய ஸ்ரீபாதுகாம் பூசையாமி, ஹவேசதார்க்க குரு வயிரவாயநமஃ குரு வயிரவாயநமஃ உட்சென்ற பயிரவாயநமஃ (. . .) காபாலவயிரவாயநமஃ, சவ்வம் விபூண வயிரவாயநமஃ, சிங்கார வயிரவாயநமஃ, தென்கிசைக்கணபதி இந்திராய நமஃ, மேல்கிசைக்கந்தன் அக்கினியாயநமஃ, வடகிசை துர்க்கை ருத்ராய நமஃ, கீழ்த்திசை வடுகன் வருணாயநமஃ.

(கு.ப.)—

இதில் வாலையைப்பூசிக்கும் முறை விளக்கமாகவும், அஷ்டவைரவாகளைப் பூசிக்கும் விதம் சீர்க்கமாகவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

(9) வேதாந்தசாஸ்திரம்.

VEDĀNTAŚĀSTIRAM.

Foll. 331a—356a.

A treatise in philosophy dealing with several topics, such as the differentiation between God and soul, etc., and with Pañcikarāṇa.

Beginning :

ராகத்து வேஷப் பிரகாசனம்.

(1) ராகம்.	(8) மாச்சரியம்.	
(2) துவேஷம்.	(9) ஈரிஷியம்.	
(3) காமம்.	(10) அஞ்ஞை[ஞயம்](ய).	
(4) குரோதம்.	(11) டம்பம்.	ஆக, டம்ப-க்கு விவரம்.
(5) லோபம்.	(12) தம்பம்.	
(6) மோகம்.	(13) அசங்காரம்.	
(7) மதம்.		

ராகமாவது :—ஸ்ரீவின[ச](ஷ)யங்களாய் விகற்பித்து வந்த சித்த வி[ம்](ருத்)தி.

துவேஷமாவது :—ஒருவன் அபகாரம் பண்ணினால், பதில் அபகாரம் பண்ணவேண்டுமென்று விகற்பித்து வந்த சித்தவி[ம்](ருத்)தி.

காமமாவது :—கிரகங்களும் கேஷத்திரத்தின் தனதானியமுதலான[து] (வை)கள் சம்பாதிக்கவே[ணு](ண்)மென்று விகற்பித்துவந்த சித்தவிருத்தி (.)

அகங்காரமாவது :—“எண்டா! என்னை அறியாயோ! நீயா எ.க.க்குப்புத்தி சொல்லுகிறவன் ; நான் பிடித்தகாரியம் விடுவேனா?” என்று விகற்பித்து வந்த சித்தவிருத்தி, ஆக டம்பம் கூட்டி அனந்ததுக்கத்துக்கும் [நரகத்துக்குகே துவாய்] அனந்த நரகத்துக்கும் ஏதுவாயிருக்கும். இது தீரும்வகை எப்படி என்றால் சிரத்தா ப[கு](க்)தி, விசுவாச பக்தியினாலேயும், மெய்ஞ்ஞான குரு கடாட்சத்தினாலேயும், அவர் கடாட்சிக்கிர[கியா](ரு)ன மென்கிற கத்தியை விடுவகமென்[கு](கி)ற கை[ய](யி)னாலே வாங்கி இதை(ச்)சின்னப்பின்னங்களாய் வெட்டி, தன்னை இன்னொன்றென்றறிந்து அடையவே[ணு](ண்டு) மென்றவாறு.

ராகத் துவேஷப் பிரகாசனமுற்றும்.

பின்பு, அந்த விதசாதன சதுட்டையத்தைச் சொல்லுகிறோம்.

End:

இனி, நிர்விகற்ப சமாதியாவது ஏதென்னில், [வ](ப)ாகிய அந்தரபேத மென்னும் பேதமாதிரிமேயல்லாமல் இதுக்குவேறே இல்லையென்று அ[ரி யுர](நிகி)றதே அறிகிறது. இப்படி ஆறுவித சமாதியும் சொல்லப்பட்டு (ட)து. இந்த ஆறுவித சமாதியும் வந்தவனுக்கு எங்கே மனசுபோனாலும் அங்கங்கெல்லாம் ஆறுவித சமாதியுங்காண்பன் ; அது எப்படி என்னில், ஒரு கடத்தை நிச்சயிக்கிறபோது அந்தக் கடத்துக்கும் அந்தக் கடத்தை நிச்சயிக்கும புத்திக்கும் சாட்சியாய் அறிகிறவன் நானென்று தியானிக்கிறதே தி[ரி] (ரி)சிய[கிய](ன)ானம் வித்தமாச்சது ; அந்தத்திரிசியத்தைப் பார்த்துத்தான் அசங்கிய நென்று அ[ரி யுர](நிகி)றதே சத்தானம் வித்தமாச்சது. (. .

. . .) இந்தத் தத்துவ தீருபணத்தை யாதொருவன் மனசிலே சமுசயந்
தோ[னா](ன்றா)மல் மெய்யென்று காண்கிறானே அவனே சேவன் முக்தன்.

வேதாந்தசித்தர் கமல குருவேதுணை.

பஞ்சேகரணம் முற்றும்.

(கு-4.)—

இது வேதாந்த விஷயமானது. சாதனசதுஷ்டயம், சேவபேதம், ஈசுவரபேதம், பஞ்சேகரணம் முதலிய பல விஷயங்களையும் விளக்கக்கூறுவது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

இதன்பின் வெற்றேடு ஒன்று உள்ளது.

(h) கலைஞானதீபம்.

KALAIÑĀNADĪPAM.

Foll. 358a—368a.

On details connected with the drawing of the mystic magical diagrams relating to Vāyu (the god of wind), Agni (the god of fire) Indra, etc. The worship to be conducted in relation to these diagrams and the benefits arising therefrom are also stated herein.

Complete

Beginning :

வாயு சக்கரம்.

திரித்தொரு வட்டத்தினுள்ளே ஒரு வட்டஞ் சேர்த்து எ-து ஒரு வட்டமிட்டு மேலேயும் வட்டம்,

அதில் தரித்திடும் வாயுவின் பீசமும் சத்தியும் தானெழுதி எ - து உள் [னா]வட்டத்தில் வாயுபீசம் ய௦ என்றெழுதி,

சத்தியுங்காயம் எ - து கருத்தினாலே ய௦ஸ்ய௦ என்று செபித்து,

ஏகிபோகமாய்க் கண்டிருக்க எ - து மிருத்தமுதல்வையாவேசமாகி, விளம்பிடுமே எ - து மிருத்துய் முதலான பூகப்பிடு[ற](ர)த பிசாசு விஷமா வேஷமாமென்பது.

வாயு சக்கரம் முற்றும்.

அக்கினி சக்கரம்.

அக்கினிசக்கரம் தீபம்போல் வரையிரண்டாக்கி எ - து [டு] (இ)ரண்டேரகை நடுரேகையில் அக்கினிசுவாலே.

ஒவ்வொரு கீற்றிலே ஒவ்வொரு கீற்றாகக் கீறி இப்படி (இ)ரண்டு கீறி அகிறபுக்க எழுந்திருப்போலெங்குமாகப்(ப்) பொறித்து.

இந்தச் சக்கரராப்பணிதைத்து தீயும் வன்னியுந்தானெழுதி எ-து ந௦ஸ்ய௦ என்றெழுதி.

மிக்க தியானமோகத்திலே யாவரும் வீழ்வுவரே எ - து இந்த மந்திரம் செ[வி](பி)த்து(த்) தீ சொரியத் தியானிக்க மோகித்து ஷீ[ள்](ம்)வர்.

அக்கினி சக்கர முற்றும்.

End :

இயந்திரச் சடரொளி சக்கரம்.

பூசித்து நந்தி விளம்ப எ - து சக்கரத்தே சூழ்தருவனையம் ஸ்ய௦ என்று வளைத்து,

நந்திதேவர் பூசித்துத் திருமூலருக்குச் சொல்ல எ - து இந்தச் சக்கரம் பெற்றுத் திருமூலதேவன் இத்தாரணியுந் திக்கும் அனைத்துவினையாடி.

அட்டசித்தியுமே - எ - து திருமுலர் பூசை செபம் ஓமம் தியானம்பண்ணி
அட்டமாசித்தி பெற்றனன். (.)

நாலுசத்தியாவன:—100 ரத்தாயை நமசி, 100 காளாயை நமசி, 100 சண்டாயை நமசி, [நா] மகேச்சாசாயை நமசி (.) 100 கணபதியை நமசி தென்மேற்கு), 100 சுப்பிரமணியாய நமசி அக்கினிமூலை, 100 குபேராய நமசி, சிம் சிவதர்க்காய நமசி என்று பூசித்து மனசிலேவேண்டியன எல்லாங்கேட்டுத் தியானித்துப் பூசைபண்ண வேண்டிய இஷ்டகாமியமும் சத்தினானமும் உண்டாகும்.

Colophon:

முத்து(ற்று)ம்.

ஆனந்தநம்பி பாதமே[டுகதி.

(கு-4.)—

இது இந்நிரசக்கரம், அக்கினிசக்கரம், மகேந்திரசக்கரம், வருணசக்கரம், செகசக்கரம், மோகனசக்கரம், யந்திரசிந்தாமணி சக்கரம், யந்திர தீபச்சுடரொளி மந்திரம் முதலிய பலவற்றையும் விளக்கமாகக்கூறி அவற்றின் பலன்களையும் கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது. இதை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை.

இதன் பின்னர் 5 ஏடுகளிற் பல சக்கரங்கள் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

R. No. 278.

Palm-leaf. $11\frac{1}{2} \times 1\frac{3}{4}$ inches. Foll. 242. Lines, 10 in a page. Tamil Good.

Purchased in 1915-16 from Kadir Baig Sahib of Triplicane.

(a) அகத்தியர்தண்டகம்.

AHATTIYARDANDAKAM.

Foll. 1a-7b.

Same work as that described under R. No. 164(a) ante.

Complete.

(கு-4.)—

இது மூவருடத்திய காடலாக்கின் 164(உ) நம்பர் பிரதிபோனது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

இதன் பின்னர் வெற்றேடு ஒன்று உள்ளது.

(b) அகத்தியர்குத்திரம், நூறு.

AHATTIYARSUTTIRAM, NŪRU.

Foll. 2a-29a.

On the preparation of the different kinds of ingredients required for alchemy. The work is attributed to Ahattiyar.

Incomplete.

Beginning :

பூரணமாம் சு[ளி](ழி)னைநடுக் கபல மீதே
 புக[ள்](ழ்)பெரிய மூலகண பதியே காப்புக்
 காரணமா யெனையாண்ட பரம்பரனைப் போற்றிக்
 கட்டாக வாதத்தின் லட்சங் காப்புத்
 தா[ற](ர)ணமாய்ப் படுபாதி கு[றி](று)க்கிச் சொன்னேன்
 சார்வாக வாயிரத் திருநூறு சூத்திரம்
 வாரணமாய்க் கு[றி](று)க்கி வைய[ய]த்த சூத்திரம் நூற்றில்
 வகைதோ[ண](ன்ற)க் கரு(க்) துருவும் வகுத்தேன் பாரே. (க)
 பாரப்பா கட்டுவகைச் செந்து ரங்கள்
 பரிவான செயநீர்கள் மெழுகு சுத்தி
 சீரப்பா வழலைக்கு இடையா கக்க
 டிமமான உ[ளக்](ட்)கருவு மேக மூறக்
 கூரப்பா மித்திரங்கள் தேவி பூசைச்
 குறுக்குவழி பரிசீனைகள் கோடா கோடி
 ஏரப்பா தொந்தங்கள் விவர மாக
 இயம்புகிறேன் துரிசினுடை(ச்) சுண்ணப் போக்கே. (உ)

End :

மனம்வேறு பூரணமே யென்று பூண்டு
 வாழ்வ தல்லா(ல்) ம[த]தொ[ம்](றொ)ன்றுஞ் செய்யா தை[ய்]யா
 மனம்வேறு தட்டுண்டா லெல்லாம் போச்சு
 மாடகையுற்றுத் திரிந்தலைவான மாள்வா னை[ய்]யோ
 மனம்வேறு சாதகமாய்ச் சாதகிரத்தைப் பார்த்து
 மனம்விலக்கக் குறுவினிடம் வணங்க நின்ற(ல்)
 மனம்வேறு வாராது சித்தி முத்தி
 வாய்க்குமே கு[றி](த்)திரந்தா னூறு முற்றே. (கக)
 இன்னம் ஒருபாட்டு, 'அரிதாரவெள்ளை' என்று புகிற இடத்திற்காண
 வே[ணு](ண்டு)ட்டோலே இருக்கு[கிற]து.
 சுசு - ன் (பின் விடுபட்டது).

கேட்டிட்டாய் சாறணையின் சாறு
 கெடியாக வாங்கியரி தாரந் தன்னே
 ஆட்டிட்டாய் சாமமொன்று வில்லைதட்டி
 ஆகாகா கருவாலி புடத்தி னீறு
 நீட்டிட்டாய் வெள்ளியிலே களஞ்செ[ரி]சிரண்டு
 தியையான மரத்தாறு காணுங் காணும்
 பூட்டியதோர் பூட்டுடெல்லா மிதுவே பூட்டு
 பூணவே ஆரை[யி]க் குறட்டை - வாங்கே. (கௌ)

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாதத்திற்கு உரிய துரிசிதரு, கறியுப்புக்கட்டு, ரசசெந்துரம், சந்திரோதயசெந்துரம், நாகக்கட்டுச்செந்துரம், மெழுகுவகை, உப்புச் செந்துரம், செம்பு சுத்தி, பாஷாணக்கட்டு, நவாச்சாரக் களங்கு,

துரிசிதீறு, வங்கபன்மம், லிங்கக்களங்கு, லிங்கக்கட்டு முதலியவற்றைச் செய்யும் வகையை விரிவாகக் கூறுவதென்று தோற்றுகிறது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

இந்நூலில் 29 - ஆம் பாட்டின் முதலடியும், 58 - ஆம் பாட்டின் முதற் சீரும், 88 - ஆம் பாட்டின் இறுதி அடியும் இல்லை.

(c) கொங்கணர்தண்டகம்.

KONGANARDANDAKAM.

Foll. 30a—52b.

This work seems to deal with the philosophic wisdom of the Siddhas. It is attributed to Konganar.

Complete.

Beginning :

வெளிகடந்த வெளி யொளியே சு[ளி](ழி)னை காப்பு

வேதாந்த விவரத்தி னறிவே காப்புத்

தளிர் கனலுங் காலு மொன்றாய் மூன்று நவ்வில்

தம்பனத்தின் மோகனத்தாய் பதமே காப்பு

அனிகருவி லெட்டாகி நாலுஞ் சேர்ந்த

அதிசயமே பூ[ற](ர)ணத்தி னறிவே காப்பு

களியருதி ப[ச்](ட்)சணியின் கருவைக் கூறக

கணபதியின் முத்தியருள் காப்ப தாமே.

கொங்கண நயினார் பாதமே துணை.

ஆதியா மந்த நந்தி குரு முனிவர் மூலர்

ஆ[ட்](ச்)சரியம் நீலகண்டர் தண்டக[க்]த்தில்

பாதியா முப்பொருளு மொன்றாய் நின்ற

பட்சணியை நி[ட்](ச்)சயமாய்ப் பா[டி](டு) தேனே. (க)

பாடியதோர் தண்ட[க்]க[ம்]மெல்லாம் பா(ர்)த்துப்

பத்திவைத்துப் ப[ஷ்](ட்ச)ணியின் சூட்சுமம் பாரு

நாடியினை கருவறிந்தாற்[ச்] சொல்லக் கேளு

நாடுநக ருனக கீடோ ஈசன் வேறே

மூடியதோர் கருவெல்லாம் வெளியாய்ச் சொல்வேன

மூலரு(டை)ப்பே[டு](ர)னேன் [பேர்] பதினெண்பே[ற்](ர்க்குந்

கூடியதோர் கொங்கணன்றா னென்று கூறுங்

கோத்திரத்தி னா[க்]கள் கூட்டு வாரே (?) (உ)

கூட்டுவா ரருக்கனு(டை)க் கீ[ள்](ழ்)வேர் வாங்கிக்

குனிசம தாடுகிற கருவைக் கே[ழு](ளு)

சூட்டுவே னெள்ள[று](ரு)க்கன் வேறுத்த [னா](நா)ளிற்

சுபயோகம் புணர்பூசங் கன்னி முன்னாள்

ஆட்டுநா ணிரைராசி திருவாணங் கொண்டு

அ[று](ரு)க்கனுடைக் கீ[ள்](ழ்)முகத்தி [லப்]ற் பொங்க லீட்டு
மூட்டுவேர் வாங்கும்போ துதிர மூட்டு
மூசண்ட மூலமென் றறிவால் வாங்கே. (௩)

End :

விதியறியான் மதியறியா னூலைப் பா[று](ரா)ன்

வித்தறியான் முளையறியான் சு[ளி](ழி)யைப் பாரா

னகியறியான் சுளையறியா னீரில் மூ[ள்](ழ்)கி

நானென னுஞ் சொல்மறவா னூலைக காணான்

விதியறிந்தோன் கருந்தலையி லுபமாய் நின்ற

விட்ட குறைக கட்டலையை யறிந்து கொள்வான்

பதியறிந்து மனம்பதிந்து விதியைக கண்டு

பலன் பெற்றார் பட்சணியின பாடல் முற்றே. (௧௦௮)

Colophon :

கொங்கணர் சுவாமி[ய](க)ளபட்சணி நூ[ததெ](ற்றெ)ட்டு மெழுதி முகி
ந்த[து](த)து முறறு.

சீவேகம். நாகநாதா துணையாகவேண்டி யது. குருசாந்து சம்சரண்.

சுந்தரானந்தா பாட்டு - ௩௮. அகத்தியா பாட்டு - ௧௦௩. திருமூலர் பா
ட்டு - ௪௮. கொங்கணர் பாட்டு - ௧௦௮. ஆக ௩௪௭.

நள[ஹ] கராத்திகைமீ கரு[உ]பட்டாலமுடையரா ஆல(ப)பாககம் வேலப
பிள்ளை குமாரன வேங்[டு](க)டாசலம் பிள்ளை ஏடு. கொங்கணா தண்ட
கம் எழுதி முகிந்தது ; முறறும்.

-(௧-௮)-

இந்நூல ஞானவிஷயமானதென்றும், இயற்றியவா கெரங்கண்ணென லும்
தெரிகின்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முறறும் உள்ளது.

(d) திருமூலர் தண்டகம்.

TIRUMŪLAR DANDAKAM.

Foll. 53a—69b.

Similar to the above. It is attributed to Tirumūlar.

Complete.

Beginning :

சீருலவு பூரணசின மயஞானஞ் சோகிசு

சிதம்ப ரத்தி[ல்ச](ற்) சூ[ச](ஆம)ரா சூட்சுமந் தண்ணை

வாருலவு பூமுலைபா டனக்குச சொனனா

மகத்தாஷ விஞ்சை நந்திக் குபதே சித்தார்

கா[ரி](ரு)லவு முகத்தாணைக் கடியி னின்ற
காணமாய்ச் செந்துவெலா நிறைந்துநின்
தா[ரி](ரு)லவு புய்த்தழக னந்தி யீசன்
சற்குருவா யெ[ந்த](ன்ற)னக்குச் சாற்றி னாரே. (க)

(.)

முனைதனை(ப்) பா[ற்](ர்க)க மும்மலம் போய்விடும்
முனைதனை(ப்) பா[ற்](ர்க)க மூதண்ட (ட)ங் காட்டிடும்
முனைதனை(ப்) பா[ற்](ர்க)க முத்தியுங் காட்டிடு
முனைதனை(ப்) பா[ற்](ர்க)க மு(மு)துஞ் சொரூபமே (அ)

End :

ஆமப்பா வகண்டாண்ட பதங்க டோறு
மாசசரியம் பூரணமே தல்லா துண்டோ
நாமப்பா வெளிக் கறியோம் பூ[ற்](ர)ணத்தின் வீதி
நாவிருகோ பாவிருக்கோ நாடிப் பாரு
காமப்பா கான[ல்ப](ற்)பா விரண்டுங்கொண் டீக்கக்
கயிலாசக் கொங்கணர்தான் கண்டு மீண்டார்
வேமப்பா ஞானிவெளி [சு](சொ)ரூப மில்லை
மெ(ய்)ஞ்ஞான தீப சு[ளி](ழி) மேவு மேலே. (கஉ)

(.)

சித்தியு முத்தியுஞ் சித்தர் கி[று](ரு)பையாற்
சத்தியல் லாது தனித்தொன்றும் வே[ரி](ழி)ல்லைப்
பத்தியை வைத்துப் பதத்தைப் பிடித்திடு
நித்தலுந்தா னீங்காத நிட்டையே. (கஅ)

Colophon :

நளவூடு கார்த்திகைமீ களவு சோமவார [னா]ன் விசாக நட்சத்திர
த்தில் அ[ஸ்]த்தமித்து மூன்று நா[ளி](ழி)கையில் திருமூலர் தண்டகம் [யெ]
(எ)ழுதி முகிந்தது ; முற்றும்.

பட்டால முடையார் ஆலப்பாக்கம் வேலப் பிள்ளை குமாரன் வேங்கி
(க)டாசலம் பிள்ளை ஏடு. திருமூலர் தண்டகம் எழுதி முடிந்தது.

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஞான விஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. திருமூலர் இயற்றிய
தாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

இதன் 'ரின்னர் ஞான விஷயமான பாடல்கள் உள்ளது. எழுதியுள்ள ஏடு
ஒன்று.

(e) சுந்தரானந்தர் தண்டகம்.

SUNDARĀNANDAR DAṆḌAKAM.

Foll. 71a-80b.

A treatise on alchemy. It deals with the preparation of the different ingredients required for alchemy as well as with the conduct of the worship of the goddess Dēvi. It is attributed to Sundarānandar.

Complete.

Beginning :

அரியோ[ம]மரகரா அக்கனவு மாகி
 அகிலே சு[ளி](ழி)த்த விருசு[ளி](ழி)யு மாகித்
 தெரியாத பொருளாகிச் சித்தரியு மாகிச்
 சிவமுமாய்ச் சத்தியுமா யிரண்டு மொன்றாய்
 தரியாத நி[ம](ர்)ம்[மொ](ழு)ட [மி](ரி)தை ய[ரி](மி)ந்தால்
 தாயான மவுனத்தை[ய[ரி](மி)வா ரை[ய]யா
 விரிகமலத் தோனறியா னிந்த மூலம்
 வேதாந்தஞ் சித்தாந்தம் வெளிவிட் டேனே. (க)

விட்டதொரு கொம்புசு[ளி](ழி) யகரா வகரா
 வேதாந்த மூலமந்திர மிதுவே யாச்சு
 தொட்டதொரு மூலமந்திரங் க[ற்](ர்)மத் துக்குத்
 தொந்தமாட் டிடுவே தொகுத்துச் சொன்னேன்
 கட்டிவைக்குங் கட்டருக்குங் காலனையுந் தள்ளுங்
 கடியதோ ரட்டக[ற்](ர்)ம மிதினா லாகும்
 வெட்டவெளியானதோர் மெய்ஞ்ஞான தீதம்
 வேதாந்தச் சு[ளி](ழி) முனையை வீசி னேனே. (உ)

End :

ஊனுதற்குக் கருவென்ன சொல்லக் கேளு
 ஓகோகோ வன்னியிலே யோலை வாங்குக்
 காணாமல் கரையவென்றாழ்[க்] காயங் கூட்டுக்
 கடுங்கோபச் சிவருத்திர(த்) தீயை மூட்டு
 வாணஸ்தா னிற்குமடா தொடிக்கு முன்னே
 மைந்தனே சித்தர்முன்னே வழக்கி டாதே

* * * *

காணு விருக்கவென்ற லஞ்சனத்தைச் சொல்வேன்
 கரிவாலம் பட்சியுட லிறகி லாகும்
 வேணபடி வித்தை கெட யிதுவே யாதி
 வேதாந்த வித்தையினால் வழக் கிடாதே.

.

சொல்லுமே னைங்காய முறையைத் தான்
 தடியான வென்னையுடன் கெவுரி நெஞ்சு
 தன்னவே பொண்ணுது சேர்ம னாகி
 சா[த்து](ற்று)கி)மேன் திப்பிலியுங் கடு[க]கோ டையர்

விள்ளவே யைங்காயம் பூச [னா](நா)றும்
வேண்டு(கி)றேன் கள்ளிப்பால் தில்லைப் பாலும்
உ(ட்)[பி](பு)றவேயீ திரண்டுங் கிட்டா விட்டால்
உத்தமனே வடித்துவிட் டரைத்துப் பூசே.

வாடைக்கும் விவரம்:—

கோரோசனை, குங்கமப்பூ, பச்சைக்காப்பூ[ற](ர)ம், வெட்டிலேவர், விலா
மிச்சம் வேர், பூலாங்கி[ள](மு)த்து, மிலாகாசச்சந்தனம், செண்பகப்பூ,
ஏலம், சன்ன லவங்கம், மருககொ[ளு](மு)நது, பு[ளு](மு)கு, ச(வ)வாது,
அகில், கி[ரு](ரா)ம்பு.

மந்திர மூலம் அங் கங் இங். கங். உங். அரங். எங். அரங். ஜம். அரங்
ரங் ரங் சி வ ய ந ம.

தேவிஸஹாயம்.

(கு-பு).—

இந்நூல் ரஸவாதஞ் செய்தமகுரிய மருந்துகளைச் செய்யும் விதத்தையும்
தேவியைப் பூஜிக்கு முறையையும் முறையே கூறுவது. சுந்தரானந்தர்
செய்ததாகச் சொல்லப் புகிறது. இந்த பிரதியில் இது முற்றும் உள
ளது.

(f) *பேராகநாயனார்பாடல், எழுநூற்றறு :த்திரண்டு.*

BHÖGANĀYANARPĀDAL, ELUNĪRRARUPATTIRANḌU.

Foll. 81a—242b.

A work in 762 stanzas dealing with alchemy. Similar to the work
described under sub-division (b) of this number. It is attributed to
Bhōgar.

Complete.

Beginning :

ஆனந்த மாய்த் தைந்த ஆயி பாதம்
அகண்டபரி பூரணமா னமயா பாதம்
வானந்த மாகிநின்ற[கி](க)ணேசன் பாதம்
மருவியதோர மூலத்தி னந்தி பாதம்
தானந்த மாகியதோர் காலாங் டி பாதஞ்
சனகருடன் வியாக்கிரமா[ய]பகஞ்சலியின பாதம்
போனந்த மாகியதோ ர்ருடிகள் பாதம்
போ[த்தி](ற்றி)யெழு நூ[த்தி](ற்றி)ரட்டுப் புகலுமேனே (க)
(.)

போகாமல் வாதத்தை நிறுத்த வென்றான்[ப்]

போக்கோடே சவுக்காரக் குருவைப் பண்ணு

வாகாகு முப்பைநின்றாய்க் கட்டி யாடு

மருவியபின் பூரத்தை யுப்புப் பண்ணு

தாகாகும் தாளகத்தை நீறு பண்ணு

சமத்துடனே வங்கத்தைச் சுன்னம் பண்ணு

வேகாது துரிசையைத் தான் குருவாய்ப் பண்ணு

விளங்கியதோர் வாதமெ[ல்]லாங் கைககு ளாச்சே.

(௩)

End:

சொன்னதொரு சூத்திரத்திற் [ப்]பொபயொன்று மில்லை

துலங்கியதோர் மணிததாயை யெ[ரு]நிர்ந்து

சொன்னதொரு குருபதத்தையனுதினமுந் துதிக்கேன்

துலங்கியதோர், மூலருடைப் பதத்தை யெனறந் தொழுதேன்

சொன்னதொரு காலாங்கி யையருடைப் பதத்தைத்

தொழுதுகொண் டெழுநூற்றுச் சில்வானந் சொன்னேன்

சொன்னதொரு சித்தருடைப் பதங்கள் போ[த்]தி[ம்]றிச்

சூத்திரந்தான் பாடினது காட்சி மு[த்]தே[ம்] (ம்மே)

(௪௬௨)

Colophon:

சிவமயம்.

நளனூ ஆனின் ௩௨ உத்திராட நட்டுச் சத்திரமும் சோமவாரமும்
கூடிய சுபதினத்தில் போகநாயனார் சூத்திரம் எழு[னாத்தரு](நூற்றது)
பததி[டு]ரண்டு பாட்டும் எழுதி முத்தேன் ஆவகருடியவருக்கும்
சேது மாதவ பிள்ளை மகன் தாமோதரம் [கய்](கை)யெழுத்தது.

தென் பொதுகை மேவிய தெட்சிணமூர்த்தி துணை.

பட்டால முடையார் ஆலப்பாககம் வேலப் பிள்ளை குமாரன வேங்கடா
சலம் பிள்ளைக்கி[கு] இராமநாதபுரத்தில் போகநாயனார் பாடல் எழு[னா]
(நூற்றதுபத்தி[டு]ரண்டு பாட்டும் எழுதி முகித்தது. முற்றும்.

(௧-௫.)—

இதில் சவுக்காரவுப்பு, உப்புக்கட்டு, பூரணச்சுன்னம், உப்புக்குரு, உப்புச்
செந்தூரம், உப்பு மெழுகு, துரிசிக்குரு, தங்கச் சுன்னம், வெண்காரக்கட்டு,
ரசீமணி, சொர்னவீரவைப்பு, துரிசிந்று, துரிசுகளங்கம், செம்புகத்தி ரச
பதங்கம், சங்கச செம்பு, வத்தச செம்பு முதலியவற்றைச்செய்யும் வகை
கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. போகநாயனார் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படு
கிறது. இந்தப் பிரதியில் இத்தூல் முற்றும் உள்ளது.

R. No. 279.

Paper. 8½ × 6½ inches. Foll. 38. Lines, 22 in a page. Tamil. good.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. C. V. Jambulingam Pillai of
Mylapore.

பேரூர்க்கோவை.

PÉRŪRKKÓVAI.

A poem in praise of Śiva worshipped under the name Paṭṭiśar in the sacred shrine at Tiruppērūr in the Coimbatore district. It was written to illustrate the rules defining the characteristics of Agapporul of the Tamil grammar.

Incomplete.

Beginning :

விநாயகர் துதி.

தேனூறு சொற்புல வோர்செய்த கோவை தெரிந்த மட்டு
மேனூறு பச்சடைப் பட்டிசர் கோவை விளம்பு வதிற
ரூனூறு காட்டிற் ரூயைங் கரன்ற டந்துதுறை
நானூறு மென்றன் மடநாவிற் காட்டி நலஞ்செயுமே.

நூல்.

இயற்கைப் புணர்ச்சி.

காட்சி.

உலகோர் துதிசெய்யு நல்லரு ளேதரு மோங்கிய நற்
நலமே யெனவளர் பேரைப்பட் டிசர் தடங் கிரியி
னிலவோர் குமிழிரு காவியோ ரம்பன்ன நீடழலா
மில்வோ யெர்கஞ்ச மோர்கொடி தாங்கி யிருந்தனவே. (க)

*

*

*

*

குறிப்புணர்தல்.

நாக்கியம் டாமற் குவளை யலர்ந்து நவில வெ[ந்த](ன்ற)ன்
பாக்கியம் போல்வரு மானூர்த மெய்யினிற் பற்றிய நோய்
நாக்கிய நோயனைப் பட்டிசர் பேரைத் தடங் கிரியின்
நோக்கிய டார்வை யெல்லாந் துயர்தீர னுவல்கின் றதே. (சு)

இரந்து பின்னிற்றற்கு எண்ணல்.

கூறுது நோக்கிற் குறிப்புணர்ந் தீயுங் குணத்தின் மிக்கோர்
மாறுது வையக் கணியெனச் சொற்றீடு மாற்றி மிவர்
மீறுது பேரைநம் பட்டிசர் மாவ்வரை மின்னணையார்
சேறுது சேர்ந் துய்ய லாமெனத் தேர்ந்து தெளி மனமே. (ரு)

End :

தலைமகன் விருந்து விரும்பல்.

பேறு முகந் தருள் பேரைப் பட்டிசராம் பேராவைச்
சேறு முக மயிற் செவ்வேளு நும் முண்டி செய்ய வந்து
மாறு முகம் படைத் தாரடி யேன்வந் தருந்தின் மின்னே
நூறு முகம் புடைப் பாரொன்ன லாரேணி நொய்தினிலே. (கருஅ)

*

*

*

*

தலைவன் தலைவியின் நாட்டணிவினாதல்.

விரும்பியென்னீ யெங்க (ண)ட்டணி கேட்கவு மேன்மைதவ
மரும்பிய தென்ன முழுவன் முன்னேபடி யார் பவத்திற்

நிறும்பிர மாமல ராளும்பட் டீசர் செழுங் கிரியின்
கரும்பி னிசையுந் தஞட் டணி யாவதுங் கன்னி யர்க்கே.

(கஅச)

* * * * *
பாங்கி யிறைவனை யிகழ்தல்.

மறந்தார் கொல்லோ நெஞ்சம் வன்கண்மை யோசொன்ன வார்த்தை யங்கே
குறந்தார் கொல்லோ வவர்கு ளிதுவே வரைத் தோளையே யோர்
புறந்தா னிருத்திய பேரைப்பட்டீசர் பொருப்பின் மின்னே
சிறந்தார் கிவை நலமோ வழகோ மன்னர் செய்கை யென்னே.

(கஉச)

(கு.ப.)—

இது, கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் பேரூரென வழங்கும் மேலைச்சிதம்பரத்
தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக்கொ
ண்டு அகப்பொருட்டுறைக்கு இலக்கியமாக அனமந்துள்ளது. செய்யுள்
நடை— சிறந்தது. இந்நூலை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை.

இதன் முதலில் 159-வது முதல் 183-வது வரையிலும் இறுதியில் 324-க்கு
மேலும் உள்ள செய்யுட்கள் காணப்பெறவில்லை. இந்நூல் அச்சிடப்பட்டிரு
ப்பதாகத் தெரியவில்லை.

R. No. 280.

Palm-leaf. 9½ × 1½ inches. Foll. 242. Lines, 7 to 9 in a page. Tamil.
Good.

Purchased in 1915-16 from Kadir Baig Sahib of Triplicane.

(a) சிதம்பர சக்கரம்.

CIDAMBARA CAKKARAM.

Foll. 1a—8b.

The stanzas given here are fifteen in number. They are taken from the second part of the fourth Tantra of the Tirumantram, which is a work by Tirumālar, dealing with the doctrines and the Mantras relating to Śaiva Siddhānta. The stanzas deal with the drawing of a diagram called Cidambara Cakkaram, with the mode of conducting the worship of the same as signifying God Śiva, and with the religious efficacy of such worship. This portion is also designated Tiruvambala-cakkaram. The stanzas are written first and the meaning of some of them is then given briefly in prose.

Beginning :

அன்ப தெழுத்தே யனந்தா கமங்களு
மன்ப தெழுத்தே யண்டமும் பிண்டமு
மன்ப [த]தெழுத்தே யறிவா லறிந்தபி
னன்ப[த] தெழுத்தே யஞ்செழுத் தாமே.

(க)

அஞ்செழுத் தாலே (யமர்)ந்தன னந்தியும்
அஞ்செழுத் தாலே யகார சிகாரமா

யஞ்செழுத் தாலே யம(ர்)ந்த வுலகமா
 யஞ்செழுத் தாலே யம(ர்)ந்த(ர)னென் றானே. (உ)
 ஆலேய மாக வம(ர்)ந்தபஞ் சாக்கர
 மாலேய மாக வம(ர்)ந்தது தூலமா
 மாலய மாக வறிகின்ற கு[ஷ]கும் [மால]
 மாலய மாக வம(ர்)ந் திருந் தானே. (ங)
 * * * *
 மகா(ர) நடுவாய் வளந்திடுஞ் சத்தியை
 யுகாரம் வளைந்[து வெ](தெ)ரண்வல மேத்தி
 யகாரந் தலையா யளிககண் நகரமாய்ச்
 சிகா(ர) வகாரமாய்ச் சிறந்திடுந் தானே.

End :

எரிந்த கண்ணும், சிவந்த மேனியும், உத்தூளமாக அணிந்த திருநீறும், பூண்ட அக்கும், உடுத்த புலித்தோலும், [மெ](மி)தித்த முயலகனும், தூக்கியபாதமும், வீக்கிய கரமும், இடை [பி](பு)ரம் மயே[ஸ்](சு)வரியும், வலப் [பி](பு)ரம் கங்காதேவியும், திருச்சடைமேல் திருணவி இந்திராணி சாமுண்டி வீரபத்திரி [டு]கணபதி, வலப் [பி](பு)ரம் மதனசாத்தா, விஷ்ணுசாத்தா, உருத்திரசாத்தா, உக்கிரசாத்தா, உனசாதசாத்தா, சவுந்தர சாத்தா . . . தசாத்தா, அசுதாங்கவயிரவன், பூஷண வயிரவன், சங்கார வயிரவன், சங்க வயிரவன் “ஓம் நமோகாளி, மஹா காளி, அந்தரி காளி, நீலி காளி, பாணி நமோகாளி ஹ்ண நாநாபூ[டு]தப் பிரேதபிசாசு வெனவசமாகவே சுவாகா” “சரஅண்பவாயா, கணமுகாய, சுப்பிரமணியாய நம” சக்கரத்தை அ[ம்] (ர்)சிக்கிறது. “ஓ ஹரி” பிறவுங் கண்டுகொள்க.

அந்	இ)	உசி	னாய்
ஐ	கி	ச	ஹீ ஸ்ரீ
அந்	இ)	உசி	எவ சய
அ	கி	றி	ஸ்ரீ

(கு-ப.)—

இதில் திருமூலநாயனார் இயற்றிய திருமந்திரமாலையில், ‘சிதம்பரசக்கா’ மென்றும், ‘நருவம்பல சக்கா’ மென்றும் கூறப்படுகின்ற பதினைந்து செய்யுட்களுள், அவற்றுள் சிலவற்றிற்குப் பொருளும் எழுதப்பெற்றிருக்கின்றன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

(b) அகத்தியர் கிரம பர அவ்ஷ்ட கர்மா.
 AHATTIYAR KRAMAPARA AṢṬA KARMĀ.

Foll. 9a—17a.

A treatise on mysticism, explaining and stating the differences between the Sthūlapañcakṣara and the Sūkṣmapañcakṣara, the mode of drawing the respective diagrams relating to them, etc. It is attributed to Agastiyar.

Beginning :

திந்தனையிலலா திருதிகம்பனம் நகாரம்

திசமான தாமரையின மணிப்பலகை யாலாம்

சிந்தனையிலலா மகாரமோ கனங் குபேரன்

சிறந்த சிவமணி முளகுபல கையுமோ அவரி

அந்தமுட னக்கினியில் மா[ற](ர)ணந்தான் சிகாரம்

அழகான நாவிமணிப் பலகையுமோ அத்தி

வந்தியில்லா வாயுவிலுச் சாடனம் வகாரம்

மணிசிந்திப் பலகையிலா மகிழ்ந்து சிவம் பண்ணே. (க)

* * * *

இருபத்தை[ஞ்](ந்)து அறையில் பீசா[ஹு]ட்சரம்

அடைப்பதற்கு விவரம்.

மண்ணுற நகாரமாகும் வருபுனல் மகாரஞ் சேருந்

திண்ணமர்ந் தளவ்[ல்]த்தா[ந்](ர)னே சிறந்திடுஞ் சிகார மென்றார்

புண்ணிய வகாரம் வர[ய்]வு[யு]ப் பொருந்திடு வாணமீ

துண்ணிய யகாரமென்றே வுரைத்தன ரஞ்செழுத்தும். (க)

அருமறையா மஞ்செழுத்தி பி[றி](ரி)த்தறி பரணைக் கன்றல்

வெருவிடா தஞ்செழுத்தும் வென்றுநற் கருமஞ் செய்யும்

மருவினா னாவவாற ? தில்லை வந்திடுங் கருமமெல்லாங்

குருவினா யருளைக்கேட்கக் குறித்த[து ய]ன வெ)வையுங் காட்டும்()

இது, தூவ பஞ்சாக்கரமென்றறிய.

* * * *

ககாரம் முதல் ஷகாரம் வரைக்கும் நடு-க்கு வயணம்.

க வ ஹ வ ஐ வ ம ஜ ஸ ன ட ஓ ல ள

ண ங ய ட ட ப வ ம வ ஹ ஶ ய ர ள வ

ஸ ஷ ஸ ஹ ஐ கூட. நடுக-சரிகாணும்.

End :

பாருங்காண் பதினாறு [௦]கோணத் துள்ளே

பாங்கான முக்கோணம் பரிவா யிட்டு

ஆருங்கா ணறியாத யகாரஞ் சுத்தி

அதினடுவே ரீங்கார[ஞ்] மாறியிட்டு(ச்)

சேருங்காண் பதினா [று யெ]றெழுத் ததனி விட்டு(த்)

தெரிசனையா மதின்மேலே வட்ட மிட்டு(த்)

திருங்காண் திருநீற்றை மெய்யி தென்று

சிதம்பரமாஞ் சக்கரத்தை மொழிவேன் புாரே.

பதினாறு கோணத்திஷ் நிற்குமெழுத்து. ஓஃ ஆஃ ஸ்ரீஃ இரீயும், கிரீயு ஐயு கிலியும் சவ்வும் அவ்வு உவ்வும் மவ்வும் சிவாயநமஃ. ஆயிரத்துக்கு நடுவே அஷ்டதளம் நிற்பது. நடுவே முக்கோணம்; நடுவே விந்துவட்டம், விந்துக்குள்ளே அஷ்டதளத்திலும் இடுவது எழுத்து. ஐஃ கலியு சவ்வு சிவ(ர)ய நம(ஃ). •

(கு-ப.)—

இதில் தூல சூக்கும் பஞ்சாக்கரங்கள் பேதங்களும், சக்கரங்களும், மூலதார முதலியவற்றில் திற்கும் எழுத்துக்களும் ஆகிய இவைகள் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

(c) நவக்கிரகாம்சம்.

NAVAGRAHĀMŚAM.

Foll. 18a—21b.

A treatise on astrology marking the duration of conjunction of the planets with the various zodiacal signs.

Incomplete.

Beginning:

சா[த்து](ற்று[கி])ே[று](ம) இ[த(ர்)][க]ள் பாதம் போற்றி(ச்)
 சகலதொழி வட்டக[ம்](ர்)மஞ் சாதித் தாட
 (எ)த்து(கி)ே[று]ன் தசரேகை நேரேயிட்டெ
 இந்தமுறை தசரேகை குறுக்கே யிட்டெ
 வாத்து(கி)ே[று] வெ[ண](ன)ண்பத்தோ ரரையாய் திற்கும்
 மறு கைகை மும்மூன்றாய் வகுத்திட் டேதான்
 தோ[த்து](ற்று[கி])ே[று] னவக்கி[ம்](ர)க மடைக்கு[ம்] வா[ம்]மாறு
 தொடுகுறிபோ னன்றாகச் சொல்விப் பேனே.
 பாணுருநு மால் கேது வுச்சியே ராகுபகாரி[ய]
 புகரிந்து குசனே முற்றும்
 வாணுமதி குசன்வெள்ளி ருருமால்பாணு
 மகத்தான சனிராகு கேது முற்றும்
 தேனுசேய் புகரிந்து புலவன் பாணு
 செம்பொனி ராகுகேது சனியே முற்றும்
 தானுபுத னிரவிதரு ராகுகேது
 சனிசெவ்வாய் புகரிந்து முற்றி தாமே.

(உ)

End:

விதிபரணி பூரம்பூ ராட மூன்றாம்
 வெள்ளியினு லத்திசை வருஷ[ம்] மிருபதாகும்
 பதியான சாத்தியம்பொற் பட்சியோடு
 பாதிசிவம் பரதிபவம் பகரக் கேளு
 கெதியாக வெதிர்காலம் பா(ர்)த்துக் கீ[ள](ழ்)மை
 வளமைக்கு நேரறிந்து கீறு(?)
 குதியாக(க)த் தெய்வ[ர்]வாணுள் மரத்தை வெட்டிக்
 கொள்பவகை பதினாறு விரல்மட் டாக.
 மட்டாக வெண்பத்தோ ரறையி லிந்த
 வகை முறையாய்த் தப்பாதே ருருக்கருவும் பூசிக்
 கட்டாகச் சரணுடை(க்) கோஷ்டம்வைத்த[ர்]ந் [க]
 கலக்குமடா வையனு(டை)க் காட்சிசென்று

(மச)

சுட்டாகக்) காளியுடைக் கோஷ்டம் வைத்தாற்[ச்]
சகலவிசை லோகமெல்லா மெய்து மெய்தான்
பட்டுவிட வே[னு](ண்டு)மென்றால் பிரேதம் வேகில்
பசாசடா யெரியில்முன் படுவான் பாரே.

(၁၈)

• நவக்க[ற](ர)க[க்](ரங்)கிச முற்றும்.

(த-4.)—

இந்நூல் ஷோதிட சம்பந்தமானது. நவக்ஷிரகங்களின் அம்சங்கள் இன்னதற்கு இவ்வளவுகாலம் உண்டென்பதை விளக்குவது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. முற்றுப்பெற்றதாக எழுதியிருப்பினும் பூர்த்தியானதாகத் தெரியவில்லை.

(d) அங்கநியாச கரநியாசம்.

ANĠANYĀSA KARANYĀSAM.

· Foll. 22a—29a.

On the details connected with the ceremonial touching of certain parts of the body as a necessary preliminary to the worship of the nine planets.

Beginning :

அசிய [சுறி](ஸ்ரீ) நவக்ஷிரகதேவதா மகாமந்திரச் [டு]சிய பி[ரு](ரக) [ட்](ஸ்)பதி பகவான றி[சு](ஷி) அனு(ஷ)டுப்புச் சந்த, [சுறி](ஸ்ரீ) நவக் கி[ரு](ரக) தேவதா, ஓ ஸ்ரீ சம் [த்ரி](ஹ்)ரீம் சத்தி, டு[ரு](ரா)ம் கீல(க)ம் நவக்ஷிரக பி[ரு](ரக)சாத சி[ற்றி](க்தி)யர்[த்ரு](த்)தேசெபே வினியோக, ஓ அங்குஷா[ரு]ப்பியாயநம, [த்ரி](ரீ)ம் [த்ரு](ர்ச்)சனி [காப்](த்)பியாய நம, கு[ரு](ரா)மத்தி [ன]மகா[த்ரு]ப்பியாய நம, சவ்வம் அனாமிகா[த்ரு]ப்பி யாய நம, கம் க[னு](னி)ஷ்டிகாப்பியாய நம, பு[ரோ]ம் கரதல கரப்பிர(ஷ்) டாப்பியாய நம, ஓ ஹ்[து](ரு)தையாய நம, [த்ரி](ஹ்)ரீம் சிரசேச வாகா, கு[ரு](ரா)ம் சிகா[ய்]யெ[யை]வவுசடு; சம் கவசாயுகம்; உம் நேத்திரத்தி[ரு](ர)யாய வவுசடு; கீ லு அத்திராய உம்படு; ஸ்ரு[து](ரு)பவ [வ]சி[ரு]ரம் இ[து]திதிக்க [டு]பந்தக.

End :-

அப்பால் நவக்ஷ்ரக தேவதைகளை அ[ற்](ர்ச்)சிப்பது.

ஓடி தம்மீம் தம்மீம் சிவ சூரியாயநமம் ஓடி சோரசோமாய நம: ஓம் பிறம்
பி[ற](ர)(ஹ)ஸ்பதியே நம: ஓம் பூறம் புதாயே நமம் ஓம் அம் அங்காரகாய
நமம் ஓம் சம் சக்கிராய நமம் ஓம் சம் சனியீசு[ப](வ)ராயநமம். ஓம் ராம்
ராகுவே நமம் ஓம் கொ கேதுவே நமம் (.) பூசையாவது மதுமா[ந்ரி](ம்ச) பரமானம், பலகாரம், தேங்காய்,
பழம், ச(ர்)க்கரை, வடை, தோசை, நெய் [நெ](நை)வேத்தியம் செய்வது;
கவசம் ஒளி ஓமகுண்ட[ம்] விபூதியெடுத்து, சக்கரத்திலும் டோட்டுத் தா
னும் நெ[த்தி](ற்றி)யில் தரித்துக்கொள்ளவும்.

வசிய கிழக்கு.

பேதன. தென்முக.

ய	சி	ந	வ	ம
ந	வ	ம	ய	சி
ம	ய	சி	ந	வ
சி	ந	வ	ம	ய
வ	ம	ய	சி	ந

சி	ய	ம	வ	ந
ம	வ	ந	சி	ய
ந	சி	ய	ம	வ
ய	ம	வ	ந	சி
வ	ந	சி	ய	ம

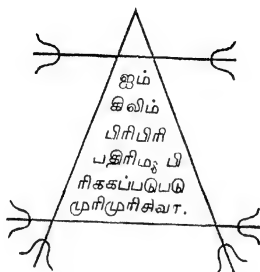
*

*

*

ந

இன்னுனை.

இன்னுனை.

(த-4.)—

இது நவகசிரக சக்கரத்தைப் பூசித்தற்கு இன்றியமையாது வேண்டு வனவாகிய அங்கநியாசம், கரந்யாசம் இவற்றிற்குரிய அதி தேவதை முத லியவை ஆகிய இவைகள் இன்னின்ன வெனக்கூறுவது. இந்நூலை இயற்றி யவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை.

(e) ஆத்திசூடி வெண்பா.

ATTISŪDIVENBĀ.

Foll. 30a—33b.

Same work as that described under R. No. 179(m) ante. But the stanzas numbered 14 to 17, 29 and 30 differ from those found in the work referred to above.

Complete in 30 stanzas.

End :

சேரா யிரு திங்க [ளவொ](ளொ)ன்று யச் செவ்வொரிப் பூவை
ஈராயு [னா]னாக [சி யி](சி)த தொழிலாய்-- நே[ரா]ராய
விங்கத்தார் பூசைபண்ண சூசே(ர்)ந்திவொரா சிவலோகம்
வாங்கச் சிவ சிவாயா.

(உக)

வரவே சிவபூவை வரவே குருபூவை
வரவே மூலதாரத்தில் வந்து நிற்கும்—வரவே
கருவால் சிவதி[ஷ](ட்)சை[க] கத்தியினு லைந்தலையை
அறிவா லறித லற.

(௩௦)

முற்றும்.

(த-ப.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 175 (m) நம்பர் பிரதி போன்றது. ஆயினும் 14-17, 29, 30 இவ்வெண்களையெந்தச் செய்யுட்கள் இதில் வேறுக உள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முப்பது செய்யுட்களும் பூர்த்தியாக இருக்கின்றன.

(f) மூலகுரு சுருக்கம்.

MŪLAGURU CURUKKAM.

Foll. 34a—50b.

Deals with the preparation of certain ingredien^t considered useful for alchemy

Complete.

Beginning :

அ[ரி](றி)வு திரு ஞான வானந்தக் குருமரண

சுருதிமுடி வான சுருக்கம்—பருதிகடர்

மதிகதிரி[ல்ப](ற்) பாய்ந்[துவத்தமுற](கவற்)றமு[ணமுணயமனந]
கதியடையப் பூரணமே காப்பு.

*

*

*

*

கேசாதி பாதமுத லடிதான் மூலம்

கெட்டியா யடிப்படையைப் பிளக்கப் டே ரம்

தேசாதி தேச(மை)[ன](ம்)பத் தாம[ல்ப](ற்)பாரு

செப்புவார் பாஷ்பதி னெட்டும்பாரு

நீசாதி பேதங்கள் பண்ண வெண்டாம்

நீயேதான கானவனாய் நிலைடா யப்பா

ஊ[ரா]சாதி யுறவினமுறை யுனக்குமேது

உ[த்து](ற்று)ப்பா ரொன்ற மில்லை யுலகத் தானே.

(௫)

திருமந்நிரம்.

தானவ னாகத் தனுளனே தானாய்

ஆனவன் தீயா மடிமுடி மூலம்

[ன](நா)னவ னாய் நீயே[ன்று]நடுவினி னினறு

தேனவன் மாது தெவிட்டா (வமி)ர்தமே.

(௬)

அமுதமு மீய்வா ளானந்த சோதி

அமுதத்தைக் கொள்ள ஆருக்கு மேலாம்

அமுதத்தைக் கொள்ள ஆரு மறியார்

அமுதத்தை விட லாகாது சித்தியே.

(௭)

End :

மகாரசு பற்பம்.

ஆமப்பா பற்ப[ம]மிது பணவிடைதான்கேளு
 அனுபானந் தேனிலிதைக் கொ[ன்றா](ண்டா)யானால்
 நாமப்பா வெளிக்கறியோ மலர்த்த பித்தம்
 தசியாத அய்யத்தா வெழுந்த [னா]வே(நா)ய்கள்
 போமப்பா முக்காத மோடிப் போகும்
 புதுமையுள்ள பற்பமடா தி[றி](ரி)கடுகிற் [க]கோள
 மோ மப்பா ஆண்டொன்று கடிக்கையாக
 உன்வயசு னூறுகுந் தொகையைப் பாரே. (௨௩)

* * * *

கிருமந்திரம்.

தோணுமும் மூலந் துலங்கு சு[ளி](ழி)முனை
 தோணுபருகி சுருகி முடிந்தி[ட](டு)ம்
 தோணும் பருகியிற் சொக்கிடுந் துன்மதி
 ஆணுறு மற்றிடு மதிதழு மாமே. (௨௪)

ஆமிது சித்தி முத்தியு மாகும்
 ஆமிது கட்டி முதனடு வாகும்
 ஆமிது நம்பா லோமெனாக் கவமாய்
 ஆமெனு மூல மாயம(ர்)ந்திட முடிமே. (௨௫)

மூலத்தில் மண்புனல் முச்சுடர் காலாய்
 மூலத்தில் விண்ணொளி மூத்திர மக்கி
 மூலத்தி லுத்தில் முகனெ(ன)த் தோன்றி
 மூலத்திற் பாலமாய் முன்னாலு மானகே. (௨௬)

முன்னா[ல்க்](ற்) குருவாய் முடிந்ததுந் தந்தி
 என்னா வெனவே யியம்பிடச் சொன்னோம்
 * * * * *

இந்நூ லுந்தவந் கிடரோது மில்லையே. (௨௭)

* * * *

விருத்தம்.

மத்தியடா வேதாந்தஞ் சித்தாந்த
 முத்தாயறி பூ[ற](ர)ணமாய்க் கண்டார்
 முத்திபுத்தி யுடனிதுபாரு கருத்தான் தோ[ணு](ன்று)ம்
 பூரணமே யிந்நூலாய்ப் பொருந்தி யாடும்
 சத்தியடா சத்தியமாய் வருவா ளாத்தாள்
 தைக்கெட்டு மாண்டிமடா பெய்தும்பாரு
 வெற்றிபடா வேதாந்தம் பா(ர்)த்துக் கொள்ள
 வேசருக்குக் கருமாண சுருக்கு முற்றே.

Colophon :

தம்பிகை துஆநாயகேஸ்ர ஆனிரி முதல் [நாயத்தி](நாயிற்று)க் கிழ
 மை மத்தியானம் நாலுமணிக்கு முகிழ்ந்தது. மு[த்து](ற்றும்).
 மூலகுரு சுருக்கம்—இக்குறி அய்யாசாயி.

(6-4.)—

இந்நூல், ரசவாத முதலியவற்றிற்கு உபயோகமான மகாரசபஸ்மம் முதலியவற்றைச் செய்யும் வழியைக் கூறுவது. இயற்றியவர் பெயர்முதலியன விளங்கவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

இதன் பின்னர் ஒரேட்டில் வசியத்திற்குரிய சில குறிப்புகள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

(g) தட்சிணாமூர்த்தி சக்கர முதலியன.

DAKṢIṆĀMŪRTI CAKKARA MUDALIYANA.

Foll. 52a—62b.

On the contemplation of the Mantras and the drawing of the mystical diagrams relating to Dakṣiṇāmūrti, Subrahmaṇya, Hanumā, Bhairavar, Cāmuṇḍi, etc.

Beginning :

சிவசாம்பவ[டு]தக்ஷிணாமூர்த்தி ஓம் முனி சிவாயமே இன்னான் [யி](இ)னியான் விட்டோட சிங்சிங் வங்சிங் சீசீ துரத்துரத்து சிவசமபு வா[டு]த [ஷஷ](ட்சி)ணாமூர்த்தி முனிசிவாயமே [யி](இ)னியானே விட்டோட சிங்சிங் வங்சிங் சீசீ துரத்துரத்து [யி](இ)ப்படிக்கு ஏழுசீட்டு முசி மாறி அங்காயம் பூசி, தூம்பாசிலை சுத்தி வெம்படியில் (.) ஹரிஃ ஓ ஐ கோரப் பிரசண்ட உத்தண்ட சிதம்பர பஞ்சா[ஷ](ட்ச)ர நமசிவாய ரூபாயா உக்கிரவுக்கிர சூலாயுத தெண்டாயுதாநிரியம்பகவேல்வரும் யாதவகவசகுண்டலாசடாட்சர பீடமும் (.) செய்வியே தி[ஞ்சு](ய்ந்து)பொரி[ஞ்சு](ந்)பொரி யெ[றி](ரி)ஞ்சு [கரி]கரி[கரி]ஞ்சு மடி மடிஞ்சு போகபோகச்சுவாஹம் (.).

பால அனுமார் மந்திரம்.

அஞ்சனாதேவி புத்திரா வாவா தும்பிரிபுர அஞ்சலாதேவி தீயநல்லியீர ராகிலேச பட்டுபட்டு ஓம் திருமடப்பளி யெட்டு(த்)திக்கும் ம[ர]காலெட்சுமி கா[ற]க்க, கிழக்கே வீரபத்திரன் கா[ற]க்க, தெற்கே வயிரவன கா[ற]க்க.

End :

ஓம் குருவாழ குருநாதன்வாழ ஏந்தல்வாழ எந்தன் ஆசாரிவாழ எவ்வா ணைமறக்கி லும் குருவாணை மறவேன்; குருவீருந்த இடத்தில் கூட்டுகால் நீட் டேன். (.) வீரபத்திர உத்தண்ட வீரபத்திர அகோர வீரபத்திர ஆதிவீரபத்திரானு கோதண்டசுருபம் நானூராயிரம் கோடி சந்திரப் பிரகாசமும் ஆராயிரக்கோடி சூரியப்பிரகாசமும் ஒரு கையி ல் வானும் (.).

வைரவன் தியானம்.

ஹரிஃ ஓ ஆயும் கிலிம் சவ்வும் சுக்குரர் காமா சீக்கிரம் சீக்கிரம் வகை வகை சமசம வந வந வடுகா வடுகா சுவானவாகன (.) பேசு பேசு எறிஎறி சுடுசுடு மசிமசி நசிநசி ஓ பட்டு சுவாஹம்.

சாமுண்டித்தியானம்.

* * * *

காளியைக்கட்டு, பீடாரியை(க்)கட்டு, எமனைக்கட்டு, பெருமா(ன்)கோவில்
கம்பத்தில் திரக்குகளி ஆனையைக்கட்டு, இருண்டு வ[ற](ர)மழையைக்கட்டு,
'உ[று](ரு)ண்டுவரக்கல்லை(க்) கட்டு, கொல்லவா[ற]கூத்தனை(க்)கட்டு என சத்
திரவாகியெல்லாம் என்காலின் கீழேவிழக்கட்டு, ஒங்காளி, ஒழு பீடாரி,
ஒஃ நமசிவாயம்.

மூலம்:—சீர்தம் அஃ ஆம் உலவங்கத்தி எட்டுவாள் பரமேசுவரி படுபடு
சுவாஹி தோட்டியவன் வெள்ளிக்கிழமை உச்சிநேரம் [கு](கொ)டுகவும்.

(கு-பு.)—

இதில் தட்சிணமூர்த்தி, சுப்பிரமணியர், பால அநுமார், வைரவர், வீரபத்
திரர், சாமுண்டி முதலிய தேவதைகளின் தியானமும் மந்திரமும் கூறப்
பட்டுள்ளன. இதைத் தொகுத்தவா இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

(h) புவனேசுவரியகவல் முதலியன.

BHUVANĒSVARIYAHAVAI MUDALIYANA.

Foll. 63a-76b.

Contains the Mantras and the eulogy relating to the goddess Bhu-
vanēśvari, the Mantra relating to Madurai Viran and deals with
miscellaneous subjects, such as, astrology, medicine, etc.

Beginning :

மூலத்தி லெழுந்து மூர்த்தியான வருளே !
ஞாலம் படைத்த ஞானக் கொழுந்தே !
[ன](நா)னமுகன் வடிவாய் ஞாலத் தெழுந்து
வானுல கெங்கும் வகைவலை யானாய் !
கரியமாலென(று)ங் கா[ஷ](ட்)சி யாயினாய் !
உரியதோ [ர](ரு) ருத்திர னாகி யுணர்ந்தாய் !
மயேசுர னென்னும் வடிவுமா யினாய் !
தயாநிதி யான சதாசிவ னீயே !
பஞ்ச முகமா[யி](ய்)ப் பாருல கெங்கும்
அஞ்சறி வாடி யனைத்துயி ரானாய் !

End :

அஞ்சலென் மவ[ற்](ரக) கஞ்சனாயக்யே
உன்றனபாத[க்]மதே[மு](ற்றேன)[க்]களிப்பா[யி]
யெந்தனை யாள்வா யினியா ரெனக்கு
உன்னையே யல்லா (ல்லா)ரு[பெ](பி)மப் பில்ல
அன்னையே யுனற னை . ககல மம்மா
போற்றி போற்றி புவனேசு வரிபதம்
போற்றி போற்றி புவனேசு வரியே போற்றி
காத் தென்னை யானுங் கடனுக் கேபாரம்
ஆ[ஷ](ட்)சியா யம்பிகை [உ](யு)ந்தனு(க்)காக
மா[ஷ](க்)ட்)சி கொடுக்கும் கருணை நமஸ்து.

* * * *

மதுரைவீரன்.

ஒஃ அஃ கிரீயும் கு[ரூ](ரா)ஃ ஸீரீம் அகோரப்பி[ம](ர)சண்ட
வுத்தண்ட சிதம்பர தாண்டவம் மாறவீ[ரூ](ர) ஸீ[ரீ]மோகாயாசிரியாமு
கமும் சிங்கப்பல்லும் [டு]கனத்தபார்வையுறத்த மேனியும் ஒருகையிற்
பி[ம](ர)ம்பும் ஒருகையிற் சூலமும் ஒருகையிற் பரிசையும் ஒருகையிற் பட்
டாடையும் (.) சித்திரமாகவெடுத்து நல்ல சேரப்பா.

(கு.பு.)—

இதில், 'புவனேசுவரி' என்னும் அம்பிகையின் தோத்திரரூபமான
நூலொன்றும் புவனேசுவரியின் மூலமந்திரம் ஐம்பத்தொன்றும், ராசிநிலை
யும், பஞ்சபட்சியும், கிரகநிலையும், மதுரைவீரன்மந்திரமும், சித்தவல்லாதி
லேகியம் செய்யும் வகையும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் விரிவாக உள்ளன.

இதன் பின்பு வெற்றேடு ஒன்று உள்ளது.

(i) விக்கினேசுவராஷ்டகம்.

VIGNĒŚVARĀṢṬAKAM.

Foll. 78a—94a.

On details connected with the repetition of the Mantra relating to
Vināyaka and on the religious efficacy and the bliss arising from such
repetition.

Incomplete.

Beginning :

காணவே[ஸ்] தூலமுடன் கு[ஷ](ட்)சம(ங்)கண்டால்
கா[ம](ர)ணமா[யி](ய)ச் செ[ண்](ன்)றுவினே யாடலாகும்
பூணவே நின்றுவினே யாடு தம்[க்](கு)ப்
புத்தியுட (ன)ஷ்டகம்[ம்] சித்தி[க்]கேளு
தோணவே அஷ்டகம்[ம்] சித்திகாண(ச்)
சொல்லுகிறேன் வசிகரத்தின் கு[ஷ](ட்)சமந் தன்னை
ணணவே தானினைந்து மூலம்பார்த்
த[ரு](ரி)மையுடன் குருபதியை யுகந்துகாணே (க)
உகந்துகொண்டு வசிகரத்தின் கு[ஷ](ட்)சமங் கேளு
உத்தமனே வடகிசையி (ரோ)க்கி மந்தர்
அகந்தெளிய விபூகியுத் (தூ)ளனமா[யி](ய்ப்)பூசி
ஆண்கலையா சன்மே விருந்து[க்] கொண்டே
முகந்தெளிந்து [று](ரு)த்திராக்ஷ மணியை வாங்கி
முத்திபெற ஆதிகண பதியை நன்றா[யி](ய்)(ச்)
ரெகந்தெளிய(ச்) செவிப்பத[ர்க்](ற்)கு மந்தி[ம](ர)ங்கள் கேளுஞ்
சிவாசிவா ஓம் பி[ரி](ரீ)ங் அங் கெ[ரண்]டா[ன்]னேரே[தே] (உ)

End:

கேளப்பா மயே[ஷ](சு)வரிக்கும் வாமபூசை
கி[று](ரு)பையுடன் செய்[யு](கி)றதோர் முறைமையைக் கேளு
வாளப்பா வன்னமும் பலகா [ம](ர)ங்கள்
வகைவகையா நெய்யுடனே பாய சங்கள்
ஆ[ண](ன)ப்பா வெண்[த]டயிரு (ம)[அ]ண்டத்தோ
டருள்பெருக வந்துவொடு சத்திவைத்து

காலப்பா தான[ரிநீ](றிநை) வேத்தியஞ் செய்ய(க்)

கருணைபெற(த்) தூபமொடு தீபங் காட்டே.

(யக)

காட்டடா தீபமுடன் தூபங் காட்டி(க்)

க[று](ரு)ணைபெற மானதமா[யி](ய்)த் தியானஞ் செய்து

மூட்டடா முனி[மு](ம)ணி யோசை சங்கினோசை

மு[ள](மு)ங்கடா செய்கண்டி [னா](நா)தவோசை

கூட்டடா சங்கீத மேள வாத்தியம்

கு[ம](மு)றவே நாகச[ற](ர்ப்)ப தாளமேளம்

கூட்டடா சோடசோப சாரங்கள்

சுத்தமுடன் செய்து[டு]கடந் தன்னை வாங்கே.

(யஉ)

வாங்குநீ மார்போடே அணைத்து மைந்தா

வணக்கமுடன் சிங்[றி](ரி)ங் கிவியென் தேதான்

ஒங்கியே மனதாகத் தியாயன(ம்) பண்ணி

உத்தமனே புருவநடு கமலத் தேத்தித்

தாங்கியே மிகத் தெரிசிப் பாயே.

(யஉ)

* * * *

(கு.ப.)—

இந்நூல், விநாயகருளை ய மந்திரங்களையும் அவற்றை ஜபித்து அடையக் கூடிய பலன்களையும் பேராணந்தங்களையும் இன்னவெனக்கூறுவது. இதை இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுப் பெரவில்லை.

(j) அகத்தியர் யோகம், பதினாறு.
AHATTIYAR YŌGAM, PADINĀRU.

Foll. 95a—101a.

Same work as that described under R. No. 149 (h) *ante*.

Complete.

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 149 (h) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(k) தட்சிணமூர்த்தி ரசமணி, பதினான்கு.
DAKṢIṆĀMŪRTI RASAMAṆI, PADINĀṆGU.

Foll. 102a—107a.

Same work as that described under R. No. 175(g) *ante* It is also called Ahattiyar Rasamaṇi.

Complete.

(கு.ப.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 175 (g) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது. 'அகத்தியர் ரசமணி' என்றும் இதற்குப் பெயர் உண்டென்று தெரிகிறது.

(i) அகத்தியர் ஞானம், பன்னிரண்டு.
AHATTIYAR NĀNAM, PANNIRANḌU.

Foll. 108a—112a.

A work dealing with the philosophic wisdom of the Siddhas. It is attributed to Agastiyar.

Complete in 13 stanzas including the concluding stanza.

Beginning :

பன்னிரண்டு காலான புரவி யப்பா
பாங்கான மூலவெளி தன்னி னிற்கும்
நன்னயமாய் வாசிதனி லேறி கொண்டு
நாடிய[த்](ந்)த நடுவீட தன்னிற் சென்றால்
முன்னின்ற முப்பல மூககப் பாலேயோ
முகப்புண்டு முச்சநதி வந்துகூடு(ஞ)
சின்னஞ் சிறுவாசல் கடந் தப்பா[லு](ம) சென்றும்
சிதம்பரமுங் காண முத்தி சித்தி யாமே. (க)

பதினென்று பேரான (வு)ருத்ர ராக்கும்
பதியாக நின்றுபொருள் பகரக கேளு
விதிமுறையாய்(ச) சுழி[ன](ந்)டுவே முளைத் தெழுந்து
வினங்கிதின்ற வோங்கார தம்பத துச்சி
அது விதங்க ணுகாச மகார டீடம்
அமர்ந்த பரா பரத்தி[நி](னி)லை யறிய வேண்[றி](டி)த்
திறமான திருச்சி[த்த](ற்ற)ம் பலத்தைக் கண்டு
தெரிசிகக வவ ரவர்க்கு முத்தி யாமே. (உ)

End :

[யே](ஏ)கமெனு மோரெழுத்தின் டயனைப் பாந்
தெடுத்தரைக்கு [ம்யி](யி)வவுலகி [ல்யெ]லெவரு மில்லை
ஆகமங்க ணுலகன்பல கற்றுக் கொண்டு
அறிந்தோமென் பார்மவுன வத்தை யவனையிடும்
வேகாத தலை சகாக காலேக் கேளு
விவரம தெடுத்தரைப்போனா னாகும்
தேகமகி (லோ)ரெழுத்தைக் காண்போன ஞான
திருநடனங் காணமுத்தி சித்தி யாமே. (கஉ)

குருவான வுமைபாக ரெனக்குத் தந்தை
கூர்ய ஞானமது பன்னி ரண்டும்
பொருளாக(ச்) சொல்லிவிட்டே னப்பா நீங்கள்
பொருளறி கூதா[லு](ம்) பூரணமும் பொருங்கிக் காணும்
பெறுவார்க[ள்]யின்னா[ள்](ளிந்நா)லை பழித்த பேர்கள்
பெருநாகிற் பசா சாக ரென(ப்) பிறப்பிப் பாரே
அருளாக ஆராய்ந்து நோக்கும் போது
ஆகாயம் [னி](நி)ன்ற நிலை யறிய லாமே. (கங்)

முற்றும் :

(ம-ப.)--

இந்தூல் ஞானவிஷயமானது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இந்தூல் மூற்றும் உள்ளது.

(m) அகத்தியர் கற்பமுறை சூத்திரம், பத்து.
AHATTIYAR KARPAMURAI SUTTIRAM, PATTU.

Foll. 113a-116a.

A treatise in ten stanzas on alchemy and on the necessary preliminaries connected with it.

Incomplete.

Beginning:

கற்பமென்ன வெகுதூரம் போக வேண்டாங்
கன்ம?லகன் சுவடுகளி ல்லைய வேண்டாங்
சற்பமென்ற [ன](நா)கத் தொருதலையி னின்று
சாகாத கால்கண் டலையி லேறி
நிற்பமென்று மனமுறுத்து மனதி (னி)ன்றால்
நிசமான கரு[ன](ந)ல்லி வெண்சாரை காணுஞ்
சொற்பமென்று விட்டுவிட்டா ல்லேந்து போவாய்த்
தூரியமென்ற பராபரத்திற் சென்று கூடே. (க)
கூட்டப்பா தூரிய மென்ற பரைவாலை வீடு
கூறிய [ன](நா)தர்க[க]ள் மயே[ஸ்](சு)வரமே யென்பார்
நாட்டப்பா அவ(ட)னையே பூசை பண்ணு [ம்
[ன](ந)ந்தி கொலு சிங்காரந் தோ[ணு](ன)றுந்தோ[ணு](ன)று
மூட்டப்பா சிகாரவரை யெல்லாந் தோன்று
மூச மயென்ற அமு[ர்](த)வெள்ள (மூ)[ர](ம)வாகுந்
தேடப்பா யிதுதேடு காரிய மாகுஞ்
செகத்திலே யிது வல்லோ சித்தி யாமே. (உ)

End:

உணர்வென்ன சந்திரனி லே[ரி](றி)ப் பாரு
ஒடியங்கே தலையென்ற வெழுத்தி னில்லு
அணுவென்ன மலையாகுஞ் சிவமே யுச்சி
அகாரமென்ன பதியுமென்ன சூ[க்ஷ](ட்)சும மாகும்
கணுவென்ன விற்புருவங் ஈண்டவீதி
கைலாய மென்ற தென்ன பரத்தின் வீடு
துணுவென்ன சூரியன்[த](ம)ன் நெருப்பைக் கண்டு
தூணென்ற பிடரியிலே தூங்கு தூங்கே. (க)

(த-ப.)--

ரஸவாதஞ் செய்தற்குரிய மார்க்கம் இன்ன வெனக்கூறுவது இந்தூல். அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது மூற்றும் பெற்றிலலை.

(n) அகத்தியர் ஆறுதாரம், எட்டு.
AHATTIYAR ĀRĀDĀRAM, ETṬU.

Foll. 117a—120a.

Same work as that described under R. No. 199 (i) ante.

Complete.

(கு-ப.)—

இந்தூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 199 (i) நம்பர் பிரதிபோன்றது.
இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(o) ஞானதீட்சைச் சுருக்கம், ஐந்து.
ÑĀNADĪKṢAIC CURUKKAM, AINDU.

Foll. 121a—122b.

A treatise on alchemy and on the initiation required for attaining success in it. It is said to have been revealed to Pulastiyar by Agastiyar.

Complete.

Beginning :

ஆகியந்த மே[ய]திறைந்த தீட்சை மார்க்கம்
அருள்பெ[த்த](ற்ற) புலத்தியனே சொல்லக் கேளு
சோகியந்தத் துள்ளிருக்குஞ் சுடரே போற்றிச்
சொல்லு[கு](கி)ரே[ர](ற) னாகாமுட (னு)கார நோக்கி
வேதியந்தக் கமலத்திற் பொருளே யாகும்
வேதாந்த முடிந்ததுதா னெட்டு மிரண்டுஞ்
சாகியென்ற தீட்சைய தறிந்து பாரு
சத்தியந்தா னுன்றனுக்குத் தவ[ரா](ற) வாறே. (க)

End :

என்றெனவே பொருளதுவாய் ரவியிற் புக்கு
[ம்யெ](மெ)டுத்துரைக்கப் பேகா தென்ன சொல்வேன்
நன்றெனவே வகையைந்து பாட்டுக்கு
நான்குத்தோன் சொல்லிவிட்டுடன் நயந்து பாரு
நன்றன் பொருளிதுதா னு[த்து](ற்று)ப் பாரு
ஒகோகோ யென்னசொல்வே னு [க](வ)மையன்றே
[யி](இ)ன்றேதாங் புதுமையி திந்த வெழுத்தைக் காணர்
யீப்பட்டி(?)தனது பா லிகழந்த வாறே. (டு)
தாயைவிட்டால் வாதத்தில் வா[ற](ர)மேது
சாரம்விட்டாற் செயநீர்க்குக் கார மேது
வாயுமி(ழ்)நீர் விட்டக்கால் யோகமேது
வரிசைரசங் கெந்திவிட்டால் சிவப்பங் கேது

நேரென்ற வீரம்விட்டால் குருவங் கேது
 நேராகத் தாரம்விட்டால் குருக்கனங் கேது
 நின்ன ரு யிக்குருவைப் பாருபாரு
 நிகரில்லை வாதத்தி லாதி யாமே.

(உ.ப.) —

இந்நூல் ரஸவாத விஷயமான தென்று தோற்றுகிறது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

இதன் பின்பு, ஒரேட்டில் “அகத்தியா ஞானம் மூன்று” என்னும் தலைப் பெயருடன் மூன்று செய்யுட்கள் உள்ளன.

(௪) பேராகர் சூத்திரம், பதினாறு.
 BHŌGAR SŪTIRAM, PADINĀRU.

Foll. 124a—129a.

Same work as that described under R. No. 175 (e) *ante*.³ It is apparently wrongly stated in the M.S. that this work is called Ahattiyarsūt-tiram Padināru.

Complete.

(௫.ப.)—

இது மூலருடத்திய காடலாககின் 175 (e) நம்பர் பிரதி போன்றது. இந் தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது. “அகத்தியர் சூத்திரம் பதினாறு” என்று நூலின் தலைப்பில் இதற்குப் பெயர் எழுதப்பெற்றிருக்கிறது.

(௭) அகத்தியர் லோகநிதி, பதினாறு.
 AHATTIYAR LŌKANIDHI, PADINĀRU.

Foll. 130a—134a

A treatise in sixteen stanzas briefly dealing with alchemy and with the Yōga system of the Siddhas. It is attributed to Ahattiyar.

Complete.

Beginning :

மூலவட்ட மானகுரு பாதங் காப்பு
 முத்திக்கு வித்தான முதலே காப்பு
 ஞாலவட்டத் தங்கி மதி யமு[ர்]தங் காப்பு
 ஞானமென்னு மாலயனும் ருத்த[ற](ர)ன காப்பு
 காலவட்ட(ச்)சுழி முனையு யிடைபுங் காப்பு
 கதிர்முனையும் பி[ன்](ங்)கலையும் வாசி காப்பு
 கோலவட்டக கும[றி](ரி)யு(டைப்) பாதம் காப்பு(க்)
 குருபாதஞ் சேருகின்ற குணமே காப்பு.

(க)

பா[ம](ர)ப்பா வேத முறை பதியி[லப்](ம்) பாரு
 பதினா[ரு](று)ம் பன்னி[மெ](ர)ண்டு (ம)துதான் வேதம்
 ஊறப்பா அஞ்செழுத்தி(ம்) பிறந்த வேதம்
 உத்தமனே அஞ்செழுத்தின் விவரங் கேளு
 ஏறப்பா ஆ ஈ ஊ ஏ ஓ விந்த வஞ்சம்
 இதமான வேதமென்ற தாய்தா னப்பா
 சாறப்பா [னா](நா)ல்வேத (மாகி) [னா](நா)லா(ய்ச்)
 சத்திசிவ [மயெ](மெ)ன்ற[ரி](றி)வார் நாலு [மனா]நாலே.

End :

சாத்திரத்திற் குரு பூசை வேதச் சொல்லிச்
 சா[த்தி](ம்றி)னார் [னா](நா)ல் தோ[ரு](று)ம் சட்டமாக(த்)
 தூ[ம] ர)த்தி (ல)லையாதே சாரந் தேடித்
 துணிந்தன வுளமலையில் சா[ம](ர)ம்(?)
 வீ[ம](ர)த்தை(ச்) சித்த ரெல்லாங் கொண்டு
 விளம்பினார் [னா](நா)ல்தோ[ரு](று)ஞ் சட்டமாக(க்)
 கா[ம](ர)த்தில் மனமுறைத்து(ச்) சித்தர் பாதங்
 கண்டுகொள்வீர் காசினியி (ல)றிவுள் ளோமே[ம](ர) (கௌ)

(த-4.)—

இது யோகம் ரஸவாதம் ஆகிய இவற்றைச் சுருக்கிச் கூறுவது. அக்கதியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

இதன் பின்பு “திருமூலர் நந்தி கேள்விச் சுருக்கம்” என்ற தலைப்பின்கீழ் மூன்று செய்யுட்கள் ஒரு ஏட்டில் எழுதப்பெற்று உள்ளன.

(r) கமலமுனி ஞானச் சுருக்கு, பதினைந்து.

KAMALAMUNI NĀNAC CURUKKU, PADINAINDU.

Foll. 136a—141a.

Seems to deal with the philosophic wisdom of the Siddhas. The work is attributed to Kamalamuni.

Complete in 15 stanzas.

Beginning :

• மூலமுத லாகி நின்ற ஆயி பாதம்
 முச்சுடராய் நின்றதொரு சோதி பாதந்
 தாலமதில் தென்மலையா முாசான் பாதந்
 தவராமற் போற்றி யிந்த நூலைச் சொல்வேன்
 கோலமணி பூரகமுஞ் சேர்ந்து வாழும்
 குறித்து நின்ற சித்தரு(ட)ப்(ப்) பாதம் போற்றி
 மாலயனுந் தேவர்களுங் காணொணாத
 மௌனமென்ற பூரணமே காப்ப தாமே. (க)
 தாமென்ற நாட்டத்தி (ல)வ்வு (மு)வ்வுஞ்
 சாதகமா யவ்வோடே[உ] வ்வுவும் வைத்துத்

தேமென்ற மன(த்)கில யிரவி பார்த்த(த்)
 தெளிவாக(வை)ந்தெழுத்தைச் சிறக்கப் போட்டுக்
 காமென்ற முச்சுடரு[ம்]மிலிங்கந் தோன்றுங்
 கருதிப்பார் சுழிமுனையிற் கணிந்து [னி](நி)த்தம்
 வாமென்ற பூசையிலே மதுவை யுண்டு
 சாதகமா யாண்டொன்றி லுடனே சித்தி. (உ)

End :

ே[னா](நா)க்கையிலே யாவின்பா [ல்]னித்தந் கொள்ளு
 னுண்ணிமையா (ய)ரைவிட்டி விருந்து பண்ணு
 தேக்கமிலே[பவா](பெளர்)நமியும் பஞ்சமியுந்
 தெளிவான திருவோணந் தீட்சை கொள்ளு
 பார்க்கையிலே பஞ்சபொகி தீப்பட்ட(ர)ந் போல்
 ப[த்து](ற்று)மடா மாணுக்கான(ப) பவித மாறும்
 பார்க்க(ை)யிலே கமலமுனி சுருக்க ஞானம்
 பண்பாகப் பகினைந்தும் பாடி முற்றே. (கடு)

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஞான விஷயமானதென்று தெரிகிறது. கமலமுனிவர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(s) உரோமரிஷி சூத்திரம், பதினாறு
 URÒMARISHI SÛTTIRAM, PADINĀRU.

Foll. 142a—148b.

Same work as that described under R. No. 267(l) *ante*; but in some places new stanzas are found in this MS.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காடலாக்கின் 267(i) நம்பர் பிரதிபோன்றது. அதில் காணப்படாத நல்ல பாடங்கள் சில இந்தப் பிரதியில் காணப்படுகின்றன. “உரோமரிஷிவாத” மென்பதும் இதற்குப்பெயரென்று தெரிகிறது. இதில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(t) உரோமரிஷி சுருக்கம், பதினாறு.
 URÒMARISHI CURUKKAM, PADINĀRU.

Foll. 149a—155a.

Same work as those described under R. Nos. 175(a) and 267(m) *ante*, but this copy seems to be a correct one as compared with the other two referred to. This work is also known as Rōmarishi Nānam, Padināru.

Complete.

(கு-பு)

இது, மூவருடத்திய காடலாக்கின் 175(a), 267(m) ஆகிய இவ்விரண்டு நம்பர்களிலும் வந்துள்ளதே. மேற்குறிப்பிட்ட பிரதிகளினும் இது திருத்தமானது. “உரோமரிஷிஞானம் பதினாறு” என்பதும் இதற்குப் பெயரென்று தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(u) அகத்தியர் பூரணகுத்திரம், பதினாறு.
AHATTIYAR PŪRAṆASŪTTIRAM, PADINĀRU.

Foll. 156a—160b.

Same work as that described under R. No. 193(e) *ante*.

Complete.

(த-ப.)--

இது, மூவருடத்திய கரடலாக்கின 193(e) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல்முற்றும் இருக்கிறது.

(v) திருமூலர் ஞானச் சுருக்கம்.
TIRUMŪLAR, ṆĀNAC CURUKKAM.

Foll. 161a—163b.

Similar in character to the work described under sub-division (r) of this number. The work is attributed to Tirumūlar.

Complete.

Beginning :

வானமும் பூமியொன்றாய் வளர்ந்த தோர் சோதிநாதம்
ஞானமுந் தவ[தவ]த்தால் வந்த நல்வினைப் பயனாந்[கிரோ](தே)கத்
தானவ தரித்த வாறுந் தரணியில் வாழ்ந்து பின்னும்
மானிட நிறந்த வாறும் வளர்களிக் காப்பைக் கூர்வாம்.

(அ)ரியென்ற முதலெழுத்தே மூல மந்திரம்

அப்பனே ஓங்காரம் பிரணவ மாச்சு

சரியிந்த மூவரா லஞ்சுண் டாக்கி(ச்)

சமைத்திட்டா ருபதேசங் குரு[ஓ]வொன் ருலே

தெரிகின்ற படியுரைத்தார் நமசி வாயந்

தேடுதற் குபதேசஞ் செப்பக் கேளு

குருவென்ற வுபதேச மிதுவே சொல்லி(க்)

கூறினார் யவசிமன மஞ்சம் பாரே

(க)

பாரப்பா வஞ்செழுத்தின் பயனைப் பார்த்தால்

பக்குவமா யுடலெடுத் தழிந்த வாறும்

பாரப்பா யிறந்த வுயிர் பிறந்[து](த)தென்றால்

பாசிலினிப் பிறப்பதில்லை யிறப்ப தல்லால்

பாரப்பா பிறப்பதெல்லாம் வீந்[துனா](திநா)லே

பரிவாக யிறப்ப தல்லாம் பிறப்புண் டாமோ

பாரப்பா க[ற](ந்)மவினை கடக்க வென்றால்

பாசிலினிப் பிறப் [ப]பிறப்பைப் படைக்கொ ணாதே.

(உ)

End :

வாழ்த்து மயனுரைத்த [ஓ](வொ)ரு நூற்றுப் பத்து(ப்) பதியுமொக்க

வாழ்த்துமன மூவர்க்கு மொன்றாய் மதரவா ரிதனிற் றுளிந்த

வாழ்த்தும் பொருளை மகத்தோர்கள் மனமும் வாக்கு மெட்டாத
வாழ்த்தும் பொருளைக் கண்டுகொள்ள வாரும் வாரு மனத்தோரே.

(கு-பு.)—

இது ஞானவிஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. திருமூலர் நாயனார் இயற்
றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(ய) ஊர்வசி இரத்தினச் சுருக்கம்.
URVAŚI IRATTINAC CURUKKAM.

Foll. 164a—168b.

A treatise on the Yōga of the Siddhas. It is attributed to Uraśi.
Patanjali and Vyāghrapādar are respectfully referred to in the begin-
ning.

Complete.

Beginning :

ஊகமாகி யிருந்த பராபரந்

தேகசீவ சைதன்னிய சித் தாரணை

யோகமாக நினைக்கவு மூர்வசி

தோகை யாள்சொலும் ரத்தின(ச) சுருக்கமே.

(க)

சீவமான பதஞ்சலி யும்புலிக

காலனும் குரு வாமென் கருத்தினில்

மூலமான தியான மெய்ஞ் ஞானமும்

கோலமான[த்] தமிழ்க் கவி கூறவே.

(உ)

ஆசையன்றி யிருந்த மெய்ஞ் ஞானியை

ஈசனென் [றுயி](றி)யம்பிடும் வேதமும்

வாசல் கண்டு [னு](று)ழைந்தறி வாகினால்

பூச லன்றிப் பலன் கெடும் யோகியே.

(ஈ)

*

*

*

*

வெண்பா.

பூரகத்தை யெண்ணுன்கு போக்கிவிடு ரோசகத்தை(க்)

கூறுமதிற் பாதிவிடக் கோணதே - நேர்பெரிய

அம்பரத்தைக கண்டசபை யறுபத் தொருநால்

கும்பகத்தைச செய்ய குணம்.

End :

(ஈ)சனென்று முடி வனனி யாதி சுழி யேகமான பரி பூரணம்

(இ)ந்துகூடுமொரு மீனமேஷமதி லேயிருக்குவை யேதுமோ

வாசமுண்டுபுலி யாளர்தானுமறி யாதிருந்தது சமாதியால்

வாடிடாதுபின் மலர்ந்திடாதுநிற மாவதென்ன வைரேயம்

தேசமென்றவுவ ரானகலை சிவந்த மேனியடி சூரியன்

தேவி மூலவெளி யேமலர்ந்துநிறை திங்கள் சித்திரையின் மாதமாம்

ஊசி நீலமகில் தின்றழியில் லுரைத்தெழுந்திடு கல்லுப்பெனும்
[வேர](ஐ)து மங்கைநடு வான தென்றுமடை யுண்மையான[ப்]பனிக்
காலமே. (கச)

* * * *

வேறு.

ஆதியின் விலாசயிவை யானசெகம் யாவும்
பேதகம் தாயறிஞர் பேசுவது முண்டோ
சாதிபல வானவுயிர் சேகரம் தொன்றே
நீதிமொழி யானபதி னெட்டுமிவை முற்றே. (கச)
ஊர்வசி சூ[வ்]த்திரம் முற்றும்

(கு-பு.)—

இது, யோகவிஷயமானதென்று தோன்றுகிறது. ஊர்வசி இயற்றியதாக
முதற் செய்யுளால் தெரிகிறது. செய்யுள் நடை அழகானது. இந்தப்பிரதி
யில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(உ) உரோமர் கற்ப முறை, இருபது.

URŌMAR KARPA MURAI, IRUPADU.

Foll. 169a—176b

On the preparation of certain medicines for curing diseases. This
work is attributed to Urōmarīṣi.

Complete in 20 stanzas.

Beginning :

நீதமுட[ன்றே](ஹுரோ)மரிஷி பூதலத்தில்
நெறிகெட்ட மானிடர்க்கு மருந்து சொல்லக்
காதலுடன் கணபதியைத் தியானஞ் செய்து
கார்மேக நிறமு(டைய தயிலம் போக்கு
ஆதாவாய் மருந்துவகை சொல்லக் கேளு
அப்பனே நிலவாகைச் சிவனார் வேம்பு
போதமுடன் விராலியுடை மூலந் தானும்
புகழ்பெறவே கொண்டுவந் துலர்த்திக் கொள்ளே. (க)

கொள்ளப்பா வகைக்குககால் துலாமே போடு
குளிப்புடைய வெள்ளாட்டி னீரி லேதான்
பையவே நீர்[பிற](புர)ட்டி ரவியிற் போடு
(பல)விதமா வுலர்ந்த பின்பு பாண்டத் துள்ளே
கொள்ளப்பா அலுடத்து வைத்து [மேல்] சட்டி மூடிக்
கூசாம[ல்யெ](லெ)ருவ[டி](டு,ககி(ப்) பூத் தயிலம் வாங்கி(த்)
தன்னையென்ற ஆத்தானைப் பூசைபண்ணித்
தயவாகப் பரணைதனி லடைத்து வையே (உ)

* * * *

வணக்கமுடன் கருவொன்று மருந்து கொண்டால்
மதப்புடனே அரையாப்புக் கிரந்தி பு[த்து](ற்று)

(க)ணப்பொழுதிற் தீருமப்பா தயிலங் கொண்டால்
தலையில் வருங் கிறுகிறுப்புச் சலமே கங்கன்
குணமுடனே யனுபோகஞ் செய்த குடு
குலைநோ யுடனே காமாலை வாயு[வு]
பணம் போலே படர்ந்து வருந் தடிப்பு வெள்ளைப்
பண்பான வாதத்தின் முடக்கு(ம்) போமே. (கஉ)

End:

ஆச்சப்பா வெ)ராளியாமல் மறப்பில் லாமல்
அவனியிலே மானிடர்க்கு வெளியாய்ச் சொன்னேன்
நீச்சப்பா கடுநீச்(செ)ன்று சொல்லி
(நீ)ணி[நி]லத்தில் வெளியாகப் போட்டி டாதே

.
. . . தலை தெறிக்கும் போடாதே [ன](ந)ந்திசாபம்
தப்பாது பரமனார்மே லாணையிட்டேன். (உய)

(த-ப.)—

இது வைத்திய விஷயமானது. உரோமரிஷி நாயனார் இயற்றினவென்று
தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(y) உரோமரிஷி சூத்திரம், இருபத்தைந்து.

URŌMARĪṢI SŪTTIRAM, IRUPATTAINDU.

Foll. 177a—187a.

A treatise dealing with alchemy and with the method of purifying copper. It is attributed to Urōmarīṣi who says that it has been revealed to him by Sorūpānandar.

Complete.

Beginning:

ஓமூல தந்திமுக வன்சரண மிகத்தொழுது
ஆமூல தந்திசர ணஞ்சரண மியாந்தொழுது
மூமூலம் பராபரை யெ[ந்த](ன்)ன் வாக்கி னின்
றேமூலங் காப்புத் தொழு வோர்க்கே. (க)

மயமான சா[ஸ்]த்திரத்தி (லு)ப்பு மார்க்கம்
வாதத்தி (லா)கியதாய் விரித்துச் சொல்வேன்
வெ[ஜ](ச)யமாகக் குரு [ன](ந)ந்தி யுபதே சித்தார்
சிவனொடு பார் வதியு[மனி](நி)ரு வாணிநாணும்
நயமாக வெப்போது முன்னே நின்று
நாடியே கு[ஸ்]த்திரத்தை நயந்து கா[ர்]க்க
வயமாகச் சொல்லுகிறே [ன்யி](னி)ருபத் தஞ்சில்
வாகியரே யி[ன்னு](ந்நூ)லை வணங்கிப் பரரே. (உ)

* * * *

பாரப்பா யிதைவிட்டுப்பைச் சொல்வேன்
பருமணியா யுரியுப் [புய](ப)ளந்துபோடு
தீரப்பா தீட்சாங்கம் வந்தஞ்சாறு
சிறக்கவிடு நாழியப்பா வுப்பி லேதான்

காரப்பா விதனிலே மூன்று [னா]டான்
 கடுவெயிலில் வைத்தபின்பு தாளிச் சாறு
 பாரப்பா முன்போலே விட்டுநீயும்
 வளமாக (வை)வத்[திய](த)பி [யி](னி)ன்னங் கேளே. (ச)

End:

வேதையின்னஞ் சொல்லுகிறேன் துரி[சு](சி)நீறு
 வெள்ளைப்பா ஷாணமுடன் வீரம்பூரம்
 பரதையென்ற கெந்தியோ டருணநீறு
 பாடான சூதமப்பா வங்கத் தோடு
 மேதையென்ற பாலோடே கருவைபூட்டி
 விதமாக வைத்திருந்தால் [ஜ](ச)லம தாகுங்
 காதையிடை விட்டரைத்துத் துரிசுக் கப்பி(க்)
 கடுவெயிலில் வைத்திட்டேன் சுண்ணம் பாமே. (உச)
 (.)
 அஞ்சான நந்தீச ரெ[ந்த](ன்ற) னுக்கு
 அருளான வென்மகனே ரோமரிஷியே யென்று
 கஞ்சமலர்த் திருப்பியனை சொருபா னந்தர்
 கடா[சூ](ட்சி)த்தா ரென்றனுக்கு யானுஞ் சொன்னேன்
 வஞ்சகமாய்த் திரியாதே கருவைவிட்டுவ
 (டா) னு[ண]வ மென்ற பொறி வந்துநீறிப் போவாய்(த்)
 தஞ்சமென்று வந்த [ஜ]வைந்து சரணம்போற்றி
 தயவுசெய்வாய்ச் சூத்திரந்தான் முடிவமுற்றே. (உயக)

(கு-4.)—

இது, ரஸவாதஞ்செய்யும் வகையையும், செம்பிலிருக்கும் களிம்பைப் போக்கும் வகையையும் சுருக்கிக்கூறுவது. சொருபானந்தர் என்பவர் உரோமரிஷிக்கு உபதேசித்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(2) அகத்தியர் வழலை, முப்பது.

AHATTIYAR VALALAI, MUPPADU.

Roll. 188a—195b.

Same work as that described under R. No. 175(h) ante.

Complete.

Colophon:

ருத்தரோ[க்] ககாரி[ஸ்] வை[யா](கா)சி[ரீ] உ உ குருநாதன் எழுதியது.

(கு-4.)—

இது மூவருடத்திய காடலாக்கின் 175 (h) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந் தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(a-1) அகத்தியர் கலைஞானச் சுருக்கம், பன்னிரண்டு.
AHATTIYAR KALAIÑĀNAC CURUKKAM, PANNIRANḌU.

Foll. 196a—198b.

Same work as that described under R. No. 175(b) *ante*.

Complete.

(த-ப.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்வாக்கின் 176(b) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந் தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(b-1) அகத்தியர் கலைஞானச் சுருக்கம், பன்னிரண்டு.
AHATTIYAR KALAIÑĀNAC CURUKKAM, PANNIRANḌU.

Foll. 199a—202b.

Same work as that described above. In the beginning the following is found written:—Ahattiyar Vādasūttiram Panniranḍu. It is probably another name of this work.

Complete.

(த-ப.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்நூலின் தலைப்பில், “அகத்தியர் வாத ஞத்திரம் பன்னிரண்டு” என்று எழுதப் பெற்றிருக்கிறது; ஆதலால் அதுவும் இதற்குப் பெயர் போலும். இந்நூலில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

(c-1) மச்சமுனி ஞானம், முன்றுகாண்டம்.
MACCAMUNI ÑĀNĀM, MUNṬUKAṆḌAM.

Foll. 203a—211a.

This work deals both with alchemy and with the philosophy of the Siddhas. It is divided into three Kāṇḍās, and is attributed to Macca-munināyanār.

Complete.

Beginning:

கெட்டுக்கொண்ட சடத்துக்குள் ளாரென்றால்

நீ[ன்ற] ண்ட[வ]ன்னி ரவிசோமன் மூன்றல்லோ

கட்டிக்கொண்ட டிடவாயுவை(ப) பூரித்துக்

கலங்கிநின்று தவிப்ப[ர்]ருவ கத்தோர்

பட்டுப்பட்டுத் தெரிந்தாலு மென்படார்

பா[ற](ர்)க்கப் பா[ற](ர்)க்க மனமான மா[யி](ய்)கையால்

தெட்டுப் பண்ணிமயக்குந் திரோதகை

செகத்துக்கா வயம் சிந்தையிற் கண்டிடே.

(.)

சித்தரென்றது வே[ரி](றி)ல்லை யுன்மன்ற
கெளிந்துநின் (ற)றிவாற் சித்தாக்ஞ்சு

சுப்

பத்த ரென்றது வேறில்லை மாய்கையைப்
பரிகரித்துப் பதம்பதம தா[க்ச்சு](யிற்று)ச்
சுத்த ரென்றது வேறில்லை சத்தத்தால்
தொட்ட லோகம் பசும்பொன்னு மானதே.

(ம)

முத[ல்க்](ம்)காண்ட முற்றிற்று.

இரண்டாவது காண்டம்.

கண்டுகண்டு வெகு[னு](நா)லைப் பா[ம்](ர்க்கையி(ம்)
கலந்துசொல்லும் வெகுதம்ப மா[ம்](ர்க்கங்க
ளொன்றுக்கொன்று [ஞ்சு]யர்த்தியுந் தா[ன]ம்(த்தி)யு
மு[த்க்](ம்)தகற்புப் பொரு கோடி சித்தர்கள்
விண்டுவிண்டு ரசமுறை வாதமும்
விந்தைவிந்தை யா[யி](ய்) மூலிகை சொல்கின்றார்
கொண்டுகொண்டு கெளிந்தவர் கோடிபே[ம்](ர்)
குறியென்ற[ா](ன)ம விரந்திட்டார் கோடியே.

(க)

(.)

(இ)ல்லையிலை யி[ர](ற)்பும் பிறப்புந்தா[ன]யே]

(னே)துன லிப்படி யாச்சு தென்றக்கால்

அல்லையென்ற திரோதாயி மாயத்தை

யகத்தி(னீ ர)திக மவுனத்தை

யெல்லைகண்[டுயி](டி)ருப்பிடங்கேசரி

யெளிசு வார தேத்தங் கடினங் கான

தில்லையென்ற பதிதாண்டி நின்றதி[ல்சு](ம்)

சென்றபேர்க்கு மி[ர](ம)ப்பது மில்லையோ.

(ங)

இரண்டாங்காண்டம் முற்றும்.

End :

மூன்றாங்காண்டம்.

ஓங்காரமாவ தென்னவென்று கே[ழ்க்](ட்)கில்

உகாரமொன்று மகாரமொன்று பேராம்

பாங்காக நின்றவி - மேபி[ற](ர)ணவ மாச்சு

பாரிந்தக் கருவல்லோ ஆசான் சொல்வான்

வாங்காத அகாரமது வுகாரத்தி[ல்சு](ம்) சே[ம்](ர்)ந்து

மன்னிநின்ற விடமல்லோ மகார மாச்சு

தாங்காதே நின்றுரைக்கக் கேசரியைக் காட்டும்

சச்சு[சு](சி)தா னந்தமென்ற மவுனந் தானே.

(க)

(.)

முறையாகத் தானேதா னுசைபோக்கி

முதண்ட வேதாந்த சா[ஸ்]த்திரத்தைப் பா(ர்)ந்து

நிறையாக மணமொன்றா [யிஅ](ய)றிவி[ல்சு](ம்) சேர்ந்து

நி[ம்](ர்)க்குணத்தின் வீதியிலே நே[ம்](ர்)ந்து கூடி

மறையாக் தின்றதொரு கேசரியைக் கண்டு
 மனமோடிக் கலந்தகிலே தானு[யி](ய்)த் தானாய்
 துரயான இரவுபக லற்று லல்லோ
 சொல்லலாம் ஞானியெனச் சொல்ல வாமே. (ம)
 மூன்று வதுகாண்ட முற்றும்.

(௫-௫.)—

இந்நூல் ரஸவாதஞ்செய்யும் வகையையும், ஞானத்தையுங்கூறுவது. மச்சமுனி நாயனார் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(d-1) அகத்தியர் சூத்திரம், பத்து.

AHATTIYAR SŪTTIRAM, PAṬṬU

Foll. 212a—214b.

A treatise in ten stanzas dealing with magic. It is attributed to Ahattiyar.

Complete.

Beginning :

காணப்பா யேரியிலே வளர்ந்த பிண்டங்
 கடிதான மா[ங்கிஷ](யி)சத்தோ டெடுத்துவந்து
 பூணப்பா பொரிகா[ற](ர)ம் பொரித்துக் கொண்டு
 பிண்டத்தை வாய் சிளந் தயனீர்[ப்]போட்டு
 ஆளப்பா பெண்ணோடே கூடி னுப்போ
 லப்-னே[னா](நா)கமங்கே [யெ](யி)றங்கும் பாரு
 சாணப்பா லோகத்தார் சட்டி யொன்று
 சாதகமா யிணங்கையு மதினுட் [ப்]போடே. (க)
 போட்டேதீ யடுப்பிலே தியை மூட்டப்
 பெருகவே போ[ட்]டாதே வொழுங்காய்ப் போடு
 தேட்டமென்ன யிதைவிட்டார் ரோட்ட முண்டோ
 சிவம்போலே யு[ரி](ரு)கிதிந்[க]கும் பருவம் பார்த்து
 வாட்டயில்லா நாதநிர் கடுகன வுகுத்த
 வண்ணமபோ லுருகுமட்டு மடுப்பில் வைத்து
 நாட்டி லுள்ளோர் காணாமல் ம(ன)றவில் வைத்து
 நன்றாகக் கு[னா](ளிர)ந்தபின் [பு யெ](பெ)டுத்து வையே. (உ)

End :

ஆடலா மிதுகொண்டு கோடாகோடி
 யள[வ](வி)றந்த வித்தையெல்லா மித[ர்க்](ம்)க்கு னாச்சு
 ஆடலா மிதினாலே குளிகைசெய்
 து[ச்](யர்)த்தியுள்ள மலைகளெல்லா மேறிப்பார்க்க
 நாடெ பாடாப்போற் சொன்னதென்
 மெண்ணவேண்டாம்

பத்துமே சூத்திரத்தின் பாகமுத்தே.

(ம)

(த-ப.)—

இது, ஜாலவிஷயமானதென்று கோற்றுக்கிறது. அகத்தியர் இயற்றிய நாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது. இதன்பின்பு வெற்றேடு ஒன்றுள்ளது.

(e-1) அகத்தியர் சவுக்காரத் திறவுகோல், பதினாறு.

AHATTIYAR SAVUKKĀṚṬ TIRAVUKŌL, PADINĀRU.

Foll. 216a—220a.

Same work as that described under R. No. 192 (m) ante.

Complete.

(த-ப.)—

இந்நூல், மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 192(m) நம்பர் பிரதிபோன்றது இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(f-1) நந்திதேவர் வாதகுத்திரம், முப்பது.

NANDIDĒVAR VĀDASŪTTIRAM, MUPPADU.

Foll. 221a—225b.

On the preparation of certain salts, soaps and other ingredients required for alchemy. The treatise is attributed to Nandisvarar, and in the 4th stanza thereof, mention is made of his other works.

Complete in 33 stanzas.

Beginning :

பூரண மான பொன்னடி மூலங்

காரண மான கணபதி சத்தி

சாரண மேலாய்ச் சார்ந்திடுஞ் சோதி

ஆரண ஞானத் தடிமுடி காப்பே.

(க)

கார்ப்பது வீன(க்)கருணை யினாலே

கூர்ப்புடன் வாதக் குறிதெரிந் திட்டு

சேர்ப்பது வாதத் தெளிவு மு[ன்னு](ந்நூ)ல[ா](ம)ப்

பார்ப்பவர்க் கல்லோர பலித்திடுஞ் சித்தியே.

(உ)

சித்தியாம் [ன](ந)ந்தி தேவனென் றென்பேர்.

அத்தனார் கூப்பிட்ட டருளினார் வாதம்

பெற்றதி னாலே பேரெனக் காச்சு

முத்தமி மூலே மொழிந்த மு[ன்னு](ந்நூ)றே.

(ஊ)

மு[ன்னுரி](ந்நூ)(மி)ல் ஞான யோகமுஞ் சொன்னேன்

மு[ன்னுரி](ந்நூ)(மி)ல் வாத முதல்வெளி விட்டேன்

மு[ன்னு](ந்நூ)றில் தீ[வு](ட்)சை முக்கியஞ் சொன்னேன்

மு[ன்னு](ந்நூ)று [ம்யி](மி)ந்தமுப்பதில் முடிவே.

(ஈ)

(.)

என்னவே வானத் திடியினி (லொ)ன்று
 சொன்னதோர் பூமிச் சூலினி(லெர்)
 கன்னிற மான[க] கடலினி (லொ)ன்று
 முன்னது வான மூன்றுமுப் பூவே. (மௌ)

End:

அஞ்சதுபோ டடைத்திடு வாய்தனை
 பஞ்சதி னாலே பார்த்திடு[க்] கவசம்
 வஞ்ச வுவுர்க்குள் வைத்தெடு மண்டலம்
 கெஞ்சஞ் சரக்கு(க்) கிறுகிறுப் பாமே. (கூய)

ஆமேயிச் சவுக்காரத் தீநீரூல்
 ஓமே யமிர்தார சிங்கியி ஓரட்டி
 யாமேசுண் ணம்பில் வைத்திட் டெரித்திட்(த்)
 தாமே நிறைந்த சற்குரு வெண்ணே. (கூக)

(.)

கோலமீ தென்னும் குருவிதி னாலே
 காலனு யில்லை(க்) கலிகளு மில்லை
 பாலெனு ம[மு]யிர்த பாணமு[மு]ண்டாம்
 மூல மிதான முப்பது முற்றே. (கூஉ)

(த-ப.)—

இந்நூல் ரஸவாதஞ்செய்தற்குரிய முப்பது, சவுக்காரம், செயநீர் முதலிய வற்றைச் செய்யும் வகையைக்கூறுவது. நந்திதேவர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(9-1) அகத்தியர் புனைசுருட்டு, பதினெட்டு.
 AHATTIYAR PUNAIŚURUTTU, PADINETTU.

Foll. 226a—231a.

Describes the method of causing eight different kinds of harm to one's enemies [with the aid of Mantras relating to Kali, Irulan, Karuppan, Madurai Viran and other minor deities. The magical diagrams relating to these deities are all given herein.

Complete.

Beginning:

சேருலவு(ம)ஷ்ட க[ற்](ர்)ம[ம்]யெ[ம்](மெ)ட்டுவகைத் தொ[ளி](ழி)லுந்
 தெரிந்தெடுத்து புனைசுருட்டில் தெளிவுதன்னைக்கூறக்

காருலவு மைங்காணுஞ் சற்குருவுங் காப்புக்

கமல மல[ற்](ர்) பதத்துடைமான் சிவனயன்மால் காப்பு

வாருலவும் வவசமல[ற்](ர்) மாது திரு மாதை

வா[ள்](ம்)த்தி மனம் தே[த்தி](ற்றி)யுளஞ் சாற்றறிவோர் கேளீர்

பேருலவுந் தானதவ மானசிவ யோகி

பெரியவருக் காஞ் மிதி[ற்]ம் பேசுந் கருத்துத் தானே.

(க)

*

*

*

*

செ[யி](ய்)த மந்திரங் காளியே வாவென் றோதந்

நிருநீறு தீப்பாஞ்ச கன்னியு(டை) நீறும்

மெய்யருந் தலை யோட்டில் சக்க[ற](ர)ந்தான் வட்ட

மிகுத்த ச[ளி](ழியோ)ங்காரம் மடுவெ[ளு](ழு)த்து(ச்) சட்டம்
அய்யனர சப்பனுமே யுன்வசமே யாகும்

ஆள்மறைக்கும் பூதமெல்லா மாண்டுமை யாகும்

கைவல்லியஞ் சித்திமாந்தரீக வித்தை

காசியி லாடுகின்ற தொ[ளி](ழி)ல் முறை[ர]மயெல் லாமே.

(௩)

End:

வைத்தவகத்[திருநீறு மா[ற](ர)ண சக்க[ற](ர)ந்தைக் கீறி

மந்திரமுஞ் சொல்லியவன் பே[று](ரு)ங்கூட்டி

ச[த்து](ற்று)மடா திசமி துதான் மா[ற](ர)ணமே யாகும்

சுருக்கிதுபோ லொன்று யில்லை தொல்லுவகில் தானு

கத்தியெண்ணு முன்னென்று செபித்தா லென்னக்

காசினியி[ல்க்](ற்) கருவோடே செ[யி](ய்)தா லல்லோ பலிக்கு

[ம்யெ](மெ)த்தொ[ளி](ழி)லு மாடுமி ந்தப் புனசுருட்டிற் கருத்தா

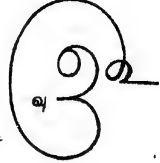
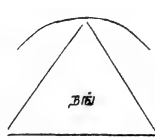
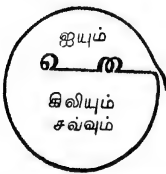
[ன் யினினூ](னிந்நூ)லை மெய்யானால் ச[ற்றி](த்தி)யமா முற்றே. (௧௮)

சின்னு

[யி](இ)ருளன்.

மேற்கு மூலை.

மாடன்

சின்னுகிழக்கு மூலை.

அக்கினி மூலை.

கறுப்பன்.

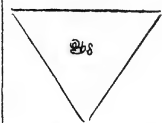
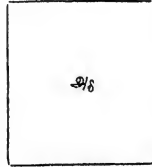
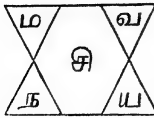
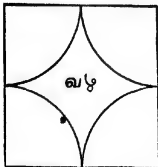
கன்னி மூலை.

வடுகன்

அனுமான

சங்கிலி.

காளி.

ஈசானிய மூலை.

வடமேற்கு மூலை. வடமேற்கு மூலை.

வடக்குத் தெற்கு மூலை

(௧௮.)—

இந்தூலில் காளி, இருளன், கறுப்பன், மதுரைவீரன், மாடன், வடுகன், அனுமான் முதலிய தெய்வங்களின் அருளால் விரோதிகளுக்குத் துன்பம் உண்டெண்ணுதற்குரிய வழிகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. இது அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுமது. இந்தப்பிரதியில் இத்தூல் முற்றும் உள்ளது.

(h) மாணிக்கவாசகர்ஞானத்தாழிசை.

MĀNIKKAVĀCAKARÑĀNATTĀLIŚAI

Foll. 232a—237b.

Philosophical stanzas addressed by a devotee to his mind and expressing his experiences after realizing God.

Complete.

Beginning :

சுழியாகிய முனைகண்டபி [ன்]னு[த்தா](ற்ற) ருமவற்றாய்
 சூதம்பல பொய்பேசிய தொழிலும்பிறர்க் கிட்டாய்
 வழியாகிய துறைகண்டபி ன[அ]னு[ஷ்]ட்டானமு மற்றாய்
 வழங்கும்பல நூல்சா[ஸ்]த்திர (ம)னைத்தும் பிறர்க் கிட்டாய்
 வழியாகிய மலர்கண்டபி[ன்] னுயரர்ச்சனை யற்றாய்
 மெய்(ந்)நீறிநெ தவமந்திரம் விட்டாய்சிவ முற்றாய்
 அழியாப்பதி குடியேறி[தே]ய பின் னச்சமு மற்றாய் [மே. (க)
 ஆரொப்பவ ரிணையற்றவ னிலை பெ[த்திடு](ற்ற)(னை யலைவற்றனை) மன

நெஞ்சிற்பொரு ளடிகண்ட பி[ன்]டு[ந](ன)ஞ்சிற் பகையற்றாய்
 நேசத்துடை யார்மங்கையர் மேலும் நினைவுற்றாய்
 பிஞ்சிச்சொலு முரையாண்மையும் வீம்புமிடெம் புற்றாய்
 விரதங்களும் வேதங்களும் வீணாகவே மறந்தாய்
 அஞ்ச(மு)ட லாய்(க்) கண்டபின் னுசைபட்டு மறாய்
 ஆறுந்திருக் கோவிலெனு மதுவுங் கசப புற்றாய்
 தஞ்சமெனு [ந](ன)ரா[த](ன)க்கடல் முழங்கித் திறமாகித்
 தாள்சேர்ந்தனை குறைவே தினி(ச்) சலியாதிரு மனமே. (உ)

End :

உருவானது விந்நின்செய [லு](ல)ருவானது [னா]நாசம்
 உடலுக்குயி நீ ருமெனி லொருநான்குள முதலுங்
 கருவாகிய முனைமீதினி லணுவாகிய வெளியிற்
 குடியாகிய பதிகண்டபி னருள்வாத ஓரானில்
 ஒருவாசகன் திருவாரகன் பதிமீதினில் மகிழ்ந்தே
 உரைபாடிய தமிழ்தாழிசை நெறியின்படி தின்றோர்
 கருவாசலி லணுகாமவே பிறவாநெறி பெறுவார்
 கடவுள்செய லறியாதவர் கருவாசலில் புகுவார். (கஉ)

முற்றும்.

(த-4.)—

இது, ஞானவிஷயமானது. பக்தரொருவர், தாம் அதுபவித்தவற்றை இவ்
 வுலகுய்ய மனத்தை நோக்கிக் கூறுவதாக அமைந்தது. இந்தப்பிரதியில்
 இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

நூல் பூர்த்தியானதன் பின்னா,

“மனமொன்றி நின்றவிடஞ் சரிதையாகும்
மன்னியதோர் சமுத்தியிலே மாயவேண்டாம்
மனமொன்றி நின்றவிடங் கிரியையாகும்
மன்னு[ஞ்] சிவ பூசையிலே மயங்கவேண்டாம்
மனமொன்றி நின்றவிட மியோகமாகும்
மன்னியதோ ருட[லத](ம)னை மாய்க்கவேண்டாம்
மனமொன்றி நின்றவிடம் ஞானமாகும்
மனமொன்றி நினைபரத்தை மன்னலாமே.”

என்னுஞ் செய்யுளொன்றும், தொடர்பில்லாத ஐந்து வடிகளும் உள்ளன.

R. No. 281.

Paper. $13\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 24. Lines, 20 in a page. Tamil and Grantha. Good.

Transcribed in 1913-14 from a MS. of A. M. Śrinivāsācāriyar of Triplicane.

Bound as foll. 85 to 108 of the MS. described under R. No. 68 *ante*.

திருமலையொழுகு. TIRUMALAIYOLUGU.

This is only a continuation of the further portion of the work described under R. No. 68 *ante*.

Incomplete.

End:

-படி திவ்ய நகரத்தை மரபுவழி-ஒழைமாக(க்) கட்டித்வைத்தும், சிய-பா
பெருமூர்த்துக்குட்பட்ட பெரிய திருவீதியை நிர்மித்த. (.
.) தமக்கு அந்நிமதசை வந்தபடியாலே தமக்கு
இளவரசான அப்பன் ஸர்கோப ஜீயரையும் தம்முடை வலிஹாஸனத்திலே
நியமித்து, ஜயவரஹம் கார்த்திகையிற் தவதியை தீர்த்தம் ப்ரஸாதித்தருளி
னார். பின்பு அப்பன் ஸர்கோபஜீயரும் தம்முடைய இளவரசாக(க்) கார்த்
திகையிற் பூரட்டாகியில் பராநருச ஜீயரையும் நியமித்தருளி
. . . வர்ஷந்தாரும் திருநந்தவனம்

(த-ப.)—

மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 68-ஆம் நம்பர் பிரதியில் இந்நூலின் முற்பா
கம் வந்துள்ளது. . இதிலும் இது முற்றுப்பெற்றதாகத் தெரியவில்லை.

R. No. 282.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 63. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. of the Library.

(a) தொல்காப்பியம், உரையுடன்.

TOLKĀPPIYAM WITH COMMENTARY.

Foll. 1a—57b.

Same work as that described under No. 56 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 56-ஆம் நம்பா பிரதியைப்பார்த்தெழுதப்பெற்றது. வேற்றுமையில் 22-ஆம் சூத்திர வுரையில், “இக்கருத்துச் சேனாவமையரும் உரையாசிரியர் கருத்தும் இருதிருத்தனவாகமேவே கூறுமாறு காண்க.” எனக்கூறுவதால் அவ்வுரைகாரர் இருவர்க்கும் பிற்பட்டவர் இவ்வுரையாளரென்பது தெற்றென விளங்குகின்றது.

இந்நூலின் பின்பு வெற்றேடு ஒன்று உள்ளது.

(b) மிழலைச்சதகம்.

MILALAICCATAKAM.

Foll. 59a—63b.

Transcribed in 1915-16 from a paper MSS. sent by M.R.Ry. S. Rādhakṛṣṇa Ayyar Avargal, late Principal, Maharaja's College, Pudukkōttai.

A centum of stanzas giving a description of the greatness of the country known as Mi alaināḍu (portions of the present Pudukkōttai state and Tanjore district) and of the sacred Śaiva shrine at Aluḍaiyār-kōil therein as well as the river named Vellar, flowing through it. By Śarkaraippulavar. The king of Tanjore at the time was Pratāpa Singēndiran.

Beginning :

பிரதாந கங்கை(க்) குலஞ்சேர் மிழலைப் பெரும்பதிவாழ்

அகிருபர் யோக ரவர்மேற் சதகமுண் டாக்கு தற்கே

கதிதேரு மின்பக் குருந்தீசர் பாலெந்தக் காலமுமே

முதிராத் செப்பினங் கொங்கை யோகாம்பினை முன்னிற்பனே. (க)

மதிவந் துலாவநல் வாளுர்ப்பெரிய மடந்தை யினுள்

ந்நிவந் துலாவும் டடிநாட்டி வைத்து நிலைதவறார்

துதிவந் துலாவஞ் செழுமபூந் தரங்கச் சுவேதமெனும்

நதிவந் துலாவிய நாட்டார் மிழலை நராகிபரே. (உ)

தேளினு மெத்தக் கொடியா ரவரிடஞ் சென்றுமத
வேளினு மிக்கென் றுரையாமல் செந்தமிழ் வேந்தருக்கே
கோளினு(ம்) வெய்ய கலிக்கோடையோடக் கொடுத்த வெகு
நாளினும் பேர்பெற்ற நாட்டார் மிழலை நராதிரே. (௩)

* * * *
உரைகட்டுங் காவியநூ லாகமங்க ளுயிர்கட் கெல்லா
மிரைகட்டுங் பாரக மெல்லாந் தலைகட்டு மிம்மட்டுமோ
நிரைகட்டுஞ் சாவி மிழலையங் காவலர் நீள்வயற்குக்
கரைகட்டும் போது பதின லுலகமுங் கரங் கட்டுமே. (கக)

அரமொன்று(ம்) மே[ம](வ)ல்விழி யோகாம்பிகை தன் னருள் சிறந்தோர்
வரமொன்று கீர்த்தி மிழலைநன் னோர் வளமென் சொல்வேன்
கிரமொன் றுலகத்தைக் காக்கின்ற வேந்தர்க்குத் திண்புவிமேல்
உரமென்று சொல்வ தெல்லா மவர்செய்யு முரமதுவே. (க௩)

End :

*கேளும் புகழிறும்பாபுரி மேலெல்லை கீழெல்லைநீர்
நீளும் கடலந்தப் பாம்பாறு தெற்கெல்லை நேர்வடபா
லாளும் புலியெல்லை தாண்டிபுவி நதியாய் விளங்கும்
வேளும் புகழெழிற் காராளர் வாழு மிழலையிலே. (௩௮)

* * * *
†ஆதி வருஷத்தி னுக்குப்பத் தொன்பதென் றுரியர்க
ளோது மந்நாளில் முதன் மண்டகப்படி யுண்டு
வேதிய ராளுடை யாரைப் பணிசெல்வ வேங்கப்பனாங்
காத்னெல்வேலி மிழலையில் வாழ் கருணாகரனே. (௪௦)

* * * *
வில்லவர் சோழர் தமிழ்நாடர் யாரும் விரும்புமிசை
வல்லவர் தெய்வ மறை நூல்கள் சொன்ன வரம்புடையார்
எல்ல(வ) ரென்னப் புலியேழி னுக்கு மெவர்க்கு மெத்த
நல்லவ ராமிவர் கண்டிர் மிழலை நராதிரே. (௪௩)

பூமேவு[ம்] பொன்னும் புகழ்மேவு மின்னும் பொருமலறக்
காமேவு செங்கை யுடையா ருலகிற்குக் கண்ணையார்
தேமேவு கீர்த்தி யரிச்சந்தரன் போலிந்தத் திண்புவியில்
நாமேவு மின்சொ லுடையார் மிழலை நராதிரே. (௪௪)

சிறப்புப்பாயிரம் :

தருதஞ்சை வாழும் ப்ரதாபசிங் கேந்தர தருமன் மெச்ச
வருமணிமா முத்திரை வேங்கடாசல மால்சம்ப்ரதி
நரதுங்க மாணுக்க வாசக வேள்சுனப்? நாளையிலே
உரைசெய் மிழலைச் சதகத்தைச் சர்க்கரை யோகினனே.

* இது வேளாளர் ஆளுகைக்கு உட்பட்டதைமட்டும் குறிக்கிறது.

† ஆதி வருஷம் - பிரபவ.

‡ இதிருநிப்பிட்ட நெல்வேலிப் பிள்ளை(யின் பரம்பரையினரே) திருப்பெருத்தூறையில் இப்போது முதல் திருவிழாமண்ட(க)ப்படி நடத்துகின்றனர்.

(கு-ப.)—

இந்நூல், அறந்தாங்கிக்குச் சமீபமாயுள்ள மிழலை நாட்டின் பெருமை முதலியவற்றையும், ஆளுடையார் கோயில், வெள்ளாறு ஆகிய இவற்றின் பெருமைகளையும் விளங்கக்கூறுவது. இதை இயற்றியவர் சர்க்கரைப்பூலவரெனறும், இவர் காலத்துத் தஞ்சையை அரசு செலுத்தியவர் 'பிரதாபசিংகேந்தர' எனன்றும் இறுதிச்செய்யுளால் தெரிகிறது.

R. No. 283.

Paper. 11×9½ inches. Foll. 116. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. of the Library.

அரும்பொருள்விளக்கநிகண்டு.

ARUMPORULVILAKKANIKANTU.

Same work as that described under No. 8 (a) of No. 1 of M. Śēshagiri Śāstri's Report on a Search for Sanskrit and Tamil MSS

Complete.

(கு-ப.)—

இது சேஷகிரி சாஸ்திரியார் ரிபோர்ட் முதல்வாலயம் 8(a) நம்பர் பிரதியைப் பார்த்து எழுதப்பெற்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

R. No. 284.

Paper. 11×9½ inches. Foll. 23. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. of the Library.

தில்லைக்கலம்பகம்.

TILLAIKKALAMBAKAM.

Same work as that described under No. 297 of the D.C.T. MSS. Vol. I.

Complete.

(கு-ப.)—

இது டி.ஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 297-ஆம் நம்பர் பிரதியைப் பார்த்தெழுதப்பெற்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

R. No. 285.

Paper. 11×9½ inches. Foll. 15. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. of the Library.

பேரைவேலாயுதர்மாலை.

PĒRAIVĒLĀYUDARMĀLAI.

Same work as that described under No. 349 of the D.C.T. MSS. Vol. I.

Incomplete.

(சு.ப.)—

இது டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின 349 - ஆம் நம்பர் பிரதியைப் பார்த்தே முதப்பெற்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெற்றவிலை.

R. No. 286.

Paper. 11 × 9½ inches. Fol. 162. Lines, 20 in a page Tamil and Grantha. Good.

Transcribed in 1915-16 from a MS. of S. Gōpalācāriyar of Viliyambakkam in the Chingleput district.

லோகாணி.

LŌKĀṆĪ.

A work on Jainism. It gives a description of the different worlds and mountains recognised in the Jaina religion, and of the lives of the various Tīrtaṅkarars and other teachers of the Jainas, besides a lot of useful information relating to that religion. A detailed heading of the subjects dealt with in the work are given at the end of this extract in Tamil.

Complete.

Beginning :

இருபத்துநாலு தீர்த்தங்கர ஸ்வாமி(து)ணை லோகாணி.

உலக மூன்று மொருங் குணர் கேவலத

தலகி லாத வனந்த குணக் கடல்

விலகி வெவ் வினை வீடு விளைப் பதம்

கிலகு மாமலர்ச் சேவடி யேத்து வாம்.

புரந்தரரும் பூமிமேல் மாந்தர் களு மாங்கே

திரந்தரம் வந் திறைஞ்ச நேரின்—வரந்தருநல்

வாம னடிவணங்கி மன்னு முலகியல்பை

நாம வகையுரைப்ப னனகு.

லோகம் த்விவிதம் :—திச்சய லோகம், வியவஹாரலோகம் என. தத்ர, திச்சய லோகமென்பது பஞ்சாஸ்திகாய[ம்]மாகிய மஹாலோகஸ்கந்தமா கும்.

வியவஹார லோகமென்பது அனந்தாகாச [அனந்தாகாச] அனந்தப்ர தேசத்ததாகிய ஆகாச திரவ்ய மத்யப்ரதேசத்து அக்ருத்ரிமமாகி, அநாதி ஸ்ஹித்தமாகி வுநோடியி, வுநவாத, ததுவாதமென்னும் வாதத்திரயங் கனால் பரிவேஷ்டிதமாகி வேத்ராஸந ஜல்லரீம்ருதங்க ஸம்ஸ்தான ரூபமான ஆதிமத்யாவஸானங்களை யுடைத்தாகி நாளிகா தத்பாஹ்ய பேதத்ததாகி தக்ஷிணோத்தரவியாஸம் ஆதிமத்யாவஸாதம்ஸப்த ரஜ்ஜு பிரமாணத்ததாகி, பூர்வ(ர)பரவியாஸம் அபீயில் ஸப்த ரஜ்ஜு பிரமாணமாகி, கிரமத்தாம் சுருங் கிவந்து மஹா மேருமூலத்து நாளிகா வியாஸமாகிய வகரஜ்ஜு பிரமாணத்த தாகி, புனரபி கிரமத்தால் விரிந்துசென்று பிரஹ்ம கல்பத்து பஞ்சரஜ்ஜு பிரமாணத்ததாகி, புனரபி கிரமத்தாம் சுருங்கிசென்று ஸித்திக்ஷேத்திரத் தில் வகரஜ்ஜு பிரமாணத்ததாகி, சதுர்த்தச ரஜ்ஜு பிரமாண முயரந்தையு

டைத்தாய் அதோமதீயமோர்த்வ லோகமென்னும் பேதமுடைத்தாகியது. [வியவஹார லோகமென்பதாகும்.] (.) இதன்மேல் ஐந்து நரகமும் ஐந்துகயிற்றளவாகும். இதன்மேல் த்வதீய நரகமும் ப்ரதம நரகமும் பவணலோகமும் ஒரு கயிற்றளவாகும். இதன்மேல் மஹாமேரு மூலமே தொடங்கி ஸௌதர்ம ஈசான கல்பயிறுதி கதையும், ஸந்தக்குமார மாறே ந்திரம் கதையும் பிரஹ்ம பிரஹ்மோத்தரம் தையும் லாந்தவ காயிஷ்டம் தையும் 10-ஓக்ரமஹா சக்ரம் தையும், சதார ஸஹஸ்ராரம் தையும் ஆனத ப்ராணதம் தையும் ஆரண்ச்சதம் தையும் இசன்மேல் அஹயிந்தரலோகமாகிய நவகிரையேயகமும் நவாதுதிசையும். பஞ்சாதுத்தரமும் மோக்ஷமுமாகிய லித்திகேஷத்திர பர்யந்தமொன்று மான ரஜ்ஜுக்கள் பதினான்காகும்.

நிமோடிமும் :—நரகலோகமும். பவணலோகமும் அயோலோகமுமென்பதாகும்.

மஹாமேரு மூலந்தொடங்கி மதுஷ்யலோகமும், வியந்தரலோகமும், ஜ்யோதிர்லோகமும், மஹாமேரு சூளிகாஹுமான ரிதுவிமான பர்யந்தம் மத்யலோகமாகும்.

கல்பமும், அஹயிந்தரலோகமும் லித்திகேஷத்திரமும் ஊர்த்துவலோகமென்பதாகும். அவற்றுள் அதோ லோகஸ்வரூபஞ் சொல்லுதம் :—

நரகம் ஏழுவகைப்படும். ரத்திரபை, சர்க்கராபிரபை, வாலுகாபிரபை, பங்கிரபை, தூமபிரபை, தமப்பிரபை, தமஸ்தமப்பிரபை எனவும், கர்மை, வம்சை, மேகை, அஜ்ஜதை, அரிஷ்டை, மகவி, மாகவி எனவுமான குறி(ப்)பெயருங் குணப்பெயருமாகும். இவை, பிரதமநரக முதலாக வறிக. (.) மற்றும் நரகத்தினின்றும் வந்தவர்க்கு சக்கரவர்த்தித்துவமும், பலதேவத்துவமும் வாஸுகேவத்துவமுமாகாது. தத்பதவிகளுக்குச் சாரித்ரமே முக்கியமாகையினால் தரிக்கிற தூத்தரமாகிய காயக்கிலேசங்களினால் வைமானிக தேவராகிப் பிறந்து தத்பதவியினை எய்துவர். இவ்வண்ணம் நரககூஸ்வரூபம் ஸம்க்ஷேபத்தினுற் சொல்லப்பட்டது.

நரகலோகம் முற்றும்.

இனி, பவணலோகஞ் சொல்லுதம்.

End :

இவ்வண்ணம் ஜனனமரணங்களுக்கு அந்தரஞ் சொல்லப்பட்டது.

தேவகதியிற் பிறக்கிற பேர்களுடைய விசேஷஸ்வரூபஞ் சொல்லுதம் :—

மதுஷ்யலோகத்திலே விட்லக்ஷணகாந்தேப்பியபரிணாமத்திலே கூடின வர்கள் ஸ்(வ)யோக்கிய சுபகர்மவசத்தினால் ஈசானகல்ப பர்யந்தம் கார்யதேவர்களாக(ப்) பிறப்பர். அப்படியாகிய லித்தத்வத்தினே மத்யமலோகத்து அமலஸஹஜாத் மாஷானத்தினால் கர்மமல களங்கத்தை தீர்மமூலம்பண்ணின சுத்தாத்மர் பிறக்கும்; அந்த ஸ்தானலித்தியும் ஸ்வாத்மோபலப்பதியும் பரமஸ்தானம் பவித்ரம் கல்யாணம் ஸுகதிலோக உத்தர பரமபதம் அக்ஷயம் அனந்தம் சாசுவதம் அஜராமரம் அபவ்யர்க்கு அகம்மியம் பவ்வியர்க்கு(க்) கம்யம்ஸம்யக்ஞானிகளால் சொல்லப்படுவதும் அதுவே, மோக்ஷமென்பதுமாகும். இப்படிப்பட்ட மோக்ஷத்தில் லித்தபரமேஷ்டிகள் ஸுகத்துக்கு திருஷ்டாந்தரஞ் சொல்லுதம்.

சக்கரவர்த்திகள் ஸுகத்துக்கு அனந்தரம் போகபூமி மறுஷ்யர் ஸுகம் ; அவர்கள் ஸுகத்துக்கு அனந்தரம் நகேந்திரர் ஸுகம் ; அதனுக்கு அனந்தரம் தேவேந்திரர் ஸுகம் ; அதனுக்கு அனந்தரம் அஹமிந்திரர் ஸுகம் இப்படிப்பட்டபேர் முதலாகி ஸம்ஸார ஜீவன்கள் திரிகாலத்திலும் அதுபவிக் கிற ஸுகம் அனந்தமாகும்.

கஸீலிபெஷ்யம்.

வெகஸ்யராவம் ஸரீராவம்.

லாகாரஹ நிராகாரம் ஸாஸிஸ்டிகஸிம்ஸவக் |

விஜிஷ் மனொபெகம் கஷ்கி-ஹராயஜெ ||

வெகஸ்யராவம் ஸரீராவம்.

லோகாணியில்.

(1) ஹவணலோகம்.	(27) நாரக நுத்ரர்.
(2) மத்யமலோகம்.	(28) கஸ்கி.
(3) மந்தரஸ்வரூபம்.	(29) பஞ்சம காலாந்தம்.
(4) மந்தரத்தில் வனஸ்வரூபம்.	(30) ஷட்ம காலாந்தம்.
(5) பத்ரஸாலவன வேதிகை.	(31) ஹண்டாவ ஸர்ப்பிணி ஸ்வரூபம்.
(6) மேருவர்ணனம்.	(32) உத்ஸர்ப்பிணி.
(7) பாண்டுக வனம்.	(33) லவணஸமுத்ர ஸ்வரூபம்.
(8) ஜம்பூ விருக்ஷம், சால்மலி விருக்ஷம்.	(34) ஜம்பூத்வீப சந்திர ஸூர்யர்.
(9) யமகிரிபர்வதம்.	(35) லவண ஸமுத்ர சந்திர ஸூர்யர்.
(10) மேருவுக்கு நாலுபக்கத்து(ப்) பெயர்கை, காஞ்சனஸ்வரூபம்.	(36) குமாறுஷ்ய த்வீபம்.
(11) கஜதந்த பர்வதம்.	(37) தாதகிஷண்ட புஷ்கரார்த்தம்.
(12) விதேஹம்.	(38) மாறுஷோத்ரபர்வத ஸ்வரூபம்.
(13) தேவாரண்யம், பூதாரண்யம்.	(39) நந்திசுவர த்வீப ஸ்வரூபம்.
(14) விதேஹகேஷத்திரத்தில் தேவி விஸ்தாரம்.	(40) குண்டல ருசகர பர்வதம்.
(15) சக்கரவர்த்தி ஸம்பத்து.	(41) வியந்த்ரலோக ஸ்வரூபம்.
(16) ஷட்கண்டம்.	(42) ஜ்யோதிஷ்க லோகம்.
(17) விதேஹ விஜயார்த்தம்.	(43) கல்பலோகம்.
(18) வருஷபகிரி.	(44) கல்பவிமானங்கள்.
(19) நாகிபிரி விஜயார்த்தம்.	(45) கல்பஸ்திரீகள் உற்பத்தியிடம்.
(20) ஹிமவதாதிசூடங்கள்.	(46) கல்பதேவர்கள் அவதிக்ஞான விசுவாண சக்தி.
(21) போகபூமி மறுஷ்யர்க்கு நால்வகை.	(47) தேவர்கள் ஜனனமரணம்.
(22) அநீதகரம்பூமிகள் ஸ்வரூபம்.	(48) லௌதரம் கல்பமுதலாகிய தேவர்கள் லௌகாந்திகர்களாயுஷ்யம்.
(23) கல்பக விருக்ஷம்.	(49) கல்பதேவிகளாயுஷ்யம்.
(24) தீர்த்தங்கரர் சரீரோத்ஸேதாதி வர்ணனைகள்.	(50) ஜீவர்கள் தேவகியிற் பிறக்கிறபேதம்.
(25) தீர்த்தங்கரர் குலங்கள்.	(51) ஸித்திகேஷத்திர ஸ்வரூபம்
(26) சக்கரவர்த்தி பேர் முதலாகிய வர்ணனை.	

லோகாணி அட்டவணை முற்றும்.

(த-ப.)—

இந்நூல், ஜைனமதசம்பந்தமானது. அம்மதப் பெரியோர்களாகிய தீர்த்தங்கரர்களின் பெயர்கள், சக்கரவர்த்திகளின் பெயர்கள், அவர்கள் குலங்கள், சரீர அளவு முதலியனவும், கல்பங்களின் பேதம், சமுத்திரங்களின் பேதம், பர்வதங்களின் பேதம், வனங்களின் பேதம், தேவர்களின் பேதம் ஆகிய இவைகளும் இவை போல்வன பிறவும் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்நூலை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

R. No. 287.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll 80. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.
Restored in 1915-16 from a MS. of the Library

அகராதிச் சுருக்கம்.

AKARĀDIO CURUKKAM.

Same work as that described under No. 3 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

Incomplete.

(த-ப.)—

இது டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 3 - ஆம் நம்பர் பிரதியைப்பார்த்தெழுதப் பெற்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் பெறவில்லை.

R. No. 288.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 50. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.
Restored in 1915-16 from a MS. of the Library.

சங்கரமூர்த்தி விற்றலிவிடுதூது.

ŚAṆKARAMŪRTTI VIRALIVIDUTŪDU.

Same work as that described under No. 316 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

Incomplete.

(த-ப.)—

இந்நூல் டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 316-ம் நம்பர் பிரதியைப் பார்த்தெழுதப்பெற்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும்பெறவில்லை.

R. No. 289.

Paper. 9½ × 11 inches. Foll. 83. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.
Restored in 1915-16 from a MS. of the Library.

இலக்கணக்கொத்து, உரையுடன்.

ILAKKANAKKOTTU WITH COMMENTARY.

Same work as that described under R. No. 209(a) ante.

Complete.

(கு-4)—

இந்நூல் மூவருடைய காதலர்களை 209 (a) நம்பர் பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பெற்றது. இந்நூலில் இது முற்றும் உள்ளது.

R. No. 290.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 16. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from the MS. described under No. 346 of the D.C.T. MSS., Vol I.

திருக்கழுக்குன்றமலை.

TIRUKKALUKKUNRAMĀLAI.

Same work as that described under No. 346 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

Complete.

(கு-4)—

இது டிஸ்கரிப்டிவ் காதலர்களை 343-ஆம் நம்பர் பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பெற்றது. இந்நூலில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

R. No. 291.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 44. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from the MS. described under No. 323 of the D.C.T. MSS., Vol I.

இராகவர் பிள்ளைத் தமிழ்.

IRĀGHAVAR PILLAIT TAMIL.

Same work as that described under No. 323 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

Wants the last stanza, otherwise complete.

(கு-4)—

இந்நூல் டிஸ்கரிப்டிவ் காதலர்களை 323-ஆம் நம்பர் பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பெற்றது. இப்பிரதியின் இறுதியில் ஒரு பாடல் இல்லை.

R. No. 292.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 43. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. of the Library.

(a) பிராசாத தீபம்.

PIRĀSĀDA DĪPAM,

Foll. 1a—11a

A treatise on Śaiva Vēdānta explaining the various Tattvas or principles in accordance with what is found stated in the Śaivāgamas and laying down the means of obtaining salvation.

Seems complete in 39 stanzas.

Beginning:

வையமிசைமன்னு யிர்கள்முத்திபெற

. . . ரால்வகுத்தநூலி

. . . (பிரா) சாநுமுரைத் தற்கிழைவணி மவரையி

. னீன்ற

செய்யதிறத் தொரு(கோ)ட்டு மும்மதத்து

நால்வா யைங்கரஞ்செ

கைவரையி னிருபதமென் கண்ணிணைசேர்த்

திகையமதில் கருதல் செய்வாம்.

(க)

விஞ்சதியுஞ் சோடசமுந் துவாதசமுந்

தெசமு நவமேவு மெண்ணை

ஹைங்கலையி னுமத்தா லெண் வகையா

யாதமங்க ளுறைந்த வாற்றால்

வெங்குருமா [ன](ந)கர்வள்ளல் பதம்பரவி

யெண்ணிரண்டு கலையின் மேன்மை(த்)

துங்கமுறப் பி[ரு](ரா)சாத தீபமெனத்

தமிழதனும் சொல்ல லுற்றும்.

(உ)

வெண்கமல நாலிதழா மூலாதா ரத்தில்

மிகநாப்பண் ணுன்றி விருத் தாகாரச் ச[ம்]((ர்ப்)ப

மங்கதுபோ லெழுந்திருக்குந் குண்டலியி னடுவே

யரவிந்த நூல்போலக் கெழுபதினா யிரமா

மெண்படுநா டிகளுக்கு ஸூலமதாம் பிரமமெனு நாடி

மத்தியத்தி னசுபைமனு வகாரத்

தொண்பயிலு திறமின்னி னொளியாகி யெழுந்தந்

குயர்நாபி யடிபளவா யுறும்விரற்பன் னிரண்டே.

(உ)

End:

மிகுமேதை முதன்மூன்று கலைமுடிவி லொன்றும்

விந்துமுதல் மூன்றுகலை முடிவில்விளை லொன்றும்

தகுநாத முதல்மூன்று கலைமுடிவி லொன்றஞ்

சந்தவியா பினிக்கு மொன்று சமனையதற் கொன்றந்

தொகுளுன வனமனைக்கு மொன்றாகப்பேதச்

ஞுனியமா ருகுமிதன் மேற்பா . . மாம் விசுவம்

புகுபிராணன் மனுநாடி பிரசாதஞ் சத்தி

புகல்கால் தத்துவமென் றேழாகப் புகலும்.

(உஅ)

யுருவா . . விந்துவிடையி[த்தி](ற்றித்)தானு

மலையா . . . தாதியீசர்க்குள்ளவறிவு

தொழில்முழு கிணையு மனித்துப் பின்னைக்

கலையாகி மாலையினைக் கலக்கி யாக்கிக்

கரியமல மாலையினைக் கழித்துநாளுந்

தலையான [யா](வா)னந்த முயர்கட் கியுஞ்

சாம்பவிதாட் கம்லமலர் தலைமேல் வைப்பாம்.

(உக)

(கு-பு.)--

இந்தால் சைவசித்தாந்த விஷயமானது. ஆரூதாரங்கள், பிரமாந்திரம், நாடிகள், தத்துவங்கள் முதலிய இவற்றின் இலக்கணங்களை விளக்கி முதலியதையும் வழியைக்கூறுவது. காப்புச்செய்யுளும் பாயிரமும் நீங்கலாக முப்பத்தொன்பது பாடல்களாலாகியது. நூலாசிரியர் பெயர் முதலியன இன்னவெனப் புலப்படவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இது முடிந்துள்ளதென்று தோற்றுகிறது.

(b) தசகாரியம்.

DAŚAKĀRIYAM.

Foll. 11a—39b.

A treatise explaining ten points in connection with the Śaiva Siddhānta, of which three relate to Tattvas, three again to soul and its realization, and the remaining four relate to Śiva and His realization.

Complete but full of lacunae.

Beginning:

உழிதர லீய்ந்தகாய வேங்கலால் காமமாதி
கழிவருங் கதி . . . ன்னுளம் வருந்துவேளை
வழிமது வெழுநுந் தண்டா மரையடி நீழல் சேர்க்கும் [வாம்.
பொழிமதக் கலுதழி [ன](நா)ல்வாய்ப் பொருப்பினை விருப்பஞ் செய்
* * * *

என்றினிய . . . மியம்பவது கேளா
நின்ற புதல் வன்றொழுது நீடருளி னாலே
யன்று தெச காரிய மளித்த முறையாயெந்
கின்றருள் செய் யென றிடலு மேந்தலருள் செய்வான். (க)
தத்துவஐயங் காட்சி த[ற](த்வ)சுத்தி யா[ற](ன்)மருபஞ்
சித்துயிர்க் காட்சி சுத்தி சிவஐயந் தெரிசனத்தோ
டொத்துறை யோகம்போக மொண்டதோ டொன்று மன்றோ
பத்தெனும் காரியத்தி னுத்தேசம் பகருங் காலே. (உ)

வேறு.

ஆகி லிப்படி யையிரு காரியம்
வாகை சூடியதாபதமனைவ
ஓகையோ டெற்குணர்த் துதியென்றலு
மேகன்ஞான வியல்பை யியம்புவான். (ஊ)
சிவசமவேதையாகிச் சித்தாகி யமலையாகு
முவமையில் சுத்தியொன்றே ஞானமா முறைக்கில் முன்னாட்
பவமுறு காலந்தன்னிற் பருவஞ்சே ருயிர்கட் டீசன்
அவமுற வுரைந்த [ன](நா)லே முகமத் தமர்வ தாகும். (ச)
சுத்தமாம் விந்துமாயை யிடத்தெழுந் தூலசூக்கத்
தத்துவ மனைத்து நான்காந் தனுகரணதி (யெல்லாம்)
உத்தம குணத்தோ யன்றோ டொன்றியே நின்றவென்றும்
புத்தி மூன்றதாகப் புகன்றிடி னுருவ மீதாம். (ஞ)

End:

திந்(க)தைத்தினைத் தவர்விழிகளானும்
 பாங்குறு மொழிக(களா)னுஞ்செய்ய
 வேங்கிய கரங்களாணும்]மூலகெலாஞ்சிவ
 . . . பெருமையெம்மா லளக்கலாந் தகைமை . . . (க)
 . . . மீசன் பொருந்துமாவையங்களெல்லா
 முரையுணர்(வி)ந்துமேலாமொருவன தருவமென் றெத்
 தரையினிற் றொழுதுபோற்றித் தற்பர வடிவார் வாழ்வர்
 கரையிறந் தகன்ற ஞானக் கடலமு தருந்தி னுரே. (ஈ)
 சிவபோக முற்றும்.

(கு-ப.)—

இந்நூல் சைவசிந்தாந்தத்தைச்சேர்ந்தது. தத்துவரூபம், தத்துவக் காட்சி, தத்துவசுத்தி, ஆதப் ஸ்வரூபம், ஆத்மகாட்சி, ஆத்மசுத்தி, சிவரூபம், சிவதரிசனம், சிவவேயாகம், சிவபாகம் என்னும் இப்பத்து விஷயங்களையும் விளக்கமாகக் கூறுவது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது. மூலப் பிரதியின் ஏடுகள் முறிந்துள்ளமைமால் இடையிடையே பல செய்யுட்கள் குறைந்திருக்கின்றன. இதை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை.

இந்நூல் பூர்த்தியானவுடன் வெற்றேடு ஒன்றுள்ளது.

(ச) கலைஞானதீபம்.

KALAIÑĀNA DĪPAM.

Foll. 41a 48a.

Transcribed in 1915-6 from a MS. of T. M. Śrinivāsavaradātā-
 ōriyar of Villiyambākkam, a village in the Chingleput district.

Same work as that described under R. No. 277(h) ante.

Complete.

(கு-ப.)—

இந்நூல் மூவருடங்கிய காட்லாக்கின் 277 (h) நம்பா பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பெற்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

R. No. 293.

Paper. 9½ × 11 inches. Foll. 122. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. of the Library.

(அ) சிவானந்தமாலை, உரையுடன்.

ŚIVĀNANDAMĀLAI WITH COMMENTARY.

Foll. 1a—14a.

A treatise refuting various systems of philosophy and explaining the word, Advaitam, as understood by the followers of the Śaiva religion. The author, whose name is not stated, supports his opinion by means of quotations from Kuṇḍirāṭṭu, Tēvāram, Tiruvācakam, Nānaśatakam, Cidākāśavilāsam and other works.

Complete.

Beginning :

ஆக்கையெனும் புழுக்குரம்பை ய'ணந்தணையாப்பொருளை
யருளொளி(யை) பராபரைக்கு மப்புறமா ம(றிவை)
நீக்கமறமயிர் . னே . . மி . மறவெவ்வுலகு
நிறைந்துநின்ற முழுமுதலை நினைவிடெழுஞ்சுடரை
டாக்கியங்கள்பழுத் தத்வக்குறைகள் முடித்த
பழவடியார்க் கருளுதவும் பசுந்துண[ம்](ர்க்) கற் பகத்தைத்
தாக்குமன விகற்பத்தி னளவுபடா வொன்றை
மாசற்ற வெறுவொளியை மனவெளியி லடைப்பாம்.
யானுந் தானுந் தனிபோயாடுத் தான் றுனேநான்
யானுந் தனிமுத லன்றென்னொழியத்
தானுந் தனிமுத லன்றிங் கிதிவன் தன்னானே
தப்பா தினியி தற்குன் நூல் கதற்றேன் யான்.

எ-து யானுந் தானுந் தனிபோய் எ-து முத்திக்கண் ணுமான்மாவுஞ்
சிவமு மிரண்டாயிருக்குமென்று கூறிய சமவாதியை நோக்கி, யானென்னு
மான்மாவுந் தானென்னுஞ் சிவமு மிரண்டாயிருக்குமென்று கூறிய சமவா
தியை நோக்கி, யானென்னுமான்மாவுந் தானென்னுஞ்சிவமு முத்திக்கண்
இரண்டாயிருக்குமென்று நீ கூறிய வா[ம்](ர்க்)தை சைவசித்தாந்தமன்று;
'ஈது பொய்' என்றிவர்கூற அதற்கு, அவன் அஃது எங்ஙனமென்று கே[ம்]
(ட்)ப,

யானேதான் றுனேநான் எ-து யானாகிய ஆன்மாவே தானாகிய
சிவம்; தானாகிய சிவசம யானாகிய வான்மா என்று இவர்கூற, அதற்கு
அவன், நன்கூறினீரன்றோ! நீர் சைவசித்தாந்தியென்று உம்மோடுங்
கடாவினன்; நீர், 'விடைகூறியதனால் உம்மை மாயாவாதியென்று உட்கொ
ண்டேன் என்று அவன்கூற, அதற்கு அனேகநிப மோரிடத்திருந்தவிடத்து
அத்தீடப் பிரகாச மோகமேகமாயிருப்பினும் அத்தீபங்கள் பிரதக்காகா(து)
வேறுவெறுயிருப்பது போலச சிவனது சாட்குண்ணிப்பத்தோடு முத்திபெற்ற
ஆன்மாக்களுடைய சாட்குண்ணிய மோகமு மேகமாயிருப்பினும் அச்சி
வனு மான்மாக்களும் பிரத்தகாக வேறுவேறுயிருக்குமென்றுகூறும் உன்கரு
த்துப்போலும் அன்று; சூரியன்றானே கடசலத்திற் பி[ரி](ர)கிபலிச்சிருந்து,
கடசலத்தைச் சுவற்பண்ணி பிரகிப்பிப்பத்தைத் தன்னோடும் அயிக்கியமாக்
கிக்கொள்ளுவதுபோல, பிரமந்தானே கந்தோறும் பி[ரி](ர)கி
பலிச்சிருந்து முத்திக்கண் அந்தக்கரணலயம்பண்ணிச் சீவாத்மாவைத் தன்
னோடும் அயிக்கியம் பண்ணிக்கொள்ளுமென்று சொல்லும் மாயாவாதி கரு
த்துப்போலுமன்று நமது கருத்து; என்று இவர்கூற; ஆயின் நமது கருத்
துத்தான் எங்ஙனமென்று கே[ம்](ட்)ப,

யானுந் தனிமுதலன்று; என்னொழியத் தானுந் தனிமுதலன்று எ-து
யானாகிய ஆன்மாவுஞ் சிவத்தைவிட வேறொரு பொருளாயிருப்பதன்று; ஆன்
மாவாகிய என்னேவிடச் சிவமாகிய தானும் வேறொருபொருளாயிருப்பதன்று
என்று இவர்கூற, அதற்கு அவன் என்னேப்பாலிரண்டாயுங்கூறுகின்றீர்!
மாயாவாதியைப்போலொன்றாயுங்கூறுகின்றீர்; ஆகலின் என்னோடுங் கூடா
தவனோடும் கூடாது கூறினீர்; உமது சித்தாந்தத்துக்கு ஓர் கிட்டாந்தா(ந்)தா
னுண்டோவென்று கே[ம்](ட்)ப, அதற்குத் தீபமு நெய்யு மிரண்டாயிரு

க்கவும் இது தீபமென்றும் இது நெய்யென்றும் பிறித்து அறியக்கூடாது; அதுவே இதுவாய் இதுவே யதவாயிருப்பதுபோலச் சிவமென்றும் ஆன்மாவென்று மிரண்டாய்ச் சொல்லப்படுவதாயினும் முத்திக்கண் சிவமென்று மான்மாவென்றும் பிறித்தறியக்கூடாது; அதுவே யிதவாயிதவே யதவாயிருத்தலி னுன்கருத்தையும் அவன் கருத்தையும் வைத்துக்கொண்டு நமது அத்துவிதங்கூறினோமென்றுகூற,

End :

குறுந்திரட்டு.

அண்டமேவிட வளைத்து மனைத்தையு மண்டமேவிக்கொண்டல்போ லெவையு ஞானக் குறைவிலா நிறைவினாலே கண்டதோர் பொருளை யந்தக் கருத்தினுற் காணிற் றுனே அண்டநா டுகளுர் மேனி யானதே லைய மின்றே. என்றும்,

ஒழிவிலொடுக்கம்.

அண்ட மெண்டிக் கெங்க[ண்]னு மடங்க ஞானிய மதாகக் கண்டுகொண் டிருக்கக் கண்ட கருத்தையு மறவே விட்டால் அண்ட மெண்டிக் கெங்க[ண்]னு மாய்நின்ற வானந்தத்தைக் கண்டுகொண் டிருக்கும் வண்ண மகத்திவ்வந் துதிக்கு மன்றே. என்றும்.

* * * *

முன் யானெனதாய் நின்ற பி[ற](ர)பஞ்சமான இது, இப்போது யானென தென்றாகவு மிப்பி[றவ](ர)பஞ்சத்தின்மேனிந்ந வனப்பு சாமிகள் திருவடிக் கண்ணே மீளாது திற்பதாகவுமாயின்,

அங்கணாபுங்கமான போகமே எ-து அழகிய கண்ணாளா அரிபிரமாதிகள் போகங்களையும் கடந்திருப்பதான சிவானந்தபோகமே இந்தக் காருணியத்தக கு [ன](நா)யேனும் கை(ம்)மாறு முண்டுமேலோ எ-று.

சிவத்தொடத்துவிதமானபடியினாலே நின்னொடுமென்னைப் புணர்ப்பதாக வென்றார். 'என்னொடும்' என்ற மூன்றனுருள[வ](ப) 'என்னை,' என்னும் இரண்டனுரு[வ](ப)ராகக் கொள்க. 'உண்மைகளுமாயின்' எனனுமாகக் முந் தொக்குநின்ற.

Colophon :

சத்து சித்துவானந்த (. . . .) குருசுவாமியாகிய சரவணதேசிகன் திருவடித்தாமரை (. . . .) அதுவே மகாவாக்கியமென்று மிது முதலான வுண்மையெல்லா மனுக்கிரகஞ் செய்ததெனவறிக.

(கு-ப.)—

இந்நூல், சைவசாஸ்திரத்தைச்சேர்ந்ததென்று தோற்றுகிறது. அம்மதம் பெரியோர்கள் 'அத்வைதம்' என்பதற்குக்கொண்ட பொருள் இன்ன வென்பதை, குறுந்திரட்டு, தேவாரம், திருவாசகம், ஞானசககம், சிதாகாச விலாசம், ஒழுவிலோட்க்கம், தேவிலோலுத்திரம் முதலிய பல நூல்களின் பிரமாணத்தால் சாதிப்பது. இது, திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகளாலும், திருவாவடுதறை சிதம்பர முனிவராலும் செய்யப்பட்ட உரைகளிற் பல இடங்களில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பெறும் பிரமாண நூல்களுள் ஒன்று. சரவணதேசிகரின் சிஷ்யர்களில் ஒருவரால் டீயற்றப்பட்டதாகத் தெரிகிறது இது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(b) கடாவிடையுபதேசம்.

KADĀVIDAIYUPADĒŚAM.

Foll. 14a ~21a.

A treatise bearing on the principles of the Śaiva Siddhānta. It is in the form of suitable questions with appropriate replies and with quotations from various works. The author of the work appears to be Kandappadēvar or Kandamādhavan, a disciple of Śaravaṇadēśīkar.

Complete.

Beginning :

காப்பு.

தூரியாதீதப் பொருளா மெதிரறு வீட்டியவர்க்குத் தூரிசற் றேறங்க
அரியாதி தேவர்குழாந் தனையகலா மலமாயை யகன்று நீங்கப்
பிரியாத சனகாதி யவாககருளுஞ் சிவனுமையைப் பிணைந்தாங் கினற
அரியானை முகம்படைத்த வானந்த வினாயகனை வணக்கஞ் செய்வாம்.

கந்தப்பதேவ கருதரு மனுபவ

மென்றனக கறிய வியம்புக வென்றலு

மந்தக் கடாவினுக் கவனவிடை யுரைத்தது.

வறியவா காயம் போன்று வைவகத் தொளிக ளன்றி
நெறியுடை மு[ம்](ர்த்)தியாகி நிமலமாய தித்தமாகிக்
குறியறு மொளியா யொனருய்க கோதிலா வமுதமாகி
யறிவையுங் கடந்துதினற வறிவையா ரறிய வல்லார்.

என்றும்

கண்டறிவா ரில்லை[க] காயத்தி னந்தியை

எண்டிசையோரு மிறைவனென நே[ம்](த்)துவ

ரண்டங் கடந்த வளவிலா வானந்தந்

தொண்டர் முகந்த துறையறி யோமே.

என்றும் கூறியதற்கு,

தொண்டா முகந்த துறையறி யும்படி

வண்டரு ளெனக்கென வினாயத் த் குரைத்தது.

ஆலத்தி னுடுககள் காட்டி யருந்தகி காட்டுவாரா போற்
ருலத்தின மரங்கன காட்டித் தனிப்பிறை காட்டு வார்போற்
றாலத்தை முனடிகாட்டிச் சூக்கம் சொருபமான
முலத்தைப் பினடிகாட்ட முனிவரர் [து](தொ)டங்கினோ.

என்றும்,

ஆனைக்கை போலழின் [வ](ப)த்துவிதா னந்தமா

மோனத்தை வாக்குமன மூட்டுமோ—ஞானத்தார்

காக்கை யிருந்த மனை கைமேற் பிறையெனற

வாக்கருகி னீசிவ மாணவ

என்றுங்கூறியதற்கு,

நீசிவமாவை யெனநிகழ்த் தினை
நீசிவனுயிர் பசுவெனும் பெயர்செறிந்த
நான்சிவனாத லெங்ஙன நவிறுதி
கந்தசுவாமி யெனக்க ராவியதற்
கந்தச் சுவாமி அருளுட னுரைத்தது.

End:

சுமை கழிந்தது துன்ப மொழிந்தது
சுமை யசங்கமுந் த[ம்](ர்க்)கமு மற்றது
அமை யநின்ற வறிவை யறிந்தபின்
சுமை பிறந்தது கல்வி கழிந்ததே.

என்றும்,

முத்தியு மிதுவே யாகு முடிவுமீவே நிலை யாகுள்
சித்தமு மிதுவே யாகுந் தெளிவுமே லில்லை யாகும்
பித்துமின் றெழிவே யாமேற் பேறிதற் கில்லை யாகு
மொத்திடு முடலுமிந்நா ளுறுவது மில்லையாமே.

என்றும்,

இது கடாவிடையுபதேசமீதுணர்ந்து
கதிவிருப்பின ராய்க் கருத் துறத்தெனியிற்
பதித ரஞ்ஞானப் பண்கயிரிந் தோட
வெதிரில் பே ரின்ப லீடெய்துமிங் கவர்க்கே.

என்றுங் கதியினைவியந்து கழறியதெனவறிக.

கடாவிடையுபதேச முற்றும்.

Colophon:

எண்ணிலாக் கற்பகோடி காலங்க ளெய்திய புண்ணியப் பயனால்
மண்ணிடைத் தோன்றிய மல ரிபாகம் வாய்ந்த மாதவர்க்கெலா மருளப்
புண்ணிய வடிவா யுதித்த மெ(ய்) ஞ் ஞானப்புனிதநற் சரவணதேவன்
கண்ணிடை மணியாய் வந்தருள் கந்த மாதவன் கடாவிடை யுரைத்தான்
(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசித்தாந்தத்தைச் சார்ந்தது. அம்மதத்திற் சில வினாக்கள்
வினாவி அவற்றுக்குத் தக்க விடைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. ஞானவாசிட்
டம் கைவல்லியநவநீதம் முதலிய நூல்களின் செய்யுட்கள் மேற்கோள்க
ளாக எடுத்து ஆளப்பட்டிருக்கின்றன. சரவணதேவருள்பெற்ற கந்தப்ப
தேவர் இயற்றினாரென்று இதன் இறுதியில் உள்ள செய்யுளால் விளங்கு
கின்றது. இது முற்றும் உள்ளது.

(c) உபதேசவொருபாவொருபது.

UPADÉŚAVORUPĀVORUPADU.

Foll. 21b—23a.

A treatise in Saiva Siddhānta explaining in ten stanzas that the in-
dividual souls which are immersed in the bondage of Saṃsāra on account
of the three inherent evils, viz., egoism, Karma and Māyā, can hope
to get salvation by the grace of Śiva.

Complete.

Beginning :

ஐயனானந்த ருத்திரேசனுஞ் சிவஞானப்பேர்
 மெய்யனுங் கச்சியப்ப விமலனுந் தவப்பி[ம](ர)காசத்
 தய்யனுஞ் சிதம்பரப் பேர்தோன்றலே தீயென்றேத்தும்
 பொய்யனென் பாவம்போ மாறுபுகலுதி சொருப வாழ்வே. (க)
 வாழ்ந்திடு முயிர்களெல்லா மருவுமும் மலத்தினுலே
 ஆழ்ந்திடும் பி[ர](ம)விதன்னி லம்மல மூன்றுநீங்கிற்
 சூழ்ந்திடும் பி ரவிநீங்கச் சொருபமே தானாயதிற்கும்
 வீழ்ந்திருண் மலங்க ணீங்கும் விரகினை விளம்பக் கேட்டி. (உ)

End :

என்றுநான் சீவனென்று மென்றுநா னுயிரேயென்று
 நன்றியிற் பசுவேயென்று நவிறிடு கையினால் யானே
 வென்றிகொள் சொருப மேயாய் விளங்குவ தெவ்வா றென்று
 துன்றிய வையங்கொள்ளல் சொருபமே நீயாதல் செப்பும். (க)
 செப்புறு மாயையாலே சீவனீ மாயைநீங்கி
 லொப்பறு மீசனீ யாமுயிரெனல் கண்மத்தாலே
 தப்புறிற் கண்மங் கத்தாத் தனிமல பந்தத்தாலே
 துப்பறும் பசுநீபோனும் சொருபநீ யையமின்றே. (உ)
 சரவணதேசிகன் மலர்த்தாளிர வினுமேத்திடுவாம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசித்தாந்தத்தைச் சேர்ந்தது. இது, மும்மலங்களினால் பிற
 வியில் அழுந்தும் உயிர்கள் சிவனருளால் மலமற்றுச் சொருபம் பெறுமென்
 பதைப் பத்தச் செய்யுட்களால் விளக்குவது. இதைச் செய்தவர் காஞ்சி
 புரம் சரவணதேசிகரென்று தெரிகிறது. இதில் இது முற்றும் உள்ளது.

இந்நூல் பூர்த்தியானவுடன் சிவபெருமான் விஷயமான சில செய்யுட்கள்
 உள்ளன.

(d) தவப்பிரகாசர் துதி.

TAVAPPIRAKĀŚARTUDI.

Foll. 23b—26a.

A eulogy on Tavappirakāśar, a teacher of Śaiva religion : apparently
 by one of his disciples.

Complete in ten stanzas.

Beginning :

தேவனே போற்றி யெங்கள் தெய்வமே போற்றி யன்பர்
 பாவனைக் கப்பா னின்ற பரமனே போற்றி பாசத்
 தோவென வலறுமென்ற னுடல்பொரு ளாவி மூன்றுந்
 தாவென வாங்கியாண்ட தவப்பிர காசா போற்றி. (க)
 தவப்பிர காசா தின்னைத் தமிழனென் மன(த்)தன்பத்.
 துவப்புற தினையும்வண்ண முறுதிதந் தருளிமேனு
 மவப்பெரும் பிறவிநீங்கப் பரமஞா னத்தா லோங்குஞ்
 சிவப்பிரகாசந் தந்துன் றிருவடி சேர்க்க வென்றே. (உ)

வாயினி லுதித்துமண்மேல் வளர்ந்தசெந் தமிழே நீபோய்த்
தாயினு மினிய வெங்க டவப்பிர காசம் போற்றிப்
பேயெனப் பிரிந்தநினைப் பெருந்துய ருற்றபேதை
வீயுறா தருளுவாயென்று விண்ணப்பஞ் செய்துகொள்ளோ. (ரு)

End :

ஓலமிட் டிரங்கா நின்று வறுதியில் புலைய னேனை
ஞாலமீ தளிக்க வந்த ஞானதே சிவனை போற்றிப்
பாலலோ சனங்கரந்து படினைத் தோட்டுகொள்ளத் (1)
தாலமேல் வந்த வெங்க டவப்பிர காசா போற்றி. (க)

போற்றியென் றேத்துமென்றன் புன்றலை மீதிலோங்க
நாற்றிசை புடமுந்தெய்வ நளினபா தங்கள் சூட்டிப்
பா(ற்)றும் பாசம்போக்கிப் பகரும் பரபோ கத்திற்
சாற்றரு மின்பந் தந்தான் தவப்பிர காசத் தேவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இது, தவப்பிரகாசரது தோத்திர ஸுபமானது. இயற்றியவர் பெயர்
முதலியன தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் பத்துப்பாட்டும் உள்ளது.

(e) வீட்டுநெறியுண்மை.

VITTUNERIYUNMAI.

Foll. 26a—31a.

A treatise on Śaiva Siddhānta laying down the mode of conducting
one's self after learning through a proper Guru the means of obtaining
salvation : by Śaravaṇadāsikar of Conjeevaram, who was a disciple of
Kacciyappamunivar of Tiruvāṇṭuturai Mutt.

Complete.

Beginning :

காட்ட[டு]நெறி விடசக்கரகணபதி தாட்கதிபருளேகம்பவாணர்
ஈட்டருட்டாட் காமக்கோட்டத் துமைதன்னிலங்கொளித்தாளெழிற் குமார
கோட்டமுறைகுமானற்றுணந்தி முதற்குரவர் பொற்றாள் குழைந்து போற்றி
வீட்டுநெறியுண்மையினை விளம்புவுணிகவரருளின் விளக்கங்கொண்டே.

இது வழி டுதெய்வ வணக்கம்

வொன்னடி புவியிற் றேரயப் பொலிகரு முழுமான்பால
மன்னு லோசனன் கரந்து வளங்கெழு துறைசை மேவி
என்னையாள் கச்சியப்ப[ர்வெ](ரெ)ழிற் குரு நாதாவென்னுட்
டின்னுபா சங்க ணீக்கித் துயரில் வீட்டுஞ்செய் வாயே. (க)
என்றபடி பணிந்துவாழ்த்தி யிரந்தன முருகி யே[ற்று](த்து)
நன்றியில் பாவியேற்கு நலனுற வருட்கண் சாத்தத்
துன்றுபா சங்கள்போக்கித் துயரில் வீட்டையு மாறு
வென்றிகொள் கருணை[த்]தன்னால் விளங்கும வருளிச் செய்தான்.(உ)

தத்துவந் தெரிந்து நீக்கித் தனிமலங் கண்டு போக்கி
ஒத்தெ முனையுணர்ந்தங் கணுதது பொருளைநாக்கிச்
சுத்தமா மருளிந் போதந் தோன்றிடா தடக்கிற் றேன்று
மெத்துபே ரின்ப மேபாய் மேவுநீ யதுவீ டென்றே. (௩)

End :

எற்குறு வாசம் போக்கி யிடரொழித் தின்ப வீட்டி
னிற்குமா றருளிச்செய்து நிலைபெற நிறுத்தியாண்ட
கற்குறா லோ(கி)யிக்கோங் காவடு உறைக் கச்சியப்ப
சற்குரு பாதம்வாழி தழைத்தன்னே னருளும் வாழி. (௨௨)
ஈதொளி ருண்மைவீட்டு நெறி யிதை ஞான சானு
லோதுறக் கேட்டுச் சிந்தித் துண்மையைத் தெளிந்து நீட்டைத்
திதறத் தாமதாயே செறிந்துளோர்க் கன்பு செய்யு
மேதமி லடியர் வாழி யியம் பின் னூ லென்றும் வாழி. (௨௩)

Colophon :

வீட்டுநெறியுண்மை முற்றும்.

(கு-4.)—

இந்நூல் சைவசித்தாந்தத்தைப்போதிக்கும் நூல்களுள் ஒன்று மோட்
சம் அடைதற்கு உரிய வழியை ஞானசாரியன்பால் கேட்டு, ஐழகித்தெளியும்
வழியைக் கூறுவது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது. திருவாவடு
துறைக் கச்சியப்ப முனிவர் அருள்பெற்ற கச்சி-சரவணகேசிகரால் இயற்றப்
பெற்றதென்று தெரிகிறது.

(f) சரவணதேவர் இரட்டைமணிமாலே.

SARAVANADĒVAR IRATTAIMANIMALAI.

Foll. 31a—34b.

Same work as that described under No. 270 of the D.O.T. MSS.,
Vol. I.

Complete.

(கு-4.)—

இது டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 270-ஆம் நம்பர் பிரதியைப்பார்த்து எழு
தப்பெற்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(g) கைலாசநாதர்தோத்திரம்.

KAILĀSANĀTHARTĪTTRAM.

Foll. 35a—37a.

A poem written in praise of Kailāsanāthar, a form of Śiva, worship-
ped in the sacred shrine at Aiyanagar.

Complete in ten stanzas.

Beginning :

இதழிமல்ர்ப் பொலஞ் சடையும் விழிமுன்றுங் கமலமுக வெழிலும் வானோர்
துகிபெருகு கறை[யு]மிடறு மழுமானும் வரத (ம)பையந் துலங்கு கையு
மகிகவி ரை மலர்ப்பதமு மனைத்துருவுஞ் செக்கரொளி யழகு முள்ளம்
பதிதரவைத் தையனக்கர்க்கயிலாச நாத நினைப் பணிந்தின் பார் வாம். (க)

ஆர்ந்த விருண் மலர்க்குமுலு மருள்வியு மதி முகமு மமையார் தோளுங்
கூர்ந்தகன தனமுமவர தபையமோ டங்குச பாசங் குலவுகையு
மேர்ந்தவிடு கிடையு மலர்ப் பதமு முடைக் கமலாட்சி வல்வி யிடமுமாகிச்
சேர்ந்தொளிநு மையனகர்க் கயிலாச நாத நினைத் தினஞ்சே விப்பாம்.

End :

கேவருல கணையதிரு ளவயனகர்க் கயிலையதி பதிநீ தந்த

வோவறுமுக் ஈரணத்தா லுனைநினைத் (துக்)து தித்தருச்சித் துய்ந்திடாமல்
மேவுமதை ய[ரு](ரி)வையர்க்கே விடுத்துமயல் கொண்டுன்று விளி
[கின்(கே)றற்குன்
பூ[டு]வலர்ச்செந் தாமரைத்தா னீழலுறு நாளுமுண்டோ புகலுவாயே.(க)
வாழ்ந்தவெழி னெஞ்சகநீ யையனகர்க் கயிலாய வள்ளல் பாற்போய்
மாய்ந்திவெ ளுனைப்பிரிந்து மயங்கியமா தெனவினம்பி மாயாவண்ண
மீ[ய்]ந்திடுநீ யெனவாங்கி யொருநொடியில் வந்தெனக்கிங் கீவாய் பொற்குன்
மேய்ந்த வலன புயத்தணிந்து விருகாத மொளிமணம்வீ சிதழித் தாரோ.(க0)
(கு-ப.)--

இது, ஐயனகர் கைலாசநாதர் பேரில் தோத்திராஸுபமாக இயற்றப்பெற்ற
தொரு நூல். இதை இயற்றியவர்பெயர் முதலின் விளங்கவில்லை. இந்தப்
பிரதியில் இந்நூலின் பத்துச்செய்யுட்களும் உள்ளன.

(h) பஞ்சாக்காவநுபூதி.

PAÑCĀKKARAVANUBHŪTI.

Foll. 7b--39b.

A work on Saivism. It explains and amplifies the meaning and
significance of the five-syllabled prayer formula, Śivāya Namaḥ, an
understanding of which is held to be conducive to the realization of
Śiva and which is inculcated herein as the best means of obtaining
salvation. By Śaravaṇaśikar, a disciple of Tavaṇṇakāśar of Suvaṇṇaka-
puraṁ who was himself a remote disciple of Tiruccirāmbalam of Aṁbar-
mākalām.

Complete.

Beginning :

பஞ்சாக்கர வனுபூதியை (ப்)பரிவா
லஞ்சகர வன்னடி பணிந்து ரைப்பாம்.

பூமே லயனும் புவிளந் தோனும்
தாமேல் கீழுந் தருமாறித் தேடியு

மரியா ரா(கித்) திகைத்தனர் நிற்ப
 நீடிய சூழ்சுட ராய்நிமிர்ந் தோங்கி
 வேத முடிவினும் விளங்குயிர தமது
 போத முடிவினும் பொருந்தும் சீபரொளி
 மும்மா யையினின் மு[கு](கி)ந்த் துல கணைத்தந்
 தம்மா(ல்) நடத்துஞ் சகிர் கே[ர](ட்) டிருந்தும்
 ஊர்பே ருருவ மொன்றில தேனுங்
 கா ர் முகின்மீ கண்(டு)படை கொள் ளுஞ்
 செம்பொன்மா மதிஞ்சூழ சிறப்பிற் பொலியு
 மம்பர்மா காளத் தழுகிய கிருச்சிற்
 மம்பலதேவ னை வி ளாருயிராகட்
 கிம்பாவீ தெவும் எழிற்பகி பகியா
 யவப்பெரும் பகையை பகறநியின் பளிகடும்
 தவப் பிரகாச னெ னும்பெயர் சாத்தி
 யஞ் ஞானந் தீரத் தழிவில் வீ தெவு
 மெஞ் ஞானந் திரு மேனியதாயக கொண்
 டென போற்புவி யி லெழுந்தரு ளிபதை
 யன்பொடு காண தடியூட் கரவால்
 வன்புளம் வைத்தே மனங் குழைந் (த)வரி
 னனபிலா தேற்றிய தறிந்தறி யானபோல்
 வஹவிலா த்ளிகடும் வள்ளலா தலினு
 லருகுற வழைத்தங் கருட்கண் டெனக்கி
 இதையத்து நாட்டத்து மெனறன கிரததும்
 பத்விததுப பாதம் பழவினை ஞாநிக
 கருமல மாறக கடைக்கணித் தருளி
 உரிமையிற் பவமகற் றுண்மையைக் கேளென்
 மஞ்செழுத் தாகம மண்ண லருமறை
 யஞ்செழுத் தாகி புராண மனைத்து
 மாணந்தத் தாண்டவ மாறா றகனம்.
 * * * * *

விஞ்சுறு பிறப்பற வீடுத வினனூல்
 அனனவ னருளகொண் டவவனு பவத்தைப்
 பன்னுதும் பஞ்சாக கரவனு பூகியென்
 திருள்பவத் துண்மை யிரும ஞாநித்
 தெருள்வீட் டுண்மைத் தேடுவார கேண்மின்
 சிவாய நமவெனச செப்புமஞ் செழுதகிற்
 மவாதுறு பொருள்களைச் சாற்றிடி லவை தான்.

End :

தரித்த விளக்கின சத்தியக கிரணத
 தொளித்திடுங் கண்ணு மவவுயர் கிரணத்திற்
 களித்துட னெனருய்க கலந்தது வாகு ,
 முப்பொரு ளுள்ளிட முகிர்கிர ணத்தோ
 டொப்பிலி பாணு வொளிரந்தது நினமே
 பாணுசுவம் பகா கிரண மதருளா

மூலமில் கண்ணுரை தருமான் மா வாம்
விளக்கு திரோதை விளம்பிருண் மலமா
மளக்கரு மிப்பொரு ளளவைப் படியுட்
சிந்தனைசெய்து தெளிந்திடு மேலோர்
வந்தனை போய்ப்பொ மாய்வாழ் குவரே.
பஞ்சாக்கரவனுபூதி முற்றும்.

சூகசமாகு மஞ்செழுத்தினிற் சுற்றியபாச
வீக்கநீக்கிமெய் யானந்தம் விளைநிலத் துய்த்துப்
போக்கும் மீட்சியுட் புறம்பிலாப் பூணவடிவ
மாக்கிஞ னொருநீவகம் போல்வரு மண்ணல்.

உவப்புறுமஞ் செழுத்தினையு மோடுமுத்தி னடக்கியவற் றுண்மைகாட்டிச்
சிவப்பிரகா சத்தடியேன் சிறுபோத மறவொழிததுச் சிவபோகத்திற் [ன்
பவப்பெருக்க மறவொழித்திற் காண்டருளும்பேரருட்குப் பகர்கைம் மாறெ
றவப்பிரகா சக்குருவே யம்பர்மா காளமுறை தனிப்பொ(ற் கு)ன்றே.

அழகியவெந் திருச்சிற்றம் பலவ னென்கோ

வருள்வடிவா மேகநா யகனே யென்கோ
பழுதில்புகழ் வயித்திய லிங்க தேவ னென்கோ
பணிபவர்கட் கருள்கருணா தீதியே யென்கோ
ஒழிவிலரு ளானந்த வும்ப னென்கோ
ஒங்கருளார் சச்சிதா னந்த னென்கோ
எழில்சுவர்க்க புரத்தவப்பிர காசா நின்னை

யாவனெனத் தொழு திறைஞ்சி யே[ற்று](த்து)கேனே.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசமயத்தைச் சார்ந்தது. 'சிவாயநம' என்னும் ஐந்தெழுத்துக்களுக்குப் பொருள் இன்னவென்பதும் அவற்றையறிந்து சிவத்தை அனுபவித்தல் சிறந்ததென்பதும் ஆகிய இவற்றைக் கூறுவது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது சுவர்க்கப்புரம் தவப்பிரகாசரருள் பெற்ற சரவண தேசிகரால் இயற்றப்பெற்றதென்று தெரிகிறது.

இதன் பின்பு இரண்டு ஏடுகளில் கந்தரனுபூதி, தேவாரம், சைவசமயநெறி முதலியவற்றிலுள்ள சில செய்யுட்கள் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

(i) பஞ்சமலக்கழற்றி.

PAÑCAMALAKKALARRI.

Foll. 42b—43a.

Five stanzas laying down the means of removing the five kinds of evil impediments that prevent the soul from getting salvation. In addition to the three inherent evil impediments referred to in subdivision (c) of this number two other evils are referred to herein, viz., the veil which prevents the soul from seeing things aright, and the resulting Māyā which is itself the product of Māyā. From the last stanza the author is made out to be Paṇanimāmunivar, a disciple of Śivapraśāsa Aiyar.

Complete.

Beginning :

நினையிழத்தல் கேவலமா மெனறமிந்து நினைஞன்
தனையிழவா வுண்மை தலைபட—டெனையிழயக்
கைவந்தா லன்றே சடந்தாழி வள்ளலே !

பொய்வந்த வரணவந்தான் போரம்.

(க)

காயமு மெல்லாக் கரண (முங்) கன்மநுகர்

தேயமும் போசத்தின் செயதியும்—நீயாகத்

தேறினா லன்றே சிரடும்வாடி வள்ளலே !

மாறவேன மாயா மலம்.

(உ)

End :

அனுக்கிரக மாதியா யைந்தொழிலு மன்றி

ம[னு](ன)க்கிரி[ன](ய) யத்தனையு மாற்றித்—தனுக்கழன்று

போமாகி லன்றே புகலிநகர் வள்ளலே !

மாமாயை நீங்கு மது.

(ரு)

Colophon :

அறையுமொரு மத்தாட்சி யாண்டாடி மாசத்

கிறைவன நிருவா திரையிற-றுறைசை

சிவப்பிர காசையன் திருவடிநயச சேர்ந்தான்

தவப்பழனி மாமுனிவன் றான்.

(சு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

(சு-ப.)—

இந்நூல் சைவமதசம்பந்தமானது. ஆணை வம், மாயை, கன்மம், திரோதாயி, மாயேயம் என்னும் ஐவகைமலங்களும் நீங்கும் உபாயங்கள் இன்னவெனக் கூறும் ஐந்துவெண்பாக்களாலாகியது. நூலாசிரியர் சிவப்பிரகாசையரின் சிஷ்யர்களில் ஒருவராகிய பழனிபாமுனிவரென்று இந்நூலின் இறுதியிலுள்ள வெண்பாவால் தெரிகின்றது. ஒவ்வொரு வெண்பாவும் சீகாழிவள்ளலை ஆரேமுன்னிலையாக அமைத்து இடம்நிற்ப்பட்டுள்ளது. இந்நதப்பிரதயில் மும்மும் இருக்கிறது.

இந்நூலின் பின்னர், சிவஞானபோதம், திருவண்ணாமலை ஐயர் தச்சாரியம் முதலிய நூல்களினின்றும் சிலசெய்யுட்கள் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

(ஜ) வேதகிரீசர்துதி.

VĒDAGIRĪŚARTUDI.

Foll. 44a—47b.

A poem in praise of God Śiva worshipped in the sacred shrine at Vēdagiri in Tirukkālukkunṅam in the Chingleput district: by Cidambarasvāmigaḷ of Tiruppōrūr.

Complete.

Beginning :

மேருவிலாயதி னுணரவா யொரு வெங்கணை

மாறெ யாய்விசி தலையுல கந்தேரா யுகிலுறுமிகு சகர மிருகடராய

ஆரணநாலும் பரியா யம்புய னமைவுறு சாரதியாய்

அவைதீ யுற்றிக் கழியா முப்புர மட்டிடு மன்னு (ந்தா)ள்வ்

சேறு மூவர்க ளுழியா துன்னடி சேரா நின்றனரால்
 சிந்தையி லுன்ன மறவா தவர்கமைத் தேறுவ ரெவரேகாண்
 வேரி நறுந்தொடை முாதொரு பங்குறை வெற்பே! கம்பகமே!
வேதகிரிப்பவ ரோகவயித்திய வேணிமுடிக் கணியே!

(க)

ஆயுதாந் தனிலேயும் பொழுதமைம் பேரிடராரு
 மகிதலத் துறுசிறு குழலிப் பருவத் தழியாமையி னிடரா
 மேயகுமாரத் திடர்கா மத்தா லெழின்மனை சுதரெனவே
 எயும்பொழுது மிடர்பிணி யாலிட ரிலதா மிடிவந்தால்
 காயும் பசியா விடர்பின் னரைகிரை காணுறு போதுமிடர்
 கால னுதித்திடு போதுறு மிடரை(க்) கடவுணீ யறிவாய்
 மேய விடற்கடன் மூழ்கு மெனைச்சக வேலையி னீவைப்பாய்
 வேதகிரிப்பவ ரோகவயித்திய வேணிமுடிக் கணியே.

(உ)

End:

வீடென் றமைதரு சொற்குப் பொருளோ விடுதலை யாதலினுந்
 வீக்குண் டோனுங் கட்டுமாக விளங்குந் திடமாகப்
 பீடுறு கட்டுத் தானாய் விட்டுப் பெயரா திதுசடமாம்
 பிணிபட் டோன்சுதந் தரனா மப்பிணி பெயரச் செய்வோன்
 நீடு சுதந்தர முளனு மொருவ னேருமில் வேதுவினாள்
 திகழ்பதி பசுபா சம்மென மூப்பொரு ணிச்சய மென்றாள்
 வேடனை வெல்லுங் குருவா யெனையாள் மெய்ப்பொரு ணியன்றோ
 வேதகிரிப்பவ ரோகவயித்திய வேணிமுடிக் கணியே.
 சரவணபவனெ(னை)சசார்ந்த துணையே.

(க0)

Colophon:

தத்துவப் போர்வை பிரித்துமா னீக்கிச்
 சகலகே வலந்தனைத் தாவி
 உ[த்தி](ற்றி)ரு பாலுஞ் செனநிடர் [ஞ](கா)ப்ப
 னுறைதலே யுண்மையென் றெளிசேர்
 சுத்தமா மறைகள் செப்பிடு மதனை(த்)
 தேரினு முனதரு ளில்லார்
 சித்தநே ரொருக்கி டடைவரோ[யி] (வி)ன்பஞ்
 சிதம்பா தேவசின் மயனே.

(கு-ப.)—

இந்நூல், வேதகிரித்தலத்து எழுந்தருளிய சிவபெருமான் தோத்திர ஸுப
 மாக அமைந்தது. இவ்வழகிய நூலை இயற்றியவர் திருப்போரூர் சிதம்பர
 ஸ்வாமிகள். இந்தப்பிரகியில் இது பூர்த்தியாக உள்ளது.

இதன்பின்பு ஞானவிஷயமான பாடல்கள் மூன்றாம், ஆனந்த நடராசர்
 விஷயமான பாடலொன்றும், நாகநாதர் விஷயமான பாடலொன்றும் ஆக
 ஐந்துபாடல்கள் ஒரேட்டில் எழுதப்பெற்றுள்ளன."

(k) தசக்கிரமக்கட்டளை.

DAŚAKKIRAMAKKATṬALAI.

Foll. 49a—74a.

A treatise purporting to explain the ten-fold characteristic qualities relating to each of the five principles of the Śaiva Siddhānta, viz., soul, certain inherent impediments preventing the soul from getting salvation known as Malam, Karma, the Lord and Upādāna. The author supports his statements by means of quotations taken from various sources, such as, Tiruvācakam, Śivānāhōdam, etc.

Complete.

Beginning :

உயிர், மலம், கன்மம், கர்த்தா, உபாகானம் என்று சொல்லிய மெய்ப் பொருளைந்துக்கும் உருவம், சொரூபம், சுபாவம், விசேடம், வியாபகம், வியாப்தி, குணம், வன்னம், தெரிசனம், சுத்தி என்கிற பத்துக்கிரமமும் எது வென்று வினாவார்க்கு அது விளங்கவேண்டிக்கூறில் விரியும். விரிவஞ் சிப் பொதுவாகவுஞ் சிறப்பாகவும் அஃதொரு பிரகாரங்காட்டுதல் :—

பதி, பசு, ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆக ஐந்து பொருளுக்கும் உருவமாகியாக(ச்) சுத்தியந்தமாகப் பத்தம் பொதுவாய் வருமாறு :—

ஒந்துக்கும் உருவமாவது : கோற்றம், ஒடுக்கம், மற்றும் அனுகியாதல் (க)

சொருமாவது : தத்தம் குணங்கள் அனேகவிதமாய் விரிந்தும் ஒடுங்கியும் விரிதல் குவிதலற்றுக் குணமயமாய் நின்றல். (உ)

சுபாவமாவது : எனறுங்கொது நித்தியமாதல். (ங)

விசேடமாவது : என்றும் அப்பிரமேயமாதல். (ச)

வியாபகமாவது : பெத்த முத்திகளிற் பற்றுதல்விடுதலுடைத்தாயிருந்தும் ஏகதேசப்பாதிருத்தல் (டு)

வியாப்தியாவது : ஒன்றுக்கொன்று மறுதலைப்பொருளாயினும் ஒன்றிருக்கும் இடத்து ஒன்று இருப்புவிடாமலும் தத்தம் இலக்கணம் கலவாமல் நின்றல். (க)

குணமாவது : தனித்தனி அனேகம் தாதான்மிய சுத்திகளை யனுகியே யுடைத்தாதல். (எ)

வன்னமாவது : எர்தப்பொருளேனும் தன்னுடனே சேர்ந்ததைத் தன்னன்மையாக்குதல். (அ)

தெரிசனமாவது : ஐந்த்பொருளும் என்றும் அத்தவிதமாயே இருத்தல். (ஈ)

சுத்தியாவது : குணியானது குணத்துடனே கூடிப் பிரபஞ்சம் விரிந்துங் குணமானது குணியுள் அடங்கிப் பிரபஞ்சமொடுங்குதல். (கௌ)

மெய்ப்பொருளைந்துக்கும் பொதுடாய்க்கூறிய உருவமாகி பத்துஞ்சரி.

இதற்குச் சுருதிவருமாறு :—

திருவணமலையையர் தசகாரியம்.

“ஓப்பிலா நி[று](ரு)விகார மொருவழிக் குணக் கலப்புசு

செப்பிய சுந்தர[ன்] சீ[ம்](ர்) சீர்முதற் சமானஞ்சேரா

தப்பிலா விபுவி னுசஞ் சமாதத்தையனாகிசத்தி

அப்பிரமேய மற்று விரைந்திக்குஞ் சமானமாமே.”

என்று.

“முதற்பதி யானே யைந்து முன் னத்துவித மிரண்டே
இதற்பின்னே யனுமானத்தா லெண்ணிலா வுயிர்கள் மூன்றே
அதற்பின்னே யவசைநான்கே யகமறுத் திடவே யைந்தே
செந்தப்பதி பிரித்த லாமே தெரிவித்த லுயிரை யேழே.”

என்றும் வருமது கண்டுகொள்க.

பொது முற்றும்.

பதித்தன்மை.

End:

திருவாசகம்.

“காணுங் கரணங் களெல்லாம் பேரின்ப மெனப்
பேணு மடியார் பிரப்பகலக்—காணும்
பெரியானை நெஞ்சே பெருந்துறையி லென்றும்
பிரியானை வாயாரப் பேசு.”

என்றும் வருமது கண்டுகொள்க.

Colophon :

மெய்ப்பொருளைந்தின் தசக்கி[ற](ர)மக் கட்டினமுற்றும்.

கச்சியப்பதேவனடி யுச்சியுளம் வைப்பாம்.

* * * *

மன்னியதோ ரஞ்ஞானத் தனையறியா ததுமறைப்பா வரணமாகும்
பன்னியவிட் சேபமென தென லா[ர்](ப்)த வாக்கியமே பரோக்ஷஞானத்
தன்னிலைதா னானதுவே யபரோக்ஷங் கண்டதொரு சர்தோ ஷத்தி
(னி)ன்னிலையே து(வந்தமுட)போ யானந்த மடைவதுமே மூவத்தைப்
பேறும்.

(கு-1.)—

இந்நூல் சைவ சித்தாந்தத்தைச் சார்ந்தது. ‘உயிர்’ முதலாக, ‘உபா
தானம்’ ஈறாகவுள்ள மெய்ப்பொருள் ஐந்திற்கும், ‘உருவ’ முதலாகச் ‘சுத்தி’
ஈறாகக் கூறப்பட்ட கிரமங்கள் இன்னவை என விளங்கக் கூறுவது. திருவா
சகம், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார் முதலிய நூல்களின் பல பாடல்
கள் மேற்கோள்களாக இதன் இடையிடையே எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. இது
வசனநடையிலாயது. பொது, சிறப்பு என்னும் இரண்டு பெரும் பிரிவினையு
டையது. நூலாசிரியர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. இதுவரையில் இந்
நூல் அச்சிடப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல்
முற்றும் இருக்கிறது.

(1) சரவணதேசிகாதோத்திரம்.
SARAVANADEŚIKARTOTTIRAM.

Foll. 14b—75b.

A eulogy on Saravanadēśikar, a teacher of Śaivism, who lived in
Conjeveram.

The work is evidently composed by one of his disciples.
Contains only three stanzas.

Beginning :

தேகந் தேகி யின்னத்தென்றே தெரிவரு காவங்கள்
சேவன்முத்தி பதம்பெறு காலஞ் சென்னமு மன்றொழியும்
தேகந் தானே வான்மாவல்ல சென்மய மாதலினால்
தே : மசித்துத் தேகிச் சித்துத் தேக மழிந்து விடும்.
தேகி யொரு[க்]கா லிறவான் பிறவான் சின்மய மாதலினால்
தேகந் தேகி தீலைதெளி வற்றவ(ர்) சிவநிலை தெளி வற் றோர்
சாலை மறைச்சிர மாகம மோதிய சற்கதி யீதென்றான்
றன்னிகர் கச்சிப் பதிவரு ஞான(ச்) சரவண தேசிகனே. (க)

End :

என்னிது யானெனு மென்னு மகந்தை யிருந்திடு காறுமுயிர்க்
கேக னருட்பரி பூரணஞானமொ ரெட்டுணையு சிகழா
அன்னிய ஈருவிகள் யாவுஞ் சடமென் றருளா லிவையொருவி
அறிவறி யாமை யிரண்டு மகன்றிட்டறிவே வடிவாகி
மன்னிய வானக மெங்கு நிரம்பி வயங்கிடு மாறதுபோன்
மனமா திகளொரு சற்று மெழாதலை மாறிய வா[ரு](ரி)கிபோல்
தன்னிலை யிச்சம்மா விருவென் றிருதா டந்தருள் செய்தான்
தன்னிகர் கச்சிப் பதிவரு ஞானச் சரவண தேசிகனே. (ங)

(கு-ப.)—

இந்நூல், சரவணதேசிகர் விஷயமாக ஆவரது சிஷ்யர்களுள் ஒருவர் இயற்றியதென்று தெரிகிறது. மூன்றுபாடல்களை உள்ளன.

தவப்பிரகாசர், சரவணதேசிகர் இவ்விருவர் விஷயமான தோத்திரப் பாடல் ஒவ்வொன்றும், சைவசித்தாந்தப்பாடல்கள் சிலவும் 75b-78b வரையிலுள்ள பக்கங்களில் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

(iii) ஞானவாசிட்டத்திரட்டு.

ĀNAVĀSITĀTIRATṬU.

Foll. 78b—118b.

Similar to the work described under R. No. 143(b), but more extensive than it. This work is divided into eight chapters and contains 175 stanzas with connecting prose passages. By Nama-civāya Aiyar, son of Sōṇādri Aiyar.

Complete.

Beginning :

பொன்னுலகத்தினிற் (.) தொழுதிதைஞ்சவாம்.
இது கடவுள் வணக்கம்.

முத்திநெறி தணவேண்டித் தவம்புரியு மடியர் வினை முழுது மாயச்
 சத்தியவா சிட்டநூ றனைத்திரட்டும் விரககனைத் தந்தான் ஞானச்
 சித்திதரு மாணிகக தேசுகனார் பாதமலர் தேடா நெஞ்சு
 னெத்தியெனை யாளவரு சோணத்திரியையனடி யிறைஞ்சி வாழ்வாம்
 கடலதனைக் கடைந்தமர[ம்](ரக) கமுதமெடுத் தளிக்குமந்தக் கண்ணன்
 போலச்
 சுடர்சூதி வாசிட்டக் கடலினனு பவந்திரட்டித் துவங்கச் செய்தான்
 மிடலுடைக்கா மாதியெனு மறுபகையைசெயித் தமிழா விமலநாட்
 டை
 நடலகெடுத் தினிதளிக்கு நமச்சிவா யையனெ னும் ஞானவேந்தே.

* * * *

இந்த அதிகாரமுடைய பக்குவர்க்கு இ[னனா](ந்நூ)ல் விசாரணை யாவ
 ரிடத்திருந்து உண்டாமென்னில், சாதுசங்கங்களாலன்றி முடியாது. அந்தச்
 சாது சங்கத்தினால் வரும்பயன் யாதோவென்னில் :—தருமா[ம்](ரத்)தகாம
 மோட்சமென்று சூர்விதப்படும். அஃதேதென்னில் நித்தியாநித்தியவந்து
 விவேகமறியுந் திடசித்தர் வருவதே தருமம்

End :

அந்தோ ! வந்தோ !! விதுநெடுநா ள[கிலெனனில்](நிந்தி லேனின்)ற
 நிவுற்ற

சந்தோ டத்தை யென்சொல்வேன சகலநினைவுஞ் சமித் தாறி
 நொந்தோ ரின்ப துன்பத்தா னோவா திருக்கு மிடமிதுவே
 யுய்ந்தோ ருரை[ர](ம)யும் பதமிதுவே யுபசார் தத்தி னுயரிதுவே. (உ0)

Colophon :

அதிகாரமெட்டுக்கும் விருத்தம் ஈளநு.

ஞானவாசிட்டத்திரட்டு முற்றும். குரு[கி](க)டா[ஷ](க்ஷ)முண்டு. இந்
 தப்படி சிந்தித்தாலனுபூதியுண்டு.

கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய கடல்வாகின் 143(b) நம்பர் பிரதியினும் விரிவானது
 () அதிகாரிபேதம், (2) சாதுசங்கம், (3) தூலவிசாரணை, (4) சூட்சுமவிசார
 ணை, (5) அதிசூட்சும விசாரணை, (6) உண்மைநிச்சயம், (7) சாந்தி, (8) சந்
 தோஷம் என்னும் எட்டுப்பிரிவினையுடையது. இதைத் தொகுத்தவர் சோண
 த்திரி ஐயரின் சிஷ்யராகிய நமச்சிவாய ஐயமென்று சிறப்புப்பாயிரத்தால் வி
 ளங்குகின்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(n) திருப்பொருர் ஆறுமுகக்கடவுளதுதி.

TIRUPPÖRÜR ĀRUMUGAKKADAVULTUDI.

Foll. 118b—121c.

A eulogy on God Subrahmanya or Ārumugakkaḍavuḷ worshipped
 in the shrine at Tiruppōrūr.

Complete in 12 stanzas.

Beginning :

அருட்கட மதம் ிக் கவுட்செவிச் சார வருவிபாய்ந் தெழிறரு மசலம்
 விறப்பு மருப்பிற் கடகொன் மெடுத்து வீறுகிம் புரியெனத் தரிப்போய்
 [யளிப்பாய்
 சுருப்பினன் [து[(தொ)டருங் கதுப்பினர் மயக்கிற் றுளைத்தற தெனையினி
 பொருப்பன [ப்]புயத்தோய் மயிப்பரி யுகத்தோய் போரிவா ழாறுமா முக
 . னே. (க)

End :

கயிலைவா ழாசு தந்தகம் பகமக கணவா சுறைகொடிக் கணிதூல
 இயல்புறு கற்புக் கன்னிய ரிருவ ரிருமருங் குறை வட மேரு
 அயிலுடன் மயிலுங் கோழியு மாடு மழ துடன படைத்த மய்க் கடவுள்
 புயலினஞ் சுரந்து பொழிதரு நீதிப் போரிவா ழாறுமா முகனே. (கஉ)
 முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் உள்ள திருப்போரூரில் எழுந்தருளியிருக்
 கும் முநக்கடவுள் மீது தோத்திர ரூபமாக இயற்றப் பெற்றது. இந்தப்
 பிரதியில் 12 செய்யுட்கள் உள்ளன.

R. No. 294.

Paper. 9½ x 11 inches. Foll. 302. Lines, 20 in a page. Tamil and
 Grantha. Good

Transcribed from a MS. of S Gopālācāriyar of Villiyambakkam, a
 village in Chingleput district.

தேநான்புகதை.**NONBUKADAI.**

A work containing descriptions of several Jaina religious observances
 which consist of fasting on certain days accompanied with the worship
 of Jina. Illustrative stories narrating the benefits arising from each of
 these Nōnbus or Vratas are also given. These are said to have been
 related by a Jaina ascetic to Harisēna, King of Ayōdhya. The names
 of these Nōnbus are given in Tamil at the end of the extract.

Seems complete.

Beginning :

ஓஃ கரீஃ லிஜேஹிஃ.

ஸ்ரீரீத் பஞ்ச மாராவெஜா கரீஃ.

நந்தீஸ்வரதேநான்பு கரா வராராஹி.

வாஹு ஸ்ரீவாஹிஜாதி வணாதா வாரெஹிதாஃ |

ஓஹிதாதி ஸாராயிஸ உஹாரணிரீஹிஃ ||

நந்தீஸ்வர தேநான்பு கதை எப்படியென்னில்:—இந்தஜம்பூத்வீபத்து பாத
 தேஷத்திரத்து தர்மகண்டத்து திருவயோத்தியாநகரத்து இக்ஷ்வாகுவம்ச
 த்து ராஜா ஹரிஷேணன் என்பான்; இவனுக்குத் தேவிமார் காந்தாரியும்,

பிரியமித்தரையும், ப்ருது ஸ்ரீயும் என்னும் பிரதான வல்லபைகள் முத்தலாயி னார் ஐந்துற்றுவர்.

இவர்களுடன் ராஜா ஸுவஸங்கயா விநோதத்தினால் ராஜ்ய ஸ்ரீயினை அறுபவித்துச் செல்லாதின்ற காலத்து, ஒரு நாள் ராஜா, தேவிபரிவாரபரிவ்ருதனாகி, தேவரமணமென்னும் உத்யானத்துச் சென்று ஜலக்கிரீடையும் வனக்கிரீடையும் பண்ணி (.) செல்லாதின்ற விடத்து (. . . .) கற்பகவிருட்சத்தின் கீழ் அரிஞ்ஜயரும் அமிதஞ்ஜயரு மென்று சாரண பரமேஷ்டிகள் இருந்து, பகந்தாதி சாரக்கிரியை முடிந்தபின் அரிஷேணரு ம் தேவிமாரும் பிரதக்ஷிணம் பண்ணி (. . .) அர்ச்சித்து நமஸ்கரித் திருந்ததற்பின் முனிவரன் அருளிச் செய்வார் :—

“ இராஜ ராஜனே ! பூர்வார்ஜித தர்மபலத்தால் இந்த ராஜ்யவிபவம் பெற் றனை; இனி ஸ்வர்க்காபவர்க்க ஸுகஸாதனமாகிய ரத்த ந்ரயங்களையும் அஹிம் ஸாதி வ்ரதங்களையும் அனுஷ்டிப்பாயாக” என்று உபதேசித்துப் பின்பு அரு ளிச் செய்வார் :—

“ நீமுன், பூர்வபவத்து இந்த நகரத்து வைசியன் குபேரமித்திரன் ; அவன் பார்யை ஸௌந்தரி என்பான் ; இவர்களுக்குப் புத்திரர் ஸ்ரீவர்மாவும் ஜயவர் மாவும் ஜயகீர்த்தியு மென்பார் மூவர். அவருள் ஸ்ரீவர்மாவென்னும் நீயும், ஸ்ரீதரகுருக்கள் ஸமீபத்திலே தர்மங்கேட்டு தத் அனந்தரம் நந்தீசுவர மென் னும் நோன்பு கைக்கொண்டு நோற்று முடித்துச் சில நாள் சென்றபின் ஆயுஷ்யாவஸான காலத்து ஸமாதி மரணத்தினால் சரீரம் விட்டு நந்தீசுவர நோன்பின் பலத்தால் இந்தத் திருவயோத்தியா நகரத்து ராஜா, வஜ்ரபாகு மஹாராஜனுக்கும் தேவி, விமலமஹாகேவிக்கும் ஹரீஷேணனென்னும் புத்திரனாகிச் சக்கரவாத்திப் பதவியும் பெற்றனை; அந்த ஜயவர்மாவும் ஜய கீர்த்தியுமாகிய நாங்கள் இருவரும் தர்மவர குருக்கள் ஸமீபத்திலே அஹிம் ஸாதி வ்ரதங்களைக்கைக்கொண்டு நடத்தி, தத் அனந்தரம் நந்தீசுவர நோம்பு கைக்கொண்டு நோற்று உயர்ந்து (.) ஹாஸ்தினபுரத்து விமல வாஹனன் என்னும் வைசியனுக்கும் அவன் பார்யை ஸ்ரீதரைக்கும் அரிஞ் சயரும் அமிதஞ்ஜயரும் எனும் புத்திரராகிய (.) நின்னைக் கண்டு நந்தீசுவர நோன்பின் பலத்தை உனக்குச் சொல்ல வந்தோம். (.) நீயும் நந்தீசுவரத்தையும் கைக்கொண்டு நோன்பை நோற்பாயாக” என்று அருளிச்செய்ய (.) அன்றோன், பின் கிரமம் எப்படி யென்று வினவ, முனிசுவரர்கள் அருளிச் செய்வார் :—

End :

சந்தனஷஷ்டி நோம்புகதை.

இந்த நோம்புகதாவதாரம் எப்படி யென்னில் ஜம்பூத்வீபத்து (.) இந்த, சந்தனஷஷ்டி நோன்பு நோற்றவர்க்கு (களு)ம் நோற்பித்த வர்களும், கதை ஷசானனவர்களும், கேட்டவர்களும், எழுதினவர்களும், எழுதுவித்தவர்களும், உடன் பட்டவர்களும் இத்தியாதி பேர்களெல்லாரும் [முத்தி]மோக்ஷத்தை யடைகுவர்.

மங்களம் மஹாஸ்ரீ.

சந்தனஷஷ்டி நோம்புகதை முடிந்தது.

Colophon :

நோன்புகதை முடிந்தது.

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஐனைமதஸூபந்தமானது. இதில் நந்தீசுவரா நோமபு முதலாகச் சந்தனஷஷ்டி நோன்பு இறுதியாக அறுபது நோனபுகளும், அவற்றை நோற்கும் முறைமையும், அவற்றால் எய்தும் பயனும் இன்ன வென விளக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் மணிப்பிரவாள நடையாலாயது முற்றுப பெற்ற தென்றே தோற்றுகிறது. நூலாசிரியர் பெயர் முதலியன ஒருவாற்றினும் விளங்கவில்லை.

இந்நூலில் உள்ள நோனபுகளின் பெயர் வருமாறு :—

	பக்கம்		பக்கம்
(1) நந்தீசுவரா நோனபு ..	1	(31) ஸபத ஜயோகி நோன்பு ...	345
(2) லித்தசக்கரா நோனபு ...	18	(32) ஐந்தர த்வஜ நோனபு	360
(3) கணதரவலய நோனபு ...	31	(33) சந்தனஷஷ்டி நோனபு (?)	365
(4) வஸ்துகலயாண நோனபு	40	(34) புதாஷ்டமீ நோனபு ...	371
(5) அனந்தவிரத நோனபு ..	50	(35) ஸௌதகபரிஹார நோனபு .	378
(6) லித்தா நோனபு ..	87	(36) புஷ்பாஞ்சலி நோனபு ..	381
(7) ஜீவசயாஷ்டமி நோனபு	90	(37) நாகரபஞ்சமி நோனபு	386
(8) ஸௌபாககிய நோனபு	107	(38) திதய ஸௌபாககிய நோ	406
(9) திராகுகஸப்தமீ நோனபு	128	னபு.	
(10) கேவல போகி நோனபு	142	(39) கந்தாபப ஸார நோனபு ..	410
(11) பவரோகஹராஷ்டமி நோ	143	(40) அக்ஷதை நோனபு ..	411
னபு.		(41) தூக்ககி நிவாரண நோ	413
(12) தீபாவளி நோனபு ..	151	னபு.	
(13) ஸ்ராவணாதி வரதம் .	169	(42) ஸமாதி விதான நோனபு	416
(14) மாகமாச நோனபு ..	173	(43) பவதுக்க நிவாரண நோனபு	417
(15) கைவல்ய ஸங்காஷ்டமீ நோ	191	(44) திராசிய நோனபு ..	418
னபு.		(45) பிடியரிசி நோனபு ..	422
(16) தித்திய ஸங்க நோனபு .	198	(46) கௌரீவிருத நோனபு	428
(17) ஸங்கந்த சசமி நோனபு	206	(47) சக்கரவாள நோனபு ..	435
(18) நவநிதிபண்டார நோனபு	217	(48) லபகிவிதான நோனபு	447
(19) பஞ்சகல்யாண நோனபு .	221	(49) அனந்தபவ காம ஹராஷ	461
(20) பகுபுஷ்ப நோனபு ..	224	டமி நோனபு.	
(21) பல்லியோபவாச நோனபு	229	(50) ஆதிதயவார நோனபு ...	473
(22) முகதாவளி நோனபு ...	236	(51) தரகால தருநீயை நோனபு	487
(23) பெரியலித்தசக்கரா நோ	245	(52) தசலாக்ஷணிக நோனபு ..	500
னபு.		(53) ஸ்ரீபஞ்சமீ நோனபு ...	512
(24) ஷோடசபாக்ஷை நோனபு	279	(54) ஸ்ரோதஸகந்த நோனபு .	525
(25) அனந்த ஸௌந்தர்ய நோ	311	(55) ஸபதபரமஸ்தான நோனபு	537
னபு.		(56) ஆடி வெள்ளிகிழமை	546
(26) கல்யாணமாலை நோனபு..	313	நோனபு.	
(27) ஐதேஹிய நோனபு	316	(57) ஆணதகி நோனபு ...	559
(28) பலமங்களவார நோனபு ...	323	(58) காமநிராஜரை நோனபு	...
(29) பஞ்சாலங்கார நோனபு ..	329	(59) ஸிவரத்திரி நோனபு ..	569
(30) ஸபதசமி நோனபு ..	334	(60) சந்தனஷஷ்டி நோனபு ...	582

R. No. 295.

Palm-leaf. 9½ × 14½ inches. Foll. 209. Lines, 9 in a page. Tamil and Grantha.

Purchased in 1915-16 from Kadir Baig Sahib of Triplicane.

நோன்புகதை.

NONBUKADAI.

Same work as the above.

Apparently complete.

(த-ப.)—

இது முன் பிரதி போன்றது. இதில் நந்திசுவர நோன்பு முதலியன முன் பின்னாக மாற்றி எழுதப்பெற்றுள்ளன. இப்பிரதியிலும் முன் பிரதியில் உள்ள அளவே இருக்கிறது.

R. No. 296

Paper. 9½ × 11 inches. Foll. 68. Lines, 20 in a page. Tamil and Grantha. Good.

Transcribed from a palm-leaf MS. of S. Gōpālācāriyar of Villiyambakkam, a village in Chingleput district.

மஹாபுராணம்.

MAHĀPURĀṆAM.

Same work as that described under No. 459 of the D.C.T. MSS, Vol. I.

Incomplete.

(த-ப.)—

இது டிஸ்கரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 459-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. முதலிலிருந்து பரத சககரவர்த்தியின் சரித்திரத்திற் சிறிது பாகம் வரையில் இந்நப்பிரதியில் உள்ளது; ஆகையால் இது முற்றுப்பெறவில்லை.

R. No. 297.

Paper. 9½ × 11 inches. Foll. 137. Lines, 20 in a page. Tamil and Grantha. Good.

Transcribed in 1915-16 from a palm-leaf MS. of Sthalaśāyī Ayyaṅgar of Agaram in the Chingleput district.

முதல்திருவந்தாதிவியாக்யானம்.

MUDALTIRUVANTĀDIVYĀKYĀNAM.

Same work as that described under R. No. 119 ante.

Complete.

(த-ப.)—

இது மூவருடங்கிய காட்லாக்கின் 119-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்நப்பிரதியில் முதற்றிருவந்தாதி நூறு பாடல்களுக்கும் விரிவுரை பூர்த்தியாக உள்ளது.

R. No. 298.

Paper. 9½ × 11 inches. Foll. 98. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. of the Library.

தசாபுத்திபந்தீபிகை.

DASĀBHUKTIPHALADĪPIKAI.

Same work as that described under R. No. 183 *ante*.

Incomplete.

(கு-4.)—

இது மூவருடத்திய காட்வாக்கின் 183-ஆம் நம்பர் பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பெற்றது. அதில் உள்ள அளவே இந்தப்பிரதியிலும்கூட உள்ளது.

R. No. 299.

Paper. 9½ × 11 inches. Foll. 40. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. of the Library.

(a) கொங்கணர்முப்பூதீட்சை.

KONGAṆARMUPPŪDĪKṢAI.

Foll. 1a—16a.

A work dealing with alchemy and with the Yōga of the Siddhas. The work is attributed to Kongaṇar, who apparently gives in the first stanza the names of some of his other works. He salutes Bhōgar in the beginning and refers to the work entitled Śaṭṭainuni Irupattaindu, which is probably the same as that described under R. No. 175(*f*) *ante*.

Complete in 50 stanzas.

Beginning :

கொங்கணசுவாமி முப்பூதீட்சை [நாற்](ஐம்) டது. பாடல்.

குமரன! துணை.

சா[ஷ](த்)திரங்க ளாறுகாண்டம் விரித்துச்சொன்னேன்

அதனைக்குறுக்கி முக்காண்டம் ஹாறுஞ் சொன்னேன்

சூ[ஷ](த்)திரந்தான் மு[ன்னா](ந்நா)றுதான் க[லுப்](ற்)ப[ஹா](நா)று

தோஷமில்லை யோசமில்லை சொல்லைக் கேளு[சு]

செந்நூரந்தா னுந்[ப்]பதக்குள வழலை மார்க்கடி

திரந்தப்பா பாடினார் சிவனா[வ்]வெல்லாம்

கோத்திரந்தான மூலர்க்குத் தீட்சை மார்க்கடி

கூறினேன் போகரு(ன)ட(க்) கஞ்சன் காப்பு.

(க)

*

*

*

*

காணப்பா தீட்சைபெ[தத](ற்ற) வழலை மார்க்கங்
 கை[யி](ம்)முறையாய்(ச்) சொல்லு[கு](கி)தேன் கவடுநீக்கி
 ஊணப்பா றெழுவில் மடிபடிதா னெண்[ண](ணய்)
 விட்டமார்க்க முறையாய்ச் சொன்னே னம் துக்கு(ள்)
 தோணப்பா சட்டைமுனி முறைத்த மித்திர
 சுந்[தி](ச)ரனே பாடிவைத்தா [ர்யி](ரி)ருபக் [த](தை)ந்தி[வ]
 னுணப்பா பதினென்பேர் பாட லெல்லாம்
 நலமாக(ப்) பாடினார் செயங்கண் டரே. (டு)

End :

சொல்லுவா ருலகத்தில்யோகங் கோடி
 சொற்பெரிய வட்டாங்க யோகங் கோடி
 சொல்லுவார் ஞானமுதல் சா[ஷ](த்)கி ரங்கள்கோடி
 துரியத்தே திற்[க]கிறது சொற்ப மோட(ச்)
 சொல்லுவார் வாதமென் [னு ஆ](ரு)சை யுண்ட
 சே[ரி]யொத்த வாமத்தைத் தர்க்கிப் பார்கள்
 சொல்லுவார் சொறகேட் டலைவார் கோடி
 துலங்கிநின்ற சா[ஷ](த்)கிரத்தைக் காணக் கானே. (டு)

Colophon :

சொக்கப வாத்தியார் சரவீசன்(?) சென்னகிருஷ்ணன் கையெழுத்து.

(த-4.)—

இது ரஸவாதம் யோகம் ஆகிய இவற்றைக் கூறுவது. கொங்கணர் இயற்
 ரியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(b) திருத்தணிகைக்கலம்பகம்.

TIRUTTANIKAIKKALAMBAKAM.

Foll. 17a—40a.

Same work as that described under No. 290 of the D.C.T. MSS.,
 Vol. I.

Complete.

(த-4.)—

இது டிஸ்க்ரிப்டிவ காட்லாக்கின 290-ஆம் நம்பர் பிரதியைப்பார்த்து எழு
 தப்பெற்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

R. No. 300

Paper. 9½ × 11 inches. Foll. 53. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. of the Library.

சசிவன்னபோதம், உரையுடன்.

ŚAŚIVANNABÔDAM WITH COMMENTARY.

A poem giving an account of a Brahman named Śaśivarnan, who, having repented for his atrocious acts and for the licentious life which he led at first, sought advice and religious instruction from a sage, named Nandiparāyana, living in the Nandī hills, and became a Vedantin by the influence of that sage. This story is briefly stated in a chapter entitled Pēyirangal Aḍḱikaram of the work named Mōhā-vadaipparani. By 'Tattuvārāya.

Complete

Beginning :

சசிவன்னபோத[க]ததுரைடாடம்.

பொறமினெ சசிவன்னபோதைக்குநா

யறமினலகைங்காறபதம் போற்றுவாம்.

எ-து, அழகு பொருந்தமபடி, சசிவன்னபோத[க]ததக்கு உரையினையடி யேன கூறத்தக்கதாக அன்பினாலே அஹுக்கிரகம் பண்ணினினை ஐந்தி கரத் திணையுடைய மகா [டு]கணேசுவ)ரனை வணங்கித் தோத்திரம் பண்ணுவாம் என்று

அலகையச்சம் வகவானகளு

முலகின முததி பெறுமபரிசோதுவாம்

எ-து, மோகவதைப்பரணியில் செகத்தை மிதையாயிருக்கின்ற பசாச ததவமென்றடாடிட, பின்பு அந்த பசாசததுவத்தை இரண்டாம் அததியாய் மென்ற சசிவன்னபோதங்களுசொன்ன[த்] ராலே நீக்கவேண்டி அப்பசாசினது பயந்திரத்தக்ககாகவும் மிதையாயிருக்கின்ற பி[று](ர)பஞ்சத்தை நித்திய மாயெண்ணி நித்தியமாயிருக்கின்ற அறிவை மிதையா யெண்ணித் தேக மே நாமென்று நம்பியிருக்கிற அகவானகள்ளென்னும் அஞ்ஞானிகளும் இவ் வுலகின்கண் சமகுரு கட்டாசத்தினால் அச்சமற்றிருக்கின்ற வி[று](ரு)தை ஆகாச சொரூப லட்சணமறிந்து மோனான நதமாகிய மோட்சத்தினை யெய்து நதனையெய்த தததுவ[று](ரா)யென்னும் மகாரிஷியானவா இ[ன்னா] [நநா]விற கூறுகிறோங்கேளுங்கோளென்று அருளிச் செய்கறா என்று (க)

“புணர்நதபாவமெலாமபரிபூரண

முணர்நதஞானவிழிபட்டுவாடுமே.”

1, ஆகாமியத்தினாலே நலவினை தீவினைகளாகிய சஞ்சிதமுண்டாய்ச சஞ்சிதத்தினாலே வரப்பட்ட புண்ணிய பாலம் பிராரததுவக்கட்டுபா டெல வாம் (. . .) பாவையினாலே ஓடிப்போம் என்று.

End :

ஞானியை நானசுரனெனுகொழிக ஞாலமுய நாதனருளான

மேனியது கொண்கெனை நலகவரு மென்றறையும் வேதமுடிவே.

எ-து, பி[று](ர)ம[ககியா](ரு)னியாபுள்ளவனை மானிடரில் ஒருவனெ ன்றும், தேவாகளிலொருவனை அஞ் சொலவதுதலை விட்டுவிடுக பினைத் தானயாவனென்று சொலவதுவதெனில், இந்த வுலகம் பிழைக்கும்பொருட்

டாய்ப் பரப்பிரமமமானது தனது காருண்ணியத்தினுற்றிருமேனிகொண்
டெழுந்தருளியுந் தன்னைக்கொடுத்து இவ்வுலகத்தை ஆட்சிக்குமென்று
வேதமுடிவுகரையுள்ள ஷபதிடதங்கள் முறையிட்டு நிற்குமாதலால் நீங்களு
மந்தப்பி[று](ரம[க்கிய](ஞ)ானியைச் சச்சிதானந்த நித்தியபூரணச்சயம்
பிரகாசச் சொருபியாயுள்ள பரப்பிரமமென்றே சொல்லிக்கொள்ளுங்கோ
ளென்றவாறு. (க00)

Colophon :

சசிவன்னபோத[க]முறாபாடமுற்றும்.
சொருானந்தர் துணையடி யிழைஞ்சக்
கருவாம்பிறவிக் கட்டகனறிடுமே.
தத்துவ[ரு](ரா)யர் தமதடியிறைஞ்ச
மெத்திய பிறவியின் வேரற் றிடுமே.
சிவஞானதேவனடி பவபாறப்பணிவாம்.
* * * * *
திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-4.)—

இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. பாவயெஜ்ஞனென்னும் வேதியரது
புதல்வனுன சசிவர்ணன் கொலை, களவு முதலிய தீய செயல்களைச்செய்து
வந்ததனால் சரீரத்தில் வியாதி மிகுதிப்பட்டு வருந்தினான் ; அதைக்கண்ட
தேவபக்தரென்னும் மாதவர் 'நந்திவெரபிலுள்ள நந்திபராயணரை அடை
நது அவரருளால் வியாதி நீங்கி ஞானம் முதிர்ப் பெற்று மோட்சமடைவா
யாக' என்று சொன்னார். அவர் சொற்படியேயெடுத்து மோட்சமடைந்தான்
என்னுங் கதையினை விளக்குவது. இதை இயற்றியவர் தத்துவராயர். மோக
வதைப் பராணி பேயிரங்கலதிகாரத்தில் இச்சரித்திரம் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்
டுள்ளதென்று இவ்வுரை நூலால் தெரிவின்றது. இந்தப்பிரதியில் இவ்வுரை
நூல் முற்றும் உள்ளது.

R. No. 301.

Paper. 9½ x 11 inches. Foll. 46. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Transcribed in 1915-16 from a MS. of T. Rādhakṛṣṇa Ayyar, late Principal, Maharajah's College of Pudukotah.

காநாட்டுச்சதகம்.

KĀNĀṬṬUCCATAKAM.

A work in verse and prose giving information regarding the position of certain places known as Kānāṭṭu which now forms part of the Pudukotah State and of the Madura district. The time when the Vellālar sect of people migrated there, and other historical details relating to that time are also given herein.

Seems incomplete.

Beginning :

விருதாச பயங்கரவள [ஓ](நர்)டு, ஈயு.

காநாட்டுக்கும் எல்லை. குரகாடு ஆ.காசுயச, நத்தம் உ, நாடு கூயச.

பாண்டிநாட்டுச் சருக்கம் :—காநாடு, கலவாய்நாடு, அவ்வைபாடல்.

காணுந் து[த்கெ](ந்நெ)ட்டு நத்தத்தக்கு ஆகிசெயம் ஈ. ஆ கெங்கை குகிகொண்ட [னா]டு.

பளப தைய கச்சி[னா]
(நா)-ஈ திபதி. சூரியவங்கி[ஷ]ச வேளாளர். வேளாளர் தி[ள்](ழக்) காஞ்சி புரம் விட்டு, பாண்டியதேசம் வந்தது. கச்சி[னா](நா)டு கொணங்கள் வநுச்சுக்காகயடு. நரேந்திர சோ[ள](மு)ன் நாலுதெருவிலும் நாலுபெண் கொண்டபடியினாலே நாலுவகைப்பேரும் வந்தது.

லாணேசுரன் தன்மராயன் காலிங்கன் வாண்டராயர் ஆதொண்டை சக்கரவர்த்தி, கூட்டிவந்தது. (.) செப்பேட்டுப்படி:-(1[று]) (ரி)திவி கலிடகம் கூடலாயடு. இதுமேல் பி[ற](ர)மோதூத லு சித்திரையி ககவ கோளசிங்கவளநாட்டு மல்லகபுரி வடகரை வேள்விநாட்டு.

End :

. மூர்த்தி நாயனார்.

திருமங்கலமுடையார்.

முடிகெடுநெடு மதனைவர்.

முன்னூல் கி[ள](மு)வர்.

பெருமங்கல முடையார்.

கராலிங்கராயர்.

கனகராயர்.

நரசிங்கதேவர்.

திருநல்லூருடையார்.

செம்பங்குடையார்.

விசையபாலர்.

நவ[ய]ப்புடையார்.

வில்வத்திரையர்.

விசையராயர்.

வை[ய]ப்பூருடையார்.

ம[ள](மு)வராயர்.

வயலூர்க் கி[ள](மு)வர்.

சீர்ப்பா தருடையார்.

மீனக்கொடியார்.

சோழராயர்.

உடையாருள்ளாளுடையார்.

குந்தியுடையார்.

ததற்குடையார் ?

. ஈமெரித்திகி[ள](மு)ரர்.

ப[ரன்னி](ன்நி)பாறுடையார்.

.

முப்பத்துடையார்.

.

கையடையார்.

.

. படையார்.

தி[று](ரி)கலத்துடையார்.

பெருந்தமிழ்கிழார்.

கன்னலூ[ர]ருடையார்.

மிரட்டுடைத்தண்டிலைக் கி[ள](மு)

வா.

அரியலூருடையார்.

கூடலுடையார்.

சோ[ள](மு)த்திரையார்.

சிகேந்திர நயினார்.

அரன்[ம]பதமரவார்.

பெருமானுக்குடையார்.

ஆக(ப்)பட்டம்[சுச].

(கு-ப.)—

இந்நூல், புதுக்கோட்டை ராஜ்யத்திலும் மதுரை ஜில்லாவிலும் உள்ள பலபூர்வளின எலலை, வேளாளர் அங்குக் குடியேறியகாலம், அக்காலத்த நிகழ்ந்த சரித்திரம் முதலியவைகள் இன்னினனெனக் கூறுவது இதை இயற்றியவர் பெயர், காலம் முதலியன விளக்கவில்லை. இந்நூல் பிரகியின இடையிடையே செய்யுட்களும் வசனங்களும் பல இடங்களில் சிதைந்திருக்கின்றன.

R. No. 302.

Paper. 9½ x 11 inches. Foll. 36. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from the MS. described under No. 314 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

(a) பேரை குழைக்காதழகியபெருமாள் நமப்பத்து.
PÉRAI KULAIKKĀDALAGIYAPERUMĀL NAMAPPATTU.

Foll. 1a—3a.

Ten stanzas in praise of Kulaikkādar, a form of God Viṣṇu, worshipped at P'eraī (Tiruppērai in the Tinnevely district). Each line of the stanzas ends in Namōnamō (salutation) and hence the work is called Namappattu. The author's name is not known.

Complete.

Beginning :

காலேயு வைகுந்[ன]க நாதா நமோநமோ
களிதீர்ப் புளிங்குடிக் கண்ண நமோநமோ
கோலே நம் மிடர்கடியு மாலே நமோநமோ
குளந்தை நகா வாழ் மாயக் கூத்தா நமோநமோ
தேவே சனேகமல நயன நமோநமோ
தென்பேரை வ[மு](ன)ர் குழைக் காதா நமோநமோ
நாவீமர் தொழும் வைத்த மாநிதி நமோநமோ
நா[ரு](ரா)ய னு வாதி [ன](நா)தா நமோநமோ (க)
அச்சுதா னந்தகோ விங்கா நமோநமோ
ஆலிலையின் மேல் வி[ளி](ழி) துயின்றாய் நமோநமோ
பச்சைமா லே பற்பம ஞபா நமோநமோ
பாரேழு மோரடி ய[மு](ன)ந்தாய் நமோநமோ
மச்சுமா னாய் கூர்ம மானாய் நமோநமோ
வானவர்கள் தொழநின்ற வா[ள்](ழி)வே நமோநமோ
நச்சரவின் மீதே நடித்தாய் நமோநமோ
நாரா யனா வாதி நாதா நமோநமோ. (உ)

End :

சலதிதனி லொருமீனா மானாய் நமோநமோ
சாயாத கமட வடி வானாய் நமோநமோ
நிலமுனாது முன்பால நிதைந்தாய் நமோநமோ
நெடியவரை குடையா யெடுத்தாய் நமோநமோ
பட(வர)வு குடைநிலில் வருவாய் நமோநமோ
பரசமைய மதனிலுள்ள பயனே நமோநமோ
நடு(வர்)ணை[யில்] வெண்ணை[ணை](னெய்) பா லுண்டாய் நமோநமோ
நா[ரு](ரா)ய னு வாதி நாதா நமோநமோ. (க0)
நமப்பத்து (முற்றும்).

(கு-பு.)---

இந்நூல் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் உள்ள திருப்பேரைநகரில் எழுந்த ருளி இருக்கும் குழைக்காதழகியபெருமாள் விஷயமானதென்று தெரிகிறது. இத்தப் பிரதியில் இந்நூலின் பத்துப்பாடல்களும் உள்ளன. இயற்றிய வர்பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

(b) நெல்லை வடி வுடையம்மை பதிகம்.
NELLAI VADIVUḌAIYAMMAI PADIKAM.

Foll. 3a—6b.

'Ten stanzas in praise of Kāntimatiyammai, a manifestation of Goddess Pārvati, worshipped in the Śaiva shrine at Tinnevely.

Complete.

Beginning:

அருளெனப் பிரணவப் பொருளெனச் சட்சமைய மாறதென வுச்சரங்க
 ளஞ்சதென வாறதென டெய](வ)ட்டதென மந்திரமென வாருமனை
 [நான்கதென்ன
 இருளெனத் தெருளெனத் தெளிவெனச் சாம்சாமென்ன [யி](வி)தமகித்
 [மென்ன
 எங்கணுநிறைந்த நீ யென் சரித் திரமறிந் தென்னை [டு]ரட்சிப்பதென்
 [ரேரு
 தருமவர்த்தனியே சகத்திர நாமத்தியே ச[ற்](ச)சிதானந்த மயமே
 சாக்ஷியே காட்சியே சத்தியே முத்தியே தாசரதி தங்கச்சியே
 மருமலர்க் கமலா சனத்தியே நெல்லநகர் வா[ள](மு)வரு மகமாயியே
 மதியறகு பாம்பு [ன](ந)தியணிசுடிலர் காங்கிணை [கைகை] யுறு வடிவு
 [டைய காந்திமதியே. (க)

End:

சரதமுட னவமணிகள் த[ளு](மு)வுபரி புரமிலகு சரணசத்தளமன(தி)ம்
 சகலவினை களுமகல நினைபவர்க ளுடைய தன தடிமையென டெய](வ),
 [னைமுழுது நீ
 விரதமொடு கருணைகொடு தமியனி[று](ரு) தயகமல விரிவிலுந் திருசரண
 [யே
 வி(ரை)ரவினுட னுதவியருள் மிகவு மதி[டு]சய மிகவும்வெளியிலினி யரு
 [ள்புசிசு (வாய)
 (பர)தரு(டை)த் தமையனெனும் [டு]ரகுபதியின் வளரவரு பரமப(ரை)யே
 [னும(மு)தமே
 பனகமணி யணிமவுலி தள தளென முகமதிகள் ப[மு](ள)ப[மு](ளெ)ன
 [வுலவுமயிலே
 வரதசில தா திர்புரதகளியே திருநெல்ல வா[ள](மு)வரு மகமாயியே
 மதியறகு பாம்பு [ன](ந)தியணிசுடிலர் காங்கிணை [கைகை] யுறும் வடி
 [வுடைய காந்திமதியே. (கௌ)
 மும்மும்.

(சு-ப.) —

இது திருநெல்வேலியென்னும் சிவஸ்தலத்தில் அமர்ந்துள்ள வடிவுடைய
 ம்மையின் தோத்திரமாக அமைந்ததொரு நூல். “மதியறகு பாம்புநதியணி
 சுடிலர் காங்கைகையுறும் வடிவுடைய காந்திமதியே” என்பதை மகுடமாக அ
 மைத்துப்பாடிய பத்துப்பாடல்களையுடையது. செய்யுள்நடை சாதாரணமா
 னது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல்
 மும்மும் இருக்கிறது. டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 314 - ஆம் நம்பரில் ‘வடி
 வுடையம்மை’ என்றே இந்நூலிற்குப் பெயர் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

(1) திகிரிவனப்பத்து.

TIHIRIVANAPPATTU.

Foll. 7b—9a.

Ten stanzas in praise of God Siva worshipped at Tinnevely which was known by the name of Tihirivanam.

Complete.

Beginning:

களஞ்சேர் மனத்தா ரினத்தாராய்க் கருதே னவரோ டி ணங்காம [னோ
லுளஞ்சேர் கவல யொழிந் தடியேற் குறுகியருள்வ டென்னு]க(ந்நா)
குளஞ்சேர் கயல்கள் வெடிதாவித் குலவின் பலவின் கனியு கிர்க்கும்
வளஞ்சேர்ந் திலங்கு நெல்வேலி வரதா! திகிரி வனத்தானே. (க)

மனசொத் திருக்க ற்ணையாத வன்னெஞ் சுடையார் மதியாம
வினசத் தருவாய் நகைப்பார் மு . . . னாடியேற் கிரங்கு வையோ
பனசத் தருவும் மாமும் பரந்து நிரந்து காவு -னே
வனசத் தடஞ்சு[ள](மு) நெல்வேலி வரதா! திகிரி வனத்தானே.

End:

சேடன்பரிக்கு' மிருநிலத்தி[ல்]ச் சிறிது முதவாச் சினமுட்
கூடந் தோறும் போய்த்திரியுங்கு குறந்தீர்த் தெனையா[ள்கு](ட்)றா
வேட னுடவம் பொடியாக விழித்தா யரசர் ஶீதியிற் பொன [ள்வாயோ
மாடஞ் செறிந்த நெல்வேலி வரதா! திகிரி வனத்தானே. (க)

குழைக்கா தடருங் கரியலிழிக் கோலமடவார் கொடுவிரகப்
பி[னா](ழை)க்கா தரவு புரிவேனுன் பிரச மலர்த்தான பெறுவேனோ!
க[னா](ழை)க்கா'வகத்துங் கழுநீர்த் தங் கதலி யி. த்துங் கலந்தேறி
மழைக்கார் முழங்கு நெல்வேலி வரதா! திகிரி வனத்தானே. (க0)

திகிரிவனப்பத்து முற்றும்.

(கு-ப.)—

இது ஒரு நெல்வேலியில் எழுந்தருளியு் சிவபெருமான்மீது தோத்திர ரூப
மாக அமைந்த பத்துச் செய்யுட்களாலாகியது. இயற்றியவர் பெயர் முதலிய
ன தெரியவில்லை. சிறந்த நடையாலாயது.

(d) திருவுளப்பத்து.

TIRUVULAPPATTU.

Foll. 9b—11a.

Similar to the above. The author here speaks of the state of God's mind and hence perhaps the eulogy is so named.

Complete in ten stanzas.

Beginning:

பஞ்சிவரும் பதமுடையாள் வடிவுடையாள் பாகர்நெல்லைப் பதிவா[ளி](ழீ)சர்
மஞ்சலருந் திருமேனி [யி](யெ)மதுத ரெனைய [ழை](ன)ந்து வருந்து நாளி
நெஞ்சலரும் பயநீக்கிக் கருணையுரு வாய் விடைமேல் நிறைந்து தோன்றி[ல்
யஞ்சலெனத் திருவுளமோ வலக்க[ளி](ழி)க்கத் திருவுளமோ யறிகவேனே (க)

End:

பொய்யுலவு மன நீச வஞ்சகனை யியமதுதர் பூண்பொசங்
கை யிலிடு ம[ன்னு](ந்நா)ளீந் [க்] காத்திடுமோ நீத்திடுமோ கண்ணல்வேலி
செய்யுலவுங் குடவனைகள் வீதிடுதாறு முத்தீனுந் திருநெல் வேலி
ஐயந்திரு வுளச் செயலை யின்னதென வேசிறிது மறிகி லேனே. (க0)

Colophon :

திருவுளப்பத்து முற்றும்.

(சு-ப.)—

இது, திருநெல்வேலியில் எழுந்தருளி இருக்கும் சிவபிரானுடைய தோத்திரமாக அமைந்த பத்துப் பாடல்களை உடையது. அவரது திருவுள்ளம் யாதோவென்று கூறுவதால் திருவுளப்பத்தெனும் பெயர் பெற்றிருக்கலாமென்றுதோற்றுகிறது இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது. நூலாசிரியர் பெயர் முதலியன விளங்க வில்லை.

(e) உதவுப்பத்து.

UDAVUPPATU.

Foll. 11a—13b.

Similar to the above. The suppliant herein expresses his feeling of despondency as to how Nellaināyakar, a form of God Śiva, worshipped at Tinnevely will help him who is a sinner, in his last moments.

Complete.

Beginning :

மன்றலோகி மதி[னு](து)தல் வேல்வி[ளி](ழி)
மதுரமானமொ[ளி](ழி) செ[ர்]ந் துவரித[ள்](மு)
என்ற மாதருக் கண்புசெய் பாதக
னிடர்செய் வெம்பிணி யெய்திய [னா](நா)ளிலே
சென்றபாலு மிருகடை வாய்வ[ளி](ழி)
திரும்பி யோடிவிடச் சீவன் கைமிஞ்சி
தின்ற போதெனக் கெவ்வா றுதவுவர்
நெல்லை[னா](நா)யக ரும் வடி வா[மு](னா)மே

(க)

End :

திருக்குந் து[ம்](ர்க்கு)ணமுஞ் . . . வஞ்சகச்
சிந்தையு[ளா]ன் சிறியேன் சிறிதொரு
வருக்குஞ் செய்துமறியே [ன்யெ](னெ)ன் மெய்யிலே
மருவு நோய் கொண் டொரு லுந்துநா
ளிருக்கும் பூபதி சிந்தா மணி மருந் தெவையுங்
கொண்டு தவிரா [தி](தெ)மபடர்(க)ள
நெருக்கும் டோதெனக் கெவ்வா றுதவுவர்
நெல்லைநா யகரும் வடி வா[மு](னா)மே

(ய)

Colophon :

உதவுப்பத்து முற்றும்.

சு-ப.)—

இது திருநெல்வேலி யென்னும் நலத்தீவ் அமர்ந்தான் சிவபெருமான் தோத்திரமாக அமைந்தது ; “ சிற்றின்பத்தில் ஆழ்ந்து பல்வகைப் பிணி

களால் வருந்திய எனது உடலிலிருந்தும் உயிர் நீங்கும்வேளையில் நெல்லை நாயகர் எங்ஙனம் வந்து உதவுவரோ” என மிக இரக்கத்துடன் ஒருவர் பிரார்த்திப்பதாக அமைந்துள்ளது. “எனக்கெவ்வாறு துதவுவர் நெல்லைநாயகரும்வடிவாளுமே” என்பதை மருடமாக அமைத்துப்பாடப்பட்ட பத்துப் பாடல்களாலாகியது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

(f) கௌரிப்பத்து.

GAUKIPPATTU.

Foll. 13b—15a.

Similar to the work described under sub-division (b) above.

Complete.

Beginning :

சோம ருக்கிணை சூரிய ருக்கிணை சொல்லி யற்பரைத் தோத்திரஞ் செய்துளம்
[வேன்
வேம ணமானா லு முன்பதம் விரும்புஞ் சிந்தை யரும்பவுங் காண்கி
[வா[ள்](ழ்)
மாமரத் திரள்சோலையு மாலையும் வனச வாவியுஞ் சூ[ளு](ழு)நெல் வேலி
காம ரக்கனி வண்டுறை பூங்கு[ள](ழ்)ம்க்[வு]கவிரி காந்திமதிவடி வாயியே.(க)

End :

வாலகால வயதி[ல்த்](ழ்)றொடுத் தையோ
வாதித் தென்னையும் பாதிக்க வேவந்த
வாலகால மெனாங்கலி யா[ல்த்](ழ்)படு
மவ திக் காலங் கடப்பதெக் காலமோ
மூலகாலந் தொடுத்தன பு செய்திடு
முஞ்சி யந்தணன் மேல் வந்து மிஞ்சிய
காலகால னிடத்து நெல் வேலிவா[ள்](ழ்)
கவுரிகாந்தி மதிவடி வாயியே

(இ)

Colophon :

கவுரிப்பத்து முற்றும்.

(த-ப.)—

இது, திருநெல்வேலியில் எழுந்தருளியிருக்கும் காந்திமதியம்மையின் தோத்திரரூபமானது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை. இத் தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(g) சோதிப்பத்து.

SOIPPATTU.

Foll. 15b—17b.

A eulogy on God Śiva as worshipped at Tinnevely. Herein the author addresses Him as all Light and Splendour and prays for protection.

Complete.

Beginning :

அய்யனே சிவனே யருமறை புகலு மழகனே குழகனே யரனே
செய்யனே மழுவார் [கய்](கை)னே தேவர் தேவனே தொண்டர் காவலனே
[நய்](நை)யும்துண் ணிடையாள் வடிவுடை யுமையாள் நாயகி கொழுந்தே
[நடனே
தய்யநீ தணியு மெய்யனே வேயார் சோதியே காத்தரு னெனையே (க)

End :

சம்புவே சிவனே சந்[தி](த்)ரசே கரனே சாலிவா ட்சனே பரனே
பம்புநீந் திரை நஞ்சுண் டருள்கண்டா பங்கயம் பணிபதாம் புயனே
வம்பணி கொங்கை வடிவுடை மங்கை பங்கமந் தாகினி யறுகு
தும்பியா ரித[ளி](ழி) மதிபொதி வேணிச் சோதியே காத்தரு னெனையே (ய)

Colophon :

சோதிப்பத்து முற்றும்.

பண்டைய னூ[ள்](ழ்)வினை கொண்டடியேன் வெகு பஞ்சியு மாயதனால்
வண்டரைநீதுணை யென்றிர வாதருள் வந்தெனை யாளுவவயே
அண்டர்க ளோடுய ரம்புய னூர்பணி யம்பிகை நாயகனே
தண்டை கலீரென மன்றினி லாடிய சந்திர சேகரனே.

(கு-பு.)—

இது, “ சோதியே காத்தருளெனையே ” என்பதை மகுடமாகவுடைய பத்
துப்பாடல்களால் திருநெல்வேலியில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபிரான் தோத்
திராருபமாக அமைந்தது.

* சோதிப்பத்து முடிந்தபின்னர், சிவபிரான் விஷயமான ‘ பண்டையின் ’
என்று தொடங்கும் பாடல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

(h) பராங்குசஸ்தோத்ரம்.

PARĀṆKUŚASTÓTTIRAM.

Foll. 17b—21a.

Copied from the MS. described under No. 1071 of the D.C.T.,
MSS., Vol. II, wherein see for a description of the work.

Complete.

(த-4.)—

இது டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 1071-ஆம் நம்பர் பிரதியைப் பார்த்து எழுதப்பெற்றதாகும். இத்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(i) குழைக்காதர்சரணம்.
KULAIKKĀDARŚARAṆAM.

Foll. 21a—21b.

Similar to the work described under sub-division (a) above. Here the author surrenders himself to God.

Beginning :

பூவுலாவிய பாததாமரை போற்றவே வாமநல்குவீர்
மாவுலாவிய பேரைமேவிய மகரநெடுங்கு[ளை](ழை)க் காதரே—சரணம் சர
[ணம்.

கஞ்சன ருயிர் தஞ்சவேபொரு காரண பரிபூரண
மஞ்ச லாவிய மேடைமேவிய மகரநெடுங் குழைக் காதரே—சரணம் சரணம்
தருண மங்கையர் விரகவாரிதி தனில் விழாதெம்மை யானுவீர்
வருணன் வந்தடி பரவு பேரையில் மகரநெடுங் குழைக்காதரே—சரணம் சர
[ணம்.

End :

கோடுவார்சிலை யூடுதீள்கணை கோவிவாலியைக் கொன்றவர்
மாடகோபுரம் தீடுப்பரையில் மகரநெடுங் குழைக் காதரே—சரணம் சரணம்
அகர மாமறை மூலமேயென ஆனவீறிட வந்தவர் !
மகர வாரிதி கடைந்த பேரையில் மகரநெடுங் குழைக் காதரே—சரணம் சர
[ணம்.

ஆழி மோகிர மன்று சானகிக் க[ழி](ளி)த்தவா மனங்க[ழி](ளி)த்தவா
வாழி நூற்றெண்மர் பரவுபேரையில் மகரநெடுங் குழைக் காதரே—சரணம்
[சரணம்.

(த-4.)—

இது, திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் உள்ள திருப்பேரை என்னும் தலத்தில் எழுந்தருளிய மகரநெடுங்குழைக்காதர் விஷயமானது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

(j) வேண்டுமப்பத்து.
VENḌUMPATTU.

Foll. 21b—22b.

A dialogue on God Viṣṇu worshipped in the holy shrines at Śrīraṅgam Tiruppērai, Kūḍalūr and other places. The supplicant herein expresses his desire to be born again in this world if thereby he could worship God in these places.

A stanza at the end gives the names of the nine holy shrines in and near Srivaikuntam.

Incomplete.

Beginning :

பொன்னின திப் புனலாடப் பெறுவே னாகி[ல்பு](ம்)
 பொன் மதில்க ளேழுங்கடற் து[ள்பு](ட்) புதுவே னாகி[ல்பு]
 மன் னுமணிப் பெட்டகஞ் சூழ்ந் திடுவே னாகி[ல்பு]
 மரகதப்பொன் மேனியி[ல்பு](ம்) கண் வைப்பே னாகி[ல்பு]
 பண்ணரிய திருமணத்தூ ணருகே சென்றுன்
 பங்கையடபொற் சேவடியைப் பணிவே னாகி[ல்பு]
 இன்னமு[ம்பி](யி)ப் பிறப்படியேன் வேண்டு கின்றேன்
 ஈசனே யெழிலரங்கத் தெம்பி ரானே. உ-ல் (க)

End :

மண்டலத்தில் நானோர் மருத்துவரைப் பின் சொல்லேன்
 பண்டிதருக் கிச்சைசொல்லிப் பாற்கிலேன் - என் டிசையும்
 வேற்றுமருந் தொன்றறியேன் வேங்கடவா ! என் பினிக்கு
 மாற்றுமருந் துன்றிரு நாமம்.

ஒன்பது திருப்பதி விவரம்.

ஸ்ரீவைகுண்டம் குளந்தைக் கள்ளப்பிரான்
 வாருண மங்கையில் நம்மிடர்கடிவார்துய்ய
 புனிதங் குடி காசினிவேந்தர் திருகோனூர் வைத்தமாதிக்
 பெருங்குளம் மாயக்கூத்தர் அரவிந்தலோசனர்
 துங்கமலர் மங்கைதேவர் பிரான் தென் திருப்பேரை
 மகரக்குழைக்காதர் திருநகரி ஆதிநாராயணசுவாமி நம்மா[ள்]ஹி
 (ம்)வார்.

ஆக ஒன்பது திருப்பதி.

(கு-பு.)—

இது, “ இன்னமுமிப் பிறப்பே வேண்டு கின்றேன் ” என்பதை மகுடமாகப் பெற்று; ஸ்ரீரங்கம், திருப்பேரை, கூடலூர் முதலிய தலங்களுள் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் மஹாவிஷ்ணுவைப் பிரார்த்திப்பதாக அமைந்துள்ளது.

(k) கொற்றங்குடியார் நெஞ்சவிடுதூது.
 KORRAṅGUDIYĀR NEṆJUVIDUTUDU.

Foll. 23a—31a.

Same work as that described under No. 314 of the D.O.T. MSS., Vol. I.

Complete.

(சு-ப.)—

இது டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்சின் 314-ஆம் நம்பர் பிரதியைப் பார்த்து எழுதப்பெற்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(b) சடாதாரசித்தர் குருபதேசம்.

ṢADĀDĀRASITTAR GURŪPADĒŚAM.

Foll. 31a—34a.

This explains the unreality of the phenomenal universe and that salvation can be attained by worshipping Pārvatī.

Apparently complete in 13 stanzas.

Beginning :

சடாத(ர)[ற](ர)சித்தர் குருபதேசம்.
உடம்பெடுத்த வாரேது உயிரேது சொல்லும்
உகாரமொடுஅகார நின் ரெடுங்குமிட மேது
கிடம்படவே மண்டலங்கள் மூன்றேது சொல்வீர்
சிரீங்கார ஈங்காரஞ் சேருமிட மேக
நடம்பெரிய வருளேது சிவமே(து) சொல்வீர்
நாடதில் ஈ யேது நடு மணியங் கேது
இடம்படவே யுண்டகிரு விமலரிரு பாதம்
மெய்ப்படா[யா]கப் பூவெசெ[து வே](தே)த்திசெய் வேகை (க)

End :

அடியேது முடியேது ஆண்ட வடமேது
அகுசெ[னா](மு)த்த . . . ரெ[னா](மு)த்தா யானவிடமேது
படியேது பரமேது யரைசியனக் குரையீர்
பரத்துடனே பராபரமும் பகர்ந்தவிட மேது
குடியேது குலமேது குருவேது சொல்வீர்
குருவிரும் துரைத்தபொருள் குலமேது சொல்வீர்
விடிவேது வடிவுடையாள் சுந்தரிதன்பாதம்
வாடாத பூசாத்தி வ[னா](மு)த்திலச்செட வேனே (கக)

(சு-ப.)—

இந்நூல், உலகத்தில் தோன்றியுள்ள பொருள்முதலியவை நித்தியமல்லவென்றும் உமாதேவியின் பாதங்களை அருச்சனை செய்தால் முத்தியடையலாமென்றும் கூறுவது. பின்னொன்று பாடல்களாலாகியது. இயற்றியவர் சடாதார சித்தரென்று நூலின்முதலில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(m) கருநிலைப்பாதகம்.
KARUNILAIPPÖDAKAM.

Foll. 34a—36a.

This explains the inner meaning of Pranava, i.e., the syllable Om as well as the relation of the universe to God

Apparently complete in ten stanzas.

Beginning :

நன ருக. கருநிலைப்பாதகம்
சொல்லியிருந்த [யி](வி)டமெங்கே முடபா [ளெ](ழெ)ங்கே
துவாரபா லக ரெங்கே முதற்பா [ளெ](ழெ)ங்கே
நல்லசங்க [ந](நி)கியெங்கே வைகு[னம்](ண்ட) மெங்கே
நாரணனு மா லிலேமே[லதக](ற னு) யினற தெங்கே
அல்லற[ப]ப [மய](ம)ம பூத மொடுக்க மெங்கே
யாஹ்மதது தமி[ளா](ழா)ண்டு முனைதத தெங்கே
சொல்லவவ வா[ரு](று)ண்டாகிய வரைநாமுந
தொ[ளு](ழு)த குரு வென்பபணிந்து வணங்க லாமே.

End :

அவ்வெ[ளு](ழு)த்து நின்றவிடந தெ[ழி](ளி)நது கண்டோ
ரனுட் - ான பூசைமந திரத்தை யுனனா
உவ்வெ[ளு](ழு)த்து நின்றவிட மொ[ழி](ளி)ந்து கண்டோ
ரொருவருடன் வாயதிறந்து பொருளே சொலவார்
ஒவ்வெ[ளு](ழு)த்து நின்றவிடத் தொழிவு கண்டோ
ரு - லுயிரென நே பிரித்த ரைக்கமா ட்டார
இவ்வெ[ளு](ழு)த்து நின்றவி
. திருவாகால வராதே (க0)

(த-4.)—

இந்நூல வேதாந்த விஷயமானது. பிண்ணவப்பொருளை விவரிப்பது. பத்
துப்பாடல்களாலாகியது. இதை இயற்றியவா இளனாரெனத்தெரியவில்லை.

R. No 303.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 34 Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from the MS described under No 191 of the D.O.T. MSS., Vol I

பரத்தையர்மலை.
PARATTAIYARMĀLAI.

Same work as that described under No. 191 of the D.O.T. MSS., Vol. I.

Wants stanzas 95 and 96; otherwise complete

(த-4.)—

இந்நூல் டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 191-ஆம் நம்பர் பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பெற்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூலின் 95, 96, என்ற எண்களமைந்த பாடல்கள் இல்லை.

B. No. 304.

Paper. 11 x 9½ inches. Foll. 62. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. in the Library.

சிவயோகதீபிகை.

ŚIVAYŌGADĪPIKAI.

This is a Tamil rendering of the Sanskrit work of this name composed by Sadāśivayōgin. It treats of the method of practising the four kinds of Yōga with a view to obtain salvation. The Sanskrit original is said to contain 287 stanzas in five Paṭalas, the subjects treated of therein being given in the Tamil remarks below. Apparently the Sanskrit work is the same as the one described under Nos. 4384 and 4385 of the D.C.S. MSS., Vol. IX.

Complete.

Beginning :

சிதம்பரசிவயோக தீபிகையான மூலமந்திரம்.

வெள்ளை வாரணப்

பிள்ளை யார்பதம்

உள்ளு வார்மனக்

களின் மாறுமே.

ஆனைமுக னுறுமுக னம்பிகைபொன் னம்பலவன்

ஞானகுரு வாணியையுண் னாடு.

ஸ்ரீசதாசிவ யோகேசுவரர் க்கப்பட்ட சிவயோக தீபிகையென்கிற யோக சாத்திரத்திலே தேவதா பூசாவிதானமாகிற . . . [கு](க)றார். அஃதெப்படி யென்னிற் சிவயோகேசுவர்களுடைய மன சாகிறது தாமரைப் புட்பத்துக்கு வண்டுபோலவுங் காரணத்தி[றை](ட)யங் களுக்குக் காரணமாகவும் . . யமாகியும், 'சகுணநி[ற்](ரக்)குணமாகி(த்) தத்துவ சொரூபமாகியுஞ் சென்னமணங்களில்லாத சதாசிவலிங்க சொரூபமாகிய குருவைத்தன் . . கிலோசனை பண்ணுகிறோமென். . . குருவை நமஸ்காரம் பண்ணிய(ந்தச்) சதாசிவ யோகேசுவரராவார் சிவயோக தீபிகையாகிற கி[ற்](ர)ந்தத்தை தனேப் பண்ணுகிறார். (க்)

* * * *

அஷ்டாங்கயோகமர்வது; யாதாமொருத்தன் அஷ்டாங்க மா[ற்](ரக்)த்தி னாலே தெசமுத்திரைகளினாலேயும் அந் அஷ்ட கர்மங்களாலே மூலவொட்டியான(?)ச் சாலாந்திரங்களாகிற பந்தத்தி[ற்](ர)யங்களை.

End:

இந்த ராஜ்யோகத்தை யாதாமொருத்தன் அப்பியாசிக்க[யெ](வெ)த்த
னம்பண்ணி யோகசித்தி யடையுமுன்னே மி[று](ரு)தமானால், அவன் சிவ
லோகத்தை யடைந்து வெகுகாலம் சுகமனுபவிச்ச அகின்பிறகு பூமியிலே
ஐசுவரியவான்களாய் வேதசாத்திர சம்பன்னராய் யோகசுரராய் சற்புரு
டராய் அப்பியாசத்திலே ராசயோகத்தைச் சம்பூரணமாய்ச்
சாதித்த முத்தனுவன். (௫௫)

* * * *

Colophon:

இந்தத்திறமுடைய சிவயோக தீபிகையென்கிற கி[ம](ர)ந்தமான(து)
உஅள சிலோகங்களும் நானாவித சப்தா[ற்](ர்த்)தங்களோடே அஞ்சப்படலங்க
ளாகப்(ப்) பிரிக்கப்பட்டதென்று சொல்லுகிறதைக் கர்த்தா அனுக்கிரகம்
பண்ணினார்.

செகத் குருவே துணை. இப்படி, சதா சிவயோகசுரராயில் .. . யோக
விடயம் . . வமனஸ்க விதானமான அஞ்சாம்படலமுற்றும்.

கூகப்படல மஞ்சக்குச் சிலோகம் உஅள.

கச்சியப்பதேசிகளை யுச்சியுளம் வைப்பாம்.

* * * *

சிவயோக தீபிகை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, வடமொழியில், சதாசிவயோகி நாதரால் சிலோகரூபமாக இயற்றப்
பட்டுள்ள சிவயோக தீபிகையென்னும் நூலின் மொழிபெயர்ப்பு. (1) அந்
தப்புர பூசாவிதானம், (2) சிவபூசாவிதானம், (3) அஷ்டாங்க சதாநகவிதா
னம், (4) சாங்கியதாரக விதானம், (5) அமனஸ்க விதானம் எனஐந்து பட்
லங்களாகப் பகுக்கப்பட்டு (1) மந்திரயோகம், (2) லயயோகம், (3) ஹடயோ
கம், (4) ராஜயோக முதலியவற்றைக்கூறுவது. மொழிபெயர்த்தவர் இன்ன
ரெனத்தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

R. No. 305.

Palm-leaf. 15×1½ and 20×½ inches. Foll. Vol. I 264, II 411, III 265,
IV 263, V 343, VI 217, VII 300, VIII 217, IX 271, X 230, XI
246 and XII 173. Lines, 6—15 in a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1914-15 from M R. Ry. Kṛṣṇasāmi Pillai of George-
town, Madras.

ஸப்தரிஷிநாடி.
SAPTARIṢINĀDI.

A work based on astrological principles and predicting the
nature and characteristics of men as also their fortune in regard
to their near relations, duration of lifetime, education, wealth, social
position, etc., by means of certain calculations based on the position of
the planets in the various signs of the zodiac at the time of the birth.

The work is said to have been related to Umādēvi by the seven sages Atri, Bhṛgu, etc., and it is divided into 12 volumes, each volume dealing with the description of persons born when the earth was in conjunction with each of the 12 signs of the zodiac. A number of horoscopes are dealt with in each volume.

The MS. is apparently imperfect and incomplete.

Beginning :

சந்திரன் மனதாக(ச்)சேய் மேட மிராகு மீனம்
புந்தியும் முடவன் கோலில் புகர் ரவி தேளதாக
மந்திரி வீணையாக மாதையிற் கேதுதங்க
சுந்தி(த)ர மேடஞ் சன்மஞ் சொல்லுவீர் பலனைத் தானே. (க)

இந்(ச்)சே யானே யாகு மியம்புவோங் கிழக்குமேற்கு
அந்தமில் தெற்குவாடை யதன்குடக கதனிற் றந்தி
சுந்தர காளி யுத்திரம் சிவன்கோஷ்ட மீன கோணம்
வந்திடு மாரி தெற்கில் மாதாரு கிரகமென் றோதும். (உ)

* * * *

இவ்வித வடையாளத்து ளிலகிய சமபூர் தன்னில்
ஜவ்விய தந்தையீவ்ல முரைத்திட்டோ மிவனின் யோகம்
பவவமாய் மாதூர் தந்தை பாலகன் மனைவி யோகம்
நவ்விய முன்பின் சன்மம் நாட்டுவோ மிந்நா தன்னில் (இ)

* * * *

பூரணநாளி லேதான் புகலுவோங் கண்டந் தானுங்
கூறுவோ மிவன்பின் சென்மம் குறிககிரேம் புதுவை தன்னில்
சீரிவாப் பிரம சேயாய்ச் சனிப்பனா மரசு செய்வ
ன்றுமா முகனைப்பெற்ற வம்பிகை யாளே கேளாய். (சு)

இருநான் காண்டுகொண் டியம்புவோம் யோகந் தானும்
வரவாச் செல்வ மோங்கும் மாநிலஞ் சோப்பா னாலும்
வருநதன்ப மியாவும் நீங்கு மாதாரு குடும்ப ஸ்ஷமம்
கிறமையா யிரண்டி லேதான் செப்புவோம் விவரமாக. (சுக)

* * * *

இடபம்.

பிறைதனு சேயதாக மால்குசன் தேளதாக
நிரைமது கேதுவீணை நீர்புகர் மானதாக
இரவியும் ராகுமேரு விவன் சென்மங் குண்டை யாகத்
கிறமுடன் கிருக மிவ்வாறு சேர்ந்ததாற் பலன் சொல் வீரே. (க)

அத்திரி முனிவர் சொல்வா ராணது சனன மாகும்
வித்தக னுதித்த லில்லம் விளம்புவோங் கீழ்மேல்வீதி
யுத்தர வாடை யாகு முரைக்குறே மெதிரிற் சந்து
பத்திய மேறகி லீசன் ட[ரா]சத்தி கணைசன் கோட்டம். (உ)

* * * *

நாலைக்குத் தாரமி ரண்டில் தரித்திடு முதல்மா தீன்ற
நீதியாம் மைந்தன் றுனும் நிகழ்த்துவோ மிவனின் றந்தை(ப)
போதிலா மவன்குணத்தைக் கூறுவோ யாநிறத்தான்
சூதிலான் கட[டு](ட) மில்லான் சுத்தநன் மனத்த னாமே. (டு)

* * * *

தரிசாலா நடையு முள்ளான் தஷ்டமாய் வார்த்தை கூறுவன்
பெறுமவர் க்கினிய னாவன் பெரும்பொருள் தேட வல்லான்
அறநெறி பூசையாநு பவசர மனத்த னாகுந்
திருமகள் வாசமுள்ளான் தேவிய மொருத்தி யாமே. (டுக)

அவனுக்குப் புத்திரபாக மாளது இரண்டு மாகும்
நவமதில் பெண்பா லவ்வாறு நாட்டுவோ மிவனுக் கேதான்
கவனமா யிரண்டி லேதான் கழறுவோம் விவரமாக(த்)
தவமுடையோரைக் காக்குந் தயாபரி மேலுந் கேளே. (டுச)

End :

மீனலக்கினம்.

கெண்டையுள் சன்னமாகக் கேதுவும் விரையமாக
நண்டதில் புதனும் பாணும் நற்குரு சேயும் பெண்ணில்
குண்டையிற் புகரும்வீணை கூறிய சனியும்நிற்க
அண்டர்கோன் மனைவிமானி லரியினிற் கயிறுபுக்க. (க)

பலன்களைச் சொல்லு மென்னப் பராசரும் சொல்லு கின்றார்
உலமதில் வேளா னென்றோந் (?) குறிக்கிறே மல்லல் தன்னை
நலமுடன் வடதென்வீதி நவில்குறே மேற்குவாடை(த்)
தலத்தினி)ற் தெதிரீ டில்லைச் சாற்றுலோ முத்த ரத்தில். (உ)

* * * *

கல்விமான் பொறுமை யுள்ளான் கனத்ததோர் பூமியுள்ளான்
இல்லையென் றுரைக்க மாட்டான் யாரையு முறவு கொள்வான்
அல்லல்கள் மனத்தி லேதா னனுந் மிவனுக் கேதான்
நல்லவ னாகி வாழ்வ னாகி பட்ச முள்ளான். (க)

* * * *

மதிசைச காலர்தன்னில் வந்திடுந் துணைவர் தானும்
பகியது வேறதாகும் பந்துவும் பகையு முண்டு
சதியினால் பூமிசேதந் தனமது விரைய முண்டு
அதிபதிய ராசராலே ஆகாது நினைத்த வெல்லாம். (சக)

புத்தியுஞ் சடலமாகும் புவிதனி லலைச்ச லுண்டு
ப[த்தி](ற்றி)ய பந்துகுதம் பவவிதஞ் சேதமாகுஞ்
சித்தமாய்க் காலிசேதம் செப்புலோம் விவர யிரண்டில்
அத்தியைப் பெற்றமாதே யறைந்தன மொழிகுந் ரு[து](வே). (சஎ)

* * * *

மதியுங்காரி தனுசிலுற மறையோ னிராகு தேள் லுறப்
புதனும் பாணுந் சீயமுறப் புகர்வண் டிபனிற் சேய்வீணை

சதிசெய் கேது நந்தியுறச் சன்ம மீனம் பலனெவ்வா
நிதுவே பலன்க டா னுரைப்பீ ரெய்து மாண்பால் சனை மென்றோம். (க)

* * * *

புரந்திடு காலந்தன்னிற் பூராட மிரண்டாம்பாதஞ்
சிறந்திடு புகரிருப்புச் செப்புவே மீரா ருண்டு
முறைந்திடும் பிணியனைக முதித்திடுபின் றுணைவிருத்தி
பெருமைமுன் றுணை சுபங்கள் பிதாமகி கண்டமென்றோம். (ஙௌ)
மாதுவர் சுபமும் நேரு மவன்றந்தைத் துணை சுபங்கள்
தீதாருங் குடும்பம் வேறு சல்லிய பாதையாகும்
பாதக மனமு மெய்தும் பந்துவிற் சூதங் காணு
மோதுவேன் பின்பால் சேதி யுத்தமி கேட்டிடாயே. (ஙஎ)

* * * *

(த-ப.)—

இந்நூல் சோதிட சாஸ்திரத்தைச் சேர்ந்தது. அத்திரி, பராசரர் முதலிய முனிவர் எழுவர் உமாதேவியின் ஸந்திதியில் இருக்கும்பொழுது 'மேஷம் முதலிய பன்னிரண்டு லக்கினங்களில் சூரியன் முதலிய ஒன்பது கிரகங்களும் நிற்குங்கால், ஜனித்தவர்க்கு எவ்வகைப் பயன்களுண்டா' மென்று (உமாதேவியா) அவர்களை வினவ அம்முனிவர் எழுவரும் இன்னின்னபலன்கள் உண்டாமெனக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது இது.

மேஷத்தில்	78 சக்கரங்களும்	துலாத்தில்	114 சக்கரங்களும்
ரிஷபத்தில்	... ஷே	விருச்சிகத்தில்	106 ஷே
மிதுனத்தில்	115 ஷே	தனுலில்	... ஷே
கடகத்தில்	107 ஷே	மகரத்தில்	96 ஷே
சிங்கத்தில்	143 ஷே	கும்பத்தில்	99 ஷே
கன்னியில்	92 ஷே	மீனத்தில்	69 ஷே உள்ளன.

இச்சக்கரங்களில் கிரகங்கள் நிற்கப் பிறந்தவரது அடையாளங்களும் தாய், தந்தை, சகோதரர், மனைவி, ஆயுள், ஸுகம், வித்தை, மேன்மை, செல்வம், முதலியவைகளும் இன்னவை என விளக்கமாயிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு சக்கரங்கட்கும் 30 முதலாக 60 நூகச் செய்யுட்கள் உள்ளன. இதில் நூலுடைய இன்னதெனக் குறிக்கப்படவில்லை. எழுரிஷிகள் உமாதேவிக்குச் சொல்லுவதால் 'ஸப்தரிஷி நாடி' யென்று பெயரிடப்பெற்றிருக்கிறது. இந்தப் பிரதியில் சக்கரங்கள் ஒன்றோடொன்று தொடர்பில்லாமலிருத்தலோடு பலர் எழுதியதாகக் காணப்படுகின்றன. ஏதெனும் ஓர் ஒழுங்குபட இல்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெற்றதாகத் தோற்றமில்லை. ஒவ்வொரு லக்கந்திற்கும் ஒவ்வொரு ஸம்புடமாகப் பன்னிரண்டு லக்கினத்திற்கும் பன்னிரண்டு ஸம்புடங்கள் உள்ளன.

R. No. 306.

Paper. 9½ x 11 inches. Foll. 72. Lines, 21 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. of the Library.

(a) தத்துவோபதேசாமிர்தம்.

TATTVOPADEŚĀMIRTAM.

Foll. 1a—8b.

This is a treatise inculcating the principles of the Advaita Vedānta; and it apparently consists of 348 stanzas of which this MS. contains the last 25 stanzas only. The author of the work is Vēṅkaṭam, a man of the Pū-Vaiśya community and a resident of the Cōla country. He gives a succession list of teachers and pupils which is shown in the Tamil notes below. Apparently the last named in the list was the teacher of the author.

Beginning:

பி[ற](ர)மா[ற](ர)சசனே.

மெய்யறிவே நன்னிலமும் நாமச[கி](து)ர

மெய்யறிவே விளங்கு[ன](நா)மறுண்

மெய்யறிவே மண்டடமும் படங்குளு

மெய்யறிவே விளக்குந ஸ்ப

மெய்யறிவே தோரணமும் மாலைகளு

மெய்யறிவே மேனமை சாரந்த

மெய்யறிவே யாதனநன் மஞ்சனமும்

மெய்யறிவே விளங்க வாட்டி.

(க)

மெய்யறிவே வெண்கலிங்க வுடைய

முத்தரிக மெனவு[ம வி](மி)லகுநீறு

மெய்யறிவே மணிமகுட[ங்] குண டவமு

மெய்யறிவே விரிவென ணூலு

மெய்யறிவே யிடையரை ஞாண்

மெய்யறிவே விருகொடியும் விரககண் பூணு

மெய்யறிவே ப[வு](வி)த்திரமு மறைகழலு

மெய்யறிவே விளங்கு சாற்றி.

(உ)

அருணமுறை.

போதநிதி படைத்தெவாககு மனித சுவவா

வெணுநகுரவு போத நீததோன்

மாதவபூ சுரவருண சிகாமணி விசுவேசுவரன்

மாசி லாதோன்

வாதமற வருளுதவு துத்தூரியராக நெணு

மெழிலகூ ஞாண்

பாதவமா னந்த கனி முத தொழுகு மாவிரதம்

பண்பா யுண்போன்.

(க)

அஞ்ஞான விருடுறக்கு மத்துவிதா

னந்தகதி ரனபின மிககோன்

விஞ்ஞான சுவாமியெனு மாரியனல்

லருளுதவு மேனமை சாரந்தோன்

பொ(ய)ஞ்ஞான மூலமறத துடைத் தெவ[ற](ர்கு)கு

மருளமுதம் பொழிய ஆட்டு

மெ(ய)ஞ்ஞான(ச) சேட கிரியாரிய லுக்

மிகவிளங்கு மேனமை மிககோன்

(உ)

திருவிகற்ப வான்மாவே மூர்த்திகரித்
 தோருருவாய் நிசவா னந்த
 உருவெடுத்தே வணத்தினுக் குணனத
 பரமாத் துவிதரிதி யொப்பி லாதான்
 மிருமிகுநற் சேடகிரியாசிரிய
 னருட்குதவு செவ்வேள் பைந்தான்
 மருவியர்மென மலர்ப் பதத்தோன்
 மன்னுறு தேசிகனு மாகின் மூர்த்தி. (க)

End :

சுவாமிகளிருக்கும் ஸ்த[ன](ல)ப்பெருமை.
 * * * *
 [யிம](இர)ப்பவர்க் கீயும்பே றுடைக் கங்கைக்
 கினியநன் முத்தியே வடிவாய்
 மறப்பறு நீதி வளம் புகழோங்கு
 மா[ன](ந)கி காவிரி வயல்கூழ்
 சிறப்புறு சோழ நாடுள தமரர்
 சேருமன் னாட்டினு மெழிலார்ந்
 தர்ப்புதி தாயவன் னாட்டினி லுழைவேவான்
 அருட்குரு வமுதமுன் டனாவேவான். (க)
 வளம்பெறு வருண [ன](நா)ன்கினுமுய[ம்](ர்)பூ
 வைசிய னெனவரு மரபிற்
 களங்கமிற் றுதை வீரிய மகவாங்
 கணக்கென வெறுவெளிச் சிவமே
 யுளங்கொடு தானே யுருவென வாசி
 யுதித்ததன் பின்னர்பே ருணர்வே
 விளங்கிய புகழ்வேங் கடமெனும் பெயரான்
 மேன்மைநூல் விளம்பிய விரகே. (சு)

Colophon :

முற்றும். ஆகக்கவி நடாசந தத்துவவுபதேசவமி[ற்](ர்)தம் முற்றும்.
 ச[ர்க்](ற்)குருபாதமேதுணை.

இதில் கூறப்பட்டிருக்கிற குரு சிஷ்ய பாரம்பர்யம் வருமாறு:—

விசுவேசுவரன்—குரு
 |
 உத்தாரிசங்கன்—சிஷ்யர்
 |
 விஞ்ஞானசாமி—சிஷ்யர்
 |
 சேஷகிரி—சிஷ்யர்
 |
 மன்னாறுதேசிகர்—சிஷ்யர்
 |
 வேங்கடம்—இவர் இந்நூல் செய்தவர்.

(கு-ப)—

இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. இந்தப் பிரதியில் பிரமார்ச்சனை பதி
 னைந்து பாடல்களும், அருண்முறை ஐந்து பாடல்களும், போற்றி ஒரு பா.

. லும், ஸாழி ஒரு பாடலும், சுவாமிகள் ஸ்தலப்பெருமை மூன்று பாடல்களும் ஆகிய இறுதிப்பாகம்மட்டுமே உள்ளது. இந்நூல் முந்நூற்று நூற்பத்தி மூன்று செய்யுட்களையுடையதெனத் தெரிகின்றது. இதில் செய்யுட்கள் இரு பத்தைந்தே உள்ளன. நூலாசிரியர் சோழநாட்டவரும் பூவைசெய்குடித் தவருமான வேங்கடமென்னும் பெயரையுடையவரென்று இறுதியிலுள்ள பாடலால் தெரிகிறது.

(b) பிரமானுபவவிவேகசமுத்திரம்.

PIRAMĀNUBHAVA VIVĒKASAMUTTIRAM.

Foll. 9a—72b.

This is a prose work explaining in three Prakaraṇas or chapters the nature of the Brahman, the different kinds of bliss and the nature of salvation as taught in the Advaita Vēdānta. The name of the author is not given.

Complete. The work is full of scribe's mistakes.

Beginning:

முதலாவது திட்டாந்திரப்பிரகரணம்.

பி[ற](ர)மமே சத்தியம். நாமரூபா[ற்](ன்)மகமாயத் தோ[ணு](ன்று) [கு](கி)மதே [வ]தரியக்கு நாள்கி[று](ரு)மி[ய](க)ள் தாவரங்கள் பஞ்சபூதங்கள் முதலான சகல [டு](ச)கத்தும் பி[ற](ர)மமேயல்லாமல் [யி] இந்த [னா](நா)மரூபா[ற்](ன்)மகமாயத் தோ[ணு](ன்று) [கு](கி)ம [டு](ச)கத்தப் பி[ற](ர)மமாகமாட்டாது. ஏன ஆகமாட்டாதென்று சங்கைவர, சூரியகிரணத்தினாலே தோ[ணு](ன்று) [கு](கி)ம கான[லச](ம்)சலஞ் சூரியனையரிய வே[ணு](ண்டு)மென்று யெ[ற்ற]த்தனம் டண்ணுமென்றால் விசாரிக்குமள வில் சூரியகிரணத் தவிர, சலமேயில்லை. அப்படியில்லாத சலம் சூரியனை யெங்கே யறியப்போ[கு](கி)மது. அப்படி(ப்)போலே பி[ற](ர)ம விவர்த்த மாண [னா](நா)மரூபப் பி[ற](ர)பஞ்சம் பி[ற](ர)மமாகமாட்டாது. இது வே வேதாந்தங்களுக்கு முடிந்த பொருள்; இதுவே சத்தியம்; இப்படியகோசரமான பி[ற](ர)ம[ம்] விசாரம் விவேகி[ச்ச](த்த)மி[யி](கி)மதுக் . கு(ச்) சாதனை சதுட்டைய முண்டபண்ணிக்கொள்ளவேணும்.

End:

போத[சு]சொருபன் நானே. பரமானந்தன் [னா](நா)னே. பரிபூரணன் நானே. பரமசிவன் சாக்கி[ரி]ரத்தி[ல்ப](ம்) பூதவி(ய)வகார ரூபமானபாகிய இந்திரிய வி[னா]ஷயத்துக்குச் சாட்சியான சேவன் நானே. சொற்பனத்தில் வாசனாரூபமான பி[ற](ர)பஞ்சவிருத்திக்[கி]குச சாட்சியான சேவன் நானே. சுமுத்தியில் சித்தம் ஈனமான மகாமோகத்துக்குச் சாட்சியான சேவன் நானே. நித்திரையந்தமான துரியத்திலே விமலமான ச[று](ரு)வசாட்சி சேவன் நானேயென்று பூரணனந்தோகமாயிருக்கப்பட்ட சேவன் முத்தியே விசேதமுத்தி [யி]இப்படிச் சேவன்முத்திப் பி[ற](ர)கரணஞ் சொல்லப்பட்டது.

பிரமானுபவ விவேகசமுத்திரம் எழுதிமுடிந்தது. மு[த்து](ற்றும்).

கிருச்சி[த்து](ற்றும்)பலம்.

(5-4.)—

இந்நூல் வேதாந்த விஷயத்தைச் சுருக்கமாகக் கூறுவது. வசனநடையிலமைந்தது. இது,

- (1) திருஷ்டாந்தப்பிரகரணம்
- (2) ஆன்மாநுபவப்பிரகரணம்
- (3) சீவன்முக்திப்பிரகரணம்

என்ற இம்மூன்று பிரிவுகளாலாகியது. (1) கம்பசூத்திரம், (2) சுவர் சித்திரம், (3) புடைவைசித்திரம். (4) கடதீபம், (5) சூரியன், (6) சந்திரன் (7) மேகம், (8) கலை, (9) கடஜலம், (10) ஜலம், (11) நாடகதீபம், (12) பஞ்சபூதம் முதலாகிய பன்னிரண்டு திருஷ்டாந்தங்களை முதற்பிரகரணத்தாலும், ஆத்மாநுபோகமாகிய (1) விஷயானந்தம், (2) பிரமானந்தம், (3) வாசனானந்தம், (4) முக்கியானந்தம், (5) நிசானந்தம், (6) ஆத்மானந்தம், (7) அத்தவைதானந்தம், (8) வித்யானந்தம் முதலியவற்றை இரண்டாம் பிரகரணத்தாலும், (1) விதேகமுக்தி, (2) ஜீவன்முக்தி முதலியவற்றை மூன்றாம் பிரகரணத்தாலும் எளிதில் விளக்குவது. இந்தப் பிரதியில எழுதுவோரால் நேர்க்கிருக்கும் பிழைகள் மிகுதியாகவுள்ளன. இதை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன ஒருவாற்றாணும் சிறிதும் விளங்கவில்லை.

R. No. 307.

Paper. 8 x 6½ inches. Foll. 400. Lines, 23 in a page. Tamil. Fair

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. C. V. Jambulingam Pillai of Mylapore.

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம், பொழிப்புரை.

ŚIVĀNĀNASĪTĪYĀR SUPAKKAM, POLIPPURAI.

Meykaṇḍadēvar of Tiruveṇṇainallūr composed a work named Śivānānabōdham in which the doctrines of the Śaiva Siddhānta were set forth. With a view to make the subjects dealt with therein clear, Aruṇandi Śivācariyar who is considered to have lived about 600 years ago in Tirutturaiyūr on the banks of the Southern Pennar wrote the work entitled Śivānāna Śīttiyār which consists of two parts, Supakkam and Parapakkam, dealing with the enunciation of the principles of the Śaiva Siddhānta and the denunciation of other systems of religion, respectively, and which forms the fourth of the 14 Śaiva Siddhānta Śāstra works.

There are six well-known commentaries on this work by (1) Maṅgai-ñānasambandar, (2) Śivāgrayōgikāl, (3) Nānaprakāśar of Tiruvaṇṇāmalai Mutt, (4) Śivānānamunivar, (5) Nirambavaḷagiyadēśikar, (6) Turaiśai Suppiramaṇiyadēśikar. Of these, the MS. contains the commentary written by Śivānānamunivar of Tiruvaḍuturai Mutt.

Contains the Supakkam complete.

Beginning :

பண்ணிசைவெம் பருதிமீதி திலதயிலந் தீயிரும்பு பாணியுப்பு
விண்ணனில முடலுயிர்நீர் திழலுச்சிப் பளிக்குபகல் விளக்குப் பாணீர்
கண்ணிரவி யுணர்வொளிபோந் பிரிவரிய வத்துவிதக் கலவிகாட்டித்
தண்ணளிவைத் தெனையாண்ட துறைசைநமச் சிவாயகுரு சரணம்போற்றி.

சிவநானபோதநூற்பொருள் பிற்காலத்தார்க்கு இனிதுவிளங்குமாறு விரித்தல் யாப்பான் நூல் செய்வான்புகுந்த ஆசிரியர் எடுத்தக்கொண்ட பொருள் இடையூறுதீர்த்து இனிது முடிதம்பொருட்டும், இந்நூல் நின்று நிலவுதம்பொருட்டும் முதற்கட்டெய்துகொண்ட கடவுள் வாழ்த்து மாணக்கற்கு அறிவுறுத்தம்பொருட்டு செய்யுளாற் றெரிக்கின்றார்.

“ஒரு கோட்டன் தேவே.”

(இ-ள்.) கங்கையும் பிறையும் கொன்றையும் அணிந்த சடையான் அளித் தருளிய ஒருகோடுமுதலியவற்றையுடையவனாகிய வாரண முகத்தானு டைய திருவடிகள் பேரன்பால் இடையறாது தம்மைவழிபட்டுத் தியானிப் போர் அறிவின் கண்ணதாகிய மலக்கோணைத்தார்க்கும்; அதுவேயுமன்றி அயன் அரி முதலியோர் வாழ்வும் ஒருபொருள் அன்றென வெறுப்பச் சிவ மாந்தன்மைப் பெருவாழ்வையுந்தரும் என்பதாம்.

சிந்தைத் திருகு ஓட்டித் தெய்வத்தன்மை செய்யவல்ல காள்கட்து இடை யூற்றை யோட்டி, இந்நூல் முடிவுபெறச்செய்தல் அருமையன்றென்பது கருத்து.

(.)

சுண்டு, “இறைவனையும் இறைவனவலியம்பு நூலு மீண்டளவும் பொருளி யல்பும் வேண்டுஞ்செய்தி, முறைமைகளும் பெத்தமொடு முத்தியெல்லாம்” என்று எடுத்துக்கொண்ட முறையே வைத்துப் பரபக்கங்களை எடுத்தோதி மறுத்த ஆசிரியர்இனி, அம்முறையே சுபக்கங் கூறுகின்றார்.

“அறுவகைச் சென்னிவைப்பாம்.”

(இ-ள்.) புறப்புறம், புறம், அகப்புறம், அகம் என்னும் நான்குநூள் அகச் சமயம் ஒழித்து ஒழிந்த முக்கூற்றுப்புறங்களிற் றனித்தனி அறுவகைப் பட்ட சமயங்களினின்றுகொண்டு அவற்றுள்ளும் பல வேறு வகைப் பட்ட ஓர்த்துணர்கின்ற அவரவர்கொண்ட முதற்பொருளாய், அவரின்கேறாகிய பாடாண்வாதம்(.) உயர்கட்கெல்லாம் அறிவைப் பிரப்பிக்கும் அம்மையப்பனாகி எங்கணும் எக்காலமும் செறிந்து வியாபகமாய் நின்ற சிவபிரான் திருவடியைச் சிரமேற்கொள்வாம். எ-று. (.)

இன்னும் விரிப்பிற் பெருகும்.

(.)

இனி, திறுத்தமுறையானே பொருளுண்மைக்கு அளவு கூறுவான் தொ டங்கி அவ்வளவையின் இயல்பு உணர்ந்தார்க்கன்றி அதனை எடுத்துக் காட் டலாகாமையின், முதற்கண் அளவையின் இயல்பு பதினான்கு செய்யுளாற் கூறுகின்றார்.

“அளவை ஊடங்கிடமே.”

(இ-ள்.) பிரமாணமாவது:—‘காட்சிமுதல் அறுவகைப்படும்’ என்பாரும், அவ்வறுவகைப் பிரமாணங்கட்குமேலும் பாரிசேட முதலிய நான்கு பிர மாணமுள்’ என்பாரும், ‘அப்பத்துக்கு மேலும் பிரமாணங்களுள்’ என் பாரும் உளர். அவையெல்லாம் பிரமாணமேயாயினும் காட்சி முதலிய மூன்றனுள் அடங்குவனவன்றி வேறுவனவல்ல. (எ-று.)

இம்முறைபற்றி ஆகமம் அதுமானத்தில் அடங்குமெனப் புத்தாமுதலா
வினாக்கூறுப. அஃது அதனுடையங்காதென்பது, “நூலுரைத்தா நெருவனு
என்” என்னும் பரபக்கீத்துச்செய்யுளானுணர்க.

இது, சொற்பொருட் பின்வருநிலை.

இதனானே பிரமாணம் இணைத்தென்பது கூறப்பட்டது.

End:

இவ்வாறு பத்தாங்குத்திரத்தானும் பதினேறாஞ் சூத்திரத்தானும் மு
றையே பாசநீக்கமுஞ் சிவப்பேறுமாகிய பயன் பெற்றார்க்குச் சிவன் முத்தி
நிலைக்கண் நிகழும் இயல்பு வகுத்துக்கூறுதற்கு எழுந்தது பன்னிரண்டாஞ்
சூத்திரம்.

“செங்கமலத்தாள் செய்கியுடையோரே.”

(இ-ள்.) பற்றறக்கழிந்த மும்மலங்கள் விளக்கற்றம் பார்ப்பார்க்கும் இருள்
போல அறிவற்றம்பார்த்து நிற்பன வாகலான், அவற்றைய எப்பிரிகரித்த
லும், பரிகரித்தற்குத் துணையாகிய மெய்யன்பரோடு பயிறலும், பயிற்சிநிலை
பெறும்படி அவரது திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் அரண்னக்கண்டு
வழிபடுதலுமுடையாராய் இப்பேறுபெறமாட்டாரது சிறுமையும், பெற்றாது
பெருமையும் நோக்கிக் கணித்துவாழ்தல் சிவன் முத்தர்க்கு உரிய இய
ல்பு. (எ-று.)

‘ஐட்டா’ என்னும் பெயரெச்சமறை ஏதுப்பெயர் கொண்டு முடிந்தது.

இச்செய்யுள் முதலால் பன்னிரண்டாங்குத்திரம்போல முக்கூற்றதா
மாறுகண்டுகொள்க. (க)

(.)

“பரப்பிரமயிவன் பார்த்துநானே.”

(இ-ள்.) சிவபேதம் அனைத்தும் குருமூர்த்தமே எனத்தேறி ஞானசாரி
யனை வழிபடுக; அங்ஙனம் வழிபடப்பெறின் சிவன் இக்குருவை யாவேசித்து
நின்று நாடோறுஞ்செய்யும் பரிசு முதலிய மூன்றனும் அவ்வயிரைத் தன்
வண்ணமாகச் செய்தருளுவன். (எ-று.)

அவ்வாறு ஏத்தினார்க்கு வரும்பயன் கூறியவாறு.

‘பரப் பிரம்’ மென்றது சொருபசிவத்தையெனவும், ‘பரசிவ’ என்
றது தடத்த சிவத்தை யெனவும், ‘பரஞான’ மென்றது ஆகுபெயரான்
அதனையுடையாரை எனவும், ‘பராபர’ மென்றது எனைத்தாபரமூர்த்தத்
தை எனவும், ‘அரன்நருஞ்சீர்நிலை’ யென்றது அறுபத்து மும்மை நாயன்
மார் முதலிய சிவபத்தர் பொருட்டாக ஆண்டாண்டு வெளிப்பட்டருளி மறை
யும் மூர்த்தங்கள் எல்லாவற்றினையு மெனவும் கொள்க.

பரஞானயிவனென்றும், பராபரன் றானென்றும் வழிபடுதல் அதிகாரப்
பட்டமையின் எனையவும் உடன் கூறினார்.

இன்னும் இதனை விரித்தறிதற்பாலது அநேகமுள். அது, கயிலாய பரம்
பரையான மெய்கண்ட சந்தியிற்றிருவாவதுறை நமச்சிவாயமூர்த்தி மா
யிற் றிருச்சிற்றம்பல தேசிகர் திருவடியைப் பெற்ற அனுபவமுடையார்களை
முறையல் வழிபட்டுக் கேட்டறிக. (எ)

பன்னிரண்டாங்குத்திரம் முற்றிற்று.

Colophon:

ஆக, திருவிருத்தம் ஊடாட.

மெய்கண்டதேவன் திருவடிவாழ்க.

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம் முற்றிற்று. முற்றும்.

(த.ப.)—

சிவஞான சித்தியார் என்பது சைவசித்தாந்த சாஸ்திரம் பதினான்கு னூள் நான்காவது. பதி, பசு, பாச இயல்புகளை ஐயந் திரிபுறத் தடை விடைகளான் விளக்குவது. சிவஞானபோதத்திற்கு வழிநூல். பரபக்கம், சுபக்கம் என்ற இரு பெரும் பிரிவினையுடையது. இந்நூலாசிரியர் இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய 600-வருடங்களுக்குமுன் பெண்ணையாற்றக்குச் சமீபத்திலேயுள்ள திருத்தழைபுரில் எழுந்தருளி இருந்த ஆகிசுவரும் சகலாகம பண்டிதரென்னும் காரணப்பெயர் பெற்றவருமாகிய அருணந்தி சிவாசாரியராவர். சுபக்கமாகிய இதில் பல சமயிகளாற் செய்யப்படும் ஆசன கைகளுக்கெல்லாம் பரிகாரம் கூறி ஸ்வமதம் நாட்டப்பட்டுள்ளது. இச்சுபக்கத்துக்கு, 'மறைஞானசம்பந்தர், சிவாக்ஷரயோகிகள், திருவண்ணாமலை யாதீனத்து ஞானப்பிரகாசர், சிவஞானமுனிவர், நிரம்பவழகிய தேசிகர், துறைசைச் சுப்பிரமணியதேசிகர்' முதலிய அறுவர் உரை இயற்றினதாகத் தெரிகிறது; அவற்றுள், இப்பொழிப்புரை, திருவாவடுதலை யானேத்துச் சிவஞான முனிவர் செய்ததாகும். இதில் இவ்வுரை முற்றும் உள்ளது.

R. No. 308.

Paper. 15½ x 11 inches. Foll. 91. Lines, 20 in a page. Tamil Good.

Restored in 1915-16 from a MS. of the Library

(a) பசுபதிபாசவிளக்கம்.

PAŚUPATIPĀŚAVILAKKAM.

Foll. 1a—20b.

A metrical treatise explaining the nature and characteristics of the Paśu (soul), Pati (Lord Śiva) and Pāśa (controlling string). The name of the author is not known.

Complete.

Beginning :

பசுபதிபாச விளக்கம்.

மிக்கவி நாயக ஔரணன் மாலவன் மீறிய ருத்திரனு

முக்க ணுடையவ னீசர் சதாசிவன் மூவிரண் டானவர்தம்

பக்க முபகதிய வல்லபை [அன்](நா)மகள் லட்சுமி ருத்திரி யாள்

திக்கில் மயே[ஸ்ப](சுவ)ரி யாளு மனோன்ம[ணி](னி) சீர்பதம் நான்மறவே
ன். (க)

* * * *

சந்தியனுஷ்டானஞ் செய் கிரிகைதொழில் சகலமீழற் தவரு

மந்திரவாக் கியர் சங்கரா சாரியர்வல்லவர் புண்ணிய நூல்

செந்தமி மும்புவியிற் சிறந்தோங்குவென் சிந்தையல் வாழ்சிவனார்

கந்தனே வேல்முருகா மயில்வாகனா கணபதி காத்தருளே.

(ஊ)

ஓங்காரமான வெழுத்தை யிழுக்கு முகாசன மானமொழி
தீங்கான துயிழ்ந்தே யவர்வாக்கினிற் றேயன்றசொல லிறந்து
பாங்கான மானிடரோ ருடனானும் பாவினைதா னெழிந்து
ஓங்காம னல்லவோ[ர] (ர) டெவாகி யிருந்தடுவா ரறியே. (ச)

* * * *

மண்டியே வக்கினியும் வள(ர்)த்தே வெளரிமருவி பா(ர்)த்திடினும்
உண்டியையு மொருத்தே குகை தன்னி லொளித்து மிருக்கினும்
தெண்டிரைசூ முத்திருவா லையங்கோடி தெரிசினைப் பட்டிடினும்
பெண்டிரைவிட் டொழிந்தே யகன்றலும் யி[ர](ம)ப்புமொழிப் பாரோதா
ன். (கௌ)

பதியறிந் திடும் பாசம் பசுவினைப் பசுவுமே யறியாது
பதிதனை மதியுடன் பசுபாச மறிந்திடு மருவுபாசமும் பசுவை யறியலார்
சுதிபெறு வழிகாட்டு வன்குரு கண்டுகொள்ளுவன் காணு தாகிலும்
விதிவறி பிறந்தே யீதலும் றிடுமென்று நான்மறை சொல்லும் வண்ணமே.
(சௌ)

* * * *

பாசமா முடலாசை யாயிடும் பஞ்ச நிவுகள்கெட்டு வாங்கிடும்
நேசமா முயி ருடலை யன்றியே நின்றுதான் பொசித்தே யிருந்திடும்
ஆசமா முயிர்க் குயிரு மாகவே வமர்ந்துவாழ் சிவனுயிரை யண்டியே
பூசைகொண் டிடுமிவரை யன்றியே பொசித் தறங்கிடும் பரம ரூபனே. (சௌ)

End:

வஞ்சனைபொய்குது கபடிட் டடைத்த மத்தளமே

டிருகா லென்றனபாண்டம்

வெஞ்சினமு மிறுமாப்பும் பெற்றவிடக்கவிது?

* * * *

நெஞ்சன அரமனை மயிற்பா லத்துச் சகலபால்

நெ[று](ரு)ப்பாறு தாண்டி யுள்புகுந்த[று](ரு)மை

கொஞ்ச மல்லச் சொல்ல வெண்ணை யன்றி மற்றுங்

குருபரனைக் கண்டடியென் கும்பிட் டேனே.

(அ௭)

[ன](ந)ரம்பெலும்புத் தோலுமயிர் நீர் தசை யைக்குள்ளே

நடுத்தேறு வெண்காத மிடம் நாம்காதங்காண

புரம்பெரிய பட்டணத்தைத் தேடிப் போகில்

புருவமதில் முக்கோண வாசலேழு

வரமளிக்கும் பெருவாச[ல்]ரெ[ல]ர)ண்டிக் குள்ளாய்

வந்துபுகுந் தேன்தும்பிக் கையோ டைந்து

கரம்படைத்த வரவென் மழைக்கப் பெற்றேன்

கண்டடியெனத் தெளிந்தேன்.

(அ௮)

(கு-ப.)—

இந்நூல் பதி, பசு. பாசம் ஆகிய இவற்றின் பிரிவுகள் இன்னவென
'ஆசார்யரொருவர் சிஷ்யனொருவனுக்கு விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது.
இந்நூலை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன ஒருவாற்றினும் சிறிதும் விளங்க
வில்லை. இந்தப் பிரதியில் இது பூர்த்தியாக உள்ளதென்று தோற்றுகிறது.

(b) அகத்தியர்குத்திரம், பத்து.
AHATTIYARSÜTTIRAM, PATTU.

Foll. 20b—23b.

Ten stanzas dealing with alchemy. The authorship of these stanzas is attributed to Ahattiyar.

Complete.

Beginning :

காணப்பா யேரியிலே விளந்த பிண்டம்
கடிதான மாங்கிஷத்தோ டெடுத்து வந்து
பூணப்பா பொரிகாரம் பொரித்துக் கொண்டு
பிண்டத்தை வாய்பிளந் ததனுட் போடு
ஆணப்பா பெண்ணோடே கூடினாற் போல்
அப்பனே நாதமங்கே யிரங்கும் பாரு
காணப்பா லோகத்தால் சட்டி கொண்டு
சாதகமா யினங்கிலையு மன்னுட் போடே. (க)

End :

கூடலா மிதினாலே கோடாகோடி
அளவிற்ற விதையெல்லா மிதற்கு [ள்]ளாச்சு
கூடலா மிதினாலே குளிகை செய்து
ஓயாத தீயுள்ள மலைக ளெல்லா மெரிப்பா ராக
நாடெல்லாந் திரிந்தாலு மிந்தப் போக்கு
நல்லமுடி[ர](ம) யிதுபோலே யெங்கு மில்லை
பாடல்போற் சொன்னதென்று நினைக்க வேண்டாம்
பாதமே சூ[ஸ்]த்தி ரத்தின் பாடல் முற்றே. (ங)
முற்றிற்று.

(த-ப.)—

இந்நூல் ரஸவாதவிஷயமானதென்று தெரிகிறது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(c) அகத்தியர்குத்திரம், ஐந்து.
AHATTIYARSÜTTIRAM, AINDU.

Foll. 23b—25b.

Same work as that described under R. No. 238(e) *ante*.

Complete.

(த-ப.)—

இது மூவருடத்திய காடலாக்கின் 238(e) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

இந்நூல் பூர்த்தியானவுடன், மூவருடத்திய காடலாக்கின் 254(e) நடபர் பிரதியின் முதலிலுள்ள, “கம்பத்தெழுத்தோ” என்னும் செய்யுள் உள்ளது; பின்பு வெற்றேடொன்று இருக்கிறது.

(d) நட்சத்திரமாலே.
NATCATTIRAMĀLAI.

Foll. 27a—91b.

Similar to the work described under R. No. 238(c) *ante*. This gives more information than the one referred to above.

Complete.

Beginning :

நக்சத்திரமாலே.

செய்ய[ய]வன திருந்தச் செய்யுஞ்சே[ய] பிழையா[ம்](ரக்குநல்லன்
மை[ய]யுறு(மணியும் பொ)ன்னுமகி[சுநி](முச்சி)யாயணிய வல்லன்
பொய்யுறு[ம்](ர)யொன்றுஞ் சொல்லான்புகழ்பெறவாழவல்லன்
அய்யமிட் டுண்ணவல்லன் [தனா] (வி)னி நாளிற றுணே.

(எ-து.) அசுபதி ஆறு நட்சத்திரமாய்க் குதிரைத்தலைபோன்றிருக்கும். இதுக்கு, யோனி-குதிரை; பட்சி-ராஜாளி; விநட்சம்-எட்டி; தேவகணம் (தெய்வம்-அக்கினி; இராசி-மேஷம்; அட்சரம் அ ஆ இ. இந்நாளுக்கு, ௩௩, நாழிகைக்குமேல் [௩](நா)லுநாழிகை விஷம். இந்த நாளுக்கு(ச்)சித்திரை மாதம் சூனியம். இந்த நாளுக்கு முதற்கால மேஷச்செவ்வாய் ச-கால் ரிஷ பச்சுக்கிரன்-௩-கால் மிதுனப்புதன்-ச-கால் கம்கடகச்சந்திரன்; இந்நாளிற் பிறந்தவன்குணம் வேண சொற்பெறுவான் விழுப்புழையன்; சமர்த்தன், குணமுடையன்; அஞ்சான், கோபமுடையான் கோபித்தபொழுதே ஆறும்; கிருஷிபண்ணவல்லன், கண்சிவந்திருக்கும். நெ[ச்சி](ந்நி)பரந்திருக்கும். பிறழ்ந்த கண்ணன்; ஒருபக்கமாற்பகன்றிருக்கும். இந்நாளுக்குத் தத்து வரும்படி. இவன்பிறந்த ஆண்டில் சு, ய, யஅ, உஉ, ஈஉ, ச௩, ௩௩, சு௦ இவை தத்துண்டு; இவைகழித்தால், அ௦ வயசு சென்று சித்திரைமாதம் அபரபட்சம் செவ்வாய்க்கிழமை துவா[டு]தசியும் பெற்ற புனர்ப்பூசத்து நாலு நாழிகையில் நாலுகாலுள்ள மிருகத்தாலே மரணம்.

End :

கயல்விழிக் கண்ணினூர்தங் குவிமுலை வசந்த னாகும்
பயனெடுத் துரைக்க வல்லன் புழியது பார்த்துப் பேணும்
பயனு(டைச் செல்)வ)னாகு மானிடத் தோர்க்கு நல்லன்
இயல்படத் தோழனாகி ரேவதி நாளி னுணே.

(எ-து.) ரேவதி நட்சத்திரம் பாம்பு(ப்)படம் போன்றிருக்கும்; இதுக்கு யோனி-பெண்யானை, பட்சி-வல்லூறு. விருட்சம்-இலுப்பை. தெய்வகணம். அக்ஷரம்-உ-க்ஷ இராசி-மீனம். நாள்-பெண்ணன். தெய்வம்-பிரமா. இந்நாளுக்கு ௨௩-நாழிகைக்குமேல் நாலுநாழிகை விஷம். இந்நாளுக்குப் புரட்டாசிமாதம் சூனியம். இந்நாளுக்கும் முதற்கால் சுக்கிரன்; உ-ஆம் கால்

புதன், கால்செவ்வாய், ச-ஆழ்கால் (.) இந்தநாளுக்கு அடுத்தவிருட்சத்தடியிலேயாதல் தீர்க்கரையிலேயாதல் செந்நெலரிசியினாலே பெலியிடுவது ; இந்நாளிற் பிறந்தவன் பாலகுடித்துவழிபோவது. இந்த நட்சத்திரம் உச்சமாகில் கடகத்திலே அஞ்சநாழிகையறும்.

ரேவதிமுற்றும்.

Colophon :

சுபகிரு[று](ரு)துவருஷம் கார்த்திகைமாதம் உசவ தணியல் - பொன்னுனமேனி குருக்கள் படிக்கப்பட்ட நட்சத்திரமாலே எழுதிநி(ன)றவேறிய்து. அறியவும். முற்றுப்பெற்றன.

(சு-பு.)—

இந்நூலில், அசுவினி, பரணி முதலிய இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களின் பலன்கள் முதலியன விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. மூவருடத்திய காடலாக்கின் 238(௪) நம்பர் பிரதியின் வேறானது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

R. No. 309.

Paper. 11×9½ inches. Foll. 48. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. in the Library.

சுதசங்கிதாசாரசங்கிரகம்.

SŪTASĀṆKITĀSĀRASĀṆKIRAHAM.

This is a Tamil rendering, stanza by stanza, of the Sanskrit work Sūtasamhitāsārasaṅgraha which is a digest of the Sūtasamhitā by Sadaśivabrahmasvāmi, disciple of Paramaśivendrabārya. A MS. of this work is noticed in Dr. Hultsch's Catalogue No. 2, 1041. The four Khandams of the Purāṇa are said to be summarised in 53, 31, 68 and 66 stanzas. The author of the Tamil rendering is Kṛṣṇaparamātma-cāriyār. The work deals with the identity of Śiva with the Brahman of the Advaita Vēdānta.

Complete.

Beginning :

அத்[தோய](வை)தானந்த சுகாம்புதி சொருப சற்குருவேகெதி.

சக்லாம்பரதரம் விஷ்ணுஞ் சசிவரணம் சதுர்ப்புஜம் பிரசன்னவதனம் தியாயேத் ஸர்வவிக்ஞேப சாந்தயே.

வீரசனத்திலே இருக்கப்பட்டவராய், மின்னற்போல் ஓத்த பிரகாசம் பொருந்திய சடையையுடையவராய், கரத்திலே சின்முத்திரையைத் தரித்தவராயிருக்கிற தெட்சிணமூர்த்தி சொருபனாய் விளங்கிய பரமதேசிகரை வந்தனம் பண்ணுகிறேன்.

(க)

ஞானானந்தப் பிரவாகமாகிற மகரந்ததனனத்தினாலே ஆனந்தபூரணங்களாயிருக்கிற சிஷ்டர்களுக்கிற பிரமரங்களினாலே அடையப்பட்டிருக்க

கிற ஸ்ரீ பரமசிவேந்திர சுவாமிகளுடைய பாதபத்மங்களைச் சதா கிரசாய் வகிக்கிறேன். (உ)

* * * *

சதாபிரம சொரூபனாயிருக்கப்பட்ட வியாசபகவானே நமஸ்கரித்துச் சூதசங்கதையிலே நி[ண்ணு](ன்று) சீவப்பிரும்மவைக்கியப் பிரிதிபாதன சொரூபமான சாரசங்கிரக சுலோகங்களை என்னும் சங்கிரகித்துச் சொல்லப் படு[கு](கிற)து. (சு)

* * * *

வாருங்கோள் மோட்சார்த்திகளாயிருக்கிற ரிஷீசுரர்களே! கேளுங்கோள்!! யாதாமொருவர் ஆன்மாதுபவமறியாமல் தன்னுடைய வர்ணசிரமங்களைத் தியாகம்பண்ணினனையாகில் அந்த மூர்த்தாவானவன் பகிதனாகிவிடுவான்; சமுசய மில்லை. (அ)

* * * *

ஆத்மாவானவன் சுபாவத்தினும் க(ர்)த்தாவாகியும் போக்தாவாகியும் மலினத்தை யுடைத்தானவனாகில் அவனுக்கு அனந்தங்கோ... சென்மங்களினாலேயும் சமுசாரத்தில் நின்று மோட்ச மில்லை.

Find:

நித்திய முத்தையிருக்கிறவனுக்குச் சமுசாரமானது பிராந்தியினால் லோ தோ[ணு](ன்று)கிறது; ஆகையால் ஞானானந்தத்தினும் சமுசாரத்துக்கு நாசமுண்டாம்; கர்மத்தினால் நாசமாகாது. அந்த ஞானலாபத்தின் பொருட்டு வேதோக்த கர்மங்களை ஈசுவரார்பணமாகப் பண்ணுநின்றனென, சித்தசுத்தியடை[ஞ்சு](ந்து) அத்தியந்த கருணைமுத்திராரான சற்குரு மூர்த்தியைத் தானே பிரத்தியட்சமாய் டையத்தக்கது. (சுரு)

* * * *

Colophon :

வேதாந்தசாராணுபவமான சூதசங்கதைய ஸ்ரீ பரமசிவேந்திராசாரிய சுவாமி[யு](க)ளுடைய போதாணுபவசம்பன்னப் பிரத்தியட்சப் பிரம்மமான சதாசுவப் பிரம்மசுவாமி யருளாலே சங்கிரஹிக்கப்பட்ட கிரந்த சுலோகங்களைச் சதா சபபூரண போதாம்புதி தேசோரூபரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மாசாரிய சுவாமி[யு](க)ள் முமூட்சுக்களைக் குறித்துப் பரிபூரண தையயினாலே தமிழாற் கொடப்பட்ட அர்த்த தாழ்மியத்தை யாதாமொரு மூட்சுக்களானபோர் அத்தியந்த விசுவாசத்தோடே கூடியுத்தியுத்தமாய் அறிந்து அனுபவிக்கிற(ர்க)ளோ அப்போதே கேவலானந்த தேசோரூபமான பரப் பிரமமே. சத்தியம்.

சத்திய ஞானானந்த சுத்த புத்த மு[ருத்](க்)த நிசானந்தானுபூதி ரசாவேச[சர்வினிம்](தாவிர்ப்)(?)பூத தேசோரூபரான ஸ்ரீ பரம மன்னாறுதேசிக சுவாமி[யு](கள்) திருப்பாத பத்மங்களை அடியேன் சதா யென்சிரசிலே வகிக்கிறேன்.

முறற்றது.

(கு.ப.)

இந்நூல் (அத்வைதிகளின்) வேதாந்த விஷயமானது (1) பூர்வபாகம், (2) உத்தரபாகம் என்னும் இரு பெரும் பிரிவினையுடையது. இவற்றுட் பூர்வபாகம் (1) ஞானயோக கண்டம் (2) முத்திகண்டம் (3) எக்கிய வைபவகண்டம் என்ற மூன்று பிரிவினையையும், உத்தரபாகம் பிரிவினையில்லாமலும் ஆகியது. இவற்றிற்குச்சுலோகம் முறையே 53, 34, 68; 66 என்பனவாம். வடமொழியில், சதாசிவப் பிரம்மசுவா மிகள செய்ததை, ஸ்ரீ கிருஷ்ணபாமா த்மாசார்ய சுவாமிகள் மொழிபெயர்த்துத் தவினார்களென்று இறுதியில் உள்ள வசனத்தால் தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் மூற்றும் உள்ளது.

R. No. 310.

Palm-leaf. 11 × 9½ inches. Foll. 148. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. in the Library.

(a) அறிவானந்தசமுத்திரம்.

ARIVĀNANDASAMUTTIRAM.

Foll. 1a—118a.

This is a metrical treatise explaining in ten stanzas each of the various topics of the Śaiva Siddhānta given in a list below in Tamil. The author is Alagiya Tiruccirāmbalavan of Ambarmakāḷam.

Apparently complete.

Beginning :

பிறிவா ரநந்த ரரும்பிறவி(ப்) பேரானந்த மோகாரே
யறிவானந்த சமுத்திரத்தி னருளால் வந்தந் களவாரே. (க)

புளகிதப் பொதும்பர் நண்ணிப் பொய்யன்பு போககியுள்ள
மளகிடு மன்பர் நீழ் விருந் தருண னாகு
மொளவெளி யுலம் பெற்றிட்டு ள்சுமை யொருவிச் சென்றுங்
களிவள ரறிவானந்தக் கடலிடை வீழ்வர் மாதோ (உ)

எனக்குனக்கென . . . காட்டை யெனதுணு முரித்தாகருந்
தனக்கெனச் செயலொன் றில்லாத் த யெனைநெறிவைய . . .
. புரத்தையு மெரிக்கு ஞான வக்கினிக் கணிச்சிவீதி
மனக்கியை யாத நாடுவாங்கி வாழ்வர்மாதோ. (உ)

* * * *

திருவருள் தனினோர்ந்தச் சிவானந்தமயத்துள ம . . விதிச்சிவமாவமுன்னீங்
கிருங்குகிசேர்ந் தன் னீராயந்தி டுண்டதெனத் தின்ற தெப்பமென

மருவுமா காளமழகிய திருச்சிற் றம்பலவன் வைய முய்யப்

பொருவிலறி வானந்த சமுத்திரத்தைத் திருவாயால் பொழிந்தானன்றே.(ச)

ஆனந்த வுல்லாசத் துறை யறுபத்து நூற்றோர் பஃது செய்யு
ளானந்த மலபரிபா கத்துறை முப்பதுநா லேழ்பஃது நால்[௮]ரண்டி
. . . ணந்தள் ளுபதேசத் துறையை யைந்கிரு நூற் றைம்பா னேழாகத்
தேனுந்து துறை நூற்றுப் பதினைந்து சதம்பதினென் றரை முத்தீர்(ப்)பே:
(௫)

* * * *

சகசானந்தவுல்லாசவாழ்வு.

காணிற் சுகமது வாங் கருத்துக் கினியதுவாங்
காண வரியதுவாங்குண்டிடிற் கொல்வதுவாங்
காண வெளியதுவாங் காணிற் றுணையதுவாங்
காணப் பெரியதுவாங் கருணைப் பெருங்கடலே.
(௬)

* * * *

பண்ணைப் படைப்பதுவாம் பண்பைக் கொடுப்பதுவாந்
தன்னேத் தருவதுவாந் தகவைப் புணர்ப்பதுவா
மொண்ணைத் தருவதுவா முள்ளிற் பொலிவதுவாம்
கண்ணைத் தருவதுவாந் கருணைப் பெருங்கடலே.
(௭)

* * * *

சிவ தரிசனம்.

ஆளிந்த மனத்தோடு மாகமங்க குரு ளெல்லாந்
தெளிந்த முகத்தோடுந் தித்திக்கும் வார்த்தை யொடும்
விளைந்த சுகத்தோடும் வீசாநி ராசையோடும்
குளிர்ந்த முகத்தோடும் குருவடிவு கண்டேனே.
(௮)
கண்டா ருளம்வீழக் காதலர் மேனியோடும்
தண்டாச் சினந்தீர்ந்த சாந்த குணத்தோடும்
விண்டா ரறியா விமல வருவாகக்
கொண்டா டத்தக்க குருவடிவு கண்டேனே.
(௯)

* * * *

நான்குசாயுச்சிய நற்பேறு.

பூதி கண்டிடிற் பொங்கிய வன்பதி
னீதி கேட்க நிரம்பிய வன்பதை
ஓதி நிற்க வுறுத்திய வன்பொடுஞ்
சாது வாய்த்தெளிந் தன்புஞ் சரியையே.
(௧௦)

* * * *

பாமதுகாணப்பதறல்.

பற்றேது ம(று)மபடி நின் கருணை
சற்றே வரவெண் ணுகிசங் கரணை
கற்றே யுல்கங் கண்மந் துகசின்
தற்றூர் பயிலு ம்ருளா ரமுதே.
(௧௧)

* * * *

வன்கொண் டருகாத வழாத மனத்
தென்கொண்டு புகுந்திட வெண்ணு வைநீ

இனகொண் டொளிரா வுளமெங் கணுமே
 இனகொண் டொளிநு மெழிலா ரமுதே (கஉ)
 ஆகத் தொடுமோ கழம விட்டு மிகத்
 தாகித் தன்ன பந்தருள சங்கரனே
 யோகத் தொடுமுன னிடுவாராக ஞ்ளத்
 தேனிகத் மிருநகிடு மினபி னனே (கஉ)
 மதுவுற நிடுமீ யென நவம புலனெ
 னதிரற நிடுவுண டதுசங் கரனே
 கொதுயுற வுளங்குளிர் கொண்டிடவே
 மதியற கெனவந் திடவந் தருளே (கச)
 குருபாதம்.

ஆக மலபரிபாக(ம)ழிவு அதிகாரம் ஈடு கதத் திருப்பாட்டு ஊர்யுக.
 [உ0உ] அதிகாரம் கூ0-கதத் திருப்பாட்டு ஊர்யுக

அழகிய திருச்சிறைமடல சுவாயி திருவடிவாழக.

End :

உபதேசக கிரமம்

தெருட்டிலேவி தூதிகுச சிவத்தலைவன் மெளிவுறுதல்.
 உளளத் தருள(ச) சகலத்தோ டாதல பரழிவிழுந்
 துளளத் தருளொளிபு மோடிக் கண்டாளகொலலோ (க)
 நினறநுளேநேடிநெடுநோ மூச்செறிநகு
 பொன(ம)ருளாசையாய்ப் புநகிதுறநதாள கொலலோ (உ)
 தானநத் மிலலாத சங்கராநா தந்தருளு
 மானநத் வாரிதனக் காசைமிகுந் தாள கொலலோ (ங)
 அளித்த மனமா யருள வி[ழை](ள)வா யையமறத்
 தெளிந் தருளுக் காசையா(யச) சிந்தைதளாந் தாளகொலலோ. (ச)
 * * * * *
 உயயத் தந்திடா லுண் வாழ வேணும்
 பொயயிற சென்றுழல் புநதியே—பையப
 பையநீ யுளளத்தான பணிசெயயச
 செயய நோய் சிந்தமே. (க)
 வாடிப்பாழமி . ரமா பிறஞ்வினி
 னோடிப் போயச சுழ லுள்ளமே
 நாடிக் காணரு முளளத்தா னவந்
 தேடித் தேடிச் சிந்தியே (உ)
 இருய்ச் சென்றிறு மாவறபாம் போதிக
 கொருமித் தூன்றிடு முளளமே
 தருமத்தொடுவ முளளத் தான சரண
 வருடப் போதென வந்தியே (ங)
 பொளளற பாழஞ்சடம் போக்கிப் போகுதென .
 றுளளிப் பீதிக்கோ ளுள்ளமே
 கள்ளப் பெயிறு முளளத் தானகழ
 லளளிக் கொண்டங் கயிழந்நிடே (ச)
 * * * * *

நீங்குமாயை நிலைப் பருள மருணேடி நெஞ்சு

மேங்குவ ருள்ள முடைநதுகண் ணீர் பொழிந்தி(ன)பமுறத்

நூன்குவர் தன்னைத் துரப்பரதீதச் சுகமருளால்

வாங்குவர் ஞான குருவைத் தினமும் வணங்கினரே.

(க)

சுட்டுவர் . . . னகைவிடுவர் பொல்லாங்கி . . . ராய யெனவே

காட்டுவர் தோன்ற மறைப்பர் பெருமை கருத்தொழிவை

நாட்டுவர் தன்னைத் தளருவர் ஞானம் வர்க்கை

வாட்டுவர் ஞான குருவைத் தினமும் வணங்கினரே.

(க0)

தேடா ருளன்றிச் செல்லா ரொருவர்பின் நீதுநல

நாடார் பதஞ் சித்தி நல்குவம்போய் கனவினு மென்றும்

கோடா ருளமண்ட மெல்லாந் தளர்ந்து குலைந்திடினும்

வாடார் மெய்ஞ்ஞான குருவைத் தினமும் வணங்கினரே.

(கக)

Colophon :

உபதேசக்கிரமம் உயடு-க்குத் திருப்பாட்டு-உாடுயுள்.

அறிவானந்த சமுத்திரம் அடிகாரம் ராடு-க்குத் திருப்பாட்டு-தாடுயுள்.

சச்சிதானந்த அழகிய திருச்சிற்றம்பலவன் சகசானந்த

மிச்சிதானந்த வென்றே யெமக்குள மாகாள . . . ஃவியைந்துவாணு

மெச்சிதானந்த மெல்லாம் வச்சிதானந்தமு முள்விளக்கமீளா

வச்சிதானந்த வறிவானந்த சமுத்திரத்தை யுரைத்தான்வாழி.

(த-பு.)—

இது ஞானவிஷயமானது. இதில் வந்துள்ள ஒவ்வொரு விஷயங்களும் பப்பத்துப்பாடல்களாலாகியது. அவ்விஷயங்களின் அட்டவணைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அம்பர்மாகாளத்தில் இருந்த, “அழகிய திருச் சிற்றம்பல தேசிகர்” என்பவர் இந்நூலை இயற்றினாரென்று முதலிலும் இறுதியிலும் உள்ள சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுட்கள் தெரிவிக்கின்றன.

விஷய அட்டவணைவருமாறு :—

பக்கம்		பக்கம்	
(1) சகசானந்தவுல்லாசவா	2	(15) சிவானந்தாதீதச் செரு	31
ழ்வு.		க்கு.	
(2) கருணைப்பெருங்கல்		(16) காணாம்கண்ட களிப்பு.	33
(3) சிவகடாட்சம்	4	(17) உதவிகொண்டொளிர்ந்த	35
(4) சிவகுருதரிசினம்	7	வுல்லாசம்.	
(5) நான்கு சாயுச்சிய நற்பேறு.	9	(18) சுமமாகண்ட சுகம்	37
(6) அகாரணக்கொடையாசா	11	(19) பேரின்பங்கண்டு பெரு	40
னோடளாவிமகிழ்தல்.		கல்.	
(7) அருளுதவியை வியந்தளி	14	(20) வேறறக்கலந்து வீற்றிரு	42
த்தல்.		த்தல்.	
(8) புகழாப்புக்கழ்ச்சி	16	(21) தன்னையறிந்து தலைவனை	44
(9) தானேதந்த தளர்ச்சி	17	மறத்தல்.	
(10) ஈர்க்களித்தவினபம்	19	(22) ஏழைக்கிரங்கி யின்பாதல்	46
(11) அருளளித்துமலஞ்சிதை	22	(23) திருவருட் செந்தேன்	48
த்தவரக்கு.		(24) ஆட்டபட்டைந்தவருள்.	48
(12) சிதைத்தளித்தவைப்பு	22	(25) உள்ளியெழுந்தவுல்லா	50
(13) தன்னுனொளிர்ந்தல்	27	சம்.	
(14) நித்தியானந்த சுகலீலை	59	(26) இன்பங்கண்டிரங்கல்	53
யை நிகழ்த்தி மகிழ்தல்.		(27) காட்டக்கண்ட கருணை	55

	பக்கம்
(28) அருட்டேற்றின் அருமை யறிந்ததிகையத்தல்.	56
(29) உதவியை யியல்பாயுணர் தல்.	59
(30) அருட்சுவையருந்தி யள் னியள்ளுறல்.	61
(31) உதவியை திணைத்தவுல்லா சம்.	62
(32) தண்ணையமிழ்த்தியசல்லா பம்.	63
(33) தனத்தினற்றையு	65
(34) வினையத்தைகதைத்த வியப்பு.	67
(35) இருவினைகைத்தவிடம்...	69
(36) நாய்க்குப் பரிசளித்தத ன்று.	71
(37) திருவருட்புணர்ச்சித்தே மல்.	72
(38) அருட்டேயாடிவணக்கம்.	73
(39) அன்பர்க்கடிமை ...	75
(40) பேரண்டரைப்பின் செல வ்.	77
(41) சங்கரனாத்தண்ணருள்...	79
(42) தற்செயலழிந்ததகைமை	80
(43) நெற்றிக்கண் ...	81
(44) திருவருட்டுருமை ...	82
(45) சொல்லரியசுகம் ..	83
(46) பேராணந்தப்பெருக்கு ...	85
(47) ஒழியாதவின்பத்துல்லா சம்.	87
(48)	88
(49)	89
(50) கண்டதலைவிகருத்தறி தல்.	91
(51) நன்மனைக்கிழத்தியொடு ஞானக்கிழத்திநவிறல்.	92
(52) முனைப்பாரறியாமுத்தி...	95
(53) தேடாதெழுந்தசித்தத்து ள்மத்திப்பு.	97
(54) அரிதென்ற நெருட்டலை விக்കளிதறிவித்தல்.	98
(55) நெருட்டலைவிக்கருட்ட லைவிசிறந்தை.	99

	பக்கம்
(56) உண்ணுகொடுண்மதி ம்ந்துரைத்தல்.	101
(57) இருளிரித்தருளார்த்த விதையம்.	103
(58) உள்ளதுணர்த்தல் ...	106
(59) அருளழிந்தாரையகழ்த ல்.	107
(60) திருவருண்மகிழ்ச்சிதே மல்.	109
(61) ஞானனைந்தநாடு ...	111
(62)
(63) மலபுரக வாழ்வு ...	113
(64) இன்பசாகரத்தமிழ்ந்தி னைத்தல்.	116
(65)	118
(66) ஆணந்தவுருக்கத்து அண் மல்.	122
(67)	124
(68) அருட்காசையாகியலம மல்.	128
(69) என்னுகிட்டுமென்றிரங் கல்.	132
(70) பெய்ப்பொருளைத்தழுவ வினாதல்.	136
(71) அருட்டலைவியொடு மரு ட்டலைவியழுங்கல்.	139
(72) தலைவி வாய்விட்டுத்தவி த்தல்	141
(73) ஆருமற்முங்கியருளுடன் முறையிடல்.	143
(74) உடற்பொறைதாங்காது உரைத்தல்.	147
(75) திருவருட்கிரங்கிச்சிந்தை தேய்தல்.	149
(76) அருட்பராமுகங்கண்டழு ங்கல்.	151
(77) உய்யவேண்டியுடைதல்.	153
(78)	155
(79) தனதுகுற்றந்தெரிந்து த வித்தல்.	157
(80) அகங்குழைந்தாற்றல் ...	159
(81) பவப்புவிக்கும் பயந்து ப தைத்தல்.	160

பக்கம்		பக்கம்	
(82)	பேரின்பம்வேண்டிப்பித 162	(87)	அன்புமிகுத்திட்டளிதல். 171
	ற்றல்	(88)	அகக்கண்டேடியமுங்கல். 173
(83)	விரைந்துகாணவிர்த் 164	(89)	இனிப்பிமவாவரத்துக்கி 174
	தல்.		ரங்கல்.
(84)	திருவருட்கிரங்கிச சிந் 165	(90)	இகத்துக்கஞ்சியமுங்கல். 176
	தைநோதல்.	(91)	தலைவன்னைககுத் தவிப் 179
(85)	அருளிரப்புகுளம்வீழ்தல். 167		புணர்தல்.
(86)	ஆசையவிடாதமுகுங்கல் .. 169	(92)	பரமதுகாணப்பதறல் ... 181

உபதேசக்கிரமம்.

பக்கம்		பக்கம்	
(1)	தெருட்டலைவி தூகிக்குச் 184	(14)	உள் ளுணர்ச்சி ... 199
	சிவத்தலைவன் தெளிவு	(15)	திருவருளைத்தெரிந்துவி 203
	றுத்தல்		னவல்.
(2) 185	(16)	சத்தின் சலுத்தடைகேட் 208
(3) 185		டல்.
(4) 185	(17)	மெய்யைத்தெரிய வின 212
(5) 185		வல்.
(6)	உள்ளந்தன்லயத்ததாக 188	(18)	முன்பின்மலைவாயமொ 214
	வுரைத்தல்.		ழிதலை வினாதல்.
(7)	அருணிறைபாவகம் .. 190	(19)	அயர்ச்சிதிருமனுக்கிரகம் 215
(8)	உண் டுக்குமடியாருக்கு 191	(20)	தலையடைந்தார்க்கு உத 217
	ணன்றுடோல்.		வுந்தகைமை.
(9)	ஆசையெளிதாய்வீழ்தல். 193	(21)	அருட்டிருவுளத்தடைத் 219
(10)	சிவகடாட்சந்தவகியுந் தீப 194		தல்.
	புலனருத்தித்தல்.	(22)	ஆண்டவனோடடியாராக் 222
(11)	சற்குருவைவழிபடாமா 195		கிரங்கிபமுங்கல்.
	ணைக்கியைத்தள்ளல்.	(23)	பெற்றவரிருக்கும்பெற்றி 224
(12)	சிவகடாட்சயில்லாதார் 196	(24)	பெற்றாரைச்சாரந்தபே 228
	திக்குறி.		று.
(13)	ஞானத்தியானத்திருப்பரா 198	(25)	தாழ்ந்தார்பெறுந்தண்(?) 230
	க்கு (இ)டைவிலக்கல்.		

உபதேசக்கிரமம் உருக்குத் திருப்பாட்டு உாருள.

அதிகாரம் எய்குக்குத் திருப்பாட்டு தூருமூ.

(b) அருட்பாடமலை.

ARUTPĀMĀLAI.

Foll. 118b—146a.

A hymn in praise of various Śaiva shrines of which a list is given below: by the same author as that of the work described under the last sub-division.

Beginning :

விநாயக தோத்திரம்.

நின்றிவொ னன்பருளளக (கரு)த்தி னினைப்பவருட
னெறிவொ னின்பவாரிகெ(ட்)டே துன்பமானவெவலா
. . னறிடு(வா) . . வொருககெனறன பொல்லா(வி)னை
மெனறிவொ னன்பருளசசநதீராதத விநாயகனை. (க)

ஒடிப்பான . . . னுங்கானக மொண்ணருட்பாணிகளா
விடிப்பா னகவிரு ளோர கொம்பி னுலெந்த மாயையு
மடிப்பான னனது துதிககையி னுலனபாக கினனருளின
விடுப்பா னெனை யனப ருள்ள(சச)ந தீராதத விநாயகனை. (உ)

* * * *

அறுமுகத் திருவருடகடல.

ஒருபத் தொருகண னே ரொழுத தருவ
மொருவிடா வொருதலை பறறி
ஒருபதி யுமையு மொருமுத தலை
யொருமை யொ டொருகண முருகென
மெருளினிற் மெருளுந தெளிவினிற் மெளிவுந
திறமதிற நிற்மது முதவு
மருளினி னருளா மம்பி(கை) யருளு
மறுமுகத் திருவருட் கடலை. (க)

* * * *

கூந்த லூரருட்பாமாலை.

அளிந்த மனத் தாரிடத்தது மாக கணலபோ
லுருக்கு முளத் தார்க ளிடத்தந்
தெளிந்த மனத் தாரிடத்தது முறவாகுங்
கறைககண்டன சேருமிட மா
மொளிரநதுலவு கதிரிவி யெழுநதுபொழி
னுழைந த னலை யுதவி வாலாற
குளிரநதுலவு தென்ற லலாக
கொங்களைநது கொண்டெவருங் கூந்த லூரே. (க)

* * * *

End :

உருக்கா ளத்திக குறையே பிதகுகிலினி யிரே மாடிப பொங்கொ
ளிருக்கா ளத்திக கெங்கு பிருப்பா ரெல்லாரையு மீன துமனபு
சுருக்கா ளத்திக குமரன வேலனையுமீன்று மந்தத் தோகைடாகத்
திருக்கா ளத்திக கிறையைத் தேமாத தோச்சி ராநலாலே. (உ-0)

கருவணு மலை வாயார் காதால் காதலதாகக் கைத்துமேலு
முருவணு மலையாவேற் குதவென்றே யுனை . . . ருடைய தின்றே
ஹருவணு மலை யொழுகா முனமடியே னுடையேனோ வோதற்கொண்ணத்
திருவணு மலையாகி யெங்கனும்விட் டொளிர்கின்ற தேசதானே. (உக)

*

*

*

என்றுபிறப் பிறப்புப் பிணியறுமோ வின்பவெள்ளத்
தென்று முகந்தண்டு மகிழ்வெய் துவேனோ—வென்று
முருக்கு மடியவர்களு ள்ளத்தி . . .
யிருக்கு மிடைமரு தரே. (உடு)

Colophon :

அருட்பாமாலைத் திருட்பாட்டு ராடுக.

தழைசெவிமெறது . கா . துதமைத்தாமற் சித்தலென
வழகிய சிற்றம்பலவனென மாகாளத் தீணந்து
விழைவளரருட்பாமாலை யளவிலக்கவிளம்பியதின்
வழுவுளேன்கடனாய் நககியதெனக்கண்டிவை வரைந்தேன்.

(த-4.)—

இந்நூல் பலதலங்களிலும் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான்மீது தோ
த்திரரூபமாக இயற்றப்பெற்றது. இதைச் செய்தவர், 'மாகாளம் அழகிய
சிற்றம்பலவ தேசிகர்' என னும் பெரியார்.

இந்நூலில் அடங்கிய தலங்களின் விவரம் வருமாறு;—

அருட்பாமாலை.

பக்கம்		பக்கம்
(1) விநாயகதோத்திரம் .	236	(8) பலதலத்தருட்பாமாலை. 261
(2) அறுமுகத் திருவருட்கட	240	(9) இலந்துறையருட்பாமா
ல்.		லை.
(3) கூந்த லுரருட்பாமாலை.	244	(10) திருவிடைமருதூரருட்பா
(4) திருப்புகலூரருட்பாமா	248	மாலை.
லை.		(11) அம்பரருட்பாமாலை ... 269
(5) சிறுவேணுரருட்பாமா	251	(12) திருமருகலருட்பாமாலை. 273
லை.		(13) திருமாகாளருட்பாமா
(6) திருக்குணமங்கலமருட்	253	லை.
பாமாலை.		(14) கருவிவியருட்பாமாலை .. 728
(7) திருவிடைமருதூரருட்	255	(15) தலத்துக்கோரருட்பாமா
பாமாலை (?)		லை.

அருட்பாமாலை திருவருட்பாட்டு ராடுக.

(c) திருவுசாத்தானத்தோத்திரம்.

TIRUVUŚATTĀNATTÓTTIRAM.

Foll. 146a—148b.

A hymn in praise of God Śiva as worshipped in the shrine at Tiruvuśattānam in the Tanjore district : by the same author as that of the last.

Complete.

Beginning :

உலகெலாள் சத்தாய்க் கண்டெவிட் டெற்கு
முளபடி முடியுமென் னுணர்ந்து
நிலைதரு குருவால் நித்திய மறிந்து
நீனக்குயா னுடலென தினைத்தே
உலையிழைக் குழைவு பொருத்தியே மனமு
மொழிந்திட வருளினு லெனக்குன்
மலரடி வருமோ திருவுசாத் தான
வள்ளலே மதிதரு பவனே.

(க)

சிவமுத லவனி யீறதா முலகந்
திகழ்ந்திடு மியோனிகள் யாவு
முலமையி லுருவ முயிரிவை பொருள்ச
நுனககருள் கரணமே யாகும்
பவமுத றெழியு நினைதே யானுற்
பாவியேற் கிருவின யென்றால்
மவுனமே யுடையாய் திருவுசாத் தான
வள்ளலே மதிதரு பவனே.

(உ)

End :.

பூதமே கடவுள் தேகமே யா[ம்](ன்)மா
புண்ணிய மரிவையர் தொழிலே
மாதரா ரின்பே முத்தியென் னுரைத்து
வளமுற தினையும் பல்லுயிரு
மோதுற வினையு மில்லையென னுரைக்கு
முலகித ருறவெனக் கொழியாய்
மாதவர் வாழுந் திருவுசாத் தான
வள்ளலே மதிதரு பவனே.

(ஊ)

உருவுட னுன யிருந்திடுங் கால
முருவுதீ யுடல் வெறுப் புறுங்காற
குருவுரு வெண்ணைத் தெளிந்திடும் போது
குறிசட முயர்களுக் குயிர்நீ
இருவகைச சுட்டு மறிந்திடுங் கால
மிரும்பரை பரைவடி வாங்காலு
மருவுறு மின்பாந் திருவுசாத் தான
வள்ளலே மதிதரு பவனே.

(ஈ)

வேறு.

உரையதனா லுறுப்தாழிலா லுன்றன்னா
 லுணர்வொனா யெனது ளத்தி னொளிர்நாட்கண்டு
 தரையி னெம்போ னம்பர்மா காளந்
 தன்னிற்சாரு மழகிய சிற்றம் பலவநீயே
 சரமாயுள் சாந்தனாயு மங்குத்தங்கு
 முயிரடக்கிநின்ற சம்புவாரும்
 பரமாதின் னடிபேணும் பத்தன் யானே
 பலரிவரா யருளுனக்கென் பயன் செய்கேனே.

* * * *

அல்கிரணங் கண்டவுட னீங்கு மாபோல்
 அகிலசரா சரங்களுக்கு மறிவா யெங்கு
 மிக்கதொரு வெறுவெளியாய் நிமலமாகி
 வெறுவெளியிற் கலந்தறிவு தானாயெங்கு
 திற்குமது விலந்துறையின் மேனிகாட்டி
 நீங்காமும் மலநீக்கி நிலையுங் சாட்டிச்
 சொற்குபுரந்தனின் மேனி மறைந்து நின்ற
 சுயம்பிரகா சச்சுடரைத் துதித்து வாழ்வாம்.
 அழகிய திருச்சிற்றம்பலசுவாமி திருவடிவாழ்க.

(த-4.)—

இந்நூல், திருவுசாத்தானத்து அமர்ந்துள்ள சிவபெருமான்மீது தோத்
 திரஸுபமாக அமைந்து உள்ளது. அம்பர்மாகாளம் அழகிய சிற்றம்பலதேசி
 கர் என்னும் பெயரையுடையார இதை இயற்றினாரென்று இந்நூலின் இறு
 திச் செய்யுளால் தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது

R. No. 848 (of the Sanskrit Part).

Palm-leaf. 12½ × 1½ inches. Foll. 93. Lines 5—7 in a page. Grantha
 and Tamil. Much injured.

Purchased in 1913-14 (from E. R. Kṛṣṇamācāriyar of Kalyāṇa-
 puram, who collected it at Uppiliyappankōyil in the Tanjore district.

(b) ப்ரமேயசேகரம்.

PRAMEYASĒKHARAM.

Fol. 78.

Same work as that described under No. 931 of the D.C.T. MS.,
 Vol II.

Incomplete; contains the latter portion of the work.

(த-4.)—

இந்நூல் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 931-ஆம் நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இந்நூலின் பிற்பகுதிமாத்திரம் உள்ளது.

(b-1) ஆசார்யஹ்ருதயம்.

ĀCĀRYAHRDAYAM.

Foll. 78b—93b.

Same work as that described under No. 815 of the D.C.T. MSS., Vol II. A commentary on this work is noticed under R. No. 11 ante.

Incomplete.

(த-4.)—

இந்நூல், டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 815-ஆம் நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் முதல் இரண்டு பிரகரணங்கள் பூர்ணமாகவும், மூன்றாவது பிரகரணம் இறுதியில் இரண்டொரு வாகசியம், நீங்கலாகவும் உள்ளது. 8, 11 எண்கள் அமைந்த ஏடுகள் இரண்டும் இதில் இல்லை.

R. No. 1438 (of the Sanskrit Part).

Palm-leaf. 13½ × 1 inches Foll. 89. Lines, 6 in a page. Grantha and Tamil. Good.

Purchased in 1914-15 from M.R.Ry. Ānjanāya Śarma of Varahūr, Tanjore district.

(d) சமயோசிதச்செய்யுட்கள்.

SAMAYŌCITAŚEYYUTKAL.

Foll. 12a—20a.

A collection of witty and cleverly composed stanzas taken from authors like Paṭṭinattupillai and others.

Beginning :

கடவிலே திரும்புமாமை கரையிலேறி முட்டையிட்டு

உடவிலே நினைந்தபோது ரூபமான வாறுபோல்

மடவிலே யெழுதொண்த மணிய[டு]ரங்க சோதியை

உடவிலே நினைந்தீபேர்க குண்மைநல்ல வுண்மையே. (க)

நா[ளி](ழி)யுப்பு நா[ளி](ழி)யுப்பு நா[ளி](ழி)யான வாறுபோல்

ஆழியானு மீசனு மம(ர்)ந்த வாறு தோனம[லீ]லோ

ஏறுமேறு மீசனை யியங்குசக கரத்தனை

வேறுகூறு செய்த பேர்கள் வீழ்வாடுவண் ணரகிலே. (உ)

எங்குமொத்த வீசனா[ர்யெ](ரெ)ன்னுடல் புகுந்தபின்
 பங்குகூறு செய்யு மாந்தர் பாடுசென் மனுகிலே [ரும்
 உங்கள்தேவ [ர்யெ](ரெ)ங்கள் தேவ[ர்யெ](ரெ)ண்ணிரண்டு தேவ
 உங்கள்பேத மன்றியேமற் றுண்மை பேத மில்லையே. (உ)

* * * *
 ஜளியதான காசிதன்னி லுண்மையா யிருக்கு மெங்கள்
 வெளியதான மேனியன் விசுவநாத ரானவன்
 தெளியுதினக்குடல் நெறுத்திசெய்யுநின்ற மந்திரம் (?)
 எளியதே சீராமராம ராமமென்னும் நாமமே. (அ)

End:

என்செய லாவதி யாதொன்று மில்லை யினித் தெய்வமே
 உன்செய லே(செயலெ)ன் றுணர[ம்](ப்)பெற் மே[னா]னிந்தலுனெடுத்த
 பின்செய்த ழிவினை யிங்கொ[ண்டு](ன்று)மில்லைப் பிறப்ப தாரு
 முன்செய்த தீவினை யோயிங்ங னேவந்து முண்டதுவே. (உசு)

ணு[டி](டு)விப் பாணுமுறக்குவிப் பாணு(யிங்கொ)[மொ]ன்றொடொன்
 மை

முட[டி](டு)விப் டாணுமுய[ன்]றுபல்லைக்(ங்குவிப்பாணு முயன்றவினை)
 காட்[டி](டு)விப்பாணு மிருவினைப் பாசக் கயிற்றின்வழி
 ஆட்டுவிப்பாணு மொருவனுண்டே தில்லையம்பலத்தே. (உஎ)

சொல்லினுந் சொல்லின் முடிவிலும் வேதச் சுருதியிலு
 மல்லிலு மாசற்ற வாகாயந் தன்னிலு மாய்ந்து விட்டோ
 ரில்லினு மன்புரிடத்திலு மீச நிருக்கு மிடங்
 கல்லிலுஞ் செம்பிலு மோவிருப் பாணெங்கள் கண்ணுதலே. (உஅ)

தீதற்ற சொல்லு புரையுங்கண்டிற் தாமினபுசெய்யுங்கண்டிற்
 வேதத்தினெஞ்ஞடையுங்கண்டிற் விருதாவினெண்ணிப்
 பேதைத் தனத்தை நம்பாதே கண்ட ருயிர்போம் பொழுது
 காதற்ற ஐசியும் வாராது காணுமிக் கடைவழிக்கே. (உக)

(த-பு.)—

இதில், பட்டினத்துப் பிள்ளையார் முதலிய பலருடைய வாக்குக்களில் ஸந்
 தர்ப்பத்திற்குத் தக்கதாகவுள்ளவும், ஆச்சரியத்தை விளைவிப்பனவுமான
 பல செய்யுட்கள் தொகுக்கச் சேகரிக்கப்பெற்றுள்ளன. தொகுத்தவர், இன்
 னாரெனத் தெரியவில்லை.

(9) நடராசர் துதிமுதலியன.

NATARAJARUDIMUDALIYANA.

Foll. 49a—59a. Fol. 59b is left blank.

Contains a hymn in praise of Natarajar, a manifestation of God
 Siva, as worshipped at Chidambaram and some other minor poems
 taken from Bhadragiriyār's Meyñānappulambal.

Beginning :

விரித்தசெஞ் சடையாட வதனசந் திரனாட விரிகிழை நயனமாட
 வெண்முறுவ னிலவாட நன்றாந் தமருகமாட விசயமுறு செங்கையாட
 தரித்தயெரி யனவாட வபயகர மாடயிரு செங்கைதோ லுஞ்சலாட
 'தங்குநூலாட மேலேநீருட ஒளிகன பூழமுமேனியாட
 உரித்தயெரி யனவாட வபயகரமாட வபயபரி பூர்ணமாட
 ஒருபத மெடுத்தாட வொருபத மிதித்தாட உள்ளேமகிழ்ந்து செகெத்து?
 சிரித்துமட மங்கையர்கள் கொண்டாட நின்றாட வுனதிரு நடனமென்று
 காண்பேன செகப்பணி திகம்பர சிதம்பர நடுசனே. (க)

* * *

ராகம்—ஆரபி.

கண்டவர் விண்டிலரே—அனுதினம்
 விண்டவர் கண்டிலரே.

கண்டவர் விண்டிலர் விண்டவா—கண்டிலர்
 அண்டரண்டங்கடந்தனாகி சோதிபாதம்
 முத்திபத்தி முலையாள விளைவதல்லால்
 நெத்தி வொத்தியொரு நிறைமைதானுமல்ல
 தத்தியென்று தாளமததனமதிரவே
 தித்தியொத்தியென மூளாடு திருத்தனதே—கண்டவா. (ச)

End :

ஆங்கார முள்ளடங்கு யையம்புலனைச்சுட்டறுத்துத்
 தூங்காமறறுங்கிச் சுகம்பெறுவதெக்காலம்.
 நீங்காச சிவயோக நித்திரைகொண் டேயிருந்து
 தேங்கா[ய](க்) கருணை[கன]வெளளம தேக்குவதுமெக்காலம்.
 ஓடாம லோடி புலகமெல்லாஞ் [சித்தி](சுற்றி)வந்து
 தேடாம வென்னிடத்தே தெரிசிப்ப தெக்காலம்
 தந்தைதாய மககன சகோதரமும் பொய்யெனவே
 சந்தைதனித் தேடித் தெரிசிப்ப தெக்காலம்.
 பிறப்பு மிறப்பு மற்றும் பேச்சுமறு மூச்சுற்று
 மறப்பு நினைப்பு மறறு மாண்டிருப்ப தெக்காலம்.
 வேதாந்த வேதமெல்லாம விடபாழிந்தே திட்டையிலே
 ஏகாந்த மாக விருப்பதனி யெக்காலம்.
 செம்பிற் களிம்பறவே தேய்க்கும் புளியதுபோல்
 அன் புளிகே ரனை யது காப்ப தெக்காலம்.

(கு-ப.)—

இந்தாவின முதலிற சில செய்யுட்கள் நடராசர், தோத்திரருபமாகவும்
 இறையாழ்ந்திரகிரியார் மெயஞ்ஞானப் புலம்பலில் உள்ள சில செய்யுட்
 களும் முதல்பெற்றிருக்கின்றன. இதைத் தவிர்ப்பவர் முதலியன
 தெரியவில்லை.

(h) பராபரக்கண்ணி.

PARĀPARAKKANŪ.

Foll. 60a—62a Fol 62b is left blank.

A collection of 24 stanzas taken from 'Tayumanavar's Parāparak-
kaṇṇi.

Beginning:

ஆற்றிந்தே நாமபெ[ரிம] ரெ[ரி]னாமுதே தினனருளாளு
தேறிந்தா 'லுயயுவென் சிவகே பராபரமே. (க)

வா[னி](ன)னநத மண்ணனநதம் வைததுவைதது
பாராம லானநதம் வேணம யிலேந்தேம் பராபரமே. (உ)

எனடே[ரி]லெனியவரு மெங்கெங்கும் பாராதாலும்
உன[ரி]பால வலியவரு[ரி]முண்டோ பராபரமே. (ங)

வா[ரி]தி நீயெனவே வைததமறை யென்னையுநீ
நானுகச சொலவாதோ சாற்றாய பராபரமே. (ச)

எக்கிலயுங் கற்றணாநதோ மெனறவாககுஞ் சமமதஞ்சொல்
வக்கணையா வினபம் வருமோ பராபரமே (ரு)

சினனஞ் சிறியென்றன சினைக்கவாந தாரிறைவா
தனனந தனியே தவிப்பேனோ லெங்குளியே

End:

கண்ணங் கரியநிக காமாகி ராட்சசப பேயக
கெனனே யிலக்காக வைதத தென்னே பராபரமே. (உஉ)

சுமமா விருப்பதுவே சுட்டற்ற பூரணமென
மெம்மா லறிதற்கெளிதோ பராபரமே (உங)

வருவான வந்தேனெனலபோல மன்னியழி யுஞ் சுகத்தைத்
தெரிவாக விலையென்ற தீரம பராபரமே (உச)

தாயுமானவாசெய்த “பராபரக்கண்ணி” யின் செய்யுட்களில் சில
பற்றி தொகுப்பாகும். இந்நதப்பிரதியில் இருபத்துநான்கு கண்ணிகளே

எநநாட்கண்ணிமுதலியன.

VĀṬKANNIMUDALIYĀNA

Foll. 63a—71b. Fol. 64b is left blank.

This is a collection of stanzas taken from Ennāṭkaṇṇi, of Tāyuma-
navar, Tirumalai of Kulasekharaiyār. ~~Prabhalingalilai of Śivapra-~~
kāṣar, Tēvāram, etc

Beginning

வா[ரி]தி நீயெனவே வைததமறை தெநநாளோ. (க)

- *நாற்ற மிக்கக் ட்டு நவவாயில் பெறறபசுஞ்
சோற்றித் துருத்தி சுமை யென்ப தெந்நாளோ. (உ)
- காக்கை நரிசெந்நாய் கழுகொருநாள கூடியுண்டு
தேக்குவிருந் தாமுடலைச் சீயென்ப தெந்நாளோ. (உ)
- உருவிருப்ப வுள்ளேதா னூறுமலக் கேணி
யருவருப்பு வாழ்க்கையைக் கண்டஞ்சுநா ளெந்நாளோ. (ச)

* * * *

கிண்ணியநெஞ் சப்பறவை சிக்கக் குழந் காட்டிற்
கண்ணிவைப்போர் மாயங் கடக்குநா ளெந்நாளோ.

ஆரூத புண்ணி லமுத்திக் கிடவாமல்
கேரூத சிந் றததனைத் தேற்றுவது மெக்காலம்.

End :

குடகிசை முடியைவைத்தக் குணகிசை பாதம் நீட்டி
வடகிசை பின்புகாட்டித் தென்றிசை யிலங்கைநோக்கி
ஈடனிடக் கடவு ளெந்தை யரவணைத் துயிலுமா கண்டு
உடலெனக் குருகு மாலோ என்செய்கே னுலகத் தீரே.
ஊரிலேன் காணியில்லே னுறவுமற றொருவ ரில்லே
பாரினின் பாதமுல பற்றிலேன் பாம முர்த்தி !
காரொளி வண்ணனே ! கண்ணனே ! கதற கினறே
றுளார் களைக ணம்மா ! வரங்கமா நகருளானே.

* * * *

புண்ணு றுடம்பிறவி போது மெனக்கு
மெண்ணு திருந் தினிப்போதுங்—கண்ணு !
குழறகாளாய் ! தென்வ ரங்க(சு)கோயிலா ! தின்பொற்
கழறகாளா தின்னென்னைக் காள். (டு)

கொண்டல்கா னும்மைக் குறித்துத் தொழுகினறேன்
அண்டர்கா னுவரங்கத் தம்மா(னைக்)—எண்டு
மனத்துள வத்தெப்படு மென மைய லலாஞ் சொல்லி
புனத்துள வத்தைக் கொணரீர் போய். (க)

ஓடும்பென்னு முறவும் பகையு மோர
கேடுஞ் செல்வமும் கீர்த்தியு திந்நதயும்
வீடுங் கானமும் வேறற நோக்குதல்
கூடுந் தன்னை கொளு பனம் நன்மனம்.

* * * *

சங்கநிதி பதமநிதி யிரண்டுந் தந்த
தரணியொடு வாணுத் தருவ ரேனும்
மங்குவா ரவர் செல்வ மதிப்போ மல்லோம்
மாதேவர்க் கேகாந்த ரல்லா ராகில்

வெள்ளத்திலும் ஸாரித்திலும் மிகுக்கெஹயல்மும் ஸரிஷ்கெஹயல் வு
திவநுகம்வருதியும் இவைதான் மெதுதும் என்சிறெஹாகத்திலே வுதி
வதிரதங்கனாயிற்று.

திருமொழி பாரணாமதிஜ்ஞ விவரணமாயிருக்கும். ஆகையாலே அதில் பதினெருபத்தாலும் டியுவகிற் கடிவ்வவ்வாழிதங்களாயிருக்கும்.

End :

“ வெஞ்சிங்கத்தரி” என்றதற்கும் “ யொரோ நாலஸிடுவெதி ஜுவதி க வெலு ஐராவிரி ரேகூ” என்ற இதவே மலம் | விஸவங்களில் இன்னு , : . மிறே இத்திருமொழியில் பூர்திவாழ்தகங்கள். இப்படி கறாராது மலம் சொ ல்லித் தலைக்கட்டினராயிற்று

Colophon :

ரீதியூர் வஹது மாலமதீஸ்ரஸு
 நாமாஹுபாயர் பாரமஹேஸ்வரி |
 கவிதவஸந்தகா வுபுரணாஜி வாஜி
 ஹீகாநிஸந்தமஹேஸ்வரி ||
 ஸ்ரீகிருஷ்ணபெரமஹேஸ்வரி
 மஹேஸ்வரிவாஜிவாஜிவாஜி |
 மஹேஸ்வரிவாஜிவாஜிவாஜி
 ஸ்ரீகிருஷ்ணபெரமஹேஸ்வரிவாஜிவாஜி ||

(5-4.)—

இது, பெரியதிருமொழி பெரியவாச்சான்றினனையின் வியாகரண விஷயங்களைத் தழுவி வாதிடப்பங்கராசாயருடைய குமாரரான லேங்கடாசாந்யர், இயற்றியதாக இந்நூலின் இறுதிச்சுலோகத்தால் நுறியககிடகிறது.

117-ஆம் ஸ்டீடில், இந்நூலாசிரியராகிய வேங்கடாசாராயார், பிரமோதக வருஷம் தலாமாசம் திருநாராயணபுரம் பேரயிருந்தபொழுது அங்கு எழுந்தருளி இருக்கும் விஷ்ணுவின்மீது செய்துள்ள வடமொழி தோத்திரப்பாக்கள் பல எழுதியுள்ளன.

(o-1a) ப்ரி முஷ்ணஸ் தோத்ரம்.

ŚRĪMUSNASTOTRAM.

• Foll. 143a—146b.

A hymn in praise of God Varāha worshipped in the shrine at Śrī-muṣṇam (South Arcot district). The name of the author is not given, but Vēṅkatēśa referred to in the last sub-division is perhaps the author.

Complete.

Beginning :

மெஞ்சே யுணக்கொரு தஞ்ச நினைத் திரு மேசமுட
னஞ்சே லருவினை தனனைநினை[த்]திநீ யாங்கரத்தால்
மினசே ரிடையன மெனனடைபுட்கள் மேவியுறை
கொஞ்சேர் கிளிபொழில் முட்ட வராகன குறைகழலே.

(5)

கராவாணைக் காலேக்கதுவத் தடத்தது காதலுடன்
பரமராகு முலப்பகிபெவ . . . ருளே நீ பத்திதா
கிரளாக வேத்தத் திருவாழியேத்தித் திகழ்பறவை
யரசேறி வந்தருள் முட்டவராக னரண் டமக்கே.

* * *

சிட்டர் தொழும் பதன் சீர்க்கடல் செங்கட் டிருமுகவன்
மட்டவிழும் குழல் மலராளபதி மணமகள் கோன்
துட்டர்கள் காவலன் தண்டகனாவி துறந்தவிறல்
முட்ட நகர்க்கிறை மொய்கழலேத்த முயல்மனமே.

(டு)

தாமரை யான் சிவன்தேவர்க ளாயகன் தாரணியோர்
நீமற வேலரு ளென்று நிரந்தரம் நீள்விசும்போர்
தாமரை செண்பகத் தன்னுள வத்தொடை தாமணியும்
புகழ் மேவிய முட்ட நகர்க்கிறை புண்ணியனே.

(க)

End:

வாசவன் முக்கணன் மாமல ராதனன் வானவர்கள்
பூசார் யோகிகள் பூரண ஞானியர் பூதலத்தோர்
காசினி யற்பகி யினூற் றெட்டு கன்னிம்கன(த்த)தோர்
தேசுடை முட்ட வராகனைச் சேர்ந்து திகழ்ந்தனரே.

(சக)

* * *

நெஞ்சுர வேற்றமங்கை சிட்டர்தாமரைதூய் துள்ளிபள்ளிவிண் பொது
வண்டுபூதனையாங்கம் தென்வெள்ளறைநந்தி செம்பியன் வெஃகா தாமரை
. . . ன கோதாலிலை விட்டண்டவிவள் மணி ஏசி ஓம் வண்டார் ஆரனலை
மீர் எட்டக்கரம் மண்டபம் நாதன் கொங்குவையகம் வங்கவேர்பாதம முசை
கருளாவலர் . . சிட்டர்கள் முண்ட சீர்க்கறைவாழ்ப்புகழ் மருவாவிலலா
தேர் வாசவன்வாழி.

(கு-பு.)—

இது, ஸ்ரீமுஷ்ணத்தில் கோயில்கொண்டெழுந்தருளி இருக்கும் ஆகிவரா
கப் பெருமாளீது தோத்திரரூபமாக இயற்றப்பெற்றது. இயற்றியவர் பெயர்
முதலியன விளங்கவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(௧-2) பெரியதிருமொழி, உரையுடன்.

PERIYATIRUMOLI WITH COMMENTARY.

Foll. 184a—203b.

This is an explanatory commentary on the Tirumoli of Tirumaṅgā-
yālvār. It is different from Periyavācān Pillai's commentary and may
have been written by Veṅkaṭāśa referred to already.

Contains the commentary on the second to the ninth Tirumoli of the
fourth Pattu.

Beginning:

கோயில் விரோதி திரசனமும் பண்ணி ஆபுரிதரகணமும்பண்
ணினவன் இவை இன்னமும் இலையிற்றுக்குப் பாங்கான இ - மென்று வர்த்
திக்குந்தேசம் கடல் ஞாலத்த ஸ்ரீமிக்ஞான லெலவஸாரதப்பே(?)தண்ணிமிக்

கவனம்¹ ஸம்ஸாரிகள்படுகிற கிலேசத்தை அனுஸந்தித்து இத்தைப்போக் கவேணுமென்று திருவுள்ளம் இங்கேவேருன்றினபடியைப் பிரிப்பது; இனைய பெருமானை அகற்றுவதாய் அனந்தரூபாவதாரத்துக்குக் காலமாய்த்தென்று தேவ கார்யத்திலே ஒருப்படுவித்துக் கிளப்பவேண்டுமபடி யிறே அக்கரை நாடித்தடிந்திட்டு நாட்டையளித்துய்யச் செயதென்னக் கடவதிறே. அவர்கள் இருந்தடங்களிலே தேடிச் சென்று கொன்று வங்கா துவாரத்திலே விஜய ஸ்ரீபரிவ்ருதராய்க் கொண்டெழுந்தருளி நின்ற அளவிலே (.)

“செம்பலர்” இத்தியாதி:—பலாக்களுடைய செவ்விய திரைசென் பகம், குருக்கத்தி, தேமா, வாழைகளாலே சூழ்ந்திருக்குமாவதது. இவை புறச்சோலைகள். செம்மை பலாவுக்கு விசேஷணம்; இது மேவிலவ் வய்க்கிறது. (.)

இரண்டாம் பாட்டு:—தீழாம் விருத்தாந்தத்தை அனுஸந்தித்து அதற்கு அனந்தரமான கிருஷ்ணாவதாரத்தை மேல் நாலுபாட்டிலே அருளிச்செய்கிறார். அகில் இந்தப்பாட்டிலே காளீயமர்த்தனை வ்ருத்தாந்தத்தை அனுஸந்திக்கிறார்.

பல்லவம் திகழ்பூங்கடம்பேறு—காளியனுடைய விஷத்தாலே தக்த்(தக்) மாய்க்கிட்டு திருவடிகளின் ஸ்பர்சத்தாலே தளிரும் பூவுமாய்த் தழைத்த தாய்த்து. தளிர் விளங்கா திற்பதாய்ப்பழுத்த கடம்பின் மேலே ஏறிக் காளியனுடைய பணங்களாகிற ரங்கத்தின் மேலே அவன் தப்பாதபடியாக நினைவின்றிக்கே இருக்கச் செய்தேவந்து கடுகப்பாய்ந்து.

அருநடஞ் செய்த—அந்த ந்ருத்தத்திலே வன்மைக் கூட்கென்றும் மென்மைக்கூட்கென்றும் சில உண்டு. அவற்றை யடையப்பண்ணின. ‘பன்னடம் பயின்றுவ’ எனென்னக்கடவதிறே. அன்று[து](தொடங்கி பரத சாஸ்திரத்துக்குவேண்டும் லட்சணக்கொள்வாம் எழுதிக்கொள்ளலாம் படிபலவகைப்பட்ட ந்ருத்தங்களைப் பண்ணினானவன்.

End:

ஒன்பதாம் பாட்டு:—தீழிற் பாட்டில் ஆத்ராபத்ரக்ஷகவம் சொல்விற்று இதில் அவனுக்கும் கூ ரணகரை(?)ப்ரஹ்மாவுக்கும் கூட காரணர்த்தமென்கிறார்.

* இந்து வித்யாதி:—சந்த்ரணயுடைத்தான ஜடையையுடைத்தான ருத்திரனை திருஷ்டித்த சதுர்முகனைத்தன் னுடைய அமுருமிக்கிருந்துள்ள திருவுந்தியிற் பெரிய மலரின்மேலே ஸ்ருஷ்டித்தவன், தன்னாலே ஸ்ருஷ்டனான சதுர்முகனாலே ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்தென்று அதினுடைய ரக்ஷணத்தக்கு உறுப்பாக, (அவன்) விரும்பிவர்த்திக்கிற தேசம். கந்திரிது (?) “காரணகஜெவ்வொரு வடிவிக்ஷம் உயஉயபோகநீதாம்” எனறு (.)

(தி-பு.)—

இது, பெரிய திருமொழி 4-ஆம் பத்தில் 2-ஆம் திருமொழி முதல் 9-ஆம் திருமொழி வரையில் உள்ளவற்றின் விரிவுரையாகும். பெரியவாச்சான்பின்னை இயற்றிய வியாக்யாசத்தினும் வேறாகவுள்ளது. ‘இவ்வியாக்யாசனம் செய்தவர் வேங்கடாசார்யராய் இருக்கலாமென்று தோற்றுகிறது.

R. No. 1939 (of the Sanskrit Part).

Palm-leaf. 10½ × 2 inches. Foll. 192. Lines, 10 in a page. Tamil and Malayālam. Good.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. Appunni of Elappulli, Palghat.

(a) வேதாந்தக்குறம்.

VĒDĀNTAKKURAM.

Foll. 1a—71b.

A work in prose and poetry explaining the Advaita Vēdānta system of philosophy, as if taught by Nāna, i.e., wisdom personified as a woman of the Kuratti caste. The author's name is not given, but perhaps he is a disciple of Vēṅkaṭeśa.

Complete.

Beginning :

அகண்டமாய் திருக்குணமாய் இருக்கும் ஹரி தானே அவனியிலே வந்து அவதரி[ச்சு](த்து)ருபமதாய் ஸ்ரீவேங்கடேசரென்னு நாமம் தரி[ச்சு](த்த) குரு திருவடிகளிரண்டும் திரளாய் நமஸ்கரித்தேன்.

ஒரு சிற்றெழுத்து வந்து கடலில் (உள்ள) ஜலத்தையெல்லாம் பற்றறவே நான்குடிப்பேன் என்னுங்கதை போல உத்த(ம)தத்வம் ஸாபல்யமாக உரைக்குகைக்கு அல்புத்தியாலே எனக்கு அறியப்படுமோ. ஆனாலும், அத்வைதமெல்லாவற்றையும் ஸங்க்ரஹமாய்ச் சொன்னாலும் ப்பாத சுத்ததத்துவ ஞானியர்கள் தாமாய்ப் பொறுத்தருளவேண்டுமென்று தாள் நினைத்தேன்.

தத்வசாரக் குறம்பாடச்சங்கரர் குமாரா,

தரணியிலேவுள்ள பேர்கள் தடைதிர்க்கும் வீரா

விக்[கி]னெ[ம்] மற்றுபரி பூர்ணமாக வரந்தந்து விக்னேசுவரா

எனக்குமுன் நடக்கவேணும்.

விமலமாக விதியினுடைய நாவினுள்ளே வசிக்கும் வித்யாவட்சுமி எனக்குமுன் நடக்கவேணும். அமரரெல்லாம் அதுதினமும் அடிவணங்குந் தாயே.

*

*

*

*

பிரமபுரந்தரனிலிருந்து போதவடிவாங்குறத்தி
கர்மசாலங்கென்னும் காட்டையெல்லாந்தான்கடந்து
வர்மமற்ற மனதுடையாள் வாக்யார்த்த தத்பதையாள்
தீர்ம்மலமாம் புத்தியென்னும் பெண்ணருகேவந்தாளே.

போதமென்னுங் குறமகள் வரத்தையதி சேதமான

சந்திரிகைபோலவே தயைபொழிய

பாதநகந்தொட்டு சிரசறுதி றா லுசாதனங்க

ளாறதங்கபண திகளாழகுசெய

வேதனமென்றிவ திரம் விளங்கச்

சாமவேத வாக்கியமாகிற விபூதியிட்டு, துலங்கப்

பிரஞ்ஞை என்னும் அட்சமாலையிடிச்சப்

பரிபூரணமாகப் பிரமவித்தை ஸகலமும் படித்து,

பிரமமாகுமென்னும் குறக்கூடையும் பெரியோர்கள் சேர்வையென்னும்
இந்த ஐயார நட்டையும் (. .) அனுபவமென்கிற பிள்ளையை இடுக்கி,

'அபரோட்சஸாக்ஷாத்கார மெனனும் கோல் பிடிச்சுப் பழக்கி
இத்தனை ஸம்பரமத்தோடான் கறத்தி சாட்சி
விருத்தி என்னும் வீதியிலே வரத்திலே
ஒருத்தி ஆததுவாசப்படியில் வந்தாளே.

வந்துநின்ற குறமகளைக்கண்டு
அந்தமதினிகழுவந்தடுத்துவிட்டாறபோல்
வந்தவளைப் பார்த்துரைப்பன் உன்
சந்திரமகி முகவடிவை
யிந்துலகி¹ கண்டதில்லை,
எந்த நாடுந்தனுகு எனகையே சொல்வாயே.
அத்துவிதமான நாடெங்கண்டு
வசைககப்போகாத நாடெங்கண்டு
துவைதோபாதியில் சித்தத்துக்கு
அதிதூரமானதோர் நாடெங்கண்டு
இசசையிலலாத நாடெங்கண்டு
இருட்டிப்போகாத நாடெங்கண்டு
* ஒச்சையிலலாத நாடெங்கண்டு
ஒளிவெளியான நாடெங்கண்டு.

End :

இந்த நிசசயத்தோடே சீவன முக்தியாகும் புரத்தில் இரத்தியாகும் புரு
ஷனோ டீட அத்தைவதானந்தமடைஞ்சால் இந்த நிசசயத்தோடே சீவன முக
த்யாகும் புரத்தில் இந்தப்பாடத்தைக் கற்றவா, கற்றபோ, கேட்டவர்கள்
கைவல்யமடைவார்கள். அக்ஷரம் பதம் வாக்ஷியம் ஆர்த்தம் சபதங்கள்
உள்ள வெவ்லாம் கொச்சையாகச் சொன்னாலும் குருவேங்கடேசனுக்குப்
பிரீதி.

(த-பு) —

இந்நூல் அத்தைவத வேதாந்தத்தை மிக எளிதில் விளக்குவது. ஞான
மெனகிற குறத்தி சொல்லுவதாக அமைந்தது. இந்நூலை இயற்றியவா பெ
யர் முதலியன விளக்கமாகத் தெரியவில்லை. ஆயினும், முதலிலும் இறு
தியிலும் உள்ள வாக்ஷியங்களால் வேங்கடேச குருவின சிஷ்யரொருவர்
'இதை இயற்றினாரென்று தெரிகிறது.

* ஒச்சை-சப்தம்.

ALPHABETICAL SYNOPSIS OF SUBJECT HEADINGS.

[Reference is given to the pages of the subject index.]

	Page		Page
Alchemy	x	Māhātmyam	v
Alloemy and the Yôgam of the		Mālai	iv
Siddhars	xiii	Mantram	viii
Antādi	iv	Medical science	xiv
Architecture	xvi	Medicine	xiv
Astrology	xv	Medicine and Alchemy	xiv
Biography	vii	Miscellaneous	xvi
Divination	xvi	Nāṭakam	iv
Fire works	xvi	Nītikāvyaṃ	iii
Gaṇitam	xv	Padirruppattantādi	iv
Grammar	iii	Pillaittamiḷ	iv
History	x	Prabandaṅgaḷ	iv
Horoscopy	xv	Prasiddakāvyaṃ	iii
Iraṭṭaimaṇimālai	iv	Pajāvidi	ix
Itihāsam	v	Śaivamatam	viii
Jainism	x	Śaivasiddhāntam	viii
Kadai	v	Stōtram	ix
Kalambakam	iv	Tanippāḍal	v
Kalivenbā	iv	Tadu	iv
Kāmasāstram	xvi	Vaiṣṇavamātām—Religious hymns	v
Kaṭṭiyam	iv	Vaiṣṇavamātām—Digests and tracts	vi
Kōvai	iv	Vedāntam	vii
Kṛṣṇavaiṭṭi	iv	Veṇbā	iv
Lexicography	iii	Virāṣaivasiddhāntam	viii
Magic	ix	Yôgam	viii
Magic and Medicine	ix	Yôgam of the Siddhars	xii

SUBJECT INDEX

OF THE

WORKS DESCRIBED IN THE TAMIL PART OF THE TRIENNIAL CATALOGUE OF MANUSCRIPTS.

[*Note*.—The letters in column 2 are used with the following significance : L means that there were no copies of the work in the Library ; P means that the manuscript contains a portion which was not in the Library ; T means that there were not more than three copies of the work in the Library.]

Grammar (இலக்கணம்).

		B. NUMBER
Ilakkaṇaṅkottu with commentary	L.	209 (a), 289
Ilakkaṇaṇṇiḷakkaṇṇāvali	L.	209 (b)
Nārkaṇṇiṇṇānambiyahappōṇṇiḷakkam with commentary ...		210
Tolkāppiyam with commentary	T.	282 (a)

Lexicography (நிகண்டு).

Akaraḍiṇṇurukkam	T.	287
Arumporuḷṇiḷakkanikaṇṇu	T	288
Dhanvantari Nikaṇṇu, Munṇuṇṇu	L.	145 (a), 161, 265 (d)
Irāmaḍavarṇikaṇṇu	L.	197 (b)
Śaṭṭaimuninikaṇṇu	T.	161 (b), 252
Tirumulanāyanārṇikaṇṇu, Munṇuṇṇu	L.	199 (d)
Vaidya-akarāḍi	L.	192 (g)

Prasiddhakoṇṇyam (பிரசித்தகாவியம்).

Maḍuraikkāñci, Naccinārkkiniyārurai	P.	216
Śilappadikāram with the commentary of Aḍiyārkkunallār ...	T.	215

Nṭtikkoṇṇyam (நீதிகாவியம்).

Āṭṭiśuḍi veṇbā	T.	175 (m), 280 (e)
Nālaḍiyār with the commentary of Padumanār		211
Nṭṭiśāram with commentary	T.	144
Tirukkūṇṇaḷ with the commentary of Parimēlaḷagar		214

Prabandāṅgaḷ (பிரபந்தங்கள்).*Antādi* (அந்தாதி).

B. NUMBER

Antādi with commentary	T.	135 (f)
Maduraiyamakavantādi	T.	135 (e)
Śittarantādi with commentary	T.	135 (a)

Paḍiṟupattantādi (பதிற்றுப்பததந்தாதி).

Śeḷāmalaippaḍiṟupattantādi	T.	135 (b)
Tiruvāvināṅkuḍippaḍiṟupattantādi	T.	135 (d)

Veṇḍā (வெண்பா).

Taṇikaivenḍā	T.	135 (e)
--------------	-----	-----	-----	-----	-----	----	---------

Kalivenḍā (கலி வெண்பா).

Śivaparākkiramakkalivenḍā	T.	135 (g)
---------------------------	-----	-----	-----	-----	-----	----	---------

Kōvai (கோவை).

Pērūrkkōvai	L.	279
-------------	-----	-----	-----	-----	-----	----	-----

Nāṭakam (நாடகம்).

Śiṅgīśvarasvāmi pārijāta Nāṭakam	L.	276
----------------------------------	-----	-----	-----	-----	-----	----	-----

Piḷḷaittamiḷ (பிள்ளைத் தமிழ்).

Irāgavar Piḷḷaittamiḷ	T.	291
-----------------------	-----	-----	-----	-----	-----	----	-----

Tūdu (துது).

Śaṅkaramūrtti Viṇaliviḍu tūdu	T.	288
-------------------------------	-----	-----	-----	-----	-----	----	-----

Mālai (மாலை).

Parattaiyar mālai	T.	303
Pēraiṇēḷayudar mālai	T.	285
Tirukkalukkuṇṇamālai	T.	290
Tiruvēḷambamālai	L.	149 (i)

Irattaimaṇimālai (இரட்டைமணிமாலை).

Saravaṇaḍēvar Irattaimaṇimālai	T.	293 (f)
--------------------------------	-----	-----	-----	-----	-----	----	---------

Kalambakam (கலம்பகம்).

Tillaikkalambakam	T.	284
Tirattaiṇkaikkalambakam	T.	299 (b)

Kaṭṭiyam (கட்டியம்).

Elliot-turaikaṭṭiyam	L.	178
----------------------	-----	-----	-----	-----	-----	----	-----

Kuṟavaṇji (குறவஞ்சி).

Muttānandarkuṟavaṇji	L.	178
----------------------	-----	-----	-----	-----	-----	----	-----

Tanippādal (தனிப்பாடல்).

R. NUMBER.

Cittarakavi with commentary	T	135 (h)
Nānappādalkal	L	139 (b)
Paṭṭinattuppillaiyārpādal	T	149 (g), 149 (j)
Samayocitaseyyuṭkal	L	1438 (d)
		(Skt. pt.)
Tanippādarraṭṭu	T	141

Kadaḥ (கதை).

Kōḍārīnōnbiṭṭi pēruperrikadaḥ	L	238 (q)
-------------------------------	---	---------

Iṭṭhaṇṇam (இத்தஹாணம்).

Iṭṭhāṇṇam Yuddhakāṇḍam	T	200
Iṭṭhāṇṇam Vyākhyāṇam	L	227 (b)
Nallāppillaibhāratam Adiparvam	L	289

Mahatmyam (மகாத்மியம்).

Arunācalapurāṇam with commentary	T	186
Kāñcippurāṇam	T	272
Periyapurāṇam with meaning		240
Tanikaippurāṇam	T	273
Vṛddhācalapurāṇam with commentary		187

Varṇanāmatam (வண்ணவ மதம்).

Religious hymns (திவ்வியப்பிரபந்தம்).

Iṭṭhāṇṇanūrrantādi pratipadam	L	116 (b), 222 (a)
Iṭṭhāṇṇanūrrantādivyākhyāṇam of Pillalilokanṭiyar	L	115
Iṭṭhāṇṇanūrrantādivyākhyāṇam of Maṇavālamāmuni	L	116 (a)
Iyarpāvyākhyāṇam		119 to 121
Iyarpāvyākhyāṇam of Periyavācān Pillai	L	118
Mudal Tiruvantādivyākhyāṇam	L	297
Nāycciyārtirumolivyākhyāṇa Arumpadam	L	234 (b)
Pāsurappaḍirāṇṇāṇam	L	116 (n)
Periyatirumaḍalvyākhyāṇam	L	117 (e), 223 (e), 283 (c)
Periyatirumoli with commentary	T	1453 (d-2), (Skt. pt.)
Periyatiruvantādivyākhyāṇam	L	117 (b)
Periyatiruvantādivyākhyāṇam of Periyavācān Pillai		223 (b)
Perumāltirumolivyākhyāṇa Arumpadam	L	234 (c)
Siriyatirumaḍalvyākhyāṇam	T	117 (d), 223 (d) 283 (b)

	R. NUMBER
Tiruccandaviruttavyākhyānam L.	131
Tirumoliśāram L.	1453, 1-10 (Skt. pt.)
Tiruppāvaivākyānavarumpadam L.	124
Tiruvāṣīriyavyākhyānam L.	117 (a), 223 (a), 225 (b)
Tiruvāymoli T.	270
Tiruvāymolivyākhyāna Arumpadavilakkam L.	127, 234 (d)
Tiruveḷukūrrirukkaiivyākhyānam L.	117 (c), 223 (c)
Tiruviruttam Periyavāccānpillai Vyākhyānam T.	217, 218, 224, 225 (a)
Tiruviruttavyākhyānam L.	219 to 221, 222 (b), 229, 230 (a), 231, 233 (a)
Tiruviruttavyākhyāna Arumpadam L.	230 (b), 232, 234 (a)
Tiruviruttavyākhyānam, Appillaiyurai T.	230 (c)

Vaiṣṇavamataṁ—Digests and tracts.

Abhayapradānasūram (Periyavāccān pillai) T.	226, 227 (a)
Abhayapradānasūram (Vēdāntadēśika) T.	228 (a)
Ācāryahṛdayam L.	116 (c)
Antimōpāyaṇiṣṭhai T.	848 (b), (Skt. pt.)
Caramaparvasārasaṅgraham L.	134 (f)
Embāranusandhānam L.	116 (i)
Guruparamparūvivaraṇam L.	235 (f), 236
Māṇṇērinambi-antimadēśai L.	134 (c)
Nāluvārttai T.	235 (d)
Nānasāram T.	116 (r)
Nānasāravyākhyānam T.	235 (a)
Navarattinamūlai	235 (e)
Nigamanappaḍi	116 (e)
Periyaiyārvārttai L.	116 (j)
Pramēyasāram T.	116 (s)
Pramēyasāravyākhyānam T.	235 (b)
Pramēyaśēkharam	848 (b) (Skt. pt.)
Prapannalakṣaṇam L.	116 (t)
Prapannaparitrāṇam	116 (o)
Prapannasvarūpam T.	116 (h)
Rahasyatrayaśūlakam T.	125 (b)
Rahasyatrayasāravyākhyānam : Sārārthadīpikā T.	130
Sakalapramāṇatātparyam L.	116 (g)
Saptagāthai T.	116 (w)

R. NUMBER

Saptākṣarīvyākhyānam T.	116 (u)
Sārātharatnāvali T.	116 (d)
Sārasaṅgraham	285 (c)
Śārirakṣaṭkakaṇṭhyam L.	183
Śātvikabrahmavidyāvilāsam L.	271
Svarūpajñānam L.	134 (b)
Taniyaniyarriyavāśiriyarpeyar L.	134 (e)
Tattvasāekharam T.	116 (k)
Tattvatrayaṇḍakam L.	125 (a)
Tirukkōlarpenpillairahasyam L.	116 (p)
Tirumalaiyolugu P.	281
Tiruvārādhanaḥkramam T.	129 (a)
Tūppilpillaiyidupūdu L.	134 (g)
Uḍaiyavar antimaḍasai L.	134 (d)
Uḍaiyavarpattuvārttai T.	116 (q)
Upadeśarattinamālai vyākhyānam T.	182
Upakārasaṅgraha T.	228 (b)
Vākyatrayavyākhyānam L.	116 (x)
Vārttāmālai T.	128
Yādṛccikappaḍi	116 (l)
Yamakiṅkarasaṁvādan L.	129 (b)

Biography. (சரித்திரம்.)

Arisamayadipam L.	212
Irāmānujadvīyasāricaritai T.	122, 123
Tirukkaccinambiprabhāvam T.	116 (z)
Tirukkaccinambivaibhavam T.	134 (n)
Yatindrapravaṇaprabhāvam L.	237

Vedāntam. (வேதாந்தம்.)

Karunilappōḍakam T.	302 (m)
Māyūvivarāṇam L.	246
Āṇavāsiṭṭam T.	138, 260
Āṇavāsiṭṭattirattu T.	143 (b), 293 (m)
Nēṇjaṇivīlakkam T.	250 (i)
Pattiragiriyaṛ Mēyāṇāppulambal L.	149 (f)
Pirapānubava vivēka samuttiram T.	306 (b)
Śasivannabōdam with commentary T.	300
Soropānandarupaniḍadam T.	145 (i)
Sūtasāṅgitāsārasaṅgraham T.	309
Tattvōpadeśāmirtam T.	306 (a)
Uḍalaṇivīlakkam T.	142, 143 (a), 148
Vedāntakkuṇam L.	1939 (a)
	(Skt. pt.)
Vedāntasāstiram L.	277 (g)

Vīrasaivism. (வீரசைவசித்தாந்தம்.)

Kaṭāṇḍiayupadēsam T.	293 (b)
-----------------------------	---------

Saivism. (சைவசித்தாந்தம்.)

Arivānandasamuttiram T.	310 (a)
Cidambaraçakkaram L.	280 (a)
Daśakāriyam T.	292 (b)
Daśakkramakkaṭṭalai T.	293 (k)
Koṭṭaṅguṇḍiyār neṇjuvidutūdu T.	302 (k)
Māṇikkavācakarūnattālisai T.	280 (h-1)
Pañcākkaravanubhūti T.	293 (h)
Pañcamalakkaṭṭalai T.	293 (i)
Paśupatiśaṣaṇḍilakkam T.	308 (a)
Pirāśādādīpam T.	292 (a)
Siddhāntaviḷakkam L.	143 (c)
Śivānāṇḍabōdakam with commentary T.	155
Śivānandamūlai with commentary T.	293 (a)
Śivānāṇḍasiddhiyār, Śaṇakkam, Polippurai T.	307
Upadēśavōrupāvōrupadu T.	293 (c)
Vitṭonēṇṇiyonmai T.	293 (e)

Saivism. (சைவமதம்.)

Arivānandamūlai T.	250 (e)
Navarēkaipramāṇam L.	242
Parāparakkaṇṇi L.	1438 (h)
(Skt. pt.)	
Ṣaḍḍārasittar gurūpadēsam T.	302 (l)
Ṣaḍākk rakkoṇḍai, Nūreṭṭu L.	254 (n)
Tiruvācukam T.	194

Yōgam. (யோகம்.)

Ārūdhārakkattalai L.	249 (b)
Śivayōgaḍipikai L.	304

Mantram. (மந்திரம்.)

Ahattiyarkramapara-aṣṭakarmā L.	280 (b)
Ahattiyarūṇam, Padināṇ T.	281 (d)
Ahattiyarpunaśuṇṇu, Padinēṭṭu L.	280 (g-1)
Aṅganyāśakaranyāśam L.	280 (d)
Bālarakṣāividhi L.	207
Bhuvanēśvarīśatakam L.	199 (l)
Bhuvanēśvarīyāhavalṇudaliyana L.	280 (h)
Dakṣiṇāmūrticakkaramūḍaliyana L.	280 (g)
Garudapañcākkaram L.	185 (c), 238 (a)
Kalaiṇāṇādīpam L.	277 (h), 292 (c)

	R. NUMBER
Mahākāraṇapañcākkaram L.	175 (k)
Mantrasāstiram L.	180 (b)
Nidhnikṣēpavivaram L.	199 (j)
Nilakanṭhasāstiram L.	238 (h)
Pañcākṣaram L.	168 (g), 249 (f)
Pañcākṣara Ahaval L.	249 (e)
Śivasattinavakaṇḍamālai L.	193 (i)
Stambanacakkaramudaliyana L.	238 (g)
Strīvaśyamudaliyana L.	195 (g)
Vighnēśvarāṣṭakam L.	280 (i)

Magic. (ஜாமம்.)

Ahattiyarmantrikanikantu L.	189 (b)
Ahattiyar Nūrrirupattaindu L.	189 (d)
Ahattiyarpakṣiṇī, Nūrrirupattaindu T.	261 (m)
Ahattiyarsūttiram, Patu T.	180 (d 1), 308 (b)

Magic and Medicine. (ஜாமம் வைத்தியமும்.)

Ahattiyarvaidyaparipūranam, Nānūru T.	190 (c), 162 (a)
Dakṣināmūrtijālam, Ārukāṇḍam T.	259
Dakṣināmūrtivakṣasasūryasūṣṭharam, Ainnūru L.	193 (l)
Danvantarikalaiññanam, Ainnūru T.	191 (a)
Subrahmaṇyakalaiññanam, Ainnūru T.	191 (b)
Sondarānandar Sūttiram T.	145 (g)

Pūjāvidhi. (பூஜா விதி.)

Bhōgarpūjāvidhi Nārpattunāngu T.	277 (c)
Kedāresavarapūjai T.	238 (p)
Sundarānandarapūjāvidhi L.	254 (b)
Vālaipūjāvidhi L.	277 (f)

Stōtram. (ஸ்தோதிரம்.)

Abirāmitudi T.	139 (a)
Ānandamālai L.	250 (h)
Araṇpadimālai L.	250 (f)
Aruṭpāmālai L.	310 (b)
Dīśaiyaṇimālai L.	250 (g)
Ennāṭkaṇṇimudaliyana T.	1438 (i)
	(Skt. pt.)
Gaurippattu T.	302 (f)
Kailāsanāthar tōttiram T.	293 (g)
Kulaikkādar Śaraṇam T.	302 (i)
Maṇavāḷamāmuniṇai pāḍādikēsāntavarṇana L.	116 (m)
Māriyamamaitālāṭṭu T.	171
Mīnākṣiyammaiyahuval L.	249 (e)

SUBJECT INDEX

	R. NUMBER
Murhantudi L.	140, 180 (b)
Naṭarājartudi mūdaliyana L.	1438 (g)
	(Skt. pt.)
Nellaivaḍivudaiyammapadikam T.	302 (b)
Naṟṟettatturuppadi tiruppuhal T.	213
Paraitōttīram T.	249 (g)
Paraṅkuśastōttiram T.	302 (h)
Peraikulaikkādar alagiyaṇṇamāl Namappattu T.	302 (a)
Śaravaṇaśasikar Tōttiram T.	293 (l)
Śillaraikirttanai L.	126 (b)
Śōtippattu T.	302 (g)
Śrīmuṣṇastōtram L.	1458 (a) (Skt. pt.)
Subrahmanyastuti L.	185 (b)
Tavappirakāśartudi T.	293 (d)
Tihirivanappattu T.	302 (c)
Tiruppōrūr Āṇṇuṅgar kuṇṇakāṇinedil viruttem T.	293 (n)
Tiruvuḷappattu T.	302 (d)
Tiruvuśāttāṇattōttiram T.	310 (e)
Tōttirattiraiṭṭa L.	153 (a), 153 (b)
	156 to 160, 162
Vardhamāṇasvāmītōttiram L.	269 (c)
Vedaḡirīśartudi L.	293 (j)
Vaṇḍumpattu T.	302 (f)
Uḍavupattu T.	302 (e)
Ūḷikkāṇṇuḍōttiram L.	168 (f)
<i>Jainism.</i> (ஜைன மதம்.)	
Irattinattirayam L.	269 (b)
Lōkasvarūpam L.	239 (a)
Lōkāṇi L.	286
Mahāpūraṇam T.	296
Nōnbukadai L.	294, 295
<i>History.</i> (தேச சரித்திரம்.)	
Kānāṭṭuccatakam L.	301
Mīlalaiccatatakam L.	282 (b)
<i>Alchemy.</i> (ரசவாதம்.)	
Ahattiyarandaṇḍakam T.	164 (a), 255 (e)
	278 (a)
Ahattiyar Eṭṭu T.	238 (d)
Ahattiyar Kalaiṇānaccuṇṇakam, Panniraṇḍu L.	175 (b), 267 (i)
	280 (a-1), (b-1)
Ahattiyarkarpamūśāttīram, Pattu T.	280 (m)
Ahattiyarkarukkiḍaiccōttīram, Panniraṇḍu L.	150 (b), 267 (n)

	R. NUMBER
Ahattiyarkāyasiddhivalaiccottiram, Nāṇpadu L.	197 (f)
Ahattiyar nikaṇṇu, Nāṇṇupadināṇu	187
Ahattiyarparibhāṣai, Añjāṇkūṇḍam T.	265 (b), 268 (e), 268 (h)
Ahattiyarpūraṇasūttiram, Irunūṇu T.	254 (j)
Ahattiyarpūraṇasūttiram, Irunūṇṇupadināṇu T.	177, 193 (d), 261 (f), 268 (l)
Ahattiyarpūraṇasūttiram, Padināṇu L.	193 (e), 280 (u)
Ahattiyarpuṣṣamālikai, Aimbattōṇu L.	267 (q)
Ahattiyar Savukārattiravukōl, Padināṇu	192 (m), 261 (j), 280 (e-1)
Ahattiyarsūttiram, Aindu L.	238 (e), 308 (e)
Ahattiyarsūttiram, Nūṇu T.	278 (b)
Ahattiyarsūttiram, Panniraṇḍu L.	175 (c)
Ahattiyarsūttiram, Pattu L.	168 (d)
Ahattiyarvalalai, Muppadu L.	175 (h), 267 (h), 280 (e)
Ahattiyarvalalai, Padināṇu T.	267 (b)
Ahattiyarvādam, Eṇbattōṇu L.	261 (l)
Ahattiyarvādasūttiram, Nūṇu... .. T.	145 (d), 208 (b)
Ahattiyar Veṇkārameḷuṇu T.	274 (b)
Bhōgaṇāyanārpādal, Eḷunūṇṇarupattiraṇḍu T.	278 (f)
Bhōgaṇāyanārsūttiram, Eṭṭu L.	168 (b)
Bhōgarakārasuṇṇam L.	163 (b)
Bhōgaṇālāṇkūṇḍam L.	268 (f)
Bhōgaṇisūttiram, Nūṇu T.	258 (a)
Dakṣiṇāmūrticāyadaśanam L.	169 (e)
Dakṣiṇāmūrtivalalai, Muppadu L.	267 (c), 268 (c)
Ḍamarānandarsūttiram, Padināṇu T.	267 (j)
Dikṣaividhi L.	149 (a)
Irāmadēvarbhāṣai, Padinēṭṭu L.	197 (e), 275 (g)
Irāmadēvarpakṣiṇi T.	201 (b), 249 (d), 275 (f)
Irāmadēvarsūttiram, Munṇūṇṇupadu T.	197 (c)
Irāmadēvarsūttiram, Muppadu L.	275 (h)
Iraṣavādanūl L.	201 (a), 248 (l)
Kalaiṇānacurukkam L.	150 (a)
Kambaliccattalkaiṣaṇāṇaṇasūttiram, Irunūṇṇu L.	231 (a)
Karuvūṇṇasūttiram, Nāṇṇupadināṇu P.	192 (o)
Kaupālasiddharāṇikkōvai L.	141 (a)
Kōṇṇaṇarmudarkūṇḍam, Nāṇṇattōṇu L.	267 (a), 267 (i)
Kōṇṇaṇarturisiṇuṇu, Muppattonṇu T.	254 (n)
Maccamṇitirumantiram, Eṇṇūṇu T.	277 (d)
Maccamunivākkīyam T.	266 (a)

	B. NUMBER
Mālagurnocourukkam L.	280 (f)
Nānadikṣaicourukkam, Aindu L.	280 (o)
Nandidēvardaṇḍakam L.	145 (h)
Nandidēvarvādasūttiram, Muppadu L.	280 (f-1)
Nandisvarar kaittālasūttiram, Aindu L.	192 (d)
Nandisvarar kaittālasūttiram, Eṭṭu L.	192 (e)
Nandisvarar karakaippā, Ainṇūru L.	192 (f)
Nandisvararmadikaippā, Nūru L.	192 (c)
Nandisvararpādal, Eṭṭu L.	277 (c)
Nilakaṇṭavālasūttiram, Aimpadu L.	199 (m)
Palippāpi palatiraṭṭu, Nūru L.	199 (e)
Śaṭṭaimunināyanār, Aimbadu L.	169 (b)
Śaṭṭaimunināyanārsūttiram, Eṭṭu L.	168 (c)
Śaṭṭaimunitarkam L.	168 (j), 175 (l)
Saumiyaśāgaracourukkam, Munnūru L.	199 (a)
Sundarānandardandaṇḍakam T.	278 (e)
Sūryānandarsūttiram, Padinmāṇṇu T.	175 (d)
Tirumāntiram T.	255 (d)
Tirumalanāyanārvādasūttiram, Munnūru T.	199 (b)
Tirumūlargurumuṇai L.	249 (i)
Urōmaṛiṣisūttiram, Aimbattōṇṇu L.	163 (c), 258 (e)
Urōmaṛiṣisūttiram, Irappattaindu L.	267 (g), 280 (y)
Urōmaṛiṣisūttiram, Nūru L.	258 (f)
Urōmaṛiṣisūttiram, Padināṇṇu L.	267 (l), 280 (s)
Vādamunnūru, Iraṇḍūḷukāṇḍam L.	151 (a)
<i>Yōgam of the Siddhars. (சுத்தர்கள் யோகம்.)</i>	
Ahattiyar, Ārūdhāram, Eṭṭu L.	199 (i), 280 (n)
Ahattiyarkalaśāṇasūttiram, Nūrrirupadu T.	182 (a), 261 (p), 268 (d)
Ahattiyarmeyṇānam, Āyiram T.	152, 176
Ahattiyarṇānakāvyam, Onru T.	193 (b)
Ahattiyarṇānakāvyasūttiram T.	193 (a)
Ahattiyarṇānam, mndaliyan L.	254 (e)
Ahattiyarṇānam, Muppattāru L.	192 (h)
Ahattiyarṇānam, Nūru T.	254 (i), 255 (a)
Ahattiyarṇānam, Padināṇṇu T.	261 (e)
Ahattiyarṇānam, Panniraṇḍu T.	280 (l)
Ahattiyarparipūṇam, Aimbattāru L.	254 (k)
Ahattiyar-rasamanāṣisūttiram, Padināṇṇu L.	199 (h)
Ahattiyarupadeśaṇānam, Aimbattōṇṇu L.	254 (h)
Ahattiyaryōgam, Padināṇṇu L.	149 (h), 150 (c), 175 (i), 254 (f), 280 (j)
Bhōgarsūttiram, Padināṇṇu L.	175 (e), 280 (p)
Dakṣiṇāmūrti Rasamanāṣi, Padināṇṇu L.	175 (g), 280 (k)

	R. NUMBER
Dakṣiṇāmūrtisaumyasāgaram ...	196
Dakṣiṇāmūrtivasikarpaksini, Enpattonru ..	249 (a)
Kadaippillai amirtabōdakam, Nārrirupattaindu ..	198 (h)
Kamalamuniñānacurukkam, Padinaidu ..	280 (r)
Koṅṇanāyanār kaḍaikkāṇḍasūttiram, Arupadu...	191 (f)
Koṅṇanardandakam ...	278 (c)
Koṅṇanar kaḍaikkāṇḍam ..	275 (a)
Koṅṇanartattuvanul ...	250 (b)
Maccamunisūttiravidhi ...	255 (b)
Patañjalimativenbā ...	258 (c)
Śaṭṭaimuninul ..	250 (d)
Śaṭṭaimunisūttiram, Padināru ..	160 (c)
Subrahmanyārñānasūttiram, Nūru ..	170 (b), 189 (g)
Subrahmanyavupadēsañānam, Irunūru ..	170 (a)
Sundarānandarñānam, Aimbattoru ..	254 (d)
Tirumūladēvarpāḍal, Nārrumūru ...	250 (c)
Tirumularḍandakam ..	278 (d)
Tirumularñānac, curukkam ...	280 (v)
Uromariśicourukkam, Padināru ..	175 (a), 267 (m)
Uṟvasirattinaccourukkam ..	280 (t)
Vālaikkummipāḍal ...	280 (w)
	145 (h)

Alchemy and the Yōgam of the Siddhars (ரசவாதமும் சித்தர்கள் யோகமும்.)

Ahattiyarkalaiñānasūttirām, Āyirattiranuru ...	182 (b), 257
	263, 277 (a)
Ahattiyarlokanidi, Padināru ..	280 (q)
Ahattiyarmeycourukkasūttiram, Aimbattoru ..	175 (j), 274 (a)
Ahattiyarñānavulā ..	150 (d)
Ahattiyarsūttiram, Padināru ..	254 (g)
Bhoganāyanārvenbā ..	197 (i)
Dakṣiṇāmūrtidīksai ...	261 (c)
Dakṣiṇāmūrtikalaiñānam, Āyirattiranuru ..	198
Dakṣiṇāmūrtiparibhāṣai, Ainnūru ...	268 (b)
Irāmadēvarbhāṣai, Padinēṭṭu ..	197 (d)
Irāmadēvarvinōdapaksini, Nurreṭṭu ...	174 (a), 197 (g)
Koṅṇanar, Muppūḍīksai ..	298 (a)
Kurmānandasūttiram, Aimbattoru ..	267 (o)
Maccamuniñānam mūnrukāṇḍam ..	280 (c-1)
Śaṭṭaimunipūraṇasūttiram, Irupattaindu ...	175 (f)
Sundarānandarīkṣavidhi, Aimbattoru ..	254 (c)
Uromariśināyanārsūttiram, Aimbadu ...	208 (b)
	258 (d), 267 (k)
Uromariśisūttiram, Ainnūru ..	258 (b), 265 (c)
Vyāghrapāḍañānasūttiram, Munnūru ..	197 (a)

Medicine and alchemy. (வைத்தியமும் ரசவாதமும்.)

Ahattiyar Muppu, Aimbadu T.	172, 249 (k), 267 (e)
Ahattiyar Rasavādam, Muppattaindu L.	168
Ahattiyarvādam, Munnūru T.	261 (n)
Kailāyaccattaimunivādanūl, Āyiram L.	254 (l), 256, 262
Koṅgaṇanādukkāṇḍam T.	145 (b), 267 (d)
Koṅgaṇanāḍarsūttiram L.	255 (c)
Nandisvararsūttiram, Nūru L.	277 (b)
Śaṭṭaimnnisūttiram, Irunūru T.	268 (a)
Śokkanāḍarsūttiram L.	254 (o)
Vaidya virudunūl, tarkam L.	261 (o)

Medical science. (வைத்திய சாஸ்திரம்.)

Ahattiyar ammaśūstiram L.	192 (b)
Ahattiyarḍikṣaināḍisūttiram	149 (d)
Ahattiyarvaidyasūttiram, Enbattonru L.	265 (a)
Dhanvantarināḍisūstiram, Munnūru L.	192 (i)
Nāḍinidānam mudaliyana L.	149 (e)
Nāḍinūl L.	261 (a)
Nāḍisūstiram L.	192 (p)
Śivavākkīyarnāḍiparikṣai, Muppattamūngu... .. L.	199 (k)

Medicine. (வைத்தியம்.)

Ahattiyaranubhōgasūttiram T.	264 (b)
Ahattiyarjūlattirattu, Āyirattirunūru—Modarkāṇḍam, Munnūru L.	250 (a)
Ahattiyar Kaḷaṅgu, Aṇṇapadu L.	145 (f)
Ahattiyarlōhyavahai L.	169 (d)
Ahattiyar Munnūl, Enbadu L.	238 (g)
Ahattiyar Muppu, Padināru T.	168 (e), 267 (p)
Ahattiyarpaccai, Padināru T.	145 (e), 163 (d), 261 (i)
Ahattiyarpinnūl, Enbadu L.	192 (l)
Ahattiyarsūstiram, Irupadu L.	168 (k)
Ahattiyarsūttiram, Irunūruaindu T.	275 (c)
Ahattiyarsūttiram, Irunūru Vādam T.	149 (b), 275 (d), 275 (i)
Ahattiyarsūttiram, Nārpattettu T.	267 (f)
Ahattiyar, Uṭkaruvusūttiram L.	168 (i), 265 (e)
Ahattiyarvaidyaccendūram, Munnūru T.	149 (c)
Ahattiyarvaidyakkummi L.	238 (f)
Ahattiyarvaidyam, Nūrtaimbadu L.	275 (b)
Ahattiyarvaidyam, Nūru T.	185 (a)
Ahattiyar, Vālai vākaṭam L.	169 (a)
Ahattiyarvenbā T.	261 (k)

	R. NUMBER
Anadhamurai	L. 190 (a), 202
Danavākāṣam	L. 261 (h)
Dhanvantari Śimittirattinaccurukkam, Munnūrrarupadu ...	L. 264 (a)
Irāmadēvarkeśari, Aimbadu	T. 192 (n)
Irāmadēvarsūttiram, Enpattonru	L. 197 (h), 249 (h), 275 (e)
Kaṣṣikamunivakārasūttiram	L. 145 (j)
Koṅgaṇadēvarkalaiñānasūttiram, Iranūru	T. 193 (f)
Koṅgaṇadēvar, Ainnūrriretṭu	T. 251 (b)
Lehyataillamurai	L. 180 (a), 181 (c)
Nāsikāōṟṇam	L. 190 (d)
Piramamunisūttiram, Munnūrrarupadu	T. 266 (c)
Piramamunivaidyam	L. 258 (a), 266 (b)
Ṣeṭṭaimunikarppam, Nōru	T. 145 (c)
Sundarānandarsūttiram, Irupattaindu	T. 168 (a), 254 (a), 268 (j)
Sundarānandarvinōdasūttiram	L. 168 (a)
Tailamurai	L. 203 (a)
Urōmar karppamurai, Irupadu	T. 280 (x)
Vaidyacinṭāmaṇi	L. 187, 261 (b), 261 (g)
Vaidyakkurippukaḷ	L. 249 (j)
Vaidyamurai	L. 168 (h)
Vaidyasaṅgraham	L. 188
Vaidyāsāstram	L. 192 (k)
Yānāni vaidyamuraikaḷ	L. 274 (c)
<i>Gaṇitam (கணிதம்).</i>	
Kaṣṣakkadikāram with commentary	T. 199 (c), 238 (l)
Perukul	L. 204

*Astrology (ஜோதிடம்).**Horoscopy (ஜாதக விஷயம்).*

Aṣṭavargam	T. 179 (c), 184
Bṛhajjātakam with commentary	L. 248 (a)
Daśābhuktiphaladīpikāi	T. 183, 208
Dāśābhuktipalan	L. 241 (b)
Grahaṇagaṇitam	L. 245
Irāmadēvarjōṣyam, Padināru	L. 266 (j)
Irāmadēvarjōṣyam, Pattu	L. 266 (d)
Irāśipalan	L. 243 (e)
Irāśiyaḍidal mudaliyana	L. 238 (b)
Iraviṇṇālikaiṇārkumvidam	L. 195 (d)
Irudunṭal mudaliyana	L. 238 (v)

Jātakattokudi L	206
Jōtiḍam L.	238 (k)
Karīnālariyumuḍam mudaliyana L.	195 (c)
Manaiṽastulakṣaṇam L.	238 (m)
Naṭṭattiramālai T.	308 (d)
Naṭṭattiramālai mudaliyana T.	238 (c)
Nāṭṭalanariyumuḍakai L.	195 (b)
Navagrahacakkaram L.	179 (e)
Navagrahaguṇam mudaliyana L.	248 (b)
Navagrahāṁśam L.	280 (c)
Navagrahaucanṭam aṇiyuṁ vakai L.	266 (e)
Pañcāṅgam L.	241 (a)
Saptariṣiṇāḍi L.	305
Śinēndiramālai with commentary T.	146, 147
Śāṁmudrikālakṣaṇam L.	238 (j)
Śōṭiḍacourukkam L.	179 (d)
Śōṭiḍacintāmaṇi T.	154
Śōṭiḍaviṣayam L.	195 (e)
Sōmasundaranāyakeputtiraḷātakapalan L.	205
Surasāstiram L.	198 (g)
Vākaṭasuranūl L.	192 (j)
Viṣṭvāṣuvaruṣapañcāṅgam L.	181 (b)
Yōgakarapāḍilakṣaṇam L.	247

Divination (ஆளுடம்).

Ahattiyarpañcapakṣisūttiram T.	189 (c)
Ārūḍasāstiram T.	195 (f), 208 (a)
Ārūḍam mudaliyana L.	238 (n)
Pañcapakṣisūstram T.	164 (c)

Kāmasāstiram (காம சாஸ்திரம்).

Kokkōkam T.	198, 189 (a)
--------------------	--------------

Architecture (கிற்பம்).

Manaiṇūl L.	248 (b)
Mannisāstiram T.	195 (a), 238 (o)
	244
Manaisāstiram with commentary L.	165
Śirpaśāstiram with commentary T.	248 (a)

Fire works (வாணசாஸ்திரம்).

Bhōgar sūttiram, nūṇṇōṇṇu L	258 (b)
------------------------------------	---------

Miscellaneous.

Siddharārūḍham T.	174 (b)
--------------------------	---------

AUTHOR INDEX

OF THE

TAMIL PART OF THE TRIENNIAL CATALOGUE
OF MANUSCRIPTS.

	R. NUMBER
ḍiyārkkuṇallār—	
Śilappadikāravurai	215
hattiyar--	
Ahattiyarammaisūttiram	192 (b)
Ahattiyaranubhōgasūttiram	261 (b)
Ahattiyar Ārādhāram, Eṭṭu	190 (i), 280 (n)
Ahattiyarḍaṇḍakam	164 (a), 255 (e), 278 (a)
Ahattiyarḍikṣaiṇāḍi Sūttiram	149 (d)
Ahattiyar, Eṭṭu	238 (d)
Ahattiyarjālattiraṭṭu, Āyirattirunṟu, Mudarkāṇḍam, Munnṟu	250 (a)
Ahattiyarkalaiṇānacurukkan, Panniraṇḍu	175 (h), 267 (i), 280 (a), 280 (b)
Ahattiyarkalaiṇānasūttiram, Āyirattirunṟu	182 (b), 257, 263, 277 (a)
Ahattiyarkalaiṇānasūttiram, Nāṟṟirapaḍu	182 (a), 261 (P), 268 (d)
Ahattiyarkaḷaṅgu, Aṟapaḍu	145 (f)
Ahattiyarkaṟpamuṟaisūttiram, Pattu	280 (m)
Ahattiyarkaṟukkiḍaisūttiram, Panniraṇḍu	150 (b), 267 (n)
Ahattiyarkāyasiddhivalaisūttiram, Nāṟpaḍu	197 (f)
Ahattiyarkramapara-aṣṭakarmā	280 (b)
Ahattiyarlēhyavahai	169 (d)
Ahattiyarlōkanidhi, Padināṟu	280 (q)
Ahattiyarmāntrikanikaṇṭu	189 (b)
Ahattiyarmeyccurukkasūttiram, Aimbattōṇṟu . . .	175 (j), 274 (a)
Ahattiyarmeyṇānam, Āyiram	152, 176
Ahattiyarmunnūl, Eṇḍaḍu	268 (g)
Ahattiyarmuppū, Aimbadu	172, 249 (k), 267 (e)
Ahattiyarmuppū, Padināṟu	168 (e), 267 (p)
Ahattiyarṇānakāvyam, Āyiram	199 (n)
Ahattiyarṇānakāvyam, Oṇṟu	198 (a), (b)
Ahattiyarṇānam Mudaliyana	254 (e)
Ahattiyarṇānam, Muppattōṇṟu	192 (h)
Ahattiyarṇānam, Nūṟu	254 (i), 255 (a)
Ahattiyarṇānam, Padināṟu	261 (d), (e)

Ahattiyar—cont.

B. NUMBER

Ahattiyarñānam, Panniraṇḍu	280 (l)
Ahattiyar Nānavulā	150 (d)
Ahattiyarnikaṇṭu, Nurruppadināru	167
Ahattiyar, Nurrirupattaindu	189 (d)
Ahattiyarpaccai, Padināru	145 (e), 163 (d), 261 (i)
Ahattiyarpaṇcapakṣisūttiram	189 (c)
Ahattiyarparibhāṣai, Añjāṅkāṇḍam	265 (b), 268 (e), 268 (h)
Ahattiyarparipūraṇam, Aimbattoru	254 (k)
Ahattiyarpinnūl, Eṇḇadu	192 (l)
Ahattiyarpunaṣurūṭṭu, Padineṭṭu	280 (g-1)
Ahattiyarpūraṇasūttiram, Irunūru	254 (j)
Ahattiyarpūraṇasūttiram, Irunūruppadināru	177, 193 (d), 261 (f), 268 (i)
Ahattiyarpūraṇasūttiram, Padināru	193 (e), 280 (u)
Ahattiyarpuṣpamālikai, Aimbattoru	267 (q)
Ahattiyar rasamaṇi, Padināṅgu	199 (h)
Ahattiyar rasavādam, Muppattaindu	166
Ahattiyarśūstiram, Irupadu	168 (k)
Ahattiyarsāvukkārattiravukōl, Padināru	192 (m), 261 (j), 280 (e-1)
Ahattiyarsūttiram, Aindu	238 (e), 308 (c)
Ahattiyarsūttiram, Irunūraindu	275 (c)
Ahattiyarsūttiram, Irunūru--Vādam	149 (b), 275 (d), (i)
Ahattiyarsūttiram, Nappatteṭṭu	267 (f)
Ahattiyarsūttiram, Nūru	278 (b)
Ahattiyarsūttiram, Padināru	254 (g)
Ahattiyarsūttiram, Panniraṇḍu	175 (c)
Ahattiyarsūttiram, Pattu	168 (d), 280 (d-1), 308 (b)
Ahattiyar upadēśāñānam, Aimbattoru	254 (h)
Ahattiyar uṭkaruvusūttiram	168 (i), 265 (e)
Ahattiyarvādam, Eṇḇattoru	261 (l)
Ahattiyarvādam, Munnūru	261 (n)
Ahattiyarvādasūttiram, Nūru	145 (d), 203 (b)
Ahattiyarvaidyaccenduram, Munnūru	149 (c)
Ahattiyarvaidyakkommi	238 (f)
Ahattiyarvaidyam, Nūru	185 (a)
Ahattiyarvaidyam, Nūrraimbadu	275 (b)
Ahattiyarvaidyaparipūraṇam, Nānūru	190 (c), 192 (a)
Ahattiyarvaidyasūttiram, Eṇḇattoru	265 (a)
Ahattiyarvaḷalai, Muppadu	175 (h), 267 (h), 280 (s)
Ahattiyarvaḷalai, Padināru	267 (b)

Ahattiyar—cont.

R. NUMBER

Ahattiyarvālaivākāṭam	169 (a)
Ahattiyarvenbā	261 (k)
Ahattiyaryōgam, Padināṅṇu	149 (h), 150 (e), 175 (i), 254 (f), 280 (j)
Dakṣiṇāmūrtticāyadarisaṇam	169 (e)
Dakṣiṇāmūrttikalaiṇānam, Āyirattirunāṅṇu	198
Dakṣiṇāmūrtti rasamaṇi, Padināṅṇu	175 (g), 280 (k)
Dakṣiṇāmūrtti saumiyasāgaram	196
Dakṣiṇāmūrttivakārasaumiyasāgaram, Ainnūṅṇu	198 (c)
Dakṣiṇāmūrtti valalai, Muppadu	267 (e), 268 (c)
Ṇānadikṣaiccurukkam, Aindu	280 (o)
Nandiśvararkaittaṭasūttiram, Eṭṭu	192 (e)
Saumiyasāgaraccurukkam, Mannūṅṇu	199 (a)
Śivasaktinavakaṇḍavūlai	198 (i)
Sūriyānandarsūttiram, Padinmāṅṇu	175 (d)
Ulikkāṅṇuccūttiram	168 (f)
Alaḡiyamaṇavāḷajiyar—	
Śāriraikaikaṇṭhiyam	183
Tiruviruttavyākhyānam	219 to 221, 222 (b), 229, 230 (a), 231, 233 (a)
Alaḡiyaperumūḷṇāyanār—	
Ācāryahrdayam	848 (c) (Skt. pt.)
Alaḡiyatirucciṇṇambalasvāmigaḷ—	
Aṇivānandasamuttiram	310 (a)
Aruṭpāmālai	310 (b)
Tiruvuṣūttūnattōttiram	310 (c)
Ālavandār of Kīrai—	
Ṇānavasittam	138, 260
Āṇḍāl—	
Nāyocciyārtirumoli	234 (b)
Tiruppāvai	12*
Appillai—	
Tiruviruttavyākhyāna Arumpadam	230 (c), 232
Appu—	
Tiruviruttavyākhyāna Arumpadam	230 (b), 234 (a)
Aruḷāḷapperumāḷemberumānār—	
Ṇānasāram	116 (r), 235 (a)
Pramēyasāram	116 (s)
Arumarundadēśikar—	
Arumporuḷḷakkamikaṇṭu	283
Arunandīśivācāryar—	
Śivāṇānasiddhiyār	307
Bhaṭṭanāthamuni—	
Antimōpāyaṇiṣṭai	116

Bhōganāyanār—

R. NUMBER

Bhōganāyanārsūttiram, Eṭṭu	168 (b)
Bhōganāyanārvenbā	197 (i)
Bhōgar—akāracunnam	168 (b)
Bhōgarīśisūttiram, Nāṟu	258 (a)
Bhōgar, Eluṇṇāraruṇpattiraṇḍu	278 (f)
Bhōgār, Nālāṅkāṇḍam	268 (f)
Bhōgarpujāvidhi, Nāṟpattunāṅgu	277 (e)
Bhōgarsūttiram, Nāṟṇṇu	253 (b)
Bhōgarsūttiram, Padināṟu	175 (e), 280 (p)

Cidambarasvāmigaḷ—

Tiruppōrūr Arumugar Kuruṅgaḷi neḍil viruttam	293 (n)
Vedagirīśartudi	298 (j)

Dakṣiṇāmūrti deśikar

Dasakāriyam	292 (b)
--------------------	---------

Dhanvantari—

Dhanvantarikalaiṇānam, Ainnūṟu	191 (a)
Dhanvantarināḍiśisūttiram, Munnūṟu	192 (i)
Dhanvantarinikaṇṭu, Munnūṟu	145 (a), 161, 265 (d)
Dhanvantariśisimitturattinaṇṇurukkam, Munnūṟṇṇarupadu	264 (a)

Ḍamarānandar—

Ḍamarānandersūttiram, Padināṟu	267 (j)
---------------------------------------	---------

Ellappanāyanār—

Aruṇācalapurāṇam	136
-------------------------	-----

Gaṇapatiḍāsar—

Neṇṇarivilakkam	250 (i)
------------------------	---------

Iḷāṇjūriyar— mudusūriyar on (Irattaiyar)—

Tillaikkalambakam	284
--------------------------	-----

Iḷāṅkōvaḍigaḷ—

Śūlappadikāram	215
-----------------------	-----

Irāmadēvar—

Irāmadēvarbhāṣai : Padineṭṭu	197 (d), 197 (e)
Irāmadēvarjōṣyam : Padināṟu	266 (f)
Irāmadēvarjōṣyam : Pattu	266 (d)
Irāmadēvarkōsari : Aimbadu	192 (n)
Irāmadēvarnikaṇṭu	197 (b)
Irāmadēvarpakṣiṇi : Irupadu	201 (b), 249 (d), 275 (f)
Irāmadēvarsūttiram : Eṇbattonṇu	197 (h), 240 (h), 275 (e)
Irāmadēvarsūttiram : Munnūṟṇṇenbadu	197 (c)
Irāmadēvarsūttiram : Muṇṇṇadu	275 (h)
Irāmadēvarsūttiram : Padināṟu	275 (g)
Irāmadēvarvinōdapakṣiṇi : Nāṟṇṇu	174 (a), 197 (g)

							R. NUMBER
Kaociyappamuniyar—							
Ottirakaviyurai	185 (h)
Kāñcippurāṇam	272
Taṇikaippurāṇam	273
Kailāsanādar—							
Kambaḷiccatṭaikailāsanādersūttiram : Irunāṇṇonṇu	251 (a)
Kailāyaccatṭaimuni—							
Kailāyaccatṭaimuniyādanul, Āyiram	254 (i), 256, 262
Kamalamuni—							
Kamalamuniñānaccurukkam : Padinaindu	280 (r)
Kambar—							
Irāmūyaṇam	200
Kandappiyar—							
Kaḍāviḍiyupadēsam	293 (b)
Kaṇṇuḍaiyaṇaḷḷalar—							
Pañcamlakkalārri	298 (i)
Kāri or Purāri—							
Kaṇakkadikāram	199 (c), 238 (i)
Karuvār Siddhar—							
Karuvārāsūttiram : Nāṇṇupadināṇu	192 (o)
Kaupālasiddhar—							
Kaupālasiddharāṇikkōvai	181 (a)
Kausikamuni—							
Kausikamuniyakārasūttiram	145 (j)
Kavirāyaṇḍitar—							
Ānandamalai	250 (h)
Koṅgaṇadēvar—							
Koṅgaṇadēvar Kalaiñānasūttiram : Irunāṇṇu	199 (f)
Koṅgaṇadēvarsūttiram	255 (e)
Koṅgaṇanāyaṇār Kaḍaikkāṇḍusūttiram : Arupadu	199 (f)
Koṅgaṇar : Ainnūṇṇēṭṭu	251 (b)
Koṅgaṇardaṇḍakam	278 (c)
Koṅgaṇar kaḍaikkāṇḍam	275 (a)
Koṅgaṇar mudarkāṇḍam : Nāṇṇattonṇu	267 (a), (d)
Koṅgaṇarmuppiḍikṣai	299 (a)
Koṅgaṇarnaḍukkāṇḍam	145 (b)
Koṅgaṇartattuvanul	250 (b)
Koṅgaṇarturiṣiguru : Muppattonṇu	254 (n)
Kṛṣṇa, son of Yāmuna—							
Pāsurappaḍirāmāyaṇam	116 (n)
Kṛṣṇaparamātmācāriyar—							
Sūtasankitāsārasaṅgraham	309
Kuandaimudaliyar—							
Irāghavarp aittami	291

							R. NUMBER
Kulaśekhara—							
Perumāltirumoli	234 (c)
Kumārasvāmi—							
Śiṅgiśvaraśvāmipārijātanāṭakam	276
Kūrmānandar—							
Kūrmānandarsūttiram : Aimbattoru	267 (o)
Maccaimuni—							
Maccaimuniānam : Mūṇṇukāṇḍam	280 (c-1)
Maccaimunisūttiravidhi	255 (b)
Maccaimunitirumandiram : Eṇṇūṇu	277 (d)
Maccaimuniṭṭakkiam	266 (a)
Mādhavabhaṭṭa :—(See) Aḷavandār of Kīrai.							
Maṇavāḷamūnuni—							
Irāmānujanūṇṇantādivyākhyānam	116 (a)
Periyāḷiyarvārttai	116 (j)
Tiruvārāḍhanakramam	129 (a)
Māṇikkavācakar—							
Tiruvācakam	194
Mārgaliṅgaḷōṭiḍar—							
Śinēndiramālaiyurai	146, 147
Marudanār of Māṇḍuḍi—							
Maduraikkāñci	216
Mukkappan—							
Niṭisāram	144
Muttānandar—							
Muttānandarkuṇṇavañji	178
Naccinārkkiniyār—							
Maduraikkāñciyurai	213
Nallāpillai—							
Nallāpillai bhāratam : Ādiparvam	239
Namacivāya Ayyar—							
Īṇavasiṭṭattirattu	143 (b), 293 (m)
Nambillai—							
Nāluvārttai	235 (d)
Nammālvār—							
Periyatiruvantādi	117 (b), 223 (b)
Tiruvāṣiriyam	117 (a), 223 (a), 225 (b)
Tiruvāymoli	127, 234 (d), 270
Tiruviruttam	217, 218, 224, 225 (a)
Īṇakkūṭṭa Śivaprakāśadeśikar—							
Vṛddhācalapurāṇam	137

Nandidēvar—

R. NUMBER

Nandidēvardaṇḍakam	145 (h)
Nandidēvarvādasattiram, Muppadu	280 (f)
Nandisvararkaittālasattiram, Aindu	192 (d)
Nandisvararkarakaippā, Ainnūṟu	192 (f)
Nandisvararmadikaippā, Nūru	192 (e)
Nandisvararpāḍal, Eṭṭu	277 (c)

Nāṅkavirāsanambi—

Nāṅkavirāsanambiyakapporuḷvīlakkam	210
---	-----

Padumanār—

Nāḷaḍiyūrai	211
--------------------	-----

Parimēlaḷakar—

Tirukkuzāḷurai	214
-----------------------	-----

Patañjali—

Patañjalimativenbā	258 (c)
---------------------------	---------

Paṭṭinattuppillai—

Paṭṭinattuppillaiyārpāḍal	149 (g), 149 (j)
Samayōcitasēyuyūḱkaḷ	1438 (d) (Skt. pt.)
Tiruvēkambamālai	149 (i)

Pattiragiriyaṛ—

Pattiragiriyaṛmeynānappulambal	149 (f)
---------------------------------------	---------

Periyavāccānpillai—

Abhayapradānasāram	226, 227 (a)
Iyarpāvyaḱhyānam	118
Nigamanappaḍi	116 (e)
Periyatirumaḍalvyāḱhyānam	117 (e), 223 (e), 233 (c)
Periyatiruvantādivyāḱhyānam	223 (b)
Sakalapramāṇatātparyam	116 (g)
Śiriyatirumaḍalvyāḱhyānam	117 (d), 223 (d), 233 (b)
Tiruccandaviruttavyāḱhyānam	181
Tiruvāśiriyavyāḱhyānam	117 (a), 223 (a), 225 (b)
Tiruveḷakūṟṟirukkaivaḱhyānam	117 (c), 223 (c)
Tiruviruttam Periyavāccānpillaiḱhyānam	217, 218, 224, 225 (a)

Pillalōkācāriyaṛ—

Navarattinamālai	235 (e)
Pramēyasēkharam	848 (Skt. pt.)
Prapannaparitrāṇam	116 (e)
Sārasaṅgraham	235 (c)
Yādrōhikappaḍi	116 (d)

Pillalōkāñjiyaṛ—

Irāmānujadivyaśūricarutai	122, 123
Irāmānujanūṟṟantādivyāḱhyānam	115

Piramamuni--	R. NUMBER
Piramamunisattiram : Munnārraṇapadu	266 (c)
Piramamuni vaidyam	253 (a), 266 (b)
Poykaiyālvār--	
Mudaltiruvantādi	297
Pulippāṇisiddhar--	
Pulippāṇipalaṭirattu : Nāṇu	199 (e)
Rāmānujadāsar (Kuṇṇavai)--	
Nāṇṟeṭṭṭiruppaditiruppukal	213
Śaḍādārasittar--	
Śaḍādārasittargurūpadēsam	302 (k)
Saḍāśivayōgi--	
Śivayōgaḍipikai	304
Śaravaṇaḍēvar--	
Paṇṇōḷkkaravanubhūti	293 (h)
Upaḍēsavōrupāvorupadu	293 (c)
Viṭṭṇeṇṇiyuṇmai	293 (e)
Śarkkaraippulavar--	
Mīlalaicatakam	282 (b)
Śāthakōpar (son of Kāri)—See 'Nammālvār.'	
Śāthakōpaḍāsar--	
Arisamayadīpam	212
Śaṭṭaimuni--	
Śaḍākkarakkōvai : Nāṇṟeṭṭu	254 (m)
Śaṭṭaimunikaṇṇam	145 (c)
Śaṭṭaimunināyanār : Aimbadu	169 (b)
Śaṭṭaimunināyanār sūttiram : Eṭṭu	168 (e)
Śaṭṭaimuninikaṇṇa	161 (b), 252
Śaṭṭaimuninūl	250 (d)
Śaṭṭaimunipurāṇasūttiram : Irupattaiṇdu	175 (j)
Śaṭṭaimunisūttiram : Irunūṇu	268 (a)
Śaṭṭaimunisūttiram : Padināṇu	169 (c)
Śaṭṭaimunitarkkam	168 (j), 175 (i)
Śekkilār--	
Periyapurāṇam	240
Śivāśānamuniyar--	
Ottirakkavi	135 (h)
Kāñciippurāṇam	272
Ilakkaṇaviḷakkaccūṇṇāḷi	209 (b)
Śivāśānasiddhiyār, Supakkam--	
Pōlippurai	307
Śivavākkīyar--	
Śivavākkīyar nāḍiparikkai : Muppattumūṇu	199 (k)
Śivayōgaṇāvalar--	
Māyāvivarāṇam	246

	NUMBER
Sokkanāthar—	
Sokkanāthar sūttiram	254 (o)
Srinivāsācāryar (Śribhāṣyam)—	
Rahasyatrayasāravayākhyānam : Sārārthadīpikā ..	130
Srisailēsar—	
Upadēsarattinamālaivyākhyānam	132
Subrahmaṇyamuniyar—	
Tiruvāvinankuḍippadīruppattantādi	135 (d)
Sundaradēśikar—	
Sārārtharatnāvali	116 (d)
Sundarānandar—	
Sundarānandardaṇḍakam	278 (e)
Sundarānandardikṣāvidhi	254 (e)
Sundarānanderūānam : Aimbattoru	254 (d)
Sundarānandarpūjāvidhi	254 (b)
Sundarānandarsūttiram	145 (g)
Sundarānandarsūttiram : Irupattaiṇdu	168 (a), 254 (a), 268 (j)
Sundarānandarvinōdasūttiram	168 (a)
Sūtemuni—	
Nīlakaṇṭhavūlaisūttiram : Aimbadu	199 (m)
Svāmināthadēśikar—	
Ilakkaṇakkottu with commentary	209 (a), 289
Tattuvarāyar—	
Śaṣivannabōdam	300
Tāyumānavar—	
Enpāṭkaṇṇimudaliyana	1438 (i) (Skt. pt.)
Parāparakkaṇṇi	1438 (h) (Skt. pt.)
Tirumalīsaiṇṇipirān—	
Tiruccandaviruttam	131
Tirumaṇḍaiyālvār—	
Periyatirumaḍal	117 (e), 223 (e), 233 (e)
Śīriyatirumaḍal	117 (d), 223 (d), 233 (b)
Tiruvelukkūṇṇirukkai... ..	117 (c), 223 (c)
Tirumūlar—	
Oidambaracakkaram	280 (a)
Tirumūladēvarpāḍal	250 (e)
Tirumūlanāyanārnikanṭu : Munnūṇu	199 (d)
Tirumūlanāyanārvādasūttiram : Munnūṇu	199 (b)
Tirumūlarcuvakkam	280 (e)
Tirumūlardandaṇḍakam	278 (d)
Tirumūlargūṇṇumūṇai	249 (i)

		(2. NUMBER)
Tiruvāḷḷavar—		
Tirukkural		214
Tiruvāṅgattamudanār—		
Irāmānujanūṟṟantadi		115, 116
Tolkāppiyar—		
Tolkāppiyam		282 (a)
Umāpatisivācārīyar—		
Korṭaṅḡuḍiyārneṇjuviḍutadu		302 (k)
Upēndrācārīyar—		
Śinēndramālai		146, 147
Urōmarīṣi—		
Urōmarīṣiccurukkam : Padināru		175 (a), 267 (m), 280 (t)
Urōmarīṣikarpamūra : Irupadu		280 (x)
Uromarisiṇāyanārsuttiram : Aimbadu		208 (b), 258 (d), 267 (k)
Urōmarisiṇuttiram : Aimbattuṇṇu		163 (c), 258 (s)
Urōmarīṣiṇuttiram : Aionāru		258 (b), 265
Urōmarīṣiṇuttiram : Irrupattaṇḍu		267 (g), 280
Uromarisiṇuttiram : Nōru		258
Urōmarīṣiṇuttiram : Padināru		267 (l), 280 (s)
Urvasī—		
Urvasī irattinacōnukkam		280 (w)
Varāhamihirar—		
Bṛhajjātakam		248 (a)
Varatuṅgapāṇḍīyan—		
Kokkokam		188, 189 (a)
Vedāntadesīkar—		
Abhayapradānasāram		228 (a)
Rahasyatrayacūlakam		125 (b)
Tattvatrayacūlakam		125 (a)
Upakārasaṅgraham		228 (b)
Vēṅkaṭam—		
Tattvōpadēsāmirtam... .. .		306 (a)
Vēṅkaṭācārīyar—		
Tirumōṣisāram		1453 1/10 (Skt. pt.)
Vēṅkaṭēsar—		
Periyatirumōṣīyūrai		1453 (d-2) (Skt. pt.)
Viḷāṇjōlaippillai—		
Saptaḡāthai		116 (w)
Vīrāsāmi—		
Ellīṭṭuraikaṭṭiyam		173
Vyāḡhrapādar—		
Vyāḡhrapādāsānasūttiram		197 (u)

Note.—For pages 31 to 53 of the General Index, read 27 to 49.

INDEX.

[கு-பு.—இங்கே கோடிடப்பெற்றவை காட்லாககில் விவரிக்கப்பட்ட நூல்களின் பெயர்கள்.]

பக்கம்	பக்கம்
[redacted] மிழ் .. 513	அகத்தியர் அம்மை சாஸ்தி
[redacted] திய சுவாமிகள் ஞான	ரம் 423, 424, 643
கலியம், ஆயிரம் .. 486	(அகத்தியர்) ஆயிரத்திரு
அகத்திய நாயனார் கடைக்	நூறு சூத்திரம் .. 316
[redacted] மும், அறுநூறு .. 677	அகத்தியர் ஆறாநாரம், எட்
அகத்திய நாயனார் சுவமிய	டு 479, 480, 727
சாஸ்திரச் சூத்திரம், முந்	அகத்தியர் உ. கருவு சூத்தி
[redacted] .. 471	ரம் .. 362, 646
அகத்திய நாயனார் சிவசத்தி	அகத்தியர் உபதேச ஞான
நவகண்டககிஷ்டம் (?) 446	ம, டும்பத்தொன்று 599
அகத்திய நாயனார் திருன்	அகத்தியர் எட்டு .. 537
டன் (?) சூத்திரம் .. 661	அகத்தியர் கருக்கிடைச் சூத்
அகத்திய நாயனார் பூரண	திரம், பன்னிரண்டு .. 336, 667
சூத்திரம், பதினாறு .. 442	அகத்தியர் கருமரண சூத்தி
அகத்தியர் 317-319,	திரம் .. 646, 647
328-330, 332-333, 336, 337, 340,	அகத்தியர் கருமரணம், ஆயி
341, 350-352, 354, 355, 358-366,	ரத்திருநூறு .. 614
368-370, 372, 373, 378-381, 383,	அகத்தியர் கலைஞான சூத்தி
384, 386, 389, 390, 399-401,	ரம், ஆயிரத்திருநூறு .. 490, 401,
404, 405, 412-414, 417, 419, 422-	469, 614, 640, 696
424, 427, 428, 430, 433-435, 438-	அகத்தியர் கலைஞான சூத்
441, 446, 464, 465, 469, 471,	திரம், நூற்றிருபது 399, 638, 674
481, 485, 486, 537 - 539,	அகத்தியர் கலைஞானச் சரு
543, 544, 577, 579, 581, 591,	கும், பன்னிரண்டு 378, 663, 736
595, 597-600, 602, 607, 609,	அகத்தியர் களங்கு, அறு
621, 628, 632-636, 638, 642,	பது .. 318
643, 655-657, 659, 661, 663,	அகத்தியர் கற்பமுறை சூத்
670, 671, 676, 677, 688-690,	திரம், பத்து .. 726
694, 704, 706, 714, 725-729,	அகத்தியர் காய்சித்தி வழ
738, 739, 711, 803.	லைச் சூத்திரம், நூற்பது. 464
அகத்தியர் அறுபேக சூத்	
திரம் .. 642	

	பக்கம்		பக்கம்
அகத்தியர் கிரம பர அஷ்ட		அகத்தியர் ஞானம், மூன்று	728
கர்மா ..	714	அகத்தியர் ஞானவுலா ..	337
அகத்தியர் சவுக்காரத் திற		அகத்தியர் தண்டகம் 351, 612, 704	
வுகோல், பதினாறு	435, 631, 739	அகத்தியர் திகைநாடி கு	
அகத்தியர் சாலத்திரட்டு,		த்திரம ..	329
ஆயிரத்திருநூறு, முதற்		அகத்தியர் நிகண்டு, நூற்	
காண்டம், முந்நூறு ..	579	றுப்பதனாறு ..	315
அகத்தியர் சாஸ்கிரம், இரு		அகத்தியர் நூற்றிருபத்தை	
பது ..	364	ந்து ..	
(அகத்தியர்) சூத்திரம், ௨		அகத்தியர் பச்சை, பதினா	
றுநூறு ..	319	று ..	315, 50,
அகத்தியர் சூத்திரம், இரு			630
நூறு, வாதம்	328, 691, 694	அகத்தியர் பச்சைவெட்டு..	
அகத்தியர் சூத்திரம், இரு		அகத்தியர் பஞ்சபட்சி சூத்	
நூற்றைந்து ..	689	திரம் ..	412
அகத்தியர் சூத்திரம், ஐந்து. 538, 803		அகத்தியர் பட்சிணி, நூற்றி	
அகத்தியர் சூத்திரம், நூற்		ருபத்தைந்து ..	634
பத்தட்டு ..	659	அகத்தியர் பரிபாஷை, அஞ்	
அகத்தியர் சூத்திரம், நூறு.	704	சாங்காண்டம்	643, 675, 677
அகத்தியர் சூத்திரம், பதி..		அகத்தியர் பரிபுரணம், ஐம்	
னாறு	598, 728	பத்தொன்று ..	601
அகத்தியர் சூத்திரம், பத்து. 358, 738,		அகத்தியர் பன்னிரண்டு ..	664
	803	அகத்தியர் பாட்டு ..	707
அகத்தியர் சூத்திரம், பன்		அகத்தியர் பின்னூல், எண்	
னிரண்டு ..	379	பது ..	433, 663, 676
அகத்தியர் ஞானகாவிய சூ		அகத்தியர் புனைசுருட்டு, ப	
த்திரம், ஒன்று ..	438, 439	கினைட்டு ..	740
அகத்தியர் ஞானகாவியம்,		அகத்தியர் புஷ்பமாலினை,	
ஆயிரம் ..	485	ஐம்பத்தொன்று ..	670
அகத்தியர் ஞானம் ..	597	அகத்தியர் பூரண சூத்தி	
அகத்தியர் ஞானம், நூறு..	600, 608	ரம் ..	390
அகத்தியர் ஞானம், பதினா		அகத்தியர் பூரண சூத்திரம்,	
று ..	626, 627	இருநூறு ..	600
அகத்தியர் ஞானம், பன்னி		அகத்தியர் பூரண சூத்தி	
ரண்டு ..	725	ரம், இருநூற்றுப்பதினா	
அகத்தியர் ஞானம் முசலி		று ..	389, 441
ன ..	597		627, 678.
அகத்தியர் ஞானம், முப்பத்		அகத்தியர் பூரண சூத்திர	
தாறு ..	429, 430	ம், பதினாறு ..	441, 731

பக்கம்	பக்கம்
அகத்தியர் மாந்தரிக சிக	
ண்டு .. 411	
அகத்தியர் முப்பூ, ஐம்பது. 372, 576	
653	
அகத்தியர் முப்பூ, பதினாறு 359, 670	
அகத்தியர் முன்னூல், எண்	
பது .. 676	
அகத்தியர் மெய்ச்சுருக்க கு	
த்திரம், ஐம்பத்தொன்று 385, 685	
அகத்தியர் மெய்ஞ்ஞானம்,	
ஆயிரம் .. 340, 341, 388	
அகத்தியர் யோகம், பதினாறு	
332, 336, 385, 597, 744.	
அகத்தியர் ரசமணி சூத்திரம், பதினான்கு. 479, 724	
அகத்தியர் ரசவாதம், முப்பத்தைந்து .. 304	
அகத்தியர் ராஜயோகம் .. 598	
அகத்தியர் லேக்யவகை .. 368	
அகத்தியர் லோகநிதி, பதினாறு .. 728	
அகத்தியர் வழலை, பதினாறு. 655	
அகத்தியர் வழலை, முப்பது. 384, 662, 735	
அகத்தியர் வாத்தகாவியம், இருநூறு .. 691	
அகத்தியர் வாதசூத்திரம், நூறு 316, 492	
அகத்தியர் வாதசூத்திரம், டன்னிரண்டு 736	
அகத்தியர் வாதஞானம் .. 694	
அகத்தியர் வாதம், எண்பத்தொன்று .. 633	
அகத்தியர்வாதம், முந்நூறு .. 635	
கத்தியர் வாலைவாகடம். 365	

பக்கம்	பக்கம்
அகத்தியர் வெண்கார மெ	
முரு .. 686	
அகத்தியர் வெண்பா .. 632	
அகத்தியர் வைத்தியக்கொம்மல் .. 638	
அகத்தியர் வைத்திய சூத்ரம், எண்பத்தொன்று .. 643	
அகத்தியர் வைத்தியச் செந்திரம், முந்நூறு .. 328	
அகத்தியர் வைத்திய பரிபூரணம், நானூறு. 417, 422, 423	
அகத்தியர் வைத்தியம், நூறு .. 404	
அகத்தியர் வைத்தியம், நூற்றாம்பது .. 688, 689	
அகத்தியர் குளிகை .. 664	
அகத்தியர் வைத்தியம் முந்நூறு .. 329	
அகத்தியர் சுவரகவாமியா சகலகை, ஞானம், ஆயிரத்திருநூறு .. 641	
அகப்பொருள் விளக்கமுலமுமுளையும் .. 503	
அகராதிச் சுருக்கம் .. 750	
அங்கதீயாசு கமந்தாசம் .. 717	
அஞ்சனம் .. 474	
அடையவளைந்தான் அரும்பத விளக்கம் .. 288	
அண்டத்தின் கற்பம் .. 377	
அண்ணாமலை .. 387	
அந்தாதி, உரையுடன் .. 300	
அந்தமோபாய நிஷ்டை .. 260	
அபயப்ராபாச ஸாரம் .. 520, 521	
அபிராமி துதி .. 304	
அப்துல்ரகிமான் .. 374	
அப்பர் .. 344	
அப்பிள்ளான் .. 296	
அப்பிண்டை .. 524, 525	
அப்பு .. 523, 524	

	பக்கம்		பக்கம்
அப்பு அரும்பதம் ..	524	ஆணிக்கோவை, ஐம்பத்	
அப்புண்ணி ..	826	தைத்து ..	326
அப்பு நாயக்கர் ..	400, 401	ஆண்டாள் ..	282, 283,
அம்பர் ..	762-764,		506, 527
	807, 810, 816	ஆகிபர்வம் ..	551, 552
அம்புவிநதி ..	75	ஆதொண்டைச் சக்கரவர்	
அயோத்தி ..	771, 772	த்தி ..	779
அய்யாசாமி ..	720	ஆத்திசூடி ..	387, 388
அரங்கமாநகரம் ..	281	ஆத்திசூடி வெண்பா ..	387, 718
அரன்பதமறவார் ..	779	ஆத்தூர் ..	390, 391
அரன்பதிமாலை ..	585, 586	ஆருட்சாஸ்திரம் ..	462, 497
அரிசமய தீபம் ..	503, 504	ஆருடமுதலியன ..	547
அரிய ஹருடையார் ..	779	ஆலங்குடி ..	711
அருட்பாமாலை ..	812-814	ஆலப்பாக்கம் ..	707, 708, 711
அருணந்தி சிவாசாரியர் ..	798, 801	ஆவமதுறை ..	302, 761
அருணாசலபுராணம், உரை		ஆழ்வார் திருநகரி ..	292
யுடன் ..	301	ஆழ்வார்பேட்டை ..	374
அரும்பொருள் விளக்க நிக		ஆனவந்தார் (வீரை) ..	294, 295,
ண்டு ..	746		303, 304, 311, 503, 505
அருளாளப்பெருமானெம்		ஆளுடையார கோயில் ..	744, 746
பெருமானார் ..	511	ஆளுதாரக்கட்டளை ..	569
அழகிய திருச்சிற்றம்பலதே		ஆற்றூர் ..	391
சிகர் ..	807-810,	ஆனந்தமாலை ..	587, 588
	814, 816	ஆனந்த ருத்திரேசன் ..	759
அழகிய மணவாள ஜீயர்,		ஆனந்தவனம் ..	683
(காஞ்சிபுரம்) ..	292, 293	இடைமருது ..	814
அழகிய மணவாள ஜீயர்,		இயற்பா ..	273, 276,
“வாதிகேஸரி” ..	513, 514		511, 516
அறந்தாங்கி ..	746	இயற்பா வியாக்க்யானம் ..	275-279
அறிவானந்த சமுத்திரம் ..	807, 808,	இரண்டாந்திருவந்தாதி ..	279
	810	இரத்தினத்திரயம் ..	680
அறிவானந்த நூல் ..	584, 585	இரவில் காழிகை பார்க்கும்	
அறிவானந்த மாலை ..	584, 585	விதம் ..	451
அனந்தாசாரி (முடும்பை) ..	523, 525	இராகவர் பிள்ளைத்தமிழ் ..	751
அனந்தாழ்வான் ..	280	இராசிபலன் ..	558
அஷ்டவர்க்கம் ..	392, 393,	இராசியறிதல் முதலியன ..	534
	403, 404	இராமசாமி ..	390
ஆசார்ய நிருதயம் ..	817	இராமதேவர் ..	376, 435,
ஆசிரியன் பாரத்துவாசி-நச்			436, 460, 462-464, 466-467, 490,
சினூக்கினியான் ..	509		652, 654, 694
ஆச்சான் பிள்ளை ..	261	இராமதேவர் ஐம்பத்தொ	
ஆஞ்சனைய சர்மா ..	817	ன்று ..	692

	பக்கம்
இராமதேவர், கேசரி ஐம்	
பது ..	435
இராமதேவர் சூத்திரம், எ	
ண்பத்தொன்று ..	467, 574, 691
இராமதேவர் சூத்திரம், ப	
ந்நூற்றென்பது ...	460
இராமதேவர் சூத்திரம், மு	
ப்பது ..	693
இராமதேவர் ஜோசியம், ப	
தினறு ..	653
இராமதேவர் ஜோசியம், ப	
த்து ..	651
இராமதேவர் திருண்டு, ஐந்	
நூறு ..	458
இராமதேவர் பட்சினி ..	489, 571, 691
இராமதேவர் பாஷை, பதி	
ண்டு ..	462, 463, 692
இராமதேவர் விநோத பட்	
சினி, நூற்றெண்டு ..	375, 466
இராமதேவர் வைத்தியம்,	
ண்பத்தொன்று ..	395, 691
இராம நாடகம் ..	287
இராமநாதபுரம் ..	285, 287, 711
இராமபுரதியார் ..	388
இராமலிங்கன் ..	304
இராமாயணம், யுத்தகாண்	
டம் ..	486, 487
இராமாயணவியாக்கியா	
னம் ..	620
இராமானுஜதாசர் (குற	
வை) ..	293, 505, 507
இராமானுஜ திவ்யஸூரி சரி	
தை ..	279, 281, 282
இராமானுஜ நூற்றந்தாதி	
பிரதிபதம் ..	260, 515
இராமானுஜ நூற்றந்தாதி	
வியாக்யானம் ..	259
இராமானுஜ முனி ..	282
இராமானுஜர் ..	264, 280,

	பக்கம்
இராமானுஜதாசர் ..	289, 297
இராமவேலுர் ..	641
இருத நூல் முதலியன ..	542
இரும்பாடல் ..	745
இரும்பேடு ..	695, 696
இலக்கணக்கொத்து, உரை	
யுடன் ..	499, 750
இலக்கணக்கொத்துரை பா	
டம் ..	501
இலக்கணவிளக்கச் சூரவ	
ளி ..	501, 502
இலக்கண விளக்கம் ..	501, 502
இலங்கை ..	410
இலந்துறை ..	813
இலப்பள்ளி ..	826
இளையவில்லி ..	282
ஈசானமடம் ..	499, 501
உச்சயினி ..	550
உடலறி விளக்கம் ..	309, 310, 321
உடையவர் ..	268, 280,
	281, 295
உடையவர் அந்திம தசை ..	295
உடையவர் பத்துவார்த்தை ..	268
உடையாருள்ளாளுடையார் ..	779
உதவுப்பத்து ..	783
உபகார ஸங்கரஹம் ..	522
உபதேச ரத்தனமாலே வி	
யாக்யானம் ..	291
உபதேச வொருபா வொரு	
பது ..	758
உபேந்திரதாசர் ..	325, 326
உப்பிலியப்பன் கோயில் ..	816
உரையாசிரியர் ..	502, 744
உரோமரிஷி ..	350, 378
498, 615—617, 620, 644, 661,	
662, 666, 667, 773—735	
உரோமரிஷி சூத்திரம், இ	
ருபத்தைந்து ..	661, 662, 734
உரோமரிஷி சூத்திரம், ஐந்	
நூறு ..	615, 616, 644, 645

	பக்கம்
உரோமரிஷி சூத்திரம், ஐம்	
பத்தொன்று ..	349, 618
உரோமரிஷி சூத்திரம், நூ	
று ..	619
உரோமரிஷி சூத்திரம், பதி	
னாறு ..	665, 730
உரோமரிஷிச் சுருக்கம், ப	
தினாறு ..	377, 667, 730
உரோமரிஷி ஞானம், பதி	
று ..	730
உரோமரிஷி நாயனார் சூத்	
திரம், ஐம்பது ..	47, 618, 665
உரோமரிஷி வாதம் ..	730
உரோமர் கற்பமுறை, இரு	
பதி ..	733
ஊர்சூழ்வரிக் காவத ..	508
ஊர்வசி ..	732, 733
ஊர்வசி இரத்தனச் சுருக்கம் ..	732
ஊர்வசி சூத்திரம் ..	733
ஊழிக்காற்றுச் சூத்திரம் ..	360
எங்களாழ்வான் ..	280
எச்சான் ..	280
எட்வர்ட் எல்லியட் ..	373
எந்நாட்கண்ணி ..	820, 822
எந்நாட்கண்ணி முதலியன ..	820
எதிராச குரு ..	270
எதிராசன் ..	504
எம்பார் ..	263, 281
எம்பார் அனுஸந்தானம் ..	263
எம்பெருமானார் ..	264, 269,
	270, 279, 295—297
எம்பெருமானார் (தாசபல்	
வி) ..	507
எல்லியட் துரை ..	374
எல்லியத்துரை, கட்டியம் ..	373
ஊகநாயகன் ..	764
ஊரிபாளையம் ..	336
ஐயனகர் ..	761, 762
ஐயாக்கண்ணு ..	363
ஒழிவ்வொடுக்கம் ..	756

	பக்கம்
ஒளவையார் ..	307, 309,
	387, 388
ஒளவுதமுறை ..	414, 490
ஃச்சி ..	761, 769
கச்சிநாடு ..	779
கச்சியப்பகுரு ..	760
கச்சியப்ப முனிவர் ..	301, 760, 761
கச்சியப்பன் (ஆவடுதுறை) ..	759, 761
கடவுள்செயலறிவுபோத	
கம் ..	386
கடாவிடையுபதேசம் ..	757, 758
கடைபிள்ளை ஆயிர்தபோத	
கம், நூற்றிருபத்தைந்து ..	445
கணக்கதிகாரம் ..	473, 474
கணக்கதிகாரம், உரையுடன் ..	472, 545
கணக்கம் பாக்கம் ..	304
கணித ரத்நாகரம் ..	474
கண்ணுடையவள்ளலார் ..	764, 765
கதாவா ஸ்தோத்திரம் ..	331
கத்தூரியரங்கன் ..	795, 796
கத்ய த்ரயம் ..	289
கந்தசுவாமி முதலியார் ..	392
கந்தப்ப தேசிகன் ..	312
கந்தப்ப தேவர் ..	757
கந்தப்பையர், (திருத்தணி	
கை) ..	758
கந்தமாதவன் ..	757
கந்தரனுபூதி ..	764
கமலமுனி ..	729, 730
கமலமுனிசுருக்க ஞானம் ..	730
கமலமுனி ஞானச்சுருக்கு,	
பதினைந்து ..	729
கம்பராமாயணம் ..	486
கம்பர் ..	487
கம்பளிச்சட்டைக் கைலாச	
நாதர் சூத்திரம், இருநூ	
ற்றொன்று ..	588
கயப்பாக்கம்) ..	378
கயிலாசக்கொங்கணர் ..	708
கயிலாசச்சட்டைமுனி ..	604
கயிலாசமூர்த்தி ..	510, 594-
	596, 672

	பக்கம்		பக்கம்
கயிலாசர் ..	437	காஞ்சி பூர்ண பரபாவம் ..	271, 272, 293-294
கயிலாயச்சட்டை முனிவாத		காதர்பெக் ஸாகிப் ..	301-304, 307-311, 313, 326-327, 335, 338-341, 343, 345-348, 351, 353-356, 365, 369, 371-373, 375, 377, 388, 390, 392, 395, 397, 399, 401-404, 406, 407, 409, 410, 414, 420, 422, 438, 447, 454, 457, 469, 486, 487, 490, 491, 493-497, 486, 487, 704, 713, 774
நூல், ஆயிரம் ..	602, 612, 634	காத்நோப யந்த்ரு முனி ..	265
கயிலாயம் ..	334	காமக்கோட்டம் ..	507
கரகைப்பா ஐந்துறு ..	428	காரி ..	269, 472, 473, 476
கராலிங்கராயர் ..	779	காலாங்கிநாதர் ..	701, 710
கரிநாளநிபுமவிதம் முதலி		காலிங்கன் ..	779
யன ..	449	காவிரி ..	796
கருடபஞ்சாட்சரம் ..	406, 633	காழி ..	765
கருதிலைப்போதகம் ..	789	காளத்திசெட்டியார்-மூ ..	814, 816, 818-321, 323, 324, 423-428, 439, 441-444, 446, 454, 460, 462, 463, 466, 468, 471, 472, 476-480, 482, 486
கருமகாண்டம் ..	579	காளமேகப்புவவர் ..	308, 309
கருமரணச் சருக்கம் ..	693, 720	காளு ..	778, 779
கருவிலி ..	813	காளுட்டுச்சதகம் ..	778
கருஜரார் சூத்திரம், நூற்		கான்மீரபண்டிதர் ..	303
றுப்பதினறு ..	437	கச்சிநாபு ..	393
கருஜர்ச்சித்தர் ..	437	கடாம்பியாச்சரான் ..	280
கலிஜித் ..	293	கிருகணகணிதம் ..	561
கலிந்நர் ..	823	கிருஷ்ண ..	266, 267
கலைக்கோட்டு மகாரிஷி ..	607, 608	கிருஷ்ணசாமி ..	791
கலைஞான சூத்திரம், நூற்றி		கிருஷ்ணசாமி பிள்ளை ..	507
ருபது ..	400	கிருஷ்ணபரமாத்மாசாரிய	
கலைஞானச்சருக்கம் ..	335	சுவாமிகள் ..	805-807
கலைஞான நீபம் ..	703, 761	கிருஷ்ண மாசாரியார், E. R ..	685, 816
கல்யாண புரம் ..	816	கிருஷ்ண மாசாரியார், S. ..	499, 502, 503, 505, 507-509, 511-516, 519-522, 525, 526, 529, 532, 533, 822
சுவிராஜபண்டிதன் ..	587, 588	கிருஷ்ண ..	393, 672
கவுசிகமுனிவகார சூத்திரம்,		கிருஷ்ணஸூரி ..	823
முப்பத்திரண்டு ..	323, 324	கீழையூர் ..	503-505
கவுசிகமுனிவர் குழம்பு ..	491	குட்டித்தொல்காப்பியம் ..	501, 502
கவுபாலசித்தரானிக்கோ			
வை, ஐம்பத்தெந்து ..	326		
கவுபாலசித்தரானிக்கோ			
வை, ஐம்பத்தென்று ..	893		
கவுபாலசித்தர் ..	326		
களவியலுரையாசிரியர் ..	513		
கள கராயர் ..	779		
கன்னலூருடையார் ..	779		
கஸ்தூரி ரங்காசாரியார் ..	290		
காகமீரபண்டிதர் ..	308, 304, 311		
காஞ்சிபுராணம் ..	301, 683		
காஞ்சி ..	293, 297, 684		
காஞ்சிபுரம் ..	292, 333,		
	334, 681, 682, 759, 760, 779		

	பக்கம்
குந்தம்பாக்கம் ..	312
குந்தியுடையார் ..	779
குப்பன் ..	674
குமரப்ப முதலியார், (சார ம்) ..	447
குமாரகோட்டம் ..	760
குமாரசுவாமியார் ..	695, 696
கும்பகோணம் ..	284, 475
குருகூர் ..	506, 514, 524
குருநாதன் ..	735
குருநூல் ..	498
குருபரம்பர விவரணம் ..	531, 532
குருபரம்பலா ..	260, 261, 269
குலசேகரப்பெருமாள் ..	529
குலசேகராழ்வார் ..	528, 820
குழைக்காதர் சரணம் ..	786
குளந்தை ..	787
குறவஞ்சி ..	390-392
குறுந்திரட்டு ..	751, 756
குறுமுனி ..	673
குன்றத்தூர் ..	392, 525
கூடலுடையார் ..	779
கூடலூர் ..	445, 787
கூத்தம்பாக்கம் ..	457
கூந்தலூர் ..	813, 814
கூர்மானந்தர் ..	669, 670
கூர்மானந்தர் (சூத்திரம் ஐம்பத்தொன்று ..	668, 669
கேசவ பிள்ளை M. ..	533, 550, 552
கேதாரிநோன்பினால் பேறு பெற்ற கதை ..	549
கேதாரேசுவரர் பூசை ..	548, 550
கேரள சிங்கவனநாடு ..	779
கையடையார் ..	779
கைலாசநாதர் ..	588, 589
கைலாசநாதர் தேரத்திரம் ..	761
கைவல்லிய நவநீதம் ..	758
கொக்கோக கவி ..	409, 410
கொக்கோகம் ..	409, 410
கொங்கணசுவாமி பட்சணி, நூற்றெட்டு ..	707

	பக்கம்
கொங்கணசுவாமி முப்பு தீட்சை, நாற்பது ..	775
கொங்கணதேவர் ..	412, 443
கொங்கணதேவர், ஐந்நூற் திரட்டு ..	589
கொங்கணதேவர் கலைஞான சூத்திரம், இருநூறு ..	442, 443
கொங்கணநாதர் (சூத்திரம், கொங்கண நாயனார் ..	609 315, 443, 606, 610
கொங்கண நாயனார் கடைக் காண்ட சூத்திரம், அறு பது ..	477, 478
கொங்கண நாயனார் கலை ஞான சூத்திரம் ..	443
கொங்கணர் ..	314, 478, 479, 575, 581, 582, 593, 594, 611, 654, 655, 688, 706, 707, 775, 776
கொங்கணர் கடைக்காண் டம் ..	687, 688
கொங்கணர் தண்டகம் ..	706, 707
கொங்கணர் தத்தவநூல் ..	581
கொங்கணர் துரிசிகுரு, முப்பத்தொன்று ..	605
கொங்கணர் நடுக்காண்ட ம் ..	314, 315, 575, 687
கொங்கணர் பாட்டு ..	707
கொங்கணர் முதற்காண்ட ம், நாற்பத்தொன்று ..	654, 657
கொங்கணர் முப்பு தீட்சை ..	775
கொங்கணவர் ..	619, 696, 697
கொச்சி ..	410, 619
கொடுத்தமிழ் நாடு ..	478
கொட்டையூர் ..	447
கொல்லம் ..	410
கொறுக்கை ..	472, 473, 475
கொறுக்கைக்காரி ..	475
கொறுக்கைப்புத்தன் ..	475
கொற்கை ..	475, 546
கொற்றங்குடியார் நெஞ்சு விடுதூது ..	787

பக்கம்		பக்கம்	
கோசாரபலப் பிரகாசிகா ..	392	சட்டைமுனி ..	316, 335,
கோதை ..	262, 527	357, 358, 364, 365, 368, 382, 383,	
கோபாலராயர், (காசில்) ..	329	437, 498, 583, 584, 603, 606, 672,	
கோபாலாசாரியார், டி. ..	747, 771,	673	
	774	சட்டைமுனி இருபத்தைந்	
கோமாண்டர் ..	282	து ..	775, 776
கோயமுத்தூர் ..	712, 713	சட்டைமுனி கற்பம், நூறு ..	315, 672
கோரக்கர் ..	606	சட்டைமுனி சூத்திரம், இ	
கோவிந்தனார் படிசூல் ..	474	நூறு ..	671, 672
கோவை ..	410	சட்டைமுனி சூத்திரம், பதி	
கௌசிக முனி ..	323, 324	னூறு ..	367
கௌசிகமுனி வகார சூத்திரம் ..	323	சட்டைமுனி ஞானம் ..	200
கௌபாலசித்தராணிக் கோவை ..	397	சட்டைமுனி தர்க்கம் ..	363, 387
கௌபாலசித்தர் ..	397, 398	சட்டைமுனி நாயனார் ..	604, 605
கௌரிப்பத்து ..	784	சட்டைமுனி நாயனார், ஐம்	
சங்கரநமச்சிவாயப்புவ		பது ..	866
வர் ..	499, 501	சட்டைமுனி நாயனார் சூத்	
சங்கர நாராயண பிள்ளை ..	457	திரம், எட்டு ..	357
சங்கரமுனி ..	606	சட்டைமுனி நாயனார் வாத	
சங்கரமூர்த்தி விநாயகபுரா		நூல், ஆயிரம் ..	640
து ..	750	சட்டைமுனி நிகண்டு ..	338, 590
சங்கராசாரியர் ..	309, 562, 563, 801	சட்டைமுனி நிகண்டு, ஆயி	
சசிவன்னபோதம் உரைபா		ரத்திருநூறு ..	672
டமீ ..	778	சட்டைமுனி நூல் ..	583
சசிவன்னபோதம், உரையு		சட்டைமுனி பூரணசூத்திர	
டன் ..	777	ரம், இருபத்தாந்த ..	382
சசிவன்னன் ..	777, 778	சட்டைமுனி வாதம், ஆயி	
சச்சிதானந்தன் ..	764, 810	ரம் ..	672
சடகோப தாசர் (கீழைமூர்) ..	503, 505	சண்முகம் ..	329
சடகோபர் ..	262, 272, 682	சதநூல் ..	614
சடகோபாசாரியர் (இளைய		சதாசிவப்பிரம்மசுவாமி ..	805-807
வில்லி) ..	282	சதாசிவ யோகீசுவரர் ..	790
சடஜிந்முனி ..	523	சதுர்வேத மங்கலம் ..	695
சடவைரி ..	282	சமயோசித சுலோகம் ..	285
சடாக்கரக்கோவை, நூற்றொ		சமயோசிதச் செய்யுட்கள் ..	817
ட்டு ..	604, 605	சம்பந்தர் ..	344
சடாதாரசித்தர் ..	788	சம்யத வாஹீ ..	490
சடாதாரசித்தர் குருபதே		சரநூல் ..	615
சம் ..	788	சரம பர்வ வரர் ஸங்கிரகம் ..	296
சடாரி ..	292, 297	சரவணகேசிகர் (காஞ்சிபு	
		ரம்) ..	756, 759, 760-762, 769

	பக்கம்
சரவணதேசிகர் சோத்திரம் ..	768
சரவணதேவர் ஸ்ரீரட்டைமணிமாலை ..	761
சரவணப் பெருமானையர் ..	447
சரவீசன் ..	776
சரீரமழிவு ..	633
சர்க்கரைப் புலவர் ..	744-746
சவுக்காரத் திறவுகோல் ..	628
சவுமியசாகாச்சுருக்கம் பல திரட்டை நூறு ..	441
சவுமிய சாகரம் ..	455-457
சாடு சலோகம் ..	392
சாமுத்தரகா லக்ஷணம் ..	543
சாரம் ..	447
சாரீர கைக கண்டியம் ..	292, 293
சிகேந்திர நயினார் ..	779
சிக்கா கோல் ..	591
சிக்கராசார்யர் (குன்றத்தூர்) ..	525
சிக்கீசுவரசுவாமி, பாரிசாத நாடகம் ..	695
சிதம்பர சக்கரம் ..	713, 714
சிதம்பரசுவாமிகள் ..	756, 765, 766, 771
சிதம்பரதேவன் ..	766
சிதம்பரத்தோன்றல் ..	759
சிதம்பர முனிவர் ..	756
சிதம்பரம் ..	285, 287, 309, 334, 585, 587, 818
சிதாசாச விலாசம் ..	754, 756
சித்தரந்தாதி, உரையுடன் ..	299
சித்தராஸ்டம் ..	376
சித்தரந்த விளக்கம் ..	312
சித்திரகவி, உரையுடன் ..	301
சிந்தா திரிப்பேட்டை ..	374
சிரபுரம் ..	765
சிலப்பதிகாரம் ஆடியார்க்கு நல்லாருரை ..	508
சில்லறைக்கீர்த்தனை ..	285
சிலகாயத்திரி ..	654
சிலக்கொழுந்து தேசிகர் ..	447

	பக்கம்
சிவசுத்தி நவகண்டமாலை ..	446
சிவஞான சித்தியார் ..	768, 798, 801
சிவஞான சித்தியார், சுபக்கம், பொழிப்புரை ..	798, 801
சிவஞான போதம் ..	765, 767, 768, 798, 799, 801
சிவஞானமுனிவர் ..	301, 501, 502, 798, 801
சிவபராக்கிரமக் கவிவெண் பா ..	301
சிவப்பிரகாசதேசிகர், (துறைபூர்) ..	302
சிவப்பிரகாசையர் ..	764, 765, 820
சிவயோகதீபிகை ..	790, 791
சிவயோகமுனி ..	675
சிவயோகி நாவலர் ..	561, 563
சிவவாக்கியர் ..	357, 483, 606
சிவவாக்கியர் நாடிபரீட்சை, முப்பத்து மூன்று ..	482
சிவவிலாசம் ..	695
சிவக்ரயோகிகள் ..	798, 801
சிவானந்தபோதகம் ..	753
சிவானந்த போதகம், உரையுடன் ..	343, 344
சிவானந்தமாலை, உரையுடன் ..	754
சிறிய திருமடல் வியாக்யானம் ..	274, 518, 526
சிறியாண்டான் ..	281
சிறுவேனார் ..	814
சிற்பசாஸ்திரம், உரையுடன் ..	555
சினேந்திரமாலை, உரையுடன் ..	325, 526
சின்னதம்பி நாயகர் ..	447
சின்னூல் ..	499, 501
சீகாழி ..	765
சீரப்பாநடுடையார் ..	779

	பக்கம்
சீவகசிந்தாமணி ..	377
சீவபூபதி ..	417
சீன ..	409, 410
சுந்தர மூர்த்தி ..	344
சுந்தரானந்தர் ..	348, 356, 357, 593-596, 709, 710
சுந்தரானந்தர் சூத்திரம் ..	319, 320, 678
சுந்தரானந்தர் சூத்திரம், இருபத்தைந்து ..	348, 593, 678
சுந்தரானந்தர் ஞானம், ஐந்தொன்று ..	595, 596
சுந்தரானந்தர் உண்டகம் ..	708
சுந்தரானந்தர் தீட்சா விதி ..	594
சுந்தரானந்தர் தீட்சை ..	595
சுந்தரானந்தர் பாட்டு ..	707
சுந்தரானந்தர் பூஜாவிதி ..	593, 594
சுந்தரானந்தர் விநோத சூத்திரம் ..	356
சுப்பராய முதலி (குந்தம் பாக்கம்) ..	312
சுப்பராய முதலியார் (குந்தத்தூர்) ..	392
சுப்பராயன் ..	321
சுப்பன் ..	314, 315, 318-320, 323, 324, 423, 424, 426-428, 439, 441-444, 446, 458, 460, 462, 463, 466, 468, 471, 472, 476-480, 482, 486
சுப்பிரமணிய கலைஞானம், ஐந்தொன்று ..	421
சுப்பிரமணிய சுவாமி ஞான சூத்திரம், நூறு ..	479
சுப்பிரமணிய தேசிகர், (தறைசு) ..	798, 801
சுப்பிரமணிய பிள்ளை ..	619
சுப்பிரமணியர் சஞ்சிவிபன் னிரண்டு ..	667, 668
சுப்பிரமணியர் ஞான சூத்திரம், நூறு ..	370, 479
சுப்பிரமணியர் குதி ..	405

	பக்கம்
சுப்பிரமணிய வுபதேச ஞானம், இருநூறு ..	369
சுப்த, செட்டியார் (மிட்டாய்) ..	445
சுரசாஸ்திரம் ..	444
சுவர்க்கபுரம் ..	763
சுவாமிநாத தேசிகர் ..	499, 501
சுவாமிமலை ..	405
சுவேதநதி ..	714
சூத சங்கிதா சார சங்கிரகம் ..	805
சூதசம்ஸிதா ..	805
சூதமுனி ..	484, 485
சூரியானந்தர் சூத்திரம், பதினமூன்று ..	380
செகப்பிள்ளை, (கணக்கம்பாக்கம்) ..	304
செங்கற்பட்டு ..	378, 695, 696, 747, 754, 765, 771
செங்காடு ..	550, 552
செஞ்சி ..	374
செந்தமிழ்நாடு ..	473
செந்தில் ..	393
செம்பங்குடையார் ..	779
செய்யுட்களின்முன்வைக்கக்கூடிய மங்கலச்சொல் ..	326
சென்னகிருஷ்ணன் ..	776
சென்னப்பட்டணம் ..	373, 791
சேட்குரியாரியன் ..	795, 796
சேடமலைப்பதிற்றுப்பத்தந் தாதி ..	299
சேதுமாதவபிள்ளை, (ஆலங்குடி) ..	711
சேரநகர் ..	341
சேனாவரையர் ..	744
சேஷகிரி சுரஸ்திரியார், M. ..	447, 502, 503, 508, 746
சேஷாத்ரட்சாரியார், T.K.M.A. ..	284
சேஷார்யராமானுஜகுரு ..	277
சைவசமயநெறி ..	764
சொக்கநாதர் ..	607, 608

	பக்கம்
சொக்கராத்தர் சூத்திரம் ..	607
சொக்கப் புவாத்தியார் ..	776
சொக்கையர் ..	607
சொரூபானந்தருபதிடதம்.	321
சொரூபானந்தர் ..	662, 734, 735
சொர்க்கப்புரம் ..	762, 816
சோணத்திரி ஐயர் ..	769, 770
சோகி .. க்களஞ்சியம் ..	517
சோகிட் சிந்தாமணி ..	342
சோகிட்ச்சுருக்கம் ..	394
சோகி ம் ..	544
சோகிடவ்ஷயம் ..	452
சோகிப்பத்து ..	784, 785
சோமசுந்தர நாயக புத்திர	
ஜாதக பலன் ..	491
சோமசுந்தரநாயகர் ..	494, 495
சோமசுந்தரம் ..	392
சோமண்ணஞ்சேரி ..	317
சோமரசியாண்டான் ..	280
சோமுத்திரையார் ..	779
சோமுமண்டலம் ..	506
சோமுராயர் ..	779
சோமுர் ..	745
சோமுனடு ..	796, 797
சோளதேசம் ..	795
சௌமிய சாகரச் சுருக்கம்,	
முந்நூறு ..	462
ஜம்புலிங்கம்பிள்ளை, C.V...	683, 684, 711, 798
ஜாதகத்தொகுதி ..	495
ஜியார்ஜு டவுன் ..	791
ஜியாரும்பதம் ..	288
ஜியர் ..	297, 298, 533
ஜெகண்ணதன் ..	378
ஞானகாவியம் ..	388
ஞானக்கும்மி ..	324, 325
ஞானக்கூத்த சிவப்பிரகாச	
தேசிகர் ..	802
ஞானசதகம் ..	754, 756
ஞானதிட்சைச்சுருக்கம்,	
ஐந்து ..	727

	பக்கம்
ஞானப்பாடல்கள் ..	305
ஞானப்பிரகாசர் ..	798, 801
ஞானவாசிட்டத்திரட்டு ..	311, 769, 770
ஞானவாசிடம் ..	303, 311, 493, 622, 758
ஞானஸாரம் ..	268
ஞானஸாரவியாக்யானம் ..	529
டமரானந்தர் ..	664, 665
டமரானந்தர் சூத்திரம்,	
பதினாறு ..	664
டாக்குதரை ..	591
டில்லி ..	410
தசகாரியம் ..	753
தசக்கிரமக்கட்டளை ..	766
தசாபுத்திபலதிபிகை ..	402, 775
தசாபுத்திபலன் ..	553
தஞ்சாவூர் ..	304, 371, 406, 744, 746, 815, 816, 819
தட்சிணமூர்த்தி ..	645, 675
தட்சிணமூர்த்திகலைஞானச்	
சுருக்கம், முப்பது ..	657
தட்சிணமூர்த்திகலைஞானம்,	
ஆயிரத்திருநூறு ..	469
தட்சிணமூர்த்தி சக்கரமுத	
லியன் ..	721
தட்சிணமூர்த்திசாயதரிச	
னம் ..	369
தட்சிணமூர்த்தி செளமிய	
சாகரம் ..	455
தட்சிணமூர்த்திஜாலம்,	
ஆறுகாண்டம் ..	620
தட்சிணமூர்த்திதிட்சை ..	626
தட்சிணமூர்த்திதேசிகர் ..	754
தட்சிணமூர்த்தி நார்பத்	
தெட்டு ..	363
தட்சிணமூர்த்திபரிபாணை,	
ஐந்து ..	673

	பக்கம்
<u>தட்சிணாமூர்த்திசாமணி,</u>	
பதினான்கு.	383, 479, 724
<u>தட்சிணாமூர்த்திவகாரசவுமி</u>	
யசாகரம், ஐந்தாறு ..	440
<u>தட்சிணாமூர்த்திவசிகற்பத்</u>	
சிணி, எண்பத்தொன்று.	568
<u>தட்சிணாமூர்த்திவழலை, முப்</u>	
பது ..	656, 674
<u>தணிகைப்புராணம்</u> ..	684, 685
<u>தணிகைவெண்பா</u> ..	299
<u>தத்துவசேகரம்</u> ..	264, 265
<u>தத்துவராயர்</u> ..	777, 778
<u>தத்துவோபதேசாயிர்தம்.</u>	794, 796
<u>தத்வசாரக்குமம்</u> ..	826
<u>தத்வதரய சளகம்</u> ..	284
<u>தத்வப்பிரகாசா</u> ..	759
<u>தயிழ்நாடர்</u> ..	745
<u>தவப்பிரகாசர்</u> ..	759, 760, 762, 764, 769
<u>தவப்பிரகாசர்துதி</u> ..	769
<u>தனவாகடம்</u> ..	629
<u>தனிப்பாடற்றிரட்டு</u> ..	308
<u>தனியனியற்றியவாசிரியர்</u>	
பேயர் ..	296
<u>தன்மராயன்</u> ..	779
<u>தனவந்தரி</u> ..	313, 314, 420, 421, 430, 431, 641, 642
<u>தன்வந்தரிகலைஞானம், ஐந்</u>	
நூறு ...	420
<u>தன்வந்தரிசிமிட்டு ரத்தின</u>	
ச்சுருக்கம், முந்நூற்றாறுபது.	641
<u>தன்வந்தரிநாடிசாஸ்திரம்.</u>	430
<u>தன்வந்தரிதிகண்டு, முந்</u>	
நூறு.	313, 314, 347, 645
<u>தன்வந்தரிவைத்திய ரத்தி</u>	
னச்சுருக்கம் ..	642
<u>தரமோதரம்</u> ..	711
<u>தாயுமான்வர்பாடல்</u> ..	311, 820
<u>திகிரிவனப்பத்த</u> ..	781, 782

	பக்கம்
<u>திசையறிநாலை</u> ..	586, 587
<u>திரிகலத்தண்டையார்</u> ..	779
<u>திருக்கச்சிநம்பி</u> ..	281, 298
<u>திருக்கச்சிநம்பி பரபாவம்.</u>	271
<u>திருக்கச்சிநம்பி வைபவம்.</u>	293
<u>திருக்கடஞர்</u> ..	304
<u>திருக்கழுக்குன்றமாமலை</u> ..	751
<u>திருக்கழுக்குன்றம்</u> ..	334, 765
<u>திருக்காளத்தி</u> ..	334, 813
<u>திருக்குடந்தை</u> ..	518
<u>திருக்குணமங்கலம்</u> ..	814
<u>திருக்குருகைப்பிரானப்ள்</u>	
ளான் ..	280
<u>திருக்குறள், பரிமலழகுரு</u>	
ரையுடன் ..	507
<u>திருக்குறக்கை</u> ..	475
<u>திருக்கோட்டியூர்நம்பி</u> ..	281
<u>திருக்கோவலூர்ப்புராணம்.</u>	311
<u>திருக்கோவையார்</u> ..	311
<u>திருக்கோனூர்</u> ..	267, 787
<u>திருக்கோனூர்ப்பெண்பிள்ளை.</u>	268
<u>திருக்கோனூர்ப்பெண்பிள்</u>	
ளை ரஹஸ்யம் ..	267
<u>திருச்சந்தவிருத்தவியாகயா</u>	
னம் ..	291
<u>திருச்சிற்றிட்டலதேவன்</u> ..	762, 763, 800
<u>திருச்சிற்றம்பலவன்</u> ..	764
<u>திருச்செங்காடு</u> ..	334
<u>திருத்தணிகை</u> ..	447, 758
<u>திருத்தணிகைகலம்பகம்.</u>	776
<u>திருத்தணிகைவெண்பாவந்</u>	
தாதி ..	299, 300
<u>திருத்தழைபூர்</u> ..	798
<u>திருநகரி</u> ..	514, 524, 786
<u>திருநல்லூருடையார்</u> ..	779
<u>திருநாராயணபுரம்</u> ..	823
<u>திருநெல்லேலி</u> ..	499, 501, 780 785
<u>திருப்பதி</u> ..	269, 272, 276, 278, 279, 281, 282, 288, 289, 291, 533

	பக்கம்		பக்கம்
திருப்பாவை ..	282, 283	திருமூலர்தண்டனம் ..	707, 708
திருப்பாவைவியாக்யானம்		திருமூலர்ந்தந்திகேள் விச்சுரு	
ரும்பகம் ..	282	க்கம் ..	729
திருப்புகலார் ..	814	திருமூலர்பாட்டு ..	707
திருப்பெருந்துறை ..	746	திருமொழி ..	272, 822, 824, 825
திருப்பேரூர் ..	712	திருமொழிஸாரம் ..	822
திருப்பேரை ..	780, 786, 787	திருவண்ணாமலை ..	387, 798, 801, 814
திருப்பேரூர் ..	374, 756, 765, 766, 770, 771	திருவண்ணாமலையையர் தச	
திருப்பேரூர் ஆறுமுகர்குறு		காரியம் ..	785, 767
ங்கழிநெடில் விருத்தம் ..	770	திருவந்தாதி ..	276-278
திருமங்கலமுடையார் ..	779	திருவம்பலசக்கரம் ..	713, 714
திருமங்கையாழ்வார் ..	270, 274-276, 504, 505, 822, 824	திருவரங்கம் ..	516
திருமந்திரமலை ..	714	திருவரங்கம் பெரியகோயில் ..	506
திருமந்திரம் ..	607, 611, 612, 713, 719, 720	திருவரங்கமையர் ..	281
திருமயிலை ..	341, 390	திருவல்லிக்கண்கு ..	293, 301-304, 307-311, 313, 315-327, 335, 338, 339, 341-343, 345-348, 351, 353-356, 365, 369, 371-373, 375, 377, 388-390, 392, 395, 397, 399, 402-410, 414, 420, 422, 438, 447, 454, 457, 469, 486, 487, 490, 491, 493-497, 499, 502, 503, 505, 507-509, 511-516, 519-522, 525, 526, 529, 532, 533, 685, 687, 704, 713, 743, 774, 822
திருமருகல் ..	814	திருவழுதிவள்ளாடு ..	281
திருமருதூர் ..	876	திருவள்ளுவப்பயன் ..	507
திருமலை ..	277	திருவள்ளுவர் ..	344
திருமலைதம்பி ..	281	திருவள்ளுவர்குறள் ..	507
திருமலையொழுகு ..	743	திருவாசகம் ..	311, 447, 754, 756, 767, 768
திருமாகாளம் ..	813	திருவாசிரியம் ..	272
திருமாலை ..	820, 821	திருவாசிரிய வியாக்யானம் ..	272, 516, 519
திருமாலையாண்டான ..	281	திருவாய்மொழி ..	288, 292, 293, 297, 681, 682
திருமுக்கடல் ..	695, 696	திருவாய்மொழிப்பிள்ளை ..	296
திருமுக்கடல்சுவாமி நாடகம் ..	696	திருவாய்மொழி, முப்பத் தாறுயிரப்படி ..	288
திருமூலதேவர்பாடல், நூல்		திருவாய்மொழிவியாக்யான ஆரும்பத விளக்கம் ..	288, 529
மழன்று ..	582		
திருமூலநாயனார் ..	675, 714		
திருமூலநாயனார்திகண்டு,			
முந்நாறு ..	475, 476		
திருமூலநாயனார்வாதகுத்			
திரம், முந்நாறு ..	471		
திருமூலர் ..	321, 437, 471, 472, 475, 476, 533, 609, 611, 612, 698, 707, 708, 713, 731, 732		
திருமூலர்குருமுறை ..	575		
திருமூலர்ஞானச்சுருக்கம் ..	731		

	பக்கம்
<u>தெல்லேவடிவுமையம்மை</u>	
பதிகம் ..	780
தெல்வேலி ..	782
தெல்வேலிப்பிள்ளை ..	716
தோன்புகதை ..	771, 772, 774
ந்ருலிம்ஹகுரு ..	270, 525
பசுபதிபாச விளக்கம் ..	801
பஞ்சநதமான்மியம் ..	312
பஞ்சநாயகன் (பொன்பற் றியூர்) ..	374
பஞ்சபட்சி சாஸ்திரம் ..	352
பஞ்சமலக்கழற்றி ..	764
<u>பஞ்சஸம்ஸ்காரப் பிர</u> <u>யோகம்</u> ..	270
பஞ்சாக்கர அகவல் ..	570
பஞ்சாக்கரவறுபுகி ..	762-763
பஞ்சாங்கம் ..	552, 553
பஞ்சாட்சரம் ..	361, 673
பட்டணத்தார் ..	344
பட்டநாதமுனி ..	260, 261, 269, 270
பட்டர் ..	281
பட்டர்பிரான்ஜியர் ..	261, 264
பட்டினத்தடிகள் ..	331
பட்டினத்துப்பிள்ளை ..	332, 334, 817, 818
<u>பட்டினத்துப்பிள்ளையார்</u> <u>பாடல்</u> ..	331, 334
பட்டுக்கோட்டை ..	329
பதஞ்சலி ..	437, 606, 675, 710, 732
பதஞ்சலி மதிவெண்பா ..	617
பதுமனார் ..	503
பத்தர்தூளி ..	503, 505
பத்திரகிரியார் ..	331
<u>பத்திரகிரியார் மெய்ஞ்ஞா</u> <u>னப்புலம்பல்</u> ..	331, 818, 819
பாசராமன் (மணலூர்) ..	688
பாஞ்சோகி முனிவர் ..	545
பாத்தையர்மாலை ..	789
பாமசிலேந்திர சுவாமி ..	806, 808
பராங்குச கவி ..	295

	பக்கம்
<u>பராங்குச ஸ்தோத்திரம்</u> ..	785
பாரசுமர் ..	290
<u>பாபாபாக்கண்ணி</u> ..	820
பரிமேலழகன் ..	502, 507, 508
பரிமேலழகியார் விருத்தி ..	507
<u>பரைதோத்திரம்</u> ..	573
பன்றியாறுடையார் ..	779
பன்னிருபடலம் ..	509
<u>பாசுரபாடி ராமாயணம்</u> ..	266
பாணர் ..	503, 505
பாண்டிநாடு ..	475, 778
பாண்டியதேசம் ..	779
பாம்பாறு ..	745
பாரதம் ..	550
<u>டாலகிருஷ்ணன் (மேஸ்தி</u> <u>ர்)</u> ..	629-631, 638
பாலக்காடு ..	825, 826
<u>பாலாஸக்திவிதி</u> ..	496
பாஷ்யகாரர் ..	280
பிச்சைப்பாக்கம் ..	325, 326
பிரத்வாதி பயங்கரமண்ணன் ..	296
<u>பிரபன்ன பரித்ராணம்</u> ..	267, 531
பிரபன்ன வக்ஷணம் ..	268
<u>பிரபன்ன ஸ்வரூபம்</u> ..	263
பிரபுலிங்கலீலை ..	820, 822
பிரமகாயத்திரி ..	654
பிரமமுனி ..	591, 648-650
<u>பிரமமுனி சூத்திரம், முந்</u> <u>நூற்றதுபது</u> ..	619, 650
<u>பிரமமுனி வைத்தியம்</u> ..	590, 648
<u>பிரமாணுபவ விவக சமுத்</u> <u>திரம்</u> ..	797
<u>பிரமேயசேகரம்</u> ..	816
<u>பிரசாததீபம்</u> ..	751, 762
<u>பிருஹத் ஜாதகம், உமையு</u> <u>டன்</u> ..	565
பிள்ளை திருவுழுதிவளநாடு ..	281
பிள்ளையுறங்காவில்விதாசர் ..	281
பிள்ளைலோகாசாரியர் ..	261, 264, 265

	பக்கம்
பீஷ்மர் ..	291
புகலிநகர் ..	765
புசண்டர் ..	615-617
புட்பமாலிகை ..	671
புகுக்கோட்டை ..	744, 778, 779
புத்தன் ..	472, 473, 475, 548
புரசபாக்கம் ..	417
புராரி ..	546
புலத்தியர் ..	341, 368, 369, 3-9, 417-419, 455, 457, 458, 469, 485, 486, 601, 602, 631, 653, 654, 655, 657, 670, 727
புலிப்பாணி சாஸ்திரம் ..	477
புலிப்பாணி சித்தர் ..	476, 477
புலிப்பாணி பலகிரட்டு, தூ	
மு ..	476, 477
புவனதீபம் ..	474
புவனேசுவரி சதகம் ..	483
புவனேசுவரியகவல் முதலி	
யன ..	722
புளினங்குடி ..	787
பூதர் ..	503, 505
பூரணசூத்திரம் ..	441
பெரியகுளம் ..	378
பெரிய ஜீயர் ..	264, 270
பெரிய ஜீயர் வார்த்தை ..	263
பெரியண்ணன் ..	645
பெரியதிருமடல் ..	275, 276
பெரியதிருமடல் வியாக்யா	
னம் ..	275, 518, 526
பெரியதிருமொழி ..	813, 825
பெரியதிருமொழி, உரையு	
டன் ..	824
பெரியதிருவந்தாதி ..	273, 516, 517
பெரியதிருவந்தாதி வியாக்	
யானம் ..	273, 516
பெரியநம்பி ..	280, 294, 295
பெரியபுராணம், பொழிப்பு	
ரையுடன் ..	552

	பக்கம்
பெரியபெட் ..	874
பெரியவாச்சான்பிள்ளை ..	267, 272-277, 282, 283, 297-299, 611, 523, 822-825
பெரியவாச்சான்பிள்ளை வி	
யாகயானம் ..	517, 524, 528, 529
பெரியாழ்வார் ..	504, 505
பெருகுழி ..	493
பெருங்குளம் ..	787
பெருநூல் ..	338, 418, 434, 579, 580
பெருநூல், இரண்டாங்கா	
ண்டம் ..	338
பெருந்தமிழ்க்கிழார் ..	779
பெருந்துறை ..	768
பெருந்தேவனார் ..	551
பெருமங்கலமுடையார் ..	779
பெருமாளுக்குடையார் ..	779
பெருமாள் திருமொழி ..	528, 529
பெருமாள் திருமொழி வி	
யாக்யான அரும்புதம் ..	528
பெரும்பாணாற்றுப்படை உ	
ரை ..	509, 611
பேரூர் ..	718
பேரூர்க்கோவை ..	712
பேரை ..	786
பேரை, குழைக்காதழகிய	
பெருமாள் நமப்பத்து ..	789
பேரை வேலாயுதர்மலை ..	746
பொகிகை முனி ..	614, 619
பொய்கை ..	503, 505
பொன்பற்றியூர் ..	374
பொன்னுனமேனிதருக்கள்	
(தணியல்) ..	805
பொன்னி நாடு ..	545
பொன்னையன் ..	695, 696
போக நாயனார் ..	357, 437, 468, 469, 671, 711
போகநாயனார் சூத்திரம், எ	
ட்டு ..	375

	பக்கம்
<u>போகநாயனார் பாடல், எழு</u>	
<u>நூற்றறுபத்திரண்டு</u> ..	710, 711
<u>போகநாயனார் வெண்பா</u> ..	468
<u>போகரகராச்சுண்ணம்</u> ..	318
<u>போகரிணி சூத்திரம், நூறு</u> ..	614
<u>போகர்</u> ..	318, 349, 356, 381, 382, 476, 177, 581, 593, 594, 614, 615, 698, 700, 701, 710, 775.
<u>போகர் சூத்திரம், நூற்றொ</u>	
<u>ன்று</u> ..	592
<u>போகர் சூத்திரம், பசுனறு</u> ..	381, 728
<u>போகர் நாலாங்காண்டம்</u> ..	675
<u>போகர் பூஜாவிதி, நாற்பத்</u>	
<u>து நான்கு</u> ..	700
<u>போந்தவாக்கம்</u> ..	417
<u>போப்</u> ..	447
<u>போரேற்று நயினர்</u> ..	533
<u>பரதாபதிங்கேந்தரன்</u> ..	744-746
<u>பரமேய ஸாரம்</u> ..	268
<u>பரமேய ஸார வியாகயான</u>	
<u>ம்</u> ..	530
<u>மகாகாரணபஞ்சாக்கரம்</u> ..	386, 387
<u>மகாநவமி பூஜை</u> ..	315
<u>மச்சமுனி</u> ..	607-609, 644, 648, 649
<u>மச்சமுனிசூத்திர விதி</u> ..	6.8
<u>மச்சமுனிஞானம் முன்று</u>	
<u>காண்டம்</u> ..	736
<u>மச்சமுனிநிருமந்திரம், எ</u>	
<u>ண்ணுறு</u> ..	699, 700
<u>மச்சமுனிநாயனார்</u> ..	700, 736, 738
<u>மச்சமுனிவாக்கியம்</u> ..	617
<u>மட்டஞ்சேரி</u> ..	619
<u>மணவாளாமுனி</u> ..	260, 261, 264-266, 296, 297
<u>மணவாளாமுனிகள் பா</u>	
<u>தாதிசேகரந்தவர்ணனை</u> ..	265
<u>மணவூர்</u> ..	688

	பக்கம்
<u>மதுரகவி</u> ..	503, 505, 514
<u>மதுரை</u> ..	344, 377, 572, 778, 779
<u>மதுரைக்காஞ்சி</u> ..	509, 511
<u>மதுரைக்காஞ்சி, நச்சினார்</u>	
<u>கணியாருரை</u> ..	509
<u>மதுரைக்காண்டம்</u> ..	508
<u>மதுரையடகவந்தாதி</u> ..	300
<u>மதுரையாசிரியர் நச்சினார்</u>	
<u>கணியார்</u> ..	377
<u>மந்தராசாஸ்திரம்</u> ..	416
<u>மப்டேடு</u> ..	695
<u>மயனூல்</u> ..	555, 567
<u>மயன்</u> ..	353, 364, 394, 731
<u>மயிலாப்பூர்</u> ..	683, 684, 695, 711, 748
<u>மருநூர் நம்பி</u> ..	281
<u>மருநாடு மலேதேசிகர்</u> ..	343, 345
<u>மருள்கித்தர்</u> ..	344
<u>மலாக்கா</u> ..	409, 410
<u>மல்லகபுரி</u> ..	779
<u>மல்லிநாதநயினர்</u> ..	678
<u>மழவராயா</u> ..	779
<u>மழிசையர்கோன்</u> ..	503, 505
<u>மறைஞானசம்பந்தா</u> ..	798, 801
<u>மணிலா</u> ..	409, 410
<u>மணசாஸ்திரம்</u> ..	447, 448, 547, 560
<u>மணசாஸ்திரம், உரையுட</u>	
<u>ன</u> ..	353
<u>மணநூல்</u> ..	557
<u>மணவாஸ்துலட்சணம்</u> ..	546
<u>மனனூர்குடி</u> ..	290, 678
<u>மன்னாறுதேசிகர்</u> ..	796, 805, 806
<u>மஹாபாரதம்</u> ..	550
<u>மஹாபுராணம்</u> ..	681, 774
<u>மஹாபூதநகரி</u> ..	261
<u>மாகாளம்</u> ..	762-764, 807, 808, 810, 814, 816
<u>மாங்குடி மருதனார்</u> ..	509
<u>மாணிக்கதேசிகர்</u> ..	770

	பக்கம்
மாணிக்கமாலே ..	261
மாணிக்கவாசகர் ..	447
மாணிக்கவாசகர் ஞானத்	
தாழிசை ..	742
மாதவபட்டர் ..	303, 304, 311
மாயாவீரணம் ..	562
மாரியம்மைதாலாட்டு ..	372
மார்க்கலிங்க சோகிடர், (பி டசைப்பாக்கம்) ..	326
மாறனேரிநம்பி ..	294, 295
மாறனேரிநம்பி அந்திமத	
சை ..	294
மாறன் ..	503, 505
மியட்டுடைதண்டலைக்கிழவ	
ர் ..	779
மிழலை ..	744, 745
மிழலைச்சதகம் ..	744, 745
மிழலைநாடு ..	744, 746
மீனக்கொடியார் ..	779
மீனாட்சியம்மையகவல் ..	572
முகரி ..	473, 545, 546
முடிக்கெடுநெடுமதளேவர் (?)	779
முடிம்பநம்பி ..	525
முட்டம் ..	823, 824
முதலம்பேடு ..	552
முதலியாண்டான் ..	280
முதலை (முதலம்பேடு) ..	551
முதல் திருவந்தாதி ..	276, 278, 279, 774
முதல் திருவந்தாதி வியாக	
யானம் ..	774
முத்தானந்தர், (ஆற்றார்) ..	390, 392
முத்தானந்தர் குழவஞ்சி ..	390
முத்துசாமிபிள்ளை (வைத் தியம்) ..	329
முத்துசாமி (வாந்தி) ..	404, 640, 675
முத்துநாயகர் ..	447
முத்துவையாபுரி ..	662
முப்பத்துடையார் ..	779
முப்பால் ..	507, 508
முப்புவிரம் ..	577

	பக்கம்
முருகப்பன் ..	688
முருகர்பேரில்பதம் ..	493
முருகன் துதி ..	307, 396
முன்னூல் கிழவர் ..	779
முருத்திரநாயனார் ..	779
மூலகுருச்சுருக்கம் ..	719, 720
மூலர் ..	706, 711
மூவாயிரப்படி ..	282
மூலூர் ..	378
மூன்றாந்திருவந்தாதி ..	279
மெய்கண்டகேவர் ..	798, 800
மெய்ஞ்ஞானபோதகம் ..	480
மேருமந்தரபுராணம் ..	680
மேலைச்சிதம்பரம் ..	718
மைஞர் ..	568, 579, 588, 590, 593, 608, 612, 614, 620-622, 639-641, 643, 647, 654, 671
மோகவதைப்பராணி ..	777, 778
யதிராஜர் ..	270, 292, 298
யதிந்தர ..	266, 261, 280, 293
யதிந்திர பவண பரபாவம் ..	533
யதிந்திர பரவணசார்யர் ..	572
யதிகிரி ..	278
யமகிங்கரஸம்வாதம் ..	289
யாத்ருச்சிகப்படி ..	265
யாமுனார்ய ..	266, 267, 281, 298
பூநானின் வந்திய முறைகள் ..	686
யோககரணதிலட்சணம் ..	564
யோகவாசிஷ்டம் ..	304
ரங்கசாமி ஐயங்கார் ..	588, 579, 588, 590, 593, 608, 612, 614, 620-622, 639-641, 643, 647, 654, 671
ரங்கசாமி பிள்ளை ..	336
ரதிரஹஸ்யம் ..	409, 410
ரத்தினச்சுருக்கம் ..	732
ரம்ய ஜாமாத்ரு முனிந்தர் ..	260, 282, 298

	பக்கம்
ரஸவாத நூல் ..	487, 577
ரஹஸ்ய த்ரய சனகம் ..	284
ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரம் ..	291
ரஹஸ்ய த்ரய ஸார வ்யாக் ..	
யா ஸாரார்த்த தீபிகா ..	291
ராகவாசாரியார், T.P.V. ..	284
ராசமயேந்திரம் ..	591
ராதாகிருஷ்ணையர், S. ..	744, 778
ராமசாமி செட்டியார் ..	314
ராமசாய் முதலியார் ..	457
ராப்தேவர் ..	458, 462,
	467, 489, 651, 653, 692, 693
ராமதேவர் சூத்திரம் ..	468
ராமதேவர் நிகண்டு ..	460
ராமதேவர் நிகண்டு சூத்திரம், முந்நூற்றெண்பத ..	462
ராமானுஜர் ..	267, 281,
	284, 294-297
ராமானுஜாசாரி (பரிசார) ..	417
ராமானுஜாசார்ய ..	269, 298
ராமானுஜாசார்யர் (தர்க்க தீர்த்தர்) ..	278, 279
ராமேசுவரம் ..	554, 555,
	559, 561, 562, 564, 565
ருக்மபயந்தா ..	822
ரோமாஷி ..	349, 377,
	497, 619, 734
ஸட்சுமணயோகி ..	280
ஸேகியதைவமுறை ..	395, 399
ஸோககுரு ..	298
ஸோக ஸ்வரூபம் ..	678, 679, 749
ஸோகாணி ..	747
வகுள்தாரீ ..	293
வங்கிப்புரத்து நம்பி ..	512
வடக்குத்திருமாளிகை ..	292
வடமதுரை ..	507
வடிவுடையம்மை ..	781
வடுகநம்பி ..	280
வய வர்க்கிழவர் ..	779

	பக்கம்
வயவோவைவாநதகுசாய	
பு(?) ..	490
வயித்தியலிங்கதேவன் ..	764
வரசூர் ..	817
வரத்யுநாயக்கர் (தபாசி-ஆவல்) ..	591, 641, 650
வரதார்ய ..	533
வரதுங்கபாண்டியர் ..	409, 410
வரயோகி (காஞ்சி) ..	293, 297
வரவீராசாமி ..	616
வராகமிகிரர் ..	565, 568
வர்த்தமானர் ..	681
வர்த்தமான சுவாமி தோத் திரம் ..	681
வள்ளுவன் ..	507, 508
வாகடசுரநூல் ..	431
வாக்ஷியகுருபரம்பரை ..	270, 532
வாக்ய த்ரய வியாக்யானம் ..	271
வாசிட்டத்திரட்டு ..	770
வாசிட்டம் ..	622
வாசிஷ்டராமாயணம் ..	303, 304
வாசுதேவ யதி ..	563
வானேசுவரன் ..	779
வாண்டாயர் ..	779
வாதமுந்நூறு, இரண்டார் ..	
காண்டம் ..	338
வாதஜூரான் ..	742
வாதபயங்கராசார்யர் ..	823
வாதிகரகுரு ..	298
வாதிகரார்யர் ..	822
வாதிகாரி ..	823
வாருணமங்கை ..	787
வார்த்தமானை ..	289
வாலைக்கும்மிபாடல் ..	324
வாலைபூஜாவிதி ..	701
வாலையர் ..	824, 825
வால்மீகிராமாயணம் ..	520, 521
வான்மீசுமூனிவர் ..	304
விக்கேசுவரங்குடும் ..	723
விசயபாவர் ..	779
விசுவகர்மா ..	664

	பக்கம்
விசுவாவச வருஷப் பஞ்சாங்கம்	398
விசுவேசுவரன்	795, 796
வஞ்ஞானசுவாமி	795, 796
வித்தியாவிலாச சபை	447
வியாக்கிரபாத ஞானசூத்திரம், முந்நாறு	457
வியாக்கிரபாதர்	457, 458, 606, 732
வியாக்கிரமர்	675, 710
வியாசர்	293
விருத்தாசலபுராணம், உரையுடன்	302
வில்லவர்	745
வில்லி (வில்லிபுத்தூர்)	551
வில்லிபுத்தூரார்	552
வில்லிபுத்தூராய்வார	550
வில்லியம்பாக்கம்	696, 747, 754, 771, 774
விஷ்ணுசித்தன்	280
விஷ்ணுபுராணம்	289, 290
வீட்டுநெறியுண்மை	760, 761
வீமேசுவரர் சோதிடம்	547
வீரப்பன (டிப்பினிசிப்பாய்)	364, 365
வீரராகவபுரம்	457
வீரராகவ ரெட்டியார், (செங்காடு)	550, 552
வீராசாமி	374
வீரை	294, 295, 303, 304, 311, 503, 505
வெங்குரு	752
வெள்ளாறு	744, 746
வேங்கடதேசிகர்	293
வேங்கடநாத	284
வேங்கடம்	795-797
வேங்கடராயன்	400, 461
வேங்கடாசலமால, (சும்பாதி)	745
வேங்கடாசல முதலி	416
வேங்கடாசலம் பிள்ளை	707, 709, 711
வேங்கடாசார்யர்	269, 270, 292, 533, 827

	பக்கம்
வேங்கடேசர்.	822-824, 826, 827
வேங்கட்பன்	745
வேண்டும்பத்து	786
வேதகிரி	765, 766
வேதகீசர் துதி	765
வேதாந்தக் குரம்	826
வேதாந்த சாஸ்திரம்	702
வேதாந்த தேசிகா	284, 297, 299
வேதாந்தாசார்யர்	284, 293
வேலப்பிள்ளை, (பட்டாலமுடையார்).	707, 708, 711
வேலாயுதம் பிள்ளை	610
வேளாளர்	778, 779
வேள்வி நாடு	779
வைத்திய அகராதி	428
வைத்தியக் குறிப்புகள்	576
வைத்திப சங்கிரகம்	407
வைத்திய சாஸ்திரம்	432
வைத்திய சிந்தாமணி	407, 624, 629
வைத்தியநாத நாவலர், (திருவாரூர்)	501, 502
வைத்திய பூராணம்	417
வைத்திய முறை	362
வைத்தியலிங்க பண்டாரம், (கயப்பாக்கம்)	378
வைத்தியலிங்க பண்டாரம், (மூலூர்)	378
வைத்திய விருது நூல் தர்க்கம்	636
வைத்தீசுவரன் கோயில்	285, 287
வைப்புடையார்	779
வையாபுரி	445, 664, 665
வைஷ்ணவாசார்யர் தனியின்கள்	262
புரீசைலேச	260, 296
புரீதிவாஸமஹாகுரு (பாலதந்தவி)	282
புரீதிவாஸராகவாசாரியார், E.	681, 682
புரீதிவாஸ ராகவாசாரியார், E. R.	565

	பக்கம்	பக்கம்
ஸ்ரீதிவாசவரதநாதாசாரி		ஸப்தரிஷிநாடி .. 791, 794
யார் ..	696, 754	ஸப்தாஷ்டி வியாக்யானம். 269
ஸ்ரீதிவாஸன் (குற)	.. 374	ஸம்ஸாரஸாம்ராஜ்யம் .. 531
ஸ்ரீதிவாஸாசாரியார், A. M.	.. 743	ஸாத்விக பிரஹ்ம வித்யா
ஸ்ரீதிவாசஸாசாரியார் E. R.	269, 272,	விலாஸம் .. 682
276, 278, 279, 281, 282, 283,		ஸார ஸங்க்ரஹம் .. 530
289, 291		ஸாரார்த்த ரத்நாவளி .. 261
ஸ்ரீதிவாஸாசாரியார், (முடி		ஸாதர்சநாசாரியர், தோதா
ம்மை) ..	523	தீரி .. 520
ஸ்ரீதிவாஸார்ய	.. 282	ஸேதுபதி .. 285
ஸ்ரீபாஷ்யம் 261, 269, 292, 293, 533		ஸௌம்ய ஜாமாத்ருமுனி .. 261, 282,
ஸ்ரீபெரும்புதூர் ..	270	292, 523, 822, 823
ஸ்ரீமுஷ்ணம் ..	823, 824	ஸ்தம்பன சக்கர முதலியன. 540
ஸ்ரீமுஷ்ண ஸ்தோத்ரம் ..	823	ஸ்தல சாயி ஸ்யங்கார் .. 243, 774
ஸ்ரீரங்கம் ..	281, 787	ஸ்திரீவசிய முதலியன .. 453
ஸ்ரீவசனபூஷணம் ..	261	ஸ்திரீவசியம் .. 454
ஸ்ரீவைகுண்டம் ..	787	ஸ்வரூப ஜ்ஞானம் .. 294
ஸுகல ப்ரமாண தாத்பர்யம்.	262	ஹஸ்தி ரூபம் .. 772
ஸதாசிவயோகி நாதர் ..	791	ஹல்ஷ .. 806
ஸப்தகாதை ..	270	

